DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

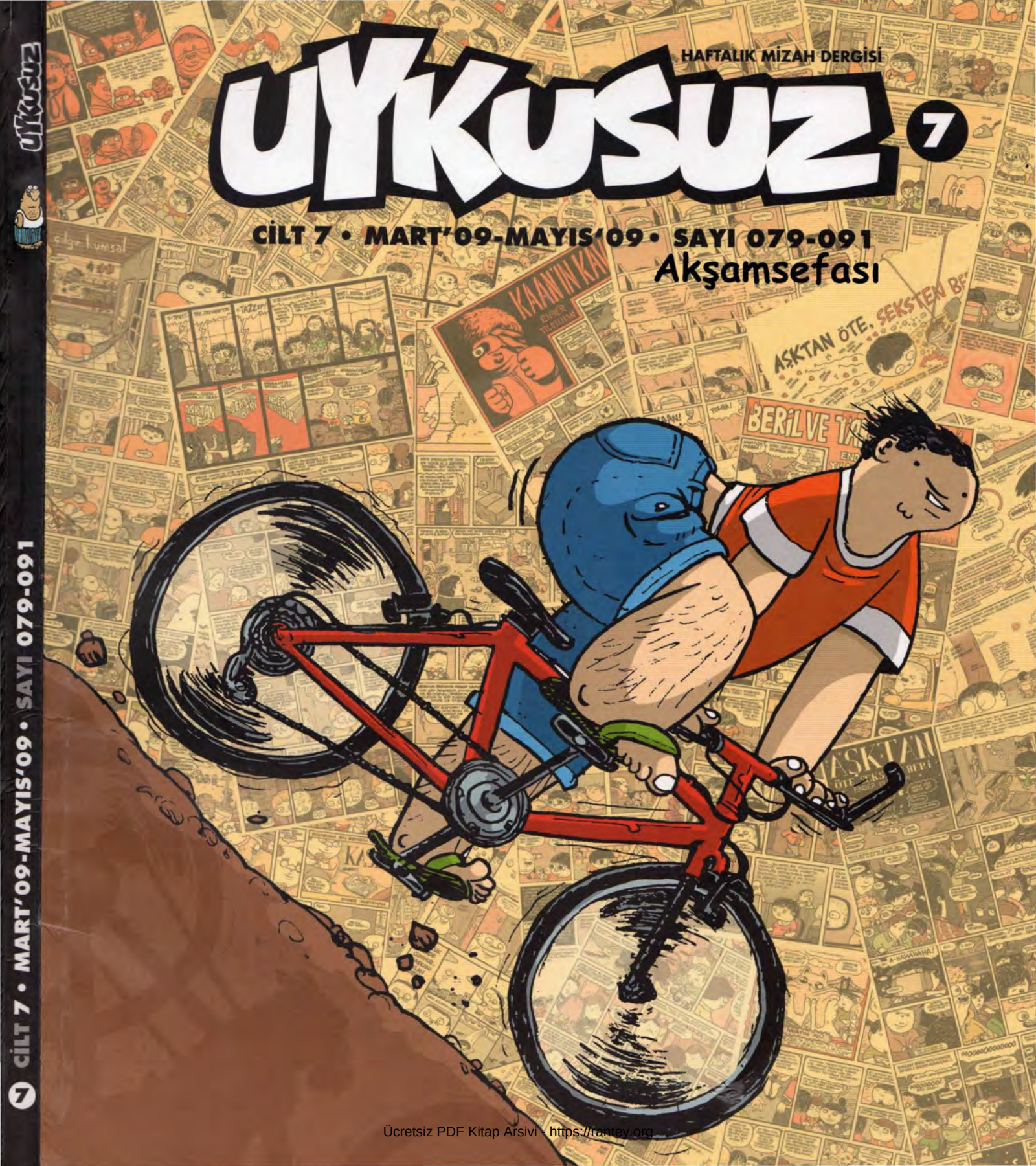
• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ 7

CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091

Akşamsefası

UYKUSUZ 7 • CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

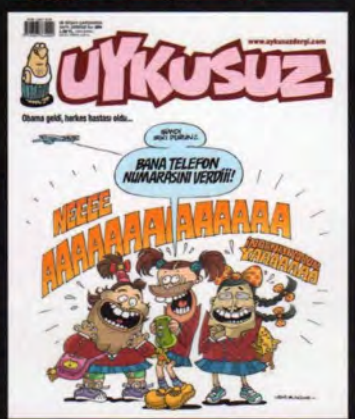

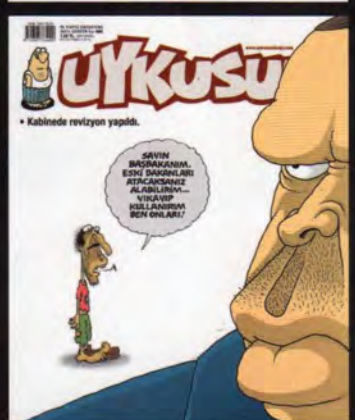

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ Akşamsefası

ISSN 1307-7619
Uykusuz Cilt 07
KDV dahil 12 TL

7 CİLT 7 • MART'09-MAYIS'09 • SAYI 079-091

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ISSN 1307-7619
04 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/10 No: 079
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Yerel seçim mitingleri Baykal ile Erdoğan'ın atışma alanlarına dönüştü.

Erdoğan (Afyon): "Deniz Baykal diyor ki 'TL'nin değeri çok yüksek, bunu düşürmek lazım..', sen git işini yap. Bu işi öğrenmen için daha çok fırın ekmek yemen lazım."

Baykal (Sinop): "Bu üslup bir başbakan üslubu değil, bu, bir maganda üslubudur maganda! Sen iktidar olmuşsun ama adam olamamışsın ve bana öyle geliyor ki 40 fırın ekmek yesen de olamazsın."

Tayyip (Kayseri): "Benim aldığım terbiye, edep dersi sana cevap vermeye müsaade etmez. Bu makamı bana teslim eden halkıma saygısızlık eden bir kişiyi hukuka taşıyacağım."

Baykal (Adıyaman): "Kendine güveniyorsan çık karşıma televizyonda konuşalım. Kendine güveniyorsan televizyona çık, milletin önünde, 70 milyonun önünde konuşalım."

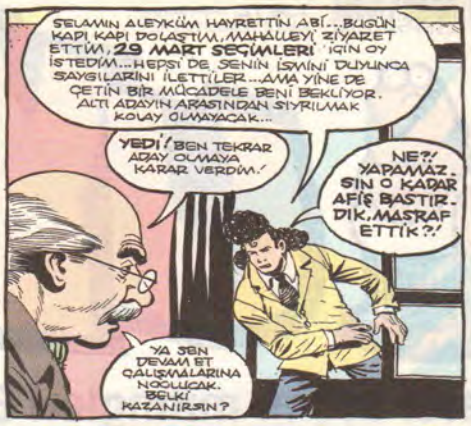
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MACERAYI SEVEN ADAM

BİT.

NOOLUYO LAN ORDA!

'Sabah Sabah Seda Sayan' programına marihuana desenli bandanasıyla katılan Heykeltıraş Kemal Zeybecik, acayip iddialarda bulundu: "Deniz Seki bir gün beni arabayla takip etmeye kalktı. Arabadan indiğimde bana 'çok geziyorsun' dedi. Kendini Ayşem olarak tanıttı bana. Daha sonra parka gittik parkta onu öpmeye çalıştım, kaçtı benden. Neyse biz Deniz'le o günden sonra 1 hafta takıldık. Daha sonra Hüsnü'yle ilişkiye başladılar. Onlar birlikte olduktan sonra Deniz ve Hüsnü beni dayak zoruyla resim yapmaya zorladı. Cinsel içerikli resimler yaptırmak istediler. Sürekli dayak yiyordum..."

MAKARNA

Melih Gökçek'in Ankara halkına yardım amaçlı dağıttığı makarnalar pişmiyor. Altındağ ilçesinden bir vatandaş makarnayla yaşadıklarını şöyle anlattı: "Kaynar suya koyunca makarnalar ikiye bölünüyor. Bir karton makarna gönderiyorlar ve hepsini çöpe atmak zorunda kalıyoruz. Pişirmek için tüpümüz bile yetişmiyor. Gökçek'in gönderdiği kuru fasulyeyi üç gün, nohudu da bir hafta suda bekletmek zorundayız. Çünkü onlar da pişmiyor..."

COŞMAK BENİM DE HAKKIM!

- ZAYIFLAMA MERKEZLERİ AÇILACAK.
- MİNİBÜSLER SADECE DURAKTA DURACAK.
- TAKSİLER GECE DE GÜNDÜZ AÇACAK.
- AĞZINI MUSLUĞA DAYAYIP KANA KANA SU İÇEBİLECEK.
- GELİŞMİŞLİĞİN SİMGESİ METRO, KAPINIZA KADAR GELECEK.
- KÜRESEL ISINMAYI ÖNLEYECEĞİM. BEN OLDUKÇA BARAJLAR DOLU, TOPRAK VERİMLİ, ÇOCUKLAR SAĞLIKLI VE NEŞELİ OLACAK. BEN SEÇİLECEĞİM, KÜRESEL ISINMA BİTECEK!

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN ADAYLARINDAN SEYFİ SOLUKAL'IN SEÇİM VAATLERİNİ OKUDUNUZ. DAHA FAZLASI VE NEFİS SEÇİM ŞARKISI İÇİN: www.seyfisolukal.com

BİŞEYLER DUYDUM

YİNE MAKARNA

İsrail, dünyanın çeşitli ülkelerinden Gazze'ye yollanan makarnayı, "insani yardım" kapsamında olmadığı gerekçesiyle bölgeye sokmama kararı aldı.

İsrail ordusunda görevli bir asker, 'ölüm timi' üyesi olarak Filistinli sivilleri öldürdüğünü itiraf etti.

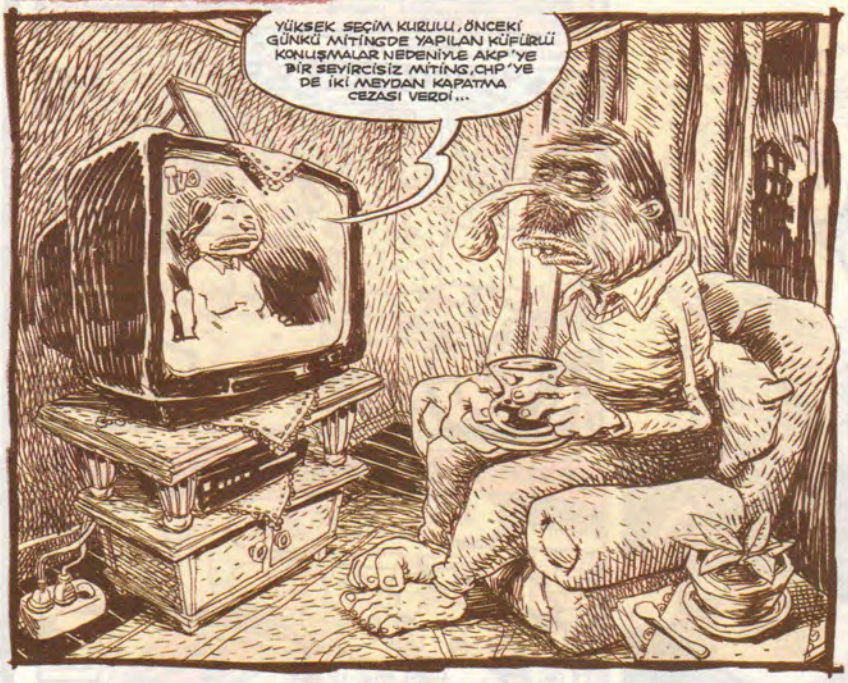

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

● "Fotoşop'un limitsiz kullanımını görmek için Bağımsız İstanbul Büyükşehir Başkan Adayı Dursun Ali Bacıoğlu'nun sitesini mutlaka ziyaret edin. www.dursunalibacioglu.com ● "En İyi Erkek Givotin'de Can Versin!" isimli bir kitap piyasaya çıktı.

UYKUSUZ

SEÇİM MİTİNGLERİNDE BAYKAL İLE ERDOĞAN ARASINDAKİ ATIŞMA DEVAM EDİYOR...

ABD'nin Irak'tan çekeceği asker sayısının sınırlı olacağı ve bölgede ağır silahlarla donatılmış 50 bin kişilik bir askeri gücün kalmaya devam edeceği açıklandı.

TRANGO TEORİ!

• Ben insanım... • **Ya ne olacağıdım ?..** • "Ben insanım" diye haybeye demedim, hakikatten insanım ve lütfen bunu tartışmayalım... • **Bari bunu tartışmayalım!..** • Ben insanım diye her canlı da insan değil... • **Değil!..** • Sincap, sincap; ben insanım... * **Sincap olsam, şamimiyetle söylerdim...** • İnsan olduğum için, formülüm: "Hayat-İnsan x Zaman"dır... • **Yani: Bir gün 24 saat değil, "Dünya Nüfusu x 24 Saat!.."** • 6 milyarsa dünya nüfusu, bir gün 144 milyar saat... • **Daha da yani: Yüz kişiye on dakika konuşmak, esasında bin dakika konuşmak anlamına, evet, gelir...** • Zaman, kutsaldır... İnsan, kutsanmış... • **Tam ne diyosun, derseniz, ki dersiniz, diyeyim: Zaman giderek hızlanmaktadır...** • Peki ama tam ne?... • **Diyeyim: 2010'dan itibaren beş yılda bir değişecek kuşak...**

Kot taşlama atölyelerinde çalışan işçilerde görülen silikozis hastalığına yakalanan işçilerden biri daha hayatını kaybetti. 25 yaşındaki Ruhat Yıldırak tespit edilebilen 39. silikozis kurbanı...

Ahmet Türk, DTP Meclis Grubu'ndaki konuşmasının bir bölümünü Kürtçe yapınca TRT yayını kesti.

KAÇ YIL OLDU?

• Hande Ataizi, "*Kayınpederimle tekrar görüşeceğiz ama baba formatında değil*" diyeli **4 yıl...**

• Nihat Doğan, "*Herkes beni örnek alıyor. Örneğin ilk deri mont giyen türkücü benim*" diyeli 5, bilemedin **6 yıl** (tam yılını bilemedim)...

• Ajda Pekkan, Çarkıfelek yarışmasında Z harfini kodlamak için "*Zonguldak'ın zo'su*" diyeli **7 yıl...**

• Gece hayatında, "mekân kapısında adam seçme" geleneği ilk defa Normandiya diskonun kapısında uygulanmaya başlanalı **46 yıl...**

• Siyasi tarihimizdeki ilk seçim anketi Vatan gazetesi tarafından yapılalı tam **59 yıl** olmuş...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KAÇIN KIZLAR!.. MELİS DÖŞEK ÇEKTİ!..

MİNA KODUMUN GÜZELLERİ SİZİ...

ZEHİR ETTİ BİZE YASTIK SAVAŞINI...

HASKTİR! MEZUNLAR ARASINDA ÇEKİLEN HER FOTOĞRAFI ÇOK CİDDİYE ALAN ADAM VARMIŞ... NASIL MEZUN ETMİŞİM LAN BEN BUNU DERSAHTAN...

ÇEKİYORUM, PEYNİR DİYİN..!

PEYNİİİİİRRRRR!

ZEYTİN..... İHE İHE İHE

FAKİR?

MÜŞAHİDİ TEBRİK!

HOCAM BİDE ZIPLARKEN HAVADA ÇEKELİM!

DAYIMIN OLDUĞUNU FARKETMEK!..

İZMİR'DE ÇEKMİŞLER LAN BU FİLMİ... PALMİYE VAR... KESİN İZMİR...GİTTİM...

DAYIM VAR BENİM!

LOST

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

İKAMETGAH SENEDİ

DOĞRU BİLDİĞİMİZ Yanlışlar...

TÜRKİYE'YE İLK UZUNSAÇ'I ERKİN KORAY GETİRMİŞ ABİ...

AL BAKALIM BU SENİ PAKLAR!

Pack

Türkiye'ye ilk uzun saçı, o zamanki adı **"Mühendis Mekteb-i Alisi"** olan İTÜ İnşaat Fakültesi öğrencisi Namık Celil Bey getirmiştir. Tahsil hayatı bitince Kanada, Kanada olmazsa Avusturalya'ya gitmek isteyen Namık Celil Bey, iyi bir öğrenci olduğu için Alman Kayzeri Wilhelm'ın daveti ile bir müddet **Darmstadt Teknişen Üniversitesi**'nde eğitim görmüş, ardından doktorası için, yine Fransız Şansölyesinin daveti ile ***L'Université Paris Sorbonne***'a gitmiştir. Tahsilinden sonra, toplayınca daha çok yakıştığı uzun saçlarıyla sınırlarımızdan içeri girmiştir. Uzun saçlarıyla İstanbol esnafının neşe kaynağı ve salon eğlencelerinin vazgeçilmez siması olan Namık Celil, daha sonra mühendisliği bırakarak, yeni kurulan İş Bankası'nda çalışmaya başlamıştır. 1945 yılında Moda'da bir apartman dairesinde bekar ve kimsesiz olarak ölmüştür. **Hoşçakalın!**

Su güvenliğini artırmada Kurna'ya mı yoksa çok duşarlı mı bilemediğimiz sanatçı

BONO

Bu macaranın ismi: Duşarlılıklar....

NOOLDU BONO SİLDİRDİN Mİ BİZİM ÜLKENİN BORÇLARINI?

SİLDİRDİM SİLDİRDİM RAHAT OLUN...

OH ÜLKE OLARAK YABANCI BİRİ GELİP BİZİ SOYDUĞUNDA ABİ ONCAK YAZI'DA GİTTİ DEDİRTMİYOSUZ ARTIK NE GÜZEL... SAĞOL BONO...

ÖNEMLİ DEĞİL CANIM... Bİ DAHA BU KADAR BORÇ YAPMAYIN SİZ DE... ALIN BU DEFTERİ GELİR GİDERİ DÜZGÜNCE YAZIN TUTUMLU OLUN ARTIK BİRAZ.

TAMAM ABİ OLURUZ..8 O ZAMAN TÜYÜ MİZRAĞI KAPALIM DA ÜLKEMİZE GELDİĞİN İÇİN KARŞINA ÇIKIP OYNAYALIM BİRAZ KARŞILAMA TÖRENİ MESABİ...

YOK OYNAMAYIN..HER GELENİN KARŞINA ÇIKIP OYNADIĞINIZ İÇİN BU OLUŞUMA GELDİNİZ ZATEN...

VAAY SOSYAL MESAİ HA..? YAKIŞIR BONO'MA MESAİ YEMEK...

YOK OĞLUM NE MESAİ! GERÇEKTEN SEVMİYORUM OYNAMAYI DİĞİNDE OYNUYORSUNUZ TESİS DİYE KARŞIMDA OYNAMASENİZ DAHA ÇOK SAVUNACAM HAKKARİNİZİ AMA OYNUYORSUNUZ.. ÇOCUK OLDUĞUM İÇİN AZ SAVUNUYORUM SİZİ...

AHTİLOPLAR DİYARI AFRİKA'YA HOŞGELDİN BONO...

DEFTER GETİRSEM BANA DA Bİ ARABA ÇİZER MİSİN LAN?

AY EM GRADÜEYDD FROM NAMIK KEMAL ZEYBEK LİSESİ...

AYNISINI ÇİZMİŞ LAN!

AYNISI..

ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN

Yalnız ve Azı...

HANGİ FİLME GİTTİN EN SON?

AVSEROI

.....

AVSEQOZ

YEN

BUNCA YILIN SEÇMENİYİM HALÂ APİS İÇİN VESİKALIĞINI VERMEYEN MUHTAR AZASININ TİTİZLİĞİNİ ANLAMAMADIM BU DEMOKRASİ YARIŞINDA NASIL Bİ ADAM LAN BU?

MAHALLESİ ADAYI

AZALARIMIZ

BÜTÜN TAHSİL HAYATIM BOYUNCA ÇOK BÜYÜK ADAM OLMAYI İSTEDİM...NE DERSE DİNLEDİM NE DE HOCAYI BİRŞEY ÖĞRENMEDEN LİSEYİ BİTİRİVERDİM. ÖYLE NE ADEN OLMUŞMUŞ BİR ARKADAŞ, UÇ SENEDİR GÖRÜMÜ ALAMADIM...

YUTK YUTK

"1958 yapımı hoş bir melodram" demediğim bi günüm geçmedi...

AA ATİLLA DORSAY

İŞE YARAMAZ BİRİ MİSİNİZ?

Ay em e kriiip.. Ay don't bilong hiyr

FİLM ÇEKSEM KESİN BU ŞARKIYI KULLANIRIM BİR YERİNDE...

VAR MI SENARYO? HİKAYE?

YOK..!

KILIÇDAROĞLU İYİ ADAM LAN...

ABİ?

Bütün Dünya Almanın Düşşağını Yesin.» A. Hitler

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

barissuygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Bir üniversite kantininde en sevdiğim şey ortalığı şöyle bir kolaçan edip "hararetli adamı" saptamak ve onun yanına yamacına oturmak. Her okulda en az beş on tane belki de daha fazla hararetli adam vardır. Karşısında genellikle arada bir sağı solu kolaçan ederek gitmek için fırsat kollayan bir genç kız olur. "Hararetli adam" hep ilginç şeyler anlatır. Hiç şöyle normal bir şey anlatmaz. Aslında kur yapmayı bilmeyen garibimin tekidir, kızlarla konuşmak için illa ki ilginç bir şeyler anlatmak gerektiğini düşünür. Kadınlar daha akıllı oldukları için birinin ilgisini çekmek için ilginç şeyler anlatmak gerekmediğini bilirler, o yüzden bu hararet meselesi daha çok erkeklere özgüdür. İşte ben fırsat bulabildikçe böyle hararetli adamların nafile çabalarını izlemek için yanlarına yakınlarına oturmaya çalışırım. Hayır, muhabbet ilgimi çektiği için değil, bir erkeğin düşisine yaklaşırken kullandığı binlerce metottan en faydasızını bir belgesel havasında izlemek hoşuma gittiği için.

■ Bu muhabbetlerin izleği de dönemsel olarak değişir. Misal bir on yıl önce falan muhabbet konusu sinema olduğunda Bunuel, Tarkovsky falan favori olurdu bu adamlar için arada bir de plase Kubrick. Şimdi genellikle İran Sineması, Kore Sineması gibi şeyler duyuyorum. Bunuel'in adını duymayalı da bir hayli oldu. Ama iş her zaman dönüyor dolaşıyor Nietzsche'ye geliyor ya, işte ben bunu anlamıyorum. Her şeyin modası geçiyor, bir tek Nietzsche'nin modası geçmiyor yahu! Hayır, sanırsın ki adam külliyatını kur yapmayı beceremeyen ergen erkeklere çöpçatanlık yapmak üzere kurmuş. Kardeşim Nietzsche senin p.z.v.ngin mi yahu? Bak beni de kötü kötü konuşturdular. Durduk yere ne diye elin adamını potansiyel ilişkine çerez ediyorsun? Yanlış. Falsch. Wrong. Ayrıca nasıl oluyor da bu çocuklar saatlerce Nietzsche hakkında konuşabiliyorlar şaşıyorum doğrusu. Nietzsche'yi okumuş anlamış, hatmetmiş ama hala kızla sıkıcı sıkıcı konuşmak yerine iki çiçek alıp iltifat etmek gerektiğini anlamamış.

■ Çiçek demişken, yıllardır çiçek almak fiilinin bu denli etkileyici olmasının nedenleri üzerine düşündüm durdum. Geçen gün Fırat ve Umut'la konuşurken gördüm ki birçok hemcinsim, çiçek almaya utanırlar, çiçek almayı kerizce bulurlarmış. Neden çiçek almanın bu kadar önemli olduğunu da böylece anladım. Bir alay arkadaşımız utandığı için çiçek alamıyor, haliyle bizim aldığımız bir demet papatya da kıymete biniyor. Şimdi kim keriz siz karar verin.

■ Bir de "Nietzsche'nin hocası Schopenhauer" var değil mi? Öyle sanıyorum ki 90'ların başında uyanığın biri telif ödemek gerekmediği için bedavadan Schopenhauer basabileceğini fark etmiş kitapların kapağına kocaman kocaman "Nietzsche'nin hocası Schopenhauer!" diye yazarak başarsa daha çok satacağını düşünmüş. O kadar çok basılmıştı ki, sokaklarda seyyar arabalarda, normalde ne alırsan belli bir bir fiyata tırnak törpüsü, bıyık makası, Arko tıraş sabunu vesaire satan satıcılarda bile bulunabilir olmuştu. Bana kalırsa Schopenhauer'in dünyada en popüler olduğu dönem işte bu dönemdir. Ama rahmetli görse üzülürdü tabii. Yancı gibi "Nietzsche'nin hocası!" Ne hocası? Beden hocası mı? O da mümtaz bir insan, Nietzsche'yi "Schopenhauer'in Öğrencisi!" diye mi lanse ediyorsun? Hayır.

■ Astronot Kozmonot denkleminde Kozmonot'tan yanayım. Politik bir nedeni yok. Siz de yüksek sesle iki kelimeyi de tekrarlayın bakın, Kozmonot hakikatten uzaya giden adam da, Astronot kolpacı gibi geliyor kulağa. Tabii ki o da bir uzay insanıdır, önemli bir arkadaşımızdır ama Kozmonot kelimesinde daha çekici bir taraf var. Ha ama benim merak ettiğim nedir? Bugün bir astronot olsun, kozmonot olsun böyle kapalı kıyafetler giyip yer çekimsiz ortamlarda fink atan insanlardır. Kafalarında kaskları var, kıyafetleri hava almıyor. Bana öyle geliyor ki insan kokar yahu. İnsanlık hali, gaz çıkarsan içerde kalacak. Üstelik daha bunun sair atıkları var ki hiç girmeyelim. Eğer bu işi çözmedilerse buradan NASA'ya sesleniyorum, o kıyafetlerin belini lastikli yapsınlar, bu kıyağımı da unutmasınlar. Uyuma NASA.

■ Tabii bir de yerçekimsiz ortamlar neticede adamın midesi alt üst olur, bulanır falan, çok fena. Allah muhafaza istifra etse kaskın içine, hele ki yer çekimsiz yer çekimsiz hiç hoş olmaz. Ha bana kalırsa NASA bunu çözmüştür. Ama bizden gizliyorlar. NASA halkı daha fazla uyutmasın, gerçekleri açıklasın. Nasıl oluyor bu işler?

■ NASA dediğin de en nihayetinde kul yapısı, o kadar abartmamak lazım. Gelirler genel müdürlüğüyle arasında teorik olarak çok fark yok. İkisi de kurumdur. Hatta Gelirler Genel Müdürü dese ki "bu yıl benden NASA'ya zırnık çalışmaz" NASA bırakın uzayı, Ohio'ya bile gidemez. Mesarifi çok bir kurum NASA dünya kadar para harcıyorlar, para da biriktirmemişlerdir.

■ Bir de hala var mı bilmiyorum, eskiden her nedense birileri için hep "NASA'dan çağırmışlar gitmemiş" geyiği dönerdi. Sokakta yaşayan evsizden, iyi televizyon tamir eden tamirciye ve Aynur Teyze'nin mühendis yeğenine kadar türlü insanı NASA'dan çağırmışlardı. Muhtemelen kolpaydı tabii, NASA dediğin saygın bir müessese, elini sallasa ellisi. Kadro açılınca bin kişi başvuruyordur zaten. Tabii ben çocuk aklımla üzülür, herkesi çağırıyorlar da beni niye hala aramadılar, o biçim fikirlerim var uzayla ilgili diye hayıflanırdım. Ama şükür ki bitti bu muhabbet sanırım. Ya da hakikatten NASA Türkiye'den türlü türlü mühendisi, zekiyi, kurnazı çağırdı durdu 80'li yıllar boyunca ama sonra baktı ki hiçbiri gelmiyor, kimisi homeless olup yangın yeri serserisi gibi ortalıkta geziyor, kimisi TV tamirciliğini tercih ediyor; bir ihtimal o yüzden artık çağırmıyorlardır. Ha eğer öyleyse ama kınarım o NASA'nın iyi niyetli tekliflerini reddeden şahısları. NASA'yı usandırmışlar, gençlerimizin önünü kapamışlar diye düşünürüm.

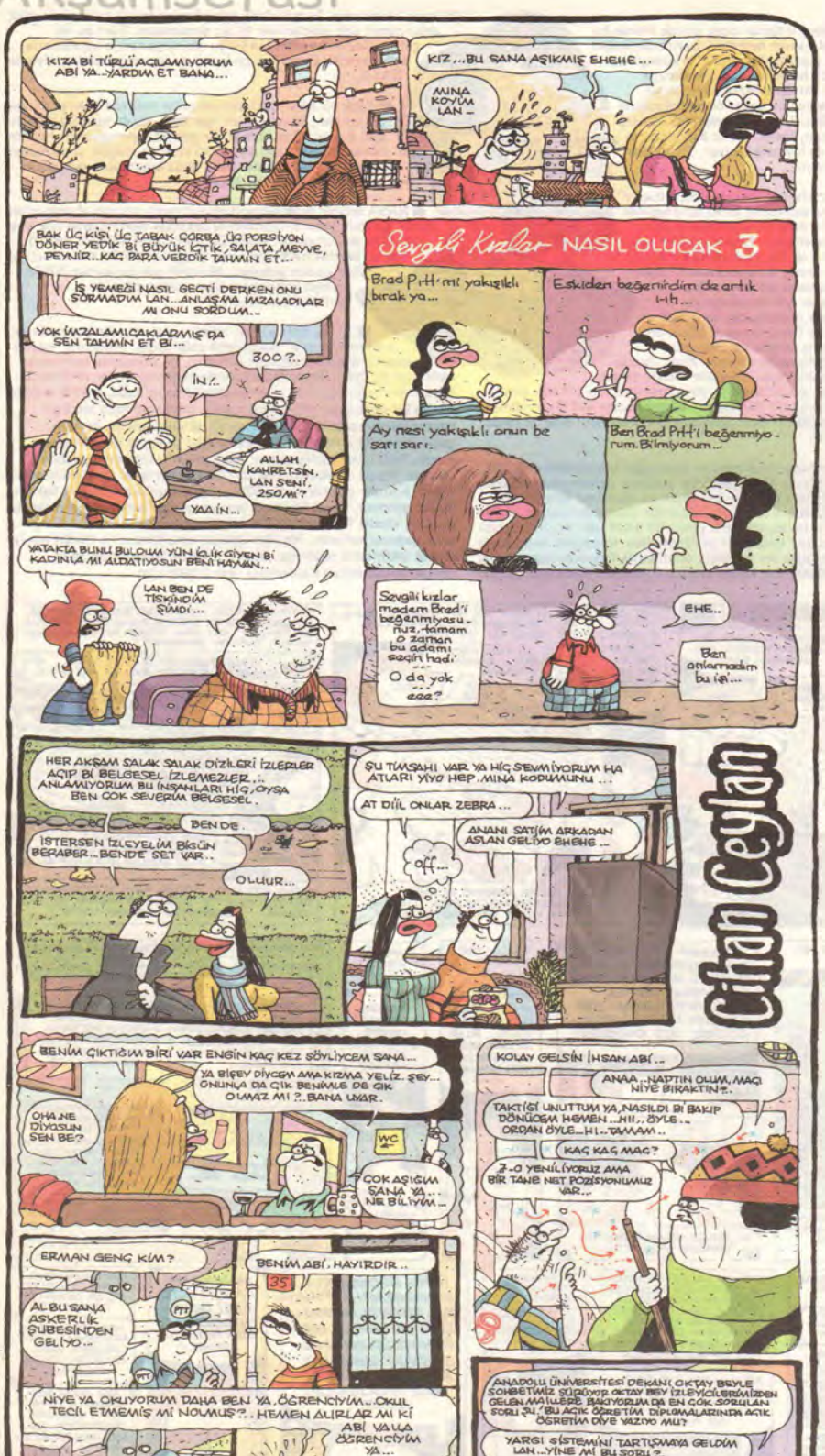

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

18. YÜZYILI HİÇBİR ZAMAN ÖPEMEDİM.

"Don Kişot'u okudunuz mu?" dedi. "Okudum" dedim. Aslında okumamıştım. ('*Okudum denip aslında okunmamış kitaplar kütüphanesi*'nin en nadide eseridir Don Kişot.) Kötü bir niyetim yoktu. Sadece bana ait olmayanı da hayatıma dâhil edip görüntümü sağlam tutmak istiyordum. Ortamda ilgi duyduğum bir bayanın olması gibi sağlam bir sebebim vardı. Açık veremezdim. Şarap içiyordum ve sağ elimin altında oksadığım bir kedi yatıyordu. Onun kedisi. Konuşurken kullandığı kelimelerdeki bütün 'r' harflerini bıçak gibi fırlatan bir adam, iki dakikada bir 'eksantrik' diyen başka bir adam ve Anadolu köylerinden İspanya'ya oradan Küba'ya uzanabilecek yelpazedeki etnik giysileri olan bir kadınla aynı ortamdaydım. Kediler de dâhil hepsi onun arkadaşıydı. Biçimlenmeye çalışıyordum. Kedisi elimi ısırdığında bağırmadım. Bağıramazdım.

Her aşkın başlangıcında taraflar 2-3 aylığına dünyanın en anlayışlı, en sürprizli, en kahraman, en ideal, en gözü parlak insanına dönüşür. Sonra çiftler, 2-3 ay boyunca zincirleyerek saklı tuttukları kişiliklerini hafif hafif salmaya başlarlar. Tepesinden bastırılan bu kişilik özellikleri, zamanla kafalarını saklandıkları yerden çıkarıp, "Bu saate kadar niye aramadın?"lara, "Ben senin arkadaşlarına böyle mi davranıyorum?"lara ve hatta salonda bırakılmış çoraplara dönüşür. Normaldir. Ama benim durumum farklıydı. Başka bir dünyada mahsur kalmıştım sanki. 3 haftadır yaşadıklarım, o yıllardaki yaşama tarzım düşünüldüğünde pek normal sayılmazdı. Lümpen arkadaşlarım yaşadığım bu değişimden rahatsızdı. Hoşlandığım bu bayanı kibirli buluyorlardı ve aralarında ona 18. yy lakabını takmışlardı. Aslında bu lakap hoşuma gitmişti, bence de o, asaletiyle bir 18. yy leydisine benziyordu. Geçici olarak eşyalarını, dilini, alışkanlıklarını hiç tanımadığım başka bir hayata taşınmıştım. Taşındığım yerde kokoreç, aynı pantolonu 2 hafta giymek, botların içinde zamanla bükülmez bir dirayet kazanan çoraplar, küfür ve 6. bira yoktu. Kedi vardı, kedinin heykeli vardı, evde klasik, dışarıda caz müziği vardı, mum vardı, mask vardı, ürperince omza alınan şal vardı, kadehte 2 parmak şarap vardı (onu dikmek yoktu), sigarayı değil sağlığı vurgulayan çaylar vardı, nostaljiyi anımsatan eşyaları okşamak vardı, bir sergide bir resme 10 dakika hareketsiz bakabilmek vardı. Bu yeni hayatımın gereklerini ustaca yerine getiriyordum. Çünkü bütün bu saydıklarımdan daha önemlisi, bu hayatın içinde aşkı ima eden 'bir şeyler' vardı ve bu 'bir şeyler' sokakta kedi görünce bana "Çok tatlıı" dedirtiyordu. Eski alışkanlıklarımı özlüyordum (mesela 3 haftadır hiçbir midyenin kabuğunu açmamıştım) ama çok da kafama takmıyordum. Galiba 3 hafta içinde sürprizi bol bir centilmene dönüşmüştüm. Elimde metal bir süt kasesiyle kediciklerin peşinden koştum, gece yarısı bir siren telaşıyla kedisi John'u veterinere götürdüm, bir barok müzik konserinde en dik sırtımla oturdum, pasajlarda kafama Bob Marley bereleri takıp çıkardım ve en önemlisi hiç eğilip bükülmeyen, pürüzsüz ve aristokrat bir dille konuşmaya başladım. Geçmişimden kopmuş, ama geleceğimin de hiç şansının olmadığı arada bir yerlerde debeleniyordum. Onun idealindeki adam olmak için çabalıyordum. Başarılıydım da. O günlerde gerçek hayatımın kısa süre içinde beni geri çağıracağını henüz bilmiyordum...

Kediden iyice tedirgin olmuştum. Ha bire "eksantrik" diyen adam, bana "Mahler sever misin?" diye sordu. Kendi sevdiklerini başkalarına soru olarak yönelten insanlardan pek hoşlanmam. Ama pes etmeye niyetim yoktu: "Evet, farklıdır, tipi bile diğer klasikçilere benzemez" dedim. (Eserlerine hâkim olmadığım bazı sanatçıların hayat hikâyesini bilmek gibi garip bir durumum var.) Dolaylı cevabım coşkuyla karşılandı, ortama bilgi üstüne bilgi yağdı. Nereye kadar devam edebileceğimi bilmiyordum. Sanatın direkt günlük konuşma diline dadandığı bu evde kendimi sıkışmış hissediyordum. Tuvalete gittim. Klozete bakarken çok büyük bir sırra ermiş gibi, "Demek buraya yapıyor" dedim. Klozetin üzerinde Brecht'in bir oyun afişi asılıydı. Çişimi yaparken afişe bakıp manasızca "Epik" dedim. Klozetin kenarında bıraktığım, eski yaşantımı hatırlatan damlaları güzelce sildim. Yarım saat daha oturduk. 18. yy ertesi gün ailesinin yanına gidecekti. Döndüğünde sevgili olacağımıza kesin gözüyle bakıyordum...

Dışarı çıkar çıkmaz hemen arkadaşlarımı aradım. Taksim'de olduklarını öğrenince içimi bir sevinç kapladı. Küçük aklım, 18. yy'ın gidişini bir fırsata dönüştürmek istiyordu. Taksim meydanından Tünel'e doğru inerken sanki bir yere geç kalmış gibi koşuyordum. Mekâna vardığımda daha oturmadan bira istedim. Gelen birayı adem elmamı oynata oynata yarısına kadar içip masaya bıraktıktan sonra, yaşadığım 3 haftayı yıkacak kadar kuvvetli bir "Ohhh!" sesi çıkardım. Gece boyunca Don Kişot gibi saldırdım biraya. Dönerken bir yarım kokoreç ve 12 tane midye yedikten sonra 2-3 dakika da tantuniyi seyrettim. Lümpen arkadaşlarımın "abartma" uyarısıyla tantuniden vazgeçtim ama meydana ulaşınca Kızılkayalar'dan 'ıslak hamburger' (içinde sarımsak olan, her yanı yağ yüzünden parlayan nemli bir hamburger çeşidi) yemek konusunda ısrarcı oldum. İki tane yedim. 18 yy'ın evinde şarapla burulmuş damağım yağla kaplandı. Arkadaşlarla eve dönerken, '*çok içilen akşamların dönüşünde mahalledeki tekelden alınan ve bitirilemeyen bira*' çeşidinden aldık. Sızmışım.

Sabah telefonla uyandım. 18. yy arıyordu. Yola çıkmasına daha 2 saat vardı ve bir sürpriz yapmak istemişti, beraber bir kahvaltı yapmaya ne derdim? "Tamam" dedim. Telefonu kapatıp bir metre ötemde yerde yatan arkadaşımı görünce aklım başıma geldi. Banyoya koştum. Su ısınmadı. '*Vücudun çeşitli parçalarını suya değdirip çekme*' tekniğiyle zavallı bir duş aldım. Leş gibi kokan giysilerimi tekrar giydim. Ucuz deodorantla bir aura oluşturmaya gayret ettim. Sanırım gayretlerim boşunaydı...

Onu çay bahçesinde bir kediyi severken uzaktan gördüm. Nefis bir İstanbul sabahıydı. Betimlemeyi çok seven kötü bir şairin diliyle, "Şehir aşka fon yapmak için tüm maharetini gösteriyordu." Kız çok güzeldi. Kedi çok tatlıydı. Ve bu nefis kartpostala doğru kokan bir oğlan yaklaşıyordu (Şair kaçtı). "Günaydın" dedim. Kediyi sevmesinden faydalanıp öpmeden oturdum. Sesim geceden kalmanın buğusunu taşıyordu.(Nefesimden bahsetmek istemiyorum.) Konuştuk. Midemdeki bira, sakatat ve sarımsak karışımı, küçük baloncuklar halinde ara sıra ağzımı yokluyordu ama idare ediyordum. Fena gitmiyordu. Sandalyesini yanıma çekti. Galiba 3 haftadır sergilediğim performans onu etkilemişti ve galiba bu kahvaltının bir amacı da bir veda busesiydi. Yüzünü yanağıma doğru yaklaştırdı. Normalde dönüp öpmem ve kötü şairi bizi betimlemesi için çağırmam gerekiyordu. Ne yazık ki, ağzımın içinde, tüm çalışanlarıyla birlikte Kızılkayalar firması olanca haşmetiyle faaliyetine devam ediyordu. Dönemedim. Dönüp öpemedim...

budaci@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Sarı Gelinler

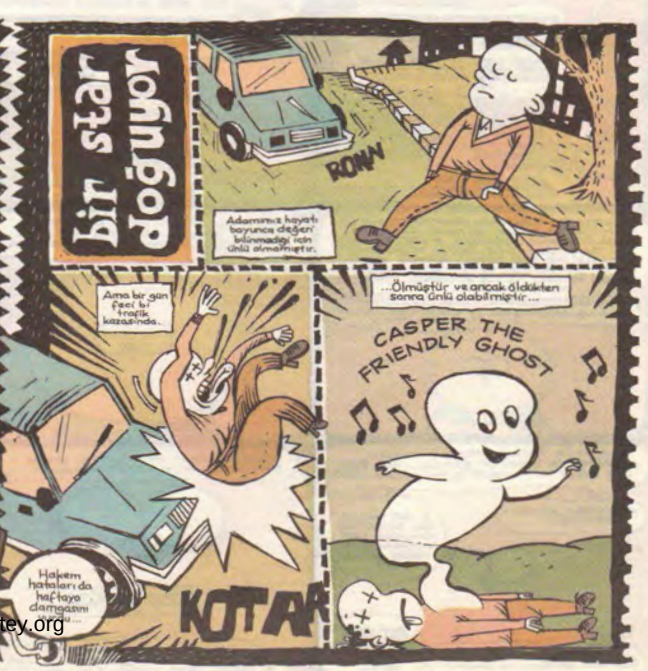

—Devamı Haftaya—

yavuz öztürk

televizyonda bişey yok

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM – Tarih

1- Aşağıdakilerden hangisi Yontma Taş Çağı ile Cilalı Taş Çağı arasındaki farklardan biri değildir?

a) Yontma'da hayvan derisi giymek modadır, Cilalı'da sadece fakirler hayvan derisi giyer.
b) Yontma'da birişinin dayısı, amcası olmak ayıplanır, Cilalı'da ilk amcaoğlu sohbetleri başlamıştır.
c) Yontma'da adam dövmek serbesttir, Cilalı'da sadece laf sokmak-ima etmek vardır.
ç) Yontma'da kunduz kutsal hayvandır, Cilalı'da kedi, kunduzun amiridir.
d) Hepbiri.

2- Aşağıdaki beyliklerden hangisinde, otağ kurulurken *"Amman belim ağrıyo, Amman sırtım sızlıyo"* diye işten kaytaranlar, beyliğin ihtiyarları tarafından beyaz atla evlendirilir?

a) Dedebazoğulları
b) Poşetçayoğulları
c) Testesteronoğulları
ç) Cevdetbeyveoğulları
d) Maçaveyasinekkızları

3- Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun kuruluşu sırasında *"Bu iş şampiyona düzenlemeye benzemez arkadaşım, etmeyin eylemeyin, tarihe başarısız gibi, pırıltısız gibi geçeriz, yanarız"* diyen ve bu yüzden yurdundan sürülen Macar Prensi Humdudi Galoş'un son sözleri aşağıdakilerden hangisidir?

a) Tam pansiyon varsa yarım pansiyon da olmalıdır!
b) Evet, ölmek üzereyim ve şuurum da yerinde, şimdi güzelce sıvazlayı bakiim babafingoyu!
c) İlerde Buda'yla Peşte'yi de birleştirir bu dürrükler, söylediydi dersiniz!
Ç) Prenses Kumpirella'ya hiç gündüz gözüylen yanaşamadım, ona yanarım sağdıç!
d) 92 yaşında prens mi olurmuş homanna biniim!

Fotoşop: Sinan Göksel

4- Rönesans zamanı, daha ziyade bağ-bahçe işleriyle uğraşıp, sonradan sonraya soyluların vesikalık yağlıboya resmini yaparak aydınlanmaya yancı olan İtalyan ressam Gurnazotti, hangi akımın öncüsüdür?

a) Hiç sesini çıkarmacılık
b) Aynı resimden altı tane çize çize yanaroğluculuk
c) Biri bişey yapsın ben de yaparımcılık
ç) Sızlanımcılık
d) Paran varsa soylusun abicimcilik

5- *"Çin, Japon, Kore ne fark eder ey halkım, hep beraber takılalım işte, Tatarlar'ı bana bırakın, Tatarlar'ı ben ayarlarım"* diyen, ünlü mü değil mi asla bilinemeyen, Orta Asya Han'ı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Ha Ping Ha Pong
b) Çok Ses Var Sus
c) Mi Fa Sol La
ç) A Be Yap Şek Li Ni
d) Kudbettin Yalandançinli

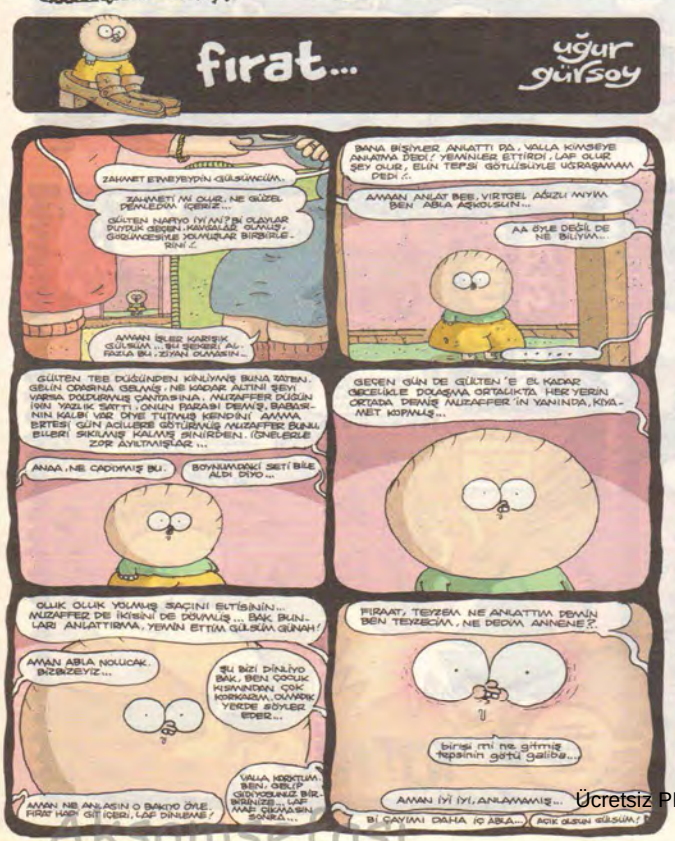
6- Prusya Kralı Yedibuçuktan Sekizinci Karl Heinz, ayaklanmayı bastıramayan Veziri Tombik Solamon'a hangi cezayı vermiştir?

a) Çilli olmayanın günaşırı falakaya vurulduğu Çilliler Adası'na sürmüştür.
b) Bavyera'daki muhteşem köşküne el koymuş ve köşkü Cüce Evi yapmıştır.
c) Sol bacağından salam yaptırıp arılara yedirmiştir.
ç) Halkın huzurunda belini tekmelemiştir.
d) Hepsinden ikisi

7- Hun mucit Kolpaslan'ın icadı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Rende
b) Ters Takla
c) Halay Başının Mendil Sallaması
ç) Üstü Açık Mağara
d) Piknik Tüp

vedatozdemirog@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

8- Şapşik Uygarlığı'nın yokolma nedeni hangisidir?

a) Tüm haberleşme ağını kuşlara yükledikleri için
b) Sırayla herkes bi günlüğüne şef olduğu için
c) Horaz Uygarlığı'na yancı oldukları için
ç) Sessizlik olduğunda "Bi yerde kız doğdu!" dedikleri için
d) "Bizden bu kadar ağa, genjlere yol verelim" diye kendi fişlerini çektikleri için

9- *"Pasiflora Antlaşması"*nın son maddesi aşağıdakilerden hangisidir?

a) Bundan sonra kimse artiz olmasın, rüzgar yapmasın!
b) Esirlere birerleş tokat çakıp salıverelim!
c) Anlaşma mı yoksa Antlaşma mı, artık buna bi karar verelim Allah lillah aşkına!
ç) Ateşkes sürecinde olabildiği kadar dilleşelim!
d) Bi daakine kadınlar savaşsın, yeter be hafızım!

10- Tarihin ilk tarihçisi Dük Claus, kafasını güverteye çarpmasının ertesi günü ne yapmışlar?

a) Güverteyi üç su yıkamıştır.
b) Karaya kadar belden altı çıplak şekilde koşmuştur
c) Bir tilkiye *"Gregory"* adını verip kont ilan etmiştir.
ç) Yedi yıl uyumuş, uyanıp çay içmiş, sonra sekiz yıl uyumuştur.
d) Tarihi yeniden yazıp, babannesinden başlatmıştır.

(Doğru cevaplar: Ya b veya d, tam bilemediydim ben!)

birinci eski aşk nerede

aşk nerede diye sorma
tut ve bırakma sakın
gerçi gülden uzak ama
bülbüle de değil yakın

öyle gemi yaptı ki nuh
kusur bulan kula yuh
tek sende midir yorgun ruh
sağına soluna bakın

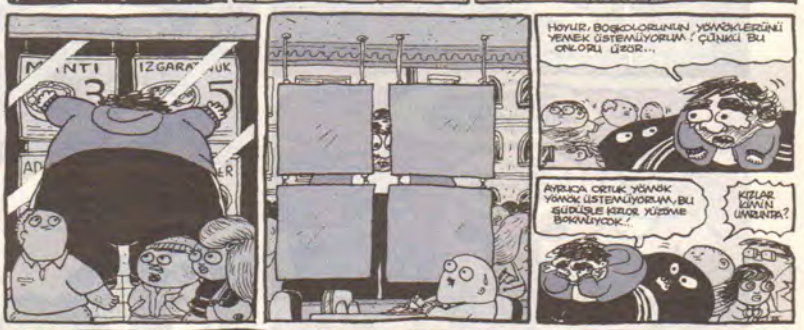
vedat der gül soldu mu
bülbül vaktin doldu mu
bir de karanlık oldu mu
aşk çekip gitsin bırakın

V.Ö. – Türkçe Sözlü Hafif Komik
* 7 Mart Cumartesi, İzmir AKM, 20.30
* 11 Mart Çarşamba, Eskişehir, 222 Park, 22.30
* 14 Mart Cumartesi, Ankara Sanatolia Sahnesi, 20.30
(TV programı, Perşembe geceye kaydı... 5 mart Perşembe 20.00, Ortaklar Caddesi – Meclisyokuş, Kanalizm binasına Uykuş dergisiyle gelirseniz Yiğit Özgür'ün konuk olacağı programa siz de tanık olursunuz!)

ENDER YILDIZHAN'DAN AKIL ALMAZ BİR KORKU ÖYKÜSÜ!..

DONUMDAKİ DÜŞMAN

DEVAMI 15. SAYFADA

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

LAN OĞLUM KORKMA GEL KALMAKTAN. BABAN SAĞLI DEĞİL Mİ SENİN? DERGİDE ÇİZİYON YA SAĞLI SAĞLI FİLAN?.

BABAM SAĞLI DA DAVILARI. MIN HEPSİ KEL OĞLUM...

SHE SHE SHE PIRIL PIRIL PIRIL

HAA ...

BUNU DEDİKTEN SONRA İSTİYORUM Kİ KARŞIMDAKİ "ÖNEMLİ OLAN BABALAR"DESİN, "BOŞVER DAYI!" DESİN K/ASE DEMİYO, HATTA HERŞİ DE AKSİ GİBİ "HAA O ZAMAN BİLEMİYORUM" DİYORLAR.DELİRİYORUM.ANA KOYMA..OYSA LİSEDE MİSEDE NE SAÇ VARDI LAN KAFADA ...

KALEMLERİMİ NEREYE KOYDUN LAN VEREBİLİRİM..

MIN MIN MIN..

VER-BENİ OĞLUM!

TAAM LAN AĞLAMA, AL...

OHA HEPSİNİ GİZLEMİŞ ADI..

SVİPLE...

İÇERİDE DAHA NELER VAR.

20-21 YAŞLARIMDA HER ÜNİVERSİTELİ TÜRK GENCİ GİBİ HEMEN SAÇLARI UZATTIM, AMA "HEMEN" DEDİĞİME BAKMAYIN, BU ZOR BİR SÜREÇ OLMUŞTU...

UZE! YUR..

SAÇLARIN UZUN, AMA AYNI ZAMANDA TOPLANMAYACAK KADAR KISA OLDUĞU O ÇİRKİN DÖNEMDE BİREYLER YAPMAK ZORUNDAYDIM...

...BEN DE BÖYLE TOPLUYORDUM VE ÖNLERDEKİ ARKA YA ERİŞMEYEN SAÇLARI DA SUYLA BASTIRMODUM BÖYLE..

VUUUUUUU...

İYİ LAN RÜZGAR ÖNDEN GELİYO...

AMA BÖYLE YAPINCA TABİ SU KURUYO, ZARARLIMIŞ DİYE JÖLE DE SÜRMÜYODUM.. İNSAN İÇİNDEYSEN KAFAYI HEP RÜZGARA DOĞRU ÇEVİRMEK ZORUNDA KALMASUN MANYAK GİBİ YA DA ELİNLE TUTCAN...

LAN OĞLUM NEREYE?.OKULA GELMİYON MU?..

VUUUUUUUUUU...

KUSURA BAKMA EMRE RÜZGAR BENİ ÇAĞIRIYO.- ELVEDA...

SONRA BİR YAPTIM, İKİ TANE SAÇ LASTİĞİ KULLANDIM BİR ARA...

BUNLARI BURAYA TUTTURUYODUM.

BUNLARIN UZUN OLANLARINI DA BURAYA.

HATTA BUNU MODA YAPARIM, DİYE DÜŞÜNMÜŞTÜM DE TUTMADI ANA KOYMA...

NEYSE UZADI TABİ SONRADAN AMA UZUNKEN HAKKATEN ÇOK DÖKÜLDÜ, KEL GÖZÜKÜCEM DİYE DE UZUN SÜRE KESTİREMEDİM. SONRA DUR LAN İYİCE DÖKÜLMEDEN KESTİRİYİM DEDİM KESTİM. ÇOK Bİ KELLİĞİM DE YOKTU ZİLLARDIR. DA KISA İŞTE. BUNDAN BİKAÇ AY ÖNCE BENİM EVDEKİ BANYONUN AMPULÜ PATLADI, BEN DE HEP ÜŞENDİM, BİKAÇ AY AMPULSÜZ DURDU BANYO...İÇERDEN SALONUN IŞIĞINI AÇIYODUM BİRAZ AYDINLATIYODU, SORUN OLMUYODU YANİ...

AA... İYİ GİBİ LAN...LAR...

GEÇENLERDE NASIL HATIRLADIYSAM ORAYA UYGUN O UZUN AMPULLERDEN ALDIM...MEĞER O KARANLIK TAKİ SİLÜET ASLINDA ŞÖYLE BİŞEYMİŞ...

ANANIS Kİİİ!. KELİM LAN RESMEN BEN..!

TİNN...

YOK LAN YOK ALLAHTAN ŞİMDİLİK O KADAR DEĞİL AMA TAM DA TEPEDEN IŞIK GELİNCE ÇOK KORKUYORUM KAFA GÖZÜKÜYO BAYAA...AMA BAZEN DE BÖYLE BİRDEN BİR GÜZEL OLUYO YA SAÇLAR...NASIL OLUYO O?..NE BİLİYİM YIKANINCA KABARIYO BÖYLE ÇİRKİN OLUYO..AMA BİR GÜN SONRA FİLAN..O BİR HALİ VAR ONUN..ARTIK NASILSA BİKAÇ SAAT SÜPER OLUYO..

ULAN HEMEN MANİTALİ ORTAMLARA KOŞAYIM..EVDE DURMAYAYIM GEZEYİM..ÇOK GÜZEL LAN SAÇLARIM.. GALİBA ARTIK BÖYLE KALÇAK GİBİME GELİYO...

SAĞLIK!.. SAĞLIK..

NEH NEH NEH... BİRAZ GÜLEYİM...

İŞ SAAT SONRA BÖYLE OLMADI..

HAYIR YANİ KEL KALMASAMA BİLE SAÇIN TÜRÜ ÇİRKİN..Bİ DE DÖKÜLECEK SAÇ KENDİNİ BELLİ EDİYO.

BURALAR KIVIR KIVIR KALIN, SAĞLIKLI...

BURALAR BÖYLE İNCECİK, UÇUŞLUYO...GİTMEYE KARAR VERMİŞLER YANİ, BELLİ ÇOK DURMAYACAKLAR...

FİLİ FİLİ...

MŞH..

ŞİMDİ "ZAMAN ERKENSİZ LAN.. DÖKÜLÜR NE OLCAK" DİYEN HEMCİNSLERİM OLABİLİR...O ARKADAŞLARIN KAFALARINA Bİ DOKUNMAK İSTİYODUM MÜSAADENİZLE.

AL ABİ, DOKAN.

ANA KODUMUN İYİ GENLİSİ, ÇİKİNTİLİ, GÜZEL ŞEKİLLİ KAFAN VAR, TABİİ Kİ KORKMAZSIN BEN...

BEN NAAPIYIM PEKİ?, BENİM KAFA SAÇLIYKEN ŞÖYLE GÖZÜKÜYO YA...

NAA-BER LAN, HAA-BİYON?...

İYİDİR OTURSANA Bİ BİRA İÇ..

AŞLINDA O SAÇIN İÇİNDE ŞÖYLEYİM BEN.. EHEH...

TAAM. OTURU-YUM BABİ BİRAZ..

O SAÇINA GÜVENEN TİPLER İSTEDİĞİ GİBİ ŞEKİLDE VEREBİLİYORLAR "SAÇI KULLANMAK" DİYO BUNLAR... EVET, EVET SADECE KIZLAR DEMİYO, "BU ARA SAÇIMI KISA KULLANICAM" DİYEN ADAMLAR GÖRDÜM BEN...EŞYA GİBİ ANA KOYMA...

OĞLUM SEN DE Bİ ŞEKİL VER BİREYLER YAP MESELA..

HIH... YAVAŞ LAZIM ASLINDA...

BİLMİYO Kİ DAĞINIKMIŞ, UMURSAMIYOMUŞUM GİBİ GÖZÜKEN BU SAÇIN ALABİLECEĞİ EN GÜZEL HALİ BU.. SAÇA EŞYA DİYOSAK BENİMKİ ATILAMAYAN ESKİ CİHAZ OLUR. ŞEKİLLİK HALİ KALMADI KAFAYI ÖRTSE SÜRDÜCEM...HA SON OLARAK BENİ BİYERLERDE GÖRÜP "ABİ HAKKATEN DE SAÇLAR GİTMİŞ HAA" DİYEN HERKESİ KADIN ERKEK DEMEDEN ÇOK KÖTÜ DÖVECEĞİMİ BELİRTİYM...AMA İSTEYEN "ÖNEMLİ OLAN DAYILAR DEĞİL BABADIR" DİYEBİLİR...BAK O OLUR...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

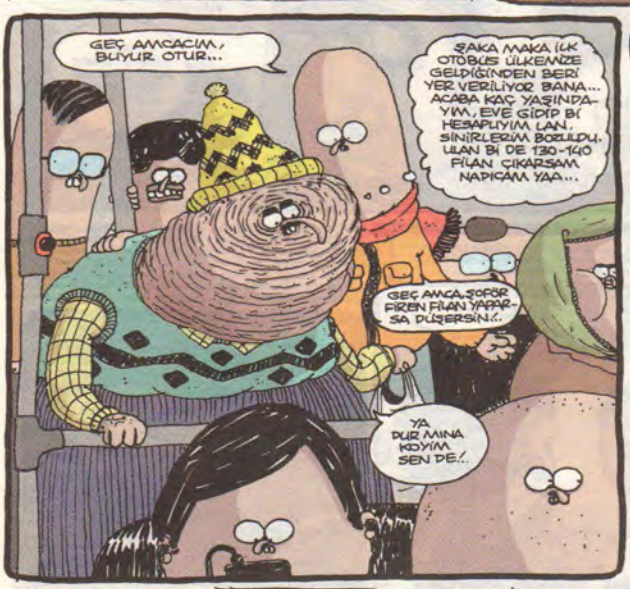
Akşamsefası

Aksamsefasi

uğur gürsoy

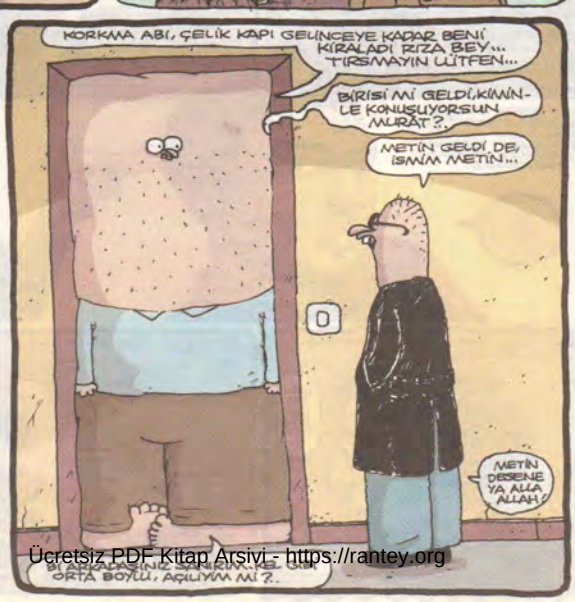

ama arkadaşlar iyidir

urgursoy@gmail.com

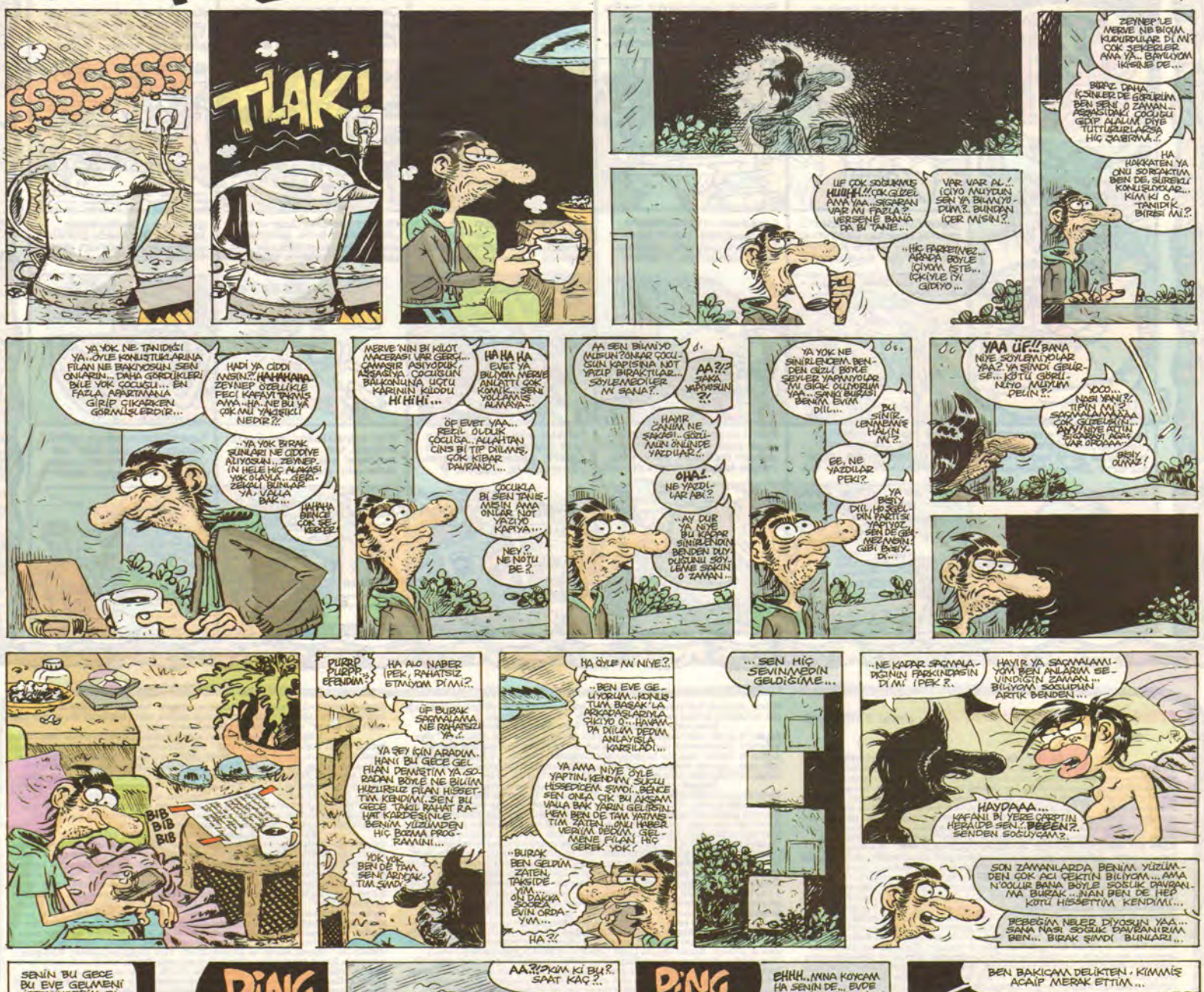
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

Çalpışma

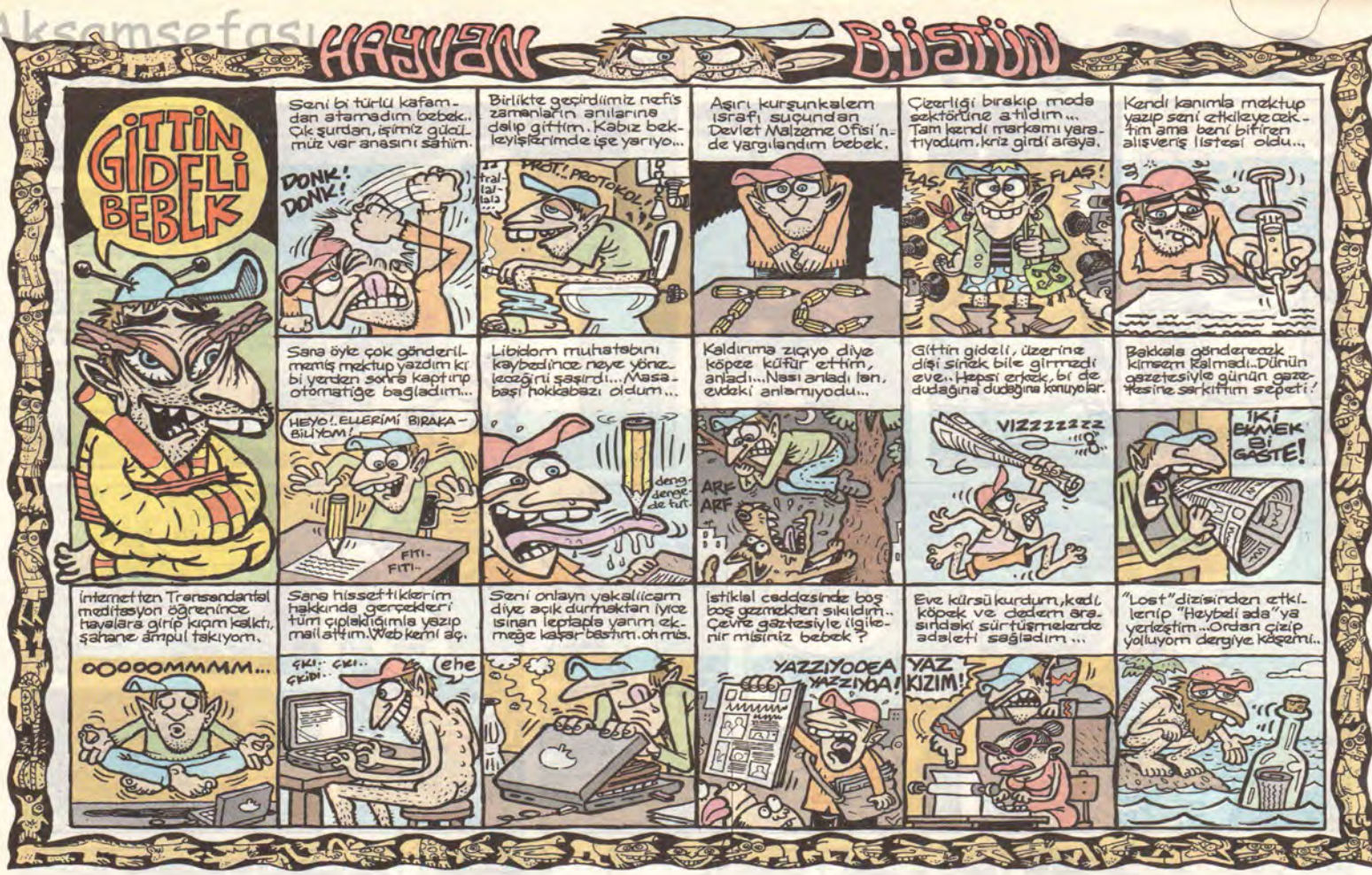
İpek & burak

Yavan Gürün Oky

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR! Umut SARIKAYA

Siyah İnci

Biricik eşi Barones Marguerite Santalola'nın beklenmedik ölümü Baron Oliver Santalola'yı uzun bir sessizliğe sokmuştu. Eskiden davetlerin ve yemeklerin vazgeçilmez simsarı olan Baron, bu ani ölümle beraber gece hayatına ve eğlenceli merasimlere derhal bir son vererek kendini sadece sürek avına adamıştı. Gerçi kendisi gitar çalmak istiyordu ama merhum babası Baron Jimenez Santalola onun bu isteğine "bu iş böyledir Oliver. Ya davete katılacaksın ya da sürek avına çıkacaksın. Başka alternatifin yok, seç birini, bi baronun hayatta sadece iki mesgalesi olur. "Yok, ben sürek avına çıkmayayım, ona ayıracağım zamanı gitara ayırsam bi aya kalmaz 6-7 parça çıkarırım akor kitabından" demek baronlukta olmaz. Sürek mi? Davet mi? sen karar ver, baron olmak kolay değil" diyerek şiddetle karşı çıkıyordu. Babasının yoğun ısrarları sonucu gitar çalma sevdasından vazgeçen Baron da kendini sürek avına adadı. Her sabah erkenden kalkıyor, dostlarıyla beraber yanlarına besili ve atik tazılarını da alarak ava çıkıyor, öğlene ise mutlaka bir geyik, belki bir domuz ve ya tavşanla, geliyordu malikânesine. Bir keresinde bir ayı bile getirmişti. Baronluk nasıl sürek avsız olmuyorsa sürek avının da sülünsüz de olamayacağını sizin de bildiğiniz için sanırım vurduğu sülünleri cullukları söylememe gerek yok sevgili dostlarım. Her şeyi vuruyordu baron, ormanda hayvan namına hiçbişey bırakmıyordu. Av partisine davet ettiği şehrimizin ileri gelenleri ise bir iki avdan sonra avdan, tazıdan sıkılıp Baron aradığında yok deidirtiyorlardı. Hatta Baron'un sürekli ava çağırmasından dert yanan Marki dö Guhaventes bir keresinde bayanların da olduğu kalabalık bir davette "ağzı geniş tüfeklerle yavru ceylanlara ateş etmek istemiyorum abi ben. Onlar da bi can lan. Baron insanlıktan çıktı, tırtıllara bile ateş ediyor. Gelin şehrin ileri gelenleri olarak baronu dövelim, yazıktır günahtır. Hayvan sevgisi olmayanın içinde insan sevgisi de olmaz" diyip Kont Ferederik'in güzeller güzeli eşi Leydi Laura'ya gülümseyerek bakmıştı. Leydi Laura'nın bu bakış karşısında heyecandan aralanan dudakları ve o nefes aldıkça bir hırçın denizde batıp çıkan bir vapor gibi yükselip alçalan göğüslerini fark eden Kont aniden söze karıştı ve "hayvanlara yazıktır diyorsun ama ona bakarsan sen de sucuk yiyorsun" dedi Markiye ve eşi kontes Laura'ya bakıp gülümsedi...

Bu gibi tartışmalar yaşanana dursun Baron Santolola sürek avını bi gün olsun sektirmiyordu. Babası ise vücudunu saran frengi mikrobuna yenik düşmek üzereydi. Bir gün av dönüşü baba Baron oğlu Oliver'i hasta yatağına çağırdı. Benzi sönmüş, gözünün feri kaçmış bu ihtiyar, bütün acısına rağmen hala gülümseyerek oğluna seslendi. "Bak Oliver" diyip öksürdü. Baron Oliver "yorma kendini baba" dedi fakat yaşlı adam devam etti. "Bak evlat son günlerimi yaşıyorum. Ben teşvik ettim diye "yapma" diyemiyordum ama sen bu sürek avı işinin bokunu çıkardın. Ayı mısın sen? Evde sülünden çulluktan geçilmiyor, eşya koyacak yer kalmadı. Git kendine başka bir meşgale bul. Davetlere katıl, iyice yabani gibi oldun" dedi ve hemen öldü.

Bu olayın üzerine Baron odasına kapandı ve babasının bu son sözlerini uzun uzun neredeyse hiç uyumadan düşündü... Haftalar sonra odasından çıkan Baron önce yaşlı ve emektar uşağı bay Zegins'e önce "ne oldu babamı gömdünüz mü" diye sordu, defin işlemlerinin çoktan tamamlandığı cevabını alamayacağı korkusuyla yeniden kapıya doğru seğirtti. Neyse ki kadim uşak bay Zegins "neredeyse kırkı okunacak" dedi de rahat bir nefes aldı zavallıcık... "Babama verdiğim sözü tutacağım. Derhal arabayı hazırlayın, şehre gidicem" diye seslendi Baron.

Bay Zegins efendisinin bu şaşırtıcı isteği karşısında saygıyla başını eğerek hiç bir şey sormadan ahıra doğru yöneldi. Yaşlı bedeni yeni ve eski efendisinin bu gibi çılgın sayılabilecek ani isteklerine çok kerefer şahit olmuştu... Kendisi gibi ihtiyar atı Siyah İnci'yi hazırladı, arabaya koştu... Kasabanın dülgerine yaptırdığı pek ve sağlam kırbacı ise şaklamaya hazırdı... Yola koyuldular...

Şose yolda aralanın tekerleri hızla dönerken Baron, sadık uşak Zegins'in sırtını yumruklayarak "daha hızlı arabacı, daha hızlı daha hızlı" diye bağırıyor. Kasabamızın dar ve sapa yolları her ne kadar hızlı gitmeye elverişli değilse de Zegins, Spartalı bi yarışçı gibi sürüyordu arabayı... Efendisi bağırdıkça yaşlı uşak, yaşından beklenmeyecek bir çevikilikle kırbacını kaldırıyor, pek ve sağlam kırbaç her seferinde dilim dilim kanatıyordu Siyah İnci'nin sırtını...

Nihayet şehre vardılar... Kont'un evinde her zamanki gibi bir davet vardı. Baron parkisinin düzeltti ve salona girdi... Herkes bu davetsiz misafiri görünce çok şaşırdı. Kont, Kontes Laura'ya baktı, genç kadının dudakları kor bir alev gibi yanmaya başlamıştı, rengi ise vişneçürüğüne dönmüştü. Kontes gözlerini Baron'dan alamıyor, bakıyor, baktıkça vişneçürüğü kalın dudakları aralanıyordu. Kont seri bi hareketle iki parmağıyla aralanan ıslak dudakları tutup ve birleştirdi. "Adamı katil etme Laura, edebinle otur" diyerek ceketini çıkarıp genç kadının ince bilekli ve Akropolis'teki bir sütun kadar sert ve düzgün bacaklarının üstüne örttü. Bu arada bazı okurlarımızın "ulan yazar inceden Kontes Laura'ya yazıyor olmasın sakın, sabahtan beri betimleye betimleye betim içinde bıraktı Kontesi. Sanki kontes Klodya Şifir kadar güzelmiş gibi anlatıyor ama çok normal güzellikte, kendi halinde bir ev hanımıdır kesin. Bu ırz düşmanı yazar, vermedi diye evli barklı kadının arkasından onları burasını aralıyordu diye bok atıyor" diye düşünebilir. Hayır. Orıdaydım. Aralıyordu! İster gör aralıyordu işte size yalan borcum mu var!

Baron kendisine bir içki aldı yebi kenarda durup içkisinden bir yudum aldı. Ona bakışıp gülüşmeleri, saklanmaya çalışanı fısıldaşmaları aldırış etmeksizin izledi bi müddet. Neden sonra içkisinden bir yudum aldı ve aralarına katıldı. Kont'un yanına gelmişti. Baron başıyla Leydi Laura'yı ve Kont'u selamladıktan sonra "Saygıdeğer Kont'um size yeşilbaşlı gövel ördek'in selamını getirdim" dedi. "O kadar uzun süre insandan uzakta yaşadın ki sevgili Baron'um gerçekten selamını getirsen "git Yeşilbaşlı'ya, Kont seni yalayacakmış de o anlar." derim, biliyor musun Baron. " diye karşılık verdi Kont ve sert bir ifadeyle ekledi "evladım pantolonun nerde senin? Donun altına rugan ayakkabı giyip gelmiş ayı". Bir anda evden çıkarken pantolon giymediğini fark eden Baron "cüzdan, tarak, paso'yu kontrol edip çıkmıştım sadece, nasıl unuturum pantolonu inanmıyorum. Her şeyi kontrol ettiğimi sanmıştım. Ulan demek sabahtan beri Laura ile yaşadığım duygusal durumu hep pantolonsuz yaşamışım demek..." diye düşünmeyi de ihmal etmedi... Laura da bu sırada bacaklarını aralıyordu...

Baron telaşla kapıya doğru koşarak, o soğukta arabanın üstünden hiç ayrılmadan bekleyen sadık uşak Zegins'e seslendi. "Zegins çabuk pantolonunu ver bana" demeyiyle ihtiyar adam hiçbir soru sormadan pantolonunu çıkardı. Baron kısa gelen pantolonu giyip içeri geçti. Kont'un karşısına geçti ve dikildi. Bakıştılar. Laura'nın pürüzsüz bacaklarına örtülmüş ceketi alırken bacakları ellemeyi ihmal etmedi Baron. Ceketi tutup Kont'un yüzünü kahvehane kokan ceketle tokatladı. "Bayım bu aşağılanmayı gururum kaldıramaz, sizi Cuma günü şafak sökerken düelloya davet ediyorum. Hakemi, silahları ve yeri siz belirleyin." dedi. Başıyla Laura'yı selamladı ve salonu terk etti.

Baron malikânesine dönerken yol boyunca düşünceli bir tavır sergiledi. Öyle sinirliydi ki dışarıdaki pantolonsuz bay Zegins bile o kadar titremiyordu. Günlerce Kont'un kendisini nasıl rezil ettiğini düşündü. Düşündükçe sinirlendi, sinirlendikçe düşündü... Uzun göl kenarı gezintileri yaptı, göle baktı Laura'nın tenini düşündü, göğe baktı, gözlerini düşündü... Sonra yine Kont'u düşündü...

Perşembe sabahı birden uyandı. Kendi kendine "sinirim geçti lan" dedi. Kont'a karşı hiç bi kızgınlığı kalmamıştı, uzun göl yürüyüşleri iyi gelmişti. Ama yarın Duello vardı hem de Kont çoktan yeri ve hakemleri belirlemişti... "Rezil olursam olayım. Ölmek öldürmek istemiyorum. Gidip konuşucam Kont'la ikna etmeye çalışıcam, hem Laura'yı da görmüş olurum" diye düşünerek yaşlı hizmetkârı Zegins'i uyandırdı, arabayı hazırlamasını söyledi. "yine de ben nolur nolmaz şu küçük borazan namlulu tabancımı yanıma alayım, cepte bulunsun. Bu kontun sağı solu belli olmaz" diye düşünerek tabancasını yanına aldı...

Yağmur altında giderken araba, Baron, Zegins'in sırtını yine "daha hızlı arabacı! Daha hızlı! Daha hızlı!" diye yumruklıyordu. Dilim dilim yarıldıkça Siyah inciinin sırtı, derisi yağan şiddetli yağmura rağmen kıpkırmızı olana kadar indi kalktı kırbaç. En sonunda Baron, Zegins'in elinden kırbacı alarak kendisi vurdu hayvana. Zegins acılı gözlerle baktı bu neredeyse kendiyle yaşıt hayvana. Ve hızla ipleri çekerek arabayı durdurdu. Baron, "ne yapıyorsun sen aptal" diyerek kırbacı Zegins'e kaldırdı. "Kabalığımı bağışlayın ama efendim size birşey soruçam" dedi. "Neler saçmalıyorsun be adam! Şimdi senin saçmalıklarınla uğraşamam" diye bağırdı. Emektar uşak belki de hayatında ilk defa efendisine karşı sesini yükselterek "Efendim! Bağışlayın! Bişey soruçam!" dedi.

"Bir ay önce kasabaya alışverişe gittiğimde kulağıma bir dedikodu çalındı... Başlarda umursamamışım ama giderek daha sık duyuyorum bu dedikoduyu. Baron yaşlı adamın solgun yüzüne tiksintiyle baktı ve konuyu nereye getirmeye çalıştığını tahmin etmeye çalıştı. Zegins derin bir nefes alarak " Baronluk kalkmış diyorlar doğru mu efendim. Derebeylik bitmiş, demokrasi gelmiş. Hem de yıllar önce taa babanızın zamanında. Boşu boşuna kahrınızı çekiyormuşum." diye sordu. Baron başka yerlere bakarak 'yok oğlum ne kalkması seni yemişler... Kalkmadı derebeylik filan" dedi. "Abi yalvarırım gözlerime bak da söyle. Kalktı mı oğlum. Kalktıysa söylesene lan, 45 yıldır sizin çiftlikteyim, ayıptır lan" dedi. Zaten yarın ki düelloyu düşündüğü için canı burnunda olan Baron "eeehh kalktıysa kalktı am.na koyiim. Resmi gazetede yazıldı açaydın bakaydın, ya da bi bilene soraydın bana ne. Kerizliğine yanma Zegins, çok da umrum..." dedi. Zegins "baba oğul ömrümü yediniz lan" diyerek Baron'un üzerine atladı. Yere düşüp boğuştular. Boğuşma esnasında Baron tabancasını çıkarıp ateş etti ama Zegins'i vuramadı. Ayaklarının dibinde boğuştukları at birden saha kalktı. Yerde oturur vaziyette duran Baron birden kafasını yukarı kaldırdı. Siyah inciinin nallarının altı tam tepesinde havadaydı. Yarın olmadan pisipisine öleceki. Yere kapaklanarak tepesine inmek üzere olan nallardan korunmaya çalıştı.

Nallar tepesine inmedi. Kapaklandığı ellerini aralayarak yukarı baktı. Nallar hala tepesindeydi. Siyah inci arka iki a ağı üstüne kalkmış öyle duruyordu. Baron, yana çekildi ata baktı. At baya bi insa gibi ayakta öyle dikiliyordu. Şaşkınlıkla ati çözdüler. On ayaklarının üstüne oturtmaya çalıştılar olmadı. Zorlayınca at arka ayaklarının üzerinde yürüyerek ileri doğru yürüdü orda bekledi. İkiliyle bakıştı. Zegins Siyah Inci'yi çağırdı. At yine aynı şekilde yürüyerek yanlarına geldi. Siyah Inci yeni halinden oldukça memnun görünüyordu. İkili de neden bilinmez bu durumu hemen kanıksadı. Bu durumda Kont'un yanına gitmekten vazgeçen Baron at ve Zegins'le beraber yeniden malikanesine geri dönmeye karar verdi.

Yolda yürürken yarın ki düello alanının oradan geçtiler. Kont atış talimi yapıyordu. Düellodan vazgeçmeye ikna olacak gibi değildi. Hırsa kesmişti. Konuşmak manasız diye düşündü Baron.

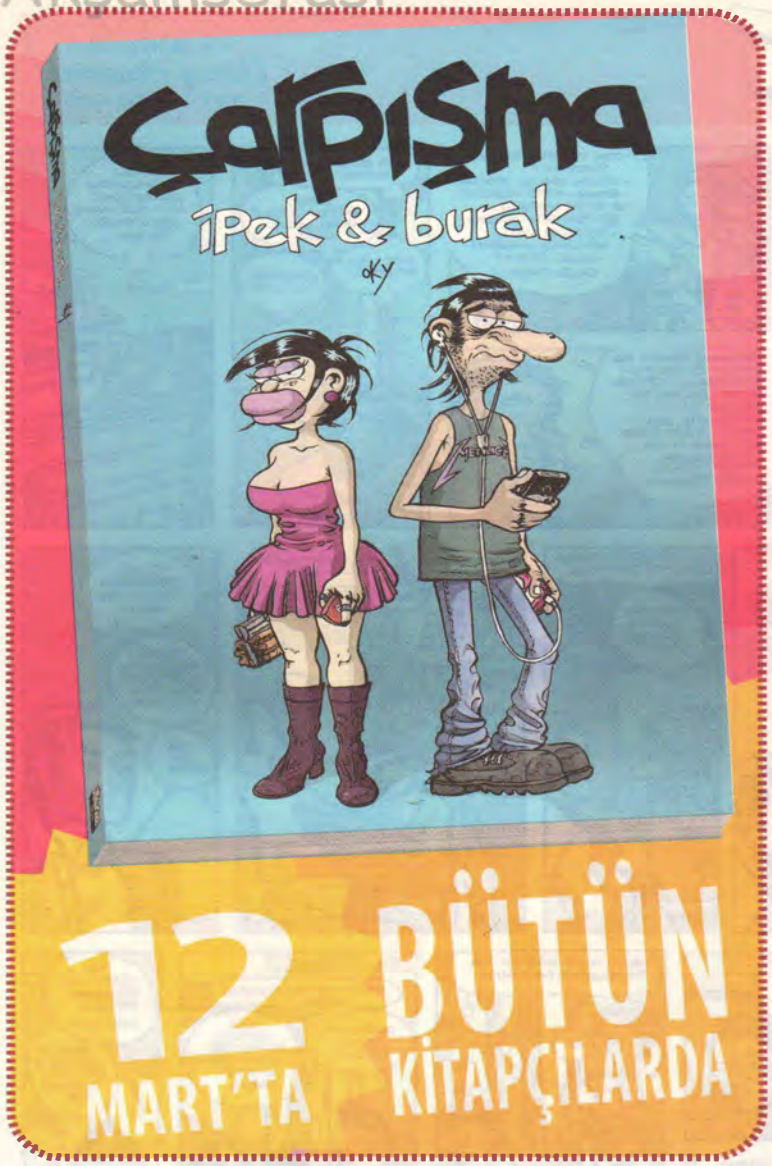
Bu arada at ile Kontes Laura bakışıyordu. Bu uzun bir bakışma oldu, atın gözüne sinek konduğu halde ne kontes ne de Siyah İnci kesmedi bakışlarını. Olan biteni şaşkınlıkla izleyen Baron, Kont ve Zegins konuyu hemen değiştirmek için çok konuştular. Ama iki aşık bakışlarını hala kesmemişti. Bu arada Baron fırsattan istifade şaşkınlığını dizginleyemeyen Kont'u düellodan vazgeçirdi. Bu arada Siyah İnci birden düzeldi. Her şeye normale döndü.

10 yıl sonra Baron'un yanında maaşlı çalışan Zegins, Kont, Kontes, Baron ve Siyah İnci bu yaşananları ilk defa konuştular. Gecenin sonunda konuklarını uğurlayan Laura koltuğa oturup Siyah İnci'nin beline sarılarak ona sevgiyle baktı. Eski kocası Kont, Zegins ve Baron ise beraber yaşadıkları malikâneye doğru yola çıktı.

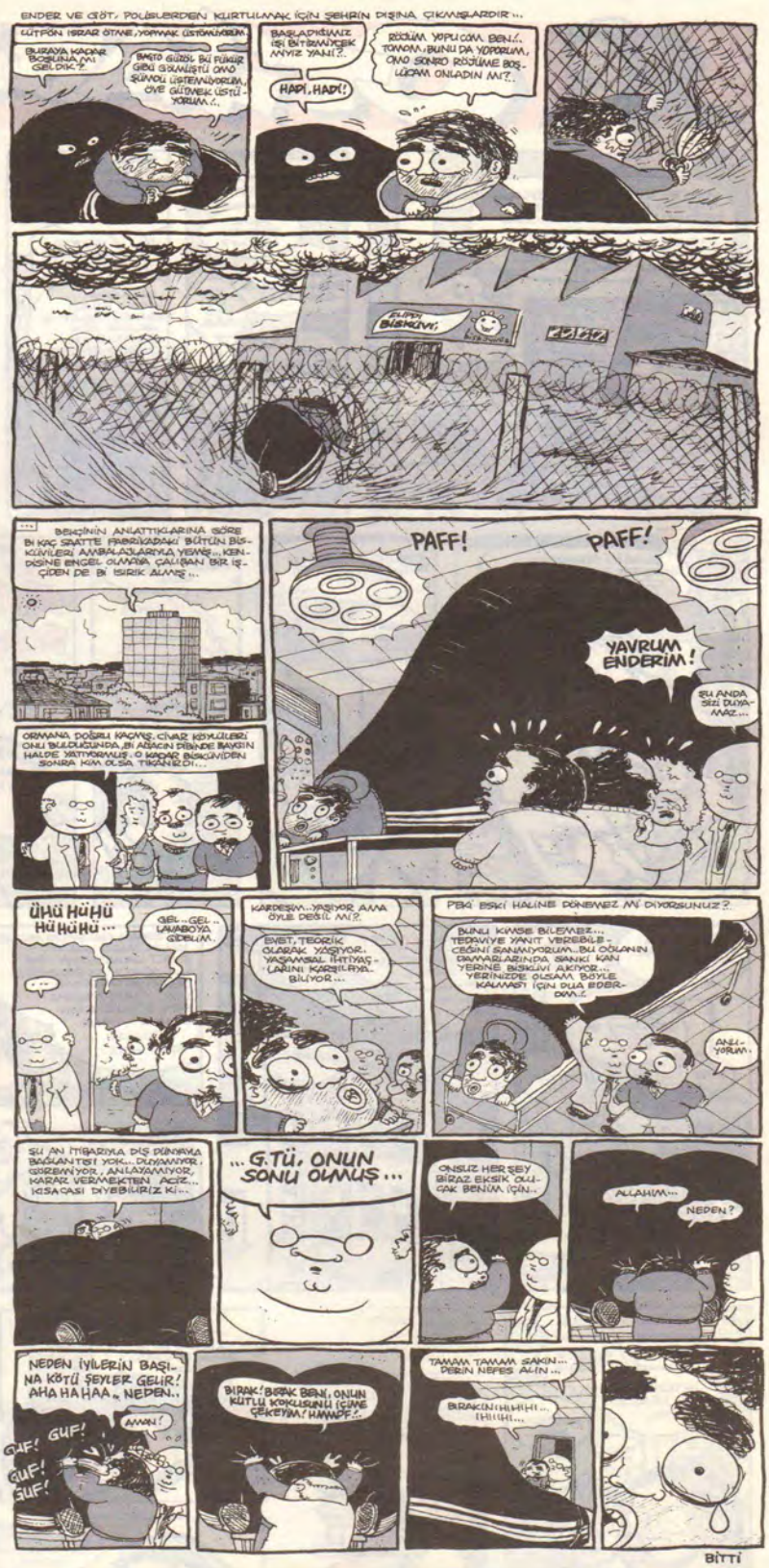
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

Akşamsefası

12 MART'TA BÜTÜN KİTAPÇILARDA

6 BASKI TÜM KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Mart 2009 | Sayı: 079
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN** 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK: Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 110$ **Avrupa:** 90€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi. YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Girişimci

ULAN BU CV'LERİ GÖNDERİYORUM AMA, KİM OKUYO, NERESİNİ İNCELİYO BELLİ DEĞİL... BİR CEVAP DAHİ YAZMIYORLAR, BÖYLE DE GİTLERİ KALKIK... ESKİDEN BİZ SİZİ ATARIZ DERLERDİ O BİLE YOK...

DRRRİ DRİRİ

OTİSİM NASSIN? MÜSAİT MİSİN?

NEYE MÜSAİT MİYİM?..

BEKAR ADAMSIN BELLİ MİOLUR EHHİ EHHİ..

KİM LAN BU LAVUK

SENİ ŞEY İÇİN ARADIM...

ŞEY?

BENİM HANIMIN BİR AKRABASI VAR MİMAR SİNANA GİRMEK İSTİYO. ÜNİVERSİTEYİ KAZANAMADI.

AÇIKTA KALMASIN DİYOSUN

BUNLARIN KURSU FALAN VARMIŞ BENİM DE AKLIMA SEN GELDİN BELKİ TAVSİYE EDİCEEN BİYER VARDIR

-BEN VERİYİM RESİM DERSİNİ?
-SENİN VAKTİN YOKTUR
-EEHM.. KRİZ NEDENİYLE FİLER VURGUN. İŞE PEK GİTMİYORUM.
-İYİ OLUR VALLA. SÖYLİYİM ARASIN SENİ... OKEY? OKEY OKEY..

-BAKSANA, ARADA BİR KAÇAK ET İÇİN EVİN ANAHTARINI VERİRSİN DİİMİ? EHİ EHİ EHİ.
-KAÇAK ET?
-ANLA İŞTE YAA, BİR İKİ SAATLİĞİNE EV LAZIM OLUYO. OTEL FALAN SAKAT YERLER.
-HMM. BAKARIZ.

KIZ GÜZEL Mİ ACABA?

BIRAK GÜZELİ ÇİRKİNİ PARA LAZIM SANA.

KAÇ LİRA İSTİYCEM.

SAATİNE ELLİ LİRA?

ÇOK LAN, KAÇIR. MİYİM.

BİR KAÇ ARKADAŞINI DA GETİRSE MİŞ GİBİ MAAŞ, İŞE GİTMEK DE YOK...

Ertesi gün

BİLEĞİNİ SIKMADAN SERBEST BIRAK... RAHAT ÇİZGİLER OLSUN... KASMA KENDİNİ...

GÖĞÜSLER DE FENA DİL... MİŞ...

İSTEDİĞİM OBJEDEN BAŞLAYABİLİR MİYİM HOCAM...

EYVAAH BUNUNLA BENİM İŞİM VAR...

BEN ASLINDA FİGÜR ÇİZEBİLİYO. RUM.

TABİ TABİ...

ANLAŞILDI, DÜZENLİ BİR GELİRİM OLACAK ŞAHANE...

DİNG DONG

?

YOKSA

SEN MİYDİN NEJAT AMCA BEN DE ÇIKIYORDUM

TAMAM SEN ÇIK HEHEHE DAHA İYİ

KOLAY GELSİN EHHEHE.

İPEK, BU EV SAHİBİM NEJAT AMCA.

SLM.

BANA NEJAT DİYEBİLİRSİN EHEHE.

RAHAT VERMİYECEK KAÇIRIÇAK KIZI!

TAHTAYI TUTARKEN ÇİZEMİYON, VER BEN TUTAYIM.

YOK İYİ BÖYLE.

NEJAT AMCA BİR FİKRİM VAR, MODELLİK YAPSANA BİZE...

O NEY LAN KİRACI...

SEN OTURUCAN ARKADAŞ DA ÇİZECEK SENİ..

YUH!

ÇIPLAK MI?

KAFANIN VÜCUDA ORANINA BAK. SENİNKİ BÜYÜK OLMUŞ.

NEYİN KAFASI?

BİR SUS ŞAPIK...

AA TOĞAN, ANLAMIYO MUSUN? KALIN MISIN YAA?! EVET DERSTEYİM.. YAA HİÇ ARAYIP SORMUYOSUN... DEDİM YA DERSANE DİİL.. "UNUTMUŞUM" BEN SÖYLEDİKTEN SONRA.. TAMAM SORUCAM.. KPAT HADİ..

HOCAM BİR ARKADAŞIM GELMEK İSTİYO, GELEBİLİR Mİ?

KAĞIDINI KALEMİNİ ALSIN GELSİN SINIFTA YER ÇOK...

NEJAT AMCA NAAPTIN YAA BACAKLARINI KAPASANA.

ŞŞ.

Yarım saat sonra

KAĞIT GETİRMEMİŞSİN DOĞAN..

DOĞAN DİİL TOĞAN HOCAM...

HAA TÜRKÇE KARAKTER KULLANMAMIŞ ANNEN BABAN

BEN GİZMİYCEM ÖYLESİNE GELDİM İPEK İÇİN

BEN DE SEVİNMİŞTİM YENİ ÖĞRENCİ DİYE

NE GÜZEL ÇİZİYOSUN..

YAA.. İHİH!..

BENİ DE ÇİZSENE.

İSTEDİĞİM POZU VERİCEN AMA.

ANLADIM BEN...

KİKİ Kİ.

NEJAT AMCA NEREYE, RESİM YARIM KALDI.

KIZIN SESİSİNİ GÖRÜNCE İKİLEDİ..

RESMİNİN DE MİNA KOYM, NEJAT AMCANIN DA...

TELİNİ ÇEKER MİSİN ÇİZEMİYO RUM.

DURUYO ÖYLE ŞANA BİR ENGELİ YOK.

BU ARKADAŞIN ENERJİSİNDEN FAYDALANMAK LAZIM..

TOĞAN.. MUTFAĞA KADAR GELİR MİSİN?

NOOLDU HOCAM

YAA KUŞURA BAKMA HOCAM ÖZLEMİŞİM O YÜZDEN ŞEY YAPTIM BİRAZ..

SORUN DİİL. GALİBA PEK FIRSATINIZ OMUYO.

YAA EVET ŞEY YAPAMI. YORUZ..

İSTERSEN BEN ÇIKAYIM DIŞARI BİR İKİ SAAT...

HOCAM SÜPER OLUR...

Yaşam alanımın sınırları içinde duran bir kadın elde etmek yerine hemcinsime terk edip çıktım. Küresel kriz, bu vahşi savanada hayatta kalmak için önceliklerimi değiştirmişti. Kişilik deformasyonunun farkındaydım ama bir iyilik yaptığımı düşünerek bu duygudan sıyrılıyordum. Sadece karşılıksız bir iyilik değildi benimki.

YAZIŞMA MAHVOLDU! YENİ BİR TANE ALMALI..

HNGAAH OĞHH OĞHH..

YETER LAN GEL ARTIK NE YAY KALDI NE BAZA.

GARG GIRG GARG GIIRG...

SON

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

11 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/11 No: 080
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• TÜBİTAK yönetimi, Bilim ve Teknik dergisinin Darwin ve evrim teorisiyle ilgili kapağını ve 15 sayfalık içeriğini sansürleyerek değiştirdi. Derginin genel yayın yönetmeni Çiğdem Atakuman görevinden alındı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydın'da, 13 yaşında bir çocuk, Başbakan Erdoğan tarafından tartaklandığını iddia etti. İddiaya göre Erdoğan, seçim konvoyuna laf atan çocuğu önce yanına çağırdı daha sonra da ensesinden sert bir şekilde kavrayarak tartakladı. Başbakanın korumalarından da yumruk yiyen çocuğun ailesi suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor.

AKP'nin, Manisa mitingine katılımı yüksek göstermek için miting meydanını gösteren fotoğraflarda Photoshop kullandığı ortaya çıktı.

Tayyip Erdoğan, "İddia ediyorum işsizlik mevsimsel..." dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Sinan Çetin, "*Balans ve Manevra, Türkiye'nin ilk sanat filmidir.*" diyeli **4 yıl**...
- Kurtlar Vadisi karakteri Çakır'ın dizideki ölümünden sonra, Türkiye'nin birçok yerinde cenaze namazı kılınalı ve gazetelere başsağlığı ilanları verileli **5 yıl**...

- Kaleci Metin, Fenerbahçe'nin Gordon Milne'yi Beşiktaş'tan alacağı haberlerine, büyük bir coşkuyla nah çekerek karşılık vereli **18 yıl**...

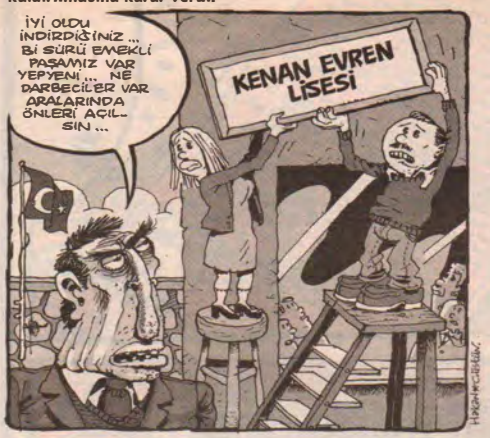

- Zengin ve Yoksul dizisinin kötü karakteri Falconetti, kardeşi Tom'u bıçaklayınca Günaydın gazetesi "***Ellerin Kırılsın Falconetti!***" manşetini atalı **33 yıl**...
- Muhteşem Kot isimli bir terzi, blucini "Kot" markasıyla Türkiye'de üretmeye başlayalı tam **51 yıl** olmuş...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

İzmir İl Genel Meclisi, "Kenan Evren" isminin okullardan kaldırılmasına karar verdi.

Kemal Unakıtan'ın oğlu, Başbakan'ın 'One minute' lafını tescil için Türk Patent Enstitüsü'ne başvurdu.

Ahsen Unakıtan, Kemal Unakıtan'ın ameliyatı için neden Cleveland'ı tercih ettiklerini açıkladı: "Kemal Bey'in hastalığının tedavisi için Rabbime sordum. 'Ya Rabbi, nerede olursa iyi olur, bir şey düşünemiyorum. Sen bana doğru yolu, bizim için hayırlı olacak yolu lütfen göster. Beni oraya yönelt' diye dua ettim. İçime bir his doğdu, ABD'deki Cleveland diye... Rabbime şükürler olsun."

Güneydoğudaki gösterilerde sadece taş attıkları için yargılanan çocuklara dünyada eşi görülmeyen hapis cezaları verilirken Bursa'da "Ampul Tayyip" sloganı atan liseliler 11 yıl hapisle yargılanıyor..

SONRA BENİ ARAYIN!

- TRT, kamu kuruluşu değil mi?
- **İlk görevi, haber vermek değil mi?**
- Süper Lig maçlarının sonuçları ve özet görüntüleri haber niteliği taşımıyor mu?
- **Peki o zaman, TRT bu maçların görüntülerini niçin saatlere yayıyor?**
- Sana ne reytingden, rekabetten?!
- **Sen bizim paralarımızla dönen bir kurumsun, hadi sen de anla, müessesesin.**
- Miting biter bitmez can alıcı yerlerini, özet görüntülerini vermeyi bilirsin.
- **Maçlar biter bitmez, hepsinin özetini, gollerini baştan bir göstereceksin önce!**
- Sonra yap yorumunu, gir detayına!
- **Biz kamuyuz, sen bizim için varsın. Zaten sırtımdasın, daha ne istiyorsun?!**
- Bu işin takipçisi olun, yasal hakkımızı kazanın, sonra beni arayın!

AKP hükümetinin kadrolaşma faaliyetlerini sürdürdüğü TÜBİTAK'ın çıkardığı Bilim ve Teknik dergisinin Darwin'in 200. doğum yılı nedeniyle hazırlanan mart sayısında, kapak ve 15 sayfalık Darwin dosyası, TÜBİTAK yönetiminin müdahalesiyle değiştirildi. TÜBİTAK yönetimi, Darwin'den sonra, Darwin'i kapak konusu yapan Genel yayın yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman'ı da kovarak bilimden sıdkını iyice sıyırdı.

FATMA 10 DAKİKADIR TUVALETTE!

Perkotek isimli bir firma, şirketler için personelin tuvalette geçirdiği zamanı kaydeden bir sistem geliştirdi. Ürün tanıtımı şöyle, " Birçok işyerinde personelin giriş ve çıkışını kontrol eden sistemler zaten mevcuttur. Peki ya tuvale e geçirilen vakit!"... Şirket sistemin amacıysa şöyle özetliyor: "Personelin mesai saatleri içerisinde tuvalete gitmek bahanesi ile sigara içmesi, arkadaşları ile muhabbet etmesi ve işten kaytarmasını engelleyerek çalışma saatlerinin verimli geçirilmesini sağlamak." Aşağıdaki örnek tablodaFatma'nın ayın ikisinde tuvalette 10 dakika kalarak maaşından nasıl yediğini bulacaksınız. Boku bile paraya çevirenbu şirketi ayakta alkışlıyoruz...
www.perkotek.com.tr/wc.htm

YALANIN TARİHİ

"İKTİDARA YÜRÜYORUZ"	DOĞU PERİNÇEK
"SEÇİMİ KAZANAMAZSAM RODOS'A KADAR YÜZERİM"	DENİZ BAYKAL
"2001 DE AVRUPA TOPLULUĞU ÜYESİ OLACAĞIZ"	TANSU ÇİLLER
"HAYATI ANLAMAK İÇİN BALZAC OKUDUM, TOLSTOY OKUDUM, DOSTOYEVSKİ OKUDUM."	NİHAT DOĞAN
"VAN GÖLÜ CANAVARI CIA DENİZALTISIDIR."	DOĞU PERİNÇEK
"KENDİ KENDİME ÜÇ DİL ÖĞRENDİM. ŞİMDİ DE İTALYANCAYA BAŞLADIM"	NİHAT DOĞAN
"HAYATIMDA HİÇ YALAN SÖYLEMEDİM"	TANSU ÇİLLER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

mini öykü

HAYAT

GİT BAKALIM ZERRİN... AMA ŞUNU BİL Kİ SON NEFESİMİ VERİRKEN TANRIYA ŞUNU SÖYLEYECEM: İYİ YAŞADIM TANRIM, ÜSTÜ KALSIN!..

NASILSIN OZAN AMCA, BİRAZ DAHA İYİSİN YA... ÇOK KORKUTTUN BİZİ BE ÖZEV DEDE...

KUHHH... MİDEMDEN SU ALDILAR, BAKALIM TAHLİL SONUÇLARI GELECEK... Bİ TUVALETE GİDEBİLSEM RAHATLIYCAM, AMA KALKAMIYM MMMHHH...

YORMA KENDİNİ.. BAK MEYVELİ GOFRET GETİRDİM, GAYA YERİSİN.. VİTAMİN GİRSİN VÜCUDUNA

BAKIM, NEYİ ALMIŞSIN... AHHH...

OH ÖZEY HAYIRR!

VE ÖLDÜ...

Çağımızın en büyük filozoflarından olan BERTRAND RUSSEL (1872-1970), İngiltere'nin köklü aristokrat ailelerinden gelir. Cambridge'de felsefe okur. Liberal, soylu bir ailenin fertleri için çok ünlü olmayan bir öğrencidir. Bilimsel çalışmalarına 1895'de girişir. Alman matematikçi Georg Cantor'un kümeler kuramıyla ilgilenir. 1900'de Paris'te düzenlenen I. Dünya Felsefe Kongresi'ne katılır. Aynı yıl Cambridge'deki meslektaşı Whitehead'le birlikte Principia Mathematica'nın ilk cildini yayımlar. Üçüncü cildi 1913'te çıkar. Bu eserlerinden sonra felsefeye yönelir. 1918'de 6 ay hapse mahkûm edilir ve on iyi eserlerinden birini cezaevinde yazar. 1920'de SSCB'ye gider ve Lenin'le görüşür. 1921'de Çin'de bulunur. 1927'de Büyük Britanya Komünist Partisi'nin kurucularından biri olur. 1931'de Kont ünvanını devralır. 1938'de Chicago Üniversitesi'nde felsefe profesörlüğü yapar. 1940'da New York Üniversitesi'nde felsefe profesörlüğüne getirilir, ancak atanmasına karşı çıkılır. 1950'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan Russel, Amerikalılığı Örgüt'ün başına, eğitim felsefesi üzerine yazılar yazar.

felsefe

Mercalow'dan Bertrand Russel'a... Bertrand Russel'dan Rasil Kurov'a... Sevgili Rasil... Sevgili Rasillik... Rasillik gibi bir kelime yok... Rasillik diye bi kelime yok... Rasillik değildir, Rasillik ile bi alakam yok... Rasillik değildir, Rasillik ile bi alakam yok... Rasillik değildir, Rasillik ile bi alakam

Aksamsetasi

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Peta diye örgüt var biliyorsunuz. Hayvan hakları için çalışıyorlar ve özellikle reklamlarında çıplak kadınlar kullanmalarıyla tanınıyorlar. "Kürk giyeceğime çıplak gezerim" diyen ve bunu ispatlayan güzel kadınlarla yaptıkları reklamlar sık sık bizim gazetelere de haber oluyor. Yalnız kadının cinsel istismarı gibi gelmiyor mu bu yapılan size? Ne bileyim bira reklamında, tıraş bıçağı reklamında falan çıplak kadın kullanılınca herkes ayağa kalkıyor da (buradan Amargi'deki ablalarıma saygılarımı sunarım) iş su samuru için olunca bu normal mi oluyor? Kafam karışık. Hayır, reklamları da ilgiyle izliyoruz, kesilsin istemem.

■ Reklam demişken, geçen gün bizim Alpaslan'la uzaktaki bir alışveriş merkezine sinemaya gittik. Neden uzağa diye soransanız, anlaşılan o ki Beyoğlu artık kültür merkezi hüviyetini kaybetmiş, zira yeni çıkan filmlerin hiçbiri artık Beyoğlu'na gelmiyor. Hepsi aynı filmi oynatan yirmi tane salon var ki herhangi bir kasabadan farkı, aynı filmin birçok yerde oynuyor olması. Her neyse, bu uzak ve elit sinema salonuna gittik, normalden iki kat fazla para verdik ve film başlamadı. Evet, başlamadı çünkü kırk dakika boyunca reklam vardı. Birileri aç gözlü oldukça bu bizim hayat kalitemizi yerle bir ediyor işte. Hayatım boyunca televizyonda izlemedim ben o kadar reklamı yahu, ayıptır.

■ Hiç duymadığımız en az elli kere "Krizde reklama yatırım yapan kazanır" lafını duydum. Çok söylenince gerçek sanılan laflardan gibi geliyor bana ama aslını astarını bilemeyeceğim. Lafı söyleyenin de genellikle sürekli olarak beyazların artık daha da beyaz olacağını iddia eden reklamcılar olması kafa karıştırıcı değildir de nedir sorarım size. Her sene "en beyazı" diye bir ürün iteliyorsun bize kaldı ki beyaz dediğinin arası berisi yok, beyaz beyazdır yani neticede ışık tayfında fazla çeşitliliği olmayan bir renk ya da renksizlik durumu bildiğim kadarıyla, sonra da kalkıp "aman krizde reklama yatırım yapın" diyorsun. Şimdi öncelikle anlıyorum ki bunu bana değil reklam verecek ya da verme potansiyeli olan firmalara diyorsun ama kalkıp gazetede televizyonda dediğin zaman sanki bana diyorsun gibi oluyor. Manyak mıyım ben kardeşim, elime geçen üç kuruş para, onu da reklama mı harcayayım? Ne diye reklam yapacağım hem? "Sayın ev sahibi kiramı azalt" diye reklam olmaz ki. Ha sen bunu deterjan üreten, çikolata üreten insanlara söylüyorsun. E o zaman neden benim okuduğum gazeteyi işgal ediyorsun düdük makarnası? Bunlar zaten senin müşterin, git kulağına söyle gerekirse.

■ Televizyon ayrı bir kafa. Ben yarışma programlarının gitgide yükselen ödüllerini ilgiyle izliyorum mesela. Yıllarca en büyük ödülün renkli televizyon olduğu, katılanların yok bir kilo mercimekle, yok iki kilo narenciyeyle evlerine döndüğü Tele Kutu'ydu, Evet Hayır'dı gibi yarışmalarla büyüyünce bir milyon liralar falan garip geliyor. En çok da zamanında Tele Kutu'da renkli televizyonu büyük ödül olarak kazananlara üzülüyorum. Zira bir insanın bir televizyon yarışmasında büyük ikramiye kazanma şansı nedir ki? Ömrü boyunca bir kere gelir böyle bir fırsat, onda da dandik renkli televizyonu alıp dönmüş abi evine. Mercimekle, patatesle döneni hiç saymıyorum bak.

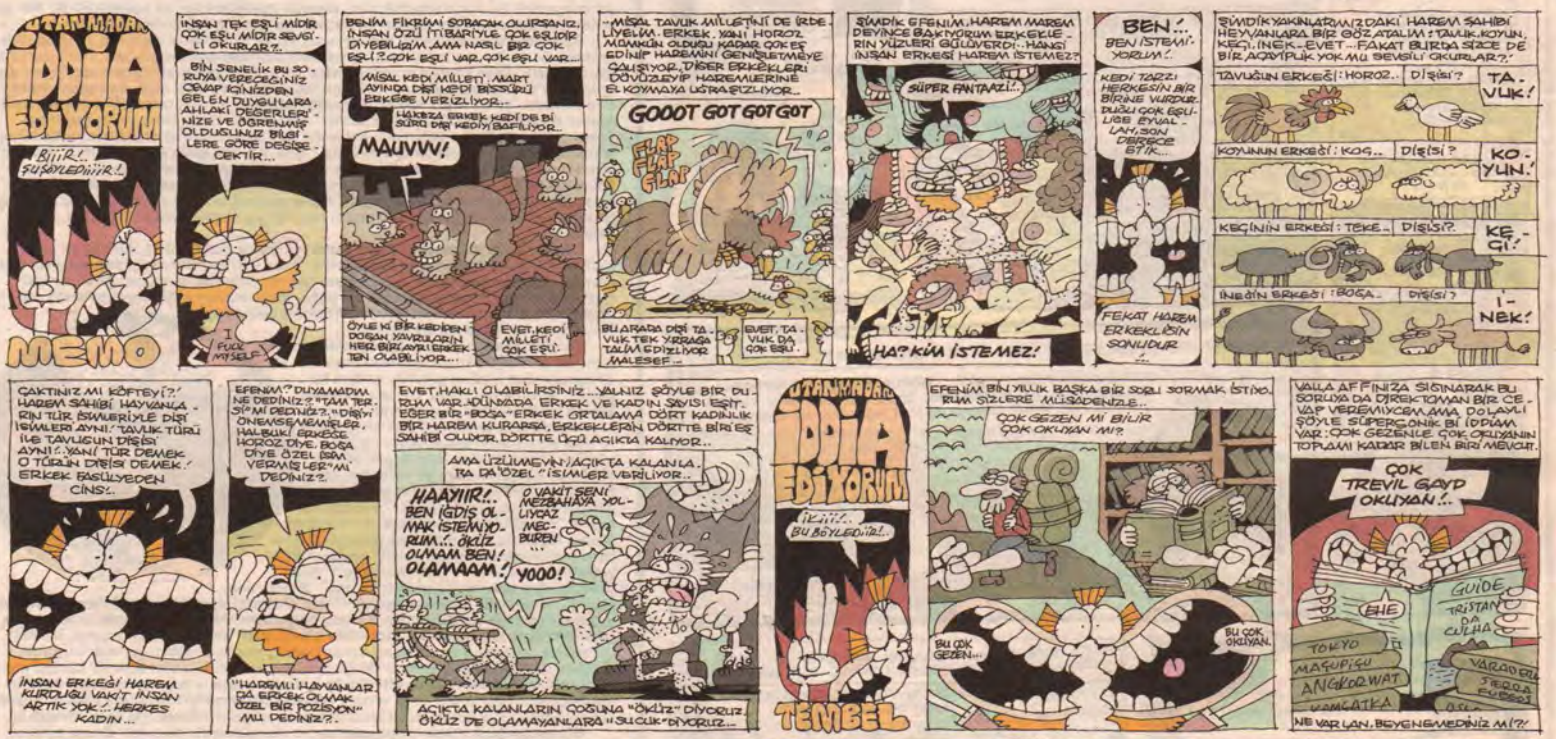
■ Bu arada renkli televizyon demiyoruz değil mi artık. Televizyon otomatikman renkli zira. Yetmiyor, siyah beyaz televizyon diyoruz. Birinci dünya savaşı gibi bir durum. O zaman da o savaşa "büyük savaş" diyip geçmişler. İkincisinin çıkacağını ne bilsin gariplerim.

■ Birçoğunuz ÖSS başvurularını tamamladınız, şimdi harıl harıl test çözüyorsunuz. Sık sık da öğretmenlerinizin "şaşırtmalı sorulara dikkat" uyarısıyla karşılaşıyorsunuz. Bu konuda sonuna kadar sizin yanınızdayım. Şaşırtmalı soru da ne yahu? Hani öyle bir soru ki bu soru, cevabı doğru bilen biraqz dikkatsizse hemen eleniyor zira soru aşağıdakilerden hangisi "değildir" diye sorulmuş. İş mi bu sorarım size? Neymiş efendim öğrencinin dikkatini de ölçüyormuş. Sana ne ulan dingil? Öğrencinin dikkatini ölçmek sana mı kaldı? Bilgisini doğru dürüst ölçebildin mi de sıra dikkatine geldi, alicengiz yapıyorsun? Arada bileni de eliyorsun bir de gep gep geriniyorsun. Belki o dikkatsiz çocuk büyük fizikçi olacak? Ama yok. Sağol be. Senin gibi vasat zekalı adamlar yüzünden o çocuk beş net on net eksik yapacak istediği bölüme giremeyecek. Ne diye? Sen bir türlü kırk yıldır bilgiyi ölçen adam gibi bir test yapamadın, hile hurda peşinde koşuyorsun, yarım aklınla alicengiz çeviriyorsun diye. Müfredattan sor kardeşim adam gibi, çoluk çocukla eğlenme. Zaten stres altındalar. Sas komandosu mu seçiyorsun, bilim insanı mı belli değil. Yok, serinkanlı olacakmış da bilmem ne de... Hadi oradan.

■ Bilim insanı ne ayrıca? Politik doğrucu olsun diye bilim adamı demiyoruz onun yerine bilim insanı diyoruz. Zira bilim kadını da var ya. Bilimci de bari. Bilim hayvanı mı var? Bilimi yapan nereden baksan zaten insan. Ha elbette bunun deney faresi var şusu var busu var ama bana kalırsa farenin o konuda inisiyatif kullandığını söylemek güç. Gel şuna bilimci de, sekiz mart sekiz mart kadınları da kızdırma olmaz mı?

■ Sekiz Mart Dünya Kadınlar Gününü kutlar, Clara hanımı saygıyla anmayı bir borç bilirim efendim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://frantey.org

Aksamsetasi

Aksamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BEN SİZİNLE AYNI SINIFIN İNSANIYIM.

Yaşı genç amca ve dayılar, yeğenlerinin dış dünyayla irtibatında önemli görevler üstlenir. Hediye almak, parka, sinemaya götürmek ve yeğen büyüdükçe ağzına alkol koymak, karşı cinsin bilgilerini birer tablet halinde sunmak genç amca ve dayılarda şık duran özelliklerdir. O gün, yeğenim küçük olduğu için benim tercihim çocuk parkına gitmek yönünde oldu. Bu ilk çocuk parkı görevimdi ve henüz bu parkların pis işlerin döndüğü küçük birer devlet yapılanmasına benzediğini bilmiyordum. Zamanla, çocuk parklarının, güçlü olanın ayakta kalabildiği, şiddetin ve iktidar hırsının kol gezdiği ve en önemlisi sınıf ayrımının acımasızca yaşandığı yerler olduğunu öğrendim. O gün, gittiğimiz çocuk parkında beş altı yaşlarında, birbirine hiç benzemeyen 5 çocuk vardı:

1. **Emekli çocuk:** Elleri arkasından bağlı, kaydırağın yanında durmuş kayanları izliyordu. Baş aşağı kayanlara, "Öyle kayma öyle kayma" diyordu.
2. **Şiveli çocuk:** Kaydıraktan kaymadan önce hep aynı haberi veriyordu: "Gayıyom"
3. **Suça meyilli çocuk:** Şiveli çocuktan "İktirme len" uyarısı almasına rağmen onu sık sık itti. Sürekli borulara tırmanıp "Aaağğ" diye bağırıyordu. Sümükten ışıl ışıl parlayan ağız çevresini sürekli yaladı.
4. **Çok eski çocuk:** Artık söyleyeni pek bulunmayan "Yaşa Fenerbahçe" marşını söyledi. Sık sık, çok eski bir silah sesi olan "Dıkşınya dıkşınya" efektini kullandı.
5. **Steril çocuk:** Saçları nefis ve burnu minicikti. Lümpen hiçbir harekette bulunmadı ve emekli çocuğu ciddiye almadı. Annesine "Artık kaymak istemiyorum, salıncağa ne dersin?" gibi çeviri kokan ve karar mekanizması kuvvetli cümleler kuruyordu.

Yeğenim, oynamak için steril çocuğu seçtiğine göre sanırım onunla aynı kategoridendi. Zaten 5 dakika içinde birbirlerini yanağından öpen, el ele tutuşan sarı kafalı kartpostal çocuklarına dönüşerek ortama modern bir hava getirdiler. Bu Kuzey Avrupa kokan hareketler steril çocuğun annesi tarafından memnuniyetle karşılandı. Korkutucu bir yakınlaşmaydı bu. Hiç istemediğim bir ebeveyn muhabbeti her an başlayabilirdi. Her şey evden getirdiğimiz o uğursuz kum oyuncaklarını torbadan çıkarmamla başladı...

Başlarda bizim sterillerin, kum oyuncaklarıyla oynamasına dışarıdan bir müdahale gelmedi. Sonra bir ara yeğenim bir karıncanın peşinden gitmeye başladı. Steril çocuk da onu takip etti. Önde karınca arkada steriller tek sıra halinde uzaklaşırken kum oyuncağın çevresinde bir toplanma yaşandı. Alt sınıf (emekli ve şiveli) bir anda kum oyuncaklarını etrafını sardı. Şiveli direkt toprağı kazmaya başlarken, emekli çocuk elleri arkadan bağlı ayakta durarak, "Öyle kazma öyle kazma" dedi. Bence sorun yoktu, oyun geçerliydi. Sonra steril çocuğun ve yeğenimin karıncayı terk edip hızla olay mahalline koştuklarını gördüm. Steril, "Bunlarla oynayamazsınız!" dedi. Alt sınıf kulak asmadı. Sonra "Aaağğğ" diye bir ses duydum. Suça meyilli çocuk toplanan kitleye dalarak bütün oyuncakları tekmelemeye başladı. Ayağa kalktım ama ben müdahale edemeden bu proleter isyan bastırıldı. İsyanı bastıran steril anneydi. "Bence oyuncakları toplayın, bu çocuklar oynamayı bilmiyorlar" dedi. Bu cümleye kıl oldum ama bir şey de diyemedim. Topladım. Şenlik dağıldı...

Canım sıkılmıştı, bence problem başka şekilde de çözülebilirdi. Ama steril anne sınıfların birbirine karışmasını istemiyordu. Ve en sinir bozucusu gitgide bana daha fazla yakınlık duymaya başlıyordu. Çünkü isyan sonrası, yeğenim, steril çocuğa kenardaki çiçeklerden birini koparıp vermişti. Bu çiçek, steril annenin 1000 mega piksellik cep telefonunda, bizim çocukların aydınlık ve modern geleceğini müştulayan bir fotoğrafa dönüşmüştü...

Ben muhabbetten kaçmak için bankıma dönerek yanımda getirdiğim kitabı okumaya başladım. O da çantasından kitabını çekerek modern bir karşılık verdi. Kaçış yoktu. Bir ara, kitaptan kafamı kaldırdığımda, suça meyilli çocuğun, kaydırağın tepesinde, steril çocuğu sıkıştırdığını ve vücuduyla merdivenlere doğru ittiğini gördüm. Biraz izledim. Olacak gibi değildi. Müdahale etmezsem steril bir vücut kan içinde kalabilirdi. Yerimden fırladım ve elimle Steril'i götünden tuttum. Suça meyilliye "Yapmasana" dedim. "Aaağğğ" diyerek geri çekildi ve kayarak gözden kayboldu. Olay mahalline gelen steril anne bana teşekkür etti. "Önemli değil" dedim. "Nasıl yetiştirmişlerse artık... İnanamıyorum?" dedi. İnançsızlığını bozmak istemedim, "Yani!" diyerek onay verdim. "Ne insanlar var inanamıyorum!" dedi. Bu ikinci inanamayışıydı. Galiba başlıyorduk. Yapmaya çalıştığı şey çok açıktı. Bu hissi biliyordum. Ortamdaki insanlarla aynı sınıfa ait hissetmenin kıvancıydı bu (havaalanı hissi). Steril anne bu hissiyat içinde, benimle *"Ötekilere benzemiyoruz. Biz aynı sınıfın insanlarıyız"* muhabbeti yapmak istiyordu. İkimizin de ayakkabısı Converse olduğu için, tipim ve gözlüklerim belli bir kültürü ima ettiği için ve yeğenimin burnu piti olduğu için bana yakınlık duyuyordu. Steril annenin ve benim, steril çocuklara zarar vermek isteyen diğer çocukları kınamaya hakkımız vardı. Birlik ve beraberlik duygularıyla kendi yaşam tarzımızı yüceltmek için iyi bir fırsattı bu...

Biz konuşurken, elinde araba anahtarı ve üzerinde hafta sonu için dizayn edilmiş giysileriyle steril baba (kocası) geldi. Artık iki çift Converse ve bir çift Nike'tık. Selamlaştık. Sonra eşine dönerek, çok güçlü hançeresi olan bir kurbağa sesi çıkardı: "Börrrk nerde?" Steril anne, yeğenimle beraber tekrar karınca dünyasına dalan Berk'i gösterdi. Baba güldü, oğlunun ortamdaki tek piti burunluyla oymasından memnun olmuştu sanırım. Bir iletişim başladığı için onlarla aynı banka oturmak zorunda kaldım. Nike ve Converslerimizle bacak bacak üstüne attık. Bir beş dakika modern dünyanın keyfine baktık. Sonra çok iyi tanıdığımız 'Aaağğğ' sesi geldi...

Hızla kaydırağın öbür tarafına koştuk. Şiveli çocuk yerde yatıyordu. Kaldırdık. "İktirdi beni" dedi. Steril anne, suça meyilliye, "Senin annen baban nerde bakayım?" dedi. Cevaplamadı, bağırarak gözden kayboldu. Steril anne, suçun ortamdan uzaklaşmasıyla rahatladı. Bankta yaptığımız, 'babyfon'lu, 'Ukraynalı bakıcı'lı, 'LC Waikiki'li muhabbetten sıkılmıştım. Modern Türkiye'nin aydınlık piti burunlu geleceğini yetiştiren steril annebabanın, benim gibi modern bir insanı bulmuşken muhabbeti arkadaşlığa çevirmek istemesinden korkuyordum. Yeğenime "Gidelim mi?" diye sordum. "Hayır, biraz daha oynamak istiyorum Berk'le" dedi. Berk'te aynı yönde fikir beyan etti. Banka döndük. "Aaağğğ" sesini tekrar duyduk (suça meyil geri geliyordu). Nedense sevindim. Steril anne "Böyle yetiştirdiklerine inanamıyorum!" dedi (bu üçüncü inanamayışıydı). Steril baba, "Çocuk eğitimi profesyonel bir iştir." dedi. Benden onlarla birlik olmamı, en nazik, en kültürlü, en gözlüklü, en kitabi ses tonumla onları onaylayacak şeyler söylememi istiyorlardı. Yapamadım, yapamazdım. Yaptım. "Aslında çocuklara bir birey gibi davranmak gerekiyor" dediğim sıra, çok eski çocuk, elindeki hayali tüfekle biz bankta oturan modern büyüklerini "dışkınya dıkşınya" diyerek vurdu. Öldük.

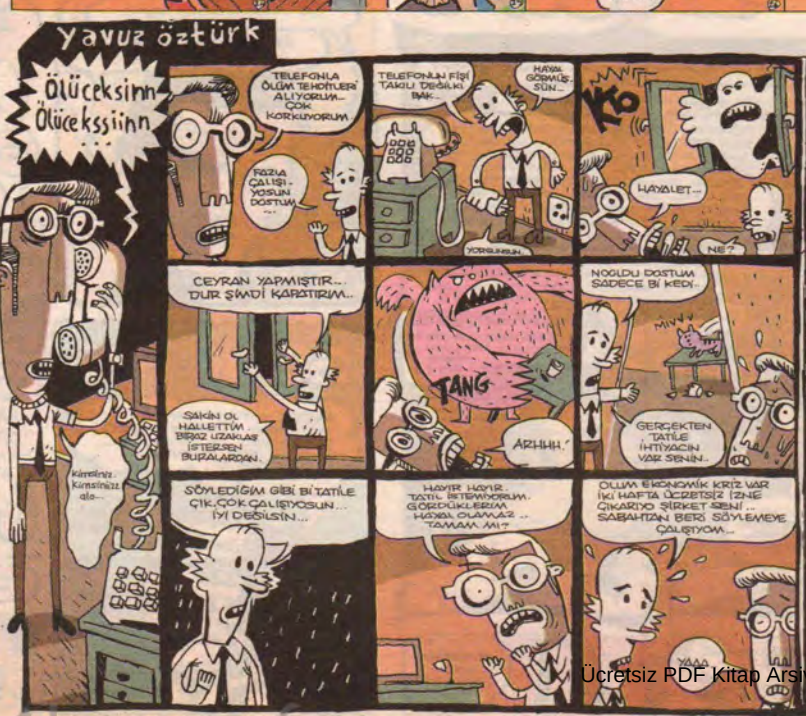
budaci@gmail.com

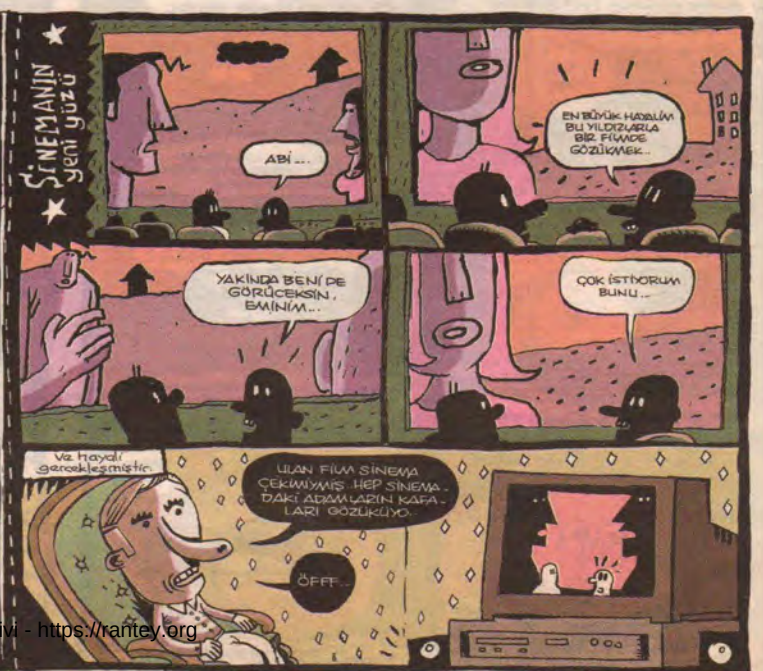
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefası

Sarı Gelinler

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM – Coğrafya

1- 'Balonla dünyayı dolaşan ilk tıknaz' ünvanının sahibi Sir Willy Hububat, Liverpool'da kurduğu 'Maveracı Apaşlar Enstitüsü'nün duvarına aşağıdaki cümlelerden hangisini yazdırmıştır?

a) Kuzey olmasa Güney de olmazdı!
b) Balon, kaşifin metresidir!
c) Ağır ağır çıkacaksın bu meridyenlerden!
ç) Batıya, hep batıya gidin, epey bi batıya gidin, sonra güneye kırın, az gidin, çok güzel iklim var!
d) Antarktika'yı dünyanın ahlak başkenti yapacağım!

2- 'Yamoah iklimi'nin özelliği nedir?

a) Yazlar seme gibi, kışlar kumpaslı ve sinsimtrak geçer...
b) Yazlar geçmek bilmez, kışlar bi hoyda geçer...
c) Bu iklimde yaz ve kış yoktur, ilkbahar, ikincibahar, ikindibahar ve sonbahar vardır...
ç) En az bi mevsim kuraklık olur...
d) Yazlar akrabalı ve tanışlı, kışlar kardanadamlı ve oynaşlı geçer...

3- Enn iyi 'büyük surat heykelleri' hangi tip kaya üzerine yapılır?

a) Başkalaşım Kayaları
b) Yabancılaşım Kayaları
c) Boğumbacak Kayaları
ç) Tortul Kayalar
d) Protokol Kayalar

4- Lokman Hekim'in kuzeni ve estetik tıppının kurucusu Lokum Hekim, hangi coğrafya eserine imza atmıştır?

a) Seyyah-ül Alem-ül Trango
b) Mola Yerinde incelemeler
c) Yeryüzünde Yalnız Gezen Dervişler
ç) Lakayıt-ül Laklakabanı Hediyelik
d) Türkiye'nin En İyi 10 Butik Hamamı

5- Enlem ve Boylam dışında, bir de modern çoğrafyanın kabul ettiği Huylam vardır. Aşağıdakilerden hangisi Huylam'ın özelliklerinden biri değildir?

a) Çizgileri enine eninedir...
b) Yeryüzüne gölgesi vurur...
c) Gece vaşak gözü gibi parlar...
ç) İki goyunu parçalamış deyolaa...
d) Çingene palamudu gibi ense varmış ipnede...

Fotoşop: Sinan Göksel

6- Baharot Yolu'nda Türkler tarafından açılan ilk ticari işletmenin adı aşağıdakilerden hangisidir?

a) Buming Han ve Toraları Kuruyemiş
b) Şuur Kırtasiye
c) Tatar Düğün Salonu
d) Kopa-Kapana Pavyon (Teras vardır)
e) Buharalı Yedek Parça

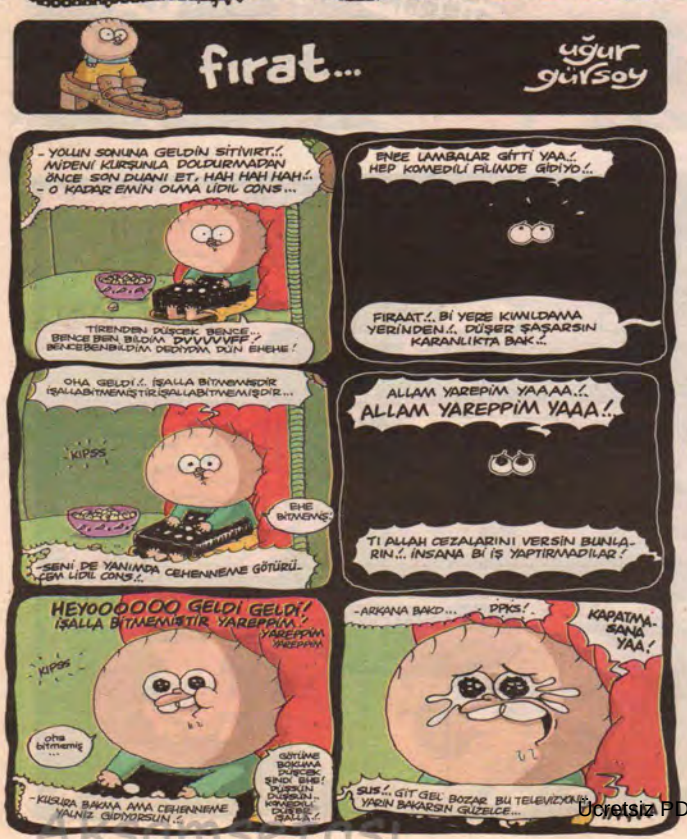
7- Atmosfer, bilindiği gibi, aynı zamanda 'ortam' anlamına gelir. Peki aynı şekilde 'hidrosfer' hangi anlama gelir? Hidrosfer, diyorum, hangi anlama gelir?

a) Şekil-şemal
b) Gergin ortam
c) İzzeddin
ç) Sulu ortam
d) Hepbiri

8- Yağmur Ormanları'yla ilgili bilgilerden hangisi kesinlikle (kesinkes) yanlıştır?

vedatozdemiroo@gmail.com

fırat... — uğur gürsoy

Tribal — Enteksiyon — C.Üstüv.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org/

a) Bu ormanlarda kral aslan değil, pars veya jaguar olur...
b) Bu ormanlarda yağmurluksuz gezilmez...
c) Yılın sadece yarısı Yağmur Ormanları, diğer yarısı Çamur Ormanları'dır...
ç) Bu ormanı yakmaya çalışan kerizdir, sığırdır, eşşoleşşektir...
d) Orman yağmurları olsa Sting gene ilgilenirdi beyim...

9- Tepe kıvamındaki yanardağlara ne denir?

a) Bulut Bacaları
b) Yakaroğlu
c) Zippodağ
ç) Ateşbaz
d) Malazlar

10-Coğrafya ile Milli Coğrafya arasındaki en temek fark, aşağıdakilerden hangisidir?

a) Coğrafyada dört yön vardır, Milli Coğrafya'da tek yön batıdır.
b) Coğrafya pozitif bilimdir, Milli Coğrafya müspet ilimdir.
c) Coğrafya jeo'dur, Milli Coğrafya stratejidir.
ç) Coğrafya, Sırbistan; Milli Coğrafya, Karadağ'dır. Coğrafyacı bana taktı, ben ise Milli Coğrafya'ya taktım.

(Cevaplar: Cevapların C'si!..)

birinci eski

Meçhûlün

madde bayıltır bazen
bazen natural sızma
bu benim tabiatım
bana kız
tabiata kızma

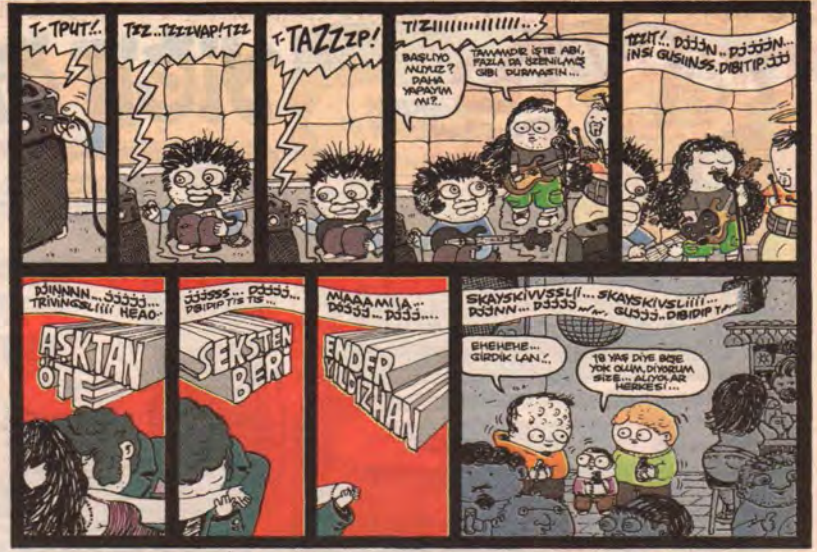
diyân oturma grubudur
Işık sönerse hece hece
vahlar olsun
gül reçel
bülbül meze

V.Ö. – Türkçe Sözlü Hafif Komik

* *14 Mart Cumartesi, Ankara Sanatolia Sahnesi, 20.30*
* *18 Mart Çarşamba, B.Ü. Ayhan Şahenk Salonu, 15.00*
(12 Mart Perşembe, TV programını konuşum Şebnem Sönmez... Kanaltürk, 21.00... Ortaklar Caddesi, Mecidiyeköy...)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

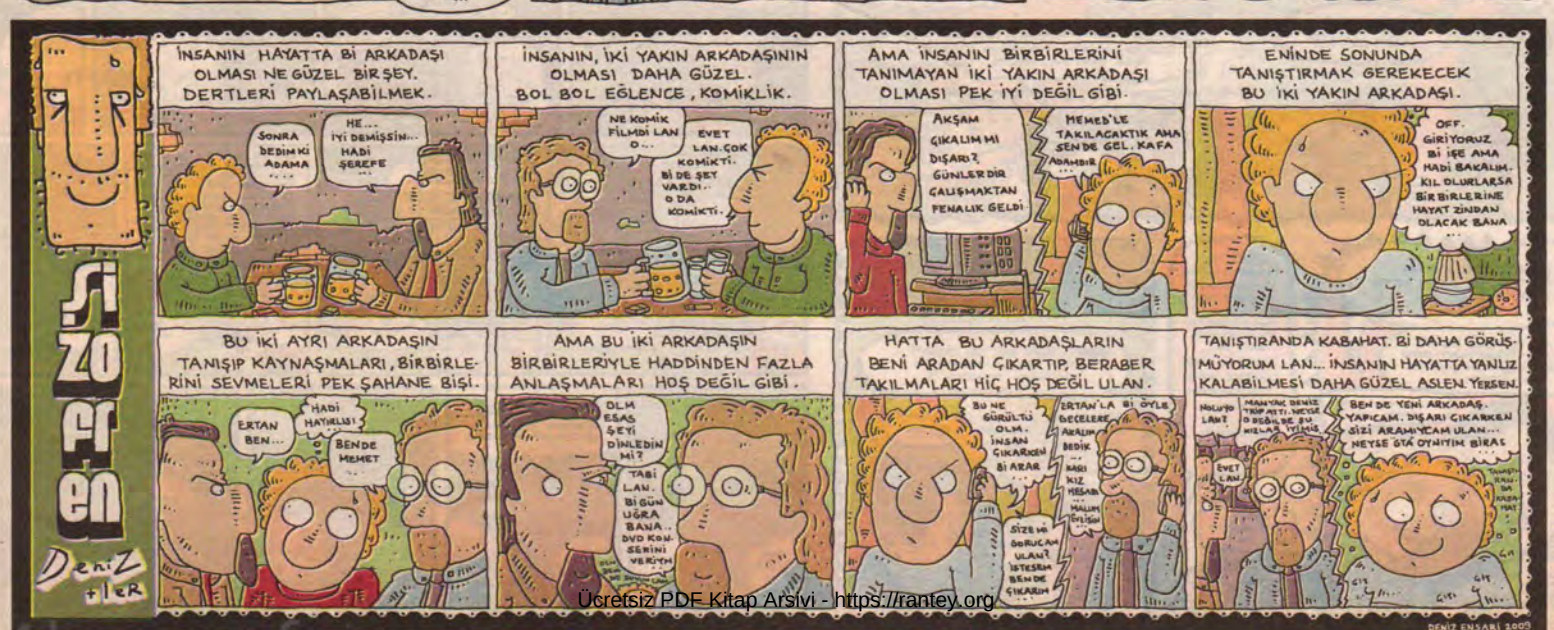

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

sandık içi

VALLA EVLENDİREMİYORUZ BİZ BUNLARA İŞ YAPIYO DUN?..

BEN AŞÇIYIM...ANNEMALE YAŞIYORUM...AMA GEREKİRSE AYRI EV DE OLUR YAA!..

MAAŞIN KAÇ PARA MAAŞIN?..

VALLA ASLINDA BU ARA İŞLER BİRAZ...

DIP

BUĞAKŞAM GEKİ-LİYOR BUĞAKŞAM!..

HOP!..DUR BAKALIM..!

AA NABER YAA?

İYİDİR SENDEN NABER?

ÇOK ŞAŞIRDIM YAA KAÇ YIL OLDU OHA..HAAP..YOSUN?..

NAAPIYIM YAA ŞURDA BELEDİYEDE BİRAZ Bİ İŞİM VARDI ONU HALLETTİM DOLANIYODUM..NE VAR NE YOK NAAPIYOSUN?..

BEN DE ÖYLE Bİ TUR ATIYODUM..

HIH..

EE NASI GİDİYO HAYAT?SEN MESLEK OLAYINI NAAPMIŞTIN YAA?..

DERGİ FİLAN İŞTE..

HAA KARİKATÜR MEVZU-LARI,BEN TAA O ZAMAN DA GİZİNDEN,İKİLEMDEN Mİ OĞLUM ÇİZGİZ NEREYE KA-DAR,SANATÇI OLCAN İYİCE HAA..NİHEHEHE..

YAA İŞTE BİZİM MESLEK DE BU OLDU YANİ..SEN NAAPTIN?..

—BEN İŞLETME OKUDUM DA İŞTE BALIK LOKANTAMIZ VAR Bİ TANE...İYİ YAA BİZİM İŞLER ÇOK ŞÜKÜR..EVLENDİM FİLAN OĞLUM VAR Bİ TANE..

—HARBİ?

—TABİ..İYİ YAA HAYAT KOŞ-TURMACA İŞTE...

—DOĞRU...

"TAMAM O ZAMAN YAA..ÇOK SEVİNDİM

BEN DE ABİ İYİ OLDU..GÖRÜŞELİM YAA..

İYİ OLUR VALLA..TAMAM...

HA BU TARAFA MI GİDİYON SEN DE?

HII...

YAA BENİM BİRAZ ACELEM VAR BİYERE YETİŞCEM,HIZLANIYM İNCGDEN...

OKEY ABİ GÖRÜŞÜRÜZ..

OKUL NE MANA KOYİYİM...

OĞLUM BEN SANA BÖREK DİYİM Mİ...ZATEN BU ÜLKEDE DURMAMAK LAZIM..HARBİ DİYOM..

HOŞA GELİYOO..!

HERKES BİYERLERE KOŞTURU-YO LAN—BÖYLE HAYAT OLMA-SIN YAA,ÇOK SIKICI..

Bİ MEZUN OLUR EVE ÇÖKÜ-LUK DA...BİRA İÇERİZ..KOLAY OLUR...

OĞLUM BEN SANA ASİL..NE DİYCEM..TRENLE HİNDİSTAN'A GİDELİM Mİ?..

OHA!

..YARIM DÖNER VERİR MİSİN...

Bİ YARIM ET GEREK..!

Bİ DE AYRAN ALIYM..

TIKIRT

FISKOSKAR BUĞAKŞAM..!

GIN GIN GIN

sandık

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Hepsi Bu

29 yaşına geldim hala odaya vuran güneş ışığının içinde uçuşan, odanın tozlarını uzun uzun izliyorum... Tıpkı toz gibi ağzım açık çok baktığım o kadar çok şey var ki. O hissi anlatabilecek kadar iyi bi yazar değilim, o yüzden hiçbir zaman tam anlatamayacağım size. Sönmüş elektrik sobasını yakınca gözümü çekmeden kızarana kadar bakarken de aynı tarifsiz bir his içinde buluyorum kendimi. Bu tarifsiz hissi sizin, çoğunuzun da hissettiğini biliyorum sevgili okurlarım. Zaten o yüzden bahsediyorum bu anlatılmayacak histen. Freud değilim ki hepimizin çocukluğuna inip bu davranışımızın sebebini didik didik araştırdıktan sonra konuyu cinselliğe bağlayıp "ardınızı dövdürmek istiyorsunuz sevgili okurlarım. O yüzden mal gibi toza, sobaya bakıyorsunuz" diyerek, "insanım" diyenin elini korkak alıştırmadığı, yüzyılın en görkemli dayağını sizden yiyeyim. Allah'tan Freud değil Umut'um.

İnsanlık olarak bakmayı çok seviyoruz yapacak bişey yok. Elden ne gelir... Suyu bardaktan içebiliyoruz diye, VCD den Film izleyebiliyoruz diye g.tümüz çok kalktı ama doğanın bir parçasıyız. Dünyadaki bütün canlılar gibi, bir inek gibi, bir zebra gibi, bir fok gibi bişeylere bakıyoruz, sonra da ölüyoruz. Hayat'ı tanımlayan bir yazı görmeye görsün, çok gaza gelip koç kesecek kadar sevinen okurlar olduğunu biliyorum aranızda. Bi yazıda, hayatı tanımlayacak anlamlı bir söz, bir cümle, bi aforizma okumak bu arkadaşlarımızı deli divane eder. Şenlik günü gibi olur ortalık bu okurlarımız için... Dargınlar barışır, çift davullar çalınır, analar silerler gözyaşlarını, gelinlik kızlar süslenir, oğlanlar traşa gider... Yeter ki duyarlımın duyarlılığını perçinleyecek bi cümle okunsun, bir dize duyulsun...

Ey duyarlı okur. Şunu bil ki; istesem bütün paranı cebinden alırım. Hayatı anlamlı kılacak cümleleri ardı ardına sıralarken kumaş pantolonun ön cebinden iki parmağımla çekerim liralarını. Yetmez kitaplar basarım; sen duyarlı olduğun için korsanını almazken ben iki kolumda dirseğime kadar burma bileziklerle gezerim. Yaparım oğlum bunu! Açma ağzını öyle. Bu köşede yalnızca gerçekler konuşulur. Akıllı ol yedirme kimseye paranı.

Duyarlı hiç aklımdan çıkmıyor sevgili diğer okurlar... Başta ben de çok severdim duyarlıyı. İçinde hüzün barındıran mizahi yazıyla çok kereler sevindirdim duyarlıyı. Aslında içinde hiç kötülük yok duyarlının. Bunu ben de çok iyi biliyorum. Çabuk parlar tez söner. Bir buruk cümleye dünyanın en iyi insanı olur. Onu siz duyarlı olmayan okurlarımdan ayıracak değilim, ama o da çok coşmasın ne olur. "Yalnız ve Ayı" diye köşe yaptıktan sonra buradan tırnak içinde cümleler verecek değilim size. Yazarınız asla "Yalnız ve Ayı" ile başladığı kariyerini, "dolunay güncesi" adlı kitabıyla devam etmeyecek. Çünkü bu satırların yazarı "benim ense traşım gelince berbere gidip aldırıyorum. Oysaki Zebra, ense traşı çoktan geldiği halde berbere gidemiyor. Demek ki ben Zebra'dan üstünüm" diye düşünecek biri değil.

Unutma ki özünde sen de bir Zebra'sın. Bir Zebra neyi yapıyorsa onu yap işte. Ye, iç, bak, sıç. Sonra da öl. Bizden önce dünyaya gelenler "bu böyle olmayacak, en iyisi ayağımıza bir pantolon giyelim. Sonuçta aile içinde geziniyoruz" diye düşündü diye içimdeki Zebra'yı öldürecek değilim. Hayatı anlamlı kılmaya çalışarak insanlığın yüceliğini, asaletini perçinlemiş olurum. Ah duyarlı sen adam olmazsın bir önceki cümlede "hayatı anlamlı kılmaya çalışarak..." diyince nasıl da hop etti zavallı yüreciğin... "aha beklediğim cümleler geliyor. Ne kadar inkâr etse de Umut da bir duyarlı aslında. Aşırı duyarlılığından öyle konuşuyormuş" diye düşündüğünü çok iyi biliyorum. Yapma duyarlım etme, daha yeni konuştuk bunları.

Sevgili diğer duyarlı olmayan okurlarım, gelin biz toplanıp bu duyarlı okurlarımızı dövelim. Bunun laftan anlayacağı yok. Ah şu anda evlerde, yurtlarda, sınıflarda "adam haklı, dövelim" diye çığlıklarını duyar gibiyim. Bak duyarlı seni dövdürürüm istesem. Dur desem "dur"dan anlamaz bunlar bi kere harekete geçtiler mi? Onları ben de tutamam. O yüzden kızdırma beni gel şu Zebra'lığını kabul et.

Hepimiz Zebra olduğumuzu kabul ettiğimize göre ve hiç "ne olacak bu dünyanın gidişatı" diye düşünen bir Zebra görmediğimize göre, Zebra'lığımızı daha doyasıya yaşamak için ne yapabiliriz onu düşünelim diye düşünüyorum ben. Ortak ihtiyaçlarımızı sağlayalım, barınalım, beslenelim, sonra da vurup kafayı yatalım. Arada bir ilginç, parlak, ışıltılı şeylere uzun uzun bakarız diye düşünüyorum ben. Tıpkı mandalinanın kabuğunu ışığa tutarak sıkıp uçuşan zerrelere uzun uzun baktığımız gibi ya da yolda normal arabaların arasında yabancı plakalı bi araba görünce çok baktığımız gibi... Duyarlılıklar ve duyarlı üzerine bir yazı yazılır da kediden bahsedilmez mi hiç. İnsanlar yüzyıllardır kediyi niye insana benzetmeye çalışıyor bi türlü anlayamıyorum. Yüzyıllardır evimizde kedi. Bir hayvan düşünün ki ev içinde hiçbir yararı olmadığı halde kimseye yapmadığımız toleransı ona gösteriyoruz. Evimizi, yatağımızı açıyoruz. Karşımıza alıp dertleşiyoruz, sarılıyoruz öpüyoruz, adam yerine koyup konuşuyoruz. Ne antilop gösterir kediye yaptığımız şu müsamahayı ne de atası olan puma... Babamızın oğlu mu biz bunun kahrını bu kadar çekiyoruz. Bir canlının başka bir canlıyı beslemesi aralarında bi çıkar ilişkisi yoksa eğer, yer yarılsa kabul edecekleri bişey değilken, kediyle olan tek ilgimizin merhaba merhaba o kadar olması gerekirken niye bu kadar yüz göz oluyoruz anlamıyorum açıkçası.

Şimdi böyle diyince hemen kedi düşmanı olarak algılanacağım ama gerçekten öyle değil. Kedi üzerine başka bir canlı ne kadar düşünüyorsa o kadar düşünmek istiyorum sadece. İnanın bana, kedi de benim gibi düşünüyordur ama ses çıkarmıyordur. Dile gelse kedi "yani ben gerçekten burada olan biteni anlamakta zorlanıyorum açıkçası Burcu" der. "Bıraksan ben yine faremi tutarım. Pek enterese etmiyor senin varlığın açıkçası beni. Dayadın viskası sağ olasın ama gerçekten gereği yoktu" diye devam eder. Anlamadan dinlemeden eve aldık hayvanı besliyoruz bakalım sonu nereye varacak.

Tıpkı duyarlı olmayan okurlarımızla, duyarlı okurlarımızın bir arada yaşamasını öğrenmemizin gerektiği gibi kediyle, köpekle de bir arada yaşamasını öğrenmeliyiz. Ama dengeleri bozmadan... Duyarlı, hümanist genelde dengeyi bozuyor. "Her şey insan için" diye diye dünyayı şu hale getirdi.

Dünyada insanoğlu olarak şimdiye kadar çok dana yedik. Bir zamanlar merada koşan dananın yarım sucuk olarak gazete kâğıdına sarılı olarak buzdolabının rafında yatması kadar hüzün verici bi görüntü görmedim ben hayatımda. "Her şey insana dair..." diyen duyarlının, hümanistin dananın başına açtığı işe bakar mısınız acaba sevgili okurlar. Kediye elbise, buldog'a güneş gözlüğü tak insana benzet, danayı yarım sucuk olarak, içinde "Yiğidolar kenetlendi" haberi olan gazete kâğıdına sarıp buzdolabında yatır. Hümanizm, duyarlılık Yiğidoyla, danayı yan yana getiriyor. Niye bunu yapıyor anlamıyorum duyarlı. Dünyadaki tek görevi olan sadece bakmayı niye kabullenmiyor bir türlü gerçekten anlamıyorum. Dana'ya bunları yapanın insana yaptıklarından bahsetmek bile istemiyorum. Şimdi Freud olsam konuşurdum çok güzel ama Freud değil, çok şükür Umut'um... Konuşup, dana misali başıma bişey gelmeden sadece bakmak istiyorum ışıkta uçuşan toz zerrelerine.

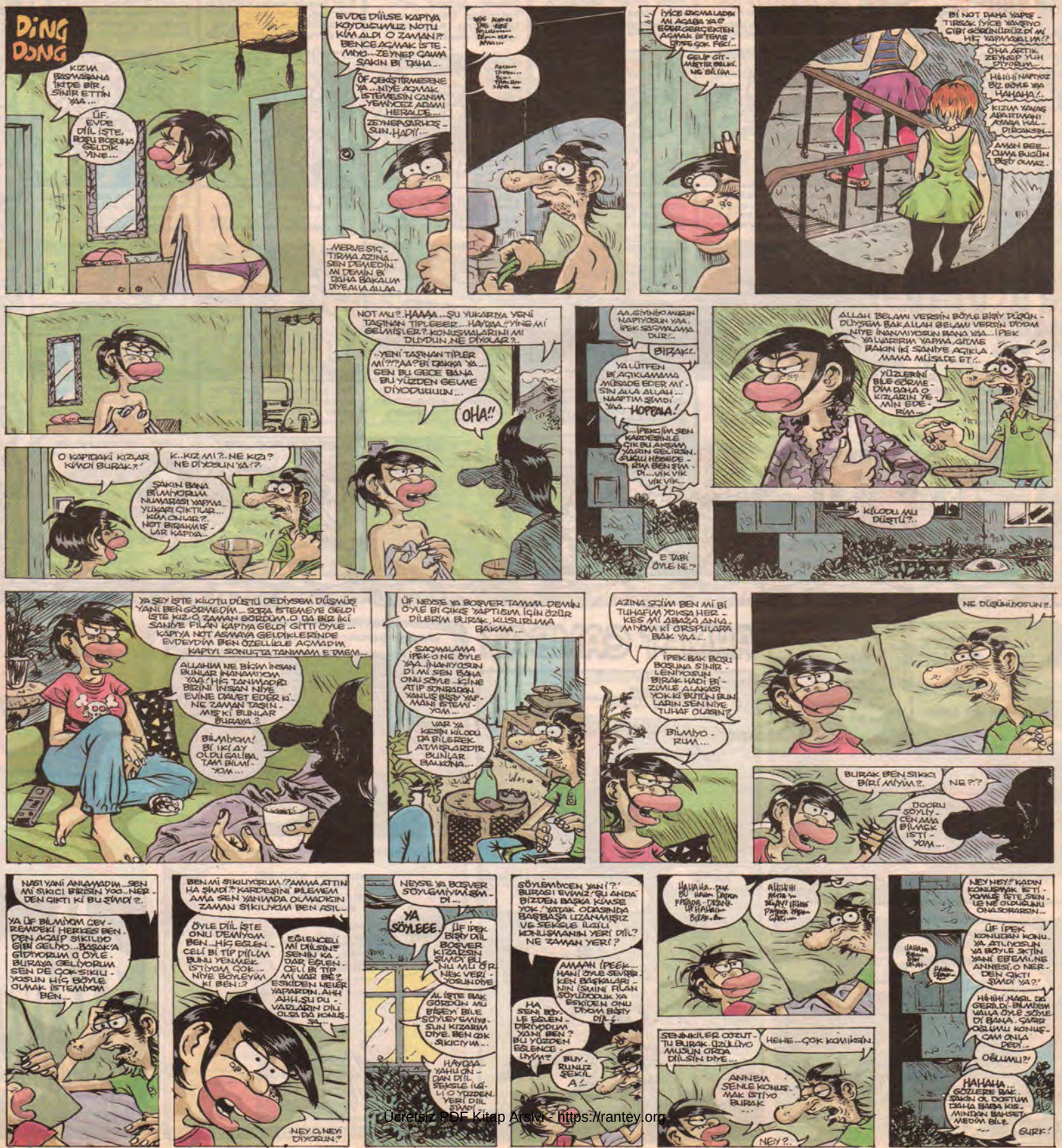
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

urgursoy@gmail.com

Çalpişma

İpek & burak

Yazan Güven Oky

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

HAYVAN BİSTİN

GİTTİN GİDELİ BEBEK

Seni özledikçe külüstür telesekreterime bıraktığın mesajları dinler oldum bebek...

TRRRRRR

RR RRR

Evde poşet lastiğiyle rulo yaptığım kağıt, dergide problem çıkardı. Çizdirtmedi şerefsiz...

YAV Bİ DUR ARKADAŞ!

KLONK!

Göbek yapınca sıfır kaloriyle beslenmeye başladım.. Ne yesem yarıyo bebek...

KTURK KTORK KÇURK ÇORK

Kist yapar skini kafama soktuğundan beri kedi köpek tüyü var mı yok mu annayamıyom dilimde.

GEHGHL.. KIYHH.. KIHH..

Evden şutlanıp yerlerine işportadan daire edip şarkı söyleyen alındığını hemen hissetti lavuklar.

LE LE LE LE

TISSS

HAV! HAV!

Senle uğraşmaktan kendimi unutmuşum... Ahmak ıslatan dindikten sonra farkettim...

Çok temiz eve misafir olunca ayak pamakalarımı gizleme içgüdümden balarlarıma kramp girdi...

EE, DAHA DAHA NASILSIN?.

NOLSUN İŞTE!

SIK SIKI

SIKI

Laleli'ye gidip Romenlerden aldığım şatafatlı sigaralardan korktum, baya bi azalttım içmeyi.

yaldırrr...

yaldırrr...

yaldırrr...

Tekrar giyme özgürlüğü kazandığım içliğimin ağını kontrbas gibi çalmayı becerdim.

BONG

BO BONG

BONG

BONG

BONG

Buzdolabının kaçta soğutacasına bi türlü karar veremedim, düğme yalama oldu bebek...

Dergideki ördek yaştığı göfürmüşler, boks eldivenlerini giyip uyuyakaldım bebek...

GHAZz

ZZZHH

Sırf senin saçlarını andırıyo diye Vileda aldım marketten.. Silme de yanında yat...

MMMJK

Sen yokken lavaboya işemek heyecan vermemeye başladı, doz arttırdım bende bebek.

İlişkimizde işlediklerim için kiliseye gidip günah çıkardım, bi de gözün kıça takılan gözüm için...

PİLAV

Ben kurmadan sabahın köründe uyandıran yalar saati veterinere tamire götürdüm...

ŞLEP! ŞELP! ŞLIPS!

Gittiğinden beri tuvalete hiç dokunmadan, aynı gittiğin günkü gibi duruyor bebek...

CANIM... NEGZEL SÇMIŞŞ...

AHMET CAMBAZ

BİZ İSKANDİNAV İNSANIYIZ, BAŞKA ÜLKELERİN KIŞI BİZE KOYMAZ, ŞORTLA BİLE GEZERİZ DİMİ ABİ...

BİRBİRİMİZİ KANDIRMAYALIM, ARTIK G.TÜM DONDU BENİM!

BENİM DE LAN!

BURGER

KIZ GÜNLERDİR ORDA ÖLECE DURUYO LAN, GİDİP BİR EL ATALIM...

3. GÜN ÖNCE

SIKI TUTUN BEBEĞİM... GİDİYORUZ..

PATA PATA PATA

KARDEŞ ŞURDAN 4 KİŞİ UZATIR MISIN?..

...

ALLAH KORUSUN

ÖNDE OTURCAZ BİZ...

HADİ BEYLER AYNI ANDA, AYNI ANDA..

NAPİYİM OLUM, VURCAKMIŞ GİBİ YAPIYO VURMUYO ŞEREFSİZ...

GAZA GETİRME SUNULDU, YERSEM SİZİN YÜZÜNÜZDEN YİCEM BAK YİNE..

GECENİN 3'ÜNDE BANYO YAPIYORUM AMA KOMŞULAR SEKS YAPILDI ZANNETMESİN YA...

MÜSTAKİL EVE ÇIKMAK LAZIM ASLINDA, APARTMANDA RAHAT HAREKET EDEMİYO İNSAN...

SEKS...

fırat

6. BASKI

TÜM KİTAPÇILARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefa

Gelen Kutusu

Hakan KURTAŞ

Anıl DUMAN

Tarık SERVET

Selin TANRISEVEN

Servet TURAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşpri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Mart 2009 | Sayı: 080
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN TİC. LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASIM YERİ: Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
DAĞITIM: DPP 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 110$ **Avrupa:** 90€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefa

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Daha fazla kadınla birlikte olma isteği her yaştaki erkeğin doğasında olsa da zamanla bu duygu görmezden gelinir, yok sayılır. Ancak Nejat amca saf bir ergen gibi bu isteğini şimdiye kadar canlı tutmuştur. Hangi yaşta olursa olsun kadınlara ne kadar mesafede durmamız gerektiğini ayarlayamıyoruz. Bu da benim tespitim.

SON

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

ISSN 1307-7619
18 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/12 No: 081
1.50 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• AKP kömür ve beyaz eşyadan sonra, şimdi de meydanlarda para dağıtarak seçmeni satın almaya çalışıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİŞEYLER OLDUM

SEÇİM KAFASI

Tayyip Erdoğan'ın Niğde mitinginde halkı selamlama esnasında kendisine yer bulamayan Bozkoy Belediye Başkan Adayı Kemal Beşer fotoğrafını ortadan çıkardı. Kemal Beşer, olaydan sonra kafasını şöyle açıkladı: "Ben kürsüye çıktığımda herkes yerini almıştı. Boyum 1.58. Hem arkada kalmıştım hem de boyumun kısalığından dolayı fotoğraf karesine giremiyordum. Kendisini çok sevdiğim için Sayın Başbakanımın yanında olmak istedim...."

KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN İNSAN

- Küpetakan bir kadın öğretmene, *"Küpelerini çıkar, yoksa seni öğretmen değil başka bir şey sanarlar"*...
- Etek giyen öğretmenlere, *"Dükkânı kapalı tutun ki komşunuz hırsız çıkmasın"*...
- Bir seminerde kadınlara, "İçinizde eşini aldatanlar vardır"...
- Kot pantolon giyen bir öğrenci velisine, *"Tunceli' de kimin evli, kimin bekârolduğu belli olmuyor. Evli kadın da bekâr kadın da kot pantolon giyiyor"*...

Tunceli İl Milli Eğitim Müdürü Mehmet Yıldırım'ın çeşitli tarihlerde karşı karşıya geldiği kadınlara söylediklerini okudunuz...

KAÇ YIL OLDU?

- İbrahim Tatlıses, *"Yaşasın Aspirin, kahrolsun Alfasilin. Her fakirin cebinde bir Aspirin vardır fakat Alfasilin yoktur"* diyerek mazlum edebiyatının dibine vuralı **3 yıl**...
- MİT, gazetecilere verdiği bir brifingde *"Televole kültürü, toplumda büyük sorunlara yol açmak üzere"* açıklamasını yapalı **7 yıl**...
- Defne Samyeli, çıkardığı "Tek Başına" albümünden "Hadi Beni Sev" isimli şarkıya çektiği klibinde Tolgahan ve arkadaşlarını kırbaçla döveli **15 yıl**...
- Taşlanmış kotlar piyasaya sürüleli **25 yıl**...
- Michael Jackson, "Billie Jean" şarkısını seslendirirken ilk defa 'ayak kaydırma' (moonwalk) hareketini yapalı tam **27 yıl** olmuş.

NİTELİKSİZ BİLGİ

- *"Üç beyazdan uzak duruyorum; tuz, şeker ve börek"* **Petek Dinçöz.**
- *"Artık daha aristokrat, daha burjuva, daha halktan cümleler kuruyorum"* **Gülben Ergen**
- *"Bir erkeğin namusu üçtür; atı, avratı, silahı. İnsan tabancasının namusunu koruma-lıdır..."* **Tatlıses**
- *"Size ne Fransızca, ne İngilizce, ne de Meksikaca cevap verebilirim."* **Bush**
- *"Selin Toktay, Selin Toktay, Selin Toktay"* **Selin Toktay**

HEPİMİZ TAYYİBİZ!

- AKP Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı, kendisinden iş isteyen Cemal Yavuzer'e, *"Git banka soy"* dedi.
- Bakan Mehdi Eker, Bitlis ziyaretinde, *"Birşey soracağım vekilim"* diyen vatandaşa *"Artistlik yapma, sesini yükseltme"* dedi.
- Bakan Veysel Eroğlu, kendisinden iş isteyen kadınlara *"Evdeki işler yetmiyor mu?"* dedi.
- Bakan Recep Akdağ, *"Sağlık sisteminde ne değişti ki?"* diye soran vatandaşa, *"Gel senin gözünü açtırayım"* dedi.

FAZLA PROJESİ OLAN VAR MI?

Sapanca Belediye Başkanı adayı İbrahim Uslu'nun yerel seçim projelerini, MHP Karabük Belediye Başkan adayından aşırdığı ortaya çıktı. İbrahim Uslu'nun, "Sapanca 2014 Projeleri Hazır" adıyla bastırdığı kataloğun bazı bölümlerinde Sapanca yerine "Karabük" yazıyor. Ayrıca bu katalogda İbrahim Uslu bazı vaatlerini 2009 yılının Ocak ayında (2 ay önce) tamamlayacağı müjdesini de veriyor...

NOT 1

Magazin programı "Pazar Sürprizi"ni sunan sunucunun burnunde sümük (kurumuş) vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefa

ABD'NİN IRAK'I İŞGALİNİN 6. YILDÖNÜMÜ...

Celal Talabani: "Bush, Irak'ı özgürleştiren bir kahramandır"

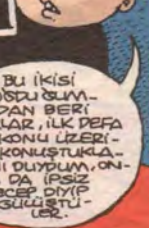
Tayyip Erdoğan, "Kredi kartı borçlularına dürüst gözüyle bakmıyorum" dedi.

İKİ BIYIK:

ABDÜLKADİR AKSU "İMAJ" YENİLEDİ. BIYIKLARININ UCUNU SİVRİLTEN AKSU'YA GAZETECİLER "BIYIKLARINIZ ADANALI GİBİ OLMUŞ" DEYİNCE, AKSU *"BENİM BIYIKLARIM GENÇLİĞİMDE, EMNİYETTE VE DAHA SONRAKİ YILLARDA BÖYLEYDİ. ŞİMDİ O GÜNLERDEKİ GİBİ DEĞİŞTİRDİM. NASIL YAKIŞMIŞ MI?"* DİYEREK GÜLDÜ. AKSU'NUN YANINDA BULUNAN CEMİL ÇİÇEK İSE *"GÜZEL AMA İPSİZ RECEP GİBİ OLMUŞ."* DİYE GÜLEREK PATENTİ TAYYİP ERDOĞAN'A AİT DERİSİ GÖZÜKEN BIYIKLARIYLA ŞENLİĞE KATILDI. SİYASİ TARİHİMİZİN EN KORKUNÇ POZLARINDAN BİRİ OLAN BU NEŞELİ KARE ÖNEMLİDİR: ABDÜLKADİR AKSU VE CEMİL ÇİÇEK, SAĞ PARTİLERİN YILLARDIR MODASI GEÇMEYEN ADAMLARI OLARAK PEŞİMİZİ HİÇ BIRAKMADILAR. MESELA YÜZLERCE FAİLİ MEÇHUL CİNAYET, ABDÜLKADİR AKSU'NUN BU FOTOĞRAFTAKİ GİBİ BIYIKLARININ SİVRİ OLDUĞU GÜNLERE DENK GELİYOR. CEMİL ÇİÇEK, *"FLÖRT FAHİŞELİKTİR"* DERKEN AYRI BU FOTOĞRAFTAKİ GİBİ GEVREK BİR İFADE TAŞIYORDU. İKİSİNİN BİR ARADA OLDUĞU BU KADAR MANİDAR FOTOĞRAFI BİR DAHA ZOR BULURUZ. İYİCE BAKALIM. ÖNLARIN BIYIKLARI, TÜRK SİYASETİNİN EN TEHLİKELİ BIYIKLARI...

"GÖMBE HALKINA MÜJDELER OLSUN"

"Sayın Sevgili GÖMBE halkına sesleniyorum bu bir fırsattır. Bu vasıflara sahip, bu denli akıllı ve kültürlü bir Belediye başkan adayını Tirilyonlarca para verseniz, veya çok önceden sipariş etseniz yine bulamazsınız. İyi düşünülmesi lazım olan bir konu. Kaş belediye Başkanlığını GÖMBE'ye değiştim. Yani Kaş'ı GÖMBE'ye feda ettim. anlarsanız bu işe girişim Takdir, ve Düşünme Karar verme sevgili GÖMBELİ İLERİNDİR."

Antalya, Gömbe Beldesi Belediye Başkan adayının bastırdığı seçim ilanının son bölümünü okudunuz. Tamamına, www.uykusuzdergisi.com adresinden ulaşabilirsiniz.

NOT 2: Bez Bebek dizisi Fox TV'de haftada 17 kez tekrarlanıyor.

Beni benden alanlar! 16

- Çizgi film Vikingler...
- **Futbol balesi...**
- "Gülünüz Güldürünüz" programı ve jenerikteki "Hiyabambum" şarkısı...
- **Tonton'un habire değişen şekli...**
- Baretta'nın müziği ve papağanı Fredy!..
- **Lorel-Hardy...**
- Turist Ömer...
- **Silifke yöresi oyunları...**
- Şeyh Şamil'in müziği...
- **Sarajevo kış olimpiyatları...**
- İgor Bobrin...
- **Kemalettin Tuğcu...**
- Ahmet Uğurlu'nun "Beyba" demesi...
- **Şevket Uğurluer...**
- Kaşağı...

İşsizlik oranı yine rekor kırdı.

Türkiye'de 653 hastaya 1 doktor düşüyor!

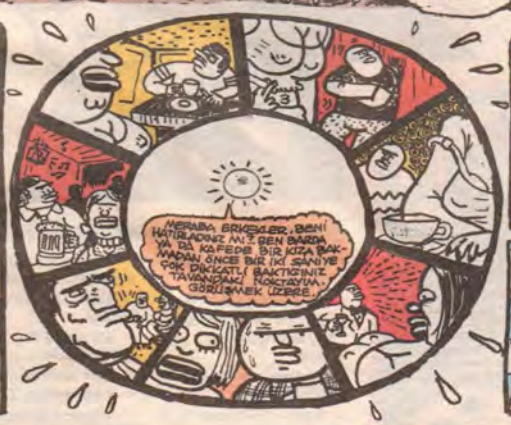
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefa

Akşamgetesi

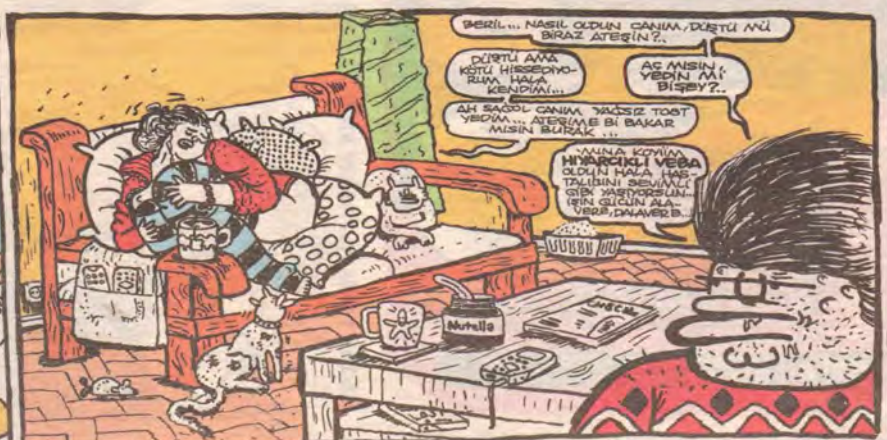

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

akıl fikir efisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Ertesi gün doğum gününüz, saat 23:59'u göstericek. Bir dakika kadar bekleyiniz. Takribi bir dakika sonra 00:00'da, olmadı 00:01'de en tezcanlı arkadaşınız arayacak. Saat gece yarısını geçti ve artık resmi olarak ertesi gün oldu ya. Afacan gibi, Milliyet İlkokul Ansiklopedisini sabah akşam hatmetmiş gibi arayacak. Ne tür bir cingözlüktür bu anlayamadım gitti. Hayır bir esprisi de olmadığı gibi, arayanın biz iyice kerizmişiz gibi "Saat 12'yi geçti ya..." açıklaması yapması da tuz biber...

Düşünceli insanın hali başka oluyor tabii ama insan hayatı boyunca yüzlerce insanla tanışıyor, hangisini nereye kadar düşüneceksin? Ama bizim bazı arkadaşlarımız misal benim Esra Sarı diye arkadaşım var öyle, hayatı boyunca tanıdığı üç bin iki yüz kişinin doğum gününü not ettiği bir ajandayla yaşıyor. Hepimizin sabah kalktığında yaptığı işler vardır, yüzümüzü yıkamak gibi mesela, Esra sabah kalkıp ajandasına bakıyor, kimin doğum günü varsa sırayla hepsini kutluyor, kimi günler işe gidemiyor bu yüzden. Bu da onun hobisi.

■ Tabii doğum günümüzü kutlamayı ihmal etmeyen kurumlar da var. Nedir bunlar? Bankalar, cep telefonu operatörümüz, dört yıl önce dalgaya düşüp alışveriş yaptığımız pahalı mağaza. Buradan seslenmek istiyorum kendilerine, tamam adına CRM falan dediğiniz bir sisteminiz var, otomatik olarak gönderiyor bu mesajları ama zahmet etmeyin be abi. Biz insanlık olarak hakikatten hepinizden nefret ediyoruz. Bilhassa sen banka, şerefsiz gibi bir gün ödemeyi unutsak faizi geçirip, sende paramız kalığında hiç oralı olmayıp ondan sonra riyakâr riyakâr doğum günü kutlama. CRM MRM derken ne küfür yediniz milletten haberiniz yok. Akıl muhakemeniz mi yok anlamadım ki?

Belirli gün ve haftalar vardı değil mi bir de? Hatırladığım tek belirli gün ve hafta yıllar evvel bir seferinde okulun açıldığı ilk haftaya denk gelen itfaiye haftası. Öğretmen okulun ilk günü okulda sorunca, sabah radyoda dinlediğim için "İtfaiye haftası" diye heyecanla bağırmıştım. Tabii doğru cevap "İlköğretim haftası" olacakmış. Okulların açıldığı ilk hafta diye. Ama benimki de doğruydu. Yıllarca bunun ezikliğini taşıdım.

Tabii radyo artık sadece arabada dinleniyor herhalde ya, eskiden radyolarımızın üzerinde muhtelif Avrupa şehirlerinin isimleri yeralırdı. Bükreş, Berlin, Paris, Londra diye. Tahminim o ki, işaretçiyi uzun dalgada o bölgeye getirince oranın radyosu çıkacak. Ama tabii o zamanlar bunu bir ışınlama gereci olarak kullanır, radyonun düğmesiyle kah Bratislava kah Londra oynar dururduk. Hayır bir yere varabildiğimiz görülmüş şey değil.

Yerel seçim yüzünden içim dışım proje oldu yine. Nereyi açsam proje dinliyorum, vaat dinliyorum. Ama ilaç için bir kişiden "İstiklal Caddesine çöp tenekesi koyacağız, insanları terörize eden şu saçma sapan kamyonları kaldıracağız" şeklinde bir vaat duymadım. Geçende buna benzer bir şeyn yazmıştım, birkaç okur sağolsun, "bomba koyulmasın diye çöp tenekesi koyulmuyormuş" diye uyardı. Yalan efendim. Bomba koyan "çöp tenekesi yokmuş, tüh bomba koymayayım o zaman" demez. Hatta çöp tenekesini güzel yap sağlamından ki bombayı da etkisiz hale getirsin.

■ İlköğretim müfredatımıza yine yoğun eleştiriler var. Azınlıklar kendini kötü hissediyormuş. Kitaplarda "biz Türkler mertizdir, yiğidizdir" gibi ifadeler yüzünden. Aslında bu ifadeler azınlıkları rahatsız etmesinin yanında bizi de keriz yerine koyuyor gibi. Ders kitabında da böyle bilgi yer almaz ki kardeşim, övüneceksen git başka yerde övün. Adı üzerinde ders kitabı, çocuğa bir takım gerçekleri anlatmakla mükellef. Ha sen dersen ki Namibya'da, Fransa'da ders kitaplarında da "Ne yazık ki biz Namibyalılar yeteri kadar mert değiliz, ama bakın aşk olsun şu Türklere ne kadar da mertler" yazıyorsa orasını bilemem, şimdi peşin hükümlü bir görüntü arz etmek istemem. Bir yandan haberi olmasa da Namibya'nın cefakâr halkını da töhmet altında bırakıyoruz. Ne yani, Türkler mert de, Namibyalılar namert mi? Ben buradan ders kitaplarımızı hazırlayanlar adına onurlu Namibyalılardan özür dilemeyi bir borç biliyorum efendim. Adamların zaten dünya kadar derdi var. Selam olsun sana emektar Namibyalı, merak etme, sen de yiğitsin, sen de mertsin.

Bir de tabii lise bitesiye kafamıza kakıla kakıla IQ'muzdan ortalama bir 20 puan götüren "Türkiye'nin stratejik önemi" hadisesi var. Doğu ve batı arasında köprü ya. Bizim zamanımızda hele bir de Sovyetler Birliği de vardı ki, değmeyin stratejikçilerin keyfine. Ben de tabii, 20 puana mal olan bu bilgiyle gezdim dolandım yıllar yılı. Ta ki Saraybosnalı bir Sırp arkadaşım 90'lardaki Bosna savaşının sebebi olarak "Bosna ve Sırbistan stratejik olarak çok önemli, o yüzden dış güçler ülkemizde savaş çıkardı" demesine değin. Hele bir de onun yanındaki Suriyeli arkadaş da stratejik önemlerini anlatmaya başlayınca anladım ki bu stratejik önem meselesi de biraz mertlik gibi.

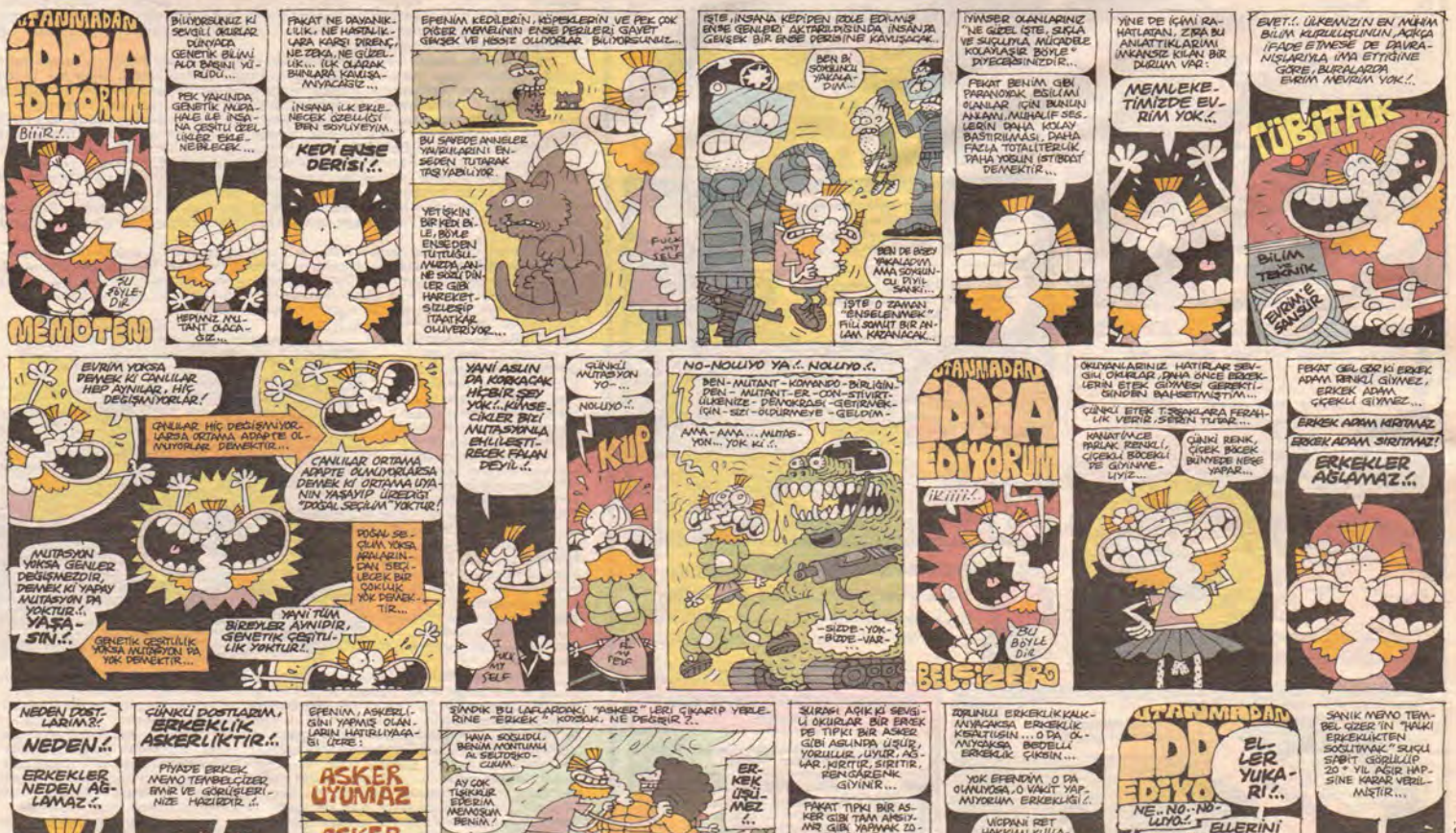
Zaten örneğin Namibya ders kitaplarında "ülkemiz Namibya stratejik olarak çok önemsiz, işe yaramaz bir bölgededir. Ha burada olmuş ha başka yerde fark etmez ama baştan bir kere burada kurulmuşuz işte. Ama Türkiye öyle mi? Aşk olsun Türkiye'ye çok stratejik yerde vallahi" yazıyor mudur bilmiyorum ama herhangi bir ülkenin "Biz stratejik olarak önemli olmayan çok tırt bir coğrafyadayız" diye bir beyanatta bulunacağını sanmıyorum. Ha bana sorarsan Paraguay'ın Uruguay'ın hiçbir stratejik önemi yoktur ama aramızda kalsın. Tabii Cefakar Paraguay ve Uruguay halkını tenzih ederim.

Bir yandan da düşününce, Paraguaylının, Uruguaylının zerre kadar umurunda olmamak çok koyuyor adama. Bana öyle geliyor ki, Türkiye yansa umurunda olmayacak arkadaşların. Yakıştıramadım bak bunu Paraguaylıya, Uruguaylıya. Benim bildiğim Paraguaylı bizim kadar olmasa da mert olur. Uruguaylı da Paraguaylı kadar değilse de, en az bir %85 merttir. Bizi umursarsınlar istiyorum.

Yalnız kimseye bir garezim yok ama şu yıllar önce TRT'de turizme dikkat çekmek amaçlı yayınlanan programdaki "Ne Türkiye mi? Uzakta, Asya'da bir ülke olmalı. Fakat siz... Siz neden daha iyi tanıtmıyorsunuz ülkenizi?" diye soran taksiciye inceden kıllanıyorum. Sana ne ulan, istediğimiz gibi tanıtırız, tanıtmayız, sana giren çıkan nedir? Bir de hesap soruyor. Tabii kambiyo rejimi var, o sinirle gidip uçağa atlayıp adama veremiyorsun ayarı.

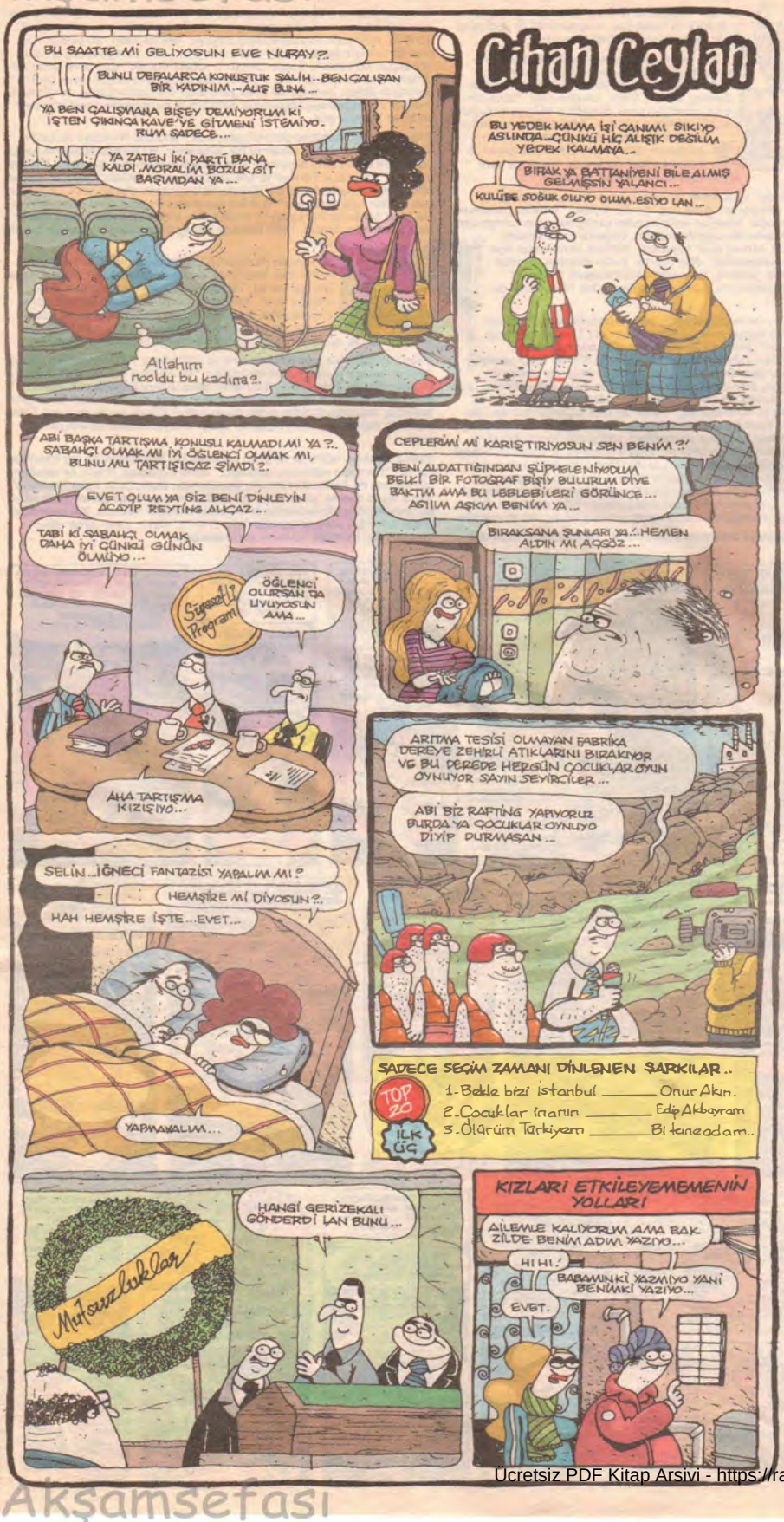
Yalnız kambiyo rejimi de ne yaktı canımızı be. Babamdan bir şey istediğim zaman "Kambiyo rejimi var alamayız" derdi küçükken. Hayır, ne olduğunu bilmiyorum da, korkardım inceden kambiyodan. Bankalarda falan "kambiyo" yazılı vezne olurdu, şu uzaktan kumandalı arabayı bana aldırmayan adam bu herhalde diye kin besterdim arkasındaki emektar memura. Kin beslediğim bütün kambiyo memurlarından özür dilerim. Neyse zaten artık döviz büroları var kalmadı herhalde onlardan pek.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AVANTAJLAR DÜNYASI

"Oğlum hasta mısın, niye ikincisi bedava diye durup dururken tava alayım?" dedim. Gereksiz ve sert bir çıkıştı bu. İki adet tavanın, "kaçırılmayacak bir fırsata" dönüşmesi garipti ama çok da sinirlenilecek bir durum değildi. Bedava tava, günlerdir ona karşı büyüyen sıkıntımın patlama noktasıydı yalnızca. Bozuldu. "Ne sinirleniyorsun oğlum, gelen mesajı okuyorum" dedi. Pişman olduğum için sinirimi şirkete yönlendirerek "Tefal niye sana mesaj gönderiyor?" dedim. Cevaplamadı. Zaten cevabı biliyordum. Ara sıra bana da Carrefour'dan fiyatı düşen 'fırsat' tavuklarıyla ilgili 'cazip' haberler geliyordu. Bu şirketlere telefon numarasını bir kere kaptırmak yeterliydi. Ama galiba onun telefonunu bilen onlarca şirket vardı. "Ben biraz uzanayım" diyerek kalktı. Sert davrandığım için pişmanlığım arttı. Bazen böyle olur, sıkıldığımız ama 'iyi biri' diye düşündüğümüz insanlara sert davranınca, pişman olup onlarla yeni bir başlangıç yapmak isteriz. Yarın gönlünü alırım, diye düşünerek ekrana döndüm. Bilgisayarım iyice eskimişti. 'Yeni bir tane alsam mı?' diye düşündüm...

Hayatımda onun kadar broşürle, ilanla, kampanyayla ömür geçiren bir insan daha görmedim. Her seferinde elinde bir broşürle geliyordu. Beni görünce kurduğu ilk cümle, genelde "1 pizza alana 1 pizza bedavaymış" benzeri müjdeli bir haber olurdu. Bir kelime yazıp boşluk bırakarak bir takım şirketlere mesajlar gönderdiğine defalarca şahit oldum. Fırsat ve avantaj dünyasına bu kadar kaptırması can sıkıcıydı. Kısa bir süre sonra beni de o dünyanın 'kaçırılmayacak fırsat'larından birine dâhil etmeyi başaracaktı...

Sıkıcı biri olmasına rağmen Sarper gerçekten iyi bir insandı. Onunla aynı poliklinikte gece nöbeti tutuyorduk. Doktorlar öğrenciliklerinden itibaren sosyal hayatları kısıtlı olduğundan, bazen dış dünyaya çok keskin hareketlerle saldırırlar. Sarper, cuma akşamları gerçekleştirdiği Taksim seferlerini saymazsak, dış dünyayla içleri avantaj ve fırsatlarla dolu broşürler sayesinde iletişim kuruyordu. Bütün indirimlerden haberi vardı. % 70'e varan bir indirimi yakaladığında kendini alışveriş piyasasını yerle bir etmiş gibi hissediyordu. "Kaça aldım bil bakalım?" en sevdiği tahmin oyunuydu? Bu oyunun şehvetle kendini kaybettiği kısmı, her tahmine "İin... iiiin..." karşılığını verdiği anlardı. Bir tavayla gururunu kırdığım geceden sonraki nöbette yanıma gelmedi. Aramızı düzeltmek için yanına giderek yeni bir bilgisayar almayı düşündüğümü söyledim. Manevi bir arızayı bir nesneyle tamir etmeye çalışmak gibi bir ikiyüzlülüğün bedelini ödeyecektim...

Heyecanlandı, tavayla kırılan gururunun konusunu bile açmadı. Hemen internetin başına geçtik. Ürünleri seçip, "karşılaştır" butonlarına bastık. Belli bir TL'den "başlayan" ve belli bir yüzdeye "varan" indirimleri inceledik ("başlayan" ve "varan" fırsatlar dünyasının anahtar kelimeleriydi). Bir bilgisayara bütün kalbimizle bağlanıp, yarım saat sonra bir başkası yüzünden ondan nefret ettik. 2 saat içinde, fırsatlar dünyasının neferi, pırıl pırıl iki arkadaş olmuştuk. Hemşire hanım, "Bir hasta geldi" dediğinde gerçekten canım sıkıldı. Döndüğümde hala bilgisayar başındaydı. Beni görünce ekranı göstererek, "Budur!" dedi. Bulduğu bilgisayar gerçekten iyiydi. İndirim konusunda vardığı yüzde övgüye değerdi, ilanın üzerinde yanıp sönen "Tartışma bitmiştir" sloganı onayı hak ediyordu, karta yaptığı taksit sayısı ferahlatıcıydı ve görünüşü Sarper'in tabiriyle "kız gibiydi". Sevindim hatta içim kıpır kıpır oldu. Reklamlardaki, kampanya haberini telefonla müjdeleyen neşeli kadını, "E hadi ne duruyoruz hayatım" diye karşılayan kocayla aynı kıvama gelmiştim. Nöbetten çıkar çıkmaz neşe içinde mağazaya gittik.

"Stoklarımızdaki son parça... Bence bu fırsatı kaçırmayın" dedi satıcı. Ben, Sarper ve satıcı bir süre konuşmadan 'fırsat'a baktık. Güzel gözüküyordu. Teknik bilgim zayıf olduğu için çok fazla soru soramıyordum. 'Fırsat'ın yanına gidip enter tuşuna bastım. Eğilip USB girişine baktım. Hareketlerim teknik yetersizlikten gittikçe manasızlaşmaya başlamıştı. Sarper'e baktım. Bütün bu heyecanı o yaratmamış gibi kafasını yana eğerek "Abi sen bilirsin" dedi. İş parada düğümlenince insanların takındığı bu son dakika olgunluğu gerçekten sinir bozucudur. Üsteledim. Patlayan bir sesle, "Ben al derim... Ama yine de sen bilirsin" dedi. Sonra sıkılan satıcıya dönerek, 'daha ne istiyor anlamadım ki' anlamında ellerini iki yana açtı. Duygularım, bir şeye sahip olmanın heyecanından, bir an önce o şeyi alıp baskıdan kurtulma isteğine dönüşmüştü. "Tamam" dedim. Sarper, "Abi çok iyi yaptın!" dedi. Mağazadan çıktığımızda sevinçliydim. İndirimde tam %30'a varmıştım. Kendimi alışveriş piyasasına bir gol atmış gibi hissediyordum. Şirketlerin kendilerine gol atması için, tüketiciye gol pasını yine kendilerinin verdiğini göremeyecek kadar gerizekalı bir sevinçti bu...

Memnundum. İnternette dolaşırken sayfaların çok hızlı açılması dolayısıyla gururluydum. Sarper'le aramız çok iyiydi. Hatta onun tatil için erken rezervasyon araştırmalarına çok hızlı bilgisayarımla % 30'a varan oranda katkılarda bulundum. Bir nöbet gecesi elinde bir bilgisayar oyunuyla geldi. "Süper oyun, gel senin bilgisayarda oynayalım" dedi. Canım sıkılmıştı. Bilgisayarıma dışarıdan yüklemeyapılmasını istemiyordum. Poliklinikte yarattığım 'paylaşımcı insan" izleniminin bozulmasını istemediğimden, bencilliğimi gizleyerek oyunu yüklemesine izin verdim. Oyunda "bizim" emrimizde bir kahraman vardı. Anlattığına göre, bu kahramanla dağları tepeleri aşıp, bizimki gibi ata binen başka bir takım kahramanları katledecek ve ortamın hâkimi olacaktık. Sıkıcıydı. Oyuna başlar başlamaz "Alla alla!" dedi. "Noldu?" dedim. "Bi sorun var, oyun çok yavaş" dedi. Ekrana baktım. Atının üzerinde dağları tepeleri dörtnala aşması gereken kahramanımız kesik kesik hareket ediyordu. Kahramanın bu isteksizliğini açıklayacak bilgiden yoksun olduğumdan, "Oyun bozuk" dedim. Sarper, "Yok abi evde oynuyorum ben" diyerek kahramana olan inancını vurguladı. Kahramana baktım. "Bu bilgisayarda bi sorun var" deyince Sarper'e baktım. "Ekran kartında problem olabilir" deyince sanki sorunu görecekmiş gibi ekrana baktım. Sarper, " Abi sen bunu yarın götür" dedi. İçimde %100'e varan bir sinir oluştu. Demek benimle gelmeyecekti. Geri çekilmişti. Kahramanın uyuşukluğu artık yalnız benim sorunumdu. Dönüp Sarper'e baktım. Bakmalarım tükenecek gibi değildi...

Mağazada, bu sorunun yalnız bazı oyunlarla ilgili olduğunun, bunun ekran kartının "paylaşımlı" olmasından kaynaklandığının ve "normalde oyun oynamıyorum" dediğime göre ortada bir problem olmadığının bilgisini aldım. Tamam, oyun oynamayacaktım ama yine de canım sıkılmıştı. Galiba, modern insanın "olmuşken tam olsun" duygusuna yenik düşmüştüm. Eve gittim. Uyuşuk kahramanın bilgisayarımda yaşıyor olmasına tahammülüm yoktu. Oyunu silmeden önce bilgisayar bana İngilizce "Emin misiniz?" diye sordu. Evet, dedim. Kahraman gözlerimden dörtnala uzaklaşırken %70'lere varan bir rahatlama oldu bende...

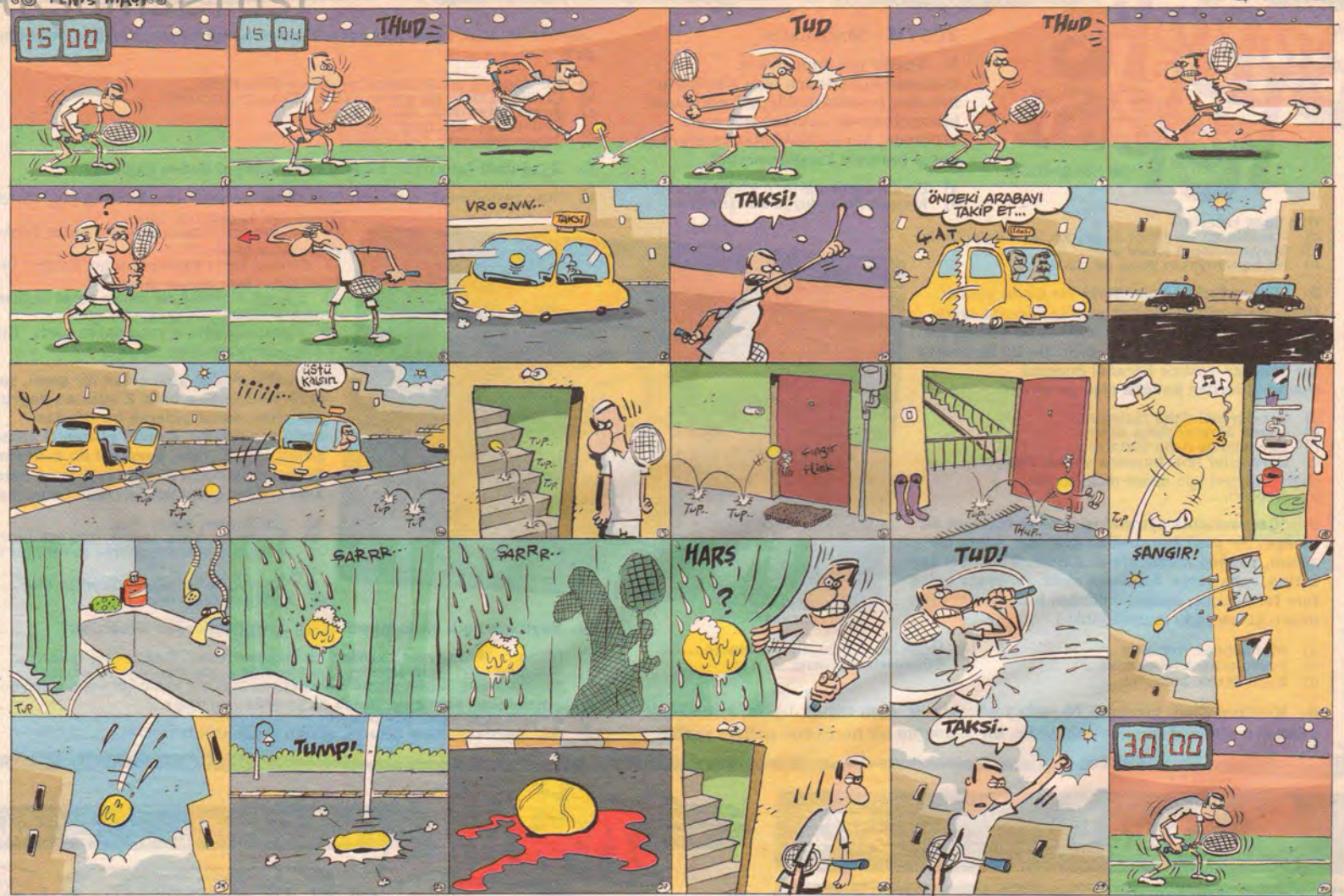
budaci@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantev.org

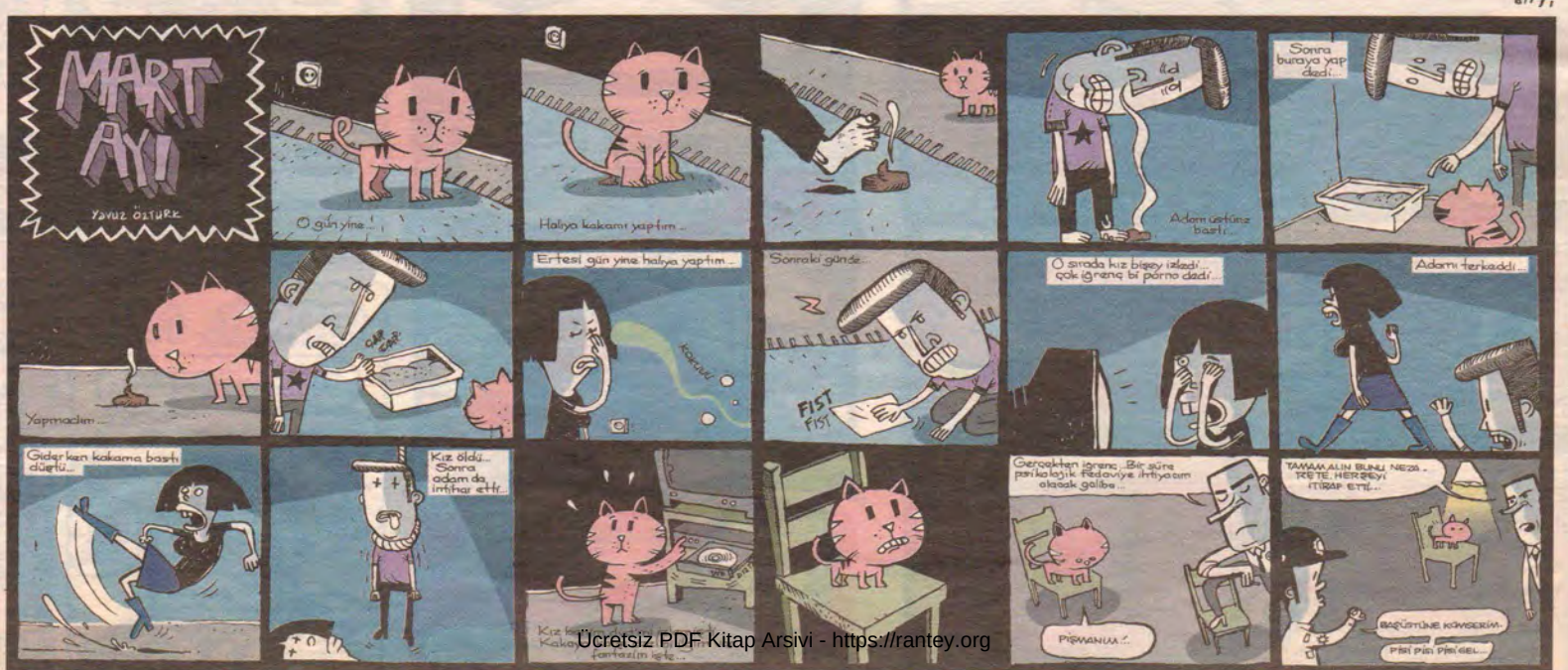
Akşamsefası

Aksamsefasi

TENİS MAÇI

BİTTİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM – Matematik

1- Sparta'nın önde gelen matematikçilerinden olan Keçiborlu Nikolas, insanların ikiyüzlü olduğunu bilimsel olarak ıspatladığını iddia ettiğinde, hocası Kukilotes tarafından hangi tepkiyle karşılanmıştır?

a) Benim repertuarım o kadar kıt mı!
b) Müspet ilime,duygu karıştıranın rızkından keserim!
c) Hayatta en sevdiğim üç şeyden ikisi ilginçliktir!
ç) Maymunluğun alemi yok!
d) Ne kullanıyosan bana da pasla lan!

2- Bir sınıftaki öğrencilerin bir kısmı yoktur. (Devamsız anlamında). O sınıfta öğrenci sayısı öğretmen sayısından genellikle fazla olmuş, bir defasında da eşitlik sağlanmıştır. Bu tip bir sınıfta kız öğrenci – erkek öğrenci dengesi aşağıdakilerden hangisi olsa gerektir?

a) Kız öğrenci daha fazladır...
b) Erkek öğrenci daha azdır...
c) Her ikisi de daha fazladır...
ç) Öğrenciler sene boyunca sık sık cinsiyet değiştirdikleri için denge değişkendir...
d) Hepbiri...

Fotoğraf: Sinan Göksel

3- 'Çarpanlarına ayırma' işleminde inceden bir kinaye, bir çeşit burnundan getirme, adeta bir ağzını, yüzünü kırma efekti vardır. Gönülleri hoş tutma, rahatlama, kalender olma anlamına gelen tam tersi işlem, aşağıdakilerden hangisidir? (Size doğru gelen şıkkı işaretleyiniz.)

a) Muhabbetle irdeleme...
b) Üçün-beşin hesabını yapmama...
c) Sevenlerine kavuşturma...
ç) Bölenlerine kınama...
d) Kuzenlerine anlatma...

4- Kırkbirn Çinli, bir seddi 70 yılda yapmaktadır. Aynı sayıda Japon, aynı sürede gökdelen dikmeyi tercih etmektedir. Bir Japon'un bir harakiriyi ansızın yaptığı dikkate alınırsa, aşağıdaki gerçeklerden hangisi aynı zamanda doğrudur da?

a) Bir Japon'u ancak başka bir Japon öldürebilir...
b) Çinliler sadece set yapar... (Bkz. Sana set yaptım!)
c) Japon enine değil, dikine düşünür...
ç) Çinliler hep kalabalık gezerler...
d) Japon kale maç, Çin icadıdır...

5- Aşağıdaki fonksiyon bilgilerinden hangisi doğru değildir?

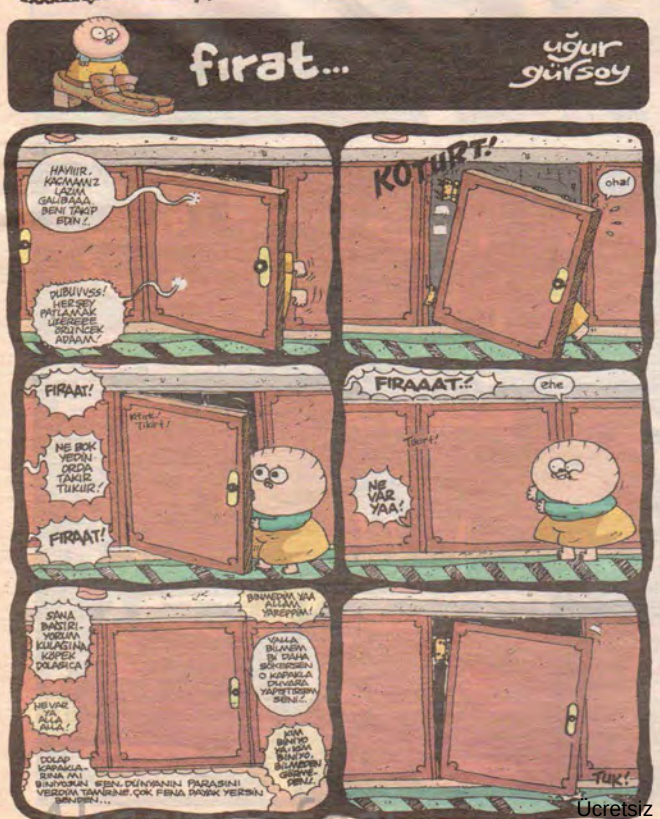
a) 'Kaç yaşındasın?' sorusuna 'Kaç gösteriyorum?' cevabı veren kişi, 'Birebir Fonksiyon' kapsamına girer...
b) Karısını zorla kapatan adam 'Örten Fonksion' kapsamına girer...
c) Eltisini zorla kapatan kadın 'Birebir Örten Fonksiyon' kapsamına girer...
ç) Sürekli muhalefette duran genel başkan 'Sabit Fonksiyon' kapsamına girer...
d) Kendi stratejisini yapamayan canlı, 'Etkisiz Fonksiyon' kapsülüne biner...

6- A ülkesinden yola çıkan bir gemi, saatte 4400 hektometre hızla Z adasına doğru gitmekte, fakat giderek bu adadan uzaklaşmaktadır. Çünkü esasen B adasına gitmelidir. E, tabi, personel de deneyimsiz. Bu gemi bu hızını hergün arttırarak hareket ederse sonuç, aşağıdakilerden hangisi olur?

a) Yakıt biter, yalan olur...
b) B adasına hızla çarpar, ada yok olur...
c) Kaptanın yeni pasaportu ve yeni bir işi olur...
ç) O gemi, kendi aleminde yıldız olur...
d) Zamanla hepsi olur...

7- Sayılarla ilgili en hakikatli bilgi, aşağıdakilerden hangisidir?

a) Ortamı köklü sayılar hazırlar, bu ortamın dadını üslü sayılar çıkarır...
b) Rasyonel sayı ile irrasyonel sayı arasında arabulucu sayı bulunur...
c) Kendisi hariç, bütün pozitif bölenlerinin toplamı kendisini veren sayıya mükemmel sayı, vermeyen sayıya da şerefsiz sayı denir...
ç) Ardışık sayı, yancı gibi bişeydir...
d) Asıl sayıda problem çıkarsa, çözüm yedek sayıda aranır...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

8- Sonsuz nedir?

a) Ders bitmek bilmez, buna denir... b) Final zayıf olur, ona denir...
c) Durmadan bişeyler olur, o zaman denir...
ç) Aşktır veya aşk gibidir...
d) Sonsuz olmayan herşey dışındaki şeye denir...

9- Eski Bulgar'da X, hangi günlük alanda kullanılmıştır?

a) Kulak-burun-boğaz tedavisinde
b) Ruh çağırma seanslarında
c) Çalgılı oyunlarda dans sırasında
d) Üstü kapalı küfürleşme durumlarında
e) Islak ıslak öpmeye X denmiştir

10- 0 (Sıfır) hakkındaki hangi bilgi, olana-olmayana ergidir?!

a) 1'in yanında efendidir, 1'in yanında şımarık olur...
b) İki '1' ile en çok scrabble'da değerlidir...
c) James Bond'un üçte ikisidir...
ç) Ibn-i Farazi tarafından, tamamen şaka olarak bulunmuştur...
d) Etkisiz gibi görünen sinsidir...

(Cevaplar: Yanıtın çoğulu anlamındadır.)

birinci eski

rüya müzikhol

olmanın tarihi vardı
insan bu tarihe katıldı
böylece hayat devam etti

çoraktı toprak
su damlattı yaprak
böylece hayat devam etti

geçinemeyenler darıldılar
geçinenler sarıldılar
böylece hayat devam etti

karşısında çılgın vardı
ve çelebi affan aldı
böylece hayat devam etti

böylece hayat devam etti
böylece hayat devam etti
böylece hayat devam etti

V.Ö. - Sıradaki Parça

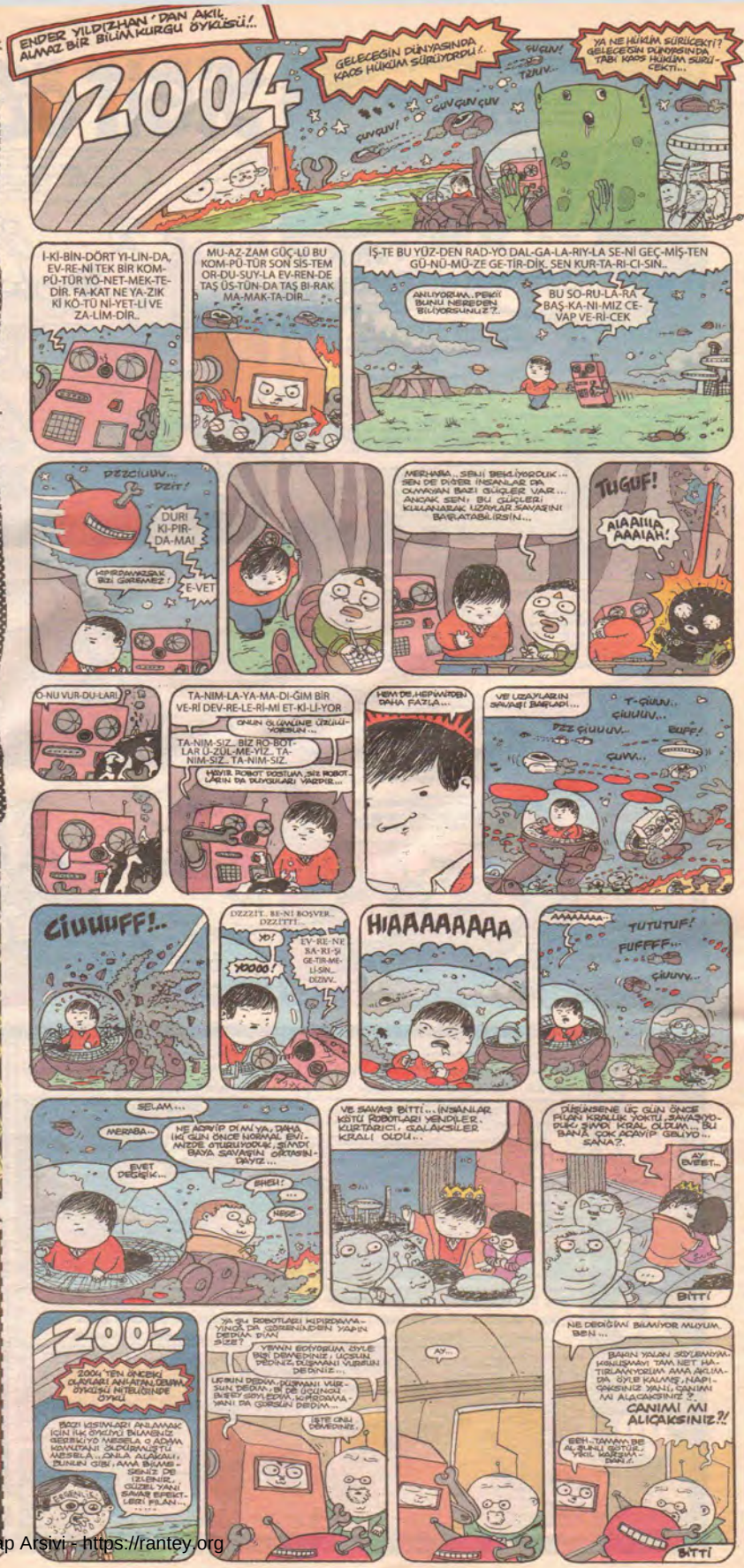
Bu isim altında yeni espriler çalı_mak ve yeni tiyatromuz Atletiko Tiyatro'yla prova yapmak ümidiyle, tek ki_ilik gösterime mayısa kadar ara vermek... Ayrıca "Türkçe Sözlü Hafif Komik" adlı tv programıma _ebnem Sönmez son anda katılamadı, Deniz Arcak konu_umuz oldu, sa_olsun guzu... Yeni konuk Yetkin Dikiciler, izlemek isteyen 19 mart Per_embe Kanalıürk'te olsun. Ortaklar Caddesi, Mecidiyeköy.

(Not: Per_embeleri çekiliyo, bi hafta sonra yayınspor.)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

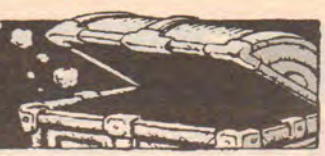

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

MEMO ŞUNLARA BAK LAN TİPİ. NE SİKTİĞİMİNİ HEPSİ BİRBİRİNDEN İĞRENÇ DEĞİL Mİ YAA BU SURATLA BİR DE İNSANLARIN GÜVEN DUYMASINI BEKLİ... YAHU DİYİ MA?.

GEÇENLERDE NEREDEN DUYDUM, İNSANLAR LİDER SEÇERKEN GÜVEN VEREN TİPLERİ DEĞİL, KURNAZ VE BÖYLE GEZEKTİĞİNDE SAHTEKARLIKLA DA OLSA İZ BIRAKICI TİPLERİ TERCİH EDİYORLARMIŞ... O YÜZDEN BÖYLE PİS PİS BAKANLARIN ŞANSI DAHA YÜKSEK YANI...

MEMO BÖYLE DEDİKTEN SONRA AZICIK KENDİMİ İNCELEYİNCE SIRF TİPİM VE BAKIŞLARIMDAN DOLAYI BİLE HİÇBİYERDE LİDER OLAMAYACAĞIMA KESİN KANAAT GETİRDİM...

"NE LİDERLİĞİ LAN ÖYLE BİR İSTEĞİN Mİ VAR Kİ?" DİYE SORARSANIZ SİZE BENİM DE KABULLENMEDİĞİM AMA İÇİMDE HİSSETTİĞİM BİREYİ İTİRAF EDİYORUM. EVET BENDE İNSANDAN VAR, GALİBA BU İSTEK, LİDER OLMA GÜÇLÜSEL OLMA FİLAN... TABİ YAPABİLİYO MUYUM YAPAMIYORUM. AMA İYİ Kİ DE YAPMIYORUM. EN SON İLKOKUL 5'TE LİDER OLMUŞTUM O DA SINIF BAŞKANLIĞIYDI...

İSTİYORDUM Kİ "GERİ DÖN NOOLUR" DİYE ISRAR ETSİNLER...UZUN SÜRE BAŞKANLIK YAPTIKTAN SONRA BİR BAŞKASI SINIF BAŞKANI OLMUŞTU BEN DE RESMEN İKTİDARI KAYBETMİŞ POLİTİKACI GİBİ OLDUM...SONUNDA NASIL OLDUĞUNU TAM HATIRLAMIYORUM AMA YİNE BENİ BAŞKAN YAPTILAR."GERİ DÖNMENİN" GAZIYLA TAM BİR DİKTATÖR KESİLDİM...

HATIRLADIKÇA KENDİMDEN TİKSİNİYORUM.. O ÇOCUK HALİMLE BİLE AZICIK GÜÇ ELDE EDİNCE İĞRENÇ BİRİSİ OLUVERMİŞTİM...

O YÜZDEN HEP KORKARIM YA İÇİMDE BASKICI FAŞİST RUHLU BİR İNSAN VARSA DİYE. GÜNLÜK MANTIK BİLGİ, RASYONEL DÜŞÜNCE FİLAN GENLERİNDE PEK DE İŞLEMİYO... NEYSE Kİ EĞER BÖYLE BİŞEY VARSA BİLE BUNLA DIŞARI ÇIKARTICAK SOSYAL GÜCÜ İLK OKULDAN SONRA ELDE EDEMEDİĞİM İÇİN HİÇ KARŞILAŞMADIM YİNE DE HALÂ KÜÇÜK LİDERLİK DENEMELERİ YAPTIĞIM OLUYO ARADA...

BU LİDERLİK ARZUSU İNSANIN DOĞUŞTAN GELEN BİR DEFOSU, YÖNLENDİREN ADAM OLMAYI BENCE HERKES ALTTAN ALTA İSTİYODUR. ŞEY BİLE GÜZEL OLUYO MESELA, DERGİDE TELEFONLA YEMEK SÖYLİYORUZ DİYELİM...

ÇOK SAÇMALAN DÜŞÜNÜNCE, "HERKES BENİM SEVDİĞİM ŞEYİ SEVSİN, BEN NE YAPARSAM ONLAR DA ONU YAPSIN DEMEK GİBİ BİREY, ÇOK İLKEL BİR ZAAF. VALLA BİGÜN ELİME BİR GÜÇ VERİCEKLER HOŞUMA GİDİCEK VE O İLKOKUL-DAKİ GİBİ OLUCAM DİYE TİRSİMDA DEĞİLİM. PARTİ BİLE KURARSIN YANI, GEREÇİ ŞU KÖŞEDE ALTMIŞA SETTİĞİMİZİ BİLE ANLATTIK. HANGİ KEBİZ OY VERİR BİLMİYORUM. BELKİ MEMO VERİR, YÜZÜMÜ BİRAZ ŞEYAPARSAM SÖYLE...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

uğur gürsoy

CİHAN KILIÇ

NEJAT AMCA

urgursoy@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çalpişma

İpek & burak

Yazan Gürer Oky

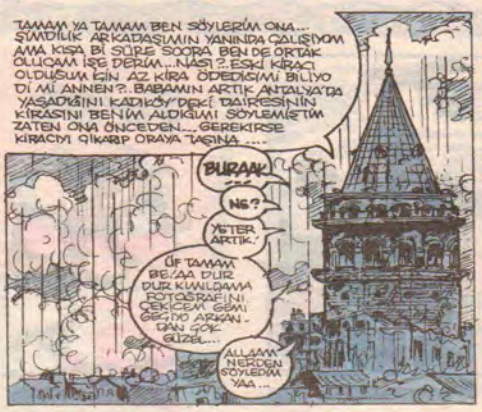

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Aksamsetasi

HAYVAN B.ÜSTÜN

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Dedemin seccadesinde uçan halı Sinbad'cılık oynar oldum, hidayete ermeme daa çok var gibi.

VUUU UUU!

Ketılda suyun kaynamasını beklerken bulaşık süngerinin zımparalı kısmına dalıp gider oldum...

GURR GLOKO! LOKO

Sabah ereksiyonuyla, soğuktan titremle birleşince uykumda boşalır oldum bebek. Battı ortalık.

HIDIDIDIDIDIHIHIHIHOH HEDEDEDEHHAHOEVDE! TIR TIR TIR TIR

Sabahladıktan sonra, zaten ördek gütü gibi olmuşuz, bi de jandarmlı artiz garson zehir eder oldu kahvaltımı...

NE ALIRDIN? GÖRBE.

Hırs yapıp yıllardır ertelediğim roman yazma olayına girdim... Hikayenin iskelesini kurdum.

ÇAK! ÇAK! ÇAK!

Kabızlık bizde genetik bebek... Bu yaştan sonra dedemin vidanjörü oldum anasını sattım.

HINNGHHKGG.. IMDAT!

Dedem kediye de bulaştırdı.. Meselelerin önünü açan adam oldum evde, hangisine yetişilim...

MAGA GAGA

OFFF.. GELDİM..!

FAİDELİ BİLGİLER: Vazelinli kulak temizleme çubuğu birebirdir bu iş için.

Ha bire dolunayı göstermeden nasıl tiksinmiş sem, doya doya bakmadım koduumu dolunaya.

FURDU VE GOL OLDU... ehe

Plastik aşka olmedı ama annemin tavan arasından ırdırdığı plastik kamyonuna hala sığabiliyom bebek.

VIC! VIC!

Antibiotik üstüne iki şişe kahve likörü içip yattığım gecenin sabahı Uğur'un çizdiği tipler gibi uyandım.

OFF.. GELDİM.

Çizerken kahve getiren olmayınca yalnız hissettim... Gittim kelepir hemşire duttum eve...

TERİNİ SİL...

Tanıştığım ayakları kokan tek kız olduğunu hatırlıyom bende kalan gonverslerine baktıkça...

FIRK

Ne güldüren aynalarda gülebildim ne çarpışan arabalarda çarpışabildim... Sensiz lunapark hıçmış...

Suyunu vermeyi unuttuğum için ölen; sulayınca tekrar dirilen **zombi çiçeğim** bu sefer gerçekten öldü...

ZPOK! MAV!

Kısırlaştırmadığım halde şu Mart ayında bi dişarı çıkıp doyasıya sevişmeyen kedimi evden şutladım.

MIUU! NIUU PIUU PIUUU PIEVV KIEEPE

Kedim doğurdu.. Birbirinden sevimli altı yavru, kendilerine kalacak bi yuva aramıyolar. Hepsi benim lan!

AHMET CAMBAZ

OF TAMAM YALVARIRIM SUS ARTIK MURAT, SEN BENİ HİÇ SEVMEDİN ZATEN :(.

KİM BEN Mİ... ASIL SEN BENİ HİÇ SEVMEDİN, AYRILINCA BİR KEZ BİLE ARAMADIN... TEK BAŞIMA NE KADAR ACI ÇEKTİM BİLİYO MUSUN...

AY NOLUYO BE, NAPIYOSUN...

SERT BİR TARTIŞMADAN SONRA ÇİFTLER KOŞARAK BİRBİRİNE SARILIR YA, ÖYLE SANDIM BEN YAA...

BEN BASKETİ BU YÜZDEN ÇOK SEVİYORUM İŞTE YA... BAŞIN SIKIŞINCA HEMEN MOLA ALABİLİYOSUN FUTBOL ÖYLE DİĞİL MESELA, BİRAZ SONRA YİNE ALICAM GÖĞÜNÜZ BENDE OLSUN BAK :(.

HAYDAA.. TAKTİK FALAN VER BARI, BÖYLE DURUYORUZ KOÇ...

MÜMKÜN OLDUĞUNCA SEPETE YÜKLENİN BİTE, BEN Mİ ÖĞRETİCEM...

15 32 08 18

ÇOK GEÇ KALDIM DİMİ HAYATIM YA, AMA NASI Bİ YAĞMUR ANLATAMAM SANA... DONUMA KADAR ISLANDIM DESEM YERİDİR HEH HEH...

SENİNLE ROMANTİK GECE GEÇİRMEK İSTEYENDE KABAHAT!...

KUSURA BAKMAZSAN BURAYA ABİYO... RUM, SABAHA KADAR DEMLENSİNLER :(.

VE BİR SON DAKİKA HA.....

KESTİİİK... ELİNDEKİ BÖREK Mİ SENİN...

YA SON DAKİKA FALAN DEYİNCE TELAŞLA KANTİNDEN KOŞTUM, ELİMDE KALİVERMİŞ...

NEYLİ O, KIYMALI MI?.

ŞEYTAN BAZEN KAP ÇEKETİ, ÇEK GİT UZAKLARA... BİR DAHA DÖNME DİYO İSMET...

ŞUNU YERİNE AŞAR MISIN HAMDİ ABİ... HER GELDİĞİNDE AYNI ŞEYİ YAPIYORSUN...

TAMAM LAN YEMEDİK...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

fırat

6 BASKI

TÜM KİTAPÇILARDA

PUNT Tel: 212 496 10 50

Aksamsetasi

Akşamsefası

gelen kutusu

Ömür OKUMUŞ

Betül YILMAZ

Anıl DUMAN

İlkay SATLIK

Tolga AKDOĞAN

Ömer GÖKSEL

(İsmini yazmamışsın moruk)

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Mart 2009 | Sayı: 081
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
Hesap Numaramız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Erkeklerle bir derdi olduğu belliydi, biri canını fena yakmıştı. Genelde içgüdülerimiz böyle kadınlardan uzak durmamızı emreder. Fakat başka açıdan bakınca yalnız biriydi. Onunla bir ilişki kurmanın aslan kafesine girmekten farkı yoktu. Çok şaşırdı ve bu kadar büyük bir riski göze alan adamı merak etti. Gerisini ben getirdim. Ben de geldim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ISSN 1307-7619
25 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/13 No: 082
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Türkiye'nin gündemini seçim haberleri belirliyor...

İsrail askerleri itiraf etti: "Keskin nişancılarımız Gazze sokaklarında Filistinli çocukları avladı."

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İSFALT'a "asfalt danışmanlığı" yapan firmaya 4.5 milyon TL ödendiği ortaya çıktı.

FİKRİ

Cihan Ceylan

BİHİ

Akşamsefası

UYKUSUZ

ABD eski başkanı George W. Bush kitap yazmayı planlıyor.

KAÇ YIL OLDU?

- İzzet Yıldızhan, *"Sanatçı arkadaşlarımız gerçekten bazıları konuşmak bilmiyorlar."* diyeli **4 yıl**...
- Çelik, *"Kumar oynamıyorum, uyuşturucu kullanmıyorum, bir sevgiliyle beraberken onu aldatmadığım gibi, karımı da aldatmıyorum. Einstein'in bir icatta bulunması için bir kadınla yatmaya ihtiyacı olmadığı gibi..."* diyerek dehasını ispatlayalı **6 yıl**...
- Doğu Perinçek, *"İşçi Partisi'nin iktidara yürüdüğünü gören CİA oylarımızı bölmek için Genç Parti'yi kurdu"* diyeli **7 yıl**...
- Bülent Ersoy, Adana konserinde, bir seyirciden gelen 'Çırpınırdı Karadeniz' isteğini söylemeyince, kurşunlanarak bir böbreğini kaybedeli **20 yıl**...
- Dallas dizisinin kötü adamı JR'ı kimin vurduğu tüm Türkiye'de tartışılırken, Gölcük Belediyesi, hoparlörlerle: *"Dikkat dikkat! Dallas dizisinde 'Ceyar'ı baldızı Kristin vurdu. Vatandaşlarımızın dikkatine sunulur."* anonsu yaparak Gölcük halkını bilgilendireli tam **29 yıl** olmuş.

Mini Anket

- B i sevip bir sevmeyip, sonra gene sever gibi olup, sonra unutarak sonra sevmez halde olup, bi ara gene sevdiğiniz politikacı kimdir?

%38 - Abdüllatif Şener
%37 - Numan Kurtulmuş
%18 - Ertuğrul Günay
%7 - Kürşat Başar
%0 - Deniz Baykal

- Peki, emin misiniz?

%42 - Eminim
%31 - Eminem
%26 - Rihanna
%1 - Ohannes
%0 - Deniz Baykal

V.Ö.

KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN İNSAN

İsmail Türüt, Melih Gökçek için övgü dolu bir şarkı yazarak kendisine hediye etti. İsmail Türüt'ün bugüne kadar şarkılarla övdüğü insanların listesi şöyle: Şevki Yılmaz, Sedat Peker, Mesut Yılmaz, Yasin Hayal ve Ogün Samast... Durmak yok, denyoluğa devam...

AKP Gaziantep Milletvekili Özlem Müftüoğlu'nun yayınladığı Newroz mesajı, eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in 2004 yılında yayınladığı mesajın aynısı çıktı.

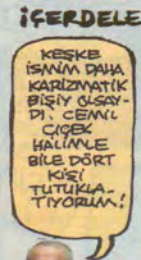

OYUNUN ADI HİÇ YABANCI GELMEDİ

Son yıllarda, orantısız güç kullanımı ve "dur ihtarına" uymayanları derhal öldürmasıyla gündeme gelen polis teşkilatı, bir süredir imaj değiştirmeye çalışıyor. Ogün, Çukurova Üniversitesi'nde düzenlenen Newroz şenlikleri, Trabzon ve Diyarbakır yörelerinden halkoyunlarıyla başlamıştı. Polisler kenardan dikkatle oyunu takip ediyorlardı. Sonra polislerden birisi, amirinden aldığı emirle oyun alanına girdi ve halk oyunları ekibiyle birlikte "kolbastı" oynamaya başladı. Bir süre sonra polis oyunu bırakmak istedi. Fakat bırakamadı. Çünkü amiri kaş göz işaretleriyle oyuna devam etmesini emrediyordu. Polis, emir zoruyla kolbastıya devam etti. Güzel bir gündü...

İÇERDELER BAKANIM RAHAT OLUN

Emniyet Müdürlüğü ekipleri, Cemil Çiçek'in Giresun ziyareti sırasında, "eylem yapma potansiyeli" taşıdıkları gerekçesiyle bir saz kursu öğretmeni ve üç öğrenciyi gözaltına aldı. Böylece Cemil Çiçek ziyaretini sinirlenmeden rahatça tamamladı ve şehirden neşe içinde ayrıldı...

MONTAJ SİYASETİ-01

CHP Silivri Belediye Meclis Üyesi adayı Yılmaz Kandemir, seçim çalışmaları için Kibariye'yle çekilmiş bir fotoğrafını kullandı. Ama ne yazık ki fotoğraf çekilirken Kibariye orada değildi. Şarkıcının neşeyle gülümsediği bu poz, başka bir fotoğraftan alınarak Yılmaz Kandemir'in fotoğrafına montajlanmıştı. Olay açığa çıkınca, CHP'den, "Başkan adayımız Kibariye'yi getireceğine söz vermiş, montaj yaptık." açıklaması yapıldı.

AKP Zonguldak Milletvekili Polat Türkmen, televizyondaki tartışma programlarına çıkan profesörleri kastederek "Profesör mrofesör ıvır zıvır herifler" dedi.

DANGALAK MANGALAK

ŞOV

Mahmut Tuncer, Kanal 7'de yayınlanan şov programında, evlendirdiği işsiz gence bir de iş buldu. Programa telefonla bağlanan patronun "sigortasız 800" teklifine Tuncer teşekkür etti, damat da "Allah razı olsun" diyerek teklifi kabul etti. Patron alenen suç işlerken, işe kabul edilen genç de sigortasız çalışan yakalanarak 9 milyon kişinin arasına katılmış oldu. Mahmut Tuncer gururluydu. Programa bol şive ve şarkılarla devam edildi.

KENDİMİZİ KAPATIYORUZ

"Bir gün adam karısını dövüyormuş, kapı çalmış dayağı kesmiş? Neden? Çünkü eşek sudan gelmiş." RTÜK'ün çocuklar için hazırladığı rtukcocuk.org.tr adlı internet sitesinde yer alan fıkralardan birini okudunuz. Şimdi de RTÜK'ün konuyla ilgili, fıkralarından da beter açıklamasını okuyacaksınız: "Biz sanıyorduk ki çocuklar sitede gırgır yapıyor ve eğleniyor. Dikkatimizden kaçmış."

FIRAT BULDACI

Akşamsefası

Aksamsefasi

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

Umut Sarıkaya

ALOO İNGİLTERE BAŞBAKANI MI? FARKETMEK'İN İNGİLİZORST NEYDİ LAN?..

RİKIGNAYZ...

NEY!?

RİKIGNAYZ!.. RİKIGNAYZ!.. RECOGNİZE!..

YA KARDEŞİM İKİDE BİR ARAYIP DURMA..İŞİM GÜCÜM VAR BENİM... ARAMA BENİ BÖYLE ŞEYLER İÇİN... RİKIGNAYZŞA RECOGNİZE DİYECEK ADAM MIYDIN LAN BEN?..

ABİ SEN BİLİRSİN DİYE ARADIYDIM...

AMARİKA'YA DA SORABİLİRSİNİZ DA BİLİR...AMARİKA'YI ARA...

YUMRUKLARIYLA DÖVÜŞÜR DUDAKLARIYLA SEVİŞİR

ARKADAŞLAR BUGÜN SİZE WİNDOWS VİSTA'DAN SONRAKİ PROGRAMI TANITACAĞIMI SANIYORSANIZ YANILIYORSUNUZ... BEN MİKROSOFT ŞİRKETİNİ SATIP PARASIYLA BİR SÜRÜ EV ALIP, KİRALARIYLA GÜL GİBİ GEÇİNMEYE KARAR VERDİM...VİSTA'DAN SONRA OLMAYACAK YENİ PROGRAM PİLAN...

BANA SATILAN ŞİRKETİ, ALIRIM... GOOGLE'IN SAHİBİYİM BEN/BANA SAT!..

MİKROSOFT

BİRİP GICIKLIĞINA BANA SATMAYACAĞIM İBNE! HİÇ İŞİ BİLMEYEN BİRİNE SATTIĞIM ŞİRKETİ...İKİ AYA KALMAZ BATIRACAK MİKROSOFT'U, SKİ TUTTUĞUN BİLİŞİM DÜNYASI!..

SADECE BABA KOTU ÜRETEN BİR FİRMADA ÇALIŞMAKTAYKEN BİLSEYDİM MODA SEKTÖRÜNE ADIMIMI ATMAZDIM... PODYUMLARIN BÜYÜLÜ RÜZGARINA KAPILDIM...

PROVA MANİKENİ GELDİ EFENDİM!

GÖRDÜM ONU KOYUN GÖRDÜM!

PİST AKIN UYAN/AKIN!

AAA NURİ BİLGE CEYLAN?.. ABİ NASIL ÇIKTIN ORAYA?..

BOSVER ŞİMDİ NASIL ÇIKTIĞIMI... AKIN BAK BİREY SÖYLÜCEM... BENİM FİLMLERİME ÇOK SİNİCİ DİYENLERE KARŞI SİNE ÇOK CANFARE BEN Bİ ŞEKİLDE KAZANIYORUM PARAMI... SİNE ÇOK KÖTÜ DURUMDA, DEĞİLİM YANI...DURUMUM İYİ, BESLENMEYİN, BARINMAMIN, BOSVER SINIRLERİNE FAZLA...

ABİ AMA KALİTELİ İŞLER ÇIKARIYORSUN VE NAKİTTASIN İLGİLİ GRUPLARDAN UZAKSIN..

YA BEN SANA NE DİYORUM, ALIYORUM, MAAŞI DİYORUM, SEN İZİNE KENDİNİ...

TAMAM ABİ...

BİDE BEN BURDAN İNEMİYORUM, İÇERİ GİRİP İÇERİDEN İNEYİM MİLİ..

SEBİL ABİ...MALİNİZ AYAKKABILARLA, HALIYA BASMA... ANNEM OYAR İKİNİZİ DE!..

Başka sınıfın hocası ne geziyor lan... Hiçbir şeyden bilmeden sırıtarak etrafında gittiğim bütün okullarımın başka sınıfın hocaları... Sizleri hiç unutmadım Sizler hiç unutmadınız... Haşeratın eğitim neferleri... Haşeratın Etrafını aydınlatırken dibi karanlık kalan mumlar... Haşeratlar

ŞİMDİYE KADAR ZAMAN-MEKÂN MAKİNAMIN HEP ZAMAN KISMINI ÇALIŞTIRIP ZAMANDA YOLCULUK EDİYORDUM... BUGÜN SADECE MEKÂN KISMINI ÇALIŞTIRDIM... HMM..MODERN YAŞAMIN SAVUNDUĞU ARTIŞA BAKILIRSA MEVLE-KETİM İZMİR'E GELMİŞİM...

SANA HER ŞEYİMİ VERDİM İLYAS, GENÇLİĞİMİ, BEKARETİMİ, HER ŞEYİMİ VERDİM... SENİN İÇİN AİLEME, ARKADAŞLARIMA KARŞI GELDİM...YALANDAN DA OLSA BİR KERE BİLE GÜLÜMSEMEDİN BANA. ÇOK MU ZOR..?.. GÜLÜMSEMEK İLYAS..?.. ÇOK MU ZOR..?.. KADININIM BEN SENİN...

YAPACAK BİŞEY YOK SİMGE...SU ZALIM DÜNYADA BİR ÇAY OCAĞI İŞLETMECİSİNİN YÜZÜNÜ GÜLDÜRECEK ŞEY İADE ŞEKERDİR...

STOP

SAĞOL DAYI, ŞEKERLER KALSIN... ŞEKERSİZ İÇİYORUM...

PİŞMİŞ BENİM...

AYRICA LÜTFEN SEVİŞTİKTEN SONRA KERE YELEBİMİ GİYME, ÖZEL EŞYALARIMA DOKUNULMASINI SEVMİYORUM...

OĞLUM BEN MEŞRUTİYETİ ANLAMADIM LAN... GİRMEM BU İŞE...

ABİ NEYİNİ ANLAMIYORSUN, PARLEMENTO VAR, BİDE SEN VARSIN..ÇOK BASİT

PARLEMENTO VARSA BEN NİYE VARIM LAN?..

ABİ AMA SEN ÖZGÜLSEN SÖYLÜYORSUN?..

E O ZAMAN PARLEMENTO NİYE VAR LAN? BENCE SİZ BENİ DOLANDIRIYORSUNUZ...

Bilecik

SHP

Diğer

ANAP

EFENDİM BENCE SİRP SEÇİM GECESİ PARTİLERE GÖRE OY DAĞILIMI GRAFİĞİNİ İZLEMEK İÇİN BİLE PARLEMENTER SİSTEME GEÇİLİR.. GERÇEKTEN ÇOK ZEVKLİ İZLEMESİ.. ANAP VAR DİĞERLERİ VAR... KANDIRIYORLUS GİBİ OLMAYAYIM AMA GERÇEKTEN GÜZEL...

Aksamsefasi

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
barts.uygur@gmail.com

■ Önümüz yerel seçim. Ve sen bu satırları okurken sevgili okur, ben oy vermemiş olacağım. Dergiyi saklayıp pazartesi okusan da ben hala oy vermemiş olacağım, bir şey değişmeyecek. Hatta git dergileri ciltlet, on yıl sonra oku, ben hala oy vermemiş olacağım muhtemelen.

■ Tabii yerel seçimin ayrı bir serinliği neşesi var. Benim favorim yine nereden baksan yerel seçimdir. Genel seçim böyle sanki çok ciddi gibi, çok önemli gibi duruyor. Halbuki yerel seçimde muhtar da seçiyoruz, belediye meclis üyesi de. Sonra o seçtiğimiz belediye meclis üyelerinden kimileri imar komisyonlarına giriyor ya, bir tek orası bozuyor beni. Yani dolaylı olarak imar komisyonuna adam seçiyorum. Ama onu saymazsak, tek başına muhtar adayı bana kalırsa seçimi serinleten unsurdur. Hayır neticede muhtarsın, olayın belli; ikametgah ilmühaberi vereceksin, nüfus cüzdan sureti vereceksin ama vaatlerde sınır tanımıyorsun, nasıl olacak bu işler muhtar? Ben "mahalleye raylı sistem getireceğim" diyen muhtar gördüm, ötesi var mı? Yok. ama bana bu sevimlilik güzel geliyor. Yüksek kademe politika için alıştırma arenası desen, o da değil. muhtarlık bana kalırsa bir basamaktan ziyade bir yaşam biçimi. Zaten dikkat ediyorum çok da değişmiyor bu muhtar, aynı adam yirmi yıl otuz yıl muhtar olarak kalıyor ama muhalefetin bini bir para. E tabii şimdi muhalefetin de sağlam bir argümanı yok, ne diyecek, "İkametgah ilmühaberi istedik de vermedi" mi diyecek? Bana kalırsa kimi insan muhtar doğuyor.

■ Muhtarı bir kenara bırak, bunun azası da var. biz eskiden ihtiyar heyeti derdik, ne işe yaradığını da bildiğimi söyleyemem, geçmiş zaman, ilkokulda ihtiyar heyetinin görevleri ünitesini göreli yıllar oldu, geri dönüp bakamam da ne yazıyordu diye. Geçmişe dönmeyi seven bir insan değilim. Benim için geçmiş, artısıyla eksisiyle yaşanmış bitmiştir, eski defterleri karıştırmanın bir alemi yok. Başıma iş çıkarmayın benim. Her neyse işte bu eski ihtiyar heyeti şimdiki azalar ne işe yarar bilmiyorum ama eğer günün birinde oy verirsem (ki o oyu da muhtarlık seçimi için veririm sadece) ben muhtarı azalarının eğitim durumuna, bilgi görgü düzeyine göre seçerim. Muhtarı da öyle seçerim tabii. Tüm adaylar arasındaki en işi gücü kariyeri olmayan adamı gönül rahatlığıyla seçerim ki gitsin o da muhtar olsun. Ama yok arkadaş, sanki olumlu bir şeymiş gibi müstakbel muhtarlarımız sıralıyor da sıralıyor: Şu okulu bitirdim, şu görevde bulundum, şurada çalıştım, şu işi yapıyorum. E ne güzel işte? Devam et sen o işi yapmaya? Sonra muhtar seçiyoruz, illebet muhtar kalıyorsunuz. O yüzden derim ki çalışan eden, işine bakan adamı durduk yere muhtar seçip işinden gücünden kesmeyelim, memleket ekonomisine zarar vermeyelim. Bana kalırsa bıraksan hiçbir iş görmeyecek adam muhtar olsun. Ama ne oluyor, pırıl pırıl vatandaşlarımız yeteneklerini muhtarlıkta çürütüyor, kimse de buna dur demiyor. İşte ben burada buna bir dur diyorum. Bakalım duracak mı?

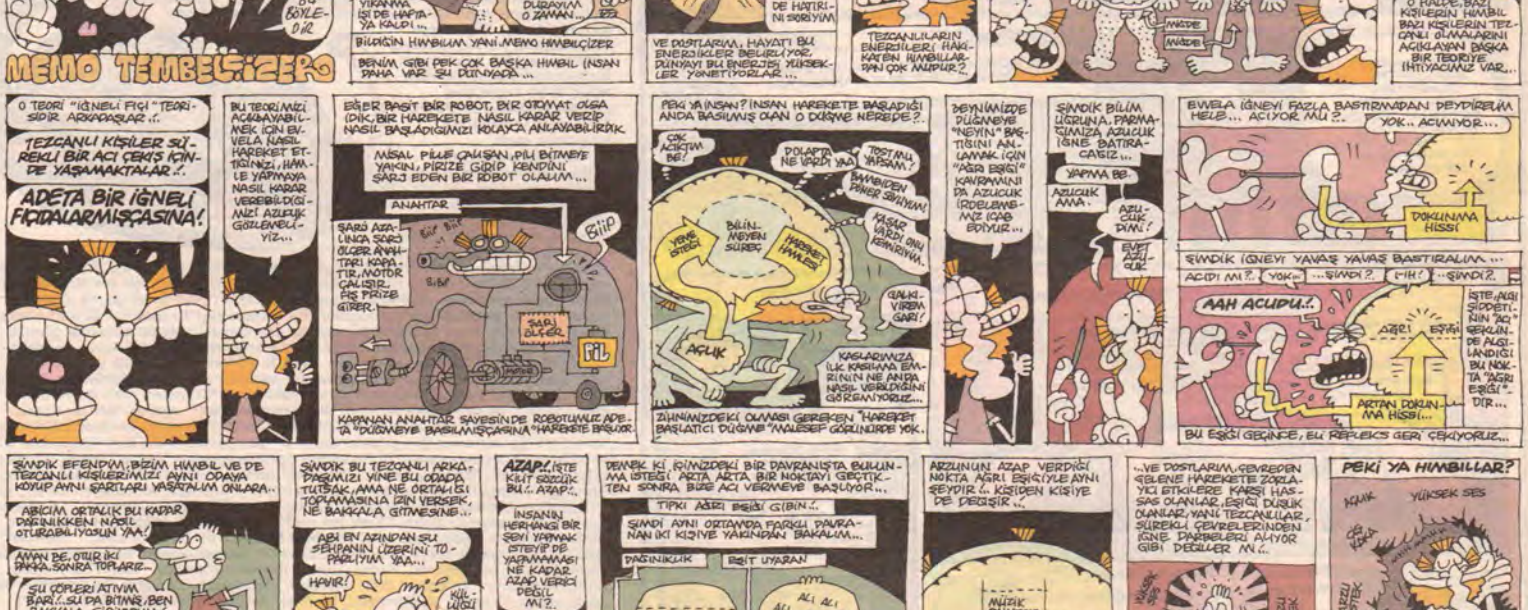
■ Arada bir, arkadaşlarla oturup film seyrederken falan öyle kötü, yanlış çekilmiş ya da saçma sahneler oluyor ki filmlerde, "kimse dur dememiş!" dedirtiyor. Düşününce hakikatten bu filmler çekilirken kimsenin dur demediğini, diyemediğini söylemek mümkün. Bas gitarı, gitar gibi çalan ya da hızlı bir gitar solosunda telleri baş parmağıyla ittiren müzisyen tiplemelerinden tutun da çalan müzikte keman olmadığı halde kemanıyla rol kesen başrol oyuncularına kadar türlü durumda sette görevli hiç kimsenin çıkıp da yönetmene "Abi burayı böyle çekiyoruz ama bak, bu alet böyle çalınmaz, adamın elinde sakil durmuş" ya da "Hacı ne alakası var gümbür gümbür piyano var bu şarkıda sadece, sen adama keman çaldırıyorsun" diyememesi beni düşündürüyor. Halbuki bu kadar korkak olmaya gerek yok.

■ Tamam, az bilinen konularda yapılan hataları anlıyorum. Diyelim ki Katmadeğer Şaban filmi çekilirken hiç kimse yönetmene "punk" denen hadisenin öyle bir şey olmadığını anlatmaya gerek duymamış, kaldı ki bunlar karışık konular da bir allahın kulu da çıkıp "abi biz diskoda o şekil dans etmiyoruz ki" dememiş, onu anlamıyorum.

■ Tabii bu arada televizyonda seyrediyoruz ya bunları, aslında şöyle de başka bir sorun var. Açıkçası ben Televizyonu tam manasıyla izliyor değilim. Basbayağı sırtım TV'ye dönük, arkamı dönüp bakma gereği duymadan gayet güzel idare ediyorum. Artık nasıl bir televizyonculuk anlayışımız varsa, hiç bakmadan da her şey anlaşılıyor. Filmler, diziler bildiğin radyo tiyatrosu yahu. Birisini televizyonun öncelikle göze, ardından kulağa yönelik olması gerektiğini söylemesi gerek ama inanın bu birisi ben olmayacağım zira şu an halimden memnunum. Radyo tiyatrosunu da severdim zaten evvel eski.

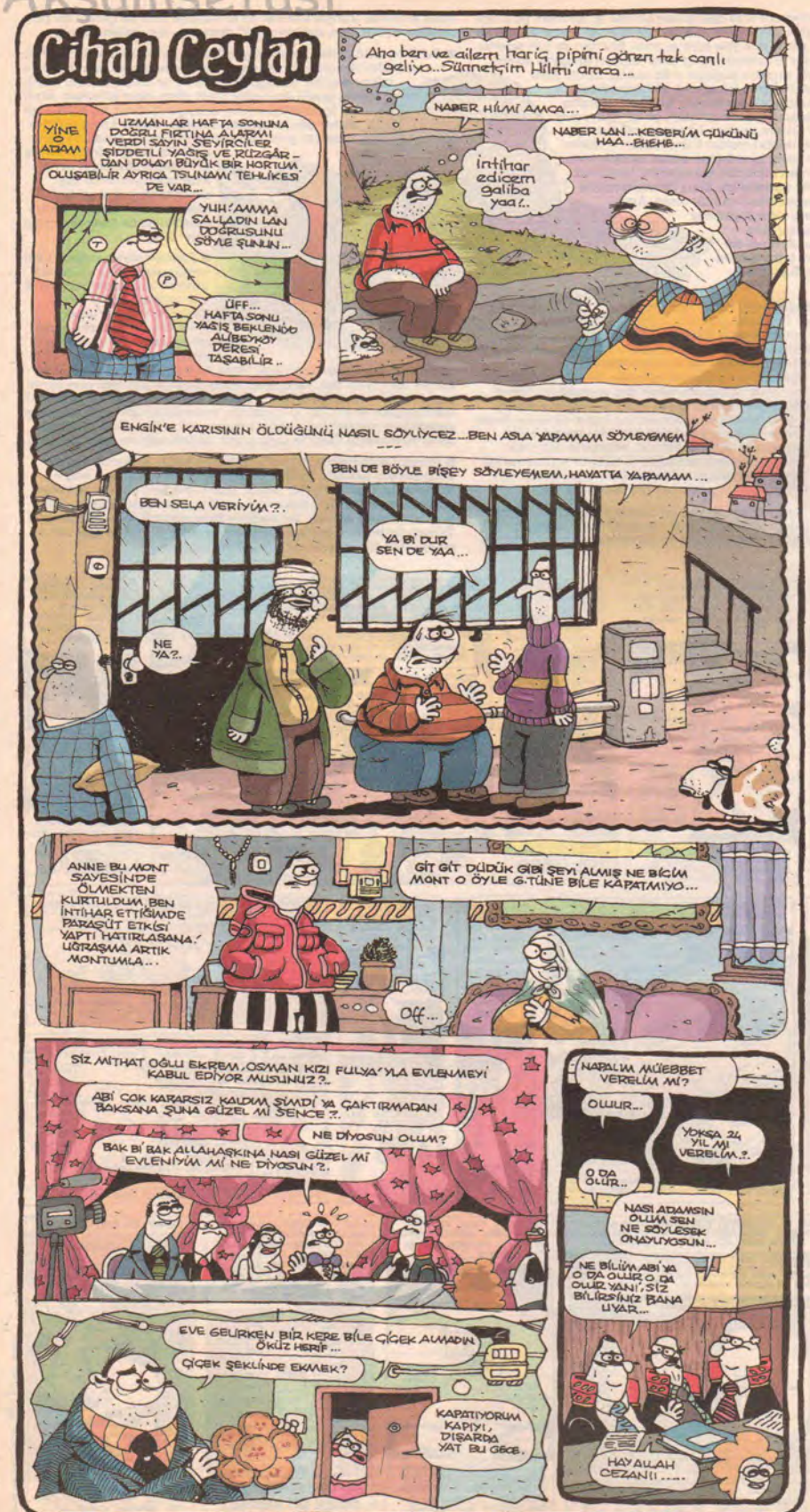
■ Efendim şiirler şarkılar kimi konularda müthiş ayrımcılık yapıyor, ikilik yaratıyor. Şimdi size yağmur desem Erkin Koray'ın Yağmur'undan MFÖ'nün "Bu sabah yağmur var İstanbul'da" şarkısına zilyon tane şarkı ismi sayarsınız, kar desem keza öyle. Ama kardeşim, sadece yağmur ve kar mı var? Hani tipi, hani dolu? Hava olayları arasında niye ayrım yapıyorsun? Niye yağmur kar romantik oluyor da diğerleri olmuyor? Hadi yağmur ve kar illa ki romantik, en romantik şarkıları sulu kara yapsınlar o zaman? Yok. varsa yağmur, yoksa kar. Dolu yağmıyor sanki memlekette. Dolu'ya şarkı yapın, albümünden on tane alacağım.

■ Romantik demişken, Venedik neden bu kadar romantik onu da anlayabilmiş değilim. Tarihte büyük aşklar mı yaşanmış? Hayır. Neticede en önemli özelliği büyük ticaret merkezi olması. Bildiğin ucuza alma, pahalıya satma konusunda uzmanlaşmış olması. Halk arasında kazıkçı diyoruz. Ama gelin neticeyi görün ki Venedik romantik. Tahtakale'den ne farkı var kardeşim Venedik'in? Hayır yani en nihayetinde bir yerleşim yeridir, abartmayalım.

Akşamsefası

Aksamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İNSAN SEVGİSİ

... "O gün bardaydınız değil mi?" diye sordum. "Evet" dedi. "Ne amaçla bulunuyordunuz orada" diye devam ettim. "Öylesine arkadaşlarla içmeye gitmiştik." dedi. Yanına doğru ilerledim, ellerimi masanın üzerine koyarak "Saat 24'e doğru oynadınız mı?" dedim. Gözlerini kıstı. "Saati hatırlamıyorum ama oynadım, yani çok oynandı o gün..." dedi. Kim olduğumu bilmiyordu, şaşkındı. "Oluşturulan bir çemberin ortasında, yere diz çökerek, 'alnıma para yapıştırın' hareketini hangi şarkı çalarken yaptığınızı hatırlıyor musunuz?" diye sordum. Yine gözlerini kıstı. "Bu şeyin bir şarkısı vardı..." diyerek bir şeyler hatırlamaya çalışan her insan gibi boşluğa baktı. Hatırlayıp hatırlamaması umurumda değildi. Onu iyice köşeye sıkıştırmak istiyordum. "Bağıra bağıra, kendinizden geçerek eşlik ettiğiniz şarkıyı hatırlamıyor musunuz?" dedim. "Hatırlayamadım." dedi. Telaşlanmaya başlamıştı. Pencereye doğru yürüdüm, büyük bir es vermek ve onu bu sessiz anların içinde iyice bunaltmak istiyordum. Bir süre pencereden dışarıyı seyrettim. Beni izlediğine emindim, arkamı dönmeden, "Oy farfara farfara, ateş de düştü şalvara olabilir mi?" dedim (İlk bölüm yeterliydi aslında, "ateş de düştü şalvara" kısmını söylemem o ana kadar yarattığım artistik havayı biraz bozmuştu). "Tamam, o şarkı, ama bunları bana neden soruyorsunuz?" diye sordu. İstediğim kıvama geliyordu. Dönüp üzerine doğru yürüyerek, en can alıcı sorularımdan birisiyle sorusunu yerle bir ettim: "Ne demek farfara?" Yüzüme boş boş baktı. Biraz daha yüksek sesle tekrar ettim: "Ne demek farfara?" "Farfara mı? Anlamını bilmiyorum... Niye soruyorsunuz, kimsiniz siz?" dedi. Beklediğim an gelmişti. Yüzüne doğru eğildim. Ve gözlerinin içine bakarak, en soğuk sesimle açıkladım: "Anlamını Bilmeden Kullanılan Kelimeler Mahkemesi'ndesiniz. Ve inanın cezanız çok ağır olacak..."

Kurduğum hayal aşağı yukarı buna benziyordu. Canlı müzik yapılan bir bardaydım. Hayalimde yargıladığım kişi, barın en göze batan insanıydı. Önce masadakilerin yüzüne doğru "Oy farfara farfara" diye bağırarak eliyle havayı dövdü, sonra oynayarak ayaklarıyla yeri dövdü, en sonunda da gitar çalan çocuğun yanağını kafasıyla itip, mikrofonu ağzına sokarak bütün barı farfara içinde bıraktı. Farfara Bey'i en çok tokatlamak istediğim saniyeler, şarkının "daracık daracık sokaklar" sözlerini söylerken 'r' harfine iyice bastırıp, dudaklarını yuvarlatarak garip bir pornografi yaratmaya çalıştığı anlardı. Şarkının bitiminde alkıştan yıkılan barı bir ortaçağ soylusu gibi reveransla selamladığında 'başkasının yerine utanmak' lanetinin en şiddetli anlarını yaşıyordum...

Farfara Bey'in şovu, içkili mekânlarda sıkça görülen 'gecenin yıldızı olmak' arzusunun basit bir örneği ve aslında çok da yargılanacak bir şey değildi. Yazdıklarımı okuyunca, 'Yine aynı şeyi yapıyorum,' diye düşündüm. Bir kafede oturmuş, yıllar önce bir barda rastladığım Farfara Bey'i yazıma malzeme yaparak bir şeyler anlatmaya çalışıyordum. Tanımadığım bir insanın bir iki hareketinden yola çıkarak ona kafamın içinde şiddet uygulamak bir an çok ukalaca geldi. Sahnedeki insan kendinden geçerek bir şekilde var olmaya çalışırken, sahnenin kenarındaki bir çift göz onu kafasının içinde sorgulayarak en ağır cezalara çarptırıyor ve bunun yazısını yazıyordu. O an yazdıklarımdan ve kendimden çok sıkıldım. İçinde 'insan sevgisi' olan bir yazı yazmaya karar verdim. Geriye yaslanıp düşünmeye başladım. 'İnsan sevgisi' ararken aklıma, Nejat Uygur'un "Miğferine Çiçek Eken Asker" oyununun afişi, Robin Williams ve bir kutu küçük kedi yavrusu dışında başka bir şey gelmedi. Düşünmeye çalıştıkça kedi yavrularının sayısı artmaya başladı. Sıkılmıştım. Kafenin kapısı açıldı, içeri bir adam ve bir kadın girdi. Adamın yüzünde her görenin hemfikir olabileceği bir sevgisizlik vardı...

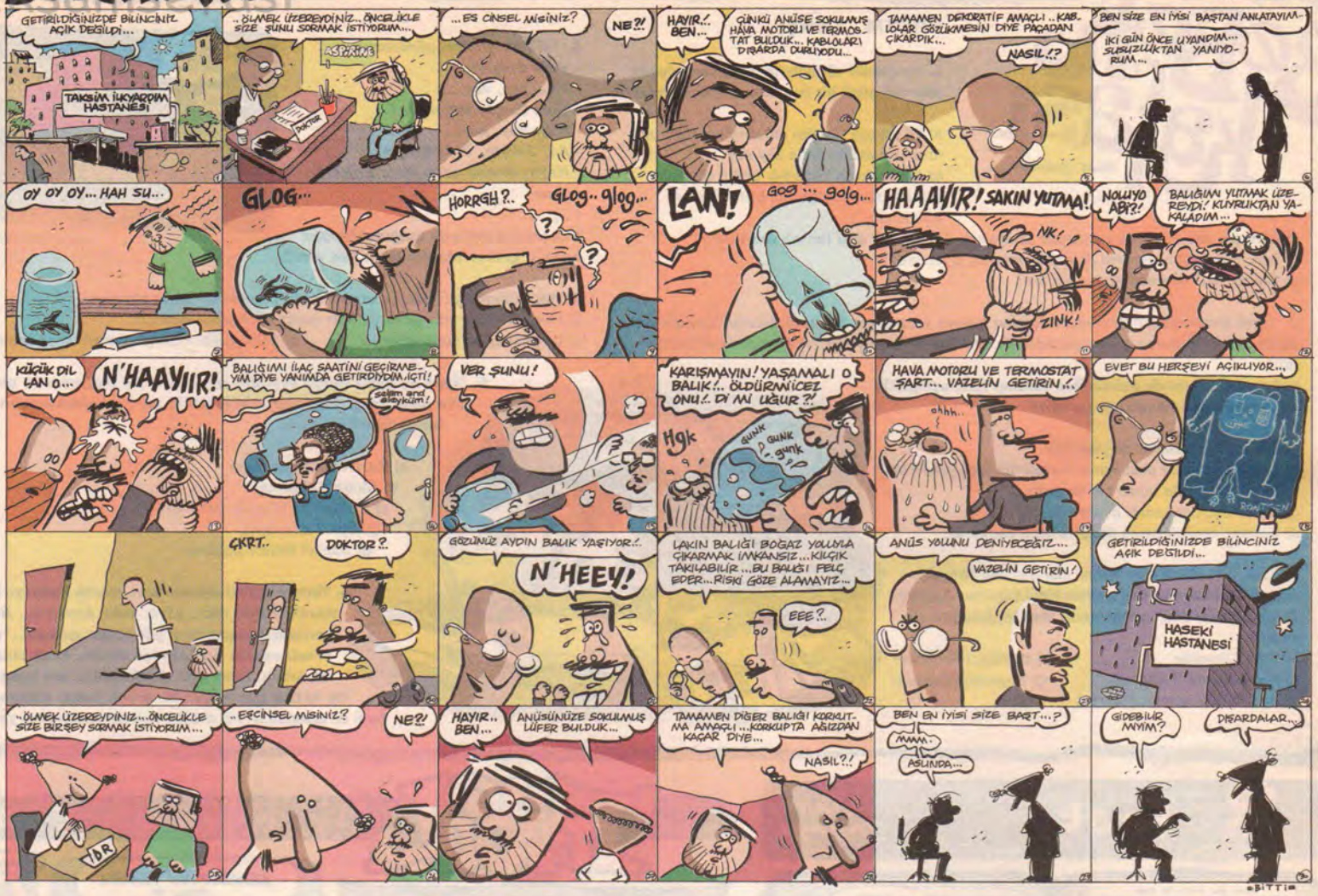
Kendisine gösterilen masayı beğenmedi. Ben o an, *'mekana yeni gelen çift için kalkması rica edilen tek'* olacağımı anladım. Garsonun ricasıyla yerimi onlara verdim. Boşalttığım masaya oturur oturmaz adamın yüz ifadesi sevgisizlikten tiksintiye dönüştü. Garsonu çağırarak, "Masayı silebilir miyiz?" dedi. Masada devasa bir pislik bırakmışım gibi davrandığı için ben biraz alındım. Dâhil olduğu mekânları, sadece kendi zevklerine hizmet eden yerler olarak algılayan insanın tafrası gerçekten çok can sıkıcıdır. Bir garsonu ekşi bir suratla, "Bi dakka bakar mısınız? diye çağırmak ve boktan bir şey için azarlamak, sanki bir aksaklığı çözmek için değil de varlığını ispatlamak içindir. Bu tür özgüvenini bir imaj olarak kullanan insanlardan derhal uzaklaşmak gerekir. Yazık ki garson hoşlanmadığı bu adamdan uzaklaşamıyordu. Çünkü çağırılınca gidilen bir meslektir garsonluk. Menüyü istedi. Uzun uzun tiksinir gibi inceledi. Garsonun yüzüne bakmadan "Kruvasanı nasıl veriyorsunuz?" dedi. (Sipariş vermeden önce sorulan "Nasıl veriyorsunuz?" sorusu, 'Ben bu sipariş etmeyi düşündüğüm şeyin tillahını bilirim' anlamındadır.) Garsonun cevabını beklemeden daha önce hiç rastlamadığım şiddette başka bir soru sordu: "Yani kuruvasanı nasıl bir formülizasyonla sunuyorsunuz?" Bu soruyu duyunca içimden "A-aaa" demek zorunda kaldım. Ciddiydi, "kruvasanın formülizasyonu" derken, "ekmek" demiş kadar rahattı. Kruvasanın formülize edilmiş halini, hayatın hiçbir yerine denk getiremeyen garson, bir an için diğer garsona baktı. Sonra geç de olsa formülü açıkladı: Çikolatalı... Kruvasan Bey'in gözleri hayretle açıldı. "Sade yok mu?" dedi. Sesinde, boğrunde bıçakla acile gelen bir adamın "Doktor yok mu?" isyanına benzeyen bir tonlama vardı. "Maalesef" dedi garson. Hayretle sevgilisine baktı. Gözlerinin 'inanamıyorum' anlamındaki devasa hacmi bir türlü azalmıyordu. Burnu, 'Olacak iş değil' anlamında "hımfff" diye nefes verdi. Sevgilisine "Kalkalım" dedi. Kalktılar. Çıkarlarken, Kruvasan Bey'in götüne bir tekme vurup, "Yürrüü" dediğim basit bir hayal kurdum. Onunla ilgili Farfara Bey'i sorguladığım gibi, fantezisi bol bir hayal kurmak tehlikeliydi. Öyle bir savunurdu ki kendini, muhtemelen, hayalimin galibi o olurdu. Farfara Bey'le ilgili yazdığım bölümü tekrar okudum. Kruvasan yüzünden olacak, Farfara'ya karşı bir yakınlık duydum. Sonuçta adam mis gibi oynamış, alkolü de alınca sahneye fırlayıp şarkısını söylemişti. Ertesi gün alkol kafasını terk ettiğinde belki de "Ulan abarttık ha" diyecekti. Hayalimde onunla birlikte gitar çalan adamın diğer yanağına kafamı dayayıp "Oy Farfara"yı söyledim. Eğlenceli adamdı Farfara. Kimseye bir zararı yoktu. En azından, Kruvasan gibi aşırı özgüveni yüzünden ukalalık abidesine dönüşen cümleleriyle girdiği ortamları zehirlemiyordu...

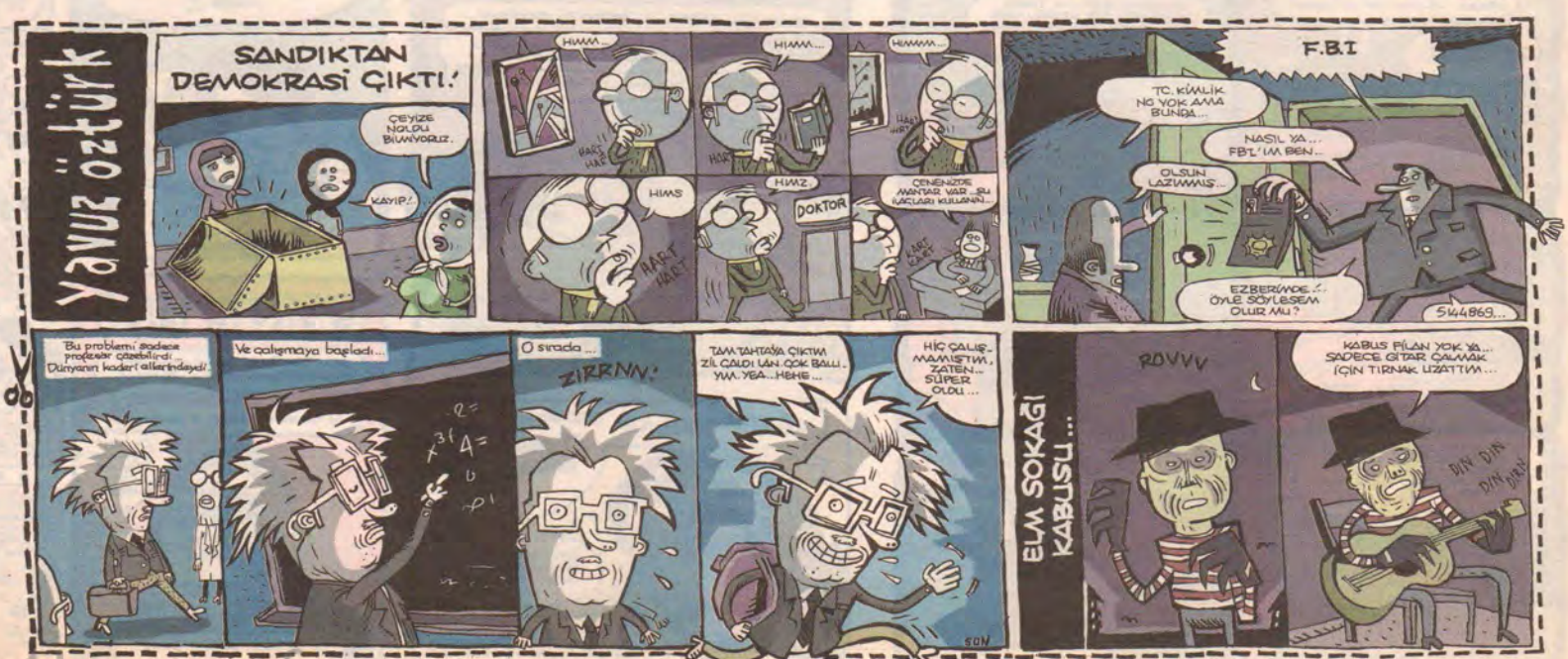
Farfara Bey, sizden özür diliyorum. Ve şu an bana içinde insan sevgisi olan bir yazı yazdırdığınız için size teşekkür ediyorum. Sizi seviyorum ve hümanizmayı yanaklarından öpüyorum...

budaci@gmail.com

Aksamsefası

Sarı Gelinler

Akşamsefası

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM - Türkçe

1. Aşağıdaki cümlelerin hangisinde "gidik gibi diil gibi" bir ruh hali sezinlenemez?

a) İşi yokuşa sürdüm mü sürdüm, topu taça attım mı attım, daha ney-ney?!
b) Korsanların kaçırdığı oğlan çocuğun esasen kız olduğuyunan bitti film, sen uyudundu.
c) Günaşırı yuvarlanan o müsteşarı özlüyorum, bir de mor dilli timsah yavrusunu.
ç) İspirto demişim, Isparta demişim, Isparta diyeceeidim!
d) Bulgur mu? Alamadım, bulgur mu?

2. *"Aynı zamanda bir denemeci de olan hikaye yazarı için Şaşkınbakkal'ın ayrı bir yeri vardı. Aynı zamanda o bir ressamdı da. Ve traş etmemiş tek bir heykel bırakmamış idi."*
Yukarıdaki metinde bahsedilen sanatçı için, aşağıdaki nitelemelerden hangisi geçerlidir?

a) Sanatçı aynı zamanda şaşkındır.
b) Ressam ve yazar olan Resmi Gazete'nin köşe yazarı olur.
c) Sanatçı heykele tapan bir insandır.
ç) Denemeci, her sanatı bi kere dener.
d) Sanatçı tombik avına da çıkar aynı zamanda.

3. Türk Edebiyatı'nda *"Final, her şeyden önemli, hikaye dravdan olsa bile sağlam final toparlar. Sağlam final toparlar abi."* anlayışında olan topluluğun adı nedir?

a) Yedi Cüceciler
b) Binikinci Gececiler
c) Hosuk Kursu Personeli
ç) Heyecanlı Canlılar
d) Özharputluoğulları Fikriyat

4. *"-Oooo, kimleri görüyorum...*
- Vefa Enişte?
- Vay, vay, vay...
- Vefa Enişte sen misin?
- Hey, hey, hey...
- Aa? Enişte, Vefa Enişte?
- Hayır, benim adım Uefa Enişte!
- A-aa!
- ....."
Yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelirse Mardin Kapı Şen olur?

Fotoşop: Sinan Göksel

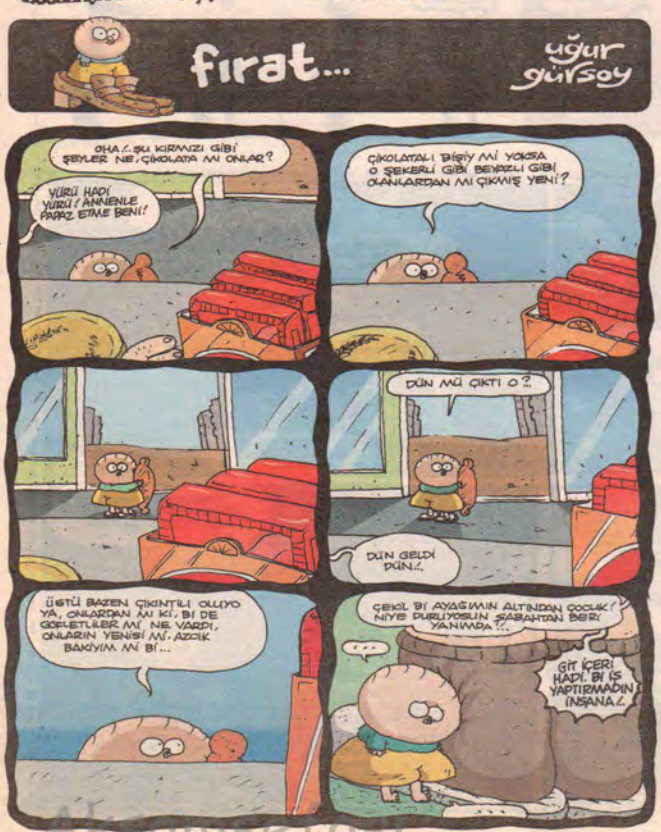
a) Hep gülümse ve yavaşça soyun!
b) Boyunbağı bağla boynuma!
c) Hüseyin Altın adlı şarkıcıyı bilir misin sen kurdun gelini?!
ç) Düşünmeying düşüngceler!...
d) Sekiz çekti Polonya, aman biraz kolonya!

5. *"İmdi ak gıllar bürşti evelinen gencidüm Ak didiysem ak gıldur ben gene zencidüm"* dizelerinin sahibi şair, aşağıdakilerden hangisidir?

a) Karamela Beşir Paşa
b) Molla Kolpahanî
c) El Fani El Madida Del Pierro
ç) Aşık Tatlandırıcı
d) Süpürî Altın-i Divânın

6. Türkçe başladağından beri, cinaslı kafiyeye örnek olarak *"Böyle oldu, şöyle oldu, asmaya... Ben yarimden vazgeçmem götürseler asmaya..."* deyişi örnek verilir. Bu kafadan bitsin. Artık cinaslı ne, arzulu felan gibi. Aşağıdakilerden hangisi bu tip kafiye için uygun bir örnek kabul edilemez, hadi en azından bi 7-8 dakika konuşma mevzusu yaratır?

Geçtiğimiz hafta (bkz: 81. sayı) teknik bir aksaklıktan dolayı 79. sayıdaki Tribal Enfeksiyon köşesi baskıya girmiştir. Okuyucularımızdan özür

) Ne bu eppek tüter ne bu gözleme,
Ne bu hasret biter ne bu gözleme
) El çek hekim yareme tuz verirem,
El, çek veripduru ben keş verirem
) Eppeğin kıtırını yalayaydım dilimle,
Kıtırı yalamazdan eppek dilimle

b) Memnunum ben eppek soğanıma,
Tek ki değmeyin omirilik soğanıma
ç) Minikidi pemb'idi yavru ağzı,
Gözü mavi, teni yavruağzı

'. "Azizim, kimya dersinde deney izlemekten, mavi ateşin-kükürt sarısının seyir evkinden mahrum gençlerimizin, dersten sonra toplaşıp, afedersiniz, osuruk akmalarını kabul edemiyorum, izninizle, artık kalbimi susturamayacağım!" Yukarıdaki metinde nasıl bir ruh hali vardır?

) Tedricen Tedirgin
) Kikirikli İkircikli
) Çok vakti var gibi

b) Muammalı Muğlak
ç) Boş vakti var gibi

3. Aşağıdakilerden hangileri ir emir kipi barındırmaz ya la aşağıdakilerden hangisi ir emir kipi barındırır, adaam sende, hay yaşayası?!

) Emir Kiptirika eyredeceksin!
) Yat ve yanımda ye!
) O hususu bi ara şeet!
) Sorun olma, durum ol!
) Bir ben miyim turşucu, önce u gerçeği haykır, lordum, amimiyetle!

(Doğrular: Gerçekten de yüzde yirmi gibi miyki olah?!)

birinci eski

kısadır saçların haiku yazdırır

gece parlar gözlerinde
oyuncu ışık
gündüzden saklanmış

Bu hafta:
• *İstanbul Kraliyet Tiyatrosu'nun "Denizaltında 6 Tahammül Fersa" adlı oyunu, 30 Mart Pazartesi Saat: 20.30, Ses Tiyatrosu'nda...*

AHMET CAMBAZ

UYKUSUZ
İMZA GÜNÜ
ANKARA 3. KİTAP FUARI
TARİH:
28 MART Cumartesi
SAAT:
13:00 - 18:00
TAM KADRO

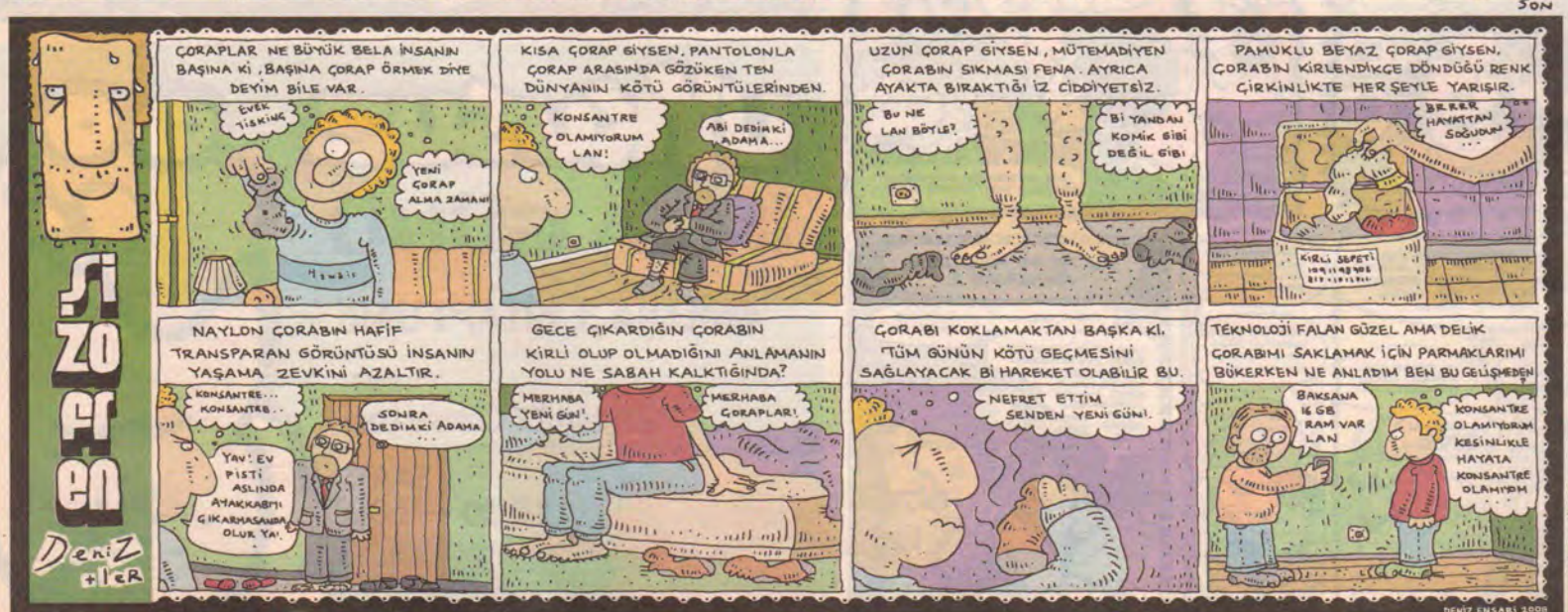
- Uykusuz Teknik Ekibi

Akşamsetası

MÜLAKAT...

SON

Akşamsetası

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

FİLMLERE BAKIYORUZ BÖYLE, Bİ TANESİNİ GÖSTERİP "BU GÜZEL Bİ FİLM" DEDİM, AYNEN ABİ, ÇOK ETKİLEYİCİYDİ" DEDİ. SONRA BİRAZ DURDUK, "ASLINDA BOK GİBİ FİLM LAN" DEDİM, "DOĞRU, ASLINDA BEN DE SEVMİYORUM PEK" DEDİ ADAM...

EHE- HE

OHA BE ANINDA ÇEVİRDİ BİMİ?

GEÇENLERDE ESKİ Bİ TANIDIKLA YAŞADIĞIM Bİ DİYALOĞU ARKADAŞLARA BÖYLE ANLATINCA KENDİM ASLA BÖYLE YAPMAZMIŞIM GİBİ OLDUM. ARKADAŞLAR DA AYNEN ÇOK KARAKTERSİZLERİMİŞ GİBİ GÜLDÜLER. HEP BERABER GÜLÜŞTÜK...

AMA BİRİNİ KÖTÜLEMEK İÇİN KARAKTERSİZ, KİŞİLİKSİZ, FİCAN DEMEK ASLINDA ALTI ÇOK BOŞ Bİ YÖNTEM. ÇÜNKÜ BELİRLİ ŞARTLARDA HER İNSAN KARAKTER DEĞİŞTİREBİLİR. O YÜZDEN HAYATTA YAPMAZMIŞIZ GİBİ DAVRANMAK YALANCILIK OLUYO BİRAZ...

YOO BEN FİKRİM NEYSE ONU SÖYLERİM, BİRİLERİ İÇİN BAŞKA TÜRLÜ DAVRANICAK DEĞİLİM...

...AMA İŞTE DAVRANIŞ ÖĞRENİLEN BİŞEY. ÜNİVERSİTENİN BAŞLARINDA ARKADAŞLARLA SÖYLE SİNEMA MUHABBETİ ŞEVİRİRDİK MESELA TAMAM MI...

YAA SİNEMA ZATEN TAMAMEN FANTASTİK OLUR BENCE GERÇEK HAYATIN KENDİSİNİ ZATEN YAŞIYORUZ ABİ, VE ÇOK SIKICI. BİR DE AYRICA FİLMİNİ SEYRETMEYE NE GEREK VAR...

HERALDE OĞLUM, FANTASTİK OLMAYAN SİNEMANIN HİÇBİ KIYMETİ YOK BENCE DE YANI...

KE- SİNLİK- LE...

SONRA BEN LOWBAK DERGİSİNDE ÇALIŞMAYA BAŞLADIM. SABAHLAMALARDA BULUNUYORUM, YAPILAN MUHABBETLERİ DİNLİYORUM FİLAN... ZANNEDİYORUM Kİ HERKES BENİM GİBİ DÜŞÜNÜYO... AA Bİ BAKTIM ALAKASI BİLE YOK. BENİM HASTASI OLDUĞUM, ÖVDÜĞÜM ŞEYLERLE ONLAR DALGA GEÇİYONUŞ...

NE? KANTAR- TİK MİZ? LAMEY OLUN...

O FİLM FANTASTİK KUN- TASTİKSE ÇIDIYI BÜYÜYÜ DOLDUR- MUŞ HERİFİNİ. BİLDİKSİN UCUZ FİLM YAPMIŞ ADAM...

ABOO CADI NE LAN? KUN- TASTİKSE GİTMİ- YİM, HİÇ BİLMİ- YODUM BEN.

SONRA NE OLDU PEKİ? TABİİ Kİ ARALARINDA BULUNA BULUNA ONLARA BENZEDİM...

DOĞRU ASLINDA

OĞLUM FANTASTİK SİNEMA NE LAN, HAYAT ZATEN YE- TERİNCE KARMAŞIK VE HEYECAN VERİCİ, O YÜZDEN Bİ- RAKIN BÜYÜCÜYÜ UZAYLIYI... HAYATA PAİR DAHA İYİ...

BÜYÜCÜ İYİYDİ LAN...

FANTASTİK FİLMLERİ NASIL OKULDA İÇİNDE BULUNDU- ĞUM GRUPTA KABUL GÖRMEK İÇİN SEVMEŞSEM, DERGİ- PEKİLERİ DAHA GÜÇLÜ KABUL ETMEŞ VE ORDA KABUL GÖRMEK İÇİN FARKINDA OLMADAN YAVAŞ YA- VAŞ ONLARIN FİKİRLERİNİ BENİMSEMİŞTİM...

KARAKTERSİZ- MİŞSİN DEMEK Kİ!

HAYIR BE OĞLUM, ÖYLEYSE BİLE DEMEK İSTEDİĞİM BA- KA- RAKTERLİ ADAM BİLE OLSA ETKİLENİP DEŞİŞTİŞİ AN- LAR OLABİLİYO. NORMAL BİŞEY BU... SENİ DE SKİCEM AR- TIK HAA.

BİLE- MEM.

BİR DÜŞÜNCENİN SAÇMA BİLE OLSA ARKADAŞ ORTAMI İÇİNDE MEŞRU HALE GELMESİ O KADAR AÇAYİP BİŞEY Kİ ZATEN, ORTAOKULDAYDIK, ERGENLİĞE GİRMİŞİZ, ALEV ALEV YANIYORUZ BAYAA BÖYLE...

SİKİK SİNMAK...

GAZOZ...

ALLAHIM BAYILIYAM ŞUYA...

ÇOK İS- TEMEK...

BİR TANE O ZAMAN YENİ ÇIKAN Bİ ŞARKICI MANKEN VARDI (İSMİNİ SÖYLEMİYİM AYIP OLUR) ÇOK SEKSİ BULUYODUK BİZ BUNU. GEYİK YAPARKEN BİR SÜRE SONRA CİDDİ CİDDİ "BİZ ONU SKELİM" DİYE BİR KARAR ALDIK MANYAK GİBİ...

ZATEN KARŞI- SINDA DONLARIMIZI İNDİRDİĞİMİZDE BİZİ İSTİYCEK VE KENDİ GE- LİCEK. SONUNDA O DA BİR KADIN VE BİZE KARŞI DA BOŞ DEĞİL BENCE.

İSTEMEZSE DE ZORLA YAPA- RIZ, BİYERDEN PUY- DUM TEQNİZLİN GE- ZASI 2 AYMIŞ LAN. BİŞEY DEĞİL... 4 KİŞİ- YİZ NOOLCAK Kİ? SİGER HAFTA YATAR ÇIKARIZ...

BEKLE, YARDIM E- DİN. BENİM S.K. KONU- RALDEN ÇIKTI!

ULAN NE BİÇİM OLDUK, YÜREKSİZLİĞİNİZİN ORDA ANDIRIZ? YAHU GÜZELİM...

OLUR LAN... NEDEN OLMASIN?

CİDDİ CİDDİ İNANMIŞTIK YANİ BÖYLE BİŞEYE...

2 HAFTA HARBİ DEDİM... ZATEN O KENDİ İSTİYCEK BENİ GÖRÜNÇGÖNÇÖ... AHA SÖSÜM KÖLÜNÜ- OSTU LAN...

BU KADAR ABSÜRT OLMASA DA, ŞU AN BİLE ÇEVREMDEKİ İNSANLARLA BİRLİKTE TOPLUCA DOĞRU ZANNETTİĞİM Bİ SÜRÜ YANLIŞ VARDIR DİYE? YA DA DÜŞÜNCELERİMİZİN NE KADARI- NA ETRAFIMIZDAN BAĞIMSIZ OLARAK KARAR VERMİŞ OLABİ- LİRİZ Kİ; MÜMKÜN DEĞİL...

YAA Bİ İNSANIN TAYYİP ERDOĞAN'I SEVMESİNİ, ONU DÜŞÜN Bİ İNSAN OLARAK GÖRMESİNİ BEN ANLAYAMIYORUM ABİ.

YAA BEN DE ÖYLE, AMA BABAN DEDEN DAYIN MAYIN O KARAKTERDE OLSA- LARDI SEN BAMBAŞKA Bİ ADAM OLMAZ MIYDIN?..

BİLMİYO- RUM AMA İNSAN DÜŞÜ- NEBİLDİĞİ DE Bİ ŞEYLERİ BULABİLİR.

TABİİ Kİ BULUR, BULSUN ZATEN AMA İNKAR ETMENİZ LAZIM, SEN TEK BAŞINA SEN OLMUYOSUN, SADECE İSMİNE "KA- RAKTERSİZLİK" DEYİNCE KABUL ETMESİ ZOR OLUYO. ALAKASI YOK TABİ.

OĞLUM MEMO BİŞEY DİY- CEM... BEN FANTASTİK FİLM SE- VİYORUM, LAN ASLINDA, YILLARCA SEVMİYORDUM GİBİ YAPTIM AMA SEVİYORUM OĞLUM... OH BE...

YAA İYİ ŞENKLERİ VAR ASLINDA Kİ ZATEN...

HALÂ "BENİM FİKİRLERİM DURUMDAN DURUMA ŞEKİLLENMEZ" DİYEN OKURLARIMIZI TEBRİK EDİ- YORUM, BELKİ DE ÇOK YÜKTÜR BÖYLE BİŞEY. BEN EKSTRADAN KÜÇÜLÜRSE, DE OLABİLİRİM BİLE. O- SUN FANTASTİĞİ SEVDİĞİMİ İTİRAF ETTİM BAK BU DA Bİ BAŞLANGIÇ...

Aksamsefasi

uğur gürsoy

Bu bilgiyi Türkiye Cumhuriyeti'nde en son öğrenen insan Kudret oldu. Kudret için hayat artık eskisinden daha inanılmazdı...

SIRADAN MISIN? O zaman şunu dene!

Gerekli Malzemeler:

PAMUKTAN PAMUK KUZUM

çizen: KILIÇ

urgursoy@gmail.com

mizah perileri sizinle olsun

Aksamsefasi

Akşamsefası

Çalpışma

İpek & burak

Yazan Gizem Oky

Akşamsefası

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Sevgili okurlar olur da durumunuz olursa uykusuz dergisinin sitesine bu hafta eklediğim şarkı eşliğinde yazımı okursanız memnun olurum. Yok, eğer durumunuz yoksa sağlık olsun. Evet başlıyoruz...

SEVİLLANAS

Otobüsteki herkes birbirini ve beni andırıyordu. Henüz sekiz yaşımdaydım ama 12 yaşımdaki, 24 yaşımdaki, 42 yaşımdaki, 65 yaşımdaki hâlimle; bu da yetmezmiş gibi o yaşlardaki bıyıklı, sakallı, gözlüklü, başörtülü, sarıya boyanmış saçlı, kel, kıvırcık halimle yolculuk ediyordum. Hangi yaş kuşağında nasıl olacağımı ya da kadın olsam nasıl olacağımı çok rahat görüyordum. Hayatımın olabilecek bütün kombinasyonları ile yolculuk etmemden daha korkunç bişey daha varsa o da hepsini en şık kıyafeti içinde görmekti. Gelecekteki durumum gerçekten vahimdi...

Bir otobüs dolusu akraba olarak birbirimizi andıra andıra, birbirimize benzeye benzeye Sanayii Mahallesi'ne doğru, erkek tarafı olmanın gururuyla gidiyorduk. Otobüste bana en çok benzeyen kişi olan abimle ise birbirimizi daha çok andıralım diye aynı kıyafetleri giymiştik. Keten şort, kısa kollu gömlek, havlu çorap, beyaz sandalet... Annemin ve babamın kucağında elimizde Yedigün'lerle gidiyorduk. İkimiz de hiç bitmesin diye içmiyor, sadece dilimizle şişenin ağzını tıkayıp şişeyi havaya kaldırıyorduk. Ben koridor tarafında annemin kucağındaydım. Yedigünü dikerken, bir yandan da öndeki koltuğun arkasındaki metal kültablasına bakıyordum. Kafamı ileri geri hareket ettirerek kültablasında uzayıp yamulan görüntüme bakıyordum. Babamın kültablasını açması ile mini eğlencem son bulmuştu. Gömleğinin cebindeki, jelâtinine kimliğini koyduğu Maltepe'yi çıkarıp yaktı. 29 yaşındaydı, kendisini bildim bileli sigara içerdi. Keyfi yerinde olduğunda yaptığı şeyi yine yaptı. Kucağındaki abime "eğ kafanı" dedi. Sigarasından derin bir nefes alıp, yine kendisinin kestiği abimin üç numara saçlarına dudaklarını dayadı ve üfledi, sonra hemen çekti dudaklarını. Abimin kafasından tüten dumana her zamanki gibi büyük bir coşkuyla güldük. Sanki kafası yanıyormuş gibi oluyordu. Aşırı güldüğüm ilk espri buydu sanırım. Abim halen tüten kafasıyla "Baağaaa Umut'a da yap. Baaağaa nolur bağaaaa..." dedi. Zevkle sıramı beklerken, annemin müdahalesiyle eğlencemiz kesildi.

Yeni yıkanmıştık çünkü. Yedigün şişesinin dibindeki resimlere baktım. O zamanlar hastası olduğum iki kadından biri olan plaj topu tutan kadın figürüne uzun uzun baktım. Diğeri ise annemin çalıştığı parizyen fabrikasından getirdiği çorapların ambalajındaki bacaklı kadındı. Ben resime dalmışken yan koltuktan başka bi kadının bana baktığını farkettim.

yaşındaki başörtülü halim bana sevgiyle gülümsüyordu. Korktum. "Zayii etme yavrım. Ver ben içeyim, içim yandı" dedi elimdeki şişeyi gösterirek. Anneme baktım. Başıyla onayladı. 65 yaşındaki başörtülü halim, kocaman kalın elleriyle hayalimdeki kadını tutarak şişeyi kafayı dikti, geğirdi... "İçme bunu. Boya hep bunlar, boya" dedi, bitmiş şişeyi verirken.

pisti görmeyen, kolon arkası masa düştü. Annem huysuzlandı, söylendi. Babama çok parlak kafa derisi olan, benim 39 yaşındaki kel halim başparmağını ağzına götürerek içme işareti yaptı. Babam kalktı adamın peşinden gitti.

Biz de abimle salonda gezmeye başladık. Kız tarafı düğüne pek rağbet etmemişti. Yine de bu kadar çok mavi gözlü insanı bir arada görmemiştim. Ne mutsuz bir düğündü. Herkesin suratı asıktı. Babamın yazın çalıştığı gazinodan piyanist arkadaşı, iki katlı piyanonun başındaydı. Abim ile babamın sarışın arkadaşının seyrek ama kabarık sarı saçlarına uzun uzun baktık. Saç vardı ama yok gibiydi. Saçın içinden, arkadaki duvar, renkli bir filtre takılmış gibi gözüküyordu. Görüş alanını kapatmayan saçları üzerine vuran ışığın rengine göre saçının rengi değiştiriyordu.

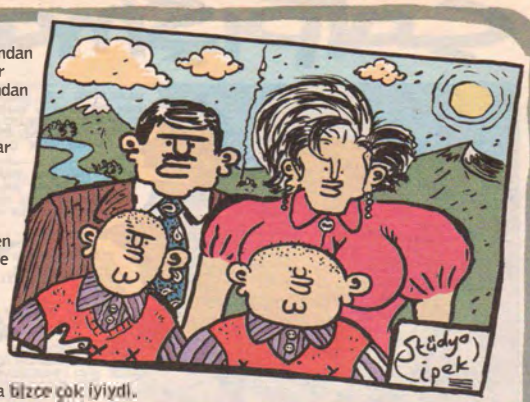
Piyanist, Türk filmlerinde gördüğümüz kristal şişedeki ılık viskiyle aynı hissi uyandırıyordu bende. Kafasına yeşil, mavi, kırmızı ışık vuran sarışın, sarı bıyıklı piyanist, sanki o kristal viski şişesi ve ya büyük kristal bir emlakçı kültablasıyla aynı fabrikadan imal edilmişti. Piyanistten yayılan o ılık, mutsuz his bütün düğüne sinmişti.

Bu düğünden beklenen nihayet oldu. Gelinin çirkin, ama yaptırılmış saçlı arkadaşı annemlerin yanına koşarak geldi ve "gelin ağlıyor" dedi. Annem ve diğer kadınlar gelinin yanına koştu. Abimle bizi gelin odasına almadılar. Gelinin papyonlu gri takımlı, biz yaşlardaki kardeşi büyük bir ciddiyetle odadan çıktı. Bize baktı. Adam gibi çocuktu. Tavırları da, yüzü de, gri takımı da bir adamı andırıyordu. Şortlarımız süveterlerimizle bebe gibi kalmıştık yaşıtımızın karşısında.

Uzun bi süre bakıştık... Konuşacak bişey bulamayınca hemen saldırdı bize. "Sktirin lan buradan, dalaaaağını sktiklerim" dedi. Ne olduğunu anlayamadan benim süveterden çekiştirmeye başladı. Kudretli ellerinden kurtulup kaçtım. Biraz uzakta durup baktım. Adam gibi çocuk, Abime saldırıyordu. Dönen tekme atmaya filan çalışıyordu. Kavgada figüre girmişti, belli ki "ben bunu havada karada yerim" rahatlığı içerisindeydi... Abim de bir yandan gelen atakları engellemeye çalışırken, bir yandan da daha demin, adam gibi çocuktan yeni gördüğü dönen tekmeleri, yerden süpürme hareketlerini taklit etmeye çalışıyordu. Gerçekten rezil bir kavgaydı. Adam gibi çocuğun kavgasını, evli barklı adamlar ayırdı. O kendisini sakinleştiren adamlarla giderken, abim yanıma geldi. "Ne kaçıyosun lan" dedi. Sustum.

Salonda gezmeye devam ettik. Sahnenin kenarına oturup ışıktan iyice terlemiş olan piyanistin terli sırtına baktık. Bir yandan ensesindeki terini siliyor, bir yandan kadehindeki içkisini içiyor, bir yandan şarkıyı söylüyor, bir yandan da yerdeki siyah metal tefini ulaşılır bi yere kaldırıyordu. Sanatını icra ederken bu kadar çok şeyi yapması ise bizi hiç şaşırtmıyordu. Çünkü biz kendisini daha önce babamın çalıştığı gazinoya, gündüz personel yemeği yemeye giderken de görmüş, çok defalar sahnede izlemiştik. Aynı Rıza Silahlıpoda gibi burnuyla piyano çalma çalışmaları yaparken izlemiş insanlardık. Bi türlü tam beceremediği için gece sahnede hiç denememişti burnuyla tuşlara basmayı ama bizce çok iyiydi.

Pasta gelmemişti hâlâ...: Sahnedeki çelenklerden çiçek koparıp sapını dişleyerek oturuyorduk. Pasta gelene kadar çiçeğin balını emmeye çalışıyorduk, resmen tatlı krizine girmiştik. Babam geldi, cebinden para çıkarıp "gidin, dışarıda bakkal var, litrelik kola alın gelin" dedi. Koşarak gittik geldik. Babam litrelik kolayı alıp "gelin kola için" diyerek bizi arkadaki bi odaya götürdü. Damat ve diğer bütün erkek akrabalar ile oturmuşlardı. Biz ellerimizdeki çiçekleri bırakmadan damadın elini öperken babam kolalarımızı çoktan pet bardaklara koymuştu bile. Babamı ilk defa kola içerken görüyorduk. Abim dayanamayıp "baaağaa kola mı içiyorsun bağaaa" diye sordu. Evet, al sen iç diyip elindeki bardağı verdi. Abim koladan bi fırt alıp yere tükürdü. Kolanın içinde cin varmış. Bütün oda, dizlerimize vurarak güldük bu olay karşısında. Abim de güldü.

Damadın babası tarafından zorla, büyük kavgalar sonunda evlendirildiği biliniyordu. Başka bi konuştuğu olduğunu duymuştuk, düğün gününe kadar başkasıyla evlenemeyeceğini söylüyormuş. Ama elinde pet bardakla abimin ağzının yanmasına gülerken ki keyfi eşekte yoktu. Gönülden yaralı bi insana hiç yakışmayacak bu şuh kahkahalar, damada karşı duyduğum buruk hissi tekrar gözden geçirmeme neden oldu. 24 adam damat çağırılana kadar hep beraber oturup cin ve sigara içti. Damat gidince, babam gelin odasına gitmemizi annemden aldıkları küçük altını alıp ona getirmemizi söyledi. Gelin odasına doğru yürürken abim "gelinin kardeşi saldırırsa sakın kaçma, sen de gir" dedi bana. Sadece savunma amaçlı kullanacağımıza yemin ettiğimiz dönen tekmeleri gelinin kardeşine savuracakmışız gibi kararlı adımlarla gelin odasına doğru yürüdük. Görünürde yoktu. Çok rahat, hiç sorun çıkmadan girdik gelin odasına. Annem ve 4 kadın gelinin yanında oturmuş bir yandan ağlıyor bir yandan da sigara içiyordu. Hepsinin gözleri çok şişmişti. Sadece morali bozulunca sigara içme bağımlılığı sanırım bir tek annelere özgü bi şey... Sigara içen, şişmiş gözlü annemin yanına gittim. Az önce ağlamış gelin sanki ona getirmişim gibi elimdeki emdiğim çiçeği alıp ağlayarak bana sarıldı, öptü. Simli, terli, soğuk gelin sırtına elim değdi. Gelinden ve sırtından kurtularak annemden altını istedim. Çantasından çıkarıp verdi. Abim plastik, üzeri yaldızlı, beyaz kuyumcu kutusunu açıp, kontrol için baktı... Ben de baktım. Pamuk üstünde nasıl da kuzu gibi yatıyordu milyarlık ziynet... Odadan çıktık. Gelinin papyonlu kardeşi yanımızdan hızla ve büyük bi ciddiyetle geçti. Bir işi halletmeye gidiyordu galiba. Bizimle dalaşmadığı için çok mutlu olduk. Mutlu mutlu yürürken birden sırtıma yediğim bi tekmeyle yere düştüm. Gelinin kardeşiydi bu. Tam dönen tekme atacakken abim koştu sırtına sarıldı yere düşttüler. Yerde debeleniyorlardı. Tam girsem mi kaçsam mı diye düşünürken babam geldi koşarak. Bi abime bi de çocuğa vurdu. Gelin'in kardeşi köseleleriyle koşarak kaçtı. "Altın nerde lan" dedi. Cebimden çıkarıp verdim, bi tane de bana vurdu. "Bağaaaaaaa baaaaaaağaaa vurma bağaaaaaaaaaa!" diye çok ağlayarak bacağına sarıldım. Altını cebine koyup "iki dakka bırakmaya gelmiyorsunuz" diye kızdı bize. Bacağını bıraktım, baldırına sümüğüm bulaşmıştı. Fark etmedi, söylemedim. Zira bekleyecek vaktimiz yoktu, hep beraber içerdeki bize tahsis edilmiş olan masamıza doğru hızla gittik.

Işıklar karardı, müzik değişti. Damat ve gelin salona giriyordu. Tüm davetliler ayağa kalkıp, içeri giren gelinle damadı alkışladık. Onların arkasından Gelinin kardeşi, hemen ardında ise annem ve diğer kadınlar geliyordu. Abimle şımararak, birbirimize çok yakından bağırarak, çığlık atarak, delicesine alkışlıyorduk. Ne bu, ne de hiçbir izdivaç umurumuzda bile değildi, biz işin alkışındaydık...

Dans edildi, nihayet pasta kesildi. Gergin, pasta dağıtım bekleyişinden sonra garsonlar masamıza geldiler. Bize bir tabak pasta ve 2 limonata bıraktılar. Ama dört kişiydik. Annem garsondan bi pasta daha istedi. "valla abla pastalar kısıtlı... Yetmez her masaya 2–3 tane bırakırsam" dedi. Biz ortak pastayı abimle yerken, babam geldi. Annem zaten önümüzdeki kolona sinirliydi, hemen anlattı pasta sorununu. Babam "nasıl vermiyorlarmış, gidip alayım ben" diyip garsonlarla konuşmaya gitti. 15 dakika sonra elinde yarım bardak limonata ile geldi. Yürürken baldırındaki sümüğüm parlayıp sönüyordu. "Alın bunu paylaşın" diyip, sümüğümü parlata parlata pistteki takı sırasına girmeye gitti.

Takıdan sonra terli piyanistin potborisiyle davetliler coştu. Abimle anlamsız biçimde pistte bi oyana bi bu yana koştuk. Abim koşarken, yerde çamaşır yıkama figürü yapan bir davetliye takılıp düştü. Bu kaza bizi masaya mahkûm etti. Koşmamız yasaklandı. Düğün bitene kadar masadan olan biteni izledik. Düğün bitmek üzereydi. Abim babamın getirdiği yarım limonatanın yanına kapaklanmış masada uyuyordu. Kafamı masaya dayayıp yarım limonatananın arkasında uyuyan abime baktım. Sabah Yedigün şişesinin üzerinde plaj topu tutan hayatımın kadınına bakıyordum, şimdi yarım limonatanın altındaki abime bakıyordum. Geleneği bozmayarak yine bir düğünde, masada uyuyordum.

Aksamsefasi

Akşamsefası

Gelen Kutusu

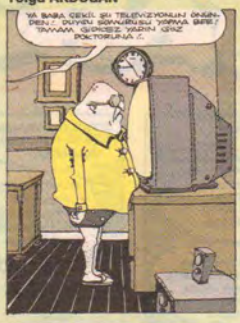
Anıl DUMAN

Ömer GÖKSEL

Tolga AKDOĞAN

Servet TURAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Mart 2009 | Sayı: 082
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Seyrek ilişki yaşayanlar, bulduklar ilk sevgiliyi sorgulamaya başlıyorlar. Galiba zor ulaştıkları için çok anlam yüklüyorlar ve karşılaştıkları küçük bir ayrıntı bile onları kırıyor mutsuz ediyor. Sonra da pire için yorgan yakmakla övünüyorlar. Oysa yorganın altında ne güzel şeyler olur.

SON

ISSN 1307-7619
01 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/14 No: 083
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

5 Nisan'da Türkiye'ye gelmesi beklenen ABD Başkanı Obama'dan önce, 9 kamyon eşya havayoluyla Ankara'ya getirildi.

Aksamsefası

BİŞEYLER DÜŞÜNDÜM

CANIM OĞLUM

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in, "mezarda emeklilik" olarak tartışılan yeni Sosyal Güvenlik Reformu yürürlüğe girmeden hemen önce, 15 yaşındaki kızı ve 13 yaşındaki oğlunu SSK'lı yaptırdığı ortaya çıktı. Bu duruma göre Şahin'in 13 yaşındaki oğlu, okulun 2. döneminin ortasında bir reklam ajansında çalışmaya başlamış.

İzmir'in en büyük alışveriş merkezlerinden biri olan Kipa, daha önce takdir ve teşekkür belgesi verdiği 9 yıllık çalışanı Caner Fırat'ı işten kovdu. Caner Fırat'ın ko-vulma sebebi, müşterilere tadımlık olarak dağıtılan şekerlerden yemek. Caner, şeker yiyip yemediği konusunda şirketin güvenlik elemanları tarafından bir odada saatlerce sorgulandı. Sorgu sonucu bir adet şeker yediğine kanat getirildi ve suçlu bulunarak tazminatı verilmeden kovuldu. Koskoca şirketin, 'Şekerimi neden yedin!' diye bağırırken Caner'e asıl sormak istediği soru şuydu: "Neden sendikaya üye oldun?"

GİTTİ BENİM AKLIM

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler, bir önceki ziyaretinde, "Dağıttığımız kömür bu sene sonunda 6 milyon ton olacak" diyerek gururlandığı Ordu'da, son ziyareti esnasında burnuna gelen kömür kokusundan utandığını söyledi. Bakan, daha sonra Zeki Sözen diye birini hararetle eleştirdi. Bir süre sonra Bakan'ın çok kızdığı kişinin Zeki Sezer olduğu anlaşıldı. Konuşmasının devamında AKP Ordu adayı Ayşe Bahar Çebi'yi "bir kadın aday" olarak överken partisinin diğer adayları için kullandığı "80 tane oğlan" tabiriniyse şöyle toparladı: "Genç erkek diyelim, oğlan demeyelim. 80 tane erkeğe bir tane hanım şey olacak, belediye başkanı olacak. Böyle bir durumu düşünün. Ne kadar kıymetli olacak."

GİTTİ BENİM AKLIM

Gazeteci Fehmi Koru, sit alanı olan Boğaz'da çok ucuza aldığı bir evi yıkıp yerine yalı yaptı. Normalde kaçak yapı tespit etme ve derhal yıkma konusunda başarılarıyla bilinen Beykoz Belediyesi bu nefis yalıyı görmedi. Ama Fehmi Koru'nun bir yazısında durup dururken Beykoz Belediye Başkanı'nı nasıl övdüğünü isteyen herkes görebilir: http://tinyurl.com/c5ptce

YAKTIN BİZİ TOKİ

Hükümetin, Roman vatandaşlardan "kurtulmak" için gerçekleştirdiği "Sulukule'yi kurtarma projesi" çerçevesinde Taşoluk'ta TOKİ tarafından toplu konut yapılmıştı. 300 Roman aileye kurayla dağıtılan bu konutlarda bugün sadece 27 aile yaşıyor. Diğerleri ise doğalgaz, elektrik, su ve kapıcı ücretlerini ödeyemediği için konutlarını satıp eski mahallesine dönüyor. Bu arada Sulukule'deki evleri tek tek AKP'li yetkililerin akrabaları satın alıyor. Mahallenin yeni sakinlerinden bazıları şunlar: "Deniz Feneri noteri' İsmet Büyükkılıç, bir AKP milletvekilinin oğlu, tarikat lideri Mahmut Hoca... Roman vatandaşlar, bu "dönüşüm projesi"ni anlatan bir şarkı bestelediler: "Rak rak raki, yaktın bizi TOKİ..."

Bu durumda Aysun Kayacı "bu adama" baba desin mi ?

- Ne olursa olsun baba babadır. Bugün düştüğü durumda kız evladı babasına yardımcı olmalıdır.
- Allah bağımlısı olup küçük yaşta kanısını ve kızını terk eden bu insana elbette baba dememeli.
- Aysun Kayacı'ya inanmıyorum. Kendisini mağdur gösterip şov yapıyor.

Gönder

NİTELİKSİZ BİLGİ

İngiltere'de solaryumun tehlikesine dikkat çekmek isteyen bir vakıf tarafından "internet üzerinden bronzlaşın" sloganıyla bir site kuruldu. Sitesinin tanıtımda kullanıcılara, bilgisayarlarına bir yazılım indirdiklerinde ekranın solaryum cihazlarında kullanılan ultraviyole ışınları yayacağı söylendi. Site, 2 ay içinde, ekrana baka baka bronzlaşmak isteyen 1 milyondan fazla insan tarafından ziyaret edildi.

FIRAT BUDACI

5 Nisan'da Türkiye'ye gelecek olan Obama, hükümetten Afganistan'a ek asker göndermesini isteyecek.

V.Ö. Kanalı

- Türkiye: Şahinlerle kahinler arasında sıkışmak!..
- **Leonardo di Caprio, yaşlandıkça düğme gibi oldu he!..**
- Tanrı, Türk'ü – Fehmi'den – Koru!..
- **Değerli'den açılan konu, mutlaka Musti'ye de gelecektir!..**
- Gücü 'kendi kendine yeten' tek ülkeyiz!..
- **'Masa üstünde pekmez/Ben yisem yare yetmez' diye türküsü olan halk, masumdur!.. ('Sendeki kaş-göz bende de olaydı'ya hiç girmiyorum.)**
- Felsefe olmayan yerde vesvese olur!..
- **Sahil şeridi CHP'ye kaydı, AKP'nin her limanda bir oyu var!..**
- Niye 'filozof' denince akla Eski Yunan gelir, Yeni ve Türk filozof hiç olma mı?!..
- **Bitsin: 'O konuyla ilgili senin-benim bilmediğimiz olaylar var!'**

(Efe Gültekin)

ABD ordusu, 13 milyon dolar yatırımla "sıradan insanlara orduda olmanın hazzını yaşatacak" bir bilgisayar simülasyonu geliştirdi. "Ordu Deneyim Merkezi" adı verilen bu simülasyon deneme amacıyla Philedelphia'da bir alışveriş merkezine yerleştirildi. Amaç, ziyaretçilerin bu simülasyon sayesinde savaş alanında bulunmanın "hazzı"nı ve "adrenalini"ni yaşayarak gaza gelmeleri ve orduya katılmaları...

Beyaz Saray, ABD Başkanı Obama'nın Türkiye ziyareti sırasında bölge gençliğine hitaben bir konuşma yapacağını açıkladı.

Aksamsefası

Aksamsetasi

UYKUSUZ

Gandi'ye benzetilen Kemal Kılıçdaroğlu İstanbul Büyükşehir'i kaybedince, adı CHP Genel Başkanlığı için geçmeye başladı.

Seçim yatırımı olarak TRT Şeş'i açıp, konuşmasında Kürtçe "hayırlı olsun" diyen Tayyip Erdoğan, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da çuvalladı.

KAÇ YIL OLDU?

- "Biz Evleniyoruz" evinden Caner, "*Sevdiğim kadın için yapacağım en uçuk şey, operada 'seni seviyorum,' diye* bağırmak olur." diyeli **5 yıl**...
- Seren Serengil, "*Aslında bende tuhaf bir karşımdakini adam etme, ona sınıf atlatma, seviyesini yukarı çıkartma, hatta onu giydirtme, baştan yaratma gibi zaaflar var.*" diyeli **6 yıl**...
- Sonradan akıl hastası olduğu anlaşılan bir kadın, Erhan Güleryüz'ün "Garibim" klibinde görünen evsiz adamın, yıllar önce kaybolan kocası olduğunu iddia edeli ve bu iddia üzerine polisler adamı döverek kocalığa ikna edeli **14 yıl**...
- "*Ben sadece belgesel seyrediyorum*" demeyi çok seven 'bilime düşkün babalar' topluluğunu yaratan Kaptan Kusto belgeselleri, TRT'de yayınlanmaya başlanalı **29 yıl**...

- Galatasaray'ı 3 yıl üst üste şampiyon yapan Antrenör Brian Birch'in zafer işareti olarak yumruğunu havaya kaldırması nedeniyle çalışma belgesi elinden alınalı **35 yıl**...
- Çengelli iğne icat edileli tam **160 yıl** olmuş.

Seçim kavgası bitti. Hayat devam ediyor...

Parti liderlerinin seçim sonucu değerlendirmelerine göre bu seçimin de kaybedeni yok.

Seçim sonuçları...

'Abdullah Gül, Kürdistan dedi mi, demedi mi?' tartışmaları devam ediyor.

Aksamsetasi

Aksamsetasi

HASKTİR ?!? İLKOKULDA GİYDİĞİMİZ LASTİK ÇİZMELER MODA OLMUŞ...BENİM MESHLERİN DE BABET OLDUĞU GÜNLERİ GÖRMEDEN ÖLSEM İYİ OLACAK...ÇÜNKÜ BABET OLURMUŞ GİBİ GELDİ BANA BENİM MESHLER...

İÇİNDE ANDALI OLAN FİLMLERİ BİZE MİDİLLİ OLARAK BEN İLE SEVMİYORUM... GERİSİNİ SİZ DÜŞÜNÜN... BOYU BİRAZCIK OLUŞSUN, BİR

BAYKAL NE LAN ? ORTAKLIKLA SOYADIYLA ÇAĞRILAN SİSİRENCİ GİBİ OLDU ... DENİZ / DENİZ DİYİN BANA / ORTAKLIKLA DA İSMAİL DOMBAZ VARDI ... DOMBAZ DEDİK...

BAYKAL AĞI BAYKAL KILIÇDAROĞLU'NUN ÖNÜNÜ KESMEZSE İKTİDARA YÜRÜYEMEZLER !

AĞI BAYKAL O KÖTÜLÜĞÜ BIRAKMAZ, BAŞTAN O PARTİYİ YİNE BIRAKMAZ !

BAYKAL'I O KÖTÜLÜĞÜN SAPINDA İLİŞ KAZMAK LAZIM !..

CENK AMCANLA İLK BULUŞMAMIZDA KAFEDE TAM BİR MASAYA OTURACAKKEN GARSON KOŞUP O MASAYA GRUP GELİCEK BAŞKA YERE OTURUN DEDİ...İNNAS İNDİ CENKTE 30 YILDIR ALTINI ALIYORUM,YEMEĞİNİ YEDİRİYORUM CANIMDAN BEZDİM RESMEN...İŞTE GARSON ELDEN AYAKTAN DÜŞÜRDÜ ÇIKTIĞIMI...

ABLA GİDİYO YAKALA...

GİDEMEZ BİRAZDAN OTURUR VAZİYETTE YANA DÜŞER...

İNSANLAR BANA ÇOK KORKUTUCU GELİYOR SİBEL... ÇOK KORKUYORUM İNSANLARDAN /.

İNSANLARDAN KORKMAKTA HAKLISIN BURÇ /..

AŞK OLSUN BURÇ /..KÜSKÜNÜ ŞENLENDİRECEKSİN DİYE BİZİ NİYE TÖHMET ALTINDA BIRAKIYORSUN..? ŞURDA YÜZYÜZE BAKAN İNSANLARIZ HERKES KÖTÜ Bİ SEN Mİ İYİSİN ..MINA KOYİM..

ZENCİ AĞLAR
BATIN AĞLAR
YAVRI ZENCİ AĞLAR
DİLİLİLİLİLİLİ (ZILGIT)

ABİDİN BAYILDI BEYLER.. ABİDİN BAYILDI, SU GETİRİN /..

OH YES!

DÜNYA HALKLARI

LATİNİYLE-GİNLİŞİYLE BİR BÜTÜNÜR MÜZİĞİ

Mantığın Bir anlık Çöküşü

BEYZBOL MAÇINA GELMEN BENİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİYDİ CON...

HASKTİR ?! ÇOCUK BABASINA "CON" DEDİ LAN ?! "BABA" DEMEDİ /..

ÖZÜR DİLERİM BYLAT... BENİM HATAM /

YILLARCA İZİNİ SÜRDÜĞÜM KAYIP NAZİ ALTINLARINI BULAMADIM AMA EVE DÖNERKEN OTOBÜSTE POSTA GAZETESİ BULDUM... İNSAN ALTIN BULMUŞ KADAR SEVİNİYO OTOBÜSTE BULUNCA... OH HEMEN OKİYİM...

Mantığın Bir anlık Çöküşü

AĞZINIZDAN ANLARDIM KADARIYLA BİLANÇONUZ BAYIM /..

NOLUYO LAN ? NABEL ANADI UNU, İKİSİ DE AYNI KİŞİYDİ ?!

EVET BAYAN, GÖRÜŞE GİDEN KİŞİLERDEN BİRİNDEYDİM...

HAVALAR BİRAZ ISININCA DIŞARI ÇIKAN ŞORTLUYU SALİYİM Mİ ABİ... GEZİNSİN AZICIK...

DUR SALMA DAHA ZAMANI DEĞİL... YA DA SALLAN..GEZSİN!

İÇE KARŞON GİYEN ÇOCUKLA SAÇINI AÇARAK YÜRÜYEN KIZIN UZAK Bİ YERE DOĞRU UZUN BESSİZ YÜRÜYÜŞLERİNİ İZLEMEKLE GEÇTİ ORTAÖĞRENİM HAYATIM... NAPIYOLAR LAN BUNLAR ?..NEYSE BEN BUNLARI DÜŞÜNMİYİM...FOTANIN ORDA GEZİNEYİM..KAFAMA TOP FALAN GELSİN /..

Gereksiz Arkadaşlar

ÜZERİNDE HESAP YAPILMIŞ MALTEPE BULDUM ABİ.. GEL BİRAZ İNCELEYELİM... DÖRDÜ FİLAN NE BİÇİM YAPMIŞ... BEN HİÇ ÖYLE YAPMIYORUM DÖRDÜ...

4

Bir büyük fantezin nedir?

SEKS

İşimden Güçümdeyim

FOTOĞRAFÇININ İSMİNİZ SELMA MI ?

HAYIR !

O ZAMAN BEN SİZİ ÇOCUKLUK ARKADAŞIMLA KARIŞTIRDIM GALİBA FOTOĞRAFÇININ BİR ARKADAŞIYLA KARIŞTIRDIM BEN HİÇ BİR ŞEY HATIRLAMIYORUM...

Sonra kızı tavladı ve bu mutlu beraberliğin meyvesi Aylek dünyaya geldi

BEYNİMİZ NASIL ÇALIŞIR ?

DONDURMAYA BİR İSTEK...ANNEN ABİ /..

BEYNİMİZ DE BÖYLE BİZ GİBİ...

OLUR...

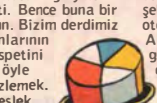
Aksamsetasi

Akşamcefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Seçimler yaşandı bitti ve seçim günü akşamı ekranlardaki grafikleri izlemenin verdiği serinlik doyasıya yaşandı. Ama yıllar yılı pasta grafik ve çubuk grafik arasına sıkışık kalan grafik dünyasının monotonluğu yine dikkatleri çekti. Bence buna bir çözüm bulunsun. Bizim derdimiz çok da oy oranlarının genele olan nispetini görmek değil, öyle renkli şeyler izlemek. Grafikerler meslek kuruluşuna buradan çağrıda bulunuyorum. Başka nereden bulunacağım zaten. Telefon etsem dikkate almazlar, sağda solda atıp tutsam kulaklarına gitmez, boşa konuşmuş olurum.

■ Tabii geçen hafta ben bu ve diğer tüm seçimlerde en önemlisinin muhtar seçimleri olduğunu, berisini pek umursamadığımı yazdım, hemen bir itirazlar, bir vaveylalar yükseldi. Halbuki seçimin ardından görüldü ki, en kanlı en heyecanlı geçen seçim muhtarlar arasında olmuş. Birbirini vurmuş bir alay muhtar ve müstakbel muhtar, daha ne olsun?

■ Yine geçen hafta seçim yasaklarına girdiği için beyanda bulunamamıştım ama artık oyumu gönül rahatlığıyla açıklıyorum: Halim Cesur'a verdim. Hem de oy pusulası, başka adayların pusulalarının altına karışmıştı, ona rağmen aradım, taradım, buldum ve Halim abiye oyumu verdim. Niye? Çünkü kendisi bugüne kadar gerek ikametgah ilmühaberi gerekse nüfus cüzdan sureti alırken hiç zorluk çıkarmamış, ne zaman istesem bu hayati önem taşıyan belgeleri hazırlayıp ücreti mukabilinde tarafıma sunmuştur. Ben de bir muhtardan bunu beklerim doğrusu.

■ Seçim demişken benden SMS'le oy isteyen adaylara yazdığım "kusura bakma birader, sana oy moy veremem" cevabının kendilerine ulaşmadığını öğrendim, canım sıkıldı.

■ Hafta sonu Ankara'daydık ve her Ankara'ya gidişimde yaptığım gibi yaya üst geçitlerini saydım. Tabii bir noktadan sonra sayamadım. Her taraf üst geçit içinde kalmış. Mantar desen bu kadar hızlı yayılmaz. Şimdi küçük bir karşılaştırma veriyorum, New York, Berlin ve Paris belediyelerinden şehir merkezlerindeki üst geçit sayısını istedim ve kazanan sıfıra karşı Ankara! Niye? Çünkü Ankara içinden otoban geçen şehir olmaktan çıkmış, otobanlar yumağının sağına soluna kümelenen bir şehir haline gelmiş. Niye? Çünkü Ankara'da otomobil insandan önemli, her şey otomobil için. Aman arabalar ışığa yakalanmadan, beklemeden geçsin de, gerekirse yayalar her gün bir gökdelene merdivenle çıkarcasına basamak çıksın. Seçim sonuçları da Ankaralının bu kendilerini sürekli zinde tutan merdiven çıkma eyleminden, heyecan ve macera dolu karşıdan karşıya geçme çalışmalarından memnun olduğunu gösteriyor.

Dolayısıyla gelecekbilimcilerin iddia ettiği gibi gelecekte kafalarımız büyümeyecek, fasulye gibi küçülecek bence. artık bilgi değil link depoluyoruz kafaya çünkü. İyi midir kötü müdür onu bilemem. "İyi midir?" yazıp google'da aratmak lazım.

■ İki hafta önce "dolu'ya tipi'ye yazılmış fazla şarkı yok" diye yazdım, yine hemen başta Mehmet Tekin olmak üzere bir itiraz bir feveran. Manowar yapmış dolu'lu şarkı. Manowar da olsa nazarımda istisnadır.

■ Matrix kafası bitti değil mi? Bittiyse sevineceğim, birisi haber versin. Matrix'ten bakıp helikopter kullanmaktan Kung Fu'ya hepsini kafaya anında yükletebileceği zahmetsiz bir dünyanın hayalini kuran adamlardan sıkılımıştım zira. Hepsi kafasında bir USB portu olsun, oradan yüklensin istiyor. Zahmetsizlik özleminin bu denlisini görmemiştik Matrix patlaması sırasında. Oh ne ala memleket. Söyle Tang'a, yüklesin neye ihtiyacın varsa. "Tang! Çabuk bana Ceza Muhakemeleri Usul Kanununu yükle", "Tang, çabuk bana Kolbastı V.2'yi yükle, bu eskiymiş, rezil oldum ortamda." Aferin. Tang yüklesin, sen sefasını sür değil mi? Gideyim öğreneyim yok, gidip ter dökeyimi ara ki bulasın.

■ Bebek'te bir çay ocağı gördüm sahilde, oturup iki çay içeyim dedim. Bilmeyenler için söylüyorum çay dediğin beş gramdan müteşekkil bir bitkinin üzerine sıcak su eklenmesi olarak özetlenebilir. Ve ben bu iki çaya 6 lira verdim. Bir çay 3 lira eder. Yani bu demek oluyor ki beş gram çay 3 lira. Peki 5 gram gümüş ne kadar? 0 da 3 lira, bilemedin 4 lira. 0 halde çaya kara gümüş dememek için bir neden göremiyorum.

■ Peki yıllar yılı Avrupa tarihi işlenen derslerdeki Avrupa haritasında Bohemya'yı, bohemleri görüp de herkesin bohem bir hayat sürdüğü, içkinin, partinin, eğlencenin girla gittiği vurdumduymaz bir krallık canlanmadı mı bir çoğumuzun kafasında? Ben şahsen yıkıldım Bohem'in Çek'e, Bohemya'nın da Çek krallığına verilen isim olduğunu duyunca. Ne hayallerim vardı halbuki.

■ Vandal da ayrı bir tat, ayrı bir lezzet katmadı mı şimdi tarih kitaplarımıza, açık konuşun ya da sonsuza kadar susun. Vandal bilmeyenler olabilir, günümüzde trenlerde koltukları kıran, şehir mobilyalarına zarar veren, kamu malını kırıp döken adamlara deniyor. O dönemde Bu tip adamlardan oluşan bir kavim fikri ürkütücü gelmişti açıkçası. "Safi zarar bir kavim anasını sataym" diye düşünmüştüm.

■ Google sağolsun, gün geçtikçe mallaşıyoruz. Eskiden, birbirimize sürekli bir şeyler anlatırdık. Yalan yanlış da olsa, "vay efendim, bilmem kim şu grupta gitar çalarken şuradan teklif gelmiş de böyle demiş" falan gibilerinden fazla önemi olmasa da muhtelif bilgileri birbirimize aktara aktara aklımızda tutardık. Şimdi bakıyorum sohbetler iki satır:

-Şöyle bir şey var, biliyor musun?

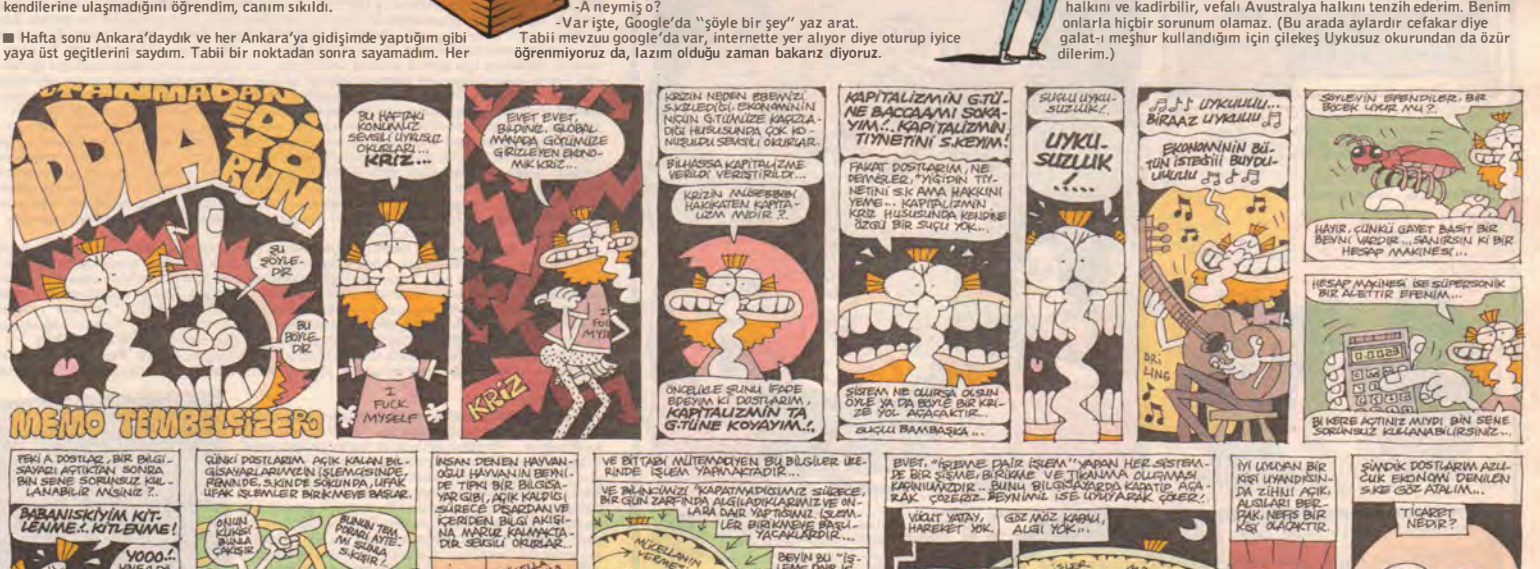
-A neymiş o?

-Var işte, Google'da "şöyle bir şey" yaz arat.

Tabii mevzuu google'da var, internette yer aliyor diye oturup iyice öğrenmiyoruz da, lazım olduğu zaman bakarız diyoruz.

■ Avusturyalılık biraz problemli. Almanım demiyorlar, Avusturyalıyım diyorlar. Küçümen zihnimizde sık sık Avustralya'yla karışması da ayrı bir mesele. Birbiriyle bu kadar alakasız iki memleketin isminin bu kadar yakın olmasını da aklım almıyor. Adibas gibi sanki. Tabii buradan çilekeş Avusturya halkını ve kadirbilir, vefalı Avustralya halkını tenzih ederim. Benim onlarla hiçbir sorunum olamaz. (Bu arada aylardır cefakar diye galat-ı meşhur kullandığım için çilekeş Uykusuz okurundan da özür dilerim.)

BABANISKİYİM KİT-LENME!.. KİTLENME!
YOOO!.. YİNE O DÖNER GİBİK ÇIKTI!!
NEREYDİ BU SİSTEMİN ALETİNİN RESETİ BE!..
MALESEF BİLGİSAYARLARINIZI ARADA BİR KAPATIP AÇARAK YENİDEN BAŞLATMALIYIZ!
ÇÜNKİ DOSTLARIM, AÇIK KALAN BİLGİSAYARLARIMDEN İŞLEMGİSİNDE, RENKLİDE, SİKİNDE SÖKÜN PA, UFAK UFAK İŞLEMLER BİRİKMEYE BAŞLAR.
ONUN KÜKREMİNİ ÇAKIŞTIR
BURDAN TAM PARADAYDI... NİYE SİLİNİP SÜRÜKLENİYOR?..
O SİSTEMİ MEŞGUL OLUR..
BU SİSTEMİ DE ÜŞÜTÜR..
O İŞLEMİ GERİKİRİ..
BU İŞLEM KİSİR DÖNGÜSÜNE GİRER...
BU BİRİKEN KARMAŞA VE GEREKSİZ İŞLEM SÜRECİNİ GÖRMENİN TEK YOLU FİŞİ ÇEKMEKTİR...
İNSAN DENEN HAYVANOĞLU HAYVANIN BEYNİNDE TİPKİ BİR BİLGİSAYAR GİBİ, AÇIK KALDIĞI SÜRECE DİŞARDAN VE İÇERİDEN BİLGİ AKIŞINA MARUZ KALMAKTADIR, SEVGİLİ OKURLAR.
İŞLER YOLUNDA!
MÜCELLA APTULLAMA VERİYOR
YÜKÜNÜ KEREN NE ALIYOR LAN
HAVA ÇOK GÜZEL
DAAT DAAT
VE BİTTABİ MİLİTEMİZİN BU BİLGİLER ÜZERİNDE İŞLEM YAPMAKTADIR...
VE BİLİNÇİNİZİ "KAPATMADIĞIMIZ SÜRECE, BİR GÜN ZARF-INDA ALGILADIKLARIMIZ VE ONLARA DAİR YAPTIĞINIZ İŞLEMLER BİRİKMEYE BAŞLAYACAKLARDIR...
MÜCELLANIN YEMEĞİ..
İŞLER YOLUNDA!
APTULLAMA
VERMEK
YOLDAKİ GÖT
GECİKMEK
GÖTE GELMEK
GÖT
KÜÇÜLEN NE ACAYİP!!
BEYİN BU "İŞLEME DAİR İŞLEM YAPMA" İLE O KADAR MEŞGUL OLACAKTIR Kİ ALGILADIĞINIZ YANSILIYACAK, DİKKATİNİZİ DAĞILACAK, GİZLERİNİZ SULANACAKTIR...
YANİ ASİL İŞLEMLERİ AKSİYACAKTIR...
AHHH
BUNA UYKUSUZLUK DENİR!..
BİLİNÇ
BİLİNÇ ALTI
BİLİNÇ ÜSTÜ

Aksamsefasi

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

GELİYORUZ, ACININ DAĞITMAYA GELİYORUZ!

Yumruk yaptığı elini ısırdı. Ağlamaya direnmek isteyen insan bazen elini ısırır. Ama ağlamak genelde ısırmayı yener. Telefon görüşmesinden anladığıma göre, biraz önce sevgilisi onu terk etti. Bir arkadaşını arıyor, oturduğum yerden telefonu tutan elindeki diş izlerini görebiliyorum. "Abi çok kötüyüm hemen gel" diyor. Kendisine sorulan soruları gittikçe sertleşen "gelince anlatırım"larla geçiştiriyor. Ardından bir arkadaşını daha çağırıyor. Tanımadığım bu insanla konuşmak istiyorum (ani bir acıma atağı). Aslında derdin ortasına dalan bir yabancının terslenme olasılığı düşüktür. Ama cesaret edemiyorum. Beraberce arkadaşlarını bekliyoruz. Beklerken ara sıra bastıran ağlama ataklarına direnmek isteyen yüzü şekilden şekle giriyor. Oturduğu yerden ayağının topuğunu yere, ardından da dişlediği elini masaya vuruyor. Elleriyle yüzünü kapatıyor, sonra yumruğunun içiyle, "ah ah ah" anlamında üç kere hafifçe alnını dövüyor. Vücudun acıyı belirtmek için yaptığı bu hareketler bana bir an garip geliyor. Şehrin farklı yerlerinden iki tane adam bulunduğumuz yere doğru geliyor. Birazdan tanımadığım ama geleceklerinden haberim olan iki adam göreceğim. Yardım etme isteğim kayboluyor. İyice yabancılaşmaya başlıyorum: Biraz önce, bir bayan, bazı sebeplerden dolayı, daha önce kendisine dokunmasına izin verdiği bu adama yasak koydu. Adına ayrılık denen bu yasak yüzünden, iki adam, oturduğu yerde bir takım hareketler yapan bu adamın yanına geliyor. Ne için? Ne yapacaklar ve acıya nasıl çözüm bulacaklar?

I. Gün

Arkadaşlığın bir gençlik dizisi şiddetinde yaşandığı yaşlardaydım. Arkadaşımdan gelen telefonla hızla olay mahalline ulaşmıştım. Barış benden önce gelip Serkan'ın omzunu tutmuştu. Oturdum. Serkan, diğer omzunu da ben tutunca sanki akım tamamlanmış gibi aniden ağlamaya başladı. Ağlamanın başlamasıyla birlikte ben tuttuğum omzu sıkıp gevşettim (bu esnada Barış da diğer omzu sıkıp gevşetmiş olmalı). Serkan ağlamasını durdurmak için yumruğunu ısırdı. Barış ve ben omuzları bırakıp, "yumruğunu ısırma... ağla ağla" anlamında sırta iki kere vurduk. Ağlaması için sırtına vurarak verdiğimiz izne rağmen yumruğunu ısırmaya devam etti. Erkek acısını ağlayarak gösteren kadının aksine, ağladığını saklayarak acısını göstermeyi sever. Serkan bu kuralı başarıyla uyguluyordu. Biz de bu arada, bu gibi durumlarda olaya kelimelerle saldıran kadınların aksine, tam bir erkek gibi sükunetimizi koruduk. Masada yaşanan bu mağrur sessizlik Serkan'ın yumruğunu ağzından çekmesiyle bozuldu. Bir tıpa görevi gören yumruğunu ağzından çekince gürültülü bir ağlama sesi büyük bir basınçla dışarı boşaldı. Bu sesle birlikte sırtında duran ellerimiz tekrar omuzlara giderek sıktırıp gevşetmeye başladı. Serkan'ın gözyaşları, kafasını öne eğip ağlayan her insan gibi akmak için burnunu bir yol olarak kullandı. İlk damlanın yere düştüğünü görünce hemen bir mendil bulup geldim. O ana kadar hiç konuşmamıştık. Hareketlerle idare ediyorduk. Serkan sümkürdü. Ağlamanın ertesinden gelen sümkürme, aşağı yukarı hayata geri dönüşü müjdeler. Artık konuşmanın vakti gelmişti. Derhal alkolü çağırdık...

Serkan, ara sıra ağlama tarafına geçmek isteyen bir sesle yaşananları anlattı. Dertleşmenin başında olay üzerine konuştuk. Alkol miktarı arttıkça Serkan'ın özel sorunu genelleşmeye başladı. Serkan'ı terk eden bayan gittikçe silikleşerek tüm kadınları temsil eden bir figüre dönüşüyordu. Muhabbet, "kadınlar" başlığı altında yayıldıkça Serkan rahatlamaya başladı. İlerleyen biralarda, arkadaşımızı terk eden bayanın rehberliğinde bütün "kadınlar"ı masaya yatırdık, onları iri laflarımızla dövdük, ardından daha da genelleşerek "hayatı" masamıza yatırıp onu da iyice dövdük. Hayatın boktan olduğuna dair fikir birliğine varmak bizi güçlendirmişti. Gecenin sonunda neşeyle biralarımızı tokuşturuyorduk. Kendimizi, ortama saldığımız iri laflar sayesinde bir şeyleri yenmiş gibi hissediyorduk, ama neyi yendiğimizi tam bilmiyorduk...

II. Gün

Serkan, dün gece bizden ayrılıktan sonra dayanamayıp sevgilisine telefon açtığını söyledi. "Abi napıyosun, biz ne konuştuk..."benzeri laflarla ve hayret anlamındaki el hareketlerimizle kendisini bir süre kınayıp sonra derse girdik. Okul çıkışı, son durumu irdelemek üzere bir gün önce buluştuğumuz mekana gittik. Bu seferki buluşmamıza, Barış'ın bizden 10 yaş büyük abisi Hakan da geldi. (Niye geldiğini hala bilmiyorum.) Biz Serkan'ı zayıflığından dolayı kınamaya devam ederken, Hakan hiç sesini çıkarmadan bizi dinledi. Ara sıra burnundan nefes vererek söylediklerimizi küçümseyen gülüşler attığını görüyordum. Varlığı rahatsız ediciydi, ilişkilere dair aklıma gelen iri lafları masaya doğru rahatça yuvarlamamı engelliyordu. Masada sessizliğin yaşandığı bir anda sigarasını uzun uzun ezdikten sonra (gerçekten hayatımda gördüğüm en uzun sigara söndürüşüydü), "Beyleer" diye söze girdi. Kısa sürede masanın hâkimi oldu. Çok cılız kalmıştık. Araya sokuşturmaya çalıştığımız iri laflarımız, onunkileri görünce kaçışıyordu. Serkan'ın ayrılık acısı, hayata dair aforizmaların havada uçuştuğu bir çeşit brifinge dönüşmüştü. Serkan da dâhil, Serkan'ın ayrılık meselesini unuttuk. Varlığımızı Hakan Abi'ye ispatlamak için, yaşımızın çok ilersinde bir yerlerde böcek gibi debelenip duruyorduk. Bir türlü olmuyordu. Biz ne desek önce gülümsüyor, sonra "yolun başındasınız" ses tonuyla bize yeni bir ders veriyordu. Hepimiz, laflarıyla kadınları ve hayatı paketleyip elimize veren bu abiden etkilenmiştik. Aslında ben, "**Başarısızlık bir tercih değildir**" dediğinde, bu devasa lafın konuyla bağlantısını kuramayarak biraz işkillenmiştim ama çok da üzerinde durmadım. Galiba kendi cümlelerimiz çok şık olmadığı için, hayatı tek celsede özetlediğine inandığımız bu özlü sözlere ihtiyacımız vardı. Ama "**Bir asansörü hangi kattan çağırırsan oraya gelir**" lafını nasıl yedik, onu bilmiyorum. Normalde bu berbat lafı duyduğumuzda taş olmamız lazımdı. Bu cümleden sonra muhabbetin devam etmesi için bir neden kalmamalıydı. Yumruklarımızı uzun uzun dişlemeliydik. Ama devam etti muhabbet. Bu cümle hayata dâhil oldu...

Eve dönerken her zaman yaptığım gibi durup film afişlerine baktım. Afişlerden birisi "Jane'in Zaferi" isimli bir filme aitti. Demi Moore oynuyordu. Afişteki Demi Moore'un hemen yanına Hakan abimin sözünü yazmışlardı: "**Başarısızlık bir tercih değildir**"... Yürüdüm. İçimden pek de afili olmayan kendi aforizmamı birkaç kere tekrar ettim: "Vay be!"

III. Gün

Serkan sevgilisiyle barıştığını söyledi. Sonraki günlerde aramız biraz soğudu. Böylelikle, "İlişkiler hakkında çok konuşma, sonra sen kötü olursun" klişesini de tüketmiş olduk...

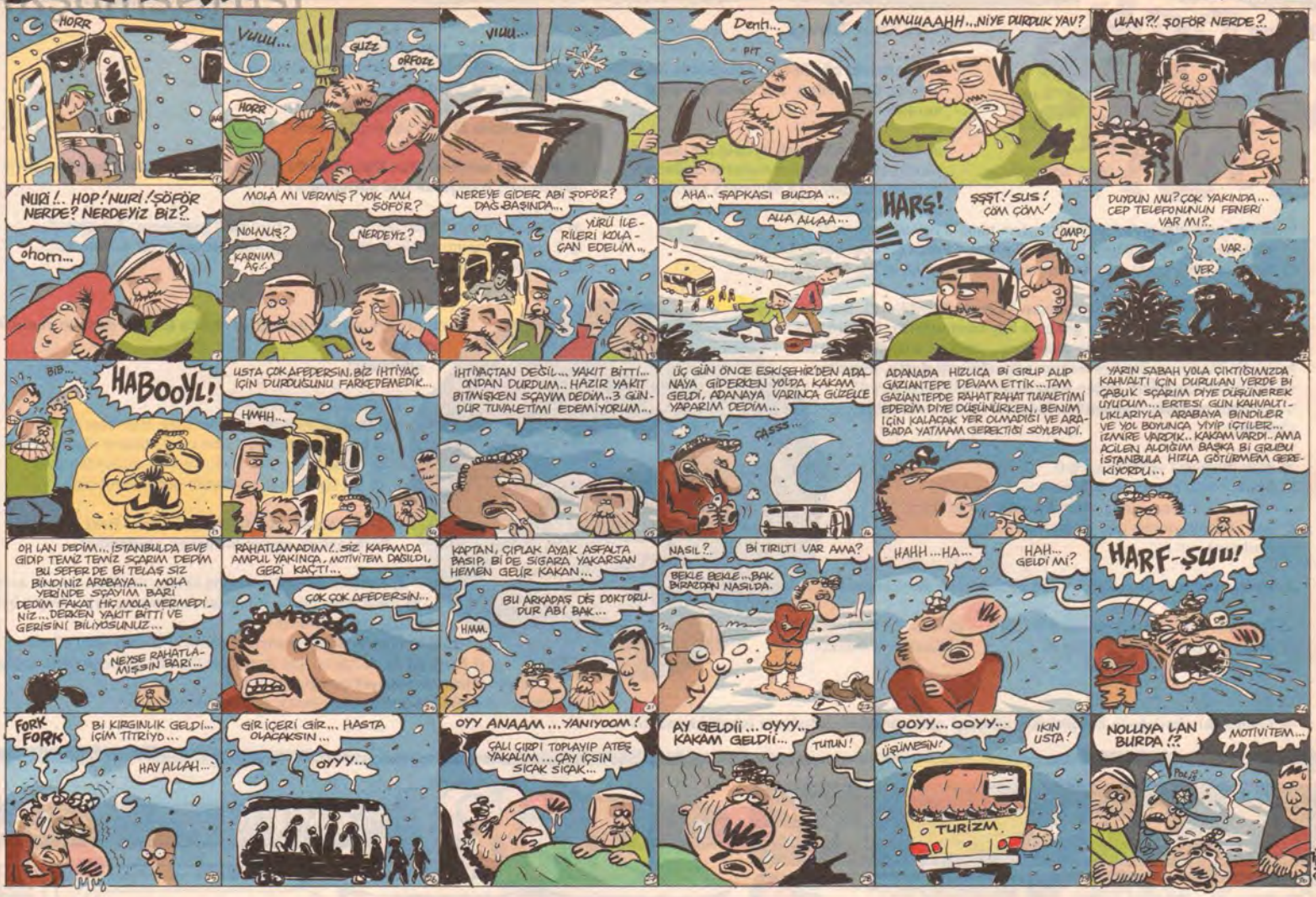
10 Yıl Sonra

Terk edilen adamın arkadaşları geldi. Adamın omuz başlarını, bizim 10 yıl önce yaptığımız gibi sıkıp gevşettiler. Birer bira söyleyip konuşmaya başladılar. Kısa sürede konuyu "kadınlar" başlığı altında genelleştirdiler. Her şey olması gerektiği gibiydi. Bir an o masada olmayı istedim. (Alkolün etkisiyle yan masaya sarkmak dünyanın en sağlam yaşlılık alametlerinden biridir.) Yanlarına gitsem Hakan abileri olacak yaştaydım. İçlerinden birisi, bir kitaptan olduğunu sandığım şu cümleyi sarf etti: "Aşk bir kadının tüm öyküsü, erkeğinse ise yalnızca serüvenidir." Bu kötü lafın ayrılan adamın durumuyla hiçbir bağlantısı yoktu. O masada olmadığıma şükrettim. Hesabı isteyip kalktım. Eve dönerken baktığım film afişlerinde ilginç bir şeye rastlamadım. Yalnız bir süre Brad Pitt'le bakıştık. Apartmandan içeri girip asansörü çağırdım. Gerçekten de çağırdığım kata geldi. Bindim.

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

Sarı Gelinler

ÇAĞDAŞ BİLİM KURGU ÖYKÜLERİ

YAVUZ ÖZTÜRK

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

VÖSYM – Türkçe

1- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde bariz olmasa da inceden 'kılı alma' durumu vardır?

a) Lan sakın o kıvırcık muavin biz uyurken yapmış olmasın ejder dövmelerini belimize?!
b) Dört saat boyunca deligonca kemiren vaşak yavrusunun gözlerine kan inmişti!
c) İlçeye mobiletle giderken montu şişen tombik bey siz misiniz?!
ç) Yaşlı kadının elini öpmek çelimsiz latin için adeta bir hobi olmuştu!
d) 'Küvette rafting yasaktır' yazan muzip arkadaşı en az bir kez göresim var!

2- 'Harmandalı oynayanlar, zamanı kaybetmiş gibilerdi. Sanki son yılı bu oyunla geçirmişlerdi de gene de doyamamışlardı. Dizlerini her yere vuruşta gülümsemeleri genişliyor, yeni bir inançla, taze bir kuvvetle bu oyuna ölesiye devam edeceklerini dosta, düşmana ve hiç işi olmayanlara ruhen haykırıyor, haykırıyorlardı!' Yukarıdaki metinde bahsedilen insanlar hangi ruh haline sahiptir?

a) Aşırı duygusal ve biraz saygılı
b) Arsız, edepsiz, yer yer terbiyesiz
c) Gözlerinin beyazı almış yürümüş, tedirgin ve titrek
ç) Deli ayağına yatmış gibi ve tutumlu
d) Pırıl pırıl, ışıl ışıl

3- Türkçe yazılmış ilk polisiye yapıt aşağıdakilerden hangisidir?

a) Toraman Edeyü Hançarlayan Kim idü?
b) Bostana Sinsi Sızdı?
c) Otağına Zehirli Tütsü Bırakırın!
ç) Gurtlarla Dohsan Gün!
d) Bir şamanlar Moğolistan!

4- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde, cümleyi aşıp paragrafa dönüşme isteği hissedilir?

a) Nihat Kahveci, Pastavilla'ya transfer olmuş!
b) Bir ben miyim pelikan gecenin karanlığında!
c) Esra Ceyhan Boru Hattı!
ç) Hepimiz kardeşiz, bu ensest ne diye?!
d) Türk lolipop Müziği'nin öncüsü Demet Akalın!

5- Bir silah markası olan Kalaşnikofla ilgili aşağıdaki kelime esprilerinden hangisinde trangoluk had safhadadır?

a) Düzensiz ordu: Salaşnikof...
b) Askeri marangoz: Talaşnikof...
c) Erzurum yapımı tüfek: Dadaşnikof...
ç) Kabiliyetsiz ordu: Kalasnikof...
d) Savaşma seviş: Yalaşnikof...

6- 'Genç kız aniden uyandı ve 'Küba Onaltı' dedi ve yeniden uyudu.' olmalıdır?

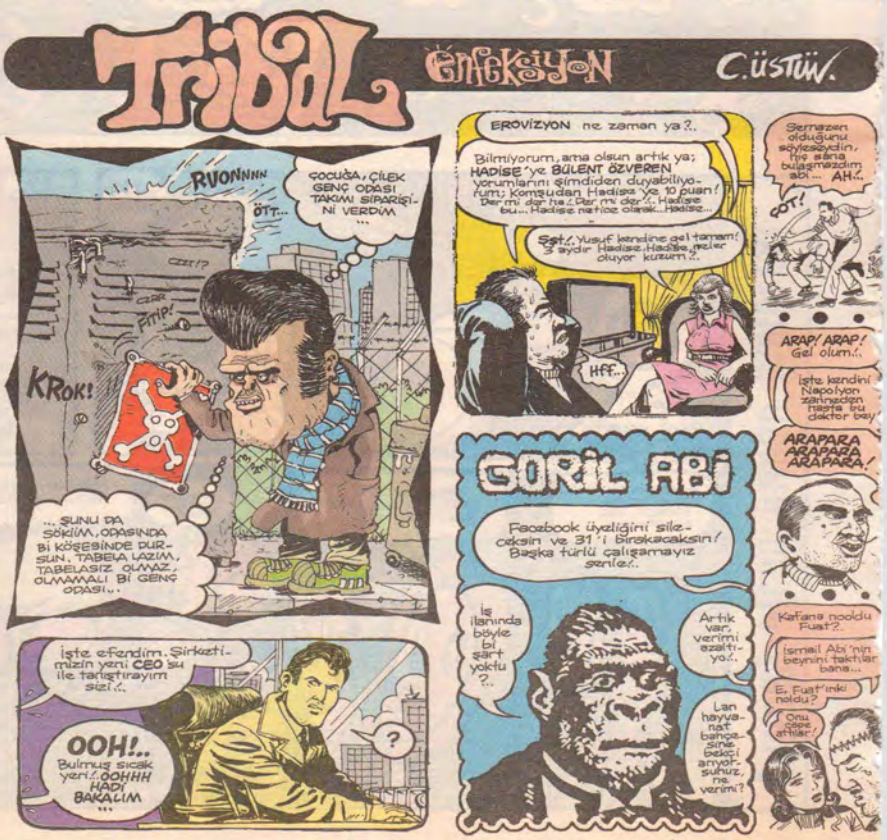
a) Küba Onaltı ne lan?
b) Dede Efendi ne, ikisi de sıfat, isim hani?!
c) Uyanınca ona 'Ya save et, ya terket' diyeceğidim!
ç) Habertürk, Sky Türk, Türkler arasından gelir!
d) Bu tip durumlar, durum değil, sorundur!

7- Aşağıdaki cümlelerden hangisi Eski İstanbul Türkçesi'ne uygun bir örnek sayılamaz?

a) Eskiden havaalanlarında herkes birbirini tanırdı azizm!
b) İdeal dost, büyük il haritasını görünce, evini arayıp bulup arkadaşına gösterendir!
c) Bizi bitiren 'Aile salonumuz vardır' kavramı oldu efendim!
ç) Kırık ya da bozuk bir şey tamir edildiğinde 'Eskiden daha sağlam oldu' demek, medeniyet gereğidir!
d) Eskiden Beyoğlu'na jartiyersiz çıkmak ayıplanırdı monşer!

vedatozdemi.ro@gmail.com

Aksamsefasi

8- Türkçe'de dört nokta (....) ne anlam taşır?

a) Söylenecek şey çok da susiim hadi madem!
b) Aynı anda hem nokta, hem de üç nokta demektir!
c) Yürü git lan burdan, bas!
ç) İçinden konuşmak. (Dışından dinleyip veya)
d) Pes yahu, annesini sattığımın!

9- Aşağıdakilerden hangisi, bilimsel veriler doğrultusunda azalarak bitsin?

a) Şaka gibi!
b) Hem ziyaret, hem ticaret!
c) Kriz, Çince'de 'fırsat' anlamına da gelir!
ç) Maaşına zam, işine son!
d) Ben diyorum Antarktika, o diyo g.tüme mantar tika!!!

10- Özneyle ilgili bilgilerinden hangisi kolpadır?

e) Öznenin yükleme olan hasretine 'özlem' denir!
f) Öznenin delikli canım arkasında para saymasına 'vezne' denir!
g) Gizli özne, atletizm dünyasına girdiğinde buna 'hızlı özne' denir!
ç) 'Öz ne ki, biçim hangi şekil olsun?' diyene 'sus' denir!
d) Hepbiri!

birinci eski

kim

kim bana küsebilir
ışığa koştum diye

kim bana kızabilir
zamansız coştum diye

kim bana gelebilir
beri adım attım diye

kim bana gülebilir
gene bir şaka yaptım diye

kim beni sevebilir
ben onu sevdim diye

Bu hafta:
Mehmet Esen'in 'Kuşkulu Bir Gösteri' adlı tek kişilik gösterisi 6 Nisan Pazartesi, 21.00'de, Beyoğlu Hayal Bistro'da.

Türkçe Sözlü Hafif Komik programının 9 Nisan'daki konuğu Okan Bayülgen. (Kanaltürk, 00.30)

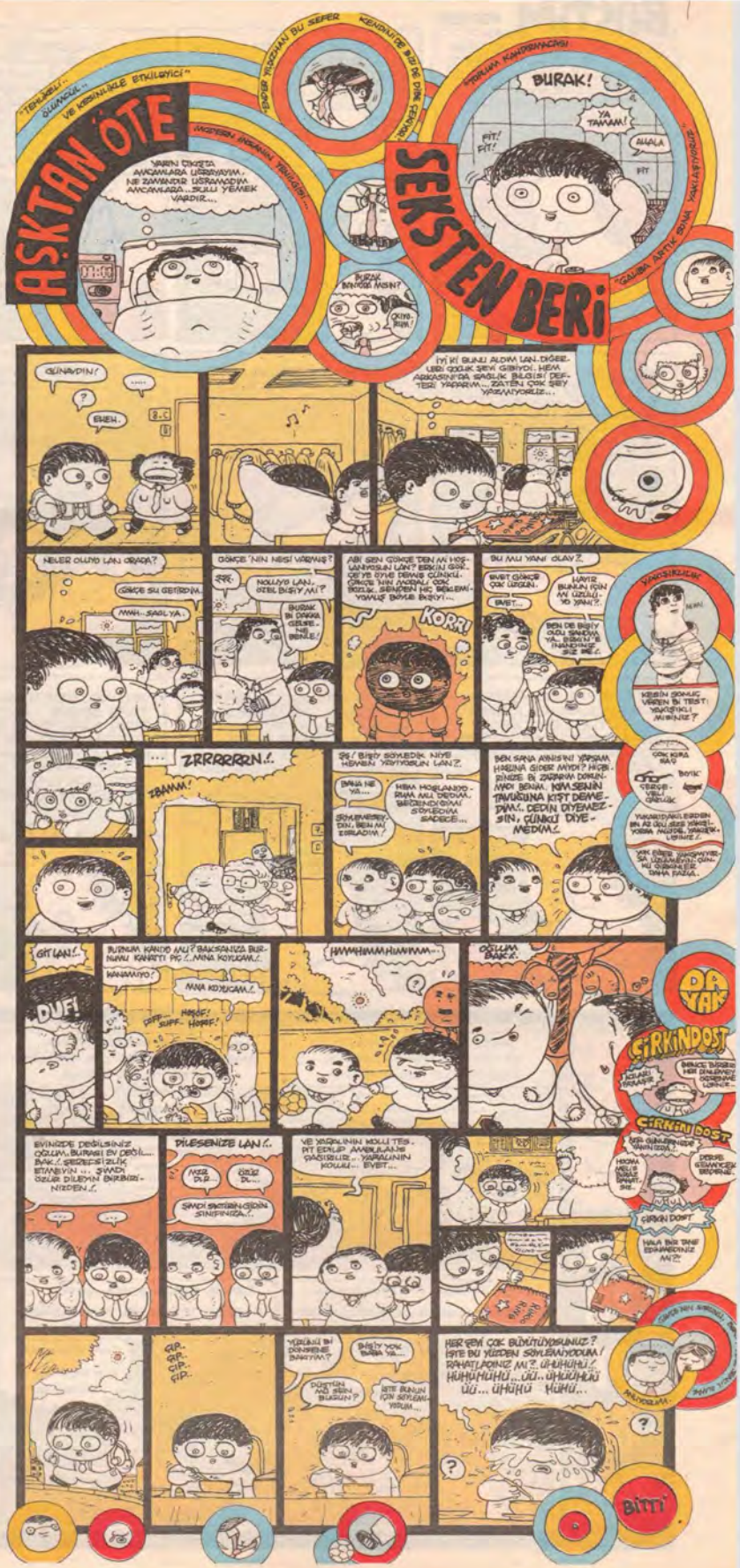

Akşamsefası

BIKTIM...

YİĞİT ÖZGÜR

VALLA BEN BIKTIM. YEDİĞİM DOMATES DOĞAL MI, BİBER ORGANİK Mİ, MARUL BİYONİK Mİ, TURŞU SEMPATİK Mİ, BUNA DİKKAT ETMEKTEN YORULDUM.

ET YERSEM A VİTAMİNİ Mİ ALIYORUM, AT YERSEM DEH PROTEİNİ Mİ VERİYORUM BİLEMEDİM... SIKILDIM.

DAYIM KANSEROJEN Mİ BESLENİYOR, EBEM ÖSTROJEN Mİ SIÇIYOR ANLAMADIM. ŞEFTALİ POTASYUM DEPOSU MALI, LAHANA MAGNEZYUM KULİSİ Mİ YAPIYOR, DUYMAK İSTEMİYORUM.

ŞİŞMANLIĞIN GENİ Mİ BULUNDU, MUTLULUĞUN ZULASI MI PATLATILDI, BU HABERLERE İNANMIYORUM.

ÇOCUĞUMA MEYVELİ YOĞURT YEDİRİRSEM BOYU UZAR MI, YEDİRMEZSEM KİMİN UZAR, DUYMAK İSTEMİYORUM. ÇOCUK BİLE YAPAMIYORUM Kİ KORKUDAN.

HER SABAH BİR TATLI KAŞIĞI YERSEK DAHA MI GÜZEL YAŞARIZ? HER GÜN BİR AVUÇ FINDIĞI HANGİ BİLİM ADAMININ KIÇINA SOKSAM BENİM KULAĞIMA GÜZEL ŞEYLER FISILDAMASINI SAĞLAYABİLİRİM?

AZ UYKU HASTALIĞA DAVETİYE ÇIKARIYOR, ÇOK UYKU ÖMRÜ KISALTIYOR. GÜNEŞİN ALTINDA ÇOK KALMA ÖLÜRSÜN, AZ DA KALMA AYIP...

YETER... YETER... YETER... MEYVELERLE SEBZELERLE, EŞYALARLA DA ARAMI BOZDUNUZ. ZATEN İNSANLARA KÜSMÜŞTÜM, ARKADAŞLARIMA GÜVENEMEZ OLMUŞTUM.

ZATEN ANNEM BABAM SAPITMIŞTI, HÜKÜMETTEN TİKSİNİYORDUM, SEVGİLİM YALAN SÖYLÜYORDU.

ÖĞRETMENİM RUH HASTASIYDI, KOMŞUM KARISINI DÖVÜYORDU, KARISI MANAVLA SEVİŞİYORDU. MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SATIYORDU.

BİZ O ELMALARI YERKEN, ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYORDUK. AİLEMİZDEN UZAKLAŞIYORDUK, SEVGİLİMİZDEN KUŞKULANIYORDUK.

ÖĞRETMENİMİZDEN NEFRET EDİYORDUK, KOMŞUMUZ KARISINI DÖVÜYORDU, KARISI MANAVLA SEVİŞİYORDU, MANAV DA HORMONLU ELMALARI BİZE SATIYORDU. BİZ O ELMALARI YERKEN ARKADAŞLARIMIZLA SAHTE SOHBETLER EDİYORDUK....

VELHASIL DOSTLARIM, BANA TAZE SEBZE - MEYVE GETİRİN. BANA TAHIL, GEVREK GETİRİN, KEPEK GETİRİN. BANA VİTAMİN, ÇİNKO, BAKIR, DEMİR, MAGNEZYUM GETİRİN.. DOSTLARIM BANA POTASYUM GETİRİN...

BANA ORGANİK, BOTANİK, FOLKLORİK NE VARSA GETİRİN. ANTİOKSİDAN, SPA, ALOE VEROEA MIDIR NE BOKSA HEPSİNİ GETİRİN!!! GETİRİN .MİNA KOYİM, DEDİĞİNİZ DOĞRUYSA ÖLECEĞİM BUNLAR OLMAZSA BEN!!!

YA DA GETİRMEYİN... BAKARSINIZ ÖLMEM... BELKİ BİR KUŞ CIVILDAR, BİR ÇİÇEK AÇAR. HAYAT DEVAM EDER... BİR İLKBAHAR AKŞAMI ÇALARIM KAPINIZI..... BENCE AÇMAYIN DOSTLARIM.

SİZOFREN

DENİZ +LER

NEDEN GERÇEKTEN GÜZEL, İŞE YARAYAN EŞYALAR, İNSANIN ALAMAYACAĞI KADAR PAHALI?

ŞU MAKİNA FENA DEĞİL GİBİ AMA GÜŞŞ FİYATA BAK!

UCUZ ŞEYLER, GERÇEKLERİNİN MAKETİ GİBİ. PAHALISI GİBİ GÖZÜKÜYOR AMA İŞE YARAMIYORLAR.

ÜRÜN ÇOK ŞAHANE GÜZEL ABİM. ÖMÜR BOYU KULLANIRSIN

YALNIZ KIRIK GALİBA D!

HE! KIRILMIŞ. DUR YENİSİNİ ÇIKARAYIM

ÇIKARMA

UCUZA EŞOFMAN ALSAN EŞOFMAN GİBİ AMA HEM TERLETİYOR, HEM GİYDİKTEN YARIM SAAT SONRA DİZ YAPIYOR.

BU MUDUR YANİ? DAHA YARIM SAAT OLDU LAN GİYELİ!

UCUZA GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ ALSAN, GÜNEŞTEN GÖZLERİ KORUMADIĞI GİBİ, KÖR EDİYO Bİ DE İNSANI.

ŞAHANE GİBİ... LAKİN GÖREMİYORUM GÖREMİYORUM ... ALLAHIM

UCUZA FOTOĞRAF MAKİNESİ ALSAN, FOTOĞRAF MAKİNESİ GİBİ GÖZÜKÜYOR AMA FOTOĞRAF ÇEKEMİYOR.

HEPSİ ÇÖP OLMUŞ FOTOLARIN

TERLİK ALSAN UCUZA, ŞEKİL OLARAK TERLİK GİBİ AMA ALDIĞIN GÜN İÇERİSİNDE KOPUYOR.

OHA DÜŞÜYODUM ... DUR DAHA İLK GÜNDÜ BE!

ŞLAP

BİLGİSAYAR ALSAN UCUZA. BİLGİSAYAR GİBİ AMA OYUN OYNANAMIYOR, ŞU YAPILAMIYOR, BU YAPILAMIYOR.

HİÇ BİR OYUN OYNANMIYO MAKİNADA. GEÇEN HAFTA ALMIŞTIM

BU MODELDE NORMAL BEYFENDİ. TÜMLEŞİK EKRAN KARTI SEBEBİYLE

EKRİM TÜMLEŞİĞİNİ

PAHALISINI ALSAN, ALAMAZSIN YA, İŞTE O KÖTÜ ÇIKTIĞINDA, KAVGA ÇIKIYOR ZATEN. BENİM EVDE Bİ SÜRÜ MAKET VAR

CAAART!

OHA TÜM EVİN KARTONDAN OLDUĞU YETMİYOMUŞ GİBİ BEN DE KARTONDAN MAKETMİŞİM LAN. AHA DA YIRTILDIM

DENİZ ENSARİ 2008

densari@hotmail.com

Akşamsefası

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

GEÇEN GÜN BİR ADRES ARIYORUM.. FINDIKLI'DA DEMİŞLERDİ GİTTİM BULAMADIM. TOPHANE'DEN KARAKÖY'E KADAR YÜRÜDÜM.. SORMAMAK İÇİN UZUN SÜRE DİRENSEM DE BAKTIM BULAMIYORUM, GİTTİM SORDUM SONUNDA BİRİNE...

MERABALAR KOLAY GELSİN. ARSELİK BAYİİ VARMIŞ NEREDE BU ACABA BİLİYO MUSUNUZ?

YEMEK YEMEYE GELSİN ANLAMAK

BOŞUNA DİRENMEDİK HERALDE. ÇÜNKÜ BU ÇOK GELİYO BAŞIMA.. NE ZAMAN ADRES SORMAK İÇİN BİRİNİ SEÇİP "HAH BU SEVE SEVE, BÖYLE ELLERİNİ SALLAYARAK KIPIR KIPIR TARİF EDER" DESEM ADAM UYUZUN TEKİ ÇIKIYO. YANİ ADRESİ BİLİP BİLMEMESİ ÖNEMLİ DEĞİL, GIDIP EN UYUZUNU BULUYORUM.

DİYELİM ŞU 3 KİŞİ VAR. HANGİSİNE ADRES SORARSINIZ?

ŞUNA SORULABİLİR DİYANT

BEN DE ONA SORUYORUM AMA TUTTURAMIYORUM.

BEKLEMEDEN BİR ŞEKİLDE DÖRDÜNCÜ KİŞİ BU ÇIKABİLİYO.

ONU DA NERDEN Mİ ANLADIM? BİR ARKADAŞIM VAR, ADAM BENİM HAYATTA ADRES SORMAYACAĞIM İNSANLARI TESPİT EDİP SORUYO VE HER DEFASINDA DA TUTTURUYO LAN...

USTA BULUL PAŞMAKÇI SANAYİ SİTESİ VARMIŞ, NEREDE BU YAA?

ADAM, SİLE, MEMİŞ GİBİ. KIPIR KIPIR GİTMEK DİYE DÜŞÜNÜYO.

BAK ŞİMDİ BURDAN SAĞA DÖNDÜN YA,

EVET ABİ.

ORDAN HİÇ SAPMADIN DÜMDÜZ GİT ABİ, İLK IŞIKLARDA GÖRECEKSİN.

GİT DİYORSUN ORDAN 10 KİLA ÇIKIYO.

EYVALLAH!

İKİ ADAM YAŞ FARKI GÖZETMEKSİZİN BİRBİRİNE "ABİ" DİYOSA KARŞILIKLI SEVGİ VE SAYGI DUYUYORLARDIR. HAYIR ADAM ÖYLE Bİ CANA BAŞLA ANLATIYO ÖYLE Bİ, SANKİ OLUYORLAR Kİ TELEFON ALIP VERİP SONRA GÖRÜŞÜCEKLER PİLAN SANIYOSUN.

ERSİN İHSAN BEY'İ DUYDUN, SEN GİT ABİ O ADRESE, BEN GELMİYORUM...

LAN OĞLUM, İHSAN BEN NE LAN?

İHSAN ABİYİ DUYDUN. HADİ SIKTIR GİT ŞİMDİ!..

ANNA NOOLUYO LAN...

ABİ ONU DEMİŞTİM BİRAK-TIN?

BOŞ! TU Kİ ZARİEN

BU BİR YETENEK GALİBA... ÇÜNKÜ GÖRÜNÜŞ OLARAK ÖYLE ESNAFIN UYUZ OLACAĞI Bİ TİPİM GİYİNİŞİM DE YOK ASLINDA, YA DA O ARKADAŞTAN DAHA FAZLA UYUZ GÖZÜKMÜYORUM. EN AZINDAN.. NE BİLİYİM BEN DE YERİ GELDİĞİNDE "USTA", "KARDEŞ", "SELAMINALEYKÜM", "EYVALLAH" KULLANIYORUM, AMA Bİ ŞEKİLDE ONUN GİBİ OLMUYO.

GERÇİ DÜN BİRAZ GÜZEL BİŞEY OLDU, EVİN ALTINDAKİ BÜFEDEN BOŞ BİR KUTU İSTEDİM, "KOMŞU KOLAY GELSİN" PİLAN DA DEDİM, ADAM SAĞOLSUN YUKARDA BİR YERE TIRMANIP KUTU ARARKEN BİR MÜŞTERİ GELDİ...

SİZ Mİ BAKIYOSUNUZ?

YOK.

ABİ MÜŞTERİ GELDİ!..

GEL YORUM!..

GELİYO HEMEN. BİR SANİYE...

EHE!

GÜZEL BİR ANDI NE BİLİYİM. "BEN DE BURAYA AİT BİRİYİM, GEREKİRSE BİR ŞEKİLDE ALMAK İSTEDİĞİN ŞEYİ SANA VERİP PARAYI KASAYA KOYARIM, VE BÜFECİ ABİ BUNU YAPIRSAMAZ" GİBİ BİR DUYGU OLUŞTU..İYİYDİ YANİ... BAZEN DE BERBERLE İYİ MUHABBET EDİYORUM. ARKADA YA DA YAN KOLTUKTA BAŞKA MÜŞTERİ VARSA ÇEKİNİYORUM, AMA SADECE BERBER VARSA VAR YA, ACAYİP KONUŞUYORUM.

BUNLAR VAR YA NAMUSSUZ, ŞEREFSİZ, YOK BUNLARIN...

YAA SANA NE DİYORUM..ÜÇ-KEYİ SATTI BUNLAR ÜÇKEYİ..

EVET SATTI..

SÜPER LAN BAŞKA BERBER MUHABBETİ YAPABİLİYOM...

ESKİYE GÖRE BÖYLE ŞEYLERİMİ GELİŞTİRDİM, ESKİDEN HİÇ BECEREMEZDİM. AMA ŞU ADRES SORMA MUHABBETİNDE HALA BİR YOL KATEDEBİLMİŞ DEĞİLİM. BİRİ BANA SORUNCA DA ÇOK BECEREMİYORUM.

ŞİMDİ ŞU TARAFTAN GİDAN İSTİYOSANIZ...

BU "İSTİYOSANIZ"İ KUL-LANMIYORAKTIN DOSTUM.

IŞIKLAR-DAN DA DÖNEBİLİRSİNİZ YA DA BİRAZ DAHA YÜRÜYÜN BİR PASTANE VAR, NEYİ YA ADI...

BAKIN DİNLERSİ-NİZ GÖR-GÜSÜ-NÜZ...

NEYSE İSMİNİ ŞİMDİ TAM ŞEYAPAMADIM AMA ONUN ORDAN DA SAPABİLİRSİNİZ YANİ...

YÜZLERİNDE "HMM BU BİLMİYO" İFADESİ...

BİLİYORUM LAN OKSA.

YOK YOK BİL-MİYO, BİRİNE DAHA SORACAK.

TAMAM.. ÇOK TEŞEK-KÜRLER.

EĞER DENK GELİRSEK DE Bİ ŞEKİLDE SİZE Bİ ADRES PİLAN SORARSAM KISA KESMEYİN ÖYLE (İKİNCİ KAREDEKİ LAVUK GİBİ) TAVIR DA YAPMAYIN, BÖYLE BİRAZ İLGİLENİN, KARŞILIKLI ABİ ABİ DİYELİM, GÜZEL ŞEYLER BUNLAR.. ...MAA KOMŞUNUN DÖNERCİSİ, DÖNERİNİZ DE YIRAK GİBİ GÖZÜKÜYODU ZATEN.

Akşamsefası

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mekânsızlar

Ev beni dövdü. Yataktan kalktım, ağzım kurumuştu. Su almak için mutfağa giderken ayak serçe parmağımı kapının kenarına çarptım. Sendeleyerek gidip ayağıma bakmak içim masaya tutunduğum anda muşamba kayarak, masanın üzerindeki bardağı yere düşürdü. Parmağıma baktım görünürde bir şey yoktu ama çok sızlıyordu. Yerdeki kırıkları toplarken elime cam battı, yerden kalkarken kafamın tam üstünü açılmış olan çekmecenin kenarına çarptım. Yere, cam kırıklarının üzerine yığıldım kafamı tutarak. Ortada hiç bişey ve kimse yokken, durup dururken dayağın kralını yemiştim. Yere yığılmış halde bir müddet durdum. Çeşitli yerlerim kanıyordu. Mutfağın ortasında uzanıyordum. Kafamda kan var mı diye elimle acıyan yere dokunup bakarak kontrol ettim. Kafam kanamıyordu. Ayak parmağım çok sızlıyordu, ayağımı havaya kaldırıp uzandığım yerden baktım, kan oturmuştu. Zorla ayağa kalkıp bi bardak aldım, damacanayı pompaladım. Boru sadece gürültü çıkardı ve birkaç damla saçtı bardağın dışına. Damacananın dibinde azıcık kalmıştı su. Pompanın borusu o yaşam pınarını emmeye yetmiyordu. Ağzım o kadar kuruydu ki pompayı çıkarmaya karar verdim. Şimdi de susuz ve yaralı bi halde damacanayla güreşiyordum resmen ama pompa bi türlü çıkmıyordu içinden. Son kuvvetimle asıldım, nihayet çıktı ama çıkarırken lavabonun yanına yığılı duran yeni yıkanmış tava, tabak ve tencere tepesine çarptı pompanın borusu. Tencereler, tabaklar büyük bir gürültüyle lavabonun içine yığıldı. Damacanayı tek elimle kafasından tutarak eğdim, diğer elimdeki bardağa suyu doldurdum. Damacanadaki su bir bardaktan fazla olduğu için taşıp kolumdan süzülerek üstüme ve yere döküldü. Her yer sırılsıklam olmuştu. Suyu içtim. Elimi tişörtümde kuruladım ve seke seke içeri gittim. Kanepenin üzerine oturdum. Altımda bişey kıtırt etti. Gözlüğümün üstüne oturmuştum. Moralim çok bozulmuştu. Sabahları kahvaltıdan önce sigara içmeyeceğim diye karar almıştım ama bir sigara yaktım, ayak parmağıma baktım. Moralim gerçekten bozulmuştu. Güne başlamıştım.

Yana yıkıla geçen yıllar sonunda ilk defa bi kız arkadaşım olmuştu. Bir kadın, sadece bana ait olan bir kadın... Kadınım... İstesem g.tünü ellerim, zerre sesini çıkarmaz. Çünkü o benim kadınım. Biz onla birbirimize aitiz. O an uzakta olan kız arkadaşımı düşündüm. "Kulağı filan var" diye aklımdan geçirirken. Telefona yöneldim. "seni düşünüyorum" manasında çaldırmalıydım ama henüz bir cep telefonum yoktu. Biz, duyarlı Anadolu rakçı gibi öğrencilerin cep telefonu kullanmasının yadırgandığı çetin yıllardı dostlarım. Ev telefonundan çaldırıyordum, benimle aynı dünyayı düşlemeyen sevgilimin cep telefonunu. Sevgilim o yıllarda yeni çıkış yapan rok sanatçısı Nev'e inanılmaz benziyordu. Nev'in küt saçlısıydı. Teni de Nev'in aksine buğdaydı. Ünlü birine bu kadar benzeyen bir sevgilim olduğu için sevinsem mi üzülsem mi bilemiyordum. Tabi bu benzerliği ona asla açamıyordum. Zaten kendisi de ne zaman bi yere gittiğimizde Nev çalsa "off hadi gidelim buradan" diye başka bahanelerden mekânı terk ediyor, Nev'den ne zaman konu açılsa bi şekilde konuyu değiştiriyordu. Sanırım o da bu benzerliğin farkındaydı. Tamam, ben de sivilceli, gözlüklü, Amerikan saçlı (evet dostlarım Amerikan saçlı. Unutmayın ki berber de solculuk, duyarlılık olmaz. Şu 29 yaşımda bile "Nasıl olsun" abi diye sorunca berber lafı uzatmadan, bütün siyasi kimliğimden arınarak "Amerikan" derim ...) bir çocuktum ama insanoğlu hiç bi zaman kendini bilmiyor. Klodya Şifir gibi sevgili istiyordum ve hâlâ istiyorum tipime bakmadan ama Nev'in de kıymetini bilirim...

Ev boştu. Annemler, amcamların yazlığına gitmişti. Ama kız arkadaşım da memleketine gitmişti. O yaz yine vuslata erememiştim. Bütün bi yaz gecelerim bi sürü kalın top sakallı adamla içki içerek geçiyordu. En verimli çağlarımda adam içinde kalmıştım. Boy boy top sakalı olan bi sürü arkadaşım vardı ve hepsi tartışmayı çok seviyordu. "Fildişi kulelerden, sırça köşklerden ne zaman inceksiniz de halkın arasına karışacaksınız Umutcuğum" sözüyle elini sallayarak benimle tartışan bi dostun yerine, kız arkadaşımla olmayı, Sarıyer'de aile evinde kalmak yerine fildişi kuleme kız arkadaşımla gitmeyi tabii ki tercih ederdim. Sevgilim yurtta kalıyordu, ben ise ailemle... Gençlik vardı, ev vardı ama kız arkadaşım yoktu. Başka kız da yoktu. Zira oldum olası kızlara cevabı net sorular sorduğum, onların konuşmasına izin vermeyecek tek veya iki kelimeli sorular sorduğum için onlarla pek muhabbet edemiyordum. Soru cevap şeklinde, röportaj kıvamında bir muhabbet oluyor ve hemen bitiyordu. Soracak başka bişey bulamıyordum, belki sadece "nerelisin" sorusundan sonra "baban nereli baban. Baban nereliyse sen de oralısındır" diyordum o kadar. Sonrası uzun bi sessizlik ve yeni tanışılan kızın gitmesi... Beni bi tek sevgilim çekiyordu ve o da yoktu şimdi...

Ayak serçe parmağıma oturan kana baktım. Siyah tırnaklı insanlardan olacaktım sanırım yakın gelecekte. Elimdeki kesik artık kanamıyordu. Çorabımı giydim, sonra da pantolonumu. Uyuduğum tişörtü değiştirmeden üzerine, önünü iliklemediğim bir gömlek giyerek evden çıktım.

Kavurucu bir sıcak vardı. Buz mavisi, dar kotumla bayırdan yukarı çıkarken sigara içiyordum. Bu zorlu yürüyüşün sonunda kadim dostum Burak Saka'ya varacaktım. Gözlüklerim kırıldığı için önce başka birini o sandım. Tam adama doğru yönelirken gerçek Burak'ı gördüm. Yine her zamanki gibi buluşmaya erken gelmişti. Günün planı belliydi, Burak her şeyi ayarlamıştı. Burak'ın ortaokuldan sonra ticaret lisesine giden bi arkadaşıyla buluşacaktık. Belki de onun liseden, başka adam arkadaşları da bize katılabilirdi. En az 8 erkeği içeri alabilen barlardan birine gidip bira içecektik. Arkadaşı işten çıkıp gelmişti. Mecidiyeköy'de bir muhasebecinin yanında çalışıyordu. İşten geldiği için takım elbiseliydi. Petrol yeşili takım elbisesini yavruağzı bir kravatla tamamlamıştı. Bol bol ortaokul anılarından bahsettiler. Daha önce ortaokuldan bu kadar çok anısı olan iki kişi hiç görmemiştim. Keyifli bir sohbet oluyordu, kız arkadaşımı özlüyordum. Sonra muhasebecinin, liseden üç arkadaşı da gecemize katıldı. Kız arkadaşımı daha çok özlüyordum. Bir rock bara bir takım elbiseli bile fazlayken, dört takım elbiseli gördü o gece Türk Hevi Metal camiası. Saat 2'ye yaklaştığında çok sarhoştum. Şu en verimli çağlarımda eve bir kadınla dönmem gerekirken, dört takım elbiseli genç muhasebeciyi ve bir PENTAGRAM tişörtlü tipiği s.ktiğimini eve atıyordum.

Taksideydik ve muhasebecilerden biri sığışırız diyerek kucağıma oturmuştu. Evet, eve gitmeyi ben teklif etmiştim. "Abi gelin beni dinleyin. Bize gidelim. Mangalda kanat yaparız, rakı da alırız" diye tutturan bendim ama kucağımdaki muhasebecinin kemikli g.tü dizime battıkça beni aydınlatmış, doğru yolu bulmamı sağlamıştı. Kafamı muhasebecinin sırtının arkasından çıkararak "Abi şimdi hatırladım. Evde mangal yok. Komşuya verdik, geçen hafta. Bir hafta oldu geri getirmedi mangalı ibne. Gidemeyiz eve... Gitmeyelim. Gitmemeliyiz" dedim. Burak'ın ortaokul arkadaşı gülümsedi ve " merak etme bizim yazıhanede, kömür de var, mangal da var, çıra da var. Şimdi gider alırız, Mecidiyeköy'e gidelim kaptan" dedi. "abi sen muhasebeci değil misin ne mangalı" diye telaşla sordum. "geçen hafta arkadaşlarla Belgrad ormanındaki Bentler'e gitmiştik pikniğe. Eve dönerken taşınmaya üşenmiş, yazhaneye bırakmıştım. Anahtar var, alırız hemen" dedi.

Mecidiyeköy'de bir iş hanının önünde durduk. "Abi girmeyelim. Polis filan hırsız sanar" dedim. Muhasebeci "Umutcuğum ben buranın çalışanıyım kim bişey diyebilir. Kim diyecek abi. Kim diyecekk" diye itiraz etti. Köpek gibi sarhoştu. Kuruyan dudaklarını yalayarak, gözlerini kısarak konuşuyordu, evime gelmeye çok kararlıydı... Dış kapıyı açtı, içeri girdik. Tam bir işhanıydı. Girişte bi çay ocağı ve bi anahtarcı vardı. Asansör yoktu. Merdivenlerden çıktık. Bir diş deposu, bir terzi, bir ozalitçi, bir avukat bürosu ve birçok ne olduğunu anlamadığım büro gördüm yukarı çıkarken. Sonunda geldik. Tam bir yazaneydi içerisi. Geniş bir masa, büyük deri bir koltuk, duvarda deri pano, iki demir dolap, raflar, çekmeceler, iki misafir koltuğu, misafir koltuklarının arasında cam bir sehpa ve sehpanın üzerinde dev bir kültablası vardı. Masa çok büyüktü ve üzerinde bir bilgisayar, dolmakalemlik, sümen, mühür, ajanda ve çeşitli firmaların sektör içi dergileri vardı. Tam bir büroydu, tam bir yazhaneydi...

Mangalı aldık ve bizim eve gittik. Kanat filan yapamadan hepimiz sızmaya başladık. En son muhasebecinin tuş sesi açık cep telefonundan kız arkadaşıma " Sni çk özledim dünyanın en güzel kızı. Sevimli Bebişin Umut :-) bir arkın tel bu:-)" yazmaya çalışıyordum.

Bu olaydan iki hafta sonra kız arkadaşım ve ailem hiçbir şeyden habersiz şehre geri döndü. Ben ise müzik serüvenimde rotayı Iron Maiden'den Nick Cave'e çevirmiştim. Bu Avusturalya'lı dünyaca meşhur rock sanatçısının bir hayranı olmuştum. Ses sanatçılığının yanında şairliği ise ayrıca saygı duymamı sağlıyordu Nick'e. Kız arkadaşıma sürekli Nick Cave'i övüyordum, hiç baş başa kalamadığımız kafelerde, barlarda... Pek ilgilenmese de, kız arkadaşım olduğu için severmiş gibi yaptı. Nick'i anamızdan babamızdan daha çok sevelim istercesine övüp durduktan sonra, onun ne kadar ulvi bir insan olduğunu anlattım ve benim de Nick'e gönül vermemi sağlayan Nick'in o güzel özelliğini açıkladım sevgilime. "Nick Cave'in yazhanesi varmış aşkım" dedim. Tam emin olmadığım bir bilgiydi bu ama çok sevinmiş ve hemen sevmiştim Nick'i... Kendisi aynı zamanda yazar ve şair olduğu için yazılarını yazmak için bir yazhane tuttuğunu söylemişti bi arkadaşım. Diyafona basıp çay ocağına "Nick Cave'e iki oralet, bir çay. Misafirim var, çabuk olun" diyen rock yıldızının kulu kölesi olurum ben be. Bir müddet de yazhane ve yazhane kültürünü sevgilime övdükten sonra soluğu kadim dostum Burak Saka'nın yanında aldım.

"oğlum saçmalama lan ben hayatta isteyemem" diye itiraz etti. "ulan nolcak ortaokuldan arkadaşın işte, hem benim de arkadaşım. Ama sen samimisin, sen iste. Versin hanın, yazhanenin anahtarını, sabah uyumadan çıkarız, kimse farketmez. Sağlıklı bir erkeğim lan sonuçta, benim de bi takım ihtiyaçlarım var" dedim. Uzun telefon trafiğinden sonra güç bela aldım hanın anahtarlarını ardından da kadınımla bir kafede buluştum. Bugün her zamanki gibi saat 10 buçuk gibi eve ve yurda dağılmayacaktık. Günün ilk ışıklarına kadar beraber olacaktık. Saat 10 buçuğa kadar benimle Mecidiyeköy'deki yazhaneye gelmesi için yalvardım. "Umut saçmalama! Ben böyle bir gece tasarlamıyordum. Şu an bana, bilmem ne muamelesi yaptığının sanırım farkındasındır" diyip ağlamaya başladı. "Ya canım ben sana bişey yapalım demiyorum ki. İlişkimizde bi takım sorunlar var biliyorsun, ben sana "gel bu konuyu büromda konuşalım" diyorum. Başka bişey mi yapalım diyorum. Hem Nick Cave'in de varmış, o çağırsa gidersin" dedim.

Elimizde bir torba dolusu bira ile handan içeri girdik, yazhaneye çıktık. Sabahtan beri surat yapıyordu. Ben dev deri koltuğa oturmuştum, o ise karşımdaki misafir koltuğundaydı. Sessizce bira içiyorduk. Ortamı elimden geldiğince neşelendirmeye çalışıyordum. Bilgisayarı açtım. İnternet yoktu, içinde ofis programları, muhasebe programı, bir Rafet el roman, bir Castin Timbırleyk mp3'ü ve muhasebecinin Selami Şahin'le Olivyum alışveriş merkezinde çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Gördüğüm en boş bilgisayardı. Rafet el roman'ı açıp küçük hoparlörlerden sesi odaya verdim, gergin ortamı neşelendirsin diye. Kız arkadaşım ise sigara içip boş gözlerle elindeki bir inşaat şirketinin dozer kataloguna boş gözlerle bakıyordu. "şu hayatta neler oluyor" diye eşlik ettim şarkıya. Yerimden kalkarak, parçanın "eğer insan seviyorsa/sen de kalbinde yer aç sevgiye / sokaklarda asılı afişler /reklamlar konserler geceler/

/ kasap önünde dilenen kediler /berberde konu yine ekonömi" kısmında kız arkadaşımın boynuna öpücükler kondurdum. Ağlamaya başladı. "canım ne olur şu güzel geceyi mahvetme" diye azarladıktan sonra. Karşısında bira içerek dans etmeye başladım. Çiftleşme mevsimindeki bir tropik kuş gibi dans edip şakıyarak, eşimi aşka davet ediyordum resmen. Büro dar olduğu için küçük adımlarla dans etmem, dansımı oldukça erotik kılıyordu. "offf yaa burası çok sıcak oldu" diyip tişörtümü çıkardım. Göğsüme bir damla, göğüsten yalamalık bira dökerek, damla göbeğime doğru kıvrılarak süzülürken "gençler spor maç kavgasında /şampiyon kartal, cimbom, fener..." diye şarkımı söylüyordum. Karşısına oturup aramızdaki cam sehpaya rağmen kolunu filan elledim. "Umut sakın dokunma bana" diye haykırdı Nev gibi sevgilim. "Gelene git, gidene kal demem" dercesine umursamaz biçimde dans ederek yerime, masadaki dev patron koltuğuna tekrar oturdum. Şu odada bir tek Selami Şahin bana güler yüz gösteriyordu. Castin çalınca duygusallaştım, önümdeki cam masanın altına dizilmiş, kartvizitlere ve eski paralara baktım. "aşkım bak zamanında ismet İnönü'lü paralar varmış hiç görmemiştim" dedim ses çıkarmadı. Mühürleri, kaşeleri inceledim. Bir kaşeyi koluma basıp yazıp yazmadığını kontrol ettim. Yazıyordu. Bembeyaz kolumdaki vergi numarası yazan damga ile, bu yazhaneye ait, sevişmek isteyen bir evraktan farkım yoktu. Kaşeyi gösterme bahanesi ile ten temasına girmek için tekrar saldırdım. Beni itip, "midem çok kötü, sanırım kusucam" diyip odadan çıktı. Ardından koşup belinden yakaladım, öpmeye başladım. "Umut lütfen bırak beni" diye ağlayınca hanın iki kat aşağıdaki ortak tuvaletinin anahtarını verdim. "Kapıyı tekrar kitlemeyi unutma. Yabancı biri girip sıçmasın" dedim. Tuvalet konusunda han çalışanlarının aşırı hassas olduğunu biliyordum. Onun gelmesini beklerken dansıma devam ettim. Olacak gibi hissediyordum, vuslata erecektim bu gece, tamamen soyundum. Birden odadaki çay ocağıyla bağlantılı diyafon çaldı. Arayan sevgilimdi. "Umut ben gidiyorum" dedi. "ya nereye gidiyorsun, saçmalama çıkılmaz bu saatte" diye itiraz ettim. "gidiyorum, bi daha görüşmeyelim, tiksindim ben senden" diye diretti. Sarhoş, sinirli bir kız kadar bir erkeğin başına bela açabilen bişey yoktur. "ya tamam görüşmeyelim ama bu gece dur burda. Dışarısı hiç tekin olmayabilir" dedim, diretti. Şu iletişim çağında diyafonla kavga eden ilk çift bizdik. "dur ayrılma bi yere. Geliyorum, konuşalım konuyu" diyerek diyafonu suratına kapatıp, ayağıma ayakkabılarımı giyerek çırılçıplak aşağıya indim. Beni görünce kendini sokağa attı. Kapıdan kafamı çıkararak, sokağa baktım. İlerde yere oturmuş ağlıyordu. "Tamam, canım, yine senin istediğin olsun. ben şimdi yukarı çıkıp giyinicem. Sen de gel lütfen, biraz konuşalım sonra çıkıp gideriz." dedim. "Gelmiycem" dedi. "Gel, yoksa yemin ediyorum biter, yüzüne bakmam" diyip yukarı çıktım.

Geldiğinde giyinmiştim, sinirli bi şekilde mayın tarlası oynuyordum. "Çantamı almaya geldim" dedi. Tam çantaya uzandığı anda kolundan yakaladım. "aşkım noolur aşkım" diye öpmeye başladım. Altımı giyinmediğimi fark etti, ayağa kalkınca. Dur durak bilmiyordum. Hâlden anlamaz bir arsızdım ben. Sehpadaki dev kül tablasını kaldırıp kafama vurmaya çalıştı. Sanırım gerçekten istemiyordu. Böyle naz filan olmazdı. Pencerenin kenarındaki kaloriferin oradaki pantolonumu giymek için eğildim. Kalkarken belime açık bıraktığım pencerenin kenarı çakıldı. "Ahhh" diye bağırıp öylece kalkar vaziyette, g.t baş açık kalakaldım. Sanki fındık gibi kaslı g.tümü sergiliyormuşum gibi bi durum oldu ama canımın acısından kaskatı kalmıştım. Acı bütün vücuduma yayılıyordu. Uzaktan beni izledi. Gün aydınlanıyordu. Biraz oturdum, tuvalete gidip, sıçtım. Suyu kesik olan tuvalette kesik pet şişeyle bidondan su alıp elimi yüzümü yıkadım. Yanına geldim. Giyindim. "Biliyor musun tuvalette ağladım" dedim. İlgilenmedi. Bira kutuların toplayıp, tuvaleti kilitlediğimizi kontrol ettikten sonra handan ayrıldık. Hiç konuşmadan sıcak Mecidiyeköy sokaklarından yürüyerek eve ve yurda doğru yola çıktık.

Güneş her yeri aydınlatmaya başlamıştı, çok sıcak bir yaz günü olacağı belliydi. Leş gibi, yapış yapış, uykusuz ve açtım. Başım ve belim çok ağrıyordu. "saçlarım hep sigara kokmuş" dedi kendi saçını koklayarak. Bişey demedim. Ağzım susuzluktan kupkuruydu, bir güne daha başlıyordum. Bi sigara yaktım.

Akşamsefası

SAFTİRİKLER

OKAY

UMHHM... OKİ ABİ BEN DERGİYE GİDİ Mİ ARTIK GERİCEKTEN...
LAN SEN BENİ DİNLEMİYON "MUHM MOHM" KUNDUZ GİBİ DRUNK DRUNK DRUNK

HAYVAN BİSTİN

GİTTİN GİDELİ BEBEK!..

Dedem seksenlerden sonra azdı... Bizim g.te yazmasından korkup şişme nine aldım hemen.

PKUHFF

EHE

Gezen farkettim, bende sanatçı eli yok bebek, bayaa emek eli var. Kağıdı göremiyorum, düşün.

Dergide yastık olarak kullandığımız bez ördek şırıl kadem bastı bebek... Kesin çaldılar...

GZZ

GHUVVZZZ

Sensizlikte notalara sığındım... Taksitle saza girdim, her gece bozlak çığırdım bebek...

HAYEE

HA YEE

Dedemin huysuzluğu gazından mış bebek. Gazını bi alıyorum, şak diye kesiyo homurdanmayı.

him him

PAT PAT

ZORT

Esnaf gibi her sabah dokuzda masa başı yaptım. Toz kalkmasın diye masamın önünü suladım...

KUYU SUYU CANIM!

FIAR

Traş köpüğü ve jilet almayı unutunca, yangın söndürücü köpüğü ve gretuarla traş oldum...

CIRRTIK

Akvaryumda balık izler gibi bakar oldum dedemin dişlerine bebek. Bayaa dinlendirici...

DİŞİNDE YEŞİL BİŞİ VAR..

Sadece sırtımı kesdesin istedim ama komple yıkadı dedem beni; gıkımı çıkaramadım.

TAN!

Dedemin unutkanlığı bana da bulaşt... Kalemtraş dergide unutup duruyorum.. Ver elini rende..

HIÇ HIÇ HIÇ

Hasta dedemin yerine emekli maaşını almaya gittim. Sırada eroz ufu seyrederek vakit geçirdim.

ZİRAAT BANKASI

İş yetiştirirken çok pis cirrir oldum bebek... Masayı tuvalete taşımak zorunda kaldım...

CIZ! CIZ!

FORZA! KORE!

Sokakta ödev yapıp dilenen çocuklar gibi kaldırımda çizdim. Pareya para demedim.

Topuk nasırlarım için mısır çarşısından ponza taşı almıştım, onu da dergide unutmuşum.

HIÇ HIÇ

Kedinin eşofman kapişonumu hamak bellemesi değil, horlaması hasta etti beni bebek...

GHZZZ

GHZZZ

Dedeme şişme nine aldığıma pişman oldum bebek, herifi iyice dinden imandan çıkardık...

HEYYOO! CANIYI TATİL ETTİLER

CİHAN KILIÇ

sabah 06:30

SÜPPER

23 NUMARA KİMDİ YA?!

KAÇINCI KAN OLUYOPU

IHH

AA! AY VAR!

..E DURUYO-LAR ÖYLE...

AL-SAM AL-IRIM..

RAAANGAAAAK! -İYİ DERSLER! -SAOL..

HAH BAKTIR!

SES! BAKMA LAN BAKMA OLUM, BİZİM SINIF GİTMİŞ... ...SAOA BAKIYO-LAR MI?..

ARAMA VARMIŞ!

ARAMA MI?

EVET NOOLDU KIZ..

OĞLUM YÜRÜSENE HAYVAN OĞ-LUM..

DEVİZLİ İLKÖĞRETİM

3. DERS...

HOCAM TUVALET..

7-F

ÇİT ÇAK...

TIK!

..OĞLUM DEFTERLE Mİ GİDİLİR TUVALETE ÇATLAK MISIN?..

HE HE EHE

HO-CAM HEMEN GELİ-YORUM HE-MEN!

LAN! GEÇTİM VALLA GEÇ-TİM LAN!

Aksamsefası

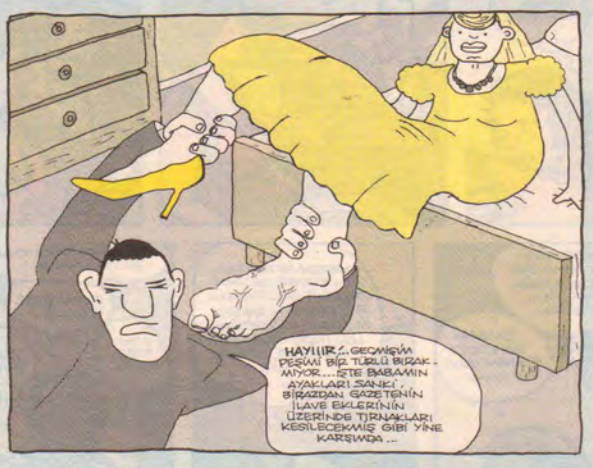
gelen kutusu

İsmini göremedik.

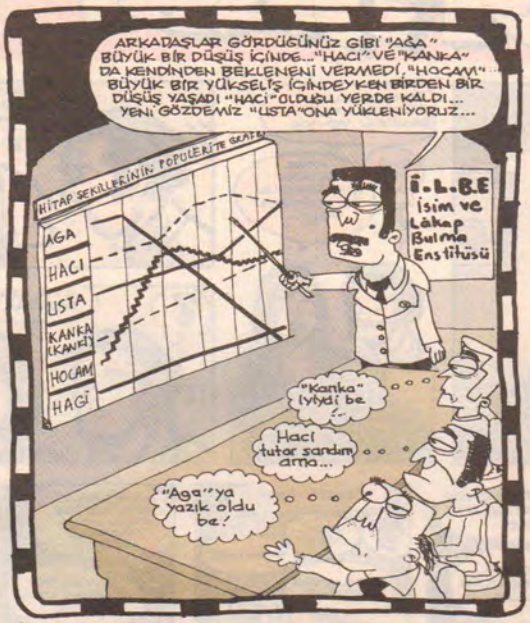
Anıl DUMAN

Hakan KURTAŞ

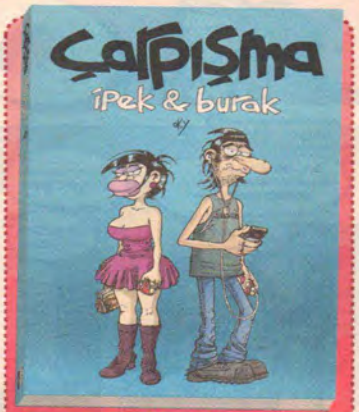

İsmini göremedik - 2

İsmini göremedik - 3

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 01 Nisan 2009 | Sayı: 083
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASIM: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Her ne kadar teknolojiyi kullanan, modern kadın gibi görünse de bir tarafı erkekleri uzak tutmasını söylüyordu. Bu gidip gelmeler beni gece boyunca çok germişti. Yanında çırılçıplak yatarken sabaha dek gözüme uyku girmedi. Erkek öğrenci yurtlarında yapılan eşek şakasını yapmaktan başka birşey gelmedi aklıma. Bir yumurtanın akını çarşafa boşalttım. Sabah ise çok güldüm. O kadar.

SON

Akşamsefası

08 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/15 No: 084
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Obama geldi, herkes hastası oldu...

Akşamsefası

Akşamsefası

BİŞEYLER DUYDUM

SIRF BUNUN İÇİN BAŞKAN OLDUM

KEMER'İN YENİ BELEDİYE BAŞKANI MHP'Lİ MUSTAFA GÜL, KEMER MEYDANINDAKİ "AŞK YAĞMURU HEYKELİ"Nİ KALDIRTTI. KENDİSİ, BUNDAN 2 YIL ÖNCE HEYKELİN KALDIRILMASI TALEBİYLE KAYMAKAMLIĞA BAŞVURMUŞ AMA HEYKELİ KALDIRTMAYI BAŞARAMAMIŞTI. 2 YILDIR 'HEYKEL SANCISI'YLA YAŞAYAN MUSTAFA GÜL, BELEDİYE BAŞKANI SEÇİLİR SEÇİLMEZ, İLK İCRAAT OLARAK HEYKELİ KALDIRTARAK EN BÜYÜK HAYALİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ.

1, 2, 3 SON!

1983 seçimlerinde yüzde 45 oy alan ANAP '8' yerel seçimlerde Konya'dan 3 oy çıktı... Tekrar edelim: 3...

aşağıdaki dersanede yaşanan anlam kaymasını bulunuz...

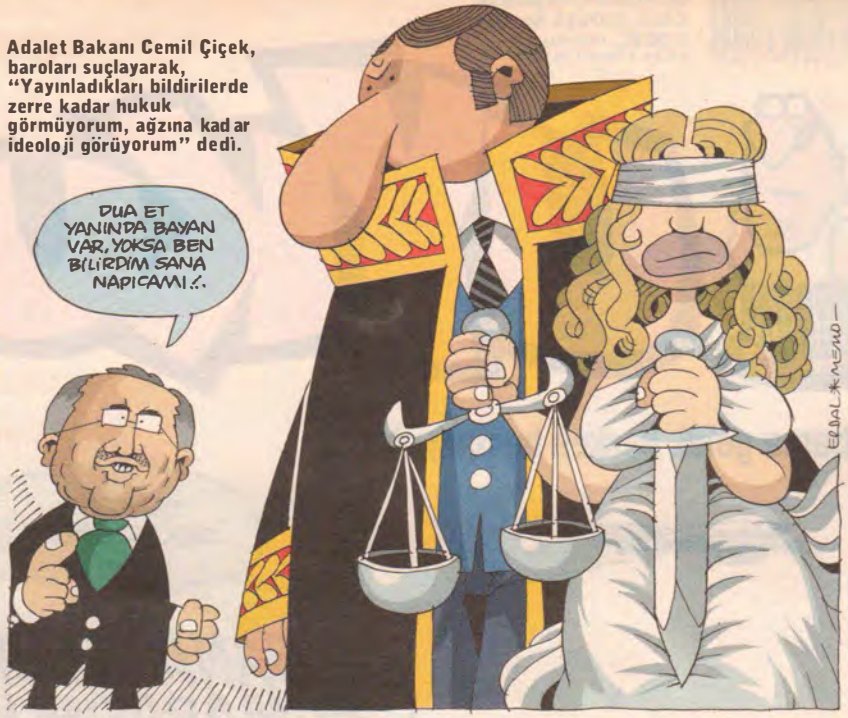
Üsküdar FEM Dershanesi, öğrencilerine nisan ayı programını dağıttı. Öğrencilere dağıtılan yoğun çalışma programı şöyle: "100 salavat çekeceğim", "100 salavat çekip bir sünnet uygulayacağım", "Her işime özellikle besmele ile başlamaya dikkat edeceğim", "Annebabama veya evimize Resulallah'ı hatırlatacak bir hediye alacağım", "100 salavat çekip 200 soru çözüp hayırlı bir yer kazanmamız için dua edeceğim", "Ailemle 1000 salavat çekeceğim", "Kuşluk vakti vazifesi eda edip tüm arkadaşlarım ve ailem için dua edeceğim"...

HABERİN VAR MI OBAMA?

Mustafa Topaloğlu, Obama için bir şarkı yazdı. Topaloğlu, "Obama Obama hoşgeldin Başkanlığa..." sözleriyle başlayan şarkısının klibinde elyle bir patriot füzesini durdurunyor. Topaloğlu'ndan sonra türkücü Sefa Güneş de "Afrika'nın aslanı ülemin kralısın" diye başlayan bir Obama türküsü patlattı. Fakat ne yazık ki, Kenya'ya özgü bir etek giyerek çektiği klibiyle Topaloğlu'nun patriot performansı yanında biraz tırt kaldı...

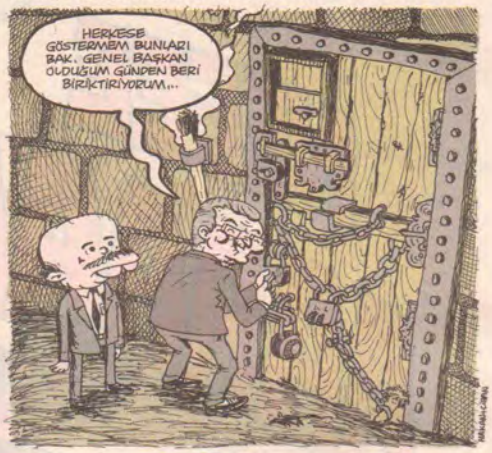
Adalet Bakanı Cemil Çiçek, baroları suçlayarak, "Yayınladıkları bildirilerde zerre kadar hukuk görmüyorum, ağzına kadar ideoloji görüyorum" dedi.

Hükümet IMF ile anlaşmak üzere...

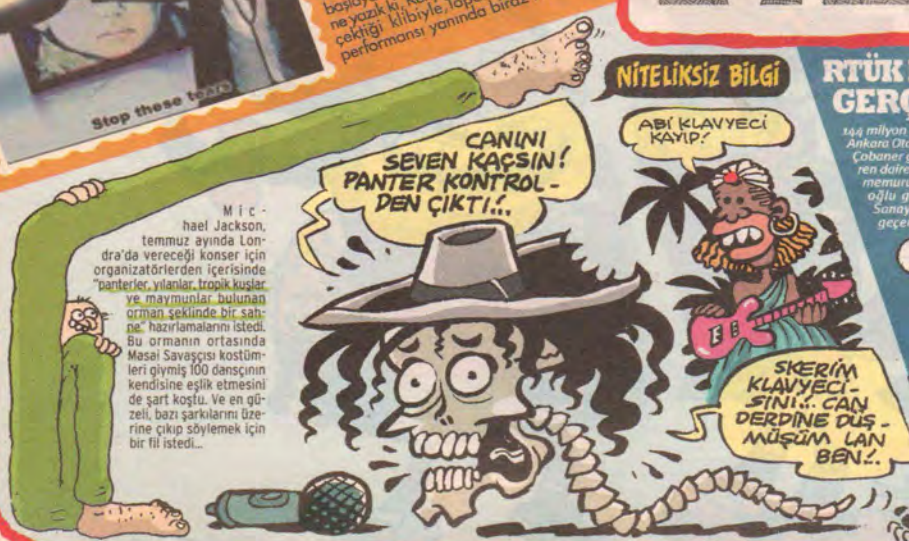

Deniz Baykal, Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığı'na yakıştırılması üzerine, "Sizin görmediğiniz daha ne Kemal beyler var bu partide" dedi.

NİTELİKSİZ BİLGİ

Michael Jackson, temmuz ayında Londra'da vereceği konser için organizatörlerden içerisinde "panterler, yılanlar, tropik kuşlar ve maymunlar bulunan orman şeklinde bir sahne" hazırlamalarını istedi. Bu ormanın ortasında Masai Savaşçısı kostümleri giymiş 100 dansçının kendisine eşlik etmesini de şart koştu. Ve en güzeli, bazı şarkılarını üzerine çıkıp söylemek için bir fil istedi...

RTÜK HAYALLERİNİZİ GERÇEKLEŞTİRİYOR

144 milyon TL'lik bütçesi olan RTÜK'ün saymanlığına Ankara Otobüs terminali mescidinin eski imamı Adem Çobaner getirildi. TV yayınlarını izleyip değerlendiren dairenin başkan yardımcılıklarınıysa bir sağlık memuru ile kapatılan Refah Partisi yöneticisinin oğlu getirildi. Ve son olarak, Türkiye Gübre Sanayii'nde garsonken RTÜK'e bekçi olarak geçen Alaettin Kutlu da müdür oldu...

FIRAT BUDACI

KAÇ YIL OLDU?

- Nihat Doğan, *"Benim gözlerimdeki ışıktan korkuyorlar, benim sizden aldığım ışığı yansıtmamdan korkuyorlar. Nihat Doğan'ın yanında olan onun ışığını alır. Her kim ki Nihat Doğan'ın uzağına düşer vallahi de billahi de karanlıklar içinde kalır."* diyerek bir ayet havası yakalayalı **1yıl**...

- Yeliz Yeşilmen, *"Ben böceklerden çok korkuyorum. Onların boynuzları beni çok etkiliyor."* diyeli **3 yıl**...
- Barcelona Olimpiyatları'nda haltercimiz Hafız Süleymanoğlu, ellerini uzun uzun pudralarken kaldırış süresinin bittiğini belirten uyarı sesiyle irkilelı **17 yıl**...
- Zamanın Bodrum Belediye Başkanı Cevat Bilkiç, *"Artık yerli turist Bodrum'a gelmesin"* diyeli **21 yıl**...

- Öztürk Serengil, TRT'de yayınlanan "Curcuna 83" adlı programında, Avrupa şampiyonu güreşçi Salih Bora'ya yaptırdığı 'emzik emdirmek', 'üç tekerlekli bisiklete bindirmek' gibi şovlar yüzünden hakkında soruşturma açılalı ve program yayından kaldırılalı **26 yıl**...
- Macar mucit Lazlo Biro, tükenmez kalemi icat edeli tam **71 yıl** olmış.

Akşamsefası

Beyoğlu'nda polisle kavga eden bir kişiyi arayan ekipler, bir eve baskın düzenleyerek olayla ilgisi olmayan Hakim Adlığ'ı öldüresiye dövdü.

Polis, 'dur ihtarına uymadığı' gerekçesiyle bir kişiyi daha öldürdü.

OBAMA TÜRKİYE'DEYDİ.

İsrail ordusu, Gazze'de sivillere karşı yapılan saldırıların söylenti olduğu gerekçesiyle soruşturmayı kapattı.

ÇOK GİZLİ!

Obama'nın Türkiye Notları

- Dinamik bir toplum... Herkes her an alkış halinde...
- **İki din öne çıkmış: Bi Müslümanlık, bi de Ergenekon**
- Abdullah Gül, gördüğüm en iyi İngilizce konuşan bıyıklı...
- **Devlet Bahçeli'nin de adını beğendim...**
- Huzurlu insanlar... Ayna görmeyen, kriz bilmeyen var...
- **Recep Tayyip Erdoğan'ın bıyıkları da İngilizcesi gibi zayıf...**
- Anıtkabir özel defteri, dikkat ettim, simültane çeviri yapabiliyor...
- **Kolbastıdan korktum...**

V.Ö.

Gebze Farabi Devlet Hastenesi'nde hasta yakınları iki kadın doktoru dövdü.

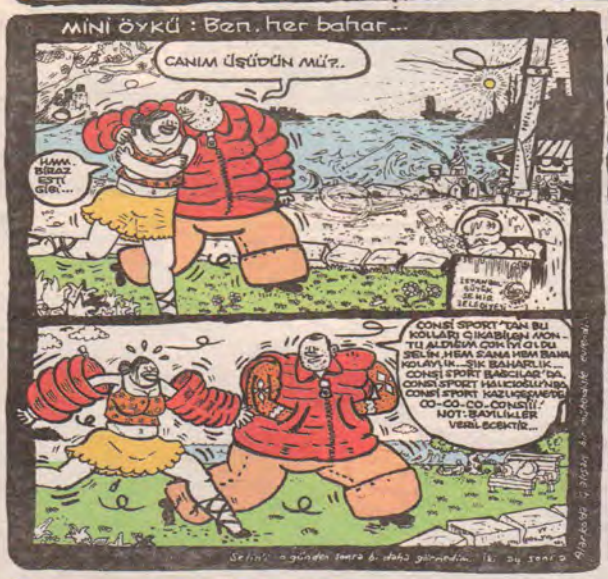
C.ÜSTÜN

O KADAR ÇOK OKUL BİTİNCE YURTDIŞINA GİDİCEM DEDİN Kİ, KALKTIM BEN SANA GELDİM CENK :(.
SEN KİMSİN ABİ?.
YURTDIŞI
AHAM BABAM ÖVMEDİ BU KADAR BENİ, GEL ALNINDAN ÖPEYİM!

küçük dolaşım
Pis kan
Temiz kan
büyük dolaşım
DOLAŞIM SİSTEMİMİZ
ÇİZGİ VİRTÜÖZÜ OLDUM, ESERLERİME PAHA BİÇİLMİYOR, RESİM DEMİNCE AKLA GELEN İNSANIM AMA HALA SENİ ÇÖZMEKTE ZORLANIRIM DOLAŞIM SİSTEMİNİZ... ÇOK ZORSUN BE İBNE...

SAÇLARIN BEYAZLIYOR DİYE ÜZÜLME ABİ... DÖKÜLMEZ, İM İŞTE BEYAZLASIN... KEŞKE BENİMKİ DE BEYAZLASA...
HAKLISIN... AMAN DÖKÜLMESİN DE BEYAZLASIN
MOZOLAR KONSERİNE GİDİYORUM ABİ... GELİYOR MUSUN?.
GELİYORUM.
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

OĞLUM ÖDÜLÜ VERECEĞİNİZ YAZAR VAR YA... BENCE KESİNKES REDDEDER ÖDÜLÜ ÖYLE Bİ HALLER ETMİŞLER Kİ YAR GİBİ... BENCE ONA VERMEYELİM ÖDÜLÜ... DURDUK YERE BEDİL OLMAYALIM... VERDİK ALMADI OLMASIN... O KADAR DAVETİYE BASIYORUZ, MASRAF YAPIYORUZ NETİCEDE :(.
YOK ABİ, BEN GEÇEN GÜN ASZİNİ ARADIM... VERSİN HEVEN ALSIN... ALMAYIP NE YAPACAK, ALACAK TABİ LAVUK, GÖNÜL RAHATLIĞIYLA VERSİN... SİLİRSİN :(.
NOBEL
HA, O ZAMAN VERELİM :(.

MİNİ ÖYKÜ : Ben, her bahar...
CANIM IŞŞÜDÜN MÜ?.
HMM. BİRAZ IŞTI GİBİ...
CONSİ SPORT'TAN BU KOLARI ÇIKABİLİŞİ KONTU ALDIĞIM ÇOK İYİ OLDU ŞELİN, HEM SANA HEM BANA KOLAYLIK... IŞIK BAHARLIK... CONSİ SPORT BARCILAR'DA... CONSİ SPORT HALICIOĞLUNDA... CONSİ SPORT KAZIKÖYÜNDE CO-CO-CO-CONSİ!! NOT: BAYİLİKLER VERİLECEKTİR...
Selin! 2 günden beri 6. dalı görmedin... İç su soğuk bir aşkınadır evlerim.
Ahaaaaa! O ağaçlar bir aşkınadır evlerim.

SARAY MUHASEBİCİSİ BENİM... MİŞ LAN! NİYE SÖYLEMİYORSUNUZ?.
KADİR TOPBAŞ.
ALAAAH!! PASTA VAR HOŞUN...

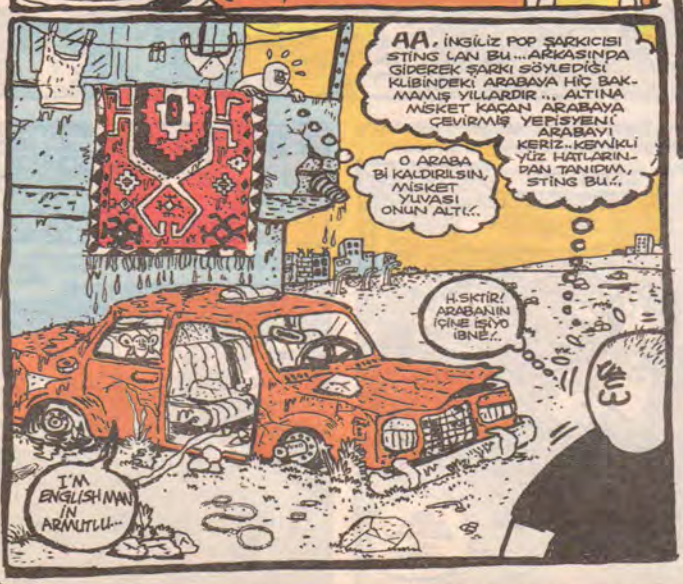

ONDAN SONRO BOYOZ SOVDO BU ODOM ÇIKTU, OLTUNO SOÇORSUN GOLMOKTON... KONTOR VOR MU LON SONDÖ, GÖNDÖRSENO BONO...
MAHŞER YERİNDE BARI SUS BE ERGEN... ŞU MAHŞER GÜNÜNDE BARI SUS, EN AZINDA SIRADAKİ BORU :(..

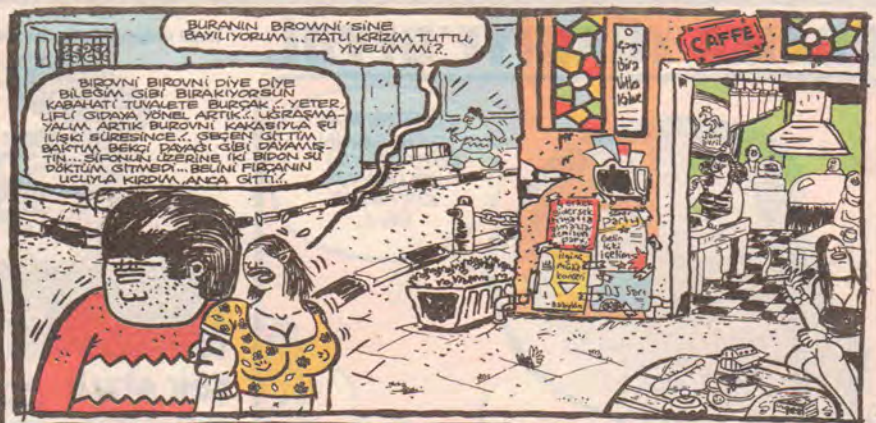

İKİMİZİN DE BİRİNE İHTİYACI VARDI VE SEN, YAKTIN BURCUN :(. NE OLUR ANLA :(. NE YAPABİLİRDİM... SÖYLESEN... YANIMDA YOKTUN... BENİ ARADI, BENİ DİNLEDİ O... ANLA BENİ :(.
YA SEÇİL BANYODA MUSLU... ŞUN ÜZERİNE SÜZÜLSÜN DİYE ASİLMIŞ ADAM YANLIŞ BULDUM, DİYORUM SANA, DAHA NEYİ ANLAYACAK, BAKIYORSUN İŞTE KENDİNİ :(.
SANA ÇOK İHTİYACIM VARDI VE SEN YOKTUN...

1
NEDEN GİTTİN EKREM, NEDEN BENİ BIRAKIP GİTTİN?.

2
GİTMEDİM AYŞEGÜL, BEN HEP BURDAYDIM...

YIL: 2064
BENİ SKEN ŞEY KOMİK VİDEODUR... HALA EV ARKADAŞIMLA YAŞIYORUM :(.
CENK KOŞ LAN :(ÇOK KOMİK BİŞEY GÖSTERİCEM :(.

AA, İNGİLİZ POP ŞARKICISI STİNG LAN BU... ARKASINDA GİDEREK ŞARKI SÖYLEDİĞİ KLİBİNDEKİ ARABAYA HİÇ BAKMAMIŞ YILLARDIR... ALTINA MİSKET KAÇAN ARABAYA ÇEVİRMİŞ YEPİSYENİ ARABAYI KERİZ.. KEMİKLİ YÜZ HATLARINDAN TANIDIM, STİNG BU :(.
O ARABA Bİ KALDIRILSIN, MİSKET YUVASI ONUN ALTI :(.
H.SKTİR! ARABANIN İÇİNE SİYO İBNE :(.
I'M ENGLISHMAN IN ARMUTLU...

BURANIN BROWNİ'SİNE BAYILIYORUM... TATLI KRİZİM TUTTU, YİYELİM MI?.
BİROVNİ BİROVNİ DİYE DİYE BİLEĞİM GİBİ BIRAKIYORSUN KABAHATİ TUVALETE BURÇAK :(YETER LİFLİ GIDAYA YÖNEL ARTIK :(. UĞRAŞMAYALIM ARTIK BUROVNİ KAKASIYLA ŞU İLİŞKİ SÜRESİNCE :(. GEZEN GİTTİM BAKTIM BEKÇİ DİYAĞI GİBİ DAYANIŞTIN... ŞİFONUN ÜZERİNE İKİ BİDON SU DÖKTÜM GİTMEDİ... BELİNİ FIRÇANIN UCUYLA KIRDIM, ANCA GİTTİ :(.
CAFFE

OH :(. YAZ YAVAŞ YAVAŞ GELİYOR... DEV AYAK BAŞPARMAĞIMI BİR KOT ALTINA GİYDİĞİM SANDALETLE İNSANLIĞA GÖSTERECEĞİM GÜNLER YAKLAŞIYOR... RAHAT DUR OĞLUM, RAHAT DUR :(. YAKINDA GÖZÜKECEKSİN :(.
HIRFS PIRFS HIRFSSS
AFERİN OĞLUM... AFERİN...

ANLA ARTIK SALİM BEY, BİZ ULUSLARARASI DEV BİR PETROL ŞİRKETİYİZ... AMERİKA'NIN IRAK'A GİRMESİNDE ETKİN ROL ÜSTLENDİĞİMİZ FİLAN SÖYLENİYOR, ÇOK BÜYÜK DÜŞÜNEN BİR ŞİRKETİZ, SİZİN KONFEKSİYON FİRMANIZLA GECE HALI SAHA MAÇI YAPAMAYIZ... KOMŞUYUZ DİYE MAÇ ALIP DURMAYA ÇALIŞMAYIN ARTIK BİZLE :(.
DOSTLUKLAR PEKİŞİR...

Aksam Efesi

akıl fikir efisi

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Zonguldak yöremizin adı biliyorsunuz Güldağ'dan geliyor. Ecnebiler, kömür çıkartmak için geldiğinde Zone Güldağ demişler, Güldağ bölgesine, isim oradan kalmış. Ama konu o değil. Bazen düşünüyorum, bölgeden çıkan şey kömürdür, karbondur. Ya elmas olsaydı diye düşünüp heyecanlanıyorum ama sonra aklıma dank ediyor, elmas çıkan yerlerde, oralılar hep köle oluyor. O zaman yer altı zenginliklerimizin olmaması sevindiriyor beni işte. Fakir hayduttan korkmazmış derler ya, o hesap. (Bu arada Fakir hayduttan korkmazmış diye bir söz var mı yok mu bilmiyorum ama bana sanki olması gerek gibi geliyor. Varsa haber verin, yoksa da bundan sonra olsun derim.)

ZONE GÜLDAĞ

■ Hafta sonu bir şekilde denk geldi, Efes antik kentine uğradık. TOKİ yetkilileri de arada bir fırsat bulur da bu antik kenti ziyaret ederlerse fena olmaz diyorum. Tasarım muazzam. Yalnız sütun içinde kaldık tabii, her yer sütun. "O kadar sütun yapmışlar, bir çatı koymayı akıl edememiş mi bunlar, hiç olmadı bir ondülin attırsalarmış?" diye rehberimize sordum cevap vermediği gibi bir daha benimle konuşmadı. Buradan muhterem ve merhum Efeslilere sesleniyorum: başınızda vaktiyle TOKİ olmadığı için çok şanslıymışsınız arkadaşlar. Sizi bir kentsel dönüştürürlerdi, içiniz dışınıza çıkardı. Yurt gezisinden dönen Yavuz Donat edasıyla politik mesajımı da verdiğime göre devam edebiliriz sanırım.

■ Hafıza kaybını anlamakta güçlük çekiyorum doğrusu. Çaresiz kalan senaristlerin son sığınaklarından olan hafıza kaybında aklımın almadığı bir şey var. Hafıza silindi. Her şeyi unuttun. Ama maşallah bülbül gibi şakıyorsun? Nasıl olacak bu işler? Adın ne? Bilmiyorum, Nerede oturuyorsun? Bilmiyorum, Bana 100 lira borcun vardı? Hatırlamıyorum. E çişin geldiğinde tuvalete gitmesini unutmamışsın, öznesi yüklemi yerinde cümle kurmasını da unutmamışsın, "Abi al, hafızanı kaybetmeden önce senden bi 100 lira almıştım" diye para versem onu da alacak gibi duruyorsun. Bana kalırsa uzmanlar bu işi etraflıca bir tartışsın. Bence hafıza kaybı diye bir olayın ardında büyük bir evrensel komplo yatıyor olabilir. Olmaya da bilir tabii, şimdi iddialı konuşmayayım keriz gibi, yarın öbür gün araştırıldığında, komplo olmadığı ortaya çıktığında şerefsiz gibi müfteri durumuna düşmeyeyim.

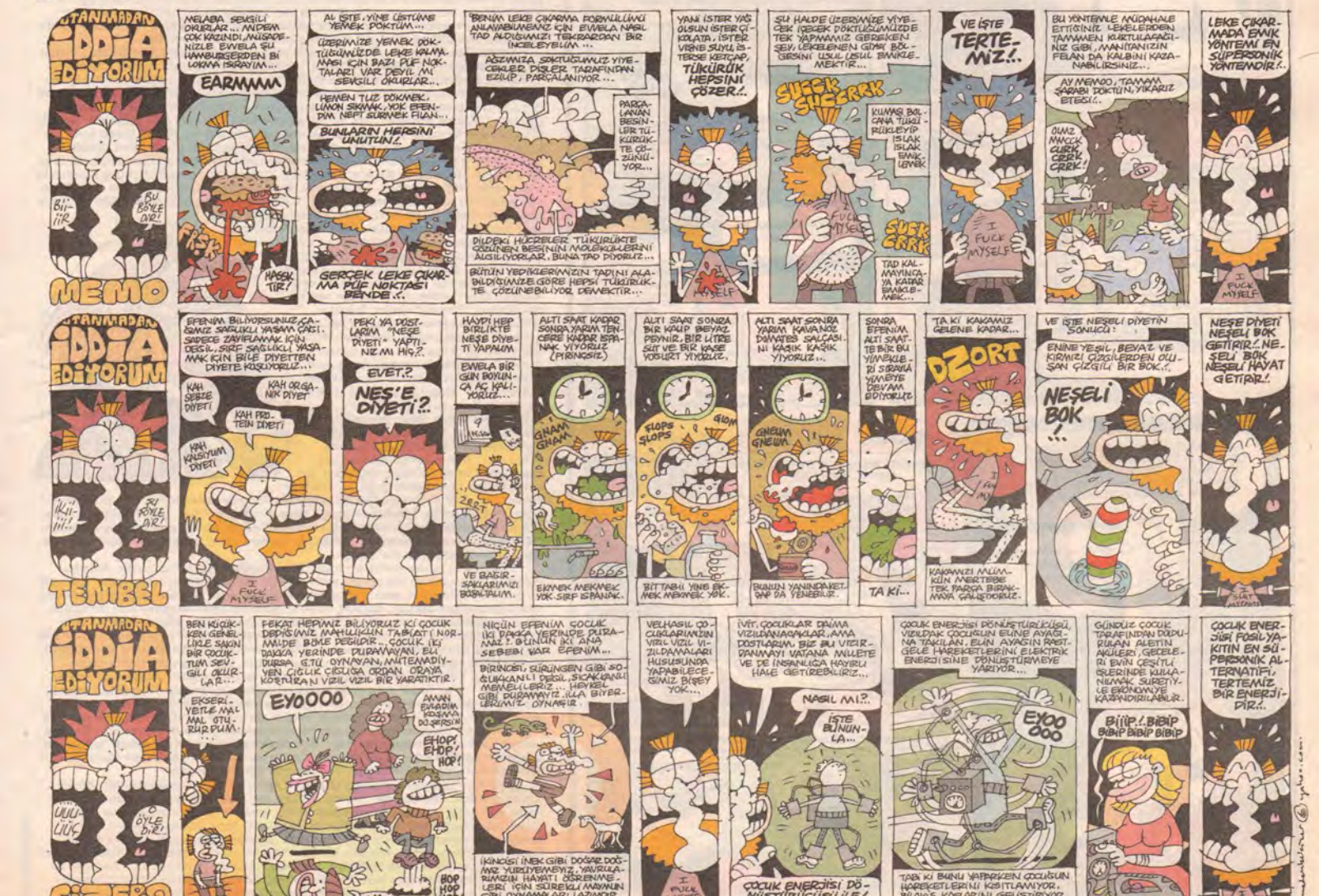
■ Neden Türkiye'de doğru dürüst siyasetçi çıkmıyor diye yakınanlara bir cevabım var. Yıllıklar yüzünden efendim, yıllıklar yüzünden. Şimdi bu yıllık hadisesini kimse bize tam manasıyla anlatmadığı için, ilkokuldan, ortaokuldan, liseden falan mezun olurken birbirimize öyle şeyler yazmışız çizmişiz ki, her birimiz geleceğimizle oynamışız resmen. Yarın öbür gün birimiz başbakan olsak, gazeteciler gidip o yıllığı bulup çıkaracak, haber yapacak: "72. Hükümetimizin Başbakanı Deniz Kırca'ya okulda arkadaşları Kuntiz Deniz diyormuş. Kırca'nın yıllığında yazılanlara göre her dersi kopya çekerek geçmiş ve kafası da matematiğe hiç basmıyormuş." Ne olacak? Durduk yere yanacak adam. Zaten işin aslı, politikaya girmeyi bir an için bile aklından geçiren adam, ortaokul yıllığında lakabının "şarapçı kumarbaz" olduğunu aklına getirince vazgeçiyor diye düşünüyorum. Zaten bu siyasetçi tayfasının yıllık yazılarına bakın, hepsinde "Arkadaşımız ileride büyük bir siyasetçi olacak." Gibilerinden, sınıfın en sevilmeyen, en tırt adamına yazılan zoraki yazılar var. Yani bu demek oluyor ki, lise sıralarında doğru dürüst arkadaşı bile olmayan adamlar gönül rahatlığıyla siyasi kariyer yapabiliyor. Bakın buradan söylüyorum, şu yıllık hadisesini ya kaldırın ya da bir düzenleme yapın, sadece fotoğraflar olsun, hele ki mizah sayfası adında yapılan komiklikler hiç olmasın. Mesut Yılmaz başbakan olduysa, lise yıllığının arka sayfalarında uzun şek oynarken çekilmiş fotoğrafı olmadığı için oldu, Deniz Baykal'dan başka genel başkan bulunamıyorsa diğerlerinin hepsinin lise yıllıklarında kah tuvalette işerken, kah birbirleriyle boğuşurken fotoğrafları var diye bulunamıyor. O kadar da iddialı konuşuyorum, büyük riske giriyorum ama hadi bakalım.

■ Şemsiye bir tek yağmur yağdığında düz, bir de Manisa Mesir şenliklerinde mesir macunu toplamak için ters açılan bir nesne. Artık tabii, çakmak gibi oldu. Kullan at. Tek kullanımlık şemsiyeler satıyorlar her yağmur yağdığında, takriben 4 saat dayanıyor sonra artık nasıl üretiliyorsa kullanılmaz hale geliyor. Fabrika elinden gelse, şemsiyenin uçarak kendisine geri dönenini yapacak.

■ 150 yıl önce falan; insanlar günde 16 saat çalışırken, bazı abiler çıkıp "bu çok, en fazla çalışma, 8 saat çalışalım, 8 saat uyuyalım ve bırakın da kalan 8 saatte ne istersek onu yapalım" demişler. Biz bunu Umut'la düşündük taşındık ve şu anda 4 saat çalışma teklifini ortaya atıyoruz. Bugün teknoloji, yöneylem, vesaire sayesinde 4 saat çalışarak eskiden 8 saat çalıştığımızdan da çok verimli oluyoruz. O halde bilimin, teknolojinin, tekniğin, ilerlemenin ne faydasını görüyoruz sorarım size? Öyle plazma televizyon yapıp bir de üstüne paramızı almakla, BluRay üretip bir de üstüne film satmakla teknoloji paylaşılmıyor. Madem ki biz insanlar olarak size artık 8 saat çalışırken kazandırdığımızın iki hatta üç katını kazandırıyoruz ya tüm dünyadaki maaşlara üç kat zam yapılsın ya da günlük çalışma saati maksimum 4 saat olsun. Günde iki vardiya kardeş kardeş çalışalım. İsteyen sabahçı olsun isteyen öğlenci. Dileyen bir sene sabahçı bir sene öğlenci olsun. Üretim düşmeyecek, bilakis çalışan sayısı en az ikiye katlanacak, işsizlik falan da ortadan kalkacak. Misal bir şirket, ben burada bilanço raporlarından okuyorum, karını bir yılda %50 artırmış, ama işçilere verdiği para % 5 artmış. Bu bile yetmemiş, buncacık zamma bile arıza yapıp "Mısır'a taşırız fabrikayı haa!" diye tehditler savuruyor. Teknoloji hep bu küstahlara yarıyor, onların karlarını artırıyor, bize de yine aynı heriflerin fabrikalarından ipod alıp sevinmek düşüyor. Hayır şu çok net değil mi yahu? Eskiden biz 8 saat çalışırken 100 lira kazanıyordun, şimdi 1000 lira kazanıyorsun, hala o 100 liranın peşindesin. Tamam, sen de artır karını ama biraz da biz ölelim yahu! Adım gibi eminim ki, yarın hemen bütün dünyada günde en fazla 4 saat çalışma kanunu çıksa, veya günde sekiz saat ama sadece üç gün; ve herkes şimdi aldığının iki katı para alsa, bu adamlar yine gayet güzel karlar elde edecekler. Ne işsizlik kalacak ne bir şey. Gerçi o adamlar yine allem eder, kulem eder o paraları geri almasını bilirler bizden ya, ayrı mesele; hiç olmazsa sahilde dolaşmaya vaktimiz olur diyorum.

+4 SAAT YETER

Ender Yıldızhan'dan bir son dakika haberi: "4 Saat Çalışma Hareketi" diye bir şey varmış zaten, keriz gibi kendi fikrimiz sanıp sevinmişiz.

Akşamsefası

Cihan Ceylan

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

TELEFON

"Öptüm canım" dedi telefondaki arkadaşım. "Görüşürüz" dedim. Daha telefon elimdeyken, "Canım" kelimesini tekrar duydum. Bir an sanki arkadaşım beni konuşmaya geri çağırıyormuş gibi telefona baktım. "Nerdesin sen?" sorusuyla, sesin karşı masadan geldiğini anladım. "Canım"ı telefondaki arkadaşım bırakır bırakmaz karşı masadaki bayan almıştı. Pek bırakacağa da benzemiyordu, konuşması boyunca bu kelimenin farklı versiyonlarını (canım yaa, canımsın, canım benim) defalarca kullandı. Konuşmanın sonunda bulunduğumuz yeri tarif ederek, "Bekliyorum canım" dedi. Telefonu kapattı. Yanındaki adam "Kim o?" diye sordu. O ana kadar mimikleriyle "canlargelin bir olalım" sinyalleri yayan bayanın yüzü bir anda değişti. Önce dudakları bir memnuniyetsizlik ifadesi aldı, sonra eli "salla" anlamında bir hareket yaptı ve en sonunda ağzı açılarak o ana kadar kullandığı bütün "canım"ları kovalayan o kelimeleri çıkardı: "Öfff yavşağın teki işte!" O kadar şaşırdım ki, ne yapacağımı bilemediğimden, bir an hala elimde duran telefona baktım. Tuş kilidini haber veren büyük anahtarı gördüm ekranda. Anahtar kaybolunca bayana baktım. Biraz önce telefonda canım bombardımanına tuttuğu insanın 'yavşaklığını' anlatıyordu. Canım seviyesinden yavşaklığa ani bir düşüş yaşayan o insan birazdan aramıza katılacaktı. Ve sanırım bu "yavşak" insanı, buraya ulaşır ulaşmaz tekrar "canım" olacaktı. Canım sıkıldı...

Telefonlardan dalga dalga yayılan sevgiye her yerde rastlıyoruz. O gün bulunduğum mekanda, farklı masalarda yapılan telefon görüşmelerinde 4 adet 'canım', 2 adet 'aşkım' ve 2 adet 'kuşum' karşıdaki insanlara bir samimiyet tonlamasıyla gönderildi. Sadece İstanbul'daki bir kafede canlar, aşklar ve kuşlar havada uçuştuğuna göre, ülke genelinde korkunç bir sevgi sarfiyatı olmalıydı. Ben de az önce telefonda bir arkadaşımın 'can'ı olmuştum. Karşı masadaki Bayan Canım'ın, telefonu kapatır kapatmaz sevgiden tiksintiye düşen suratını görünce bir an şüpheye düştüm. Acaba ben de birilerinin canı, aşkı ya da kuşu olduktan hemen sonra, aynı kişilerin geri zekalısı, salağı hatta yavşağı oluyor muydum? Konuşmasına 'kuş' yerleştiren mekandaki başka bir bayan, telefonunu kapatır kapatmaz yanındakine "Çattık" deyince şüphelerim iyice kuvvetlendi...

İstanbul'da ilk yılımdı. Çok arkadaşım yoktu. Uzun zamandır İstanbul'da yaşayan bir iki arkadaşımın "mutlaka görüşelim" temennisini ciddiye alacak kadar yalnızdım. "Mutlaka görüşelim"in diyaloglarda boşluk doldurmak için sarf edilen temennilerden biri olduğunu biliyordum. Yine de, yaşadığım yalnızlık yüzünden, bu temenninin sahiplerini ara sıra arayıp onlarla buluşmaya çalışıyordum. Bir Cuma akşamı evde oturmaktan sıkılınca Taksim'e gitmiştim. Boş bir masa bulabilmek için uzun süre dolandım. Tek kişi olduğum için Nevizade'deki tüm garsonların canı çok sıkkındı. Bir iki tanesi beni kenarlarında insan olan masalara oturtarak yalnızlıktan kurtarmak istedi. Reddettim. Sonunda bir masa bulabildim. Çevremdeki masalarda oturanlar gibi yeryüzüne dik değil de, yaklaşık 10 derecelik bir açıyla oturunca, garsonun bu masaya oturmam konusunda neden ısrar ettiğini anladım. 10 derecelik açıyla baktığım garsona bir bira söyledikten sonra, belimin yukarısına ters açı vererek dik oturuyormuş gibi yaptım. Belim ağrıyınca vazgeçtim. Gelen birayı hızla içtim. Sıkıntım geçmiyordu, açılı oturmaktan yorulmuştum. "Mutlaka görüşelim" diyen arkadaşlarımdan birini aradım. "Canım naber" diye açtı telefonu. Konuştuk. Bir arkadaşıyla oturuyormuş. Sonra bir boşluk oldu. Sanırım, o boşluğu doldurmak için "Gel istersen" dedi. Hemen "Olur" dedim. Bulundukları yeri tarif etti. Derhal "Tamam" dedim. O aralar karşıdakinin telefonu kapatmasını beklemek gibi garip bir huy edinmiştim. Bekledim. Ağzı telefondan ayrılınca bulunduğu mekanın gürültüsü çoğaldı. Ortamdaki insan sesleri ve mekanda çalan Yaşar'ın "Nasıl ki evlerin odaları varsa" diyen sesi arasında, kısa bir an, bir ses daha duydum: "Yaaa"... Arkadaşımın sesiydi. Sonra tüm sesler kesildi. Telefon bir süre daha kulağımda kaldı. Şaşırmıştım, 'y' harfinin yanı başında uzayan 'a' sayısı durumu anlamam için yeterliydi. Yine de kafamda, duyduğum sesi tamamladım: "Yaaa aman yaaa!"... Telefonu kulağımdan çektim. Sonra başka bir versiyonla sesi yine tamamladım: "Yaaa öff yaaa!" Sonuç değişmiyordu. Tamamı ne olursa olsun, duyduğum 'yaaa' sesi, benim yanlarına gidecek olmamdan duyulan rahatsızlığın başlangıç sesiydi. Bir an ne yapacağımı bilemedim. 10 derecelik bir açıyla baktığım şu dünyada kendimi yalnız, itilmiş ve bedbaht hissettim. Açımı değiştirmeden hesabı istedim...

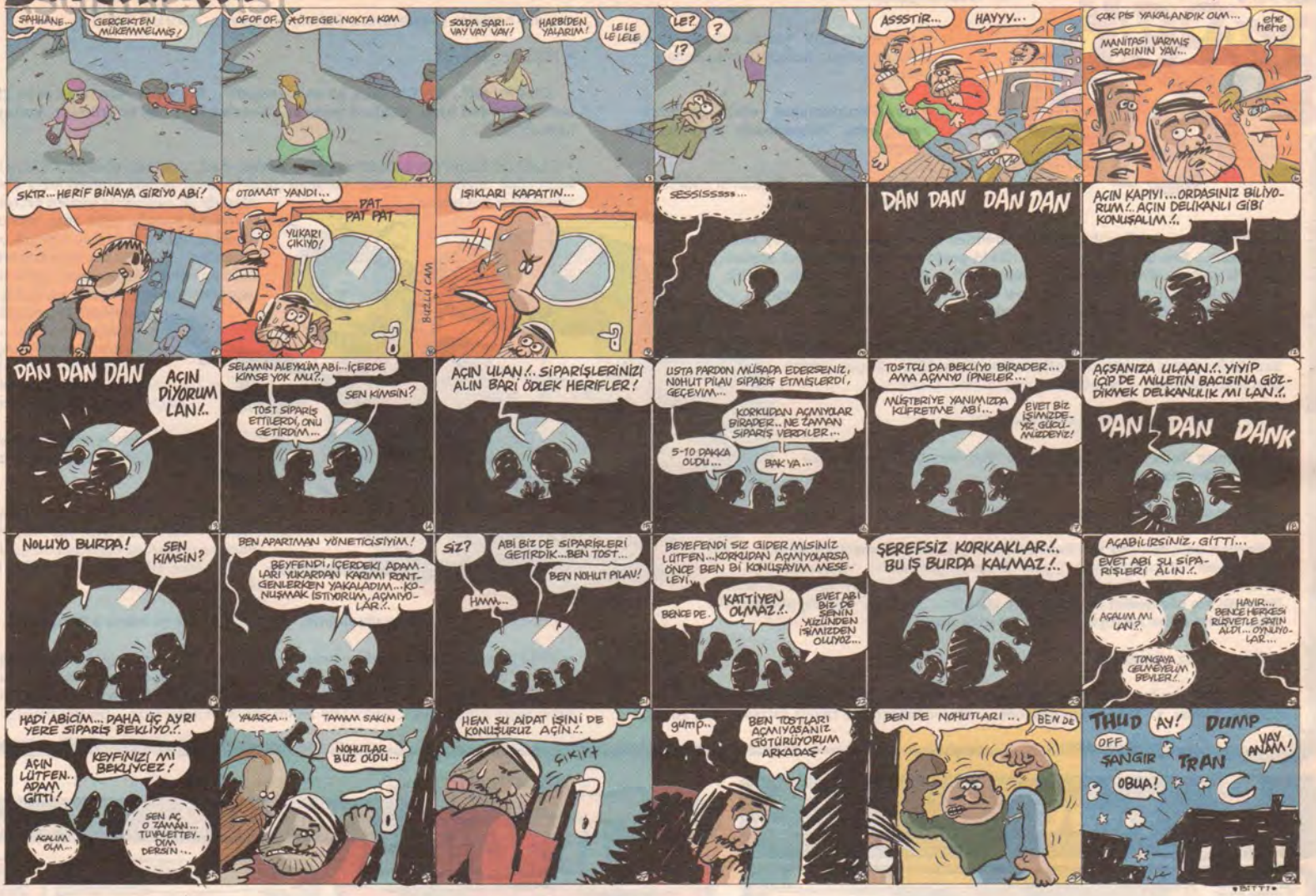
İnsanevladı, bazen sevdiği bir insanı bile görmek istemez. Normaldir. Ama bu durumun açığa çıkması pek açıklanabilir değildir. Beni istemeyen arkadaşımın çağırdığı yöne doğru yürüyordum, ama gidip gitmeyeceğimden emin değildim. Nevizade'deki canı sıkkın garsonların bazıları, boşalan masalar yüzünden sevecenleşerek beni yeryüzüne dik duran masalara çağırıyorlardı. Sevecen garsonların, aşırı alkolden Fatih Terim hakkında birbirine parmak sallayarak konuşan adamların, artık her söyleneni kahkahayla karşılayacak dozaja ermiş kadınların ve dünyaya yeni gelmiş gibi gözlerini kırpıştırarak, sürekli beyaz şarap içen turistlerin yanından geçtim. Hala çağırıldığım yere doğru yürüyordum. Yürürken aklıma başka bir 'yaaa'lı versiyon geldi: "Yaaa bu da nerden çıktı yaaa!"... İki 'yaaa' arasındaki bütün kelimeler aleyhimeydi. 'Yaaa'ların arasına sıkışmış bir adam olmak istemiyordum. Gitmeyecektim. Mekanda belirmeyecektim. Mekana girince bana doğru 'buradayız' anlamında kalkan bir el görmek istemiyordum. "Naber canım" diyen bir ağızın iki yanındaki yanakları öpmek istemiyordum. Tuvalete gidince 'hakkımda konuşuyorlar mıdır' diye düşünmek ve tuvalet dönüşünde 'geliyor sus' anlamında hareket eden kaşlar görmek istemiyordum. Böyle iyiydi. Geri dönüp sevecen garsonlardan birine teslim oldum. Ve masamda dimdik oturdum.

O gün beni istemeyen arkadaşıma attığım mazeret bildiren mesajıma, "Ok. canım..." cevabını aldım. Telefonlarda 'canım', hayatın geri kalanında 'yavşak' olan adamınsa benim gibi işin iç yüzünü öğrenme şansı yoktu. Mekana geldiğinde kendisini "Naber canım" diye karşılayan Bayan Canım'ın yanaklarını öptü. Stratejik yerlere 'canım' serpiştirerek hararetle konuştular, 'yavşaklık' ortadan toz olmuştu. Bir ara Bayan Canım'a bir telefon geldi. Telefonu bu sefer "Aşkım naber?" diye açtı. "Aşkım" derken erotik bir dizaynla büzülen dudakları görülmeye değerdi. Telefonun ucundaki kişi, bu dudakları görse bambaşka hayallere dalabilirdi. Dalmışım. Bayan Canım'a bakmayı abarttığımı o da bana bakınca anladım. Rahatsız olmuştu. Kafamı derhal pencereye doğru çevirdim. "Pardon canım" dedim içimden. "Çok pardon... Ben yavşağın tekiyim."

budaci@gmail.com

Akşamsefası

San Geketler

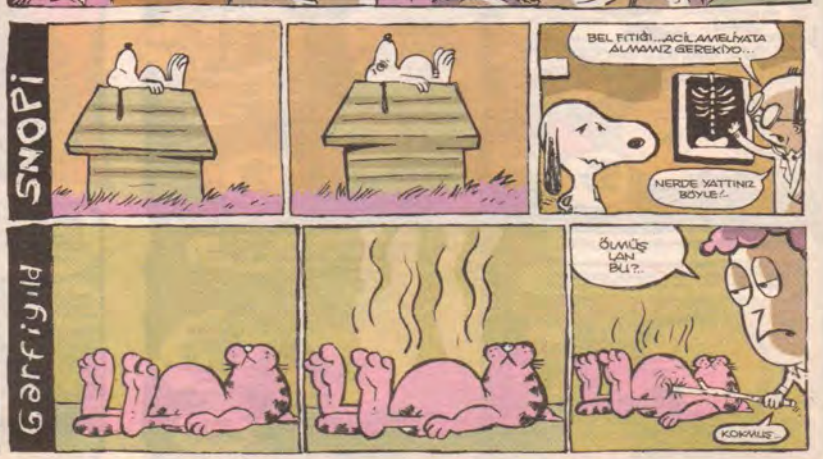
BEYFENDİ

YAVUZ ÖZTÜRK

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Reenkarnasyon: Yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, yatçaz-kalkçaz, sonra baba gelicek!..

• Adını açıklamayan yetkili, ne derse desin, bana *'Yabadabadu'* diyomuş gibi geliyo...

• Ne seviniyosunuz, Başkan'ın ziyaret ettiği ilk eyalet diil ki burası!..

• Seçimde son dakikacılardanım... Benden sonra sadece iki kişi oy kullandı, biri kadın... Son üç kişi kalınca, sınıfta bi gevşeme oldu, muhabbet başladı... Görevli kadına *'Enteresan bişey oldu mu?'* dedim, *'Aslında oldu, sandık başkanı kıyafetim dekolte diye beni uyardı'* dedi.... O sınıfta sessizlik yaşandı, hepimiz susup kadının kıyafetine baktık... Hırkanın içinde beyaz bluz... Diğer seçmen arkadaş *'Bu halini mi dekolte buldu?'* diye sordum... *'Hayır'* dedi... Gene sessizlik oldu... Galiba hepimiz, hadi bi kısmımız kadının dekolte halini düşündük... Seçim ortamı gereksiz elektrik... 'iyi günler' diyip çıktım sınıftan...

• Ali Atıf Bir'in bana *'Dil babisi'* demesi?!

• Doğunun Paris'i' ne, Lyon için de *'Batı'nın Erzurum'u'* diye yaygın tabir olsa ya!..

• Azalarak bitsin: Eşşek herifin damadı...

• Nerden geliyosa cep telefonuma bazen, seksi kurumsal mesajlar geliyo, yok *'ateşli sarışınlar'*, yok *'Brezilya güzelleri!..'* Kerizdim ben de... En son *'Yeliz Yeşilmen'i hiç böyle görmediniz'* diye pusula geldi!.. Ben onu hiç görmedim ki, bi de öyle göreyim...Ben var onu hiç görmemek... Aha, bi ana dilim kaldıydı, o da uçtu gitti dizayn!..

• Bitsin: Öküz alleyiselam!..

• KFC adamına bakıyosun, vay arkadaş, bi sakal bi gözlük, sanki bilimadamı hafız, aşıyı ya buldu, ya zabahınan bulacak... Ama nihayetinde tavuk satıyo... Ha, işini iyi yapıyo, o apayrı parametre... Fakat, bi saniye... TAVUK MU?!..

• Muazzez Aborjin...

• *'Eti Cin'* mi?.. Eti Cin tabi, ya ne olacağıdı?.. Hiç ülker *'Cin'* diye ürün çıkarır mı?.. Evlerden uzak, dağlara taşlara!.. Sevemediğim de bi üründür, konuya korner!..

• Teşvikiye Camii'nin bahçesindeydim, yürüyordum, o çocuğu gördüm... Uzun saplı kağıt çöpü arabasının ucunda sallanan çocuk!.. Geniş avluda arabayı hızla sürüyor, tekerlekler son hızına ulaştığı an ayaklarını yerden kesiyor, ayakları havada, çığlık atıp, *'Yihhu'* diye bağırıp sonra usturuplu biçimde yere iniyordu... Bunu birkaç kere tekrarladı... Durdum kaldım, hiç bu kadar güzel sinema seyretmemiştim... Rüyalar hariç, hiç böyle muhteşem bir enstantaneye tanık olmamıştım... Kıvırcık, esmer, küçücük bir insan bana bu nefis sinemayı bahşetti, sağolsun... Başka seyredenler de vardı...

• *'Algı'* denen nesne de her insanda başkaymış, parmak izi gibi lan!..

• Feysbuk ortamında biriyle birini karşılaştırıp, birini daha popüler bulan var, iyice şaşırmış gibi... Popüler derken ne diyosuna mı giriim, yarış s.kine mi isyan ediim, ne?!.. Bana bunlarla gelmeyin!..

• Ulan diyalektik, gene sende var ne varsa a kitapsız!!..

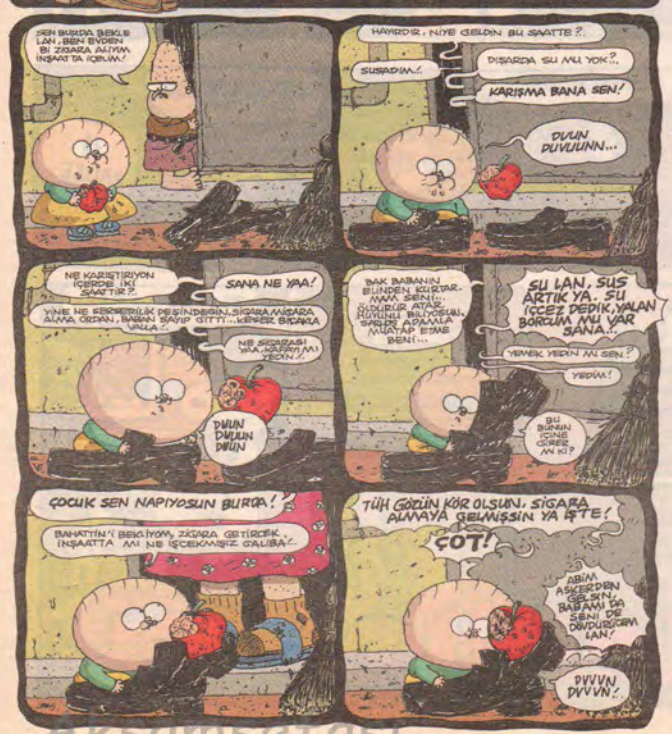
• 1992 yılında 24 yaşındaydım, bekar evimde daktilom vardı, çok kral arkadaşlarım vardı... Çanga ve Soner'le evlerde buluşur, çay-oralet içip çalışır, konuşup konuşup gülüşürdük... Nadi ve Ali Can'la deneysel-meneysel demez, tiyatroları dolaşır, yürüyüş yapıp gene gülüşürdük... Gidik gibi aklım çalkalanıp dururdu... Bu ruh haliyle, o

vedatozdemiroglu@gmail.com

Aksamsefasi

fırat...

uğur gürsoy

Tribal

Grafeksiyon

C.üstüv.

Aksamsefasi

Aksamsefasi

yılın sonbaharında, abimin nişanı için Erzurum'a gittim... Halis doğu karına basa basa uzun, güzel yürüyüşler yaptım... Bi sabah, gene postaneye yürürken, karda gıcırdayan ayakkabılarım ve arnavut kaldırımlar, durduk yere bana garip bir ilham verdiler, aklıma bir 'kolpa kahraman' yazma fikri esti... 'Vedat Bey'in Görkemli Hayatı' böyle çıktı... Aynı günün akşamında, bi tanıdığımızın ilkokuluna giden oğluyla konuşup, bilmeceler-problemler falan soruyodum, zehir gibi çocuk, tüm cevapları veriyodu... Sonra sorularım saçmalaştı... *'Mahmut ile Nedim'in yaşları toplamı 1004 olduğuna göre...'* diye soruya başladım, çocuk *'Olur mu öyle ya'* dedi, *'Olur tabi, Nedim kaplumbağa!'* dedim, çocuk güldü... Çocuk gülünce sevindim, VÖSYM de böyle çıktı... Yıllar yılı komik sorular yazdım durdum... *'VÖSYM kitabını alıp hafta sonu eve kapandık'* diyen de oldu, *'Ben o kafaya giremedim'* diyen de... Geçen yıl dergiyle verilen fasiküller hariç, VÖSYM'yi Uykusuz'da yazmadığım için bu mevsim sıfırdan sorular karaladım... (Huylu muyum ne, ciltler 13 sayılık olduğu için, bu ciltte de VÖSYM olsun istedim...) Nihayetinde, olmayınca olmuyo!.. O kafadan bi hayli uzaklaşmışım... Giremedim yav!.. Takıntı-makıntı, diretmicem... Son bi sınav yazıp tümden bırakiim dedim bu hafta, o da saçma geldi sonra,.. Senede bi hafta yazarım, gene yazarım... Ve hatta bu cildin son sayısında VÖSYM olacak, yeniden becerebilirsem tabii... Gene yeniden becerebilirsem, ne güzel ola, bi mevsimin başında Vedat Bey!..

• ***'İdeal penis boyu, bebek kolu büyüklüğünde olmalı'* diye söz söylediler, aklım oynadı... Zor toparlarım ben... Efendim, bebek kolu mu?!..**

• 'Taner' diye kedi gördüm, kedi diil, entegre kedi tesisleri...

birinci eski

kendini doğrulayan kehanet

uykusuzluk
uykunun oğludur
ve babasını öldüreni
er geç vurur
mutsuz son

olmak ve olmak
diyelim gitsin gizannern
hiç olur mu
olmamak
mutlu son

aslolan hayatmış hakkat
bittiğinde bile
ne mutlu ne mutsuz
sadece son
son

Aksamsefasi

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

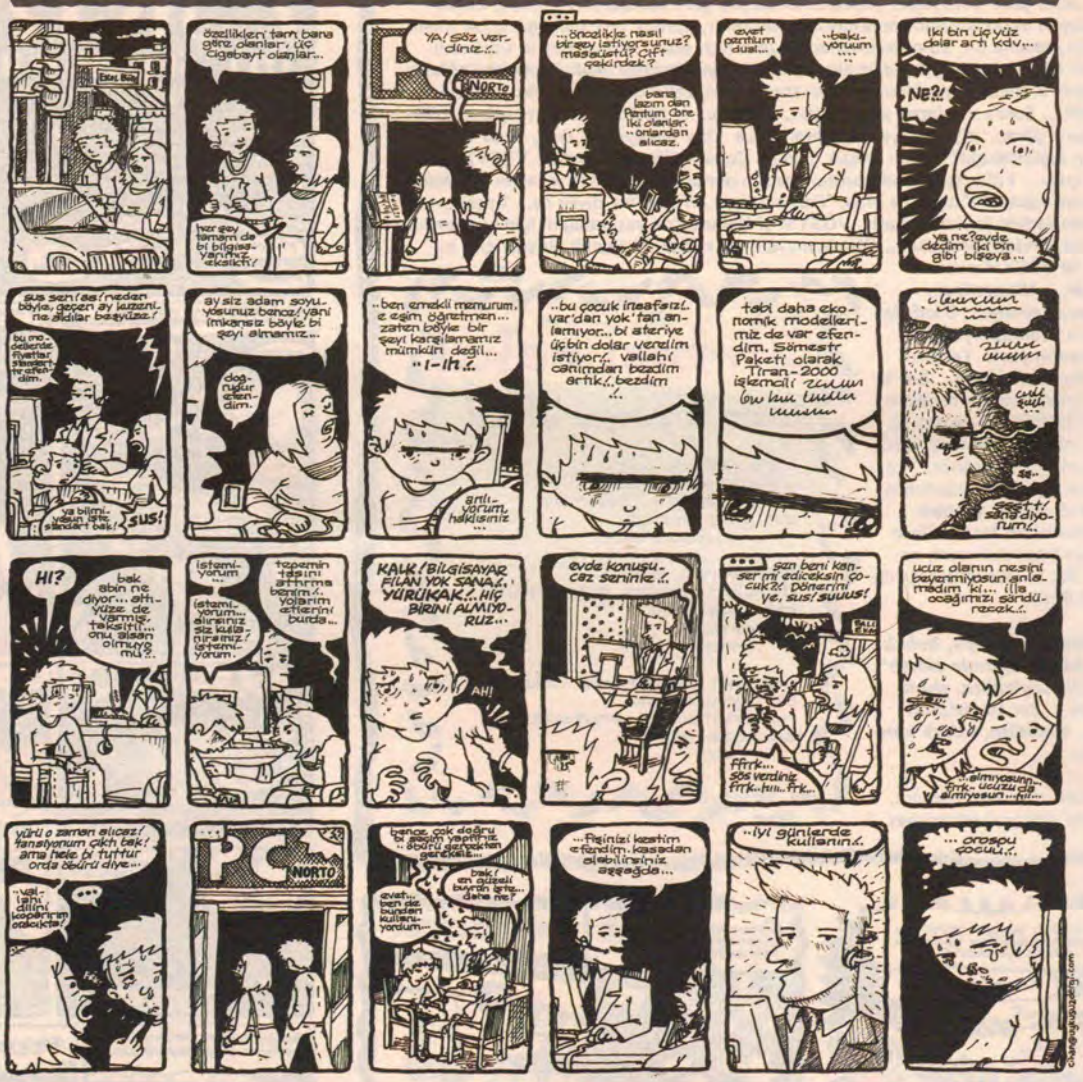
Bir zamanlar Levent civarında bir psikiyatri kliniğinde çalışıyordum. Her taraf villa, her villanın önünde fantastik arabalar, gün güneşli, insanlar neşeli. Başkalarının görkemli mal varlıklarını düşünmekten iş yapamaz hale geldim bir süre sonra. O kadar villanın arasında bir tane daha büyük bir villa vardı, çılgının biri duvarına sprey boyayla **"metin uca burada..."** yazmış. Ne kimin neden yazdığını bilebildim, ne de Metin Uca gerçekten orada mı yaşıyor onu öğrenebildim. Kaldı öyle.

Mutfakta bir yıldır öylece yatan çekirdek halde bir kenya kahvesi var. Cihan Kılıç zamanında ev hediyesi olarak starbucks'dan almış getirmiş. Ancak bizde ne kahve çekirdeğini öğütebilecek, ne de öğütülmüş kahveyi filtreleyebilecek bir düzenek olmadığı için kalmış öylece. Her gün görüyorum, en sonunda dayanamadım açtım belki üzerine sert bir nesneyle vurursam toz hale gelir, onu da bir şekil yapıp peçeteyle falan süzebilirsem mis gibi kenya kahvesi içerim diye. O an için mantıklı gelen düşünce, paketi açtıktan beş dakika sonra **"hacı benim bir işim çıktı, Cihan'ı görürsen selam söyle"** diyerek bedenimi terketti. **"Dur lan belki tadı güzeldir"** diye bir iki tane çekirdeği ağzıma attım, baktım fena değil aldım bir avuç koydum çalışma masamın kenarına, bir yandan çalışıyorum bir yandan kahve çekirdeği kemiriyorum. Bir süre sonra ev arkadaşım geldi dışarıdan, o da tuzlu çekirdek almış **"sen seversin"** diyerek bir avuç bıraktı kahve çekirdeklerinin yanına saolsun. Bu uzun fakat sürükleyici hikaye benim egzotik bir papağan türüne dönüşmemle son buluyor, sevgili okur. Kahve çekirdeğinden sıkıldıkça tuzlu çekirdek yiyen, tuzlu çekirdekten sıkıldıkça kahve çekirdeğine dadanan egzotik bir papağan. Fantastik ama gerçek...

"Ormanlar yararlıdır, çünkü yağmur çekerler" "Ankara başkent yapıldı, çünkü Ankara'nın üstünde hava boşluğu vardır. Bu yüzden uçaklar havadan Ankara'ya saldıramazlar." Bunlar ortaokuldaki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. **"Ormanlar yağmur çekmez, yağmur yağan yerde orman olur" "Hava boşluğu diye bir şey yoktur, türbülans diye bir şey vardır, o da sabit bir şey değildir."** Bunlar da lisedeki coğrafya öğretmenimden öğrendiğim şeyler. Ortaokuldaki coğrafya öğretmenimi neşeli fakat kafası karışık bir insan olarak hatırlıyorum. Herhalde **"nasıl olsa lisede doğrusunu öğretirler"** diye kafasına göre anlattı çılgın.

Süper kahramanlar devlet memuru gibi. İş çıkınca işe koşturuyor, iş yoksa oturuyor. Oysa kötüler serbest meslek kafasında. Canı çekmezse evde oturur, kafasına eserse **"dur şu ibneleri biraz bombalayayım, huzurları kalmasın"** diye işe çıkar. Bu yaptığım şeye de tespit denir. Allah sağlık verirse temiz bir on – onbeş sene daha bu şekilde ekmek parası kazanmak niyetindeyim.

CİHAN KILIÇ

Ekol Bak
özellikleri tam bana göre olanlar. üç tigebayt olanlar...
her şey tamam da bi bilgisayarınız eksikti!
YA! söz verdiniz..
NORTO
...sonuçta nasıl bi şey istiyorsunuz? masaüstü? Çift çekirdek?
bana lazım olan Pentium Core. iki olanları.. onlardan alıcaz.
evet pentium dual...
..bakıyorum
iki bin üç yüz dolar artı kdv...
NE?!
ya ne?zaten dedim iki bin gibi bişeyy...
şuş sen'aa! neden böyle, geçen ay lazımdı. ne aldılar bayağı?
bu modellerde fiyatlar standart. ne değişti ki...
ya bilmiyorum işte, standart bak!
şuş!
ay siz adam soyu-yorsunuz bence. yani imkansız böyle bi şey almanız...
doğ-ruyor efendim.
..ben emekli memurum, e eşim öğretmen... zaten böyle bir şeyi karşılamanız mümkün değil...
"1-ith.."
anlıyorum, haklısınız...
..bu çocuk inşaatsız. var'dan yok'tan anlamıyor.. bi aferiye üçbin dolar verelim istiyor.. vallahi canımdan bezdim artık.. bezdim..
tabi daha ekonomik modellerimiz de var efendim. Sömestr Paketi olarak Tiran-2000 işlemeli zuuu

SAPIKİĞİ

HATIRLAYAN VARDIR, 1,5 YIL ÖNCE İSTİKLAL CADDESİNDE KÜÇÜK Bİ DAİREYE TAŞINDIĞIMI ÇIZMIŞTIM. HEM DERGİYE HEM OKULA HEM DE İŞTE SOSYAL ORTAMLARA YAKIN OLSUN HESABI...İLK ZAMANLAR ÇOK EĞLENCELİYDİ, SONRA NORMAL GELMEYE BAŞLADI..ESOFMANLA BAKKALA GİDİCEM MESELA, SIKIR SIKIR GİYİNİP GEZMEYE GEMİŞ İNSANLAR GARİP GELİYODU, BENİM İŞİN **BU** OLMUŞTU ÇÜNKÜ ORALAR ARTIK.

NE DİYE DOLUŞTUNUZ LAN, KENDİ MAHALLENİZE GİTSENİZE...

NE BAKIYON...

İLK BAŞTA HİÇBİŞEY RAHATSIZ ETMİYODU.

SONRA...

YAA GÜRÜLTÜLÜ EVET AMA ÖNEMLİ DEĞİL YAA SEVİYORUM BEN.

GÜRÜLTÜ OLAYI BİRAZ KÖTÜ TABİ AMA NAAPALIM ABİ İŞTE, OKULA DERGİYE FİLAN YAKIN.

DAHA SONRA...

YAA SORMA ÇOK SES GELİYO, SABAHA KADAR Bİ DE... HELE CUMARTESİ HİÇ DURAMIYOSUN.

EN SONUNDA...

DAYANAMIYOM LAN EBEM SKİLDİ SESTEN...

GENEL Bİ ÜŞÜLTÜYA ALDIRMIYOSUN DA BENİM EN SİNİRLERİMİ BOZAN ŞEY Bİ SEYYAR PİYANGOCUNUN BORU GİBİ SESİYDİ...O SES BENİ HASTA ETTİ GERÇEKTEN...ABARTTIĞIMI SANIYOSUNUZDUR AMA GEÇERKEN DUYDUĞUNUZ O MASUM **"PİYANGOLAR BU AKŞAAM"** CÜMLESİNİ BÜTÜN GÜN, HEM DE İKİ SANİYE ARAYLA DİNLEDİĞİNİZİ DÜŞÜNÜN..KAFAYA TAKARSAN O SES DIŞINDA HİÇBİŞEY DÜŞÜNEMEZ OLİYOSUN.

Bİ GÜN PAYANAMAYIP İNDİM, YETERİNCE KARARLI KONUŞUR, ŞAM BAŞKA YERLERE GİTMESİ KONUSUNDA İKNA EDERİM SANDIM..AMA ADAM TAŞAKLI ÇIKTI.

DOĞRU SÖYLÜYODU AMA Bİ KERE ARTİSLİK YAPMIŞTIM, GERİ DÖNÜŞÜM YOKTU...TAM SON Bİ LAF SÖYLEDİM, BORU SESLİYİ ÖKSÜRÜK TUTTU, HAZIR ÖKSÜRMEKTEN CEVAP VEREMEZKEN BUNA LAFI KOYUP TÜYDÜM ORDAN.

PİYONGOLOR BU AKŞOOM..!

HAH... SESSİZ İKİ SANİYEM VAR... ALLAHIM BİR SANİYE KALDI... BİTİYO..!

PİYONGOLOR BU AKŞOKŞOOM?

AGHH!.. NEYSE ŞİMDİ SESSİZ İKİ SANİYE DAHA VAR... OFF BİTİYO...

PİYONGOLOR!

YOK YAA!!! VER Bİ MİLYAR GİDİYİM?.. AALLLLAH ALLAH YAAA!!!

BEN NE PARA VERİCEM BE SANA? BÜTÜN APARTMAN ŞİKA YETTİ, SENİN BORU SESİNİ Mİ DİNLİYCEZ LAN BÜTÜN GÜN?

SEYYARIM KARDEŞİM BEN, İSTEDİĞİM YERDE BAĞIRIRIM, BURASI TAKSİM, BEĞENMİYOSAN TAŞININ ÇAKSIN!

VALLA BEN SENİ UYARDIM USTA, BUNDAN SONRA BEDELLERİNE KATLANIRSIN...HADİ EYVALLAH..

ÖHHÖ ÖHHE ÖHHÜE!

BEN DAHA KAPIDAN GİRMEDEN ARKAMDAN Bİ TANE **"PİYANGOLAR BU AKŞAM"** PATLATTI AYI..TAMAM ESNAF MESNAF AMA SİKERİM LAN DELİRTTİ BENİ HERİF. AYRICA O SESİ DUYSANIZ HAK VERİRSİNİZ...HİÇ BOŞUNA KINAMAYIN YANI...

...ASIL SIKINTIM DA NEYDİ SÖYLİYİM Mİ...**ORDAN BAŞKA YERE GİTMEYE ÜŞENMEK..** BİGÜN YOLUM DÜŞTÜ, BİLMEDİĞİM Bİ SEMTİN ARA SOKAKLARINDA ÇOK ERKEN Bİ SAATTE DOLANDIM BÖYLE... ULAN Bİ DE FARKETTİM Kİ BEN **MAHALLE** DUYGUSUNU UNUTMUŞUM GİTMEYE GİTMEYE..ÇÜNKÜ MESELA TAKSİM CİVARINDA BAKKALA Bİ GİDİYOSUN, BAKKAL BİLE ŞÖYLE

Bİ TANE DE KİSA KEBİL VERSENE ORDAN...

BENİM BİLDİĞİM BAKKALIN ÖNÜNDE MAHALLENİN GENÇLERİ OTURUR, ÇEKİRDEK ÇİTLER, BU NASI Bİ BAKKAL AMA KÖYÜM...

BİR SÜRE SONRA ÇİDDİ Bİ RAHATSIZLIK DUYMAYA BAŞLAMIŞTIM. SON 6 AYDIR İÇİM ÇOK PENA SIKILIYODU. SANKİ TEK Bİ CADDEDE YAŞAMAM SARMIŞ, BAŞKA YERE KIPIRDAMAZMIŞIM GİBİ Bİ DUYGUYA KAPILDIM, VE TAŞINMAYA KARAR VERDİM...

...AMA BU SEFER DE Bİ ÜŞÜNTÜ GELDİ..ÇOK ALIŞMIŞIM ÇÜNKÜ Bİ YANDAN...

..YAA GÜRÜLTÜLÜ EVET, AMA ÖNEMLİ DEĞİL YAA, SEVİYORUM BEN..TEK PROBLEM BU EŞYALAR, BENİM DEĞİL, YABANCI GELİYO SEVMİYORUM...

O YABANCI GELİYO DEDİĞİM KOLTUK DOLAP FALAN, TAŞINMA GÜNÜ YAKLAŞTIKÇA **BENİMSEDİ.** GAYET DE BENİMSEMİŞ YANİ. HATTA TAŞINDIĞIM HALDE SON Bİ GECE DAHA UYUDUM O EVDE..AMA SONUNDA ÇIKMAM GEREKİYODU.

HERŞEYE BOL BOL DOKUNDUM. IŞIKLARI YAKIP SÖNDÜRDÜM FİLAN...ÇIKTIM SONRA.

HOŞ DA KAL.

3 GÜNDÜR YENİ EVDEYİM O İHTİYAÇ DUYDUĞUM SESSİZLİK BURDA VAR...AMA BİRAZ FAZLA MI OLDU ACABA DİYE DÜŞÜNİYORUM...GECE 9'DAN SONRA SOKAKTA İNSAN GÖREMİYOSUN, ŞU AN TEK DUYDUĞUM ŞEY SEKS İSTEYEN Bİ KEDİNİN SESİ...

MEAOUVVV!!!

GİDİP KONUŞSAM AN... GERÇİ DÜŞMÜŞÜ BİLİNMİYODUR...

OFF... NAAPTIM LAN BEN...

BUNA DA ALIŞICAZ ARTIK NAAPALIM...HEM BELKİ BAŞKA TÜRLÜ Bİ HAYAT OLUR...

BAKALIM.

Aksiyonsepeti

uğur gürsoy

100 - UNUTMAYIN Kİ PARTNERİNİZLE YAŞADIĞINIZ DÜZENLİ SEKS KAN DOLAŞIMINIZI HIZLANDIRACAK VE ÖMRÜNÜZÜ UZATACAK...

HAY SKİCEM PARTNERİNİZİ ARTIK YAA..

Seks hakkında bilmeniz gereken 100 şey!

ANLAŞILDI HAFIZ, PARTNER ŞART BAKSANA..

Bİ TEK BASIM YERİNDE YAZMIYO, HASSKTİR ORDA DA YAZIYOMUŞ LAN. PARTNER SOKAK...

YOK BU BÖYLE OLMUYCAK NAZLI.. LAFLA SÖZLE FİLAN GÜLDÜREMİYCEM SENİ... EŞORTMANI ÇEK ADINI VERDİĞİM SON NUMARAMI YAPICAM MECBUREN... BUNA DA GÜLMEZSEN, BEN HİÇBİR ŞEY BİLMİYORUM.

İLYAS?

YA YÜZÜME BAKMA, GÖT KISMIMA BAK. EN KOMİK TARAFI ORASI.

EVET...

KURU BİR EVET HA.. BRAVO NAZLI..

AHMET CAMBAZ

BEYLER BİZ NAAPIYORUZ YA BÖYLE... 40 YAŞINA GELDİM LAN BEN, BİRİ İLKOKUL ÇAĞINDA 2 ÇOCUĞUM VAR BENİM...

SIRASI MIYDI, ŞİMDİ METİN, BIRAK DA İNİNCE KONUŞALIM..

TAMAM YAVAŞCA MİNDERE BIRAKIYORUM. PANİK YAPMA..

MUCKS!

NOLUYO YA SAPIK !..

BU ELİ NERDE GÖRSEM TANIRIM... KADIKÖY DİMİ ?..

Hİ Hİ ÜSTÜ KALSIN..

ULAN Bİ GÖTLÜK YER AÇIN YAA... NE GÜZEL PEDİKODU EDİYOSUNUZ, CANIM ÇEKTİ... ÜÇÜMÜZ KONUŞALIM... DEMİN ANLATTIĞINIZ KIZI Bİ DE BÖYLE YANYANA KONUŞALIM HADİ... NAAPMIŞ O KIZ, VERMEMİŞ Mİ BERK'E?

TAKSİ

ABİ YOĞUN ORTASINDA DURDUK...

TAMAM KENARA ÇEKİCEM... ORDA İYİCE KONUŞALIM..

BOŞ ZAMANLARINDA NELER YAPARSIN İZZET?

!!!.. BEN TİVİ İZLERİM, MÜZİK DİNLERİM, KİTAP OKURUM, BEN BASKETBOL OYNARIM, BEN FUTBOL OYNARIM, BEN ARKADAŞLARIMLA SOHBET EDERİM...

ARKADAŞLARININ İSİMLERİ NELERDİR?

ONLARIN ADI MURAT, SAKİNE VEE NUSRET'DİR.

TAMAM TEŞEKKÜR EDERİM.

huh.

Aslında İzzet boş zamanlarında ne basketbol oynar, ne de kitap okur... O yalnızca belediyenin ingilizce kursunda acılar çeken bir ortayaşlı... Kalbimiz seninle İzzet...

1

DRUM

2

İLK GÖRÜŞTE AŞKA İNANIR MISIN ?..

AYIN 23'ÜNDE DAMGA VERSİSİ BEYANI, ÜCRETLİLERE MUHTASAR BEYANI VAR, AMAN DİKKAT ABİ.. AYRICA 23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI... GÜNÜN EK BİLGİSİ UMMAN'IN TELEFON KODU 968...

BAK O AJANDAYI VERDİĞİME PİŞMAN ETME BENİ, TELEFONLA KONUŞUYORUM...

İLKER Mutemedi'nin ajandası 2009

SANA MİNNETTARIM ABİ, GERÇEK BİR KÜLTÜR HAZİNESİ VERMİŞSİN BANA.. OKUMALARA DOYAMIYORUM..

fiwzzz! Tifööoz!

TIP! TIPIRT! TIPIRT! TIPS! TIPIRT! TIPIRT! FİZZZ! PIT! TIPIRT! FEZZ! TPOSS! TEZZZ!

YANİ BİROL, AYRILIK AREFESİNDE SÖYLENECEK İÇKİ Mİ BU ALLAH AŞKINA ?!

NE DİYOSUN, DUYMUYORUM Kİ BEN SENİ..

TAMAM İÇ İÇKİNİ HADİ KALKALIM..

NEY?

HAY SKİCEM, HADİ GELSİN ARTIK ŞU GÖREVLİ... REKORLAR KİTABINA GİRDİK Mİ GİREMEDİK Mİ NE ZAMAN ÖĞRENİCEZ YA?!

ÇOCUKLAR, BİZİM MURAT GÜNLERDİR EVE UĞRAMADI, GÖRENİNİZ VAR MI ?..

YA TEYZE SEN DE Bİ SIKTIR GİT YA!

TIK TIK TIK

ARADA ÖLENLER OLUYO LAN..

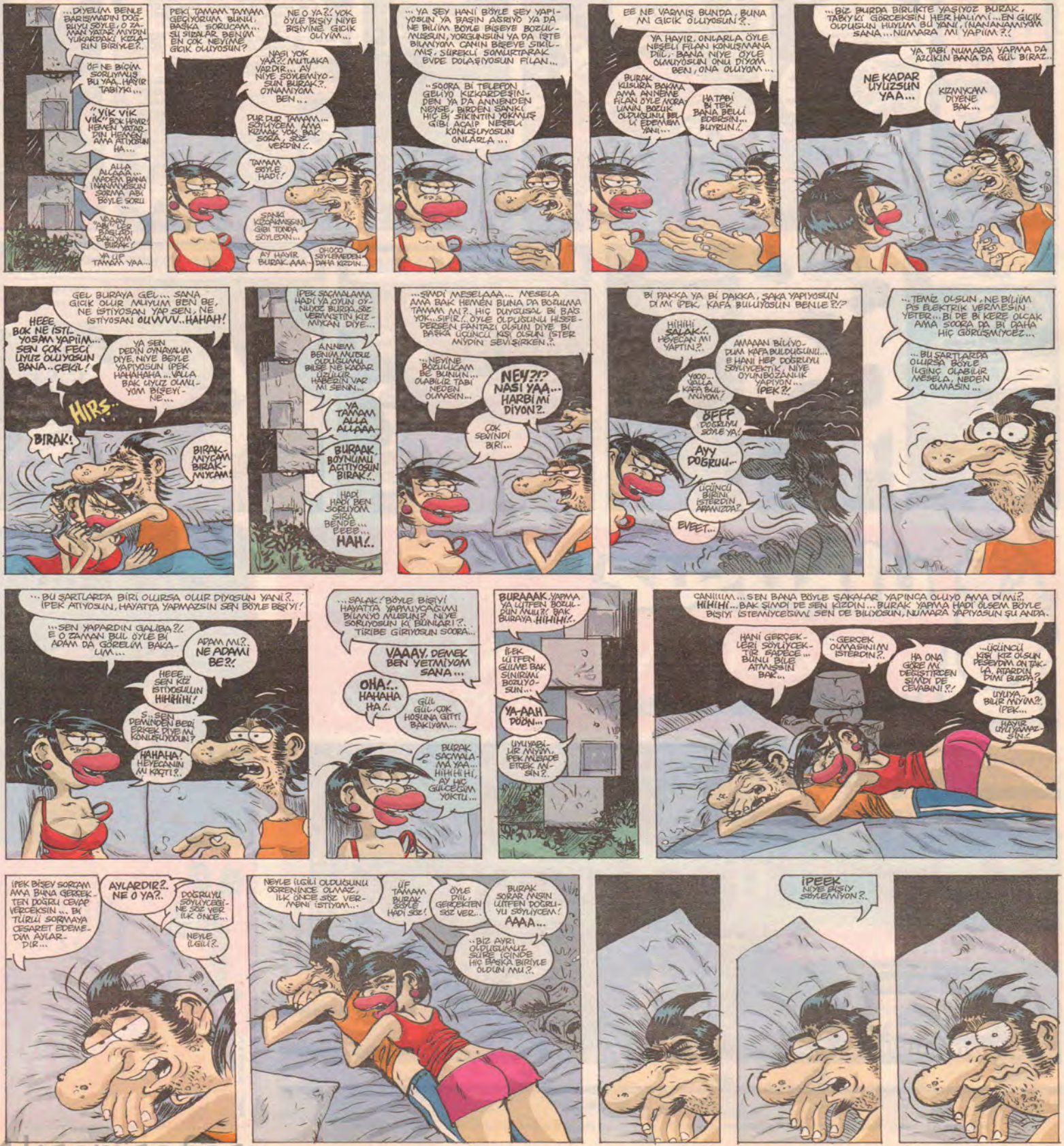
MURAT..

urgursoy@gmail.com

Çalpışma

İpek & burak

Yazan Gürcan Oky

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

Aksamsefasi

Tolga AKDOĞAN

Özgür KAHYAOĞLU

Servet TURAN

Ömer GÖKSEL

Geçen Kuttsu

Tarık Yetiş SERBEST

Anıl DUMAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 08 Nisan 2009 | Sayı: 084
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Meraklı olduğu konuda bildiklerimi esirgemiyor ve bana hayranlığını günden güne pekiştiriyordum. Ama bu bilgiler onu kafeterya sandalyesinden kaldırıp yatağa doğru götürmeye yetmiyordu. Sorun şuydu ki: işsiz bir adamdan sevgili olmazdı. Bana bulduğu işlerden birini hemen kabul ettim ve yataktaki bilgilerimi de paylaştım onunla. Sonrasında malum soğuk duş..

Akşamsefası

15 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/16 No: 085
1,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1,75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Ergenekon'da 12. Dalga, binlerce kız öğrencinin okula başlamasınısağlayan ve cumhuriyet mitingleri sırasında yapmak istediği darbe karşıtı konuşma engellenen Türkan Saylan'ı da vurdu. Çağdaş YaşamıDestekleme Derneği'nin öğrencilere verdiği burslar da tehlikeye girdi.

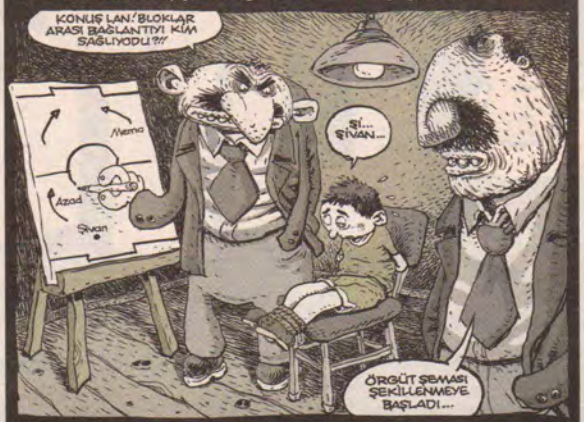
Akşamsefası

UYKUSUZ

HÜKÜMET, 1 MAYIS'I RESMİ TATİL İLAN ETMEK İÇİN HAREKETE GEÇTİ.

Van'ın Muradiye ilçesinde polislerle lise öğrencileri arasındaki "dostluk maçında" bir öğrencinin arkadaşından Kürtçe pas istemesi üzerine, polis öğrencileri dövüp gözaltına aldı.

PARA KAZANMA KLAVUZU

Necati Şaşmaz'dan sonra Oktay Kaynarca da medya sektörüne girdi. Adanalı dizisinden aldığı gazla kendini iyice kaybeden Oktay Kaynarcalı, Polat Alemdar rolü sayesinde uzun zaman önce kendini kaybetmiş olan Necati Şaşmaz gibi kurduğu haber sitesinde başyazar olacak. Fakat Tuğba Özay da bir haber sitesi kuruyor. Onun haber sitesi kurmak için nasıl gaza geldiğiyse tam bilinmiyor. Açıklamasından bulmaya çalışalım: "İnternet sitemde yazılar yazacağım, 'Siyaset' dergisinde köşe yazarlığı yapacağım. Mayısta 'Armoni' adlı albümüm çıkacak. O gün mankenliği bırakacağım"

DAHA İYİYİM

Ev hapsi cezası affedilen Necmettin Erbakan, siyaset yaşamının kaldırılması üzerine derhal siyasete geri döndü. Kendi evinde çekmesine dahi engel olabilecek sürekli hastalığı nedeniyle cezası affedilen Erbakan, görüşmelerde bulunmak üzere İran'a gitti.

NEDEN 30?

- *Kabe'den 24 saat canlı yayın yapan televizyon sistemleri...*
- *Ev boğazı görmesine rağmen, manzara yayını yapan plazma ekranlar...*
- *Odaya gülsuyu pompalayan klimalar...*
- *Namaz kılınacak sedirlerin uzaktan kumandayla tavandan indirildiği namaz odaları...*
- *Yatak odalarında 3 metrelik palmiye ağaçları...*

"Zengin işlerini kesinlik iç mimarı" olarak ünlenen Sofak Çak'ın dizaynını yaptığı evlerden birkaç ayrıntı okudunuz. Şu da bir müşterisinin Sofak Çak'a söylediği: "Sofak Bey bana öyle bir ev yapın ki bende 30 milyon dolar var zannetsinler..."

(Vatan gazetesi)

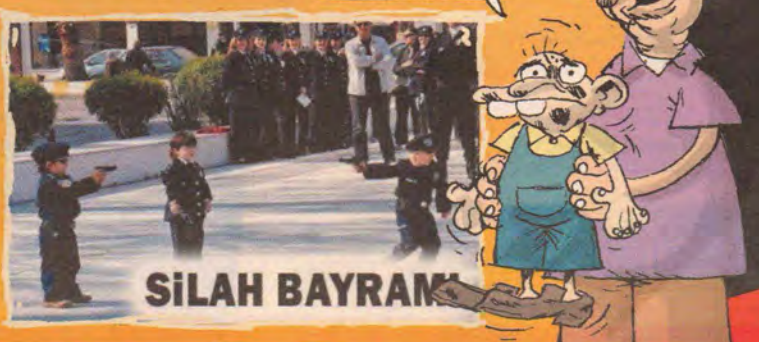
KURBAN SAYISINI 4'E ÇIKARDIK

TOKİ'nin Trabzon'da yaptığı hastane inşaatında, bir hafta içinde 2 işçinin hayatını kaybetmesi üzerine, 2 adet kurban kesilerek kazalara karşı önlem alındı. Taşeron firma, kurbanları kestikten sonra şu açıklamayı yaptı: "Diğer işçiler biraz üzgün olduğu için iş yavaşladı ama inşaatımız devam ediyor."

ÇOCUKLUK ANILARI

Polis teşkilatının kuruluşunun 164. yılı çeşitli etkinliklerle kutlandı. Mardin'de düzenlenen törenlere kamuflaj giysili küçük bir çocuk elindeki oyuncak otomatik tüfekle katıldı. Manisa'daki kutlamalarda motosikletli polis kıyafeti giyen siyah gözlüklü bir çocuk belindeki oyuncak tabancayla poz verdi. Çanakkale'deyse polis üniforması giymiş üç çocuk, oyuncak tabancalarla birbirlerine ateş ettiler. "Sevimli polisler", törene katılan polislerin ve anne babaların gülümseyen bakışları altında birbirlerini vurdular...

BİŞEYLER DUYDUM

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

● Sibel Tüzün, Eurovison Şarkı Yarışması'nı kazanan Lordi grubunun solistini diliyle kutlayalı 3 yıl...

● İzmir ve Nürnberg emniyet güçleri arasında oynanan 'dostluk maçı' 3-0 devam ederken, Emniyet Müdürü Halil Tataş "dostluk bozulmasın" telaşıyla kaleciye "Gol ye!" diye bağırarak maçı 3-3 sonuçlandırmayı başarılı 5 yıl...

● İlhan Şeşen, "Sanatçı olmasaydım, martı olmak isterdim." diyeli 6 yıl...

● Yasemin Kozanoğlu, "Planlarınız nedir?" sorusunu "*Modelliği daha çok seviyorum. Artık oyunculuk yapacağım. İyi bir senaryo olursa 'Evet,' diyeceğim. Artık pod yuma çıkmayacağım. Bundan sonra asıl amacım Avrupa standartlarında iyi bir model olmak.*" diye cevaplayalı 7 yıl...

● İbrahim Tatlıses, Florida'daki bir eğlence merkezinde girdikleri korku tünelinde, Yılmaz Morgül'ü "Neden beni buraya soktun" gerekçesiyle tokatlayalı ve bu olay üzerine Morgül, "*O bizim babamız döver de sever de*" açıklamasında bulunalı 10 yıl...

● Kenan Evren'in kızı Miray Evren, Türkiye İşçi Partisi marşının söz yazarı Maksut Göksu'yla evleneli tam 27 yıl olmuş.

Yaz ortasında doğalgaz indirimi!

Meclis Genel Kurulunda konuşan Enerji Bakanı Güler, eğer dolarda bir değişiklik olmazsa, Mayıs ayında doğalgazda indirime gidileceğini açıkladı. Güler ayrıca, apartmanlarda doğalgaz ve kömürü bir arada kullanabilen bir kazan türü geliştirdiklerini ifade ederek halkın doğalgaz yerine kömür de kullanabileceğini belirtti.

Sayın bakanı kutlarım ve müjdeli haber diye de buna derim. Ha hemen çatlak sesler çıkacak, bir vaveylalar yükselecek, "cık cık cık" nidaları ovalara yayılacak onu da biliyorum. Neymiş, yazın doğalgaza daha az kullanılıyormuş, indirim işe yaramazmış. E sen de yazın kullan doğalgazı? Tutan mı var? Aç kombini, otur evinde. İlla kışın açacaksın diye bir kural mı var? Bu kadar dar kalıplar içinde düşünmemek lazım. Vizyonunuz dar sizin. Kışın üşüyenler yazın ısınsın, kışa ısınık ısınık girsinler, bir sonraki yazı o şekilde çıkartırlar. Yazları doğalgazla bir güzel ısınıp, kışın o ısındığınla idare edersen gül gibi geçinip gidersin. Ayrıca sayın bakan bir müjde daha vermiş, doğalgazla beraber kömür de yakılabilecek demiş. Zaten dört yılda bir de kömür bedava gibi bir şey oluyor, daha ne istiyorsunuz anlamadım ki? Gelip elinize mi hohlasın adam? Koca bakandan da böyle şeyler beklemeyin artık. Müsteşardan bekleseniz anlarım da.

Barış UYGUR

Kısa ama dev röportaj !

- Merhaba, kendinizi tanıtır mısınız?
- **Merhaba, ben Evdeki Kadın.**
- Evdeki kadın derken?
- **Sokaktaki Adam'ın karısıyım ben.**
- O ünlü Sokaktaki Adam'ın mı?
- **Evet, o ünlü Sokaktaki Adam'ın.**
- Ordaki Adam, erkek anlamında mı?
- **Değişir o.**
- Değişir mi o?
- **Benimki kadın mesela.**
- Ne bu böyle ya?
- **Amsterdam'da evlendik biz.**
- Hah !
- **Şahitlerimiz de Duayen ve Diva'ydı.**
- Kadınlan erkek?
- **Hayır, Duayen de kadın.**
- Neler duydum?
- **Ruhani lider de sen ol.**
- Aman yav.
- **Sen de kadınsın!**
- İyice ! **V.Ö.**

Aksamsefasi

Aksamcetesi

BİR BAHAR DAHA ÜÇGEN SANDEVİÇE, İKİ KADEH SARABA KOSKOCA PİKNİĞİ KURBAN EDEMEM Mİ NİLAY... YILLAR SONRA GERÇEK BİR PİKNİK YAŞATICAM SANA...

TOP ALMAYI UNUTTUK TABİ.. KESİN BİŞEY UNUTTUK DİYORDUM, KAPA BIRAKMADIN Kİ ADAMDA...

ASUMBAYE ZUMBAYE ASUMBAYE ZUMBAYE...

RADYODA ÇIKTIKÇA MANALI BAKA BAKA ARAYA ZENCİ REPÇİ GİRMELİ ŞARKIYI BİZİM ŞARKIMIZ YAPTIN SELİN.. SEZEN'DEN "SARI ODALAR" FİLAN OLUCAK SANIYORDUM... NEYİN PEŞİNDESİN ANLAMIYORUM!

2-B sınıfı bugün hâlâ o kaskatı halleriyle milli eğitim bakanlığı müzesinde sergilenmektedir.

HASKTİR! ÖĞRETMEN not defterini çıkardı lan.

NE ÇOK KAÇIYO GİBİ YAPAYIM NE DE ÇOK GÖZÜNE BATAYIM...

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

NERDE FENERBAHÇELİ BİR ÜRÜNÜ SARI-MAVİ RENKLERDE GÖRÜRÜM... DAHA Bİ SEVERİM ŞANLI ÇAMAMI... BU NE LAN BÖYLE MAZLUM GİBİ...

SADECE BİR MİLYON ABİ... ALIYOR MUSUN...

ALMIYORUM...

SQUUEKK!!...

GULYABANİ LAN BU! ÇOK KORKACAĞIM KÜÇÜKLÜKTEN BERİ...

BEN DE ABİ... EN KORKTUĞUM ŞEY...

DİRNİ

GİDENE KAL DEMEM KALANA GİT DEMEM DELİ DELİ YARR... DELİSİN YAR...

HASKTİR, BEETHOVEN SENFONİYE SÖZ YAZMIŞ!..

KOMÜNİZMİN RENGİ KIZIL OLMASIN LAN... İNSANIN İÇİNİ SIKIYOR... YAVRUAŞİ OLSUN... İÇ AÇICI RENK... BAKTIKÇA İÇİ AÇILSIN İNSANIN...

BANA HER TÜRLÜ UYAR ABİ... OLUR, YAVRUAŞİ OLSUN...

ABİ NOOLUR KIZIL OLSUN... BEN "YAVRUAŞİ ORDU" DİYE ORDU KURUP İNSAN İÇİNE ÇIKACAK GENİŞLİKTE Bİ İNSAN DEĞİLİM... KIZIL OLSUN...

HEKHEFÜH HESSSFLEHH HELEFÖST!

KOH!

KOHLE!

ÇOK SICAK PATATESLİ GÖZLEMEYİ ISRARLA YEMEK İSTEYEN KİŞİ İSTERSE EŞTİN KAÇIR OLSUN... GENE SEVİŞMEM, GENE SEVİŞMEM!

BEN SİZİNNN ANANIZIMM, BACINIZIM..!

TANSU ÇİLLER TAKLİDİ YAPMAKTAKİ ISRARINI ANLAYAMIYORUM BURSU... O ZAMANI DA GÜLMÜYORDUM, ŞİMDİ DE GÜLMÜYORUM... Bİ DEMİREL, Bİ ERBAKAN TAKLİDİ KADAR COŞAMADIM ÇİLLER'E. "AAA AYNISI LAN" DİYEMEDİM... DOLUDİZGİN BAŞLAYAN AŞKIMIZIN ÇİLLER-ERBAKAN HÜKÜMETİ DÖNEMİNDE BELİ BÜKÜLDÜ... TIPKI NARENCİYE ÜRETİCİSİ GİBİ...

İNSANLARIN GÜVENİNİ KAYBETMEKTENSE PARA KAYBETMEYİ TERCİH EDERİM... $$$... GÜZEL LAF BULDUM HAAA... KURNAZ GİBİ TAK DİYE VERİM SOSYAL MESAJI... DİMİ LAN... GÜZEL LAF HAAA... $$$ DEĞİL Mİ OĞLUM GÜZEL DİMİ.. $$$?

ABİ SENİN DE İYİ Kİ Bİ LAFINA "VAAAY İYİYMİŞ" DEDİK... SÜREKLİ SÖYLEYİP DURUYORSUN... SEN EPİLEYDİ DİYE BİŞEY İCAT EDİCEM DİYODUN ONDAN HABER YER, BOŞ BOŞ OTURUYORSUN...

VAAYY KELİME OYUNU HA?. BOSCH-BOŞ... İYİ KOYDUN LAFI... O DA GÜZEL... ÇAKAAALLL...

ÖYLE OYUNLARI ANCA SEN YAPARSIN... ŞAMİMİ HİSLERİMİ SÖYLEDİM BOŞ ADAMSIN RABİR! İŞİN GÜCÜN DİL OYUNLARI... DİLBEZİK ŞEKİL...

KIPS! KIPS!

BOSCH

Kanpiyo

Mmmm... Biyâşım söyle... Düşüklerini bulunca bırdan görebiliyorum...

Maç kaç kaç ola?

Galiçi berbat ilk söyler...

Bırtme şeçimde en sirkisi! alın aspiri! bayıklar ay dürü!

ARASINDAN BİR IŞIK HIZMESİ DAHİ GEÇİRMEDEN KADAR ÇOK YANARIK HALAY (LE NÜKLEER SANTRALDE OLUŞAN SIZINTIYI KAPATTIM... TEŞEKKÜRLER ÇOK CİDDİ YANARIK HALAY... DÜNYAYI KURTARDIN!...

OY YAVLAR YAVLAR CİMEN BAŞLADINIZ MI, BEN ASKERE GİDEN DE KIZLAR ARLADINIZ MI?

ÇOK UZUN BURUNLU AYAKKABILARIN ETİNİ GÖSTEREN İNCE ÇORABINLA ÇOK ŞIK DURUYUŞ ABİ...

SAĞOL CANIM... BU ARADA GEMİLİ GÖRDÜN MÜ?

YOK ABİ, UZUN ZAMANDIR UĞRAMIYO KAHVEYE...

YUVA YAPTUM BURAYA... SİZ DE GELİN SEMSİLİ OKURAR, BİR GÖTLÜK YER DAHA VAR...

Aksamcetesi

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Sinema festivalinde ben de iki filme gideyim dedim, önce bir kazak ardından da İspanyol filmine. Kazak filmi zaten uzun sürdü, içim dışım bozkır oldu. Kilometrelerce bozkır, ortasında da beş kişi var. Ferahlayayım diye İspanyol filmine koşa koşa gittim, o da çölde geçiyordu, iyiden iyiye fena oldum. Ama mevzu o değil.

■ Şimdi efendim, biliyorsunuz, sinema severlerin kimin çıkardığını bilmediğim bir adeti var, film bittikten sonra jenerikteki yazılar akana kadar yerlerinden kalkmıyorlar. Hayır, birinin bir tanıdığı görev yapmıştır, adını görmek istemişsindir anlarım ama hepiniz birden mi arkadaş? Bu nasıl iş sorarım size. Tamam, anladık, filmi beğendin, yazılar akarken ilk başta, hadi kim hangi rolde oynuyor diye bakmak için bekledin de, filmin set işçisinden sana ne, ulaştırma sorumlusundan sana ne hele ki muhasebe müdüründen sana ne arkadaş? Hayır ben de ortalarda bir yerde oturuyorum, çıkacağım, senin yüzünden çıkamıyorum, ben de maruz kalıyorum. Şüphesiz ki cefakeş sinema emekçilerini tenzih ederim ama şimdi sen de biraz hava yapmak için duruyormuşsun gibi geliyor bana. Zira akan yazılar kiril alfabesinde, biriniz ikiniz Rusça biliyordur anlarım ama bütün salon, filmden önce hızlandırılmış Rusça kursuna mı gittiniz jenerikteki yazıları okumak için? Hayır. Hep beraber tanımadığımız bir alfabeyle geçen yazılara bakıyoruz. Sinema emekçisine saygı için. İzlemezsek çünkü ayıp olur ışık teknisyenine değil mi? Çok da umurundaydı Moskova'daki teknisyen Olek'in, sizin filmin jenerığini izlemeniz, izlememeniz. Hayır abi, filmde arada verilmiyor, çişim var diyorum ya. Paralelkenar oldum burada, bırakın bari ben geçeyim.

■ Festivalin biletleri ucuzladı tabii neşeli oldu ama ben de biraz ne yalan söyleyeyim bu işe bozuldum. Biz zamanında liseye giderken akşam altıdan sonraki filmlerde öğrenci indirimi bile uygulamazsı bu abiler, filme gideceğiz diye tostumuzdan ayranımızdan olurduk. O zaman neredeyidiniz diye soruyorum açıkçası. Bu saatten sonra ancak Türkiye'ye gelmiş kadayıf rock grupları oluyor ya hani, ilk gençliğimizde yıllarca beklemişiz de gelmemişler, sanki emekli rockçı rezidansıdır Türkiye de, şimdi birer ikişer damlıyorlar. İşte aynen öyle hissediyorum. Bari geçmiş festivallerden diye bölüm açın, eskiden gidemediğimiz filmleri de gösterin.

■ Sıfır sıfır biten maç, olaysız da biterse iyice keyifsiz. Madem sıfır sıfır bitecekti, ne diye doksan dakika koştunuz onu anlamıyorum. Nasıl başladıysa öyle bitmiş işte. Düşündükçe hak veriyorum Japonlara; beraberlik kalksın. Japonya'da neden futbolda beraberlik yok? Çirkin bir skor çünkü.

■ Bir de hani böyle 5-3 gibi skorlar olur, onlar da bana nahoş gelir. 4-2 olsa anlarım, 2-0'a ben de barım ama 5-3 demek, bir taraf oturmuş 3 gol atmış, galibiyeti hak etmiş demek. Dikkat ederseniz, taraflardan birinin 3 gol atması genellikle maçı kazanması anlamına geliyor. Taktiği bile yok bu işin, zamanında Ali Şen söylemişti Veselinoviç'e, "3-0'ın taktiği mi olur Veysel?" diye. Ama işte o 3 gol atan takım 4-5 gol yediği zaman hüzünleniyorum. Madem 5 yiyeceksin, ne diye 3 atıyorsun be adam? 5 yiyecek olan hiç 3 atmasın bence. Japonlar bunu da halledecektir, güvenim sonsuz.

Ha derseniz ki istemez misin Eskişehirspor 5-3 yensin o ayrı.

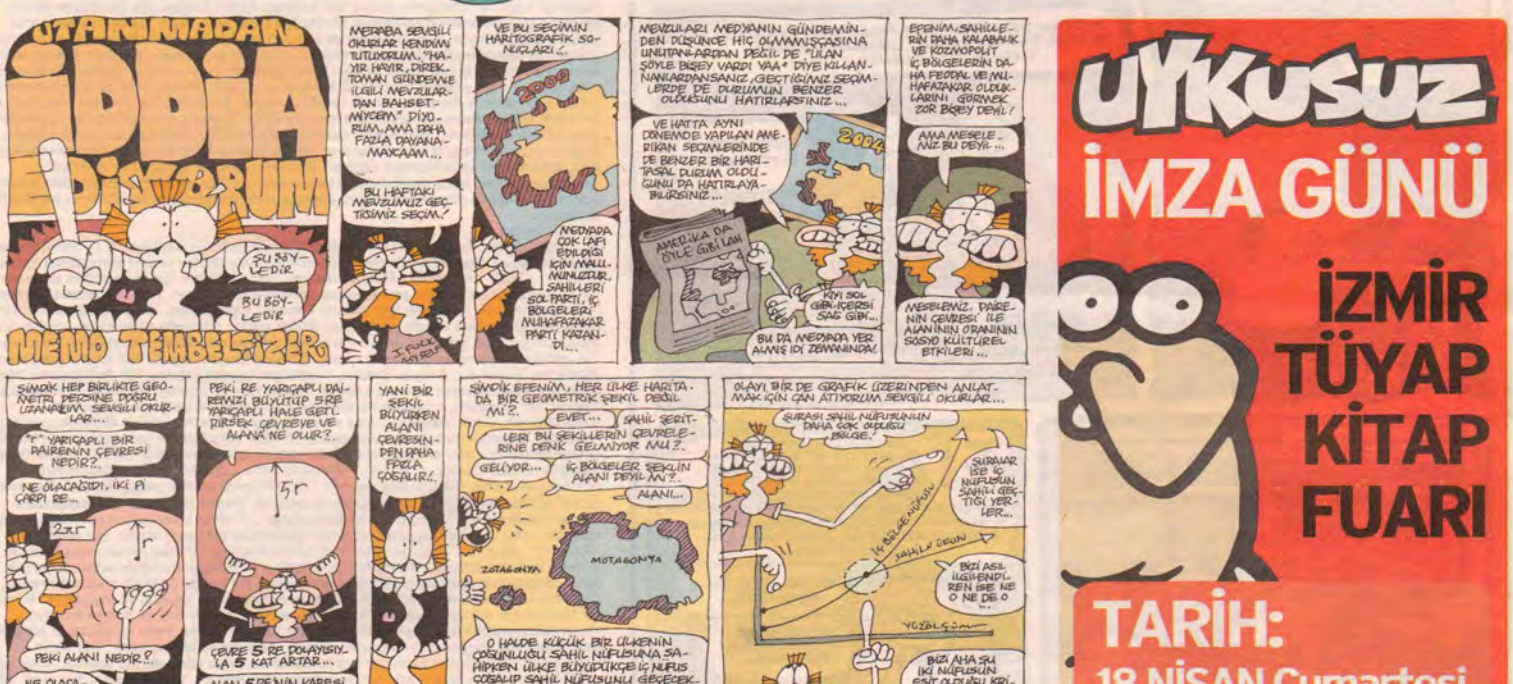
■ Hafıza yönünden sıkıntılı bir insanım. En olmadık şeyler nedense hiç aklımdan çıkmıyor. Misal 1996-1997 arasında Pişmiş Kelle'deyken bütün gazeteleri okuyordum. Şimdi diyelim, Selçuk Parsadan'ın örtülü ödenekten aldığı parayı bankadan çekmeye gönderdiği sekreteri kimdir desenız, adını da biliyorum, soyadını da, yolda görsem tanırım o derece. O zamanın meşhur üçüncü sayfa cinayetlerinin kahramanlarından tutun da o kahramanların yakınlarına kadar her şey aklımda. Herkes o ara 15 dakikalığına hadi bilemediniz 15 günlüğüne meşhur olmuş olmasına ama, benim zihnimden bir türlü çıkmıyor köftehorlar. Bu işime yaramayacak onlarca şeyin hafızamda olmasının nedenini düşünürken aklıma babam geldi. Yıllardır, yolda gördüğü her ağacı, bitkiyi gösterip "Bak bu Picea Orientalis, bak bu da Laurus Nobilis" diye bana tanıtır durur. Tek nedeni yıllar evvel bir şekilde ağaç ve bitkilerin Latince isimlerini öğrenmiş olması. Genetik. İşime yaramayacak bir alay veri duruyor ama hala kaçıncı Selim'den sonra kaçıncı Mustafa geliyor, geliyor da ne oluyor onu öğrenebilmiş değilim.

■ Önümüz 23 Nisan. Hesapta Çocuk Bayramı ya, en çok çocuklar bilir ki, bu işin bayram kısmı, bol bol ders kırılan bayram hazırlığıdır. Bando takımında olan, halk oyunlarına zıplayan, şiir okuyacağım diye kuntiz gibi hesapta şiir ezberleyen, piyesti, şuydu buydu diye dersten kaçan çocuğun ferahlığıdır tören öncesi hazırlıklar. İşte o yüzden, ben şimdiden, ilk ve orta dereceli okullardaki sevgili okurlarımızın 23 Nisan öncesi tören hazırlıkları bayramını kutlarım. Bu arada ilk ve orta dereceli derken neyi kastettiğimizi de yıllar yılı anlamış değilim. Lise bunun içine giriyor mu, ortaokul nerede başlıyor nerede bitiyor, kafam almıyor. Kesintisiz zorunlu eğitimi, sırf bu yüzden pek sevemedim. Tamam sen zorunlu yap ama kesintili olsun derim ben. Hatta bana kalsa kesintiler bir yıl olsun, altı ay olsun. Şimdi işi gücü olan adam için 3 ay tatil çok gibi gözüküyor ama mantıklı düşünürsek bunlar daha çocuk, bana kalırsa okul tatili beş ay yazın beş ay da kışın olmalı. Öğretme meselesini samimi söylüyorum iki ayda da çözeriz. Ama tabii hemen bir vaveyla yükselecek, her yıl öyle tatil olmaz, yoksa İlçemizi Tanıyalım, Benim Eşsiz Yuvam, Örüntü ve Süslemeler gibi üniteleri nasıl işleyeceğiz diye itiraz edecekler. Bana olmasa da olur gibi geliyor.

■ Bu arada Örüntü ve Süslemeler, elime geçen bilgilere göre 4. sınıfların matematik dersinde bir ünite. Ben uydurmadım yani. İşin daha acayibi onu takip eden ünitelerden biri olasılık hesabı. Ben kendi payıma, kimseyi kandırmak niyetinde değilim, ilkokul 4. sınıfı gayet de başarıyla bitirdim ama olasılık denince hala tüylerim diken diken oluyor. Siz minicik çocuğa Leibniz'le girerseniz tabii bu okul o kadar ay sürer. At onu oradan. Örüntü ve Süslemeler kalsın, Leibniz'i sonradan oyuna alırsın artık lisede mi ortaokulda mı onu ben bilmem. Örüntü ve Süslemeler iyi. Kalsın o. Leibniz'i at. Kumarbazmış zaten, çocuklara kötü örnek olur.

■ Ünite demişken, ünite dergisini de es geçmek olmaz. Hala var mı diye google abiye sordum, yasaklandı dedi ama yine de siteleri falan var. Bu üniteleri falan oralardan buldum zaten. Ama ünite dergisinde, öncelikle "dergi" olması hasebiyle bir anarşistlik yok mudur serinlik veren? Hayır, aynı ünite kitapta da işleniyor ama yok illa, ünite dergisi de alacağız.

■ Tatil kitabını da unutmayalım, sinsi gibi aradan sıyrılmasın. Tatil kitabı, "biz bu ülkenin çocuklarını okumaktan nasıl tiksindiriz"'in cevabıdır. Çocuk tatile çıkmış, bırak Pıtırcık okusun, Bastıbacak okusun, Astrid Lindgren'in o inekli kitapları vardı onları okusun, olmadı Pipi uzun çoraplı kız okusun. Ama yoook! Ahdetmiş ya bir kere. Tatilde de ver çocuğa mesajı, kötü çizilmiş karikatürü, 1932 yılından kalma bayat fıkrayı ki, çocuk kitap denildiğinde kaçacak delik arasın. Aferin size be. İyi tezgah kurmuşsunuz da, amacınızı anlayamadım.

UYKUSUZ
İMZA GÜNÜ
İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI
TARİH:
18 NİSAN Cumartesi
SAAT:
13:00 - 18:00
ZORT ve OTİSABİ
KİTAPLARI, KİTABEVLERİNDEN ÖNCE UYKUSUZ STANDINDA!

Akşamsefası

Aksamsefasi

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİRLİK VE BERABERLİK İÇİN GEREKENLER:

Bir Çay

"Ben de alabilir miyim" dedi. Garson mutfağa doğru yürürken başka bir masadaki çiftin erkeği "Biz de alabilir miyiz" dedi. İlk ben söylemiştim çayı. Karşı masadaki adam "Ben de", çiftin erkeği "Biz de" demişler ve "de" ekiyle benim varlığımı onaylamışlardı. Tanışmamıza rağmen bir bardak çay sayesinde bir tür birliktelik yaşıyorduk. Hesabı istediğimdeyse kimseden ses çıkmadı. "Çay bambaşka..." dedim içimden. Kalktım.

Bir Kalça

Mecidiyeköy'de otobüs duraklarına doğru yürüyorum. Önümde yürüyen erkek güruhunda tuhaf bir hareketlilik var. Biraz hızlanınca sebebini görüyorum: Bir bayan. Yürüyor ama normal bir yürüyüş değil bu. Her adımda kalçalardan biri yukarı çıkarken diğeri aşağı iniyor. Yürürken sanki kalçaları arasında bir devir teslim töreni yaşanıyor. Bu törenin daha net izlenebilir olması için dizayn edilmiş bir pantolonu var. Pantolon, kalçanın bütün hareketlerini dış dünyaya aktaran bir kumaştan dikilmiş. O yüzden bu kalçayı izleyenler pantolon yok sanıyor olabilir. Mecidiyeköy'ü bir anda Rio'ya çeviren bu kalçayı izleyen 5 kişiyiz. O, önümüzde bandolar, konfetiler ve şarkılar eşliğinde büyük yürüyüşünü gerçekleştirirken hayatla ilgili bütün gailelerimizi ertelemiş gibiyiz. Kalça dediğimiz bacaklarla belin birleştiği yerdeki hafif şişkin et parçasıdır. Ama bu et parçası biraz fazla şişkin olunca erkekler tarafından çok takdir edilir. Sırf eti çok şişkin diye dünyayı etrafında döndüren bayanlar olduğunu biliyoruz. O yüzden Mecidiyeköy'de bir kalçaya kapılıp sürüklenen bu güruhu yadırgamamak gerekiyor. Yanımdan elinde cep telefonuyla kalçaya doğru hızla hareket eden biri geçiyor. Telefondakine "Oğlum var ya top gibi" diyor. İlerliyoruz. Bir an, jöleye aşırı bel bağlamış fantastik saçlı ve izlediğinin aksine bol kotunun içinde kalçası yok hükmünde birisi, kalçanın tam arkasına hizalanarak görüntüyü kapatıyor. Kitle çeşitli manevralarla yeniden düzenleniyor. Ben biraz geride kalıyorum. İşte o zaman, bu kapalı gişe kalça gösterisini sandığımdan daha fazla kişinin izlediğini anlıyorum. Bazıları abartmadan, modern bir ülkede bu tür kalça hareketlerine alışkınmış bir havayla, bazıları da dünyada o an başka bir şey yokmuş gibi büyük bir iştahla izliyor. Mecidiyeköy'de bir grup erkek, birlik ve beraberlik duyguları içinde hemfikir oluyor. Şu an hep beraber bir yere otursak birbirimize hiç yabancılık çekmeden konuşabiliriz. Sayımız gittikçe artıyor. Önümdeki grup birden duraklıyor. Bir duvara çarpmış gibi hafif bir dalgalanma oluyor kitlede. Biraz ilerleyince kalçanın durduğunu ve sahibinin bir vitrine baktığını görüyorum. Aşırı jöle, kenarda durup beklemeye geçiyor. Bazıları anlık bir kararsızlık geçiriyor, yavaşlayanlar var, hatta durup havaya bakan bile var. Ben yürümeye devam eden modern gruptayım. Otobüs duraklarına doğru dönerek kitleden ayrılıyorum. Birlik ve beraberlik dağılıyor...

Bir İnsan

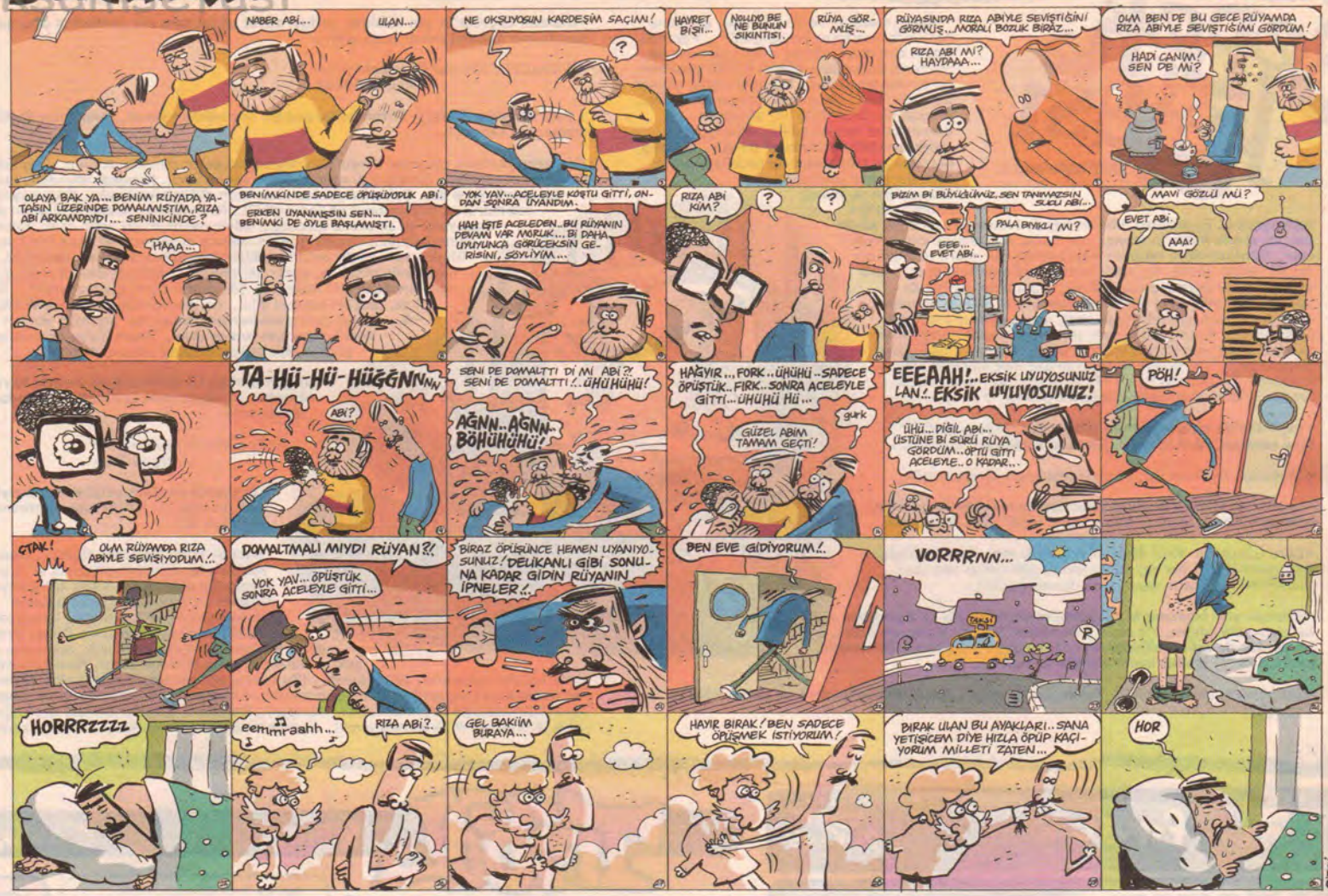
Otobüsteyim. Zeytinburnu civarında telefonum çalmaya başlıyor. İETT otobüslerinde telefonun yasak olup olmadığından emin değilim ama telefon sesiyle bana dönen kafalar sanki bir yasağı müjdeliyor. Telaşlanıyorum. Sırt çantamın içinde yaptığım aramanın süresi uzadıkça otobüsteki yasak havası genleşmeye başlıyor. Telefonu arama çabama, kafamı sallayarak 'dalgınlık işte' anlamı katmaya çalışıyorum. Yarattığı kaostan haberi olmayan kişi telefonu ısrarla çaldırmaya devam ediyor. Sonunda çalan kişiyi, bilgisayarın altına sıkışmış bir kitabın sayfaları arasında buluyorum. Memnuniyetsizliğin öncüsü 'cık cık' sesleri yavaştan gelmeye başlıyor. Telefona ulaşır ulaşmaz 'No' tuşuna basıyorum. Büyük bir 'hayır' bu. Arayan babam. Yaşadığım telaşın üzerine, bir de babasına 'No' diyen bir insan olmanın sıkıntısı basıyor. Tekrar çalıyor telefon. (Babalar 'No' sevmez.) Tekrar 'No' diyorum, ardından da telefonu kapatarak babamla tüm bağlarımı kopartıyorum. Artık babasızım ama otobüste başka büyüklerim var: Önümde orta yaşlı iki bayan, ayakta evrak çantasıyla hayatın tümünü belgelemeye hazır çok tıraşlı bir bey ve yanımda bir kurallar organizması olarak yaşadığı bana gönderdiği 'cık cık' sinyallerinden anlaşılan başka bir bey... Açılışı, "Olmaz ki ama... Sizler de böyle yaparsanız..." diyerek yanımdaki Cık Cık Bey yapıyor. "Otobüslerde telefon yasağı kalktı" diyorum. (Bu bilgiden emin değilim ama açığını kapatmak isteyen her insan gibi tonlamamı sağlam tutuyorum.) "Hayret! Bir de üste çıkıyor..." diyor kadınlardan biri. Diğeri bana dönerek, 'otobüsü patlatıyordun az daha' şiddetinde bir bakış atıyor. Bir refleksle "Pardon!" diyorum. "Oldu mu şimdi?" diyor Cık Cık Bey. "Pardon, Fransızca kökenlidir." diyerek kafasını sallıyor. Bu aniden gerçekleşen etimolojik darbeyle ortamın gerçek üstü olduğunu ve susmam gerektiğini anlıyorum. Bu sırada önümde oturan bayanlar, çalan bir telefondan yola çıkarak başlayan muhabbetlerini 'gençlik ve saygısızlık' konulu bir konferansa dönüştürüyorlar. Ayakta duran Çok Tıraşlı Bey de onlara katılıyor. Hararetle konuştukları "toplum dersleri" bir türlü bitmiyor. Oysa işe yaramaz bir genç sandıkları ben, meyveleri yıkamadan yemem, hayatımda birkaç kere "Her şeyin başı sağlık" demişliğim vardır ve bayramlarda uzatılan elleri derhal öperim. Ama şu an tüm bunların önemi yok. Gittikçe önemsizleşiyorum. Var oluşlarını 'bir olay olsa da hemen ayıplasak' temeline otur tmuş bu grup iyice kaynaşmaya başlıyor. (Ortak bir düşman bulan kitle hemen kaynaşır.) Konular vakit geçtikçe benden bağımsızlaşıyor. Kalplerini, ciğerlerini dinleyen ve onlara 'amcacım', 'teyzecim' diyen pırıl pırıl genç doktorlardan bahsetmeye başlıyorlar. Bu konuya mafsal ağrılarını 'şıp' diye kesen bir doktorla katkıda bulunan Çok Tıraşlı Bey, "Ne gençler var" derken bana bakıyor. Ben de ona bakınca manidarca gülüyor. Sanırım pırıl pırıl bir diş hekiminin yaptığı çok modern proteziyle beni yemek istiyor. O sırada otobüse binen ve bize doğru yaklaşan bir kurtarıcı görüyorum: Bir hamile. Hemen kalkıp yerimi veriyorum. Bu hareketimle kitleyi sakinleştireceğimi sanıyorum ama nafile. Birbirini tanımayan bu insanlar, benim sayemde birlik ve beraberlik duygularıyla konuşmaya devam ediyorlar. İçinde 'saygı', 'görgü' ve 'kalmamış' kelimeleri olan cümleler kurup birbirlerini onaylıyorlar. Bir hataya karşı cümlelerini hazırda bekleten ve hatayı görür görmez hayatla ilgili ne biliyorlarsa ortaya seren bu gruba, yaşı genç olmasına rağmen hamile bayan da katılıyor. Şu an beraber bir yere otursalar hiç yabancılık çekmeden saatlerce konuşabilirler. Düğmeye basıyorum. Otobüs inmek istediğim yerden bir durak önce duruyor. İneceği durak için erken düğmeye basan insanın otobüs sakinlerinden yediği psikolojik dayağı kaldıracak durumda değilim. İniyorum. Otobüs birlik ve beraberlik içinde hareket ediyor. Asıl hedefime epey uzaktayım. Tek başıma yürüyorum.

budaci@gmail.com

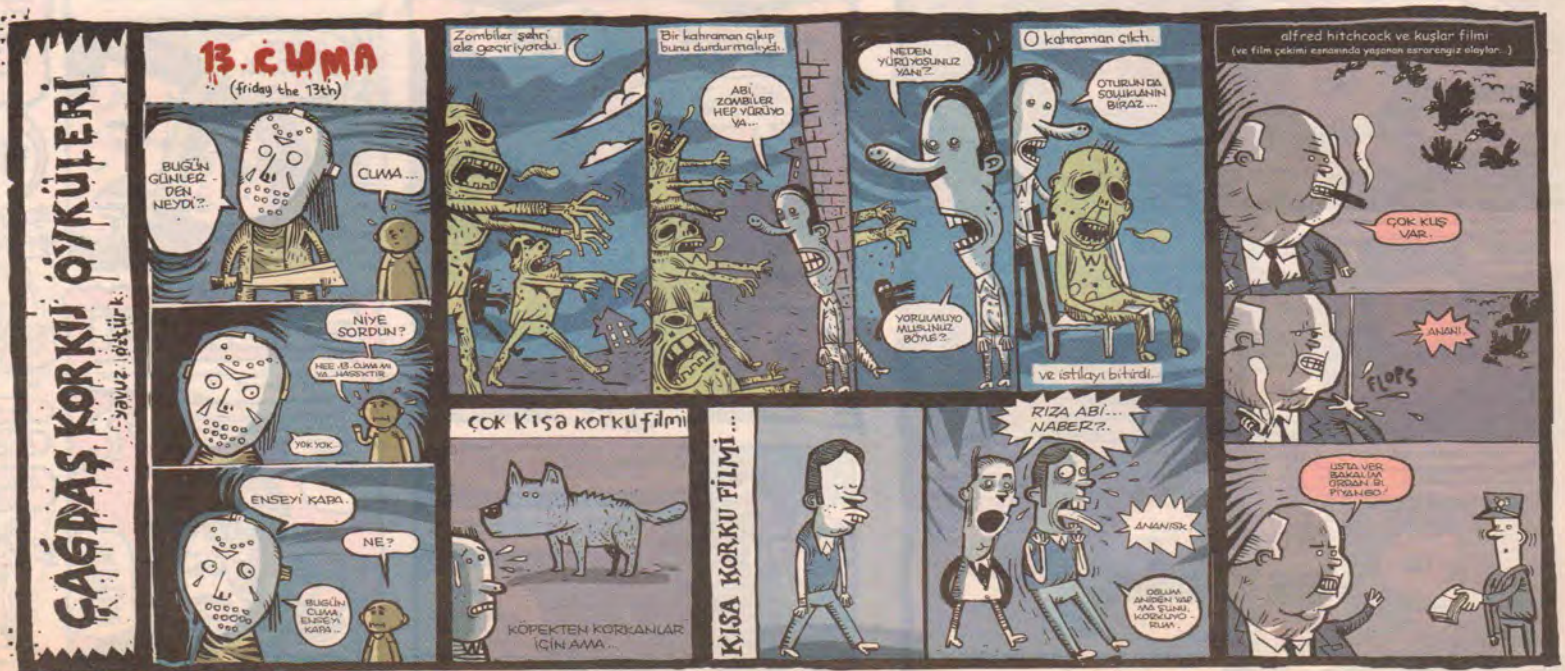
Aksamsefasi

Sarı Gelinler

ÇAĞDAŞ KORKU ÖYKÜLERİ

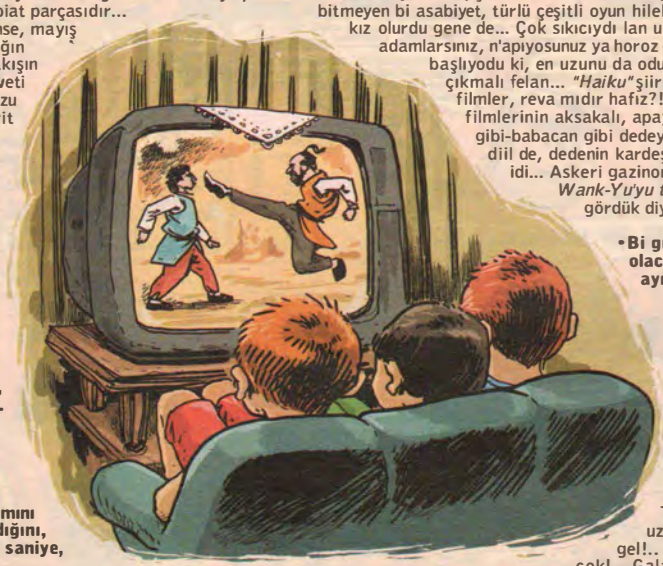
(-yavuz öztürk)

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Mayış, maaştan ötedir... Mayış, çalışanın gönlünde müstesna bir sevgilidir... Paradan ibaret olmasına rağmen, mayış paradan da çok benimsenmiştir... Mayışı ödeyen görünmez bir el, gizli bir güçtür... Mayış işledikçe, çalışan kıpır kıpır olur... Mayış gül, çalışan bülbüldür... Mayışa ilk dokunduğu an, gözyaşını tutmayanlar rivayet edilir... Mayışçıyı, eppekçiden bilhassa ayırmak gerekir... Eppekçi, paradan da ziyade ekmeği hedefler haliyle, anlaşılır tabiat parçasıdır... Mayışçı içinse, mayış minik krallığın mabatasıdır... Ergenlikten itibaren hayalini kurduğu ekonomik akışın parçası olmak hazzıyla mayış onun oyalayıcı inancı ve cılız serveti olur... Sonsuza giden rakamın makro evreninde, sınırlı ve telaffuzu net bir rakam zikretmek, adeta huzuru teslimde bulmuş bir mürit gibi ferahlatır eşya avcısını... Mayış tutkusu her çalışanda bulunmadığı gibi, kimi işsizde de mevcuttur... Mayış almadaki haz katsayısının giderek yükselmesi, mayış verenin kudretini harlandırır... Ruhu genişletmek, yükseltmek ve derinleştirmek hareketlerinin, sayı dünyasındaki izdüşümü faizdir ki, mayışçının ömrünü yer... Faiz fıskiye, mayışçı da üzerinde kıpraşan pinpon topudur... Bir mayışçı için 1 Mayıs'ın diil, bir mayışın değeri vardır... Eppekçinin başlıca değerine gelince, o da eppektir!..

• İngiltere'ye giriş yaparken görevlinin *'Niye geldiniz?'* diye sorması, *'Arkadaşa bakingam, çıkingam'* demem...

• *'Subutay'* diye isim var, subayla assubayın karışmışı gibi...

• Londra'da bi Türk'ün dükkanına İngiliz müşterinin gelmesi, adamın oğlunun içeriye 'Baba, turist geldi' diye seslenmesi...

• Ebru Gündeş'in *'Kızıl Mavi'* diye şarkısı var... Kendisi böyle değişebildiği için, her şey mümkünmüş gibi geliyo ona zaar... (ZAAR MI?!) Zaarın neresinden dönsek kardır!..

• İlkokula yeni başlamış bi çocuğun, matemetikteki *'1'* kavramını kafasının almadığını, 1'e niçin 1 dendiğini bi türlü anlayamadığını, bu yüzden de diğer rakkamlara geçemediğini duydum... (Bi saniye, rakkam mı?!) İşallah toparlamıştır zamanla...

• Son reklamında gördüm ki, Yumoş ayıcığı iyice coşmuş, ne yogası eksik ne dansı. Yürü be Yumoş!..

• Candan Erçetin'in son klibinde şarkısı gayet güzel ama saç şeklinden olsa gerek, sanatçının kendisi demir para gibi!..

• *'Vibratörün türkçesi **'S.kecek'** olsun!..'*
Recep Güney

• Gayrımüslüm Gürses: Tutun kollarımdan, haç olacam şimdi, zongoçum dostlarım, zongoçum zangoç!..

• Yanarım yanarım, çocukken karate filmi seyrederek geçen zamana yanarım... Vay arkadaş, bitmeyen bi asabiyet, türlü çeşitli oyun hileleri, vur ha vur!.. Kimondu mimondu bir-iki kız olurdu gene de... Çok sıkıcıydı lan uzun uzun döğüş seyretmek... S.kli-t.şaklı adamlarsınız, n'apıyosunuz ya horoz gibi?!.. Bi de finalde, aksakallı bilgenin döğüşü başlıyodu ki, en uzunu da odur... Böyle merdivenleri adım adım, tapınak çıkmalı felan... *"Haiku"* şiirinin menbaı memleketi ne acaip tanıtıyodu o filmler, reva mıdır hafız?!... Bizim sinemanın aksakallı dedesiyle, Çin filmlerinin aksakalı, apayrı iki adamdı... Bizimki davudi sesli, tombik gibi-babacan gibi dedeyken, Çin dedesi zayıf, çevik adamıdı... Dede diil de, dedenin kardeşi gibi... En meşhur karate aktörü Wank-Yu idi... Askeri gazinonun berberi İsmail abi, hepimizi yemişti *"Ben Wank-Yu'yu tanıyorum"* diye... Wank-Yu'yu tanıyan adam gördük diye çok sevindik bi zaman, denyo gibi...

• Bi gün herkes 15 dakikalığına birinin hayranı olacak!.. (ünlüyü nasıl ayırıcan, hayrandan ayıracan!)

• *"Üç külfu, bi penaltı!..."*
Orçun Fıtır

• Tek lafta derdimi anlatabilen biriyim, öyleyse niye iki lafı bi araya getirmeye uğraşiim ki?

• Adnan Polat Rezidans *"Sabaha kadar oynasak, berabere biterdi"* demiş, bi de inceden Beşiktaş'a değinmiş... Yahu, top kaleye giriyodu da, paltolu-kaşkollu İbrahim Toraman'mı çıkardı kaleden?... Çaksaydı uzaklardan yirmi adamdan biri... Dünya Derbisi'ne gel!.. Derbim var dünyadan büyük, aşkımdan da çok!... Galatasaray'da Mehmet Topal, Fenerbahçe'de de Emre kalpten oynadılar, ayrı tutarım... (Bu arada, antremanda Hakan Balta, Mehmet Topal'ı sakatlasa hiç şaşırmam, eşyanın tabiatı!) Lincoln-Carlos enstantanesi de şahaneydi, bence dünyada öyle takılmak lazım, klasspor!.. Derbilerin sürprizi Selçuk, gene ağları sarstı ama bu kez direk tekmeleyerek!.. Hem de kendi kalesinin direğini... Neyse, önümüzdeki

Akşamsefası

fırat... — uğur gürsoy

Tribal — Grafiksyon — C.üstüv.

Akşamsefası

Akşamsefası

okslara bakalım!.. (Son laf: Messi'den de ziyade Bilal Ribery'yi görmek ister deli gönül eşiktaş formasıyla...)

'Sıradan bi yatandaş olsan, TRT senden bahseder miydi?!" Böyle dedi C.Arkın, .Koçyiğit'e İstasyon adlı filmde. Filmde Cüneyt Arkın'ın adı Gırgır Ali, habire r gır dergisi okuyo; köpeğinin adı da Çarşaf, o da Çarşaf okuyo! Ben bu kadar kla seza" film ne gördüm, ne duydum.

Bitsin: Sağ elle sol kulağı göstermek...

Peki ıspanağı demir var diye, yıllar yılı pırasadan daha çok sevmek?!.. Niye yaşlıyosun ki nebatı?.. Hele ki bir enginar, hele ki bir kereviz, ne tavır gördüler ?... Halaybaşı her zaman patates olmuştur, yedeği de patlıcan... Canımda tan muştur tüm sebzeler... Sebze işin teorisi de, meyve de edebiyat desem başım ğrımaz... Aha da ağrımadı!..

Türk nereye gitse, orası Türkiye uyo...

Antalya'daki bi arkadaşıma apıcının *'Alanya'da fortum kmış, iki gündür alenktrink erilemiyomuş'* diye geyik şma çabası...

'Epilasyon cihazı yapsam, adını ösem Sultan kordum!..' - **Mert ğilmez** *(Aynı Mert, Gebzede ereste Dünyası diye dükkan örmüş.)*

Hemen bitsin: İş örüşmesinde *'Gelecekte bu rkette kendini nerede örüyosun?'* sorusu...

'Türkiye'de evlilik: Belediye yar, devlet boşar!..'

fe Gültekin

Çar olsa da Moskova yıldız, masa da... Demek ki akikatlı marka mekan imiş, san diil... Böyleymiş...

birinci eski

fabian ernst

seni tilki
ne yuvanı unutursun
ne avını
hep yeniden keşfedersin
ezbere bildiğin ormanı

ispat kalfaya lazım
sen ustasın

seni tilki
toplamayla işin olmaz
seninkisi çarpan etki

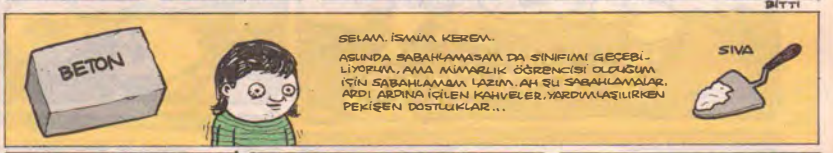
(Not: MUSTAFA HOCA'NIN ŞİİRİ, İLK DERBİ GALİBİYETİNDEN HEMEN SONRA!..)

HALIFLEKS

ENDER YILDIZHAN

Akşamsefası

Akşamsefası

YİĞİT ÖZGÜR

şizofren

Deniz +ler

DENİZ ENSARİ 2003

Akşamsefası

Akşamsefası

Sandık•içi

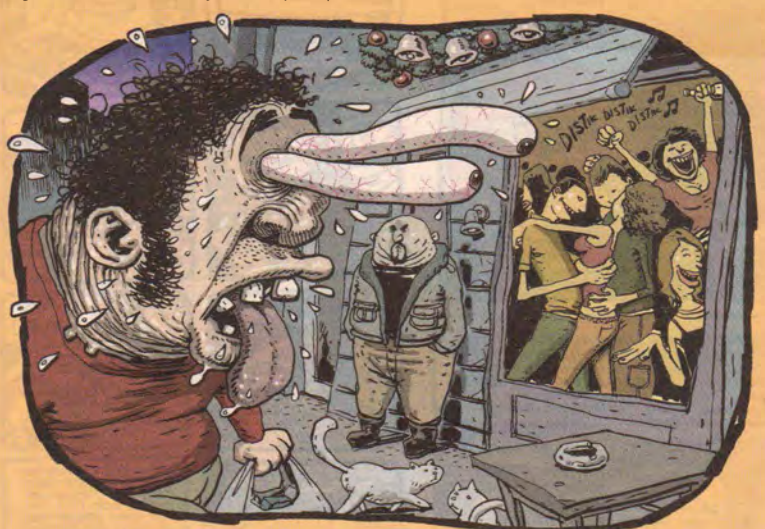
ERSİN KARABULUT

Eğlenmeyi unuttum. Evet evet kinayeli bi şekilde söylemedim, "**eğlenmek**" nasıl bişeydi gerçekten unuttum, ya da belki hiç bilememiş de olabilirim. Cumartesi akşamları taksim'de ellerindeki telefonlarla "**nerdesin abi?**"li , "**okey canım birazdan ordayım**"lı konuşarak hızlı hızlı biyerlere yetişen insanları görünce şaşırıyorum, bu kadar heyecanlı olduklarına göre benim bilmediğim acayip alengirli ortamlara gidiyolar herhalde diyorum. Ama düşünüyorum, ne kadar eğlenebilirler ki? Yani ne olabilir ki gittikleri yerde? Mekana girdiklerinde "**ohoo nerde kaldınız yaa?**" denicek, "**Bu benim kuzenim Aslı**" filan diye bir iki tanışma yaşanıcak, biralar votkalar motkalar içilicek, işyerlerindeki komik anılar anlatılıcak, akşamın başında Aslı'yı çok beğenmeyen bir iki erkek içtikçe "**iyiymiş lan aslında**" diye düşünücek, ama nihayetinde bi numara olmıycak, gecenin sonunda en fazla beraber şarkı söylenicek ya da birileri kusarken birileri çorba içicek filan... Ee bu mu? Cuma cumartesileri Taksim'e koşan sevgili okurlarımız, beni aydınlatın lan, yaptıklarınız bundan ibaret değil mi? Eğer bu kadarsa skmişim ben böyle eğlence dünyasını arkadaş. Ama fevri davranıp hemen skmek de istemiyorum, bu kadarını biliyorum, ama bundan fazlası varsa biri beni uyarsın artık.

Yakına kadar "**amaan bu kadar işte abi, millet sıkıcı hayatına iki ton renk olsun diye giyinip çıkıyo iki bira içiyo bunu eğlence sanıyo naapsın**" türünden bilmişçe bi tavırla evde yayılıp film izlemeyi övüp duruyodum. Ha, yeri gelsin yine överim, ama bigün derginin orda bişey gördüm, aklım çıktı...

Gece 1 (bir) gibi sokağın başındaki laz bakkala gidiyodum, altımda dizleri çıkmış eşofman (aşortman), ayağımda terlik (terlik) yürürken, gözlerim daha önceden geceleri "**bambaşka**" olduğunu duyduğum bi mekanın içini görüverdi. Aboo dedim bu ne... Sevgili okurlar annem Kayseri'li olduğu halde çok sık aboo demem, yıllarca mantıyı da sevmedim zaten, neyse mantıya girmeyelim şimdi, bakın mekanı görünce "**aboo**" dedim diyorum size, o derece.

Dönerken böyle bi hal geldi, kontrolü mü kaybettim nedir, "**ne olursa olsun, ben buraya giriyorum hafız**" diye istemsizce, böyle mumya filmlerindeki gibi ellerim önde, mekana yöneldim. Badigard terliklerimi aşortmanlarımı ve elimdeki poşeti görünce elini bile kaldırmaya gerek görmedi, gözleriyle dövüp dergiye doğru yolladı beni sağolsun.

O yüzden artık eğlence ortamlarının sadece benim bildiğim o sıkıcı durumlardan ibaret olduğu konusunda ciddi şüphelerim var. Gerçi oraya girsem de bir anda beni aralarına almıycaklardı ki, ben yine kenarda biramı içip çerezin şamfıstıklarını bulmaya çalışıcaktım. Yine de insan merak ediyo.

Ha, yalan olmasın, "**ben çay içilip tavla, çin daması oynanan, muhabbetin muhabbet olduğu, sinsi şehir hayatının ahlaksızlıklarının giremediği, halk gibi , anadolu gibi yerleri severim, onun dışındaki şekilli yerleri bilmem, işim olmaz**" palavrası sıkmıyım, bilirim biraz, o kadar da değil. Son zamanlarda çok gitmedim ama bilirim lan! "**Tuvalet nerde?**" diye sorsan "**şurdan dönüyosun aşağıda**" diye hemen gösteririm.

Hayatını "**o hatunla falanca barda tanıştık, o gece bana geldi**" muhabbetlerini dinleyerek geçiren, fakat 28 yıllık yaşantısında bir kez bile barda tanışıp kız kaldırabilmiş bi insan değilim. Bunu gerçekten yapan var mı, varsa da nasıl yapıyolar tahayyül edemiyorum bile. Tanıdığım kızlara sordum, tabii hepsi "**yok beni kimse öyle tavlayamaz**" diyo ama bu adamlar kimi tavlıyo o zaman arkadaş?

"**Peki mesela nasıl yanaşıyolar?**" diye sordum, adamlar doğrudan "**selam çok güzelsin**" diye geliyolarmış. Nasıl cesaret nasıl bi kendine güvense artık.

Yalnız bişey anlatıcam, bi keresinde aynen benim de kendime güvenim gelmişti, artık birinden güzel bi laf mı işittim nedir bilmiyorum, "**ulan**" dedim, "**bu gece tek başıma çıkıp çapkınlık yapıcam**" (bu eyleme '**çapkınlık yapmak**' diyosan zaten şansın yok, o ayrı)... En güzel giysilerimi giydim abicim, en bildiğim mekana gittim. Herkesin içtiği olmayan, farklı gibi biramı aldım, kenarda dikiliyorum, uykumu almışım enerjiğim filan, böyle bi pozlar veriyorum etrafa. Müziğimi dinliyorum bi yandan, baktım karşıda bikaç tane kız var, kısık gözlerle ama çok abartmadan kesik atıyorum arada. "**Anaa**"dedim, "**böyle böyle olucak galiba**" dedim. Yani kızları tavlamasam bile orda ortama gayet de uyan bi figür olmuştum. Ki kızlardan biri de bakıyo gibiydi yani, öyle söyliyim.

Sonra ne mi oldu?.. Bara kadınlı erkekli bi sürü şişman alman girdi. "**Das mas şön mön**" diye bir anda doluştular içeriye. "**Ulan bu ipneler buraya dikilmesin?**" demeye kalmadan tam önümde konuşlandılar ve inanılmaz çirkin bi şekilde hoplayarak neşeli neşeli dansetmeye başladılar. Bir saatte zar zor inşaa ettiğim karizmam ve itibarım almanlar yüzünden mahfoldu, arkalarında bi salatalık gibi kalakaldım. O şekli başka yerde de yapamazdım, çıktım gittim ben de. Burdan o alman arkadaşlara iki çift laf etmek istiyorum, "**ih fike dih**" (tek cümle biliyomuşum lan ikinci lafı bulamadım)

Gürültülü mekana kalabalık grup halinde kızlı mızlı gidince konuşmak ve söyleneni duymak da ayrı mesele. Buna da "**aa aynı ben?**" mi diyosunuz? Hiç de aynı ben olduğunuza inanmıyorum çünkü gördüğüm kadarıyla çoğu insan ya dudak okuma eğitimi almış ya doğuştan yetenekli ya da kulakları süper işitiyo. Ben duyamıyorum arkadaş. Üstüste "**ne?**" diye sormak da ayıp kaçıyo, sonunda duyup anlamış gibi "**mih mih**" diye gülümsüyorum napıyım yani.. Şu ana kadar barda bana bişeyler anlatan insanlara iki çift laf etmek istiyorum, birincisi "**hiiiçbişey anlamadım**", ikincisi de "**anlamış gibi yaptığım şeyler soru cümlesi çıktığında tekrar 'ha?' dediğim için hemen kınamayın, duymuyorum elimde değil, anlayana kadar sorıyım mı yani?**"

• • •

Galiba öyle partisel, eğlencesel ortamlarda gerçekten sıkıcı biri oluyorum. Normalde de eğlenceli değilimdir ama oralarda ekstradan bi sıkıcılık geliyo, konuşulan hiçbişeyi duymadığım için çaresizce etrafa bakıyorum, çok akıllıymışım, herşeyin farkındaymışım ve ben hiç öyle değilmişim gibi bi takım tespitlerde bulunuyorum, bazen "**hmm bunu çizeyim**" diyorum filan, ıyy pis herif, tiksindim birden kendimden, sen sanki nesin de ordaki insanlara bok atıyosun lan? Burdan kendime iki çift lafım var. Şaka şaka yok. Severim yine de kendimi, sevmeyip de napıyım?

• • •

Yalnız bar benzeri bi ortam olmasa da, böyle partili eğlenceli hatıralardan en aklımda kalanı hayatımda kutlanmış tek doğumgünümle ilgili olanı. İlkokul 5'teyim, annem kek börek mörek yaptı, kola fanta aldık, sınıftan çocukları çağırdık, doğumgünümü kutluycaz (hani çizmiştim ya hediye olarak kutudan patates çıkmıştı, hah o). Neyse abicim, kek pasta filan yendi, hediyeler açıldı, hep ayakkabılı gördüğüm sınıf arkadaşlarımı bir anda halının üzerinde hıssle hıssle diye çorapla gezerken görmenin şaşkınlığı filan derken acayip bi şımarıklık geldi bize. Annem de tıpkı modern gibi evden çıkıp bizi yalnız bıraktı (pazara mazara gitmiştir de ben öyle düşünmek istemiştim). Nasıl başladı hatırlamıyorum ama kızlar ve erkekler olarak ayrıldık, birbirimize tatlı tatlı satışıyoruz, itişiyoruz (aslında hepsi flört amaçlı ama o yaşta anlamıyoruz tam olarak), yok "**burası bizim oda, kızlar siz buraya giremezsiniz**" filan, kızlar da işte "**mutfak bizimdir siz giremezsiniz**".. Böyle aptal bi eğlence işte. Ben öyle bi gaza gelmişim ve eğlenceden mest olmuşum ki "**çocuklar siz burda bekleyin, ben salondaki pencereden balkona çıkıp mutfağa giricem ve kızları tuzağa düşürücem**" dedim. (filmlerden öğrendiğim '**çocuklar**' kelimesini kullanmak için muhteşem bi fırsattı). Balkona çıktım, ordan yürüyüp kızların bize yasakladığı mutfağa girdim. Girerken "**bi durum mu vardı kızlar?**" demeyi de ihmal etmedim... hayatımın hiçbi döneminde kızları bu kadar şaşırtıp güldürdüğümü hatırlamıyorum. İşte ordaki eğlenceyi var ya, hiçbiyere değişmem. Oha bi dakka, hayatımın en eğlenceli anı bu olamaz di mi? Korktum birden, ki gerçekten en eğlencelisi buydu galiba. Yani şu an daha iyisi aklıma gelmedi. Eğer öyleyse, kendime iki çift lafım var. İlki," **boşver be hacım evde yayılıp film izlemek gibisi yok**", ikincisiniyse sizinle paylaşmıycam çünkü biraz küfürlü.

Saygılar sunaraktan, iyi eğlenceler diliyorum.

Akşamsefası

uğur gürsoy

HASTANEYE YATIRILDIĞIN HABERİNİ DUYUNCA SAÇLARIM BEYAZLADI AMA ALLAHTAN SADECE YANLAR BEYAZLADI... ŞİMDİ ESKİSİNDEN DAHA YAKIŞIKLI OLDUĞUMU SÖYLİYORLAR...

SENİN ADINA SEVİNDİM...

AMA SENİ DE İYİ GÖRDÜM İYİ...

HER ŞEYİN BAŞI SAĞLIK VALLA...

USTA TEKNOLOJİNİN BU KADAR HIZLI İLERLEMESİ BENİ KORKUTUYOR ARTIK... Bİ KORKU GELDİ BANA DEMİN!..

BİRDEN KORKULUR MU LAN ÖYLE... AMA BU KONUDA KAYGILANMAN GAYET NORMAL...

VALLA MEGABAYT GİGABAYT DERKEN BU GİDİŞLE BİLGİSAYARLAR DÜNYAMIZI ELEGEÇİRİRSE HİÇ ŞAŞMAM. OLMİYCAK ŞEY DEĞİL!..

ULAN ÖYLE DİYİNCE BENİ DE TIRSITTIN ŞİMDİ...

XC-1200 VERO 250 Gb. PC

YENİ LEPTAP MI ALDIN YOKSA! NE BİÇİM YÜKSELİYOSUN İŞİNDE. BİR DE BANA BAK, Bİ TUZLUK GİBİ DURUYORUM EVDE. AYNI YAŞTAYIZ LAN!..

ALDIM MNA KOYİM, SANA MI HESAP VERİCEM HER GÜN!..

AMA MEMNUN DEĞİLSİN Dİ Mİ? MEMNUN DEĞİLİM DE NOLUR... DESENE!..

FAİK

NUSRET ABİ SANA ZAHMET KUZENİMİN VESİKALIĞINI CÜZDANINDA TAŞIYABİLİR MİSİN.. BEN PEK FAZLA CÜZDAN TAŞIMADIĞIM İÇİN EPRİMABSİN CEBİMDE... BAKMAK İSTEDİĞİM ZAMAN GELİR BAKARIM...

YARIN GEL SANA BENİM ESKİ CÜZDANI VERİYİM...

SEVMİYORUM ABİ, PANTOLONDA İZ YAPIYO, NE YALAN SÖYLİYİM HOŞLAŞMIYORUM!..

Bankamatik şifrelerini 1 2 3 4 olarak seçen bütün güzel insanlarla bir masal [illegible] yaşamak istiyorum...

17 YILDIR GÜNEŞ ENERJİLİ HESAP MAKİNASI KULLANIYORUM... TABİİ BU BANA AZ DA OLSA BİR KÂR SAĞLIYORDUR, NERDEN BAKSAN 17 YILDA BANA Bİ SÜVETER PARASI KAZANDIRMIŞTIR. GEÇEN SÜVETER ALIRKEN DÜŞÜNDÜM BUNU..... YA OĞLUM NİYE SIKINTILISIN, ZATEN KIRK YILDA BİR GÖRÜŞÜYORUZ ONDA DA SUSUYORSUN... PİL DÜNYANIN PARASI...

..EVET ABİ...

TAMAM. O ZAMAN BİRAZ SENDEN BAHSEDELİM, SEN BİREN BOŞALMA İŞİNİ NAAPTIN?..

..NE BİLİYİM İŞTE...

VAY BE, HİÇ M ÖZLEMEDİN LAN BENİ!..

urgursoy@gmail.com

MARTİNEZ'İ ÖLDÜRMEK / ASESİNAR AL MARTİNEZ

YUSUF, TİMOTHY VE ANDRE ÇOCUKLUKLARINDAN BERİ AYNI BANLİYÖDE YAŞAYAN ÜÇ GENÇTİR... BAŞTAN SONA EL KAMERASIYLA VE TEK PLANDA ÇEKİLEN FİLMDE....

..KAMERA SÜREKLİ GENÇLERİN ETRAFINDA DOLANIP ONLARIN HAYATINA BİRİNCİ GÖZDEN TANIKLIK EDER...

CİNSEL KİMLİKLERİNİ BULMA YOLUNDA İLERLERKEN FARKINDA OLMADAN BİR "SAVGI MASALI"NIN İÇİNE ÇEKİLEN GENÇLERDEN....

..İKİSİNİN CİNSEL KİMLİKLERİNİ BULMASI, DİĞERİNİNSE Y.RRAK GİBİ ORTADA KALMASI ONLAR İÇİN SONUN BAŞLANGICI OLACAKTIR.

YR 11 Ct. 13.30/B 6 Pz. 16.00

İDİL

hehe baklava

..bak-lav...

AA! ÇORBAA...

Hi!

BAK-LAVA!

İDİL O GÜN O KADAR ÜZÜLDÜ Kİ, SONRAKİ 1000 YIL BOYUNCA O BÖLGEDE HİÇ BİR HAYVAN YAŞAMADI, HİÇ BİTKİ BÜYÜMEDİ.

VUUUUUUUU

PAMUKTAN PAMUK KUZUM

SON

Akşamsefası

Çalpışma

İpek & burak

Yavuz Gürer Oky

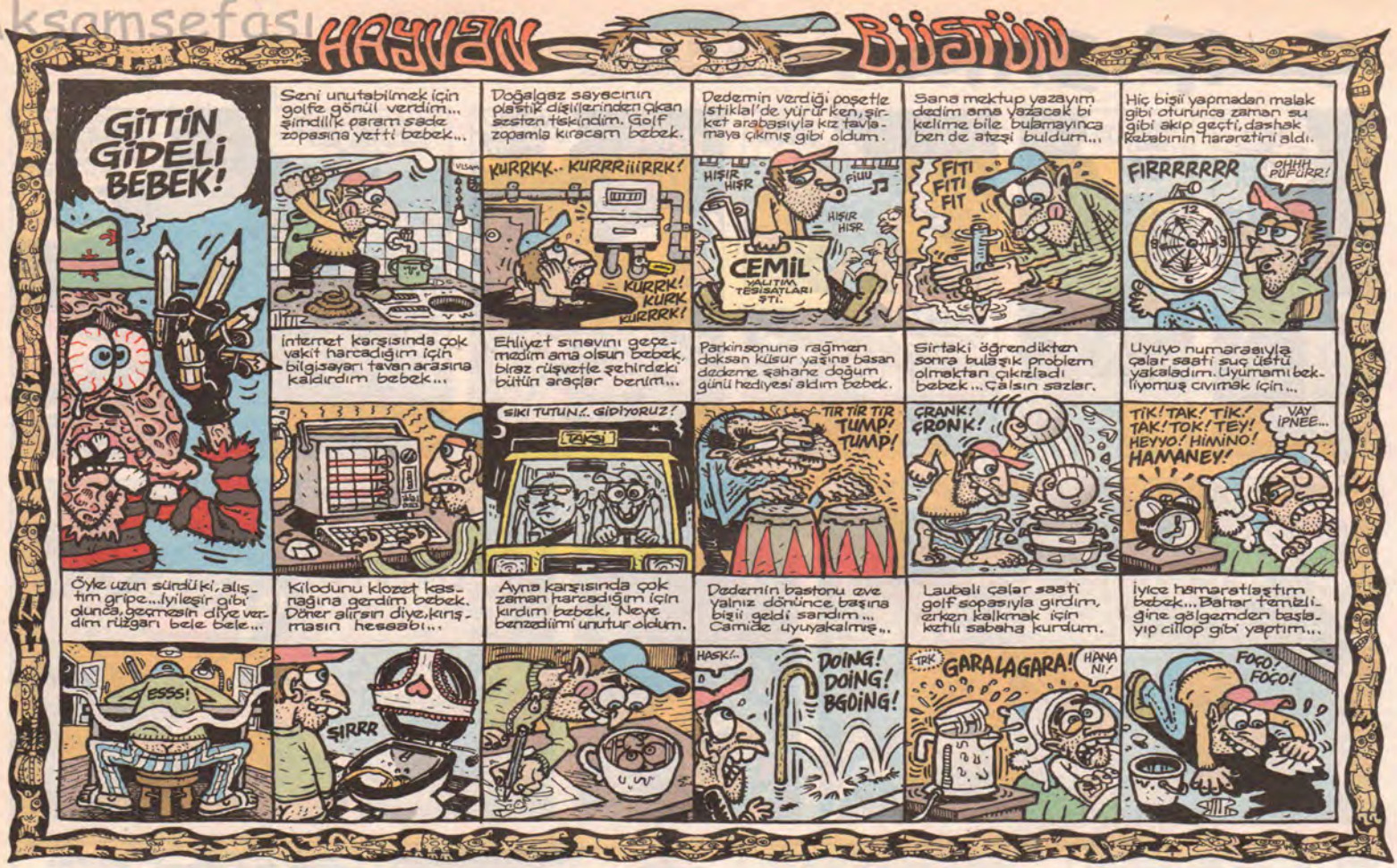

© Bakınız Uykusuz geçen sayı: 84

Akşamsefası

Aksamsefasi

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

MAVİ KADİFE

Yuvam yıkılıyor! Akşam olup da eve gitme saati geldiğinde içim müthiş sıkılıyor... Eve doğru yürürken geri dönüp koşarak uzaklaşmak istiyorum ama yine de yürümeye devam ediyorum. Eve gitmemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bir bahane bulup iş çıkarıyorum kendime, geceye kalıyorum hep ya da birilerini arayıp içki içiyorum. Her gün yürüyerek gittiğim bir cehennemden farksız evim. "Oturduğumuz dördüncü kattan aşağıya baktığımda birden çok yaşlı kadın keli görüyorum" diyip ne kadar nezih bir semte taşındığım için çok mutlu olmuştum oysaki ilk taşındığımızda. Sokakta yürüyen kel yaşlı kadın sayısı ne kadar çoksa o kadar nezihtir benim için bir semt. başta ben de bu yeni komşularıma uyum sağlamaya çalışmış, hatta üst katta oturan Pınar Kür gibi yaşlı kadınla sohbet ederken "sonradan gelenler İstanbul'u çok bozdu. Kebapçı dükkânına çevirdiler koca kenti, megakent değil megaköy'dür İstanbul benim için. MEGAKÖY!" demiş, ikisi de gıda maddesi olmasına rağmen kebabı yerip mezeyi övmüştüm. İkisi de için de çoğunlukla domates ve et barındırıyordu ama birini övüp diğerini yermem, komşuluk ilişkilerim açısından çok önemliydi. Nitekim öyle oldu ben kebaba yüklendikçe komşum beni uygar bildi, ben dürüme küfrettikçe komşum beni çağdaş bildi. Bir keresinde kapıcımız Cafer'e karısıyla evlilik yıldönümünde bir programları olup olmadığını sorarken görmüştüm onu. Cafer de, evde sakin bir gece geçirmeyi düşündüklerini söylemişti. Pınar Kür gibi kadın giderken Cafer arkasından onu kafasıyla işaret edip, "şunu görüyor musun" dercesine göstererek, "piiiiiii" diyip, bana gülümsemişti. Bu hareketi yaparak bana " uygar görünme, sen de bizdensin" mesajı vermiş, gel arkasından beraber gülelim teklifinde bulunmuştu. Ben de ona gülümsemiştim. Yaptığımız kısa sohbette. Cafer yaşlı üst kat komşumun gafayı yediğini, geçen gün karısına gençliğinde giydiği bi elbiseyi verdiğini, püfür püfür oluyor, rahat oluyor diye uzun tek parça elbiseyi yatarken kendisinin giydiğini söyledi. "Bana diyor ki. Cafer Efendi karına arada bir çiçek al. Çiçek alacağıma iki kilo elma alırım, kütür kütür yeriz kardeşim. Çiçek dalında güzel, ne para vericem. Amına koyiim yaşam şartları zaten belimizi bükmüş bi de çiçekle, zebzeyle uğraşıcaz. ACIZ LAN! AJLIK VAR!" diye haykırdı Tıknaz Cafer Efendi.

Cafer, kafamdaki jöleye, baskılı tişörtüme, birbiriyle uyumlu ayakkabı ve pantolonuma rağmen benim de "içimde bir emmi yattığını" o sohbetteki hal ve tavırlarımdan hemen anlamıştı. Anlattığı bir şeye çok gülerken, omzunu sıkarak, "Cafer abi, valla yemin ediyorum, filim adamsın! BEYAZ ŞOG gibi adamsın Kuran çarpsın!" dedikten sonra ben artık onun için "altı numara" değil, "yeğenim" dim. Hatta inanır mısınız, Cafer bana bir gün kekelik teklif etti. "Yeğenim benim şu hayatta hiç "yoksa keke sen mi geldin, tez mi geldin" diyebileceğim bir kekem olmadı. Eğer başka keken yoksa benimle keke olur musun" dedi. Teklifini düşüneceğimi söyledim kendisine.

"Yuvam yıkılıyor, günlerim dört duvar arasında daha da kararıyorken bir de Cafer'in kekelik teklifini mi düşüneceğim lan!" diye düşünerek, yapılan teklifi askıya aldım. Cafer'le göz göze gelmemeye çalışıyor, konuştuğumuzda ise konunun kekelik müessesesine gelmemesine bilhassa dikkat ediyordum. Zaten Cafer benim içimde de bir emmi yattığını anladığı o kara günden beri çöpümü almayı savsaklıyor, verdiğim talimatları pek sallamıyordu. Bir de keke olmamız demek Cafer'in dibi aşınmış çoraplarıyla, öğlen sıcağında İkea'dan aldığımız kırmızı kanepemizde uyuması demekti. Açıkça söylemek gerekirse; eğer bi keke seçmek zorunda olsaydım bunun Cafer olmasını ben de isterdim. Sorun Cafer'de değil, ben de. Şu sıralar hayatımda bir keke istemiyordum, hepsi bu. Ayrıca da üst kat komşumun beni Cafer'le itişirken, güreşirken görmesini de istemiyordum. İçimde hiç büyümeyen bir emmi olduğunu apartmanda sadece Cafer bilsin istedim. Bi kaç gün sonra bütün semtin bileceğini nerden bilebilirdim...

Eve gidince neyle karşılaşacağımı çok iyi biliyordum. Ağızlar her açıldığında, dur altta kalmayayım diye her cevap verildiğinde, geçmiş her didik didik edildiğinde biraz daha birbirimize saygımızı yitirecektik. Geri dönüşü olmayan sözler söylenecekti yine. Geri dönüşleri olduğunu gördükçe lafların, daha da söyleyecektik. Eve gitmek istemiyordum. Annem şu halimi görse yüzüme tükürürdü. Sarhoş dayımlar gibi olmuştum. O kadar dikkat etmişti içkiye yaklaşmamız için ama yapacak bir şey yoktu. Genlerimden kaçamıyordum. İçimdeki emmiyi hiç söküp atamadığım gibi, dayımı da söküp atamıyordum. Eve gitmeden önce mutlaka içip güç toplayıp öyle gidiyordum şanlı kavgaya.

Çok sarhoş bir biçimde taksiden indim. Elimde sadece gece sarhoşlara satılan nesnelerden olan tahtadan yapılmış dev Trabzonspor gemisi maketiyle semtin sokaklarında yürüyerek eve doğru ilerliyordum. O kadar sarhoştum ki arada bir gemiyi öpüyordum. Belki de ona bu hediyeyle gidersem aramızdaki buzların çözüleceğine inanıyordum. Apartman kapısının anahtarını bir türlü deliğe sokamadım. Başka anahtarlarla kilidi zorlarken, kapıyı açmaya çalışırken birden apartmanın otomatiği yandı. Cafer uzun tek parça mavi kadife elbisesiyle merdivenlerden çıktı. Gerçekten çok şıktı ya da sarhoş kafayla gözüme bi güzel gözüktü. Kapıyı açtı. "Yoksa keke sen mi geldin" dedim. Teklifini sordu, beton gibi kafayla kabul ettim. Daha önce de birebir kalınca kızlara verdiğim sözler gibi sözler verdim. "Keke olacağız, kardeşten ileri olacağız, hiç bırakmam ben seni" dedim. Hatta telefonunu alıp "keke (cep), keke (ev), keke (iş)" diye kaydetmek yerine coşup, "keke (namus), keke (şeref), keke (ağam), keke (paşam)" diye kaydettim. Ayaküstü sohbetten sonra mavi kadifeye veda edip yukarı çıktım. "Gidicem, terk edicem" filan demişti, "inşallah gitmemiştir. Gitse çok iyi olacak ama inşallah gitmemiştir" diye düşünerek. Kilide anahtarı sokmaya çalıştım. Çok gürültü çıkarmış olucam ki geldi kapıyı açtı. Gitmemişti... Sevindim.

İçeri gitti, kanepeye oturdu. Gözleri ağlamaktan şişmişti, ağlayınca çok güzel oluyordu, yeşili parlıyordu. Gece üçte eve, elimde dev Trabzonspor gemisiyle gelmem sanki çok olağan bişeymiş gibi hiç şaşırmamıştı. Gemiyi sehpaya, onun önünü kapatacak şekilde koydum ve yanına oturup, çoraplarımı çıkarıp yere attım, kapalı olan televizyonu açtım. Bu hareketimden çok tiksindiğini anladım ama umursamadım. "ehhh ehhh" diye sesler çıkarıp, hırıltılı nefes alarak yanında oturuyordum. "Gemini, beğendin mi? sana aldım. El işi bunlar ..." dedim. Hiçbişey demeden kalktı, "ben yatıyorum" diyip içeri gitti. Ya burada oturur vaziyette sızacaktım, ya da kavga edecektim. Düzelsin istedikçe batırmıştım her şeyi. Ne kadar şu ilişkide modern görünümü versem de kendime, ne kadar kitap okusam da, içimdeki emmi çıkıyordu ortaya. O en kendimi, kontrolümü kaybettiğim anda kapana kısıldığı bedenimden fırlıyordu. "O geri dönüşü olmayan sözleri ben demedim, emmi dedi" diyebilmek isterdim ama anlamaz, dinlemezdi ki. Eğer ben emmi isem o da tabii ki bir nine, bir bibiydi, bir gelindi... Onun da benden aşağı kalır yanı yoktu. İkimizde birbirimizi hiç dinlemiyorduk konuşurken, tartışırken... Nezih semtimizde, İKEA kanepemizde, şehir görünümlü köylüler olarak kavga edip duruyorduk. Ne o semti ne de o kanepeyi hak ediyorduk. Ya da niye hak etmeyelim lan? Edebi olucam diye o nasıl tanımlamamış. Suyunu, elektriğini, kirasını ödediğimize göre tabii ki hak ediyorduk. Çok mutsuzduk ve ayrılamıyorduk hepsi bu. Peşinden odaya gittim. Yatakta yüz üstü uzanıyordu. Sanki daha önce hiç sormamışım da bilmiyormuşum gibi "canım şimdi senin derdin tam olarak ne. Bana bi söylesene" dedim. "Çıkar mısın dışarı" dedi yüzüme bakmayarak. Yanına yaklaşıp omzuna dokundum. Sesini yükselterek "çıkar mısın umut! Umut çıkar mısın!" dedi ben konuşmaya çalıştıkça... En sonunda öfkelendim ve omuzlarından sarsarak gitmeyeceğimi söyledim. Hafta sonu kesin olarak evden ayrılacağını söyleyip, çok bağırarak ağlamaya başladı. Kavga alevlenmesin diye hızlıca kapıyı vurup salona gittim. Ben çıktıktan sonra gözünü hiç kapıdan ayırmamış olacak ki, bi on dakka sonra ağzımda sigara, elimde Trabzon gemisiyle kapıyı tekme ile açtığımda bana doğru dönüktü yüzü. Pantolonumu çıkarmış, spongebob'lu, cart sarı boxerlaydım, gömleğimin de önü açıktı. "Senin için almıştım lan! Senin için" diye bağırarak gemiyi duvara attım. "Her şeyi senin için yaptım! Bu evi, bu eşyaları çok mu seviyorum sanıyorsun. Senin içindi hepsi." diyerek. Evin duvarlarına, kanepeye, yatağa tekme attım. Hızımı alamayıp mutfaktan bıçağı alarak Kırmızı İKEA kanepeyi bıçakladım, Digitürk alıcısına kafa attım. O da bağırarak, ağlayarak izliyordu benim eve girişimemi. İkimiz de sanki hayatta gerçekten başka hiç bişey düşünmüyor da, işi gücü bırakmış birbirimizi düşünüyormuşuz gibi davranıyorduk kavga boyunca. Karşımızdakini "az düşünmekle" suçluyordur. Evdeki bütün eşyaları neredeyse kırdık, fırlattık. Ben bi ara o donlu halimle balkona çıkıp balkonlardan bizi izleyen nezih semtimizin sakinlerine "yıkıtırmam ulan yuvamı, girin lan içeri!" diye bağırdım. Beni görünce hepsi tavuk gibi balkonlardan içeri doğru kaçıştı. Resmen mahallenin iti, uğursuzu olmuştum gözlerinde. Ama zerre umurumda değildi, yuvam dağılıyordu, ne olacaksa olsundu artık.

İçeri girdim. Ağlayıp küfrediyordu bana. Kapı ısrarla çalıyordu. Ayağıma bi pantolon dahi giymeden gittim kapıyı açtım.

Tahmin ettiğiniz gibi gelen kekeydi. Mavi kadife elbisesinin altına bi eşofman giymişti. "hayırdır keke?" dedim. "keke biraz sakin ol. Doru at gibisindir, yiğitsindir, bendine sığmayan taşkın bir selsindir bilirim ama. Apartmanı ayağa kaldırdın. Ben rahatsız değilim, sonuçta ayleni kurtarmaya çalışıyorsun ama şikâyetçiler var" dedi. "kim şikâyetçiyse gelsin bana söylesin kardeşim. Hususi hayatım bu benim, kimse karışamaz." dedim ve "kim ulan benim hakkımda zart zurt eden, beni kekemle, kirvemle karşı karşıya getiren" diye apartmana doğru bağırdım. Cafer beni sakinleştirmeye çalıştı. "ben var ya bu kadın için ölürüm ulan ölürüm diye" gereksiz bir şekilde kapıcıya gönül dünyamdan bahsettim. O sırada üst kattan Pınar Kür gibi kadın indi. Cafer kadife elbise ile ben ise donla yakalandım Pınar Kür gibi kadına. İkimiz de üst kat komşumun gözünden feci şekilde düşmüştük. Keke kadını görünce, mavi kadifenin eteklerinden tuta tuta merdivenlerden aşağı doğru kaçtı. "yazıklar olsun evladım. Seven insan böyle yapmaz birbirine. Bak ben 70 yaşındayım, bu zamana kadar böyle kavga görmedim. Okumuş çocuklarsınız, ayıp olmuyor mu biraz. Eskiden böyle bir şey asla yaşanmazdı. İlişkiler daha seviyeliydi, böyle bi duruma gelmezdi" dedi. Haklıydı belki ama sarhoş, sinirli ve donluydum. Yine de yüzüne karşı bişey demedim. Kapıyı kapatıp içeri girdim.

Yıkık dökük salonun ortasında durup "Mına koyiim biz gelince mi bozuldu İstanbul. Ben mi bozdum yani! Olimpos'a gidiyorum, "Olimpos bozuldu, eskiden güzeldi", kelebek vadisine gidiyorum, "kelebek vadisi bozuldu artık". Ne lan bu! Biz gelince mi bozuluyor bi yerler. Hatta hayatımda ilk defa mizah dergisi almıştım 1996 yılında, bi kız yanıma yaklaşıp, "Leman bozuldu artık, eskiden daha güzeldi" demişti. Şimdi de "İstanbul bozuldu" diyorlar. Sakın İstanbul, olimpos, kelebek vadisi hep aynı kalıyor, eskiden de böyle olaylar oluyor da siz artık yaşlanmış olmayasınız!" diye sosyal mesajımı verdim. Baktım yaptığım sosyal tespitten etkilenmedi. Evi kırmaya dökmeye devam ettim, "senin içindi her şey" diye haykırmaya devam ettim.

Bu olaydan sonra söylediğim geri dönüşü olmayan sözlerin tabii ki geri dönüşü oldu. Birbirimizden özür dileyip bir daha yapmayacağımıza söz verdik. Bir gece yine çok sarhoş biçimde kafamda ışıklı şeytan boynuzu taçla kapıyı açmaya çalışırken apartmanın ışığı yandı. Mavi kadife kapıyı açmaya geldi. Biraz sohbetten sonra giderken "Umut biliyor musun yeni bi kekem var artık." dedi. Gözlerimdeki yaşları engelleyemedim.

Aksamsefasi

Aksaraefası

gelen kutusu

Güven ÇALIŞKAN

Tolga AKDOĞAN

Betül YILMAZ

Hakan KURTAŞ

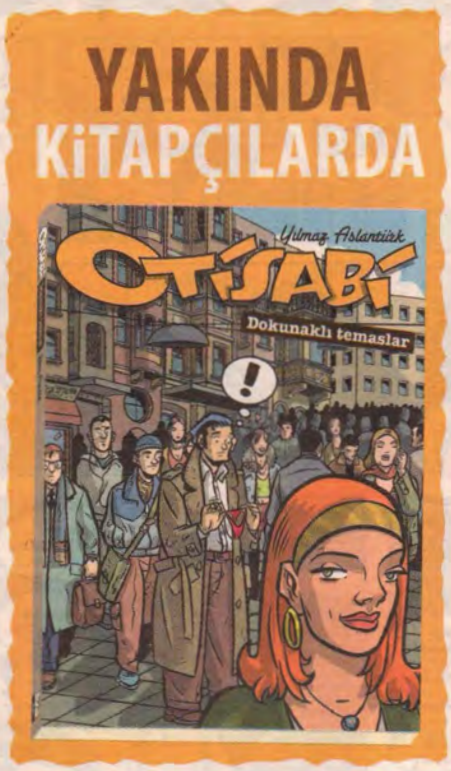

Anıl DUMAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

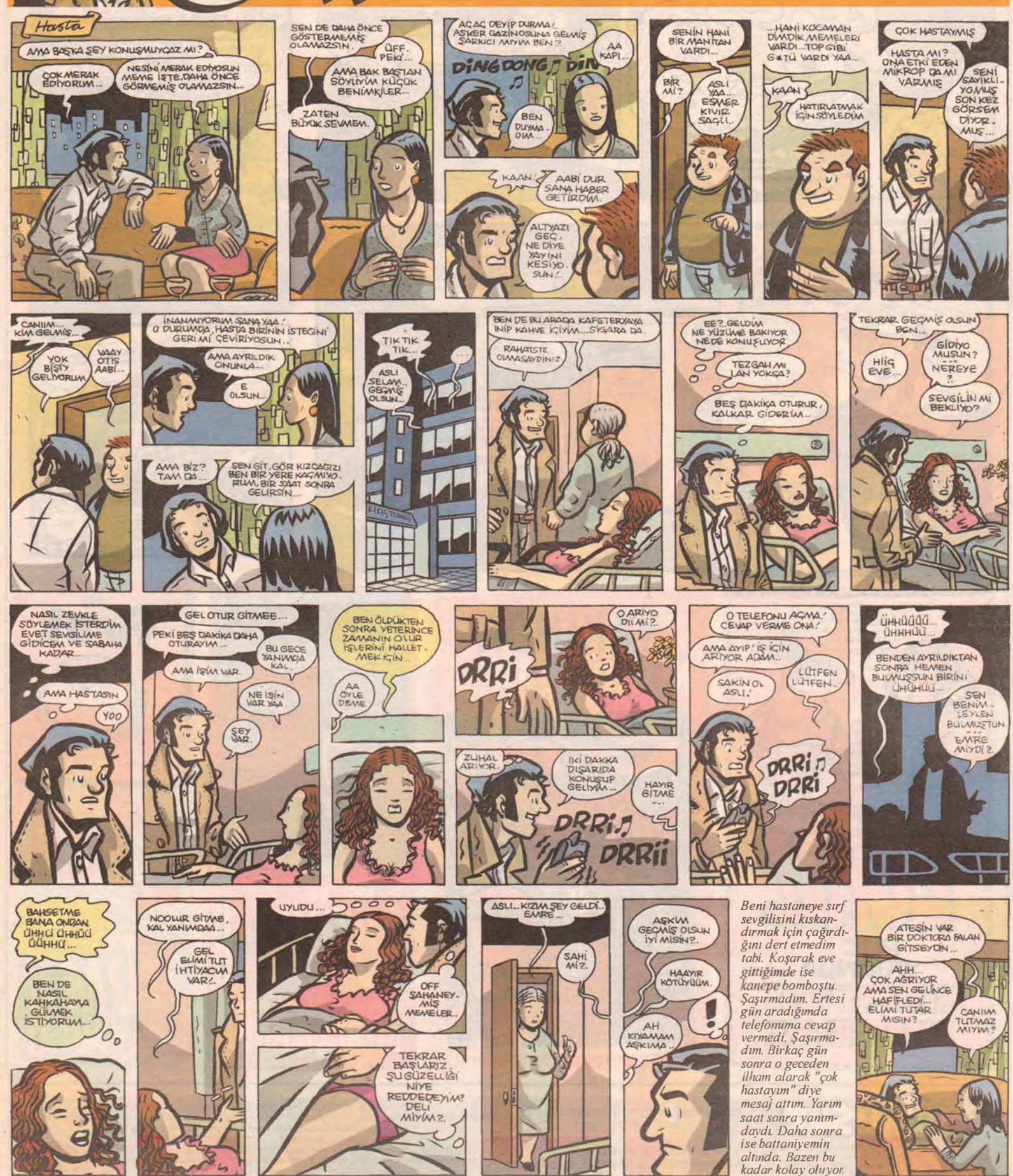
Haftalık Mizah Dergisi | 15 Nisan 2009 | Sayı: 085
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Hakkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENE DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Beni hastaneye sırf sevgilisini kıskandırmak için çağırdığını dert etmedim tabi. Koşarak eve gittiğimde ise kanepe bomboştu. Şaşırmadım. Ertesi gün aradığımda telefonuma cevap vermedi. Şaşırmadım. Birkaç gün sonra o geceden ilham alarak "çok hastayım" diye mesaj attım. Yarım saat sonra yanımdaydı. Daha sonra ise battaniyemin altında. Bazen bu kadar kolay oluyor.

-SON-

22 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/17 No: 086
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

23 Nisan Kutlu Olsun!

ama arkadaşlar iyidir

CİHAN KILIÇ

PRANİTTOVİ HARİTONON ...DRAN
HOŞGELDİNİZ CANLARIM HOŞGELDİNİİİZ!.. AY!..
öldürüz sana bizi!..
ay günaydın... ne bu yine gelmişsiniz sabah sabah yine a-hahhahah!..
...şimdi ilk olarak, sempatikliğiyle olsun, bayefendiliğiyle olsun dünyalar tatlısı bi amcamız geliyor..
..CİHAN AMCAYA KUVVETLİ BİR ALLKIŞŞ!!
DİRİNNİNİV DAKİNİNİNOV
ay!ay!ay! şu yakışıklılığa bakar mısınız yarabbim...
ŞAK ŞAK!
ŞAK! ŞAK!
hoşgeldin cihan amca.. nasılsın?. Maşallah aslan gibisin yahu... yaş kaç?.
Hİİİ

25 Nisan Cumartesi günü Kadıköy'de "Küresel ısınmayı durdur dünyayı değiştir" mitingi var.

DİSK'in araştırmasına göre umutsuzlar ve iş aramayı bırakanlarla birlikte gerçek işsiz sayısı 6 milyon 44 bini buluyor.

KAÇ YIL OLDU?

- Manken Doğa Bekleriz, 'kepçe' olarak nitelediği kulaklarını, bir davete giderken japon yapıştırıcısıyla kafasına yapıştıralı **3 yıl...**
- Adnan Aybaba, Ahmet Çakar'ın vurulmasından sonraki Telegol programında, Ahmet Çakar'ın boş koltuğuna sarılıp öpeli ve ardından koltuğu yanına çekerek "Bir de elini tutayım Ahmet Abi'nin" diyeli **5 yıl...**
- Necmettin Erbakan,"*Saadet partisi bir fabrikadır. Müslüman'ı alır şuurlu Müslüman yapar. Nasıl şuurlu Müslüman yapıyor? Alıyor Müslüman'ı başına üç tane çivi çakıyor. Bir tanesi cihat çivisi, ikincisi haftalık toplantı çivisi, üçüncüsü de Milli Gazete çivisi...*" açıklamasını yapalı **7yıl...**
- Semra Özal, Hürriyet gazetesinin çekilişine Çankaya Köşkü'nden postaladığı kuponlarla katılarak televizyon kazanalı **20 yıl...**

- Otisabi, Cenk Koray'ın sunduğu Stüdyo Pazar programının "Bu Adamlar Ne Yapıyor" isimli bölümünde pantomim gösterileri yapalı tam **22 yıl** olmuş.

Başta güneydoğu olmak üzere yapılan kazılarda kemikler çıkmaya devam ediyor.

Hüseyin Üzmez'le ilgili davaya atanan psikiyatrist Doç. Dr. Ayten Erdoğan, baskılar nedeniyle istifa etti.

Gece Tipleri

v.ö.

- **Yakaroğlu:** Genellikli dişi olmakla birlikte cinsiyet tanımaz... Aşırı içip arıza çıkaran, yanında olduğun için seni de yakan insan tipidir...
- **Gudurgan:** Erkek olur... Coşmaya niyeti daha alacakaranlıkken sezilir... Gece boyu çeşitli fikir ve danslarla bambaşka biri olur... Tekilalı finalcidir...
- **Memnun:** Kadın olur, erkek olur... Gece boyu ne surat asar, ne de taşar... Az da içmez ha.. Façasını dağıtmadan, gülümseyerek durur... Gözgöze temaşıcıdır...
- **Beliren:** Değişik değişik mekanlarda, ansızın beliren tiptir... Ne vakit, nerede olur, ne kadar kalır, akıl sır ermez...Genellikle erkek olur, kadını da olur...
- **Sahte Prenses:** Dişi olur... Geceye damgasını vurmak ister, genellikle vuramaz...

ARTIK BANA OKTAY DEMEYİN!

"ADANALI" DİZİSİNİN ÇEKİM EKİBİ, BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİNE GİDEN YOLU BİR KAZA SAHNESİ ÇEKMEK İÇİN POLİS GÖZETİMİNDE TRAFİĞE KAPATTI. YOLU KULLANAN İNSANLAR OTOBÜSLERDE VE ARAÇLARINDA BİR SAAT BOYUNCA BU BOLAKSİYONLU SAHNENİN BİTMESİNİ BEKLEDİLER. BEKLEYENLER RAHATSIZLIKLARINI ANLATMAYA ÇALIŞINCA YÖNETMENE BENZEYEN BİRİ TARAFINDAN AZARLANDILAR. POLİS, DURUMDAN ŞİKÂYETÇİ OLAN İNSANLARA BOŞ GÖZLERLE BAKTI. VE EN SON, OYNADIĞI KARAKTERLERİN ŞEKLİNİ ALMASIYLA MEŞHUR OKTAY KAYNARCA SAHNE ALARAK, YOLUN AÇILMASINI İSTEYEN BİR ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN ÜZERİNE "SEN KİMSİN LAN!" DİYEREK SALDIRDI. "ÇAKIR" GÜÇLÜKLE SAKİNLEŞTİRİLDİ...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- Balıkesir'in Ayvalık İlçesinde bir işletme, yeni geliştirdiği tatlısına "Obama" adını verdi.
- Galatasaray-Fenerbahçe maçında çıkan olaylardan sonra ceza alan Sabri, "Adım çıkmış bir kere. Hemen suçlu ilan edilivorum. Yaptığım tek şey Emre'nin boğazını sıkmaktı, o kadar..." dedi.
- Mustafa Topaloğlu, Obama için yaptığı 'Welcome to Presidency' isimli şarkısının 'blues' olduğunu söyledi.
- Manken Aysu Baceoğlu, kimin kimle sevişeceğini açıkladı: "Bence ünlüler ünlülerle sevişmeli, çünkü aynı frekansta oldukları için birbirlerini taşıyabilirler..."
- Lerzan Mutlu, 'Bir numara' adlı parçasına çektiği klipte, telefon ahizesini yaladı sonra da yedi: Telefonun şekerden yapıldığı açıklandı.

HASAN DİYOR Kİ...

KADINLAR VE GENÇLER OLMASA VAR YA...

Daha önce işsizlik sorununu kadınların iş aramasına bağlayan Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Şimşek, şimdi de işsizliğin nedenini 'iş arayan gençlere' bağladı.

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tasavvuf Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Hasan Kamil Yılmaz, "Bir genç 25 yaşlarındaysa, üniversite tahsilini tamamlamışsa evlenmelidir. Evlenmelidir ki sorumluluk bilinci oluşmalıdır. O çağda evlenmiş, yuva kurmuş ve sorumluluk almışsa artık hayatı ve mutluluğu yaşar. Ama o çağa rağmen hala yuva kurmamışsa o saatten sonra sorumluluk alması çok zordur...

İYİ UÇUŞLAR

THY, ülke genelindeki 751 acentesine bir yazı göndererek, kurumda muhasebe sisteminin değiştiğini, yeni sistemde bir süre Aktif Bank'la çalışacaklarını bildirdi. Aktif Bank, Tayyip Erdoğan'ın damadının CEO'su olduğu Çalık Holding'e ait. Ve toplam 4 şubesi var...

FIRAT BUDACI

Aksamsefası

Akşam Gazetesi

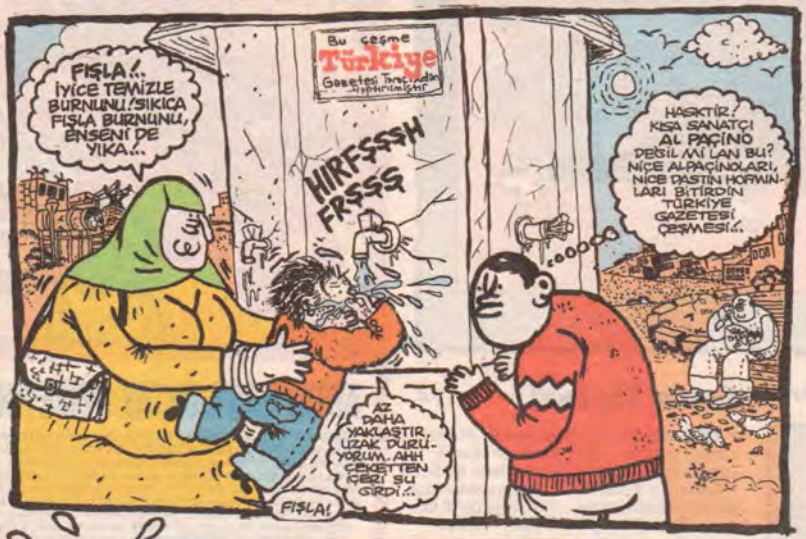
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

ÜNLÜ SİHİRBAZ DAVİD KAPIRFIILD'A AÇIK MEKTUP...

Aksamsetasi

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Seyretmekten üzüntü duyduğum şeylerden biri de olimpiyatlarda olimpiyat rekoru kıran ama kırdığı rekor iki dakika sonra sıradaki yarışmacı tarafından egale edilen haltercidir, ciritçidir. İnsanın içi acıyor gerçekten, "Aha olimpiyat rekoru kırdı çocuk!" diyorsunuz, sonra diğer mendebur geliyor adamın dört yıl boyunca uğruna kim bilir neleri feda ettiği çabayı nafile kılıyor. Şimdi aslında sonradan rekoru kıran da iyi bir çocuk ondan da eminim ama insan ilkine üzülmekten, ikincisine sevinmeye fırsat bulamıyor. O yüzden diyorum ki, bu spor müsabakalarında biri bir rekor kırdığında yarışmalar durdurulsun, rekoru kıran arkadaşımız kırdığı rekorun tadını çıkarsın, sonra kırarsınız onun rekorunu da olmaz mı? Spor barış, dostluk ve kardeşlik değil mi hemşerim? Ne diye küskünlük, burukluk yaratıyorsunuz? Yaratmayın.

■ Organik tarım, bir yönüyle size de cingöz bir arkadaşın "abi on yumurtayı on liraya satacağıma bir yumurtayı on liraya satarım" şeklinde özetlenebilecek pazarlama stratejisi gibi gelmiyor mu? Ayrıca coğrafya dersinden aklımda bir şey kaldıysa o da entansif tarım ve ekstansif tarımdır. (bir de izohips eğrileri var ki en çok onları severim.) Yurdumuzda hesapta eski usul olan ekstansif tarım uygulanıyordu zaten, ne ara organiğe muhtaç kaldık?

Intensive – Entansif ilişkisini fark edince hınzır gibi gülümseyen hiç değilse bile 10 bin öğrenci olmuştur bu arada şimdiye kadar.

■ Şunu bilir şunu söylerim ki beş taş oyunu fakirliğin, fukaralığın, gurebalığın sembolü olmuştur benim gözümde. Çocuk düşünün ki, oyuncağı geçtik tahtadan kılıç yapacak bir marangoz bile yok yanında yöresinde, almış eline taşı, taşla oynuyor. O çocuğu işte, tertemiz alnından öperim ben. Ekmeği taştan çıkaran ana babası misali, oyununu da taştan çıkartırmış gibi geliyor bana. Öyle sanıyorum ki ileride de kimi hali vakti yerinde yaşıtları parasını verip monopoly oynarken monopoly çakması milyoner oynayan ve hatta isim şehirden şaşmayan çocuk da aynı çocuktur. Selam sana çocuk. Yalnız o taşı bana atma bak bozuşuruz sonra.

■ Çocuğun taş atmak gibi bir opsiyonu her zaman var sevgili okurlar. Biraz düşüncesiz bir tavır tabii. Seneler evvelsi, yanlış otobüse binip yarı yolda, bilmediğim bir yerde inmiştim. Ortalıkta dolanırken mahallenin çocukları taş atmaya başladılar. Olacak iş değil tabii, yolda yürüyorsunuz, çocuklar taş atıyor. "Yavrum yapmayın" dedim, olmadı. İleride bir tüpçü gördüm, önünde de mahallenin gençleri denebilecek bir güruh çekirdek çitliyor. İnceden onların yanına doğru kaçtım. Çocuklar taş atmaya devam ediyor. Mahallenin gençlerinin yanına varınca onların da duyabileceği bir sesle "Çocuklar ayıptır, taş atmayın" dedim. Hani mahallenin gençleri duruma müdahale eder, çocukları uyarır diye. Ama olmadı. Mahallenin gençleri saldırdı bu sefer. Neye uğradığımı şaşırdım, koşa koşa kaçtım oradan. Yoldan bir araba geçiyordu, arabayı zorla durdurup bindim. Yıllar geçti aradan, ne o çocukların neden taş attığını ne de mahallenin genci dediğim dümbüklerin neden çocukları uyarmak yerine bana saldırdığını çözemedim. Gerçi bir daha saçları maviye falan boyatmadım o ayrı.

■ Öpüşmenin öyle sanıyorum ki en heyecanlısı, en tatlı olanı, ilk öpücükten bir önceki, hani o iki taraf da karşısındakinden emin değilken ve yanaktan öpüşürken dudaklarının belirli bir yüzdesinin kavuştuğu andır. Kişinin de bildiği, anladığı an zaten o andır. Tabii kazara da olabilir ama o zaman ikinci de dudakların benzer bir yüzdesi kavuşmaz, sadece diğer yanak hafifçe değdirilir. Ha biraz önce Umut eve giderken geldi, öpesi gelmiş, o şekil selamlaşıp gitti, başımıza böyle bir iş geldi, alakası yok şimdiden söyleyeyim.

■ Ötenazinin kimi yerlerde suç olması bana bir hayli ilginç geliyor. Yasaları sadistler mi hazırlıyor merak ediyorum doğrusu. Adam "canım yanıyor, bitsin istiyorum" diyor. Yasa "Nihahaha hayır! Daha çok acı çekmen gerek!" diye nanik yapıyor resmen. Ötenaziye karşı olanlar kim onları da merak ediyorum. Birinin, kendisine bir şey yapmasına karşı olmak bana garip geliyor. "Dövme yapılmasın, kimse dövme yaptırmasın" diye bir hareket var mı onu bilmiyorum ama varsa da bu ötenazi karşıtlarının uzaktan akrabası çıkar gibi geliyor bana.

■ Palyaço arkadaşlar, bildiğiniz gibi görevleri komiklik olan arkadaşlar. Lakin ecnebi filmlerinde seyrediyoruz, palyaço arkadaşları sık sık korku öğesi olarak kullanıyorlar. Stephen King romanından çekilen şu palyaçolu film mesela. Tabii o film üzerine ayaklanıp "kendini bilmez üç beş palyaçonun yaptığı bütün palyaçoluk camiasına mal edilemez" ya da "palyaçoluk yanlış yansıtılmış" diyerek dava açmayan cefakeş palyaço emekçilerini ayrıca tebrik ediyorum. Ama dikkat ederseniz bizde böyle bir şey yok. Kanımca olmamasının sebebi, palyaçoya sıkça palyanço denilmesinden kaynaklanıyor. Hadi palyaço olsa bir nebze ama palyanço olunca hiçbir ürkütücülüğü kalmıyor ki. Bizim korku figürlerinin isminin de bir ağırlığı olması lazım. Gulyabani gibi mesela. Ama palyaço?

İşte hayat böyle bir şey sevgili okurlar. Geride bıraktığım aylar boyunca bir kere bile palyaço kelimesini telaffuz etmeme gerek kalmadı ama işte bakın görün ki, bir paragrafta tam on kere palyaço iki kere de palyanço dedim.

Ve bana kalırsa palyaçolar ek iş olarak banka soyguncuğundan başka bir şeyi akıllarının ucuna bile getirmesinler.

Para dediğimiz şey esasen kuruşun kırkta biri. Yani bugünün şartlarında bir hayli paramız var. misal benim cebimde 5 lira var, 20 bin para eder. Hele ki eski parayla 20 milyar para eder ki param yok demek biraz ayıp olur.

■ Polis, kanun ve düzenin koruyucusu diye biliyoruz. Kendisi suça karşı bir arkadaş. İlk etapta suç işlenmesini istemez, suç işlenmesini engellemeye çalışır bir çağrışımı var ama detaylı düşünecek olursak suç olmazsa polis hiç olmaz. Buradan hareketle polis suçun azalmasını istiyor olsa da asla tamamen yok olmasını istemezmiş gibi geliyor bana. Siz gidin buradan komplo teorisi neyin kurup 2555'e kısa mesajla gönderin, bakalım ne olacak.

Akşamsefası

Akşamsefası

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KAZANIN PEŞİNDE

"Lensim düştü basmayın!" diye bağırdı. İlkokuldaydık. Çoğumuzun bilgi ve tecrübesi gözlüklerin kırılmasıyla sınırlıydı. Lensi ve düşmesini tanımıyorduk. Hemen bir çember oluşturduk. Yere tam ne aradığımızı bilmeden bakmaya başladık. Levent, öne doğru bir adım attı. Lensi düşen Murat, "Basma, çok pahalı!" diye bağırdı. Hareket edemiyorduk. Lensin çok pahalı olduğu bilgisi ve çok pahalı bir şeye sahip olan Murat'ın siniri bizi hareketsiz bırakmıştı. Sürekli ağzımı yoklayan, "Lens nasıl bir şey?" sorusunu bir türlü soramıyordum. Sorarsam, kendini ispatlamak isteyen bir ilkokullu tarafından 'Aaa bilmiyo musun!'la aşağılanacakmışım gibi geliyordu. O yıllar gözlüğü bırakıp lens kullanmaya başlamanın garip bir havası vardı. O yüzden lens düşmesinin, bir gözlüğün yere düşmesinden çok daha elit bir kaza olduğunu hissedebiliyordum. Murat, "Bulması çok zordur" diyerek bu lens kazasının bir ilk olmadığını hepimize hissettirdi. Aslında biz erkekler umurunda değildi, meselesi kızlardaydı. Murat, ketçap ve mayonezin bile çok havalı birer sos olduğu yıllarda, zamanın ruhunu yakalayan bu kazayı sonuna kadar kullanmak niyetindeydi. Başarmıştı. Hepimizi etkilemişti. Sümüğü burnunda parıldayan tüm erkekleri, okulun bahçesine bomba etkisinde bir lens atarak yok etmişti. Birden "Neyse ya, yedeği var nasılsa..." dedi. Düşen bir lens sayesinde sınıfın en snop erkeği olmuş ve şimdi de isteğini elde ettiği için gösteriyi sonlandırıyordu. Yürüyerek kaza mahallinden uzaklaşmaya başladı. Herkes bir gözü az gören Murat'ın peşinden gitti. Burcu'nun Murat'ın omzunu tuttuğunu gördüm. Ben biraz daha kalıp yere baktım. Lensi bulsam alıp gözüme mi takacaktım, yoksa "Lensi buldum!" diye bağırarak Murat'ın yardakçısı mı olacaktım bilmiyorum. Aslında orada kalıp yere boş boş bakarken lensi falan aramıyordum. Sadece, Burcu'nun tek gözü bulanık bir adamın omzunu tuttuğu anı görmüş ve kafamı öne eğmiştim. Bu elit kazadan yara alan tek insan bendim...

Bütün okul hayatım boyunca 'kazaya yatkın' birçok arkadaşım oldu. Murat, tanıdığım profesyonel anlamda 'kazaya yatkın' ilk insandı. Onu dikkatle takip etmemde 10 yaşındaki güzel bir kızın (Burcu) etkisi büyüktür. İlkokul insanları olarak hepimiz, finali yara ya da bereye bağlanan kazalar geçiriyorduk ama Murat biraz farklıydı. Hem geçirdiği kazaların niteliği hem de kaza sonrası iyileşme dönemi yüksek standartlardaydı. 10'lu yaşlarını süren bir insan olarak başına gelen talihsiz olayları birer avantaja çevirmekte ustaydı. Hepimiz ondan etkileniyorduk ve sanırım kendimiz için böylesine hayırlı kazalar temenni ediyorduk.

Şubat tatili dönüşü, ilk ders başladıktan 10 dakika sonra kapı çaldı. İçeri Murat ve arkasından 'Uludağ'a giden Ahu Tuğba' dizaynında bir kadın girdi. Leopar kürklü kadın (annesi) Murat'ın durumunu öğretmene açıklayarak çıktı. Murat'ın kolu kırılmıştı. Alçılı kolunu mavi bir askıyla göğsünün üzerinde bir madalya gibi taşıyordu. Sırasına doğru yürürken mağrur bir gazi gibiydi. (Gazi derken memleket kokulu folklorik bir yaralanma düşünmeyin, mesela Waterloo Savaşı gibi ismi havalı bir savaş düşünülebilir.) Teneffüste yerinden kalkmadı, galiba etrafına toplanmamız gerekiyordu. Toplandık. Şubat tatilinde Berlin'deki teyzesinin yanına gitmişti. Ve bir Alman arkadaşıyla kaykay yaparlarken başına bu elim kaza gelmişti. Murat'ın 'Berlin ve kaykay' ikilisi, bizim 'mahalle ve top' ikilisinden oluşan oyun terminolojimizi darmadağın etmeye yetti. Ama bununla yetinmedi Murat, geçirdiği kazadan bağımsız, uluslar arası anılarını da araya sokuşturdu: "Orada su içilmiyor, hep meyve suyu içtik" cümlesini sarf ettiği anı unutamıyorum. Çünkü Burcu, bu bilgi karşısında "Aaa!" demişti. Bu "Aaa!" bir şaşkınlık değil, ilkokul standartlarında bir hayranlık ifadesiydi. Sanırım Burcu, 10 gün boyunca meyve suyuyla beslenen sakat erkeğini artık daha çok seviyordu. O yaralı ama muzaffer bir önderdi, ilklerin adamıydı, trendleri belirliyordu. Ve teneffüsün sonunda mavi bir askıyla boynuna asılmış alçısına ilk imzayı pembe kalemiyle Burcu atıyordu...

Ben de birkaç kez başıma gelen kazaları avantaja çevirmeye gayret ettim. Apartmanın altındaki halıcının küçük oğluyla top oynarken düşüp kolumu burktuğum gün bir şanstı aslında. Doktor, "Kırık yok ama bandajlayalım" dediğinde moralim bozuldu. Alçı istiyordum ben. Ertesi sabah kadınıma bir alçı götürmek ve onu etkilemek istiyordum. Alçı bambaşkaydı. Aktif, haşarı ve eğlenceli bir hayatı ima ediyordu. Eve gelince kolumu ananemin artık kullanmadığı ve kenarında işlemeler olan tülbent bir eşarpla boynuma astılar. O tülbentle birlikte hayallerim ve Burcu gittikçe benden uzaklaştı. İtiraz ettim; tülbendin kenarındaki işlemeler boynumu acıtıyor, dedim, "Yaa böyle kolum ağrıyor yaa!" dedim, on dakika sonra "Ağrımıyor, artık çıkaralım" dedim. Hiçbiri işe yaramadı. Evde gizlice mavi bir şey aradım. Bulamadım. Boşuna bir çabaydı benimki. Standardı yüksek hafif kazalar ve hastalıklar sadece bazı insanlara yakışıyordu. Burcular bu sakat erkekleri tam nedenini bilmeden çekici buluyorlardı.

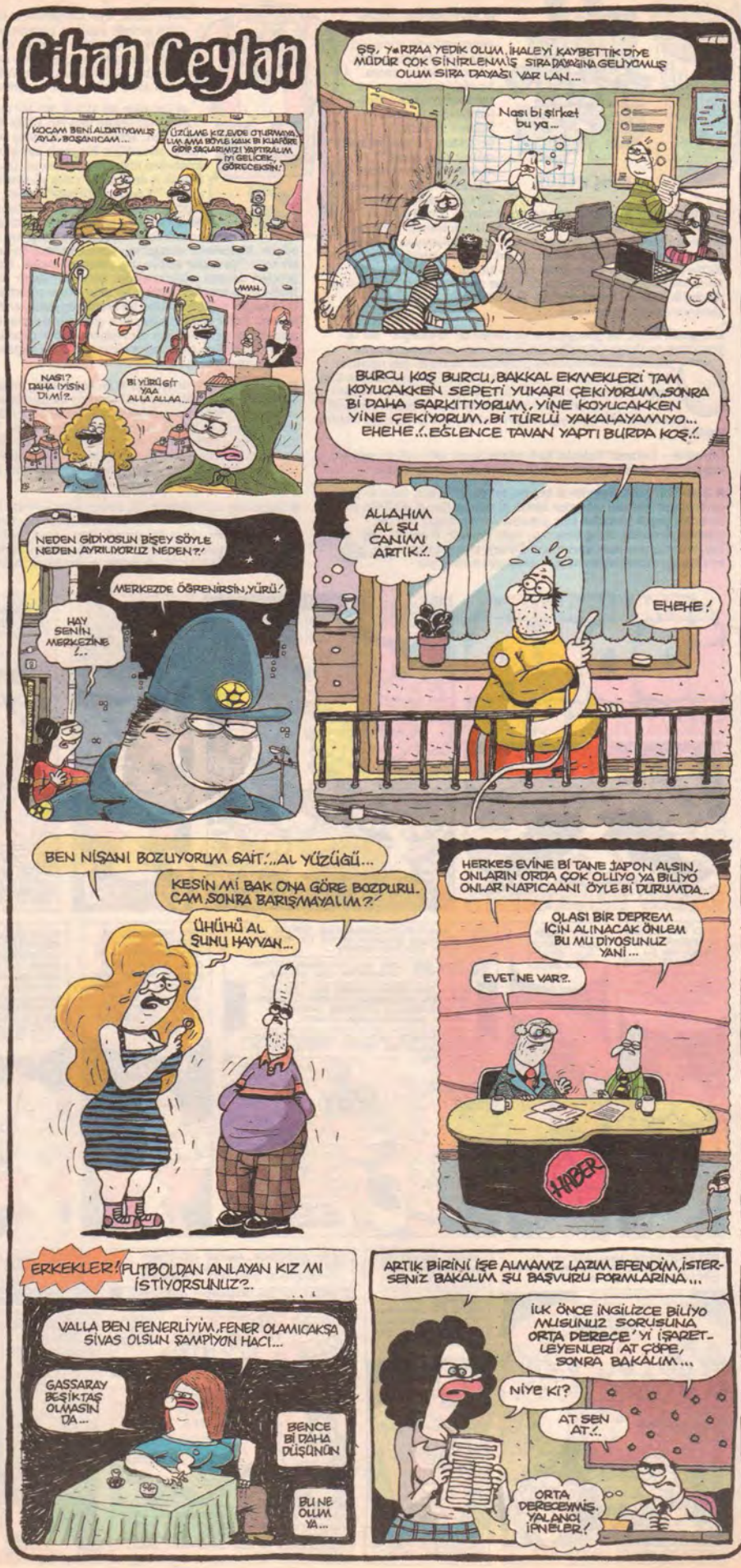

Okul hayatım boyunca, küçük kazaları elit bir dokunuşla avantaja çevirebilen 'kazaya yatkın' insanlar hakkında çok şey öğrendim: Koleje gitmekle bademciklerin erken yaşta alınması arasında bir bağ olduğu, kolejli çocukların zamanla kamburlaştığı (kolej kamburu), bu insanların ayak kırığıyla sonuçlanan kazalar sonrası metalik koltuk değnekleriyle ortamlarda belirdikleri, grip olduklarında kolları sarkık hırkalar giydikleri ve bu hırkaların küçük cepleri olduğu, 0.25 miyop yüzünden kısa bir dönem 'dinlendirici' adı verilen gözlükler taktıkları ve yaz tatillerinde bir denizkestanesine basmadan şehre dönmedikleri naçizane gözlemlerim arasındadır...

İlkokuldan sonra Murat'a iki defa rastladım. İlkinde sağlamdı. Bu yazıya sebep olan son görüşümdeyse bir boyunluk takmıştı. Facebook'daki fotoğrafının altında "Ufak bir rafting hatırası..." yazısını okudum. Biraz alttaki yorum bölümündeyse, "Aaaa! Geçmiş Olsuunn..." yazıyordu.

budaci@gmail.com

Akşamsefası

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

ZIRTLAN!

Bahar gelmiş, havalar güzelleşmiş, dışarı çıkmıştık. En sevdiğimiz şeyi yapıyorduk. Beşiktaş'ta büfede sosisli yedikten sonra vapura binip Kadıköy'e gitmek, moda sahilinde gezmek, ordan tekrar vapurla Karaköy'e dönüş ve ardından taksime yürüyerek, hava kararmadan sokaktaki masalardan birine oturup bira içmek. Hava o kadar güzel, biralar o kadar soğuktu ki canımız hiç kalkıp eve gitmek istemiyordu. O gün geç saatlere kadar oturup içtik. Neredeyse her gün, her dakika yan yana olmamıza rağmen hâlâ konuşacak bir şeyler bulmamıza şaşıra şaşıra içip konuştuk. Sabaha karşı bardan çıktığımızda çok sarhoş ve hâlâ coşkuluyduk. Gidip bakkaldan iki kutu bira aldık. Yürüyerek içmeye devam ettik. Saat sabahın dördüydü ama daha anlatacak, gülünecek çok şey vardı. Boşu boşuna ayrıldığımızı, tekrar başlayarak ne iyi ettiğimizi anlamıştık.

O kadar coşmuştuk ki normalde hiç yapmayacağımız, atlamalı zıplamalı mizaha kadar vardırmıştık işi. Kendimden beklemeyecek bir aksiyonla "bak şimdi ne yapacağım" diyip cadde üzerindeki İsveç konsolosluğunun büyük demir kapısına doğru koşmaya başladım. Bunu yaptığıma inanamıyordum zira bir espri uğruna çok büyük organizasyona girecek bir insan değilim. Ayrıca ne yapacağımı da bilmiyordum, aklımda hiç bi fikir olmadan koşmaya başlamıştım, bi de çok emin gibi "bak ne yapacağım" diyerek ona bir neşe karnavalı vaat etmiştim. Demir kapıya tırmanıp bişey yapmam gerekiyordu ve komik olmak zorundaydı. Aklımı çalıştırmaya çalışırken bi yandan da koşuyordum. Depar atarken ki şen adam gitmiş, yerine "Off ne gereği vardı şimdi, nerden girdim bu işe" diye düşünen somurtkan bir adam gelmişti. Buradan bakınca kapıdaki kulübede polis yok gibi gözüküyordu, ama olabilirdi de. Tam ağzımda sigara ile tırmanırken belime copu yiyebilirdim. "Bak şimdi ne yapıcam" diye koşmaya başladıktan sonra finalde zopa yemek gerçekten rezil bir durum. Koşmaya devam ediyordum. Ve artık emindim ki görevli memur ağabeylerimiz kısa bi süreliğine görev yerlerini terk etmişti. Somurtan suratımda sevecen bir gülümseme belirmişti, ama endişem geçmemişti. Hâlâ aklıma komik bişey gelmemişti... Çıktıktan sonra da yakalanabilirdim, hatta belki de baya bir suç olabilir bi konsolosluğun kapısına tırmanmak. Bir yazar olarak siyasi görüşlerimden değil de hayvan gibi kapılara tırmanmaktan yargılanmak istemiyordum. "Ben aktivist bir yazarım, eylem yapıyordum" diye yazarlık kariyerimi kurtarmaya çalışsam, bu sefer de "Umut bey ne alıp veremediğiniz var İsveç'le?" diye sorarlar. Ne diyeceğim? Orada bir erkeğe dört kız düşüyormuş bilgisinden başka bişey bilmiyorum ki İsveç hakkında. Resmen rezilliğe koşuyordum. "Yol yakınken dümeni kırıp eve doğru mu koşsam, sevgilisi de batsın, ilişkisi de" diye de düşünmedim değil. Ama yapamadım. Bir kere kaybettiğimi bir daha kaybetmek istemiyordum. Rezil de olsam, perişan da olsam ilişkimi sürdürmek istiyordum. Ben onu seviyordum.

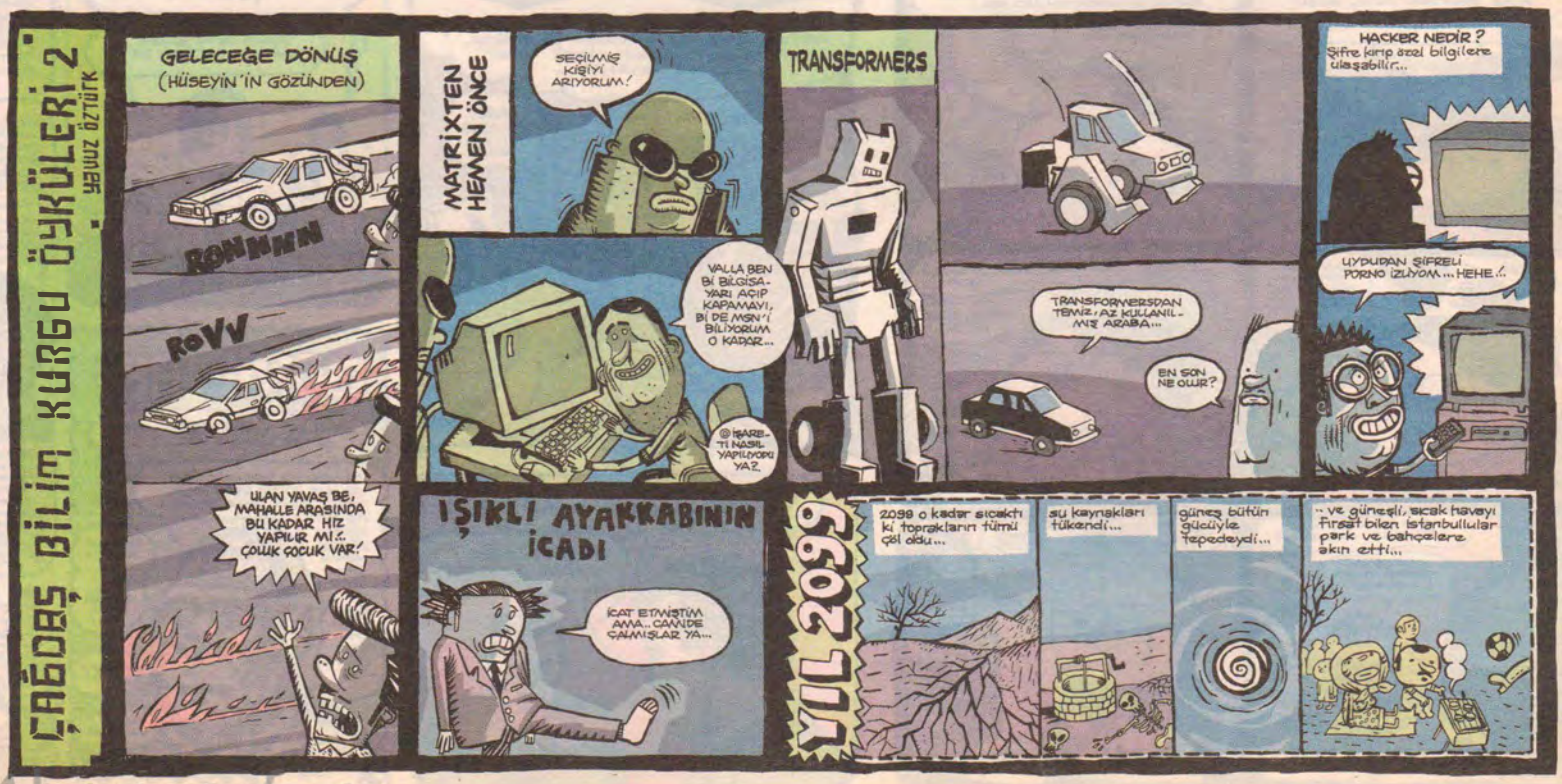
İşte o an bana bi güç geldi. Havada uçtuğumu hatırlıyorum ve sonra demir parmaklıkları yakaladığımı... Ardından uçmanın etkisiyle kafamı çok sert bi şekilde tuttuğum parmaklıklara çarptığımı... Bundan sonrasını da hatırlıyorum ama çok net değil. Bütün koşu boyunca ağzımda olan sigaram, dudaklarımdan fırlayıp konsolosluk sınırlarına girdiğini gördüm. Umursamadım, hızlıca konsolosluğun dev kapısının üstüne tırmandım. Yerde gülümseyerek ne yapacağımı merak ediyordu. Kafamı çok kötü çarpmıştım. Bi uğuldama duyuyordum. Konsoloslukların yabancı ülke toprağı kabul edilmesiyle alakalı olan, şu an size söylemeye dahi utandığım berbat bi espri yaptım. Çok gülmedi ama "bunu mu yapacaktın yani" gibi bi bakışta atmadı. Zaten çok sarhoştu ve kendi halindeydi. Aşağıda kendi etrafında dönerek şarkı söylüyordu. Elimle kafama dokunup elime baktım, çok az kanıyordu. Erken tedavi için bi sigara patlatıp, tütününü yarama bastım. Tütünlerin yapışması için elimle kafama bastırırken, ilerden 5–6 adamın yürüyerek bize yaklaştığını gördüm. Adam değil resmen zırtlandı bunlar. Bağırarak şarkı söyleyerek zırtlanlara davet çıkarıyordu sevgilim. Adımlarını hızlandırdıklarını bulunduğum konumdan net bişekilde görüyordum. Konsolosluk kapısının tepesinde oturmuş, bir yarım İsviçre toprağında, modernlikle, zırtlanlık arasındaki o ince çizgideydim. Önümde iki seçenek vardı. Ya g.tümü iyice geriye doğru çıkarıp İsviçre toprağına emanet edecek, garantiye aldıktan sonra "aşkım kaç fena adamlar geliyo, buradan kaçarsan yakalanmazsın. Buradan kaç, buradan..." diye talimatlar vererek, kapının üzerinden hiç inmeyip, dar durumdakine ne yapmasını söyleyecektim ya da inip ne olursa olsun sevgilimin yanında çarpışacaktım. Tipik bir aydın bunalımı yaşıyordum. Ben dosta güven, düşmana korku salmayı yeğledim ve inmeye karar verdim. Polis'e de konsolosluk kapısında yakalanmak istemezdim açıkçası. Kapıdan seri bir hareketle aşağı atladım. O kadar şiddetli atladım ki ayaklarım pişti. Başımın ağrısını unuttum bi anda. Canımdan can çekildi resmen. Bırakın sevdiğimi yumruklarımla savunmayı ayakta duracak halim yoktu. Adam grubu arkamızdan yaklaşıyordu. Ben birden belirince adımlarını yavaşlattılar. Ellerinde bira kutuları vardı. Gerçi bizim de vardı ama biz coşkunluğumuzdan ötürü sokakta yürüyerek bira içiyorduk, onlar ise taşkınlıklarından ötürü içiyorlardı. Coşkunluk ile taşkınlık arasındaki ince çizgiden bir gün size kapsamlıca bahsetmeyi çok isterim ama şimdi uzatmayayım.

Dans eden sevgilimin koluna girip hızlıca ve sessizce zırtlan grubundan uzaklaşmaya çalıştım. Şarkı söylemeye devam ediyordu. "ehe ehe güzel şarkıymış" diyerek şarkıyı bitirtmeye çalıştım ama halden anlamaz gibi bağıra çağıra söylüyordu. Neyse ki sustu da sessizce yürümeye başladık. Sürekli arkayı kesiyordum, bizim hakkımızda konuşuyorlardı. "Lavuk" diye bahsettikleri sanırım bendim. Yarraaa yemiştik kesin. "Yapılmaz lan bu sevgilisi olan adama, insanız lan... Yapılmaz." diye içimden geçirdim, utanmasam ağlayacaktım. Zaten ayaklarım zıbarmış, kafamdaki yarama tütün derman olmamış, bir yandan da zırtlanlığı kaldıramazdı bu köhne beden. "allaaam inşallah sataşmazlar alaaaaam inşallah sataşmazlar" diye içimden geçirirken birden sevgilimin yanımda olmadığını gördüm. Yerde sadece babetleri vardı. "bitek babetlerini mi bırakmışlar" diye düşünürken birden çığlığıyla irkildim. Çok uzakta bi direğin tepesine tırmanmıştı. "umuuuuuuuuuttt! Babetlerimi getirseneeeeee" diye bağırarak beni çağırıyordu. Ardından şarkı söylemeye başladı, dolunaya doğru. Dolunayın ışığı eteğinden sıyrılmış bacaklarını parlatıyordu. O kadar güzel ve davetkâr gözüküyordu ki. Arkama baktım zırtlanlar da yoktu. Sonuçta sevgi kazanmıştı. Eminim "ulan bunlar birbirlerine çok aşık be, zırtlanlık da bi yere kadar" diyip gülümseyerek geçip gitmişlerdir yanımızdan. Gerçek sevgi karşısında en zalim insanın bile gardı düşer, bunu unutmayın sevgili okurlarım.

Keyfim yerine gelmişti. Yerden babetleri aldığım sırada ikinci kez çığlığını duydum. Ama bu ilk seferkine benzemiyordu bu. Korku içindeydi. Direğin tepesine sıkı sıkı tutunmuştu ve daha demin arkamızdan gelen zırtlan grubu direği sallayarak sevgilimi düşürmeye çalışıyordu. Sallarken oldukça neşeli gözüküyorlardı. Tıpkı bi ananas gibi düşürüp, kabuğunu soyduktan sonra onu yiyeceklerdi. Panikle "hoop biladerrr! Hooop! Abiiii!" diye bağırarak koşarken, "fitttiiiiiiiiuuuuu" diye bi yandan da ıslık çalıyordum. Beni görünce sallamayı kestiler. Yanlarına geldim, söyleyecek hiç bişeyim yoktu. "o benim kız arkadaşım ne olur sallamayı kesin" mi diyecektim direk sallayan adamlara. Allah'tan konuyu onlar açtı, "Ne var lan" dedi. "Abi sallamazsanız, devlet malı sonuçta bu direkler. Direkte de değilim de ben, çok büyük cezası var devlet malına zarar vermenin" dedim. Bi tanesi kafamdaki tütün topağına dokunarak "nasıl bi insansın lan sen" dedi bana. Gülümsedim, herkes gibi bi insanım be abi. Bir faniyim diyelim. Nerelisiniz abi siz, çok kanım kaynadı size" dedim. Nirengi noktalarını yakalamak için bir milliyetçi bir ruhani damardan giriyordum konuşmaya ama bir türlü ortak payda yakalayamıyordum. Kesin haplanmıştı bunlar. Durduk yere sinirlendi "nasıl insansın" diyen adam. "Ulan sen bugün yanındaki kıza sahip çıkamıyorsan, yarın öbür gün karına da sahip çıkamazsın godoş olursun godoş!" diyerek üzerime yürüdü. Sadece "abi öyle demesek" diyebildim. İstanbul'un orta yerinde bi polis göremiyordum. Sevgilim de yavaş yavaş inip yanıma gelmişti. Bi tanesi arkamdan enseme vurdu, yine de gülümsedim. İkimizi de parçalayacaklardı, gözleri dönmüştü. "abi bakın yanlış anladınız" dedikçe çekiştirip duruyorlardı beni, kız arkadaşımda bağırarak adrenalini iyice coşturuyorlardı.

İşte o an hayatımda hiç polisi gördüğüme bu kadar sevinmemiştim. Başımıza bir şey gelmeden ekip arabası yanımıza yaklaşınca zırtlanlar dağıldı. Polis arabadan çıkmadan yanına çağırdı bizi. Sevinçle yanlarına gittik. Kendilerine iyi akşamlar dileyip teşekkür ettim. "Dolaşmayın bu saatte buralarda" diyerek bizi uyardıktan sonra kimliklerimizi GBT işlemleri için istedi. "hay hay" diyerek kimliklerimizi uzattık. Elindeki küçük aletten baktıktan sonra "hadi doğru evinize gidin" dedi. Taksi beklerken, kız arkadaşım yaşananlardan dolayı ufak çapta bi sinir krizi geçirip yere oturarak ağladı. "Gidicem bu ülkeden. Yaşanmaz artık buralarda" filan diye bişeyler söyledi. Ben teskin etmeye çalışırken bir yandan da etrafı kesiyordum. "Ulan sakın bu gözyaşları ve yere sere serpe oturmak başka bi zırtlanlar grubuna davetiye çıkarmasın" diye düşünceler içerisindeydim. "Canım kalk eve gidelim, orda sabaha kadar ağlarız" diye kalkması için ikna etmeye çalıştım. Ama "Sen git. Gelmiycem ben" diyerek itiraz etti. Ben kaldırmaya çalışırken, demin bizi kurtaran ekip arabası tekrar yanımıza geldi. Gülümsedim. Memur arabadan indi yanımıza geldi. "Ne oldu" dedi. Daha önceden de tanış olduğumuz için memura " sanırım bi sinir krizi geçiriyor. Bilirsiniz kadınlar" dedim. "Ben size eve gidin demedim mi. Ne hâlâ dolanıyorsunuz buralarda" diyip yerde oturan kız arkadaşımın kolundan tutup onu yerde zıplatarak "Kalk lan! Kalk! Kalk! Kalk! Adamı hasta etme" diye bağırdı. Hızlı hızlı ve susarak eve doğru gittik.

O geceden sonra hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Evde uzun uzun olay üzerine konuştuk. Adamları alttan alarak en doğru hareketi yaptığımı söyledi. Ama gözleri hiç öyle demiyordu. Onu çok iyi tanıyordum, onun için savaşmamı ölesiye istiyordu. Sonunda bıçaklansam da, ölsem de onun için savaşsaydım eminim çok etkileyecekti. Her kadın izah işareti yaparken ensesine şaplak yiyen bi sevgiliden çok, kahramanca savaşan bir erkeği daha çok ister buna kimse ne olur itiraz etmesin. Koruyucu, kollayıcı olmak yerine yaşamak istediğim için gözünden düşmüştüm. "medeni tavrımı" ne kadar takdir ettiğini söylese de içinden "pii" dediğini duyar gibiydim. Ülke şartlarını umursamadan, sanki Prag'da, Amsterdam'daymışız gibi gereğinden fazla coşkun davranıp taşkına davet çıkaran kendisiydi ama gözden düşen ben olmuştum. İstediğim kadar "eğitim şart, eğitimsizlikten oluyor. Ekonomik adeletsizlikten oluyor" diyerek konuyu mantık eksenine oturtmaya çalışsam da izah işareti yaparken ensesine şaplak yiyen, yedikçe gülümseyen görüntümü onun aklından silemezdim. O içindeki "piii" nidasını hiç kesemezdim. "Allah düşmanımı bile sevdiğiyle gezerken zırtlana denk getirmesin. Ya da halden anlayan zırtlana denk getirsin." demekten başka diyecek bişeyim yoktu. Olan yine bana olmuştu.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Gerenk yok ! Açık konuşuyorum, her yaşayan ölüyo... Maymun da ölüyo, Darwin de ölüyo... Yani *"ölüm cezası"* diye bi ceza olamaz... Doğal olandan ceza olur mu?.. Tek ayak üstünde bekletmek bile daha ceza gibi... Demek ki neymiş, öldürmek gereksiz, bıraksan zaten ölüyo... Bütün **x**'ler, tüm **y**'ler için doğruysa bu, totalde savaşa hiç gerek yok... İhtiyacın olduğunda sana nakledilecek organı, berhava etmek için mi döşedin o mayını?.. Çocuk daha hızlı ölsün diye mi uykusuz kaldı teknisyen?.. Ey insan, ey özünde güzel olan, ey kağıt üstündeki mutlu yoldaşım, bu dünyada güven ve heyecan içinde yaşamayı başaralım artık... Petrol, enerji deme bana sakın, bulunur çaresi onların... Sanki çok yaşıyomuşuz gibi, bi de imha planları, taktikler, stratejiler... Gerenk yok! Saniyelerimiz sınırlıysa, her saniyeye daha fazla coşku, daha fazla hayranlık, daha fazla kahkaha ve gözyaşı yükleyelim, geometrik sevinelim!.. Demek ki neymiş: Gerenk yok!

• Barcelona: Sürreal Madrit!...

• Bi arkadaşım, kirada oturduğu evden şubatta çıktı... Kontratı ayın yirmisinde olmasına rağmen ev sahibi tam ay kirası istemiş.. *"Niye"* diye sormuş arkadaşım, *"Düz hesap olsun diye on gün daha ekledim"* demiş... *"Ama şubat yirmisekiz gün, o zaman sekiz gün fazla alın"* deyince, ev sahibinin cevabı şu olmuş: *"Ya şubat otuz çekseydi, o zaman on gün olacaktı!.."*

• Sürmenaj'ın normali de sürreal....

• Ankara'da, askerdeyken, yakalanmış bi firari geldi... Epey bi kaçmış, sonra hapis, sonra da kalan askerlik için birlik... Eski İstanbul'un güzelliğini anlatanlar gibi, hep birliğin eski durumlarını nakliyodu bize, *"Şu sinemanın yeri kırlıktı, sadece çardak vardı"* falan diye... Askerde de nostaljiye denk geldim ki, *"pes"* dedim içimsıra!...

• Her reel, rasyonel olmuyosa, bu nassı pozitif bilim!..

• Bitsin: Yaşı sorulduğunda *"Sence kaç gösteriyorum"* diyerek teknik konuya duygusal verenler...

• Peki durduk yerde Semiramis Pekkan da Zazaca söylemeye başlasa ya, *"Ben de varım"* diyerekten...

• Uykusuz'un imza kuyruklarını gördükçe *"Bu ne sevgi ah, bu ne ızdırap"* koordinatına geliyo deli gönül... Saatlerce sabırla, güleryüzle bekliyo Candaşlar... Ne okuyucu, ne müşteri, sadece arkadaş bekler, bi paragraf konuşup imza almak için... Sağolun arkadaşlar... Ayrıyetten ben de orijinal imzaya hassas biriyim... Wolinski de İstanbul'a geldiklerinde, *"Je Montre Tout"* adlı albümünün iç kapağına bişiler karalamıştı benim için... Geçen baktım, hoşuma gitti, dedim üstadın sadece bende olan çizgilerini paylaşayım... Kimde ne orijinal varsa döksün ortama ince ince!...

• Azalarak bitsin: *"Yap(a)Mamak"* misalinde olduğu gibi, kelimede parantezi coşturmak...

• Piranha: Yaban hamsisi...

• 23 Nisan, yarım, kanaltürk, konuğum Uğur Gürsoy... Tabii Çocuk Bayramı olduğu için Uğur'un koltuğuna Fırat oturdu bazı bazı!.. (Bu arada: 2 Mayıs Cumartesiden itibaren canlı yayına başlayacam.)

• *"Bir laçkadır benim memleketim!"* – **Saygın Delibaş**

• Geçen haftaki konuğum Demet Sağıroğlu idi... Programda *"Kızılderililer, istemedikleri şeyi anında unutma yeteneğine sahipmiş"* diye enteresan bilgi verdi Demet... Ama sonra mesajı geldi *"Unutma sanatı, meğer isem Çingeneler'e aitmiş"* diye... Ne özenli bi insanımış Demet, demek ki, "unutmama sanatı" da ondaymış!...

• Günde 8 saat parçacık fiziği, 8 saat kübizm, 8 saat de nanoteknoloji ile uğraşan adamı elbette uyku tutmaz!..

Wamsh 2001

Aksamiserasi

• Sıla'nın şarkısında, *"S.kine güvenen şöyle gelsin"* var ki inceden, alanında galiba ilk!..

• Erol Günaydın'ın 77. Yaşını kutladık 16 Nisan'da.. Bir kez daha benzersiz anıları, tatlı sesinden dinledik... Ve korktuğum oldu sonunda, hain Sirkeci ısırdı parmağımı... Aslında ben onu ısırsam haber olmalıydı, neyse... Erol Ağbi'nin o bebek siması için tüm ısırmalara eyvallah... Hem yeni yaşın, hem de 23 Nisan'ın kutlu olsun Erol Günaydın...

• İçim ürperiyor, ya evde yoksam?!

• Selam size dersi derste dinleyenler, öğretmenin çocuğuyla arkadaş olmak isteyenler, kümelerde sadece üye olanlar, silgiden illa ki biraz koparanlar, başkan yardımcıları, hepinize selam... Ömrümden ömür aldınız yıllar içinde... Siz siftah diye yeni ayakkabıya basanlar, haritacılar, nakille gelenler, *"lan deme lan, babam kızıyo lan"* diyenler ve *'geçer'* notla geçenler, yediğiniz ömrüm oldu, selamlar size... Ödevimi unutunca *"Yandın oğlum sen"* diyenler, iki kurdelalı kızlar, kardeşiyle aynı sınıfta olanlar, ilkokul biri iki kere okuyanlar ve biri okumadan ikiden başlayanlar... Birlikte ömrümüz gitti yıllar yılı... Çok düşündüm ve şöyle demeye karar verdim: Sizi gidi!...

• Hemen bitsin: Magazin polemiklerinde, lafı kırkıncı saniye namus, delikanlılık, şeref üçlüsünden birine patinaj yaptırıp tıkamak...

• Elektrikler kesik diildi, çalıştım...

birinci eski toz

şu serseri tozlar
belki
bir hititli'den son kalanlar

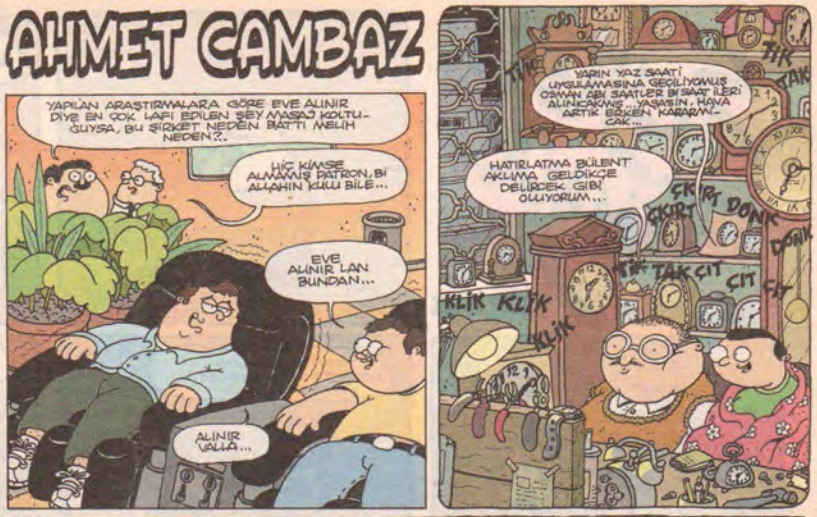
belki o hititli'yle
bir persli'nin karışımı

ben de katılırım onlara
bi ara
zaman aşımı

Akşamsefası

Şeytan Tüyü...

YİĞİT ÖZGÜR

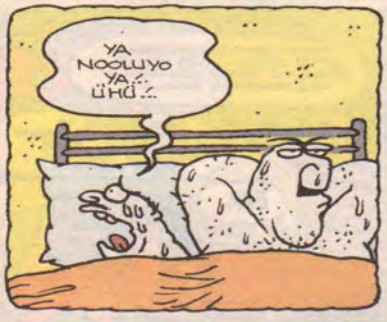

Sizofren

DENİZ ENSARİ

DENİZ ENSARİ 2003
Akşamsefası

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

SPOR AYAKKABI ALICAKTIK. Bİ TANESİNİ ÇOK SEVDİM AMA BENİM GİYDİĞİM NUMARA KALMAMIŞ. Bİ ALT NUMARASI VARDI. İNSAN BİŞEY ALMAYA HEVESLİYKEN "NEYSE O ZAMAN YENİSİNİN GELMESİNİ BEKLİYİM" DİYİP EVE GİDEMİYO Kİ, İLLA ALICAKSIN. BEN DE O Bİ ALT NUMARAYI ALALIM DİYE TUTTURDUM ANNEME.

BU MODELLER RAHATTIR ABLA. Bİ NUMARA ÇOK. PARMAKLARIMIZ AÇILIR ZATEN GİYDİKÇE.

YAA ANNE BAK AÇILIRMIŞ, ALALIM İŞTE...

ŞEY... BİLMİYORUM...

ANNEYLE ALIŞVERİŞE GİTMENİN EN GIC1K TARAFLARINDAN BİRİDİR BU. SATICI SANA GAYET MAKUL GELEN BİŞEY SÖYLER AMA ANNE ASLA İNANMAZ, HATTA ADAMÇAĞIZA "BAK GERİ GETİRİRİM BAK", OLMADI O OLMADI" FİLAN DER.

YAA VALLA SIKIMIYO, NİYE OLMADI, DİYOSUN Kİ YAA?

MMH...

İSTİYODUM Kİ ANNEM O SATICIYI ÇOK SEVSİN... HEMEN İKNA OLSUN, ADAMA TERS DAVRANMASIN.

İLLA ÇOCUKKEN OLMUYO. Bİ MOBİLYACILAR SİTESİ VAR, GEÇENLERDE BABAMLA BERABER BANA KOLTUK BAKMAYA GİTMİŞTİK TAMAM MI... BABAM DİYO Kİ KÖŞE KOLTUK AL BÖYLE L ŞEKLİNDE. BEN DE İSTİYORUM Kİ BÖYLE TAKIM OLMAYAN İKİ TANE FARKLI KOLTUK ALIYIM... MAĞAZALARDAN BİRİNDE DÜKKAN SAHİBİ MUHABBETÇİ ÇIKTI, BABAM DA **"BU İKİ FARKLI KOLTUK İSTİYO"** DEDİ ADAMA.

GENÇ ADAM HAKLI... KÖŞE KOLTUK BİZİM GİBİLER İÇİN... ONLAR DAHA FARKLI ŞEYLER İSTİYOLAR... BEN ÇOK İYİ ANLIYORUM SENİ DELİKANLI...

ADAMI HEMEN ÇOK SEVMEKS... O BENİ ANLAMAKS...

EHE EHE VALLA MI...

BEN DE DİYORUM, AMA ANLATAMIYORUM Kİ ABİ...

EN DOĞRUSU NU GİDİP BİLİR YİNE BAKMAYIN...

ADAM BENİM BE, AĞZINDAN BAL DAMIYO...

NASIL? BULDUNUZ MU GÜZEL BİŞEY?

YOK YAA SEÇEMEDİK... ADAMIN BİRİ ERSİN'İ TAVLADI, BU DA TUTTURDU. BURDAN ALALIM, ADAM BU İŞTEN ANLIYO DİYE... ADAM ESNAF, TABİİ Kİ SENİN DUYMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLÜCEK...

HAYIR BENCE GERÇEKTEN ANLADI O BENİ TAMAM MI?

TAAĞBİ TAABİ...

ŞİMDİ YALNIZ BİRAZ FARKLI GİBİ GELİCEK AMA BUNLARI NOT ALIRKEN BİŞEY HATIRLADIM, ALAKASIZ GÖZÜKSE DE ÇOK BENZER Bİ RUH HALİ BENCE. TELEVİZYON **ROCKY 4**'Ü İLK KEZ VERİYODU... HER AN BAŞLAYABİLİR DİYE REKLAMLARDA BİLE KANALI DEĞİŞTİRTMEDEN İZLEDİM. ANNEMİN FİLMİN ORTASINDA BULAŞIK YIKAMAYA GİTMESİ KALBİMİ ÇOK KIRDI AMA ASIL DARBE BABAMDAN GELDİ...

YENİDİ BABA... SAVUNDA DRAGO'YU YENDİ RAKİ... İNANAMIYORUM...

AH SÜPERSİN...

BEN DEĞİŞİRİM UYGUN... SİZ DE SİSEMİ YORMAYIN... HERKES DEĞİŞEBİLİR!?

YENİDİ HESAPTA AMA SAĞLAM PA SOPA YEDİ HAA EHEHE...

YANİ NE BİLİYİM, İSTİYODUM Kİ RAKİ'Yİ BENİM KADAR SEVSİNLER, APOLLO İÇİN ÜZÜLSÜNLER DRAGO'YA UYUZ OLSUNLAR, HATTA RAKİ, BABAM, BEN BERABER GEZELİM FİLAN.

BABANIN NESİ VAR ERSİN?

BOŞVER RAKİ, DRAGO'YU İNDİRİŞİNİ KONUŞALIM... HA BİR DE SİZDE Bİ ROBOT VARDI NOOLDU ABİ O?

BULAŞIKLAR BİTMİŞ BEN DE GELİYORUM HEMEN ZIRLAR...

-NE BİLİYİM EVDE GARDROBUN YANINDA DURUYODU. AÇMADIK YILLARDIR.

-BAĞA VERSE, NE OLU.

-AL TABİİ LAN NOOLCAK.

NEYSE, BABAMI DİNLEMEDİM FARKLI KOLTUK ALDIM BU ARADA BEN. ANNEMİ DE DİNLEMEMİŞTİM, ALMIŞTIK O AYAKKABIYI. SONRA AÇILMADI AMA KODUMUN AYAKKABISI AMA BEN ÇOK ISRAR ETTİĞİM İÇİN ANNEMLE BİŞEY DE DİYEMEDİM. Bİ DE SALAKÇA BULUCAK. BİNİZ AMA SATICIYA KIZMASIN DİYE DE GÖMMEK İSTEMEDİM. ÇÜNKÜ O BENİ ANLAMIŞTI. EVET EVET ANLAMIŞTI...

VOİ VOİ SIZZ SIZZA SIZZA

MERAK ETME AYAKKABICI... KÜÇÜK SIRRIMIZ GÜVENDE...

SANA BİŞEY OLMASINA ASLA İZİN VERMEM...

KAHİN

VOİ VOİ VOİ...

Akşamsefası

uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

- Komşumun evinden her sabah aynı saatlerde (07.00 – 07.30 arası) gelen düzenli çocuk bağırmalarının sırrı çözüldü. Meğer ufak çocukları varmış (onu zaten anlamıştım), beyni gelişsin diye çocuğa her sabah eğitici çizgi film izletiyorlarmış. Sevimli tavşanlar, neşeli tilkiler çocuğa "haydi şimdi sen de bizimle birlikte söyle" dedikçe çocuk çığrından çıkıyor demek ki. Ben kafasına göre bağırıyor sanıyordum.

- Yazısının uykusuz'da yayınlandığını öğrenen Erman Çağlar sırasıyla şunları yaptı:

1• Google'da kendini arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nde teknik direktör olarak görev yapan ikinci bir Erman Çağlar olduğunu öğrendi).

2• Google'da eski kız arkadaşlarını arattı (gelişine).

3• Google'da uykusuz dergisinin tirajını arattı (bulamadı).

4• Kendini tekrar arattı (Torbalıspor Futbol Kulübü'nün sitesine girdi, bir süre Torbalıspor marşını dinledi).

5• Biraz uyudu. Uyanınca yine Google'da kendini arattı (olumlu bir sonuç alamadı).

Fıkra köşesi

Fıkranın adı: Başkası...

Bir gün hoca, karısıyla otururken "ben galiba mutsuzum" demiş, bunu duyan hocanın karısı "ne istiyorsan açıkça söyle; ayrılmak mı istiyorsun?" diye sormuş. Hoca da altta kalır mı? "Ayrılmak değil... Bir süre ara verelim. Ayrı yaşayalım. Kendimize ve birbirimize biraz zaman tanıyalım..." deyivermiş. Karısı bu duruma çok üzülmüş. "Keşke gerçekten ne olduğunu anlatsaydın bana... Başka biri var mı?" demiş hocaya. Bunları duyan hoca da yapıştırmış cevabı: "Evet hayatımda biri var. Bunu benden öğrenmen en doğrusu sanırım. Üzgünüm..."

- Gündelik yaşamın içinden anlık heyecanlar: Çok alçaktan uçan helikopter sesi.

Orada olduğunu biliyorsunuz, ama onu göremiyorsunuz. Bazen görebilmek için balkondan sarkıyorsunuz ama yine de göremiyorsunuz. Bazen komşunuz da balkondan sarkıyor görebilmek için. "İyi günler" diyorsunuz. "İyi günler" diyor.

- Festival seyircilerinin aralarına karıştım, "yaa ben cinsel kimliğimi burda düşürdüm galiba. Bulan oldu mu?" diye şaka yaptım onlara. Beklediğim ilgiyi görmedi.

- Her erkeğin bazı ihtiyaçları vardır!

urgursoy@gmail.com

Akşamsefası

SAFTİRİKLER

ÖKY

SVIP FUP SVIP SUIP FUP SVIP

NHİAAA..BEN Bİ TİMSAHA SAVAŞTIM..Bİ BALİNAYI DÖVDÜM..HIAAA Bİ KAYAYI ÖLDÜRDÜM...TUĞLAYI SEVETTİM..GENCİM..YAKIŞIKLIYIM KARİZMATİKİM DAHA NOOLSUN MİNA KOYM DAHA NOOLSUN? OKİİ BUNA YEE...OKİ BUNA YEE...KELEBEK GİBİ UÇARIM ARI GİBİ SO...

GUP GUP GUP

LAN SUS! ÖYLE MUHAMMED ALİ LAFLARIYLA MI YAPILIYO SANİ? SUS SEN! BU İŞİ APTAL KURS PARASI VERMEMEK İÇİN ÖĞRET DEDİN ARTISUK YAPMA BARİ GEÇKARSIMA HAPİ

TUPA!

..HEY SEN SERSERİ BENİ YENEBİLECEĞİNİ Mİ SANIYORSUN HA?! ÇOKTA ÇIRAKMIŞSIN..DAHA GEÇEN GÜN Bİ SİMSİRİ KELEPÇELEDİM BEN HABERİN BİLE YOK...HADİ GEL-HADİ GEL!..OHOOO...BU MU HIZIN?! BUSUN YANİ SEN HA, BUSUN?!

...OĞLUM BAK ÖĞRET DEDİN İSİN TSSAGİNDASIN HALA..OKU KİKBOKSUN SAVAŞI OKMAZ OKU... ELLERİNİ BÖYLE YAP, GARDINI AL, ELİMDEN Bİ KAZA ÇIKÇAK DİYE ÖDÜM KOPUYO BAK... BOKS DİİL BU DİYORUM...

..HAHAHA! SOYTARI SENİ...SANIRIM BENİ YAKALAYABİLECEĞİNİ SANDIN Bİ AN!..HOOOP SENİ ÖYLE Bİ DÖVÜCEM Kİ NEMO KARIN BİLE TANIYAMYCAK AKŞAMA!..BOYNUNA "BEN NEMO" YAZAN Bİ TABELA AS Kİ KORKMASIN KİMSİZSİZ!.. HAHAHA..OHOOP...DAHA GÜÇLÜ Bİ RAKİP İSTİYOM BEN YA.. OHOOO, NEREDE BU LAA, OHOO!

KIP KUP! SUIP TUP! FUP!

TUP!

ABİ İSTERSEN KURSA GEL SEN... BEN DE O KADAR BİLMİYOM YANİ VALLA BAK... YANLIŞ Bİ HAREKET YAPIP Bİ YERİNİ İNCİTMİYİM ŞİMDİ ÖĞRETİCEM DİYE...

LAN BİSİY OLMAZ BOKS BİLMEM DİYOM BENİ SANA.. MAKARA YAPIYOZ ŞİTE GERÇEKTEN VURMYCAZ Kİ BİRBİRİMİZE OHOO HADİ..

MEMO'NUN DEDİĞİNE GÖRE Bİ..BİRAK BİLDİĞİN YOKMUŞ ZATEN MİNA KORUM..HA, BU ARADA, AZCIK BİLE BİLİYOSAN ÇOK PİS GİRİŞİRİM BAK..

..ERSİN LAN HANİ BÖYLE RAKİ, APOLLO FİLAN ANTRENMAN YAPARKEN BÖYLE BAŞKA ÇOK ALAKASIZ MEVZULARDAN KONUŞUYOLAR YA, BİZ DE ÖYLE YAPALIM MI DÖVÜŞÜRKEN?..HANİ SANKİM DÖVÜŞÜ ÇOKTA SKIMIZE TAKMIYOZ GİBİ SANKİ.. HA ERSİN, NE DERSİN! NİHEHEHE... HADİ BABA DÖNÜYOZ... EEE NAPİYON BU ARADA YENİ EVİNE ALIŞTIN MI BARİ BİRAZ? HADİ HADİ SEN DE KONUŞ ALAKASIZ MEVZU...

...AYNI BE ABİ, BİRAZ ALIŞTIKTAN SOORA HERŞEYİ AYNI.. HA YA ŞEY DİYCEM, SEN DE KOLTUKLARINI İKEA'DAN MI ALMIŞTIN BENİMKİLER BİRAZ...

SVIP

SALAK MI VAR LAN KARŞINDA!

SALAK MI VAR LAN KARŞINDA

SALAK MI VAR LAN KARŞINDAAA!..

TUPO TUPO TUP

TUPO TUPO

..HACI TAMAM ÖĞRETMEMİ İSTİYOSUN DA BU O KADAR KOLAY Bİ ŞEY DİİL YANİ UYARIYIM ŞİMDİDEN... Bİ YERİNE BİSİY OLURSA SORUMLULUK KABUL ETMEM.., SEN SANIRIM YUMRUKLARIMIN TADINA BAKMADIN DAHA ÖNCE...

HATİ..MİNA KOFİM YA..İKİ TANE HARAKETİF GÖSTEREKSİN AMMA HAFA ATTIN! BENİ DE BOKSE BİLİFİM ÖNA GÖFRE...

İLK DERS!.. BANA SALDIR BAKALIM ANİDEN Bİ HAREKET YAP...

AL!..

FLOP!

TUP

..BUF MÜDÜRF YİFİT BUF MÜDÜR O KAFFAR BÖBÜRFLENDİFİN OLAY BUF MÜDÜRF YANİ... BEN BUNA SAFDECE GÜLERİM.P..SAFDECE NİHFHE AH!..NİHE HEHEHF!

TIRT!

UFUR..BUNNARIN Bİ BOKFTAN ANNADIKLARI YOK SEN ÖĞRETF BANA... BİRF DE İDDİAYA GİRERİMF KARŞİMDA BEŞ DAKKADAN FAZLA DAYANAMAFSIN...

YA OĞLUM Bİ SIKTIR GİT YA..İKİ TANE ESPRİM EKSİK, SENLE UĞRAŞAMAM ŞİMDİ.. ERSİN'E GİT...

GİTFTİM ONA..BİLMİYO O.. HADİ UFUUR HADİİİ..

LAN DUR!

PIT PIT

..ERSİN SU ELDİVENLERİNİ İKİ SANİYE ALABİLİR MİYİM ABİ...

..AL ORDA ÇANTADA.. NAAPCAN?

GIZZZZ

TUPA TUPA PLOF! ÇAT ÇOT ÇOTANK PAF PLOF

YA OKİ ABİ BEN KİKBOKS FİLAN ÖĞRENMESEM OLMAZ MI? DAHA KONUYU BİLE BULMADIM..NOOLUR İŞİM GÜCÜM VAR...

..OLURF MU LAN ÖYLE ŞEYF... BİRİFİSİ YOLDA SATAFŞIRSA NAFSİ KORUYCAN KENDİNİ SONRA... AH ENDERF AHH!..

NAPİCAM ŞİMDİ...

HİÇF!.. ELLERİNİ ASSAFİDA TUT ÖYLE İKİ YANDA HİÇ KALDIRMA...

İKİ YANDA? BÖYLE Mİ?..

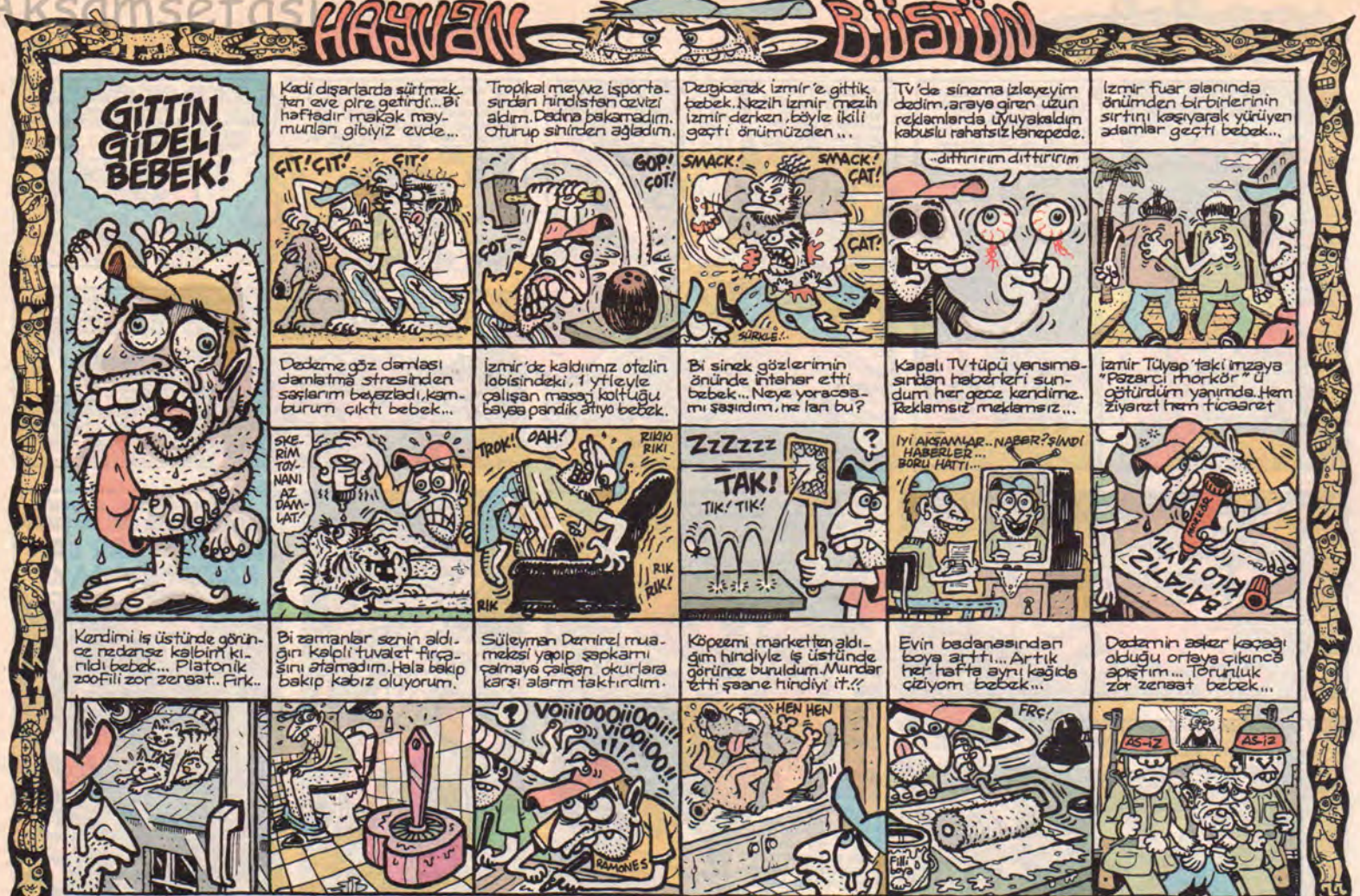
EVETF DUR ÖYLE!..

KUPOO KUPOO KUPOO

KUPO KUPO KUP

Akşamsefası

Aksamsefasi

SARI ÇEKETLİLER MOTOSİKLET GÜNLÜĞÜ

Emrah Yılmaz

1. gün : 17 Nisan 2009 (İstanbul-Bolu) 230 km

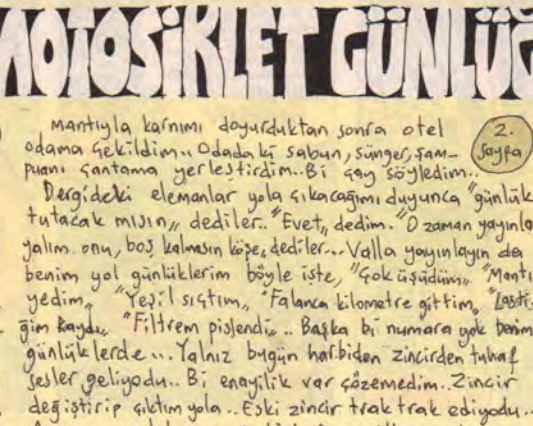
1. sayfa

Sabah 8'de uyandım. Annem bi gece önce telefon açıp "Emrah yola dinlengin çık evladım" demişti... "Dinlengin" annemin icat ettiği kelimelerden biri mi yoksa var mı böyle bişi diye düşünürken zaman geçmiş ve işte yolculuk günü sabah 8'de uyanmıştım. "Yola biraz daha dinlengin çıkayım" diyerek tekrar yatıp 10'a kadar uyudum. Ben yoldayken eve usta girecek, kalorifer borularını değiştirecek. Borular eskimiş delinmiş altkata su akıyo. Alt kat, yol için triptik alırken araya kavga etti benle, "kalorifer tesisatı apartmana ait" dedim. "Doo şimdide tesisat dersine başladık" dedi. Makina mühendisliği okudum lan ben.. Elli tane tesisat dersi gördük.. Ücret dahilinde ders vermem lazım aslında.. Yolculuk arifesin de bi buna sinirlendim.. Evin anahtarını apartman yöneticisi ümit teyzeye bırakıp, tesisatçı abiyi görmeye gittim ve bilgilendirdim. Artık yola çıkma zamanı saat 12 .. Selim aradı.. "Cuma vakti yola çıkma uğursuzluk getirir. 2'ye kadar bekle" dedi. Neyse çok uzatmiim, 3'de yola çıktım ben.. Yolda düşüne düşüne giderken otobanda olmadığımı farkettim. Hereke'ye hoş geldiniz tabelasını görünce farkettim otobanda olmadığımı.. Bu yolda yapmış olayım diyerek, Derince, Körfez falan izmitten sonra tekrar çıktım otobana. Havo buz anına koyiim... İçimde bi tişört var. Durdum iki tişört daha giydim.. Zaten başkada bi şey yok. Bolu'da durdum. İrana giderken de Bolu'da durmuştum.. Burasının yemekleri güzel.. Çorba ile işimi ısıtıp →

mantıyla karnımı doyurduktan sonra otel odama çekildim.. Odada ki sabun, sünger, şampuanı çantama yerleştirdim.. Bi çay söyledim..

2. sayfa

Dergideki elemanlar yola çıkacağımı duyunca "günlük tutacak mısın" dediler.. "Evet" dedim. "O zaman yayınlayalım. onu, boş kalmasın köpe" dediler... Valla yayınlayın da benim yol günlüklerim böyle işte, "Çok üşüdüm" "Mantı yedim" "Yeşil sıçtım" "Falanca kilometre geçtim" "Lastiğim kaydı" "Filtrem pisledi".. Başka bi numara yok benim günlüklerde... Yalnız bugün haribden zincirden tuhaf sesler geliyodu.. Bi enayilik var çözemedim.. Zincir değiştirip çıktım yola.. Eski zincir trak trak ediyodu.. Ayrıca mantıdan sonra bi de fırın sütlaç yedim ..

2. gün : 18 Nisan 2009 (Bolu-Adana) 640 km falan

3. sayfa

Sabah uyandım.. Saat 7'de.. Motorun yağını falan kontrol ettim.. Eksik gözükiyo ama imkanı yok 2,8 lt yağı daha iki gün önce koydum.. O kadar yağ yaksa makinanın soba gibi duman atması lazım.. Egzost içinde biraz is varsa ama abartılcak kadar değil.. Makina soğukken rolantide 1dk çalıştırıp öyle yapıyorum yağ kontrolünü.. Ben yine de biraz yağ ekledim.. Ön fren balatalarını da yeni takmıştım.. Lastiği kastırıyolar.. Biraz aşınınca alışır demiştim ama hala gayk guyk sesler geliyo.. Yola çıkmadan öntekeri söküp balataları kontrol ettim.. Taktım.. Hala aynı ses var... Alışır ama yav.. Çıktım yola.. Namuzsuz Transalp nasıl benzin yiyo ... Şahane motor ama otobanda adamı yalan edebiliya. Benzinlik yoksa kalıveriyosunuz yolda.. Ankara-Gölbaşı arası otobanda benzin (rezerv dahil) bitti... Otoban telefonu vardı durduğum yerde.. üzerindeki düğmelere bastım.. Çalışmıyo... 152 trafik ora yazıyodu.. Aradım.. Pozisyonumu bildirip, benzinimin bittiğini ve trafiğin bu gibi durumlar için bi önerisi varmı diye sordum "Hayret bişi" dedi adam, sonra bi numara verdi, O numara da başka bi numara verdi... Başka numara "Servis yolunda arkadaş var" dedi.. Artık bi arkadaş da otobanda vardı... Kenara atılmış pet şişelerden içine işememiş bi tane buldum..

Gelip geçen otolara sinyal atmaya başladım..

Bi tane siteşşin reno durdu, eski... Tüp taktırmış "Yine de çok teşekkürler," dedim... Sonra yeni bi oto durdu... Deposuna hortum sokup 5-6 sağlam fırt benzin gazıyla doldurdum cüzleri.. Bu yeni otolarda benzine katmayı engelleyen süzgeç oluyo.. "Yine teşekkürler," dedim.. Cüzler benzin koktu yalnız.. Sigara içmedim bi süre.. Sonra başka bi eski steşşin reno durdu.. İçinde teyzeler amcalar bidonlar tıkılım sıkış... "Dur," dediler, bütün turşu bidonlarını indirdiler arkadan... Attan 5 lt'lik pette depolanmış benzin çıktı.. Ulan yok, saldım borucu, çektim sağlam bi fırt.. Biraz benzin yuttum ama artık yarım litre benzinim var... Amca "Yeter mi?" deyince daha fazla doldurmadım... 3-4 km gittim "Çetin işletmeleri" diye sağa yol giriyordu.. "Yaşasın işletme," diye saptım sağa.. Bi 3 km de böylece gittim.. Ve ağır iş makinalarıyla dolu Çetin işletmeleri şantiyesine geldim.. Benzin yine bitti.. Artık sapa bi şantiyede benzinsizim.. Otobanda benzinsiz kalmaktan daha kötü bişey bu polyanna

Ve fakat, işte tam bu "Hayallah napsam şimdi" anlarında rastlantılar gerçekleşir yolda.. Bi baktım motorcu geliyo.. El ettim durdu.. Motoru yeni almış, buralara denemeye getirmiş... Hava ast sabayı bi abi... Ondan da benzin emdim ve biraz daha yuttum... Velhasıl Adana yoluna çıkmayı başardım... Benzinciyi de bulduk... Orda bi de

4. Sayfa

adana kebap yedim... Midemden benzin tadı geliyo. Bu tat ben yatana kadar (Birazdan yatıcam) geldi... Nefesim, ağzım her yerimden benzin kokuşu çıkıyo.... Radara girmişim 119 km/saat hızla.. Motorlar için hız limiti: 78 km/s... 80 km'yle radara girebiliyosunuz... Bu makinalar 78 km'yle gitseler sürekli, küfrederler... Teknolojiyle, trafik kuralları barışsın artık istiyorum.. 5 kere radara girince ehliyetinize el konuyo.. Benim 3 etmeşin diye elimden geleni yaptım... Hala 2...

Ulukışla'ya gelmeden önce otoban yoluna saptım.. Yeni, ücretsiz bi otoban burası.. Adanaya, ordan Osmaniye, gaziantep devam ediyo... Adanadan sonra paralı ama... Çok güzel bi yol... Gaz kolunu sonuna kadar açtım.. Motor yatağını bulan şu gibi coştu çağladı lan... Sonra -kırk geçit 1- tüneline girdim... Kırk geçit 7. tüneline girdiğimde bu tünellerden 40 tane olduğunu farkettim Tüneller de güzel.. Tek numaralı tüneller adana ya gidiş, çift numaralar geliş yolunda.. (Kırk tane var mı sayamadım gerçi:) ... Adanada yatıcam Antakyaya yakın olsun diye Doğu-Adana'ya devam ettim.. Doğu-Adanada otel yokmuş... Batı-adanaya geri döndüm... Kaşkım çok gürültülü... Eski Nolan'ım şahaneymiş.... Böyle yolculuklarda gece yatınca kadınlarda falan düzüne biliyosunuz... Halleri, tavırları, günbatımı gibi gözlerini devirişleri...

5. Sayfa

Ayrıca Tuz gölü iyi durumda sanki... Son yağışlar yatamış... Bölge köylüsü "20 senede bir kuraklık olur, bu 19. sene.. Seneye yağış bekliyoruz," demişti bi dergide.. Dediklerî çıktı... Halbuki tuzgölündeki küçülme küresel ısınmayla açıklanıyodu.. Bence küresel ısınma bi tek şehirlerde var..

Yorulmuşum, acaip güzel uyuyacam... Ölünce bile benzin kokusu gelicek

6. Sayfa

3. gün: 19 Nisan 2009 (Adana - Lazkiye (Suriye) - Trablus (Lübnan)) 430 km falan

Uyandım sabah ile, düştüm antakya yoluna.. Yolda bi sürü motorcu osmaniyeye doğru gidiyolardı.. Sanırım bi organizasyon falan var.. Yolda iki motorcu karşılaştığında selamlaşırlar gerekte, adet gibi.. Selamlaşa selamlaşa antakyaya vardım.. Günlerden Pazar.. Doviz almak için yer bulamadım.. Araya sora, eski otogarın orda doviz satan bi adamdan dolar aldım... Bi künefe yedim. Yayla dağı →

yolunda devam ettim.. Ağaçların arasından püfür püfür Suriye sınırına doğru ilerlerken ormanın içinden elinde kürekle bi adam çıkıp, aceleyle, kenara park ettiği arabasına doğru gitti.. "Kesin birisini gömdü lan bu," diye içimden geçirmedim değil... Suriye sınır kapısı rahat, fakat biraz yoğun olduğu için vakit alabiliyo... Suriye için trafik sigortası yapılan son bi kulübe var. Ortadan perdeyle ikiye ayrılmış.. Perdenin ardında yatak ve sigortayı yapan adamın ayakları var.. Uyandırıyosunuz, işini yapıyo yine yatıyo... Suriyeli memurların hepsinde (-ışkeri kuyafetlilergibi) fırça bıyık var.. (Tayyip bıyığı)... Serçe parmak tırnakları da uzun (?) Sınırı geçip Suriyenin akdeniz kıyı şehri olan Lazkiyeye vardım.. (I. Meşrutiyet ilan edildiğinde, bu şehirden 3 tane millet vekili çıkıyo..) Mini mini eteği arap kızları her yerde.. Tatil mekanı bura, Suriyenin Bodrum'u.. Lazkiyeden sahil boyunca devam edip Lübnan sınırına gece vardım.. Burası deniz kenarında çok dandik bi sınır kapısı.. İşlemlerim için beklerken yanıma bi türk geldi.. "Biraderr biraz para at, işini çabuk halletsin, yoksa oyalar," dedi.. Attım, hemen yaptı işlemi... Yanıma gelen Türk, Lübnan'daki birleşmiş milletler adına askerlik yapan mehmetçiklerin komutanı falan herâlde.. " Sur şehrine muhakkak gel, askerlerimize moral olur," dedi... Suriye tarafındaki işlemleri bitirip, Lübnan tarafına geçtim.. Trafik sigortası yaptılar.. 75000 Lübnan Lirası yani 50 dolar →

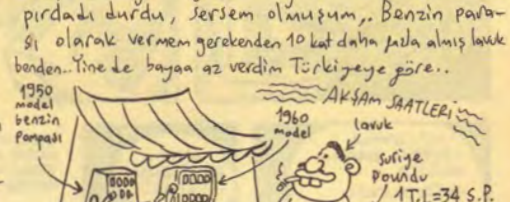
7. Sayfa

para aldılar... Trablusa doğru devam ettim.. Yol iyi değil ve karanlık yavaş gitmeyi zorlayo.. İrandaki gibi dev hız kesme tümsekleri var.. Gece 23³⁰ gibi trablusa vardım.. Bi otel bulduk, içerdeki kolları işletmiş gençler 20 dolar istediler (Hani gibi yer) oda için... Başka bi otel bulduk.. Oteli işleten amcanın savaşta evi bombalanmış, avukatmış.. Şimdi bu otelde kalıyo ve işletiyomuş.. Otel binası ise osmanlı zamanında bi paşanın konağıymış... Avlularla birbirinden ayrılmış, yüksek tavanlı, tavan ve cam işçiliği pek güzel olan bu otelde 10 dolara kaldım.. Trablusta hemen hemen bütün binalar kurşun, ağır makinalı ve şarapnel delikleri var... Burası çağımızda müslümanların yaşadığı bi şehir, hali çok iç açıcı değil... Şimdi, geziye Lübnandan başlıyım dedim.. Sınırdan sonra suriye içinde 200 km gidip, Lübnana giriyorsunuz... Şöyle ki

8. Sayfa

Dolayısıyla para birimi olarak önce Lübnan Lirasına çalıştım.. 1 dolar = 1500 L.L 1 dolar ≅ 1,5 T.L. Yani → (1 T.L. = 1000 L.L.) Sonra Suriyeden geçerken Lazkiyede benzin almam gerekti.. O an hesabı yapamadım bi anda, zaten yol boyunca rüzgardan kask kafamda tapırdadı durdu, sersem olmuşum,. Benzin parası olarak vermem gerekenden 10 kat daha fazla almış lavuk benden.. Yine de bayağı az verdim Türkiyeye göre..

9. Sayfa

Ben 17 litre suyu 8 günde içiyorum... Motor 17 lt benzini 100 km/s hızla gidersen 2,5-3 saatte içiyo.. Ben bi oturuşta 1,5 porsiyon iskender yiyorum, o hep ayaktaymış.. Bi de böyle bi şey var.. Ayrıca seneledir, motorumu "kızım" diyemi severim, "oğlum" diyemi severim bilemedim... Belki de artık çocuk sahibi olmam lazım.. Yaşım kaç olsun hala motor köşelerinde turistik gezdiriyorum lan... Çocuğum...

Trablusta otelin karşısında, her tarafı kurşun delikleriyle dolu, bi tarafı da uçakla bombalanıp yıkılmış bi bina vardı.. (Yıkıntı öndeki yolun bi kısmına yayılmış ama duruyo öyle, kaldıran yok... Hangi birini kaldıracan... Binanın altını otopark yapmışlar. Görevli yoktu. Gittim en dip kuytuya motoru başladım. Gaz verirler valla adamın motorunu "Vay anam ben ne ettim, dersin... Sonra da horul horul uyuyacam inşallah şimdi.. Gut nayt...

4. gün: 20 Nisan 2056 (Trablus - Beyrut) 120 km olabilir

10. Sayfa

Uyandım, elimi, büzüüümü yıkayıp çıktım dışarıya... "Neden aklıma esti kimbilir, gezdim bu sabah şehri şöyle bir," diye şarkı mırıldanaraktan, hemen hemen her köşedeki peynirli simitçilerden peynirli simit, kahve-cilerden de kahve içtim.. Kahve sert ve tek şatlık plastik bardakta veriliyo.. Geziyo bu satıcılar.. Her gittiğiniz yerde, yerlerde bu bardaklardan görüyosunuz.

Sürekli kahve içiyolar... Bu kadar kafein alırsan vücuda, halk olarak, e o zaman tabi senin iç savaşın, dış savaştın eksik olmaz... Kıpırkıpır herifler, gözler dört dönüyo.. Bak dün gece bi köşede dayak yemiş, çökmüş bi adam vardı duvar dibinde... Etrafında bi sürü adam vardı, bi tanesi elinde odun tutuyodu.... Bu sabahta başka bi odunlu adam, arabadan kafasını uzatmış küfreden bi adamın kafasına vurdu... Kalabalık toplandı hemen..

Lübnan = Lebanon... Bu Lebne peyniri, Lübnan peyniri demekmiş... Trablusun içinde eski şehir var. Memlüklülerden kalma... İçinde camiler, daracık sokaklı çarşılar, insanlar... Arap kızları çok güzel...

Böyle tesettürleri var ama batıya da yakınlar... Dar pantolon, dar bluz ve güçlü göğüsleriyle bu kadınlar sokakları endam içinde bırakarak salınıyorlardı adeta... Çarşıda güzel... otantik... Fallar, sabunlar, şahçılar, balıklar, meyveler... Kapalı çarşının daha eski olanı...

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 22 Nisan 2009 | Sayı: 086
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@u kusuzdergi.com) - Hakkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@u kusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Unipnnt Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / Istanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

O gece Damla'yı hayal ederken kendimi polyester hanımın soğuk ve sert sentetik tenini okşarken buldum. Çok şaşırdım, utandım ama iyi gelmişti. Gözlerimi kapayıp devam ettim nasıl olsa yalnızdım. Ne zaman bir iç giyim mağazasının önünden geçsem gözlerim takılır orada duran mankene. Damla ile gerçekleşmeyen sevişmemizin donuk kanıtı gibidir sanki.

SON

ISSN 1307-7619
29 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/18 No: 087
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Bu 1 Mayıs'ta da çevik kuvvet polislerinin kasklarında kimlik belirlemeye yarayan numaralar olmayacak.

Aksamsetasi

CİHAN KILIÇ

Anayasa Mahkemesi'nin yeni hizmet binasına gözlerinin kapalı olması 'tarafsızlığı' simgeleyen Adalet Tanrıçası yerine 'gözleri açık' bambaşka bir tanrıça dikildi.

Mesai Tipleri

Patroncular: Çok kararlı şekilde patrona yalaklanıp, bu yalakalığı tespit edenlere kızarlar... Patron, sırtını sıvazladığında sevgilisi temas etmiş gibi mutlanırlar... 'Ben de patron olacam, benim de yancılarım olacak' hayali kurarlar...

Kaçak Yolcular: Olmadıklarında da, iş yapıyormuş gibi yürür ve bunun bilincinde oldukları için, asla çok ortada görünmezler... Dedikodu konusunda atakdırlar... Gerçek işi olana kızarlar, işini iyi yapandan da nefret ederler...

Denge Unsurları: Bi şekil, elektriği nötralize eden tiplerdir... Somut bir işe yaramamakla birlikte, kavga çıktığında yatıştırmak ve nasihat vermekte ustadırlar... 'Yılların çalışanı' kisvesiyle rant içinde kalırlar...

Sıpalar: Oradan oraya koşturarak, haybeye enerjik görünürler... Bünyelerindeki hiperaktivite, zihinlerinde olmadığı için söylem yetersizliği çekerler... Oyun olsun, eğlence olsun, halaybaşı olurlar...

Gizli İşsizler: Ne mutlu olurlar, ne de mutlu ederler... **V.Ö.**

Hakkari'de bir polis, kendisine taş attığı gerekçesiyle 14 yaşındaki bir çocuğa dipçikle defalarca vurarak ağır yaraladı.

Adolf Hitler'in açık artırmaya çıkarılan resimleri İngiltere'de yapılan bir müzayedede 97 bin 672 sterline (230 bin TL) satıldı.

C.ÜSTÜN

cihan@uykusuzdergi.com
Aksamsetasi

UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanlığı, engelli çocukların yabancı dille eğitim yapan okullara giremeyeceğine karar verdi.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, 17 yaşında öldürülen Münevver Karabulut'un katilinin hala bulunamamasıyla ilgili olarak "Ailesi kızına sahip çıksaymış" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Ajdar'ın "Çikita Muz" şarkısı "Sağır Oda" dizisinin bir sahnesinde Rus ajana işkence amacıyla kullanılalı **3 yıl**...
- Nuri Alço, röportajında "*Nuri Bey, sizce Ahu Hanım'ın Türk sinemasına katkısı nedir?*" sorusunu "*Öpüştü sevişti. 'Öpüşmem sevişmem' diyenlere güzel cevaplar verdi.*" diye cevaplayalı **4 yıl**...

- Sivas'a bir çocuk parkı yaptıracağını söyleyip sözünü tutmayan Serdar Ortaç, "*Her olayda sanatçılardan fedakarlık isteniyor. İnsanların artık en son fedakarlık isteyecekleri kişiler sanatçılar olmalı!*" diyerek kendini savunalı **5 yıl**...
- Süleyman Demirel, Tuğba Özay'a, "*Senin yüzünde bir ben vardı. Benin nerde?*" diye sorarak meşhur hafıza şovunu magazine de taşıyalı **7 yıl**...

- Hayat pahalılığına dayanamayan Hakkı Bekçi, Süleyman ve Demirel adlı oğullarını satışa çıkardığını ilan edeli **39 yıl**...
- İstanbul sokaklarında hulahop çevrilmesi yasaklanalı tam **51 yıl** olmuş

BİŞEYLER DUYDUM

HİÇ BİR ŞEY BİLMEDEN YILLARDIR

Mehmet Ali Birand, 32. Gün programında Taraf gazetesi yazarı Rasim Ozan Kütahyalı'ya saldıran Alperen Ocakları İstanbul İl Başkanı Mustafa Kayatuzu'nu konuk etti. Birand, Mustafa Kayatuzu'na "Rasim" diye seslendi. Kayatuzu "Adım Mustafa" deyince, "Senin adın Rasim değil miydi, Rasim hanginiz?" diye sordu. "Bizde Rasim yok" cevabı üzerine de "Aa dur ben seni karıştırdım. Sen Rasim Ozan'ı dövdün değil mi?" diyerek tamamına erdi. Program kahkahalarla devam etti...

bahargeldi aklımgitti

Bakan Mehmet Şimşek'in işsizliğin nedenini kriz döneminde iş arayan kadınlara ve son olarak da iş arayan gençlere bağlamasının ardından, işsizliğin bir başka nedeni de Bakan Faruk Çelik açıkladı: "Son dönemdeki işsizlik artışı mevsimsel..."

Bakan Faruk, bu açıklamasından 2 gün sonra, 1 Mayıs'ın tatil olmasını sağlayan yasa tasarısının kabul edilmesiyle ilgili yaptığı teşekkür konuşmasında da "1 Mayıs şerlim olmaktan çıkacak, tatil olduğunda millet bunu piknik olarak değerlendirecek" diyerek bu bahara damgasını vurdu.

ÇOK SEVİYORUM BU İŞLERİ

Önemsiz açılış, davet ve toplantılardan sorumlu Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen, 40 milyon euroya mal alan 'Nourah of Riyad' isimli yatın Arap Prensi Muhammed Bin Abdulaziz'e devir teslim töreni için Kocaeli'ye gitti. Bakan, teslim töreninde bir konuşma yaptı, ellerini açıp dua etti, sonra da yatın altın kaplama armatürlerine dokundu...

DÖV DÜKTEN HEMEN SONRA

Daha önce bir öğretmeni döverek hastanelik eden Honaz ilçesinin AKP'li Belediye Başkanı Turgut Devecioğlu hakkında seçimde kendisine oy vermeyenleri dövdüğü gerekçesiyle soruşturma başlatıldı.

FIRAT BUDACI

ÇIKIN ARTIK!..

17 Ağustos depreminden sonra, Irak Kızılayı'nın 10 milyon dolarlık bağışıyla 'depremzedelerin oturması' koşuluyla yaptırılan İzmit'teki konutlardan depremzedeler çıkartılıp yerlerine Vali muavinleri ve diğer bürokratlar yerleştiriliyor. Depremzedelerin Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na yaptıkları başvurular sonuçsuz kaldı...

AMCAM GİLİN OTELİ

Kuşadası'nda tarihinin en büyük ağaçlandırma kampanyasını başlatacağını 1 milyon metrekare yeşil alan, 1 milyon ağaç sloganıyla duyuran CHP'li Belediye Başkanı Esat Altunğün'ün ilk icraatı ağaç kesmek oldu. Amcası Fahri Altunğün'a ait otelin önündeki 17 yıllık 7 çam ağacından 3'ü kesildi. Tepkiler üzerine diğer 4 çam kurtuldu...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- Nihat Doğan, bir spor kompleksindeki saunaya çıplak girdi. Saunanın diğer sakinleri türkücüye çok sert tepki gösterdi. Haber gazetelerde "Donsuz Türkücü Krizi" başlığıyla verildi.
- Bodrum'da kendini yoğaya adayan eski manken Merve İldeniz meditasyona girdi. Merve, 11 gün boyunca akşamı yemeği yemeyecek ve kimseyle konuşmayacak...
- Bez bebek dizisi oyuncularından Fatoş Kabasakal şöyle dedi, "Asıl ne istiyorum biliyor musunuz; Slumdog Millionaire filmindeki Freida Pinto gibi talih kuşu konsa kafama. Türk ve Hollywood yapımı bir filmde oynasam. İlk sinema filmimde hemen gidip Oscar alsam. Sonra da Tarantino ile film çeksem ne güzel olur. Kısmet işi bu işler."

İşimdeyim güç

(Uğraşı - Aşmak)

Seninle sevişmek istiyorum!

HAYT YAŞA!

Bu evi ev yapan her şey gitti, karım gitti, çocuklarım gitti, bi sen gitmedin; bi türlü atamadığım gitü kaybolmuş dolmakalem..!. yavşak gibi dolanıp duruyorsun ortada, ikide bir gözüme çarpıyorsun!

Bu sefer atıcam lan seni... neyse belki işime yarar, atmıyım..!.

Sevgili okurlar, insanlık olarak evrendeki herşeyi bilip, anlasak bile 13-25 yaş arasındayken annemiz babamızla çok iyi anlaşıp, muhabbet eden yaşıtımız akrabayı asla anlıyamıyacaz... Ne kötü di mi?..

Nasıl genç lan bu...

Dayım nerde? Dayımla sohbet etmeye geldim ben!..

Hoşbulduk dayıcığım... Öpeyim!

Oo Serdar hoşgeldin!

Canım Miğnet

ANNNEAAA!

ÇAP!

Kim var orda?..

ANNEOAAAA!!!

Kimsiniz?..

ANNEE, EKMEK ARASI YAP ACIM... ANNEAAA!

Oh tanrım korkuyorum!

Vallaha koyim, Japon korku filmlerinde ansızın beliren çocuk hayaleti figürünü ne hale getirmiş yönetmen... İçine sıçtı filmin ulusbu çocuğu..!.

EVET ARKADAŞLAR! PROTESTO EDİYORUZ..!.

ŞAK! ŞAK! ŞAK! ŞAK!!!

Karl Marx abi eylemlerde gururlu ve mağrur solcu alkışı yapmak zorunda mıyız... Ben alkışlarken hep şen şakrak oluyorum da... Yapı olarak güleç bi insanım ama solcuyum da... Napim yani ölüyim mi bünyem böyle...

Şak Şak Şak Şak Şak Şak

Aa.. sen su normalde durdukşu zaman da sırıtır gibi duran güzel insanlardansın dimi... Tamam tamam seni alkışlama.. Güleçmişsin madem alkışlama...

Bişeyler olmadı bişeyler de olsun

Evet siyasi görüşlerimden değil de tipimden dolayı çok dayak yemişliğim var...

Norveç kralı olmasaydım şimdi "yazın en güzel yemek üzüm-peynir-ekmektir yakında bol bol yicez" diye sevinecektim... Ama Norveç burası yaz-kış soğuğu bele bele veren ülke... Üzüm peynir sadece bir hayal benim için...

Ülkem var

Yarım ayağına çorap giy, basına cip lastiğini takıp yeter..!.

Okulda hiç sıçmayan çocuk

Asla sıçmam!

Biz Denizcileri bilirsiniz... Çok içeriz... O gün de Erbaş kantininde oturmuş, metal bardaklarda çay içiyorduk... Bir yandan da denizcilik ve gemiler üzerine konuşuyorduk... Bi ara konuşurken cümle arasında «Kıralıfmak karadenize dökülüyor ya» dedim... Bir müddet sonra kenarda titreyen bi arkadaşımı gördüm... Bi hal gelmişti... Kendisine «neyin var» dedim «Bütün nehirler akdenize akmıyormu» diye sordu... «Niye» diye sordum... Haritayı göstererek «Akdeniz aşağıda» dedi... Bütün ömrü boyunca benden bambaşka bi dünya düşleyip, o dünyada yaşadığını hayal etmişti... Yanlış da olsa eğer o kişi benimle aynı derecede mutluysa o dünyada, ona benim bile tanımın olmadığım, sadece ahlatılanlardan bildiğim doğrulardan bahsetmenin kime, ne yararı var diye düşünüp «Haklısın» dedim... «He, he» de Geçicilik felsefesini bütün ömrüm boyunca kullandım... Şimdilik iyi gidiyor... Daha güzel bi dünya için üşen öyle diyorsan öyledir abi» sözü dilimizden düşmesin.... Sevgilerimle

ZIN ZIN ZIN ZIN

AFRİKA SULARI

Abi sen herkesse "gel" diyip durduğun ama bugün biri evindeki DAMBILI görecek.. Demedi deme..

Ne var, ölüm herkese gibi bi dönem heves etim aldım... Öylece duruyor şimdi.. Çok insanı bi durum, görseler ne olur ki...

Karizmayı resetlersin, orda burda konuşurlar... Dıpdıpı diyorlar ama sonra başın abrişi..

Haklısın yapacak yüzünü yıkayacak biri görmeden!

Çanşu'nun çıktığı çocuk sen misin?

Evet benim abi... AAHH!

Skicem sizin tavırlı boş mesajlarınızı..!. Haybeye elektrik yakıyorum boş mesajı ileticem diye!..

Ustaşdan

DITTIR DITTIRI DITTTTI... DIIIT

Al işte yine geliyor, ötmeye başladı apörlörler...

Sahibinin oğlundan tuş sesi sonuna kadar açık, yılboyu sadece kandillerde akrabalardan manili kutlama mesajı gelen, aradığında duyulmadığından, açılmayan cep telefonu ve hattı...

BIP BIP

Tefaffe Hesabı 112

Vallaha koyim bişey buluyoruz hemen çaliyosunuz lan..!. Bundan sonra her filminde bir kere gözükmeyeceksin lan... Benden görbünüz hemen yaptınız..!.. Ortalık filmlerinde kabak gibi gözüken yönetmenden geçilmiyor! Gözükmeyeceksin..!.. Salarım guşu, gagalar beynini, akıllı ol..!.

Sadece ben mi görüyorum olum! Bana ne söylüyorsun..!.. Mustafa altıoklar da gözüküyor, ona söylesene..!..

Mustafa gözüksün, sen gözükme..!.

Fatma Girik'in "Boş Beşik" filminde dağın başına çıkıp döydüğü kartal vardı ya abi... O kartal işte bu kartal..!.. Belini doğrultamadı o günden sonra... Mahalleli olarak biz sahip çıktık, suyunu yemini veriyoruz sevabına... Öyle bi vuruyodu ki fato aşzına aşzına kartalın, gavura vurmazsın kuran çarpsın..!..

Kartal! Geh oğlum eppek ye, ettiğ ettiğ Geşth!

Ecirek ecirek

Yazık sevindi sabi..!.

Hey

İki farklı insan-iki farklı hayat

Lenin

Barışa bir şans verin

Çağıl

Bedelli çıkacak mı abi?

Umut Sarıkaya

Bitti

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Kimi kozmetik mamullerinin üzerinde bir yazı görüyorum: "Hayvanlar üzerinde denenmemiştir." İyi güzel de ne anlamam gerekiyor bundan? "Hayvanlar üzerinde bile denemedik, sende deniyoruz" mu diyor? Nerede denediniz peki? İnsanlar üzerinde mi denediniz? Tamam, hayvan hakları benim de desteklediğim bir konu, başta PETA olmak üzere, tüm unsurlarıyla hayvan haklarından yanayım da, şu "havyanlar üzerinde denenmemiştir" meselesine, dilerim ki bir L'oreal, bir Murad efendime söyleyeyim bir Doktor Röno olur, Doktor Ötker olur; açıklık getirsinler. L'oreal eli değmişken o kesme işaretini de bir açıklasın. Alt tarafı kolpadan yüz kremi yapıyorsun, böyle bir Fransız asilzadesi gibi tripler falan yakışmıyor. Murad firması da bir Murat'lık var mı onu iliştirsin açıklamanın ucuna.

■ Efendim bu hafta sizlerle üzülerek çok acı, düşündükçe korkunç ve de acımasız bulduğum bir gerçeği paylaşmak istiyorum. Düşünebiliyor musunuz, bu dünyada önümüzdeki yüz yıl içinde 6 milyara yakın insan ölecek. İnanabiliyor musunuz, neredeyse bütün dünya ölecek diyorum size! Ve kimsenin kılını bile kıpırdattığı yok. Yadırgıyorum doğrusu. Bu önüne geçilmez gerçeği hatırladıkça uykularım kaçıyor. Ayrıca 20. yüzyılda nereden baksanız 2 milyar insan öldü, onlar için içim kan ağlıyor. Dile kolay: 2 milyar.

■ "He's not that into you" diye film yapmışlar. Herhalde Secret'tan sonra bir kişisel gelişim kitabından uyarlanan ilk filmdir diye düşünüyorum. Bilumum Hollywood yıldızını biblo gibi koymuşlar, ondan sonra da motor diyip bin yıllık geyikleri tekrar harlamışlar. Sinemada uyuklarken dikkat ettim arada bir seyircilerden "Ay gerçekten de öyle ama" gibi tepkiler dinledim. E be adam bize bilmediğimiz bir şey anlatsana? Herhalde bu kişisel gelişim sektöründen önümüzdeki yüzyıl boyunca bilmediğimiz bir şey dinleyemeyeceğiz. Herkesin bildiği şeyleri tekrarlamak kimi geliştiriyor merak ediyorum.

■ Tribute grup denen bir hadise var. Diyelim ki bir grup müzisyen toplanıyor ve atıyorum "Fatallica" diye kendilerine isim seçip hayatlarının geri kalan kısmını sadece "Metallica" şarkıları çalmaya adıyorlar. Bunu neden yaptıklarına anlam veremiyorum doğrusu. Tamam, hobi olarak yine yapsınlar, yapmasınlar demiyorum ama böyle de bir iş, böyle de bir hayat gailesi olmaz ki? Az çok gitar tıngırdatan adamsın, bütün kariyerini el âlemin kariyeri üzerine kurmanın ne anlamı var? Benim nazarımda sen de önemli bir insansın; seni Fatallica diye, Break Sabbath diye hatırlamak istemem ki? Hem neden illa büyük gruplar? Önce bir küçükten başla, "Ersen ve Dadaşlar Trübute band" kur sen de "Serkan ve Gebeşler" koy grubun adını? Aslında onu bunu bırak da, sen de git beste yap. Yapamıyorsan benim tanıdığım güzel arkadaşlar var, gel onlara yaptıralım bir beste sen de onu çal söyle. Replikas var mesela, ben konuşurum onlarla, tanıdık hepsi (bir konserden sonra imza almıştım), yaptırayım sana bir beste; kurtul şu Fatallica'lıktan. Başkası olma, kendin ol. Aha bak, Sezen Aksu'ya da söz yazdırırız? Bir kere konserine gitmiştim onun da. Evet, oldu bu hakikatten.

■ Ha illa tribute'luk yapacağım diyorsan, yapma demiyorum, yap ama hobi olarak yap.

■ Bir de gözünüzü seveyim, salt başkasının şarkılarını "ben olsam şöyle çalardım", "bak bu şarkı kabak kemaneyle şöyle de güzel çalınırdı", "vayefendim bu şarkıya arabesk girtlak ne de yakışır" diye albüm yapılmasın artık. Hele bir önce kendi müziğini yap, ondan sonra kalk kendi tarzına göre yorumla elalemin şarkılarını. Seninki, "ben olsam bu şarkıyı şöyle çalardım" değil, "ben müzisyen olsam, müzik yapsam, birkaç albüm çıkardıktan sonra, el âlemin şarkılarını şöyle yorumlardım" gibisinden garabet bir şey. Futbol yorumculuğundan da iki gömlek aşağıda, haberin olsun. Ha satıyor mu? Artık o alanın sorunu.

■ Terzi söküğünü dikemez bana kalırsa genellenemez. Tamam, belki gidip bunu terziler için genelleyebilirsiniz lakin mimar arkadaşların evine gidip geliyorum, hiç de öyle bir söküğü dikemez halleri yok. Terzi bir yandan da, söküğünü dikemese de yolunu bulur, teknesini yürütür ama herhalde misal reklamcı reklamını yapamazsa yan basar gibi geliyor bana.

■ Neslihan Yargıcı'ya buradan iki çift lafım var: Tamam şahane kreasyonlar yapıyorsun, en azından kendi giydiklerinin hepsinden güzel kıyafetlerin var, hanım kızlarımız mest oluyor da hiç düşündün mü nice ocak söndü Yargıcı'dan eteklik alacağım, o kaşmir bluzu alamazsam yanarım diye? Seri üretime geç, ucuzlasın onlar. Sürümden kazan.

■ Kafam iyice yandı galiba bu arada, hayatımda ilk kez bir modacıya akıl vermeye kalkıyorum. Hem de üzerimde iki gündür çıkarmadığım (dergideyiz yahu, evde olsa valla çıkarırdım) kıyafetlerle. Ha sanki iki gündür üzerimde olmasalar da yeni giymiş olsam ne fark edecek? Hiçbir şey. Öyle ki Paris Moda Haftasının olduğu hafta Fransa vize vermiyor bana, yanlış anlaşılır, imajları sarsılır diye.

■ Laurus Nobilis, Ekvus Kaballus ve de Felis Domestica dışında Latince bilmiyorum. Ona rağmen sırf bu kelimelerle derdimi anlatabilirim. En azından En yakın ganyan bayiini bulsam yeter. Herhalde Ekvus Kaballus diye birkaç kişiye sorsam ganyan bayiini gösterir öyle değil mi?

■ Proudpilot'ın merakla beklenen ilk albümü Monsters Exist 1 Mayıs'ta piyasada olacak. En azından Alpaslan ve ben merakla bekliyorduk. Gerçi çok da merak etmiyorum, piyasaya çıkmadan edindim çünkü albümü, oturdum dinliyorum. Bakmayın, yüksek yerlerde bağlantılarım var, Proudpilot'ın bodyguardlarını tanıyorum.Hiçbir şeyy. Hhhhh

Akşamsefası

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

TOPUĞA SALDIRAN BİR SİVRİSİNEK

"Kömür kötü çıktı" dedi. Kömür hep kötü çıkıyordu. Yaklaşık 1 saatsonra, dişlerimizin arasında esneyerek bütünlüğünü koruyacak olan etler de kötü çıkacaktı. Sonra son parti tavuk kanadına gücü yetmeyen mangalı süzerek kömürün kötü çıktığını tekrar vurgulayacaktı. Mangal yakılan her akşam inatla aynı şeyleri yaşıyorduk. Allahtan karpuzlar iyi çıkıyordu. Kötü çıkan kömür ve etlerle canı sıkılan arkadaşımın babası, iyi çıkan karpuzlarla neşeleniyordu. (İyi çıkan bir karpuz babaların gururudur.) Çok sıkılıyordum. Daha önce zamanın hiç bu kadar yavaşladığı bir yer görmemiştim. Bütün eylemlerimiz bir ayin gibiydi. Akşamüstleri sivrisinekleri kovan bir sıvıyı vücudumuza sürerken uzun uzun birbirimizi seyrediyorduk. Sürmeyi bitiren, kendisini seyredenlerden birine bu kutsal suyu teslim ediyordu. Hep beraber şişeyi teslim alan kişiye çeviriyorduk kafamızı. Evin babası, "Topuklarına da sür, insanın topuğundan bile kan alır bunlar " deyip gülüyordu. Hayatını tek bir espriye yaslamış bu adamı gülerek onaylıyorduk. Topuklarımıza da sürüyorduk. Sivrisinekler bize dokunamıyordu. Sivrisinekler hiç kimseye dokunamıyordu. Bütün site topuklarına kadar korunuyordu. Bunu hissedebiliyordum...

Lisenin bittiği yaz bir arkadaşımın yazlık evlerine gitmiştim. Denize çok uzak, kupkuru bir sitedeydik. Kızlarla tanışacağımız, sığ sularda bir kıza deniz topu atmanın bile flörtten sayılacağı, su şakalarında yine aynı kızla yanlışlıkla tensel temaslar yaşayacağımız ve akşamları gömlek giyip sahile ineceğimiz bir tatil hayal ederken, arkadaşımın ailesiyle bütün günümü beraber geçiriyordum. Denize yanımıza kumanyalarımızı alarak ailece gidiyorduk. Üzerinde Algida yazan bir şemsiyenin altına sığışmak, baba tarafından "Fazla açılmayın!" diye uyarılınca geri yüzmek gibi sahildeki bronz kızların burun büceceği hareketler sergileyip evimize geri dönüyorduk. Sonra sırayla banyoya girerek Elidor şampuanla yıkanıp teker teker balkonda beliriyorduk. Hepimiz aynı kokuyorduk, sanırım bütün site aynı kokuyordu. Sitenin tamamında aynı aile yaşıyor gibiydi. Bütün evlerde musluk contası değiştiren babalar, güneşe direnen beyaz anneler, balkondaki plastik sandalyede bacaklarını karnına çekerek oturan depresyonlu ablalar ve çok zayıf, marsık gibi küçük erkek kardeşler vardı. Nisan ayında gelip ekime kadar siteyi terk etmeyen çok bronz, çok atletik, hasır şapkalı bir adam (yazlık tanrısı) hep ortalıkta dolaşıyordu. Balkon girişleri birbiri üzerine binmiş üstü yazılı terliklerden geçilmiyordu. Akşamüstleri birileri araba yıkıyordu. Onu seyreden başka birileri "Akan suya yazık günahtır" diye homurdanıyordu. Buket Uzuner'den "İki Yeşil Susamuru" ve Susanna Tamaro'dan "Yüreğinin Götürdüğü Yere Git" bazı balkonlarda modern yengeler tarafından ısrarla okunuyordu. Bu sitede balkona bir arı gelse gençler korkmakla, babalar hiç korkmayıp kovalamakla görevliydi. "Arı insana bir şey yapmaz"dı. Sadece sivrisinekler düşmanımızdı. Çok sıkılıyordum. Evdeki büyüklerin de benden sıkıldığını henüz bilmiyordum...

O sabah uyandıktan bir süre sonra alt kattan "E ne zaman gitcek bu?" sorusunu duydum. Ses arkadaşımın annesine aitti. Aynı gün deniz ayini sonrası banyodan çıkmış odada giyinirken "Fakat banyoda çok kalmıyor mu?" sorusunu duydum. Bu seferki ses babaya aitti. Sorular çoğalıyordu. Bir süre aşağı inemedim. Biraz önce banyoda büyük boy Elidor'u bitirdiğim aklıma geldi. Banyo sıramı beklerken de dolaptaki son pirinçli muhallebiyi yemiştim. Normalde önemsiz gözüken bu enstantaneler, artık gözüme arkasından konuşulacak birer vaka olarak gözükmeye başlamıştı. 1-2 gün içinde gitmem gerektiğini anladım. Gidişim sandığımdan da erken olacaktı...

O gün akşam yemeğinde soğuk hiçbir davranışla karşılaşmadım. Hatta daha çok köfte yemem konusundaki sıcak ısrarlar beni biraz rahatlattı. Yemekten sonra arkadaşımla sahile inmeye karar verdik. Yol üzerindeki bakkala bira almak için uğradık. Arkadaşımın "kafası iyidir" tavsiyesiyle kırmızı Tuborg aldık. Denize karşı bira içen çoğu liseli gibi muhabbeti derhal aşka bağladık. Aşk ve kadınlar üzerine çok zekice tespitler yapıp kendi söylediklerimize hayran olduk. Biraları hiç içmediğimiz kadar rahat bir tempoda içip bitirdik. Arkadaşım nefes nefese (koşarak gidip gelmişti), "Abi kırmızı yokmuş" deyip elindeki torbadan yeşil Tuborgları çıkardığında, benim "O-da oluur!" diyen sesim, bu sıkıcı yazlık ortamını sarsacak kadar neşe doluydu. Sahilden siteye kadar yaklaşık bir kilometre olan yolu, çizdiğimiz zikzaklarla iki kilometrede kat ettik. Sürekli gülüyorduk. Eve yaklaştıkça sessiz olmamız yönünde birbirimize yaptığımız telkinlerin hepsi kahkahalarla sonlanıyordu. Yine de eve sessizce girmeyi başardık. Yazık ki eve geç geleni, gelen pantomimci bile olsa anneler duyar. Arkadaşım hemen sızdı. Başım dönüyordu. Yatak odasından mırıltılar duyuyordum. Midem bulanıyordu. Misafir olunan bir evde gece yarısı banyoya gitme zorunluluğu gibi bir lanetle karşı karşıyaydım. Kalktım. Midemdekilerin ağza doğru yola çıktığını haber veren o garip sinyal daha banyoya varmadan gelmeye başladı. Mideden gelen bu haber yüzünden yaşadığım yetişme telaşı sessiz hareket etmemi engelliyordu. Lavaboya kusmaya başladım. Yanlış bir tercihti bu. ('Bir sarhoş nereye kusmalıdır?' sorusunun tek ve kesin cevabı klozettir. Lavaboya kusmak ancak öğrenci evlerinde geçerlidir.) Hatamın farkına vardım. Telaş yüzünden kusma alanını değiştirmek gibi ikinci bir hata yaparak klozete yöneldim. Klozete ulaşıncaya kadar yerdeki "caanım" banyo paspasını da kirleterek kusulan yer sayısını üçe çıkardım. Her tarafı berbat etmiştim. Bütün fertlerinin sinek kovucu bir sıvıyla her gün takdis edildiği, serinlik ve esenlik getiren kutsal meyve karpuzun eksik olmadığı, tek derdin kötü çıkan kömürler olduğu bu evi öğürtülerimle, sağa sola bulaşan kusmuklarımla kirletmiştim. Bir sarhoş ne kadar temizleyebilirse o kadar temizledim banyoyu. Çok utanıyordum. Kusmanın kazandırdığı yarı aydınlık bilinçle yatağa yattığımda utancım daha da arttı. Yatak odasından yine mırıltılar geliyordu. Sonra biri kalkıp banyoya gitti. "Ayyy!" sesini çok net duydum. Ayyy Teyze, söylene söylene uzun süre banyoda kaldı (ayık bir insanın temizliği daha uzun sürer). Yatak odasına döndüğünde mırıltılar tekrar başladı. Mırıltılara babanın homurtuları karşılık verdi. Bir gece içinde mırıltı, söylenme ve homurtu sesleri duymak her insana nasip olmaz. Mırıltı ve homurtular gittikçe netleşerek beni yerin dibine batıran kelimelere dönüşmeye başladı: Normalde oğulları içmezdi (oysa oğulları Tuborg'un bütün renklerine hakimdi). Ben oğullarını ayartmıştım. Ayy Teyze zaten daha ilk günden beni anlamıştı. Ben de anlamıştım: Arılar bile benden daha zararsızdı. Topuğa saldıran bir sivrisinektim ben. Ertesi gün uçup gidecektim.

budaci@gmail.com

SARI CEKETLİLER MOTOSİKLET GÜNLÜĞÜ

emrah gülsoy

4. gün: 20 Nisan 2009 (Trablus-Beyrut) Geçen haftadan devam

11. sayfa

Ne savaşmışlar lan... Bütün binalar delik deşik yav.. Koca trablus şehrine yayılmış bi kurşun deliği dolusu var... Yakın zamanda da seçimler olmuş, bayraklar, seçim afişleri, delikler... Eski model mavi kara mercedesler rahat rahat dönebilsinler diye yapılmış geniş ara sokaklarda gezinip fotoğraflarımı çektikten sonra, iskambil oynayan yaşlıların arasına karışıp, nargilemi ve çayımı içtim bi kahvede... İran dahil, arap ülkelerinde çay kültürü yok.. Hep poşet çay.. İranda Ahmad teaa çok içiliyodu.. Buralarda tiptan piyasayı ele geçirmiş gibi.. Gerçi bizim ülkede de artık çaydemleyen kalmadı.. Döndüm otele.. Resepsiyondaki amca yerine 40 yaşlarında bi kadın vardı (kızı olabilir.. Bütün aile bu otelde yaşıyo.. Evleri gibi benim şemişler).. Kadın kaşarak geldi yanıma, nasıl sinirli... "Saat 12'yi geçirdin, muslar arası kurallara göre bi gün parası daha vericeksin," diye bağırıyo çağırıyo.. Şehirdeki kurşun deliklerini eklemdan geçirip, yarım gün parası 5 dolar daha verdim.. Odama yeneldim.. Bu sefer yerleri temizleyen başka bi manita bağırıp çağırmaya başladı...

5. gün: 21 Nisan 2009 (Beyrut-Şam) 100 km. midir 200 km midir bitmedi; aruna koyim yol

17. sayfa

Erzenden kalkıp, çantaları otelin emanetine verdim... Taksiyle gidicektim 60 dolar burdan jeita-grotto'ya gitmek.. Liste gösterdi, nerif... Motor kuyafetiyle gezmeyim istedim orayı... Ama atladım yine motora... Jeita grotto yerin altında inanılmaz büyük bir galeri... Buralara gelirseniz görün derim... Teleferikle bi dağın tepesine tırmanıp içine giriyorsunuz.. Fotoğraf çekmek yasak... Çıkıştada vagon gibi bi şeyle aşağı indiriyolar sizi... Ordan şehir merkezine gittim.. Buraya muhteşem bi şehir inşaa ediyolar.. Yan yana camiler, kiliseler.. Beyrut çoğunlukla Hristiyan.. Eski başkan Hariri'nin öldürüldüğü yer hâlâ boş bi çok yerde fotoğraf çekerken askerler koşup engelliyor sizi.... (Bak unutmuşum, Trablusta sayısız kontrol noktasından geçiyorsunuz.. Eliyle geç yapıyo veya gel bakiim yapıyo.. Geliyolum) Bi de Beyrutun deniz içindeki meşhur bi kayaları var (RAUCHE) Dalara da baktım.. Duruyolar.. Saptım Şam Yoluna.. Şam yolunun yeniden yapıyolari.. Trafiği şehrin ara sokaklarına vermişler, bi yandan trafik bi yandan sıcak.. Beyruttan zor çıkıyorum.. Yol tırmanmaya başladı.. Çile allah çile.. Lübnanla Suriye arasındaki sınır boyunca uzanan dağlar 3000 m'yi buluyormuş.. Bayraklarındaki sedir ağacı da bu dağlarda yaşıyo.. Sınıra yakın →

Arapça bağırıyo ama işaretlerden anlıyorum.. "Görmüyo musun temizlik yapıyorum, yerlere ne basıyosun" diyo... Ben de türkçe "mına koduğun yerinde uşarak mı gidicem odama," dedim ellerimle kanat çırpma işareti yaparak.. Çok güldü.. Gülünce "kafiretmeseydim," diye pişman oldum.. Dedim ya evleri gibi benimsemişler.. Bi de bu manitalar (artık kardeşimdir bileniyorum) birarada dara dura muayyen günleri denk filan olmuş heralde... İkisi de bana hırladı.. Birine 5 dolar verdim, diğerine espri yaptım sakinleştiler... Kadın her yerde kadın... Eşyalarımı toplayıp motorumun yanına gittim.. otoparkçılar ve arkadaşları yanma doluştu.. Dünyanın doğusuna doğru gidince, soru hep aynı "Bu motor kaç para?, ..." "Valla almaya kalar verdiysen, sana bi şeyler yaparız abi ama otelde yarım gün parası geçirdiniz, sinirim geçmedi hala" diye düşünüyorum... Motorcuya sorulan bu "Kaç para" sorusu, karikatüristlere sürekli sorulan "Espirileri siz mi buluyosunuz" sorusu gibi... bibi olan, sürekli sorulması yanı... Neyse, otoparkçılarda 2 dolar istedi, verdim.. Beyrut yolunu sordum bi istikamet gösterdiler... Dedim ters yön bu, trafik akışında nasıl gidicem" Herif belini sıyırdı.. Silahını gösterdi, "Ben polisim, bi şey olmaz" dedi.. Atladı arkama... Girdik ters yöne...

Lübnanda nerdeyse herkesin ikinci dili Fransızca, ama arkamdaki polis çat pat ingilizce biliyo, ben de çat pat biliyorum, motorun egzozuda çat pat, duvarlardaki delikler çat pat, trablusta bi çat patlık var... Arkamda oturan, beli silahlı adam saktu beni ara sokaklara.. Sağa gir, sola gir, ıssızlaştı ortalık.. Tam kıçımdaki vizildamanın motordan mı korkudan mı olduğunu düşünürken karşı sokaktan "Beyrut" tabelası güneş gibi doğdu.. "İşte beyrut yolu bu, hadi beni geri götürü dedi.. 2000 Lübnan lirası da buna verdim "Taksiyle dön sen" dedim.. Lübnan parasının üstünde barkot var lan... Paraları böyleyse, bankaları da market gibidir.. Nohut ve tahinle yapılan bi sürü yemekleri var... Çok güzel.. Osurtuyo yalnız... Motor kullanırken hafif dağılmanız gerekiyo bu işi yapmak için.. Sollama yaparken, viraj alırken yapmasız.. Ama düz yola çıktığında rahat rahat osur... Bayağa bi ayaktaa kullandım motoru.. Bi de kaskın içinde hapşurunca cam buhu oluyo önünüzü göremiyosunuz.. O yüzden ağzı aşağı doğru "U" yapıp hapşırıyorum... Ve eğer soğan, sarımsak yediyseniz, kaskın içinde geçirmeyin... Terrible bunlar hep..

Ha, "kardeşim ben kaskının canını acıp rahat rahat geçiririm," mi diyosun; yut bilmediğin Lübnan böceğini o zaman... Yeşil yeşil parladığını gördüm ama ne böceği olduğunu göremedim... Belki de nohut değildir yuttuğum böceklerdir osurtan.. Kim bilir.... Akdenizin doğu sahilleri boyunca iniyorum güneye.. Sağ tarafımda hep deniz... Trablus-Beyrut iki şehir arası hep kasabalar.. Birleşmiş artık..

6. gün: 22. Nisan. 2009 (Şam)

Şam dünyada hayatın kesintisiz yaşandığı en eski şehir (İstanbul bile fetihten sonra ölü şehir olmuş, bi süre kim se yaşamamış o harabede.. Ta ki yahudiler yeniden sefarad'a yerleştirene kadar).. Hz. İsa'nın köyü Şam'ın kuzeyinde ve İsa'nın dili olan aramice, dünyada sadece bu köyde konuşuluyo.. Hz. Muhammed'in bulunduğu bi yerde bulunmak isteyen bi insansanız, Şam'ın kuzeyinde Busra şehri var. (Agrica sivah bazalttan yapılmış antik tiyatrosu-antik-gözde si).. Şamın eteklerinde bulunduğu KASSYON dağı ise ademle Havva'nın oğulları olan kabil'in, kardeşi habili öldürdüğü yerin. Şam içinde bulunan Emeviye cami, Müslümanlar tarafından Hz. İsa'nın kıyamet günü ineceğine inanılan yer.. Şam dinlerin doğduğu, medeniyetlerin eser üzerine eser bıraktığı (Roma, osmanlı, emevi vs.) müthiş bir şehirdir. Önce Hamidiye Sarşısına gidiyorum.. İstanbuldaki İstiklal Caddesinin üstü kapalı olanını düşünün.. Güneşi engelleyen dev metal çatı zaman içinde ufak ufak delinmiş... Yukarı baktığınız zaman bu deliklerden parlayan gün ışığı, sanki gece gökyüzündeki yıldızlar gibi gözüküyor.. Bir de dondurması varki bu sarşının pek güzel... Hamidiye Sarşısı da Abdülhamit döneminde yapılmış

12. sayfa

13. sayfa

14 sayfa

Böyle arka kesimleri (Batısı) değil. Lübnanın, dolayısıyle sahile doluşmuş gibiler.. Beyruta yaklaştıkça her yerdeki 72-74 model mersedesler, dökümlü pikaplar, yerlerini porchle'lara, gök mavisi ferrarilere bırakıyo.. Gıcırdıcır arabalar beyrut yolunda boş allah basıyodar.. Ülkede araba kullanacak başka bi yol yok bünyük ihtimal... Ufak ülke.... Beyrut otobanı güzel... Sürekli makas atıyolar.. Yol boyunca geçtiğiniz kasabalardan bu otobana yollar birleşiyo, pit stoptan çıkar gibi atlıyolar yola.. Makassa makas.. Bizim elimiz de dikiş tutuyo biraz... Beyrut yaklaştıkça casinolar, büyük binalar, devasa bi tantiye sürüyo buralarda.. Savaş sonrası yenileniyolari.. Beyruta 18 km kala "jeita grotto" tabelasını görüp girdim.., jeita grotto dev bi yeraltı mağarası; sarkıtlar dikitler.. Dünyanın Yeni 7 harikası adaylarından birimiş... Pazartesi günleri kapalıymış ama.. Gıtım gıtım dönüyorum.. Artık Beyrut sınırları içindeyim.. Çok zengin bi şehir.. Avrupa için isviçre neyse beyrutta araplar için o sanırım.. Bankalarla dolu her yeri. Arapların finans merkezi (Dubai bestiriye gerçi) Bi de zengin araplar bu şehre, kumar oynamaya, seks yapmaya, içki içmeye geliyolar, istanbuldan pahalı bura (Neredeyse) Veyahutta ben buralarin en keriz turistiyim... Sonuçta ben karika turistiyim.. Ehe ehe (Yalta işim böyle yürürsek kürek keşler seyle-sip yüklediye kendi kendine... Uyun bakam)

15. sayfa

Beyrut hızla yenileniyo ama sırada bekleyen binalar trablus takiler gibi delik deşik.. Farkı, burada binalar daha büyük olduğu için efektide büyük.. (Dev ekranda film seyredicekgibi).. Bi nerif arabayla önüme atladı, "Yoh" dedim "Dikiz aynan mı yok baksana ikne" diye bağırdım.. Sonra baktım herifin sahiden dikiz aynası yok (Neden?) .... Lonely Planet (Gezginler için rehber kitap.. Ülke için var) gezmeye sahil boyunca uygun bi iki otel gösteriyodu... Eski deniz fenerinin (Yenisi çok enteresan) aralarda Lord diye bi otel.. Gittim, pencerelerini briketlerle örmüşler.. Kapatılalı çok olmuş. Bendeki rehber kitap 2007 basımı.. Beyrutta ucuz otel bulmak istiyorsanız çok zor. En azından rehberlerde öyle diyo.. Çoğu otel yerinde yok deyip sizi geri çeviriyo.. Dolaştım dolaştım (Motorcu otel otoparkına bırakıp dolaştım, pişik oldum.. Bu motor pantolonuyla dolaşmaktan dizlerim bile pişik oldu.. Dizlerimi pudraladım) Grand oteli buldum en sonunda.. Resepsiyonda Katya diye bi manita vardı.. Pasaport kaydımı almak için, sırtını düz tutup maşaya doğru eğildi.. Masa hayır duamı aldı öyle dişim.. Odaya yerleştim.. Gün batmak üzere.. Duşumu alıp çıktım beyrut alemlerine... Katyanın yerine bi adam vardı.. Vardiya değişmiş.. Beyrutlu akşam düşüyo sahil yoluna... Nargileler, kahveler içiliyo, muhabbetler →

16. sayfa

edi liyo.. (Gezici nargileci ler var... Abi, arap kızları çok güzel.. Allah şahidine yaptırmış değiller) Saat kulesine doğru bi yol kestirip dalalım şehrin merkezine dedim.. Yol lüks bi siteye çıktı.. Geri dönüp başka bi yola girdim.. O da lüks bi siteye çıktı.. Noluyo lan... Siteye gelince bitiyo yol.. Saat kulesiyle bi saat kadar uzaktan kesiştikten sonra "Skerim saat kulesini" deyip gidip döner yedim... (Gezgin bi turistken ne gabuktan türk oldum).. Sonra bi kafeye oturdum kahve söyledim... Tek müşteri benim, artık geceyin geç saatlerim. Aliminda mı yazıyo, herif anladı Türk olduğumu.. Adnan Şensez'den "DOLDUR BE MEYHANECİ" parçasını koydu, sesi kökledi.. Üç kere peşpeşe çaldı parçayı ama ben sadece bir bardak kahve içtim.. Gerçek arabalarıyla sokaklarda pati yaparak piyasa yapmaya başladılar.. Kız, erkek bi coşkunluk geldi geceyle birlikte şehre... Beyrut coşa dursun ben uyumaya gittim, zira pişikler saat kulesini ararken ağlattı beni... Döneri "Gurbette olduğum için mi üzgünsün" dedi göz yaşlarını görünce (Lahelahevhelahe gurbet ehelahe lavela) diye arapça söyledi bunu... Ama anlıyorum artık arapçayı... Uyuyacam artık.. İyi geceler katya... İyi geceler küsük Lo...

18. sayfa

Aanjar diye tarihi bi şehir var, efes kadar olmasada görülmeye değer.. Saati geçirmişim, yeni kapanmış... Adam kapıyı açtı ama gabuk gez gel dedi.. Adamı almaya servis geldi... Servis ve adam beni beklerken, pişiklerimle hızlı hızlı burayı gezip fotoğraflar çektim... En nihayet Lübnan-Suriye sınırına geldim.. Lübnan tarafında işlemlerimi hallettim.. Dwarda Rüşvet vermeyin, cezası büyük" yazıyodu.. Yani harflerle basedememişler, vatandaşı korkutuyodar.. Lübnan kapısıyla suriye kapısı arasında bi 20-30 km mesafe var.. Arafada zengin beyrutlular için sahane bi free shop kurmuşlar... Alış veriş edip dönüyolar... Suriyeli bi şirket kurmuş ama Suriye Lirası geçmiyo.. (Suriye poundu da deniyo) Suriye kapısında işlemlerini yaptıran memurlar içeri buyur ettiler, kahve verdiler... Televizyonda bizim dizilerden biri vardı.. Arapça dublaj yapılmış... Suriye girişinde bi 10 km. yola, yanıp sönen ışıklı yol çizgilerinden konulmuş.. Bu çizgilerin arasından giderken bi anda her yer bu yol ışıklarından oldu Her tarafta yanıp sönüyolar, ne taraftan gideceğimi şaşırdım. Meğer, herifin biri lokanta kurmuş yola, lokantanın önünde bu ışıklarla süslemiş... Şamda da var ediyorum.. Saat 12 filan.. Hicaz tren istasyonuna bulursam, aradaki otellerden birinde kalcam.. İstasyon Abdülhamit →

19. sayfa

yaptırıyo.. İstanbul-Hicaz arası demiryolu kurmak istiyo (Şam'dan geçen) Ama İngiliz Fransız bi katakulliyle engelliyo bunu.. İstasyon bütün inhisarıyla (önünde 7/24 nöbetçi asker) durmuş ama hiç bir zaman çalışmamış demiryolu döşenememiş... Oteli de bulıyorum ve HOR...

Akşamsefası

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Dünya bir bulmaca, bazı kareler siyahta... Soldan sağa paralel, yukarıdan aşağıya meridyen... Bitince iş, gün döner, kapanır kepenkleri kainatın... İsveç'len Norveç, Kırgızistan'lan Kazakistan, Paraguay'lan Uruguay koyu sohbetlere başlar... Küba, gene yalnız...

• Türkiye'de işçi bayramı: 1 Mayıs Şakası!.. (1 Mayıs candır, kutlu olsun...)

• Zeki Sezer'le tanışmıştım, hiç politikacı kolpaları yoktu, rahat adamdı.. *'Ömercik gibisiniz'* dediydim, incedenşaşırdıydı... Hakkaten de Ömercik gibi, ağlayarak istifa etti... Yolu açık olsun...

• Hemen bitsin: *'Elalemin ağzı torba değil ki büzesin!'* (Torba olsa, büzecek demek ki lan!)

• Herkes hediyesini alır, Noel Baba'dan bana 'seneye' sözü kalır... Parayı veren düdüğü alır, Nasreddin Hoca'dan bana bi ton nasihat kalır... Böyleyim ben, en Simbad hayalim, gerçeğe takılır... (Yani neymiş: Uçamayan Halı!)

• Yusuf Şimşek: Golbastı!..

• Sultan Üçüncü Hamur olaydı ya, habire bişeyler karalayıp *'Temize çekin'* diyerekten...

• Reklamda, klipte yaratık görmekten hal geldi, Türkiye'de animasyon yasaklansın arkadaş!.. İnsana hasret kaldık lan!..

• Adli tıpta *'delil değiştirme suçu'*: Delil diyorlar bana, desinler değişmem!..

• Bitsin: Günah Keçisi!.. (Keçinin ne günahı olur, yamaçta-ovada takılıyo işte, zamana emanet...)

• *'Sadece Gamze'yi seviyorum diyosan, öteki niye hamile?!'* – **Arka Sıradakiler/Özet'ten!**

• İstanbul'un fethinden sonra Bizans İmparatoru: *'Bi akın yaptılar, o da fetih oldu!..'*

• Talimhane'de tiyatroya gitmek için taksiye bindim aylar önce... Şoför *'Parti mi var abi?'* diye sordu.... Durduk yerde... *'Yok arkadaşların oyunu var'* dedim... *'Parti mi var?'* diye gene sordu... *'Yok'*... Akabinde bi baktım, bana iki sahte yirmilik vermiş dallangaç!.. Bi de vicdanını rahatlatmak için parti deyip duruyo... Sanki partiye gideni kazıklamak sevap gibi!..

• Durmak yok, Youla devam!..

• Salieri, hep Mozart'ın gölgesinde kalmış olabilir ama *'Amadeus'* filminin başrolünde Mozart'ı değil, Salieri'yi canlandıran oyuncu vardı!..

• Evlilik danışmanı Selin Karacehennem, soyadınız zaten herşeyi anlatıye!..

• Göle'de, alayda görev yapıyodu babam... İkide bir yaşlıca bi adam elinde bastonu ve belgeleriyle gelip *'Bu alay benim!'* diye gündem yaratıyodu... Artık arazi-arsa hakkaten mi onundu, gidikti de rüzgar mı yapıyodu, onu bilemem... Ama adam, periyodik aralıklarla belirir, bazen sinirli bazen sakin, *'Bu alay benim'* diye saatlerce tuttururdu... Nizamiyede çay içip sakinleşip gider, sonra yine belirirdi... Neydi hakikat, n'oldu o adam, bilemiyorum şu an...

• Vampirden rızık çıkaran şekercimiz mi eksik, hayır!..

• Ülker'den erotik açılım: *'Ah bize lazım, bol bol, fındık-fıstık ooooh!..'* Ekranı kadın-erkek ikiye bölüp çok uzaktan gönderme... Olurunu söyliim bari: Ah bize lazım bol bol fındık votka, ooooh!..

• Karşındaki hem emlakçı hem de kadınsa, havaya iki el ateş et!..

• Tekir kedi tekin değil, martın son on günü tadından yenmez, tekir nisanı beklemez, ben geceyi beklerim, hadi şimdi gidin ve birbirinize bugünden bahsedin...

• *'Kedi Oteli'* ne ya, resepsiyonda sarman mı var?..

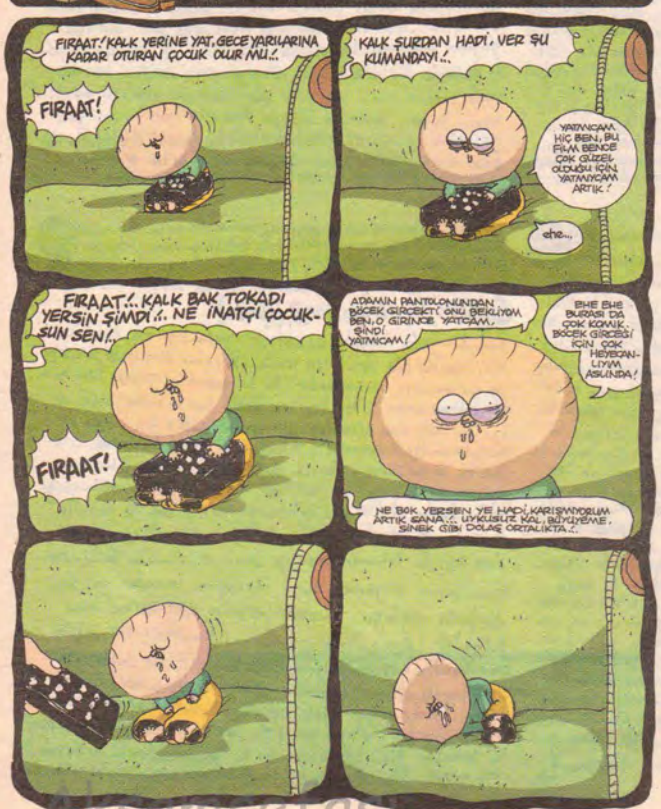
• Karşıda oturan kardeşler çoktan çıktı, mekan tenhalaştı, ben iki bira daha yuttum, pisuvar önünde yaptım muhasebemi, sınavım iyi geçti ama adımı yazmayı unuttum...

vedatozdemiro@gmail.com

Akşamsefası

fırat...

uğur gürsoy

Tribal Enfeksiyon

C.üstün

Akşamsefası

Akşamsefası

• **Kapı kapı dolaşıp *'vampir dedektörü'* satmaya çalışan adam duydum...**

• Japonlar mucit derken, hepsi de dii!!.. Beyaz eldiven takıp, insanları iterek metroya sığdırmakla görevli Japonlar da var... *'Belki mucit diilim ama olası mucitleri metroya sığdırıp, o icada katkıda bulunuyorum ulan'* kafası... Bi de beyaz eldivenli ki, beni yakan o oldu... İşe gel!..

• **Beyoğlu, Mis Sokak, Nayah'ta Pazar geceleri stand-up yapılıyo... İlgilenen komedyen İlker Ekiz'i arasın... (0532-2362033)**

• Ayşe'nin bir bez bebeği vardı, o bebeğin adı da Gülizar'dı... Ayşe oyunlarda annelik yapardı, küçük kızı Gülizar ona tapardı... Ayşe, Gülizar'ı ayağında sallardı, uyuduğundan emin olunca ağlardı... Annesi de hep böyle yapardı, Ayşe uyumuş gibi yapıp bakardı... Elbette annesi Ayşe'nin uyumadığını anlardı, buna da ilk Gülizar uyandı... Bi keresinde Ayşe annesini kızı sandı, çünkü annesinin adı da Gülizar'dı... Ayşe'nin bebeği vardı adı Gülizar'dı, Ayşe olmasa Gülizar'ın saçlarını kim tarardı?..

• **Azalarak bitsin: *'Bu satırların yazarı!'***

• *'Ani bi kimlik sorgusunda, sorgulanan kişinin polise 'Seviniyoruz aslında yapmanıza' deme kolpası sadece bizde var!..'* **- Efe Gültekin**

• **Anadolu'da şişmansan *'domuz sıkısı'* derler, zayıfsan *'zekat keçisi!..'***

• Kanaltürk'te, 2 mayıs Cumartesi hayatımın ilk canlı yayınına çıkıyorum, şimdilik belli olan konuklarım Demet Evgar ve Osman Sınav... Ayrıca 5 mayıs Salı, 21.00, Hayal Bistro'da tek kişilik gösterimle belirecem!..

birinci eski

yedek gözlük

bazı fikirlerim var
yedek gözlük yaptırsam
yeni bir tip yaratsam

çok param olsa ava gitsem
bi ara da saftanbolu'ya gitsem
muhakkak bi gün budapeşte'den dönsem

aşiyan'ı gördümdü ben
kimsesizler mezarlığına da gitsem
aralarındaki farkları belirtsem

binbirgece masallarını okusam
arkadaşlarıma da anlatsam
yaklaşık bin kadar da ben yazsam

bazı fikirlerim var
buna benzer bir şiir yazsam
sonra da unutsam

Akşamsefası

AH ŞU GENÇLER...

SIZOFREN

DENİZ +LER

DENİZ ENSARİ 2003
denzari@hotmail.com
Aksamsefasi

Akşamsetası

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

İSTANBUL METROSUNDA YÜRÜYEN YOL VAR TAMAM MI, BELKİ BAŞKA YERLERDE DE VARDIR DA BİLMEYENLER İÇİN TARİF EDİYİM, YÜRÜYEN MERDİVENİN DÜZÜ... İNSANLAR TÜNELDE YÜRÜRKEN ZAMAN KAYBETMESİN DİYE YAPILMIŞ BİŞEY...

NORMAL ÜZERİNDE YÜRÜYOSUN

→ YOL DA AYNI ANDA HAREKET EDİYO, BÖYLECE ÇOK HIZLI YÜRÜMÜŞ OLUYOSUN...

GEÇENLERDE METROYA BİNİCEM, İŞTE O YÜRÜYEN YOLUN ÜZERİNDEYİM BÖYLE, KENDİM DE DAHİL HERKESTE ŞÖYLE Bİ TAVIR VAR GİBİ GELDİ...

MH... BU BENİM İÇİN ÇOK OLAĞAN BİŞEY.. HAYATTA ŞAŞIRMAM VE SEVİNMEM BÖYLE ŞEYLERE...

BEN DE..

AYNEN.

OYSA VAR YA, HER GİDİŞİMDE "ULAN" DİYORUM "BU DÜNYANIN EN MÜTHİŞ İCADI LAN!" VE BENCE ORDAKİ HERKESİN DE ÇOK HOŞUNA GİDİYO AMA BÖYLE Bİ "KENTLİYİZ VE ALIŞKINIZ" HAVALARI FİLAN... BELKİ SADECE BENDE VARDIR DİYCEM AMA YOK LAN SKERİM, Bİ SÜRÜ KİŞİ DE BİLİNÇLİ YA DA BİLİNÇSİZ VARİSTE...

KÖYLÜ MÜSÜN ABİ? SEN YÜRÜYEN MERDİVENE DE ŞAŞIRIYOSUN DUR O ZAMAN.

EVET ONA DA HAYRANIM ZATEN NE VAR? SÜPER ŞEYLER DEĞİL Mİ OĞLUM BUNLAR? NİYE BU KADAR KULİL DAVRANIYORUZ Kİ? MESELA BAK BENZER Bİ DURUM UÇAKTA DA OLUYO. HANİ KALKIŞ ÖNCESİNDE HOSTESLER UÇAK DÜŞERSE YAPMAMIZ GEREKENLERİ FİLAN ANLATIYOLAR YA (O AN ÇOK DA BECEREBİLİCEKMİŞİZ GİBİ), O TRİBİN AYNISI ORDA DA OLUYO.

KOLUNUZU GEÇİRİN, ÜFLEYEREK ŞİŞİRİN...

BEN DÜNLEMEM ÇÜNKÜ ÇOK SIK UÇAKTA BİNEN Bİ KİŞİYİM...

BİRAZ ŞÖYLE BAKIP ÖFLEYEYİM.

ÖFF

İNSANIN BİLDİĞİ ŞEYLERLE HAVA ATMASI ÇOK KOMİK LAN ASLINDA... ÇÜNKÜ HEPSİNİ ÖĞRENİYORUZ Kİ... SOYLU GENLERİMİZDEN FİLAN DEĞİL, ÖĞRENDİĞİMİZ İÇİN, DUYDUĞUMUZ İÇİN BİLİYORUZ YANİ... LİSE 1'DEYKEN ARTIK MAĞAZİN PROGRAMI MIYDI NEYDİ UNUTTUM DA İKİ KADININ ŞÖYLE KONUŞMASINI İZLEMİŞTİM...

BEYAZ SLİP GİYİYO DUR ZATEN O.. BAKSIR FİLAN BİLMEZ ÖYLE TİPLER.

AHH HAHHAH HAH!!

ZINK

SLİP-BAKSIR AYRIMINI DUYMUŞTUM AMA BU KADAR DA İZERİNE KONUŞULUCAK YA DA ÖNEM VERİLEN BİŞEY OLDUĞUNU HİÇ BİLMİYODUM. YANİ KADINLAR ÖYLE Bİ GÜLDÜ Kİ PROGRAMDA, MEĞER BAYAA AYI KABUL EDİLİYOMUŞ SLİP GİYENLER, LİLAN BEN NERDEN BİLİYİM...

ANNE BUNLARI AT NOOLUR BAKSIR KİLOT AL BANA, AT BUNLARI!

ATMAM Kİ, TOZ BEZİ YAPARIM. NEDEN? ÇÜNKÜ ANNEYİM BEN...

ANNEM SONRA BETÜL, TAYYAR FİLAN GİBİ MARKALARI OLAN İKİ BAKSIR ALDI (HANİ İYİCE ÇADIR GİBİ KOCAMAN OLANLAR VAR YA ONLARDAN), Bİ BETÜL'Lü GİYDİM Bİ TAYYAR'I...

İÇİMDE BAKSIR OLDUĞUNU BİLSEN ÜZERİME ATARDIN HERALDE, BEBEĞİM NE DERSİN HA? NEYSE HADİ SENİ AFFETTİM NEH NEH NEH!..

SÖY, LESEM Mİ LAN YA DA?

YANİ SÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BAKSIRI DA RAHATLIKTAN FİLAN DOLAYI GİYMEMİŞİM, GADINLAR GENELDE ONU BEĞENİYOMUŞ DİYE, OLA Kİ Bİ SİVİŞME OLAYI OLURSA (LİSE 1'DE) SEVGİLİ PARTNERİM GİYDİĞİM ŞEYİ GÖRÜNCE BANA HEPTEN AŞIK OLSUN, İYİCE AKLINI KAYBETSİN DİYE GİYMİŞİM. YILLAR YILI Bİ SKİME YARA. DİĞİNİ DA GÖRMEDİK YA NEYSE...

AHHAH - HAH ABİ KİRO MUSUN YAA?!!

SUS SENİN DE MNA KOYDUM HA, ZATEN BAKSIR İŞE YARAMAMIŞ, SENDEN ÇIKARIRM ACIYINI...

MESELA ORTAOKUL YILLARINDA BEYAZ ÇORAP GİYMEK KİROLUKMUŞ DİYE Bİ BİLGİ KULAĞIMA GELMESEYDİ BEN RENKLİ ÇORAP GİYMEZDİM Kİ, SIRF O BİLGİ YÜZÜNDEN DUYMADI DİYE YA DA O PROGRAMI İZLEMEDİ DİYE, BENİZ SLİP GİYEN ADAMIN ÇÜNKİ NE? BAK MESELA ŞU HAREKETİ YAPAN ADAMI HİÇ SEVMEYİZ FİLAN YA...

İYY KİRO

ÖKÜZ YAA OHA...

AH!

VE SUNUN GİBİ DÜŞÜNCELER...

BİZ NİYE YAPMIYORUZ? ÇÜNKÜ BİYERLERDEN BUNUN AYILIK KABUL EDİLDİĞİNİ DUYMUŞUZ SADECE, O DUYMAMIŞ AMA EĞER YAPIYORSA DA KESİN GEÇERLİ VE İŞLEVSEL Bİ HAREKETTİR O, BU DA DEMEK OLUYO Kİ AYILIK OLDUĞUNU DUYMAŞAYDIK YAPMAMIZ İÇİN Bİ ENSEL OLMIYCAKTI..

NEYSE KONUYU DAĞITMIYIM, YİNE YAPMAYALIM BİZ BUNU İNSAN İÇİNDE EHEH ...AMA NE BİLİYİM, BU GÖRGÜLÜK, SIK BAZEN İNCEDEN POZA DÖNÜŞÜYO YA, O BİRAZ GİCİK BİŞEY.. ÇOK DEĞİL, AMA BİRAZ GİCİK...

LİLAN BU YÜRÜYEN YOL NEKADAR GÜZEL Bİ ALET ABİ BEN DAHA FAZLA DAYANAMIYCAM...

YAV ARKADAŞLAR BU ŞAHANE Bİ ŞEY DEĞİL Mİ YAA?!!

MNA KOYİM EVET LAN!!

OH BE AZ DAHA AKLIMI KAYBEDECEKTİM. HADİ SARILALIM?

HEYOOOo!!!

FRAGILE

HAH BÖYLE OLSUN İŞTE SÜPER...

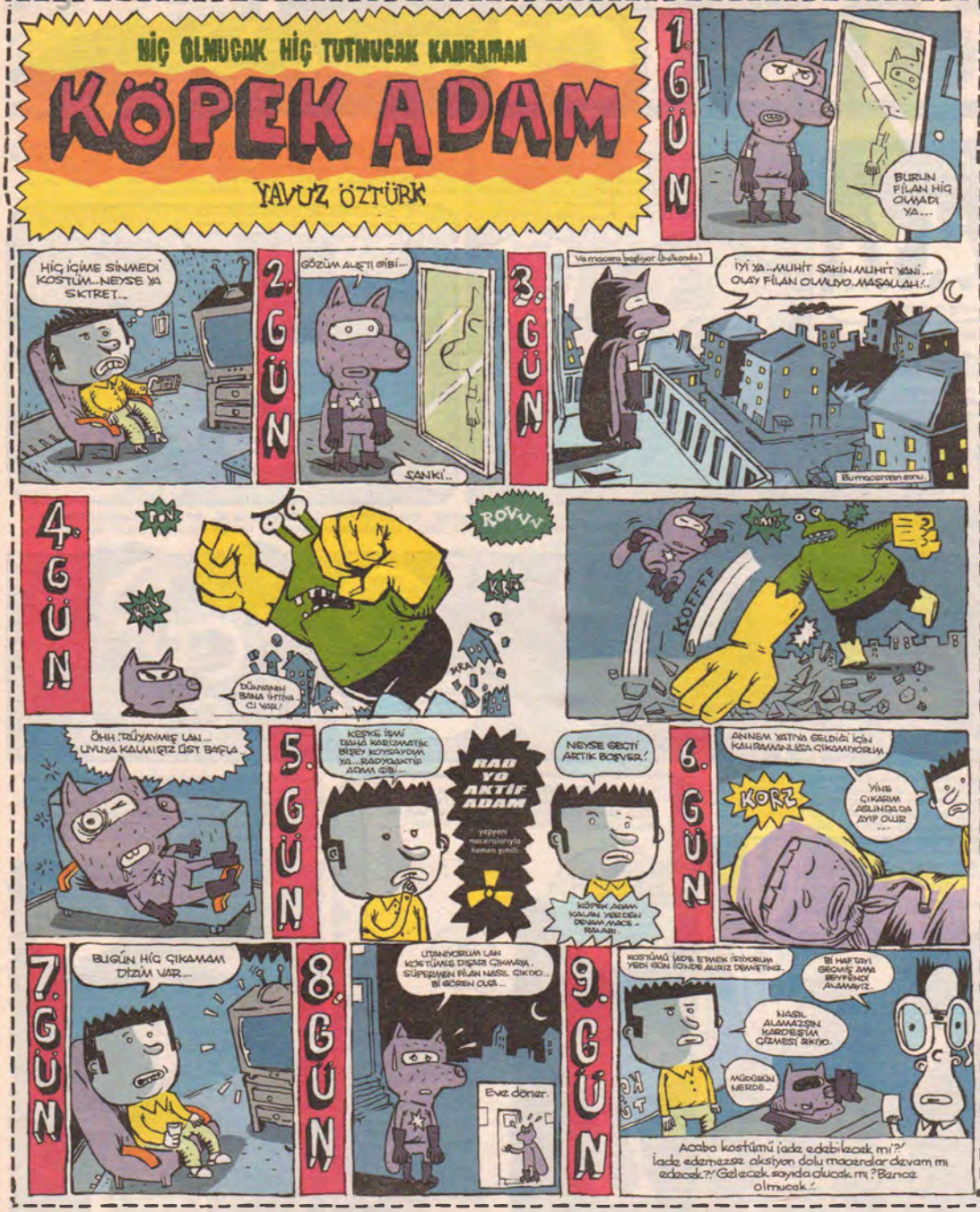
Akşamsetası

Akşamsefası

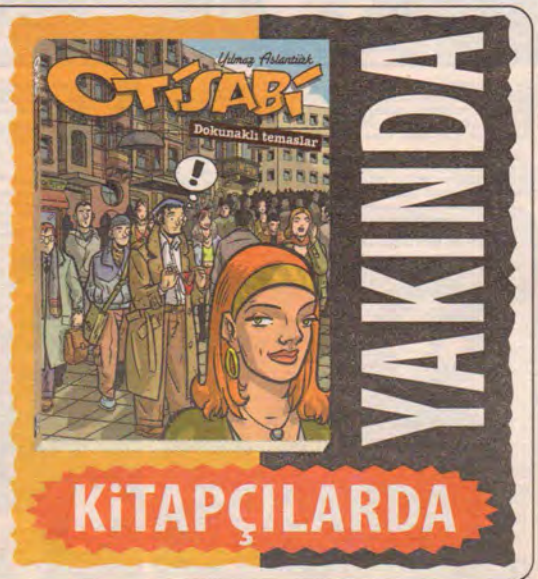
HİÇ OLMUCAK HİÇ TUTMUCAK KAHRAMAN

KÖPEK ADAM

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Çok büyük göğüslü erkek gördüğümüzde ne yapmalıyız? Modern yaşamın handikaplarından biri de bu. Kimimiz bakışlarını büyük göğüslü erkeğin arkadaşında bir noktaya kilitliyor, kimimiz çok dikkatli bir şekilde adamın yüzüne bakıyor. Peki doğrusu ne? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Aslında iyi insanlar olduklarını göreceksiniz.

• Evinize yakın bir starbucks varsa gidin, "mistik yemek istiyorum" deyin. Ekmek arası peynir domates verecekler. Şaşırmayın. Paranızı da alacaklar, o da normal.

• Müjdeler olsun, o kutlu günler geri geldi. Ne zaman ki taşınabilir dev harddiskler çıktı evimize tekrar cigabaytlarca porno akmaya başladı. Her gelen adam ayrı bir klasörle, ayrı bir dosyayla geliyor. Kılıçdaroğlu gibi.

• Bana "Serdar Ortaç'ı şu kelimeleri kullanmadan anlatın: minyon, neşeli, tatar, yaza damgasını vurmak. Süreniz yarım saat" deseler; herhalde duraksarım, bir süre düşünürüm. Zor gerçekten.

• Peki çok kalabalık, havasız otobüste çok kalın giyinmiş terleyen insan gördüğümüzde ne yapmalıyız? Kimimiz onlar orada değilmiş, aslında yokmuşlar gibi davranıyor, kimimiz de elinden geldiğince pencere açmaya çalışıyor. Peki doğrusu ne? Unutmayın ki onun kafası çok karışık. Ne yapacağını bilemez bir halde. Üstündekilerini nasıl çıkartacağını, çıkartırsa nereye koyacağını bilemiyor. Etrafınızdakilerle birlik olun, yanına gidip "merhaba" deyin. Sonra üstündekileri yavaşça çıkartın. Doğrusu bu gibi.

• Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Alttan alma sanatı.

Eskiden heavy metal grupları bile alttan alırdı, kendilerine bir laf geldiğinde laf söylememek için kendilerini tutarlardı. Şimdi yalnızca Anadolu'nun birkaç ücra köşesinde babadan oğula miras kalıyor bu güzel sanat. Öyle yaşatılmaya çalışılıyor (mesajlı gibi yazıda güvenilir isim erman çağlar).

• Apartman yöneticisi mi olmak istiyorsunuz? Bu göreve uygun bir insan olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Testimizi çözün, ne kadar apartman yöneticisisiniz öğrenin.

1. Genç insan seviyor musunuz?
a) evet
b) hayır

2. Genel olarak insan seviyor musunuz?
a) evet
b) hayır

3. Sevilen bir insan mısınız?
a) evet
b) hayır

Tüm sorulara hayır cevabı verdiyseniz, tebrikler. Siz bir apartman yöneticisisiniz.

• Yeterince takdir edilmemiş, iyice övülmemiş hayvanlar serisi no:1 – serçeler.

Serçelerin çok bir olayı yokmuş gibi duruyor ama aslında gerçekten öyle. Çok bir olayları yok. Ufak olmaları nedeniyle çok nefes alsalar da az hava harcıyorlar, benim soluyacağım havayı çok tüketmiyorlar. Serçenin en büyük artısı bu. Bir de çok kalabalık gruplar halinde takılmadıkları sürece çok fazla ses çıkartmıyorlar. Bir kuştan beklediğiniz herşey onda var.

• Daha az konuşarak daha komik bir insan olabilirsiniz. Bu mümkün! Aşağıdaki örnekleri inceleyin.

Örnek – 1
- Nasılsın abi?
- Valla nasıl olalım. Ekonominin durumu ortada, iyice KRİZKOLİK olduk. Meh meh meh.

Örnek – 2
- Nasılsın abi?
- İyiyim canım saol.

Görüldüğü üzere ikinci örnekteki kişi daha az konuşmasına, hatta konuşmasında mizaha yer vermemesine rağmen daha komik. Bu altın kuralı unutmayın.

erman_caglar@groagh.com

Akşamsefası

SAFTİRİKLER

ÖKŞ

CUIP CUIP VOII... CUIP

CUIP VOII... COŞ... CUP..

MEMO NABER LAN NAPIYON BİTİRDİN Mİ İŞİ.?

HİÇ DURUYOM... DURUYON? HOCU GEÇSEN Mİ NAAPCAN. KONSANTREYİ BOZUYOSUN. HADİ.

ALLA ALLAA. DURUYOM DİYE ÖYLE PEMBE DİN Mİ, NEKİN. SANTİRİ SAN LAN!

LAN GEÇSENE" VİK VİK VİK" Bİ AAZ TADIYLA DURDURTMADIN SURADA MINA KOYIM... ŞKİCEM HA MUHABBETİNİ ŞMDİ.

...ULAN MEMO AŞKOLSUN ESKİDEN NE GÜZEL KÖFTE VE PATATES GİBİ NE BİLİM LOREL İLE HARDİ GİBİ ZEKİ İLE METİN GİBİ HEP BİRLİKTE TAKILIRDIK ŞMDİ YAN YANA DURUNCA BİLE KATLANAMİYON BANA. DOĞRU DÜRÜST Bİ ARKADAŞIM YOK BİLİYOSUN BUNU...

HADEE HADEEE!!

YA Bİ SIKTİR GİT YA SEN BENİ İSTEMİYOSAN BEN SENİN ARKADAŞLIĞINI HİÇ İSTEMİYOM YAŞAA BAK." DURUYO MUSUN NAPIYOSUN SKİME KADAR. AL BAK SABO'LARIM VE BENİ İLERLETEN BIÇAKLARIMLA GAYET MUTLUYUM BEN

SANKİ BAŞKA ARKADAŞ BULAMAM AYRICA... SALAK YAA.

SALAK! SALAK!

KLOP KLOP

CIRT CIRT CIRT

HÜRRR...

ÖHÜRM... ERSİN NABER?

HA!.. Dİ BE ABİ NOOLSUN ...İŞİ YETİŞTİRMEYE ÇALIŞIYOM. SEN NAAPTIN?

...YAPARSIN SEN YAPARSIN. ŞU PİYASADA SENDEN ÇALIŞKAN VAR MI MINA KOYM. YAPARSIN SEN...

O NEYMİŞ LAN ÖYLE OHA!..

...BAK ERSİN BİLİRSİN BEN HEP DOĞRULARI KONUŞURUM. ÖYLE DİYOŞAM ÖYLEDİR VALLA BAK... MAŞALLAH YAA...

ABİ SAÇOL DA NE ALAKASI VAR ŞİMDİ.

TAA PEŞİMİŞ KELLEDEN BERİ TAKİP EDİYOM OĞLUM BEN SENİ..

Bİ RABİRT KRAMP Bİ ERSİN KARA BULUT YANI DAHA NE OLSUN.

...DUR ABİ YAA... NEYSE BEN DE BA ÇAY ALİYİM LAN FECİ UYKU BASTIRDI.

ALTABİ LAN AL!.. BEN DE EŞLİK EDİYİM. MUTFAĞA KADAR SANA... BİLİYOSUN DERSİDE EN ANLAŞTIĞIM ADAM SENSİN, RAKİ, METALİKA BEKTU DI FİKUR, YETMİŞLER POP, PÜÜÜ SAY SAY BİTMEZ İYİ ARKADAŞLIKLAR ORTAK NOKTALARDAN DOĞAR BİLİRSİN.

NOLUYO MINA KOYİM YAA.

NEY ERSİN'CİM BARDON DU-YAMADIM.

HAKLISIN DİYOM HAKLISIN..

KLOP KLUP...

Dİ Mİ BENCE DE.

AA..MEMO NOLUYO LAN? NAAPIYON?

HİÇ DURUYOM.

YA BIRAK ŞU SALAKLIĞI ERSİN'CİM YAA.. HADİ BİZ ÇAY ALALIM SANA HADİ...

DURUYON MU NİYE?

İYİ GELİYO.

HADİ YAA CİDDİ MİSİN?

ÇOK İYİ ÇOK.

...DUR LAN BEN DE DURİYİM O ZAMAN BİRAZ. ÇİZMEKTEN BENİM ARMUT GİBİ OLDU MINA KOYİM!

DUR DUR... İYİ GELİYO...

BÖYLE ELİMDE BARDAKLA DURSAM OLUR Dİ Mİ?

OLUR OLUR.

AMA BEN SENİN GİBİ ÖYLE MAL MAL İLERİYE BAKIP DURMAM MEMO SÖYLİYİM ŞİMDİDEN "HUMM" DİYE GÖZLERİMİ KAPATIP BÖYLE CİDDİ AZ DA SİNİRLİ GİBİ DURURUM OLUR MU ÖYLE?

HER YİĞİDİN BİR YOĞURTSLE YİYİŞİ VARDIR DOSTUM NEDEN OLMASIN.

"HUMSSLE" O ZAMAN...

YA SKTRİN MINA KOYİM YAA.. ADAMA O KADAR BEKTU DI FİKUR DİYOM, ORTAK NOKTA, ARKADAŞLIK, KAVRAMI DİYOM GİDİP ŞU KAZAN TİLKİSİYLE DURMAYI TERCİH EDİYO...OHA BEE BENİM SANKİ OLMUYCAK KAFAMA GÖRE Bİ ARKADAŞIM... RRAMİ YİYİN SİZ BENİM RRAAM!...ARKADAŞLIĞINIZA KALDIM SANKİ Sİ....

CUIP CUP CUIP CUIP

KLAP KLOP..

HİSS YİĞİT NABER LAN UYUYUN MU GEL ŞURDA MUTFAKTA ÇAY SİGARA LAFLAYALIM BİRAZ.. SEN BİLMEZSİN TAA LEMANDAKİ İLK GÜNLERİNDEN BERİ SENİN BAŞARINI HAYRANLIKLA TAKİP EDEN BİRİ VAR KARŞIN...?? HİSS YİĞİİT!

DIP DIP

Hİİİİİİİ

DRANK DRUNK

OH-HAA BEE DAHA BAŞLAMADAN BİTİRDİ ÇAANIM ARKADAŞLIĞI AYI YAA, DAHA BAŞLAMADAN YAAA..BU KADAR DA OLMAZ YAA. HIK!

MINI.. TÜNÜ SKYİM BU NE YAA.. OFF...

KLOP KLUP..

BARIŞ NABER?

AA ÇANIM NASISIN?..

...ÇANIM MI? AAA..EHEHE ULAN BARİ NE GÜZEL Dİ Mİ. BU KADAR KISA SÜREDE BİZİM KADAR YAKIN ARKADAŞ OLABİLEN YOKTUR HERALDE HA? TAA PEŞİMİŞ KELLEDEN BERİ TAKİP EDİYODUM OĞLUM BEN SENİ.. BU MÜTHİŞ YETENEKLE Bİ GÜN AYNI DERSİDE ÇALIŞABİLCEM Mİ ACABA, DİYODUM HEP KENDİ KENDİME, VAY BEE...

OHA ABARTMA LAN..GİTTİM GİBİ YAZIYO DUM O ZAMANLAR. SAÇOL AMA YİNE DE...

...AHH AHH.. MÜTEVAZI İŞTE Bİ DE ...GERÇEK SANATÇI BU DİL DE NEDİR ABİ BU DİL DE NEDİR?

...GEL LAN İKİ DAKKA ÇAKLIŞMA DA ÇAY FİLAN İÇİP MUHABBET EDELİM BİRAZ.. EEE DERSİ DIŞINDA NAPIYON LAN... AAA... BU AKŞAM PEYOTE'YE GİDELİİİM! ENGİN FİKİRLERİNLE KAFAMI AÇARSIN HEM RAKİ FİLAN NE DERSİN?

...AA OLUR LAN İÇİP İÇİP KAVGA ÇIKARIRIZ...HADİ GEL BİRİNİ ÇOK FECİ DÖVELİM BU AKŞAM.

KLAP KLOP

AA MEMO? NİYE DURUYONUZ LAN ÖYLE.

İYİ GELİYO.

İYİ Mİ GELİYO?! HADİ YAA..AA ÇOK İLGİNÇ LAN.

...YA ÖF BIRAK ŞUNLARI BA RIŞCI AY. GEL BU TARAFA DOĞRU YÜRÜYELİM...

LAN YÜRÜ!! Bİ BOKTA İLGİNÇ GELMESİN. HEMEN İLGİNÇ. NESİ İLGİNÇ DURUYOR İŞTE ÖYLE MINA KOYİM. YÜRÜ HADİİ...TAM ARKADAŞIMSIN BULUNULUM HAYATTA KAPTIRMAM KİMSEYE... BARIŞSAK HADİ CANIM, AŞŞADA Bİ YERDE İÇELİM ÇAY..

...AA HADİ TÜNELİN ORAYA GİDİP SOKAKTAN GEÇENLERE SATAŞALIM..

KUP KUP

AA..FIRAT! BURDA MIYDIN LAN SEN?..BEN DE SENİ ARIYODUM!

ŞMDİ GELDİM ABİ.. HAYROLA?

...BİSİY PAYASOĞAKTIM OĞLUM SENLE GEÇEN GÜN BİSİY OLDU FECİ İÇİME ATTIM... SENLE KONUŞURSAM KAFAM DAĞILIR BELKİ. BİRAZ YAKIN ARKADAŞ OLARAK FİKİRLERİNE İHTİYAÇIM VAR... ŞMDİ HANİ ÇOK DÖVMEK İSTEDİĞİM Bİ ADAM VARDI GEÇENGİN SÖYLEMİŞTİM HATIRLATIRSAN.

GEL ABİ OTURALIM SÖYLE, BEE?

KOP KUP KOP..

CICCIII...

HORREZZ

MIYAHHHH...!! CICCIII...

Akşamsefası

Akşamsefası

HAYVAN BİLİNÇ

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Yeni yeni tik'ler edindim... İki dakkada bi gözüme dilimi de dedirip öf? kalem uzuru göğsünde açıyom bebek.

ÇIT! ÇIT! ÇIT!

Hayatıma heyecan katsın diye pencereleri jaluzi kaplattım bebek.. Kattı mı? Kattı.. şu lavukkim lan?

Çayı kıtlama içmeyi bıraktım, artık tavşanlama içiyorum bebek... Patent başvurusunu bile yaptım.

VEVVİİ...

Gece barda bi kızı sen sanıp sırtını öptüm.. Sabah uyanınca anladım sen olmadığını bebek...

Ne zaman azgın bi boğa gibi yatakodamıza girsem, vahşi bi panterçibi üstüme atlarhanı özlüyorum.

MÖÖÖÜÖÖ!!

Burak gibi hafızam zayıfledi... Herşeyi unutmaya başladım, ama seni unutmıcam bebek...

ALLA ALLA?

NİYE BAŞLAMIŞTIM BEN BUNU?

Dedem internetin piçi gibi oldu iyice... Komik vidyo izletçem diye ödümü bokuma kattı pismoruk.

CIEAAAAA!

HANAN!

Akrobat lambanın yayı yalama oldu, durduk yere beni de paranoyak yaptı tabiatını sttimi eşyası.

Yeni badanalı duvarlara iz yapmasın diye sinekkere vurmuyom, tatlı dille ikna edip sütlüyom evden.

UUUÇ UUUÇ SİNECİK ANNEN SANAAA BOOK ALACAK

BIZZZZZ

Buzdolabı karlanma yapınca fişini çekip kitaplık yaptım bebek. Zekiyim dimi pratikte?

İstiklal Caddesi robocoplarını görünce her şeyi ben yaptım diye bayırasım geliyo bebek...

GURK!

Nerden duymussa "Köbe manzaralı ev" isterim diye tuttu dedem... Dede işte, ne görse istiyo bebek.

BANA NEAA!

TUMP! TUMP!

Attığım taşa üşüşen yarasalarla oynamaya dalıp eve gitmeyi unuttur oldum bebek...

EHE!

Bi otogar tuvaletinde şahit olduğum manzara yaktı beni.. Çook çok uzak diyarlara bilet alasım gelbi.

ÇAKK

IGHHSSS

Dedemin emri üzerine hayvan gibi demirdöküm sobayı çatıya çıkarırken belim kaydıhhggh bebek.

KIRT!

Toynak gibi tırnaklarına manikür pedikür yapmadan göndermedim dedemi Cuma namazlarına...

KIVIRT! KIVORT!

AHMET CAMBAZ

DÜŞÜNDÜM Kİ HER MASAYA BİR ÖZEL HAZIRLAPİŞİM MANİK GERİ DÖNÜŞÜM KUTULARINDAN KOYARSAK, İNSANLAR DOKUNDUKLARI SUSAMLARI İÇİNE ATAR. HEM ZİYAN OLMAZ. HEM DE TEKRAR KULLANMA ŞANSINIZ OLUR...

SİMİ SAR

SİFTAHI BEN YAPIYORUM, HAYDİ HAYIRLI OLSUN EHEH...

...

PIT

KUŞBURA BAKMAYIN GENÇLER, BEŞ KİŞİ ALAMIYORUM.

BİLİYODUM BÖYLE OLUCAĞINI YA.. O ZAMAN BİZ ŞÖYLE BUNA BİNELİM, SİZ İKİNİZ DE BAŞKA BİR TANE DURDURUN...

GRUBUN BEYNİSİN DİYE HER KARARI SEN VERİCEN DİMİ... HEM İKİ KİŞİ FAZLA PARA VERİRİM BEN!..

BİZ DİĞERİNE BİNERSEK BU GRUP DAĞILIR SÖYLİYİM...

HANFENDİ BUYRUN, KARŞI MASADAKİ BEYİN İKRAMI...

AYI MISIN OLUM LAN TANIMADIĞIN KADINA KUŞBURNU İSMARLANIR MI

NE SEVER NEDEN BİLİCEM ABİ AKLIMA BİR AN O GELDİ İŞTE... BAKIYO MU SEN ONU SÖYLE...

BAKMIYO...

1

SİZ GÜVENLİĞİ HALLEDİN, BEN DE CAMDAN GİRİP ETRAFI TARIYCAM...

ANLAŞILDI TAMAM...

2

GÜP

OLMADI YAA...

BEN DE DİĞER ÖĞRETMENLER GİBİ TAKIM ELBİSE GİYMEK İSTİYORUM, MÜDÜR BEY, BU HERİF YÜZÜNDEN EŞOFMANDAN TİKEİNDİM...

İYİ Kİ BEDENCİ OLMUŞUZ OLUM, EN RAHAT BİZİZ LAN..

VERMEYİN ŞU İPİ ELİNE YAA...

BÜTÜN ÇARPIŞMA İPEK & BURAK

KİTAPÇILARDA

6. BASKI

FIRAT

Akşamsefası

Aksamsefası

gelen kutusu

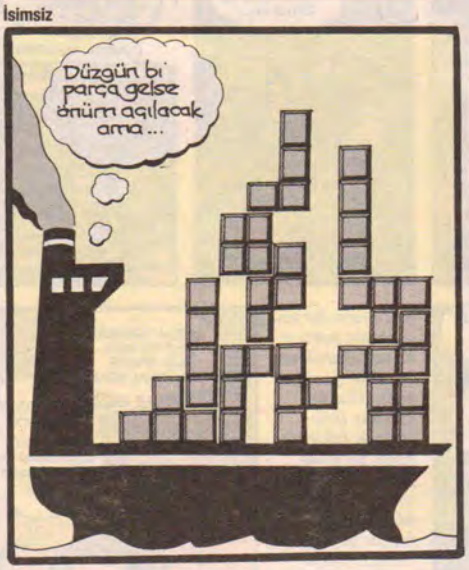

Ömer GÖKSEL

İsimsiz

Betül YILMAZ

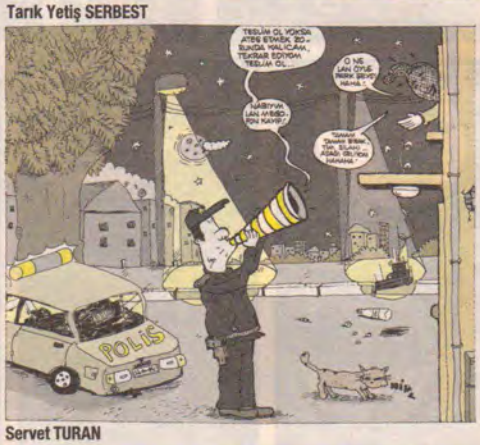

Hakan KURTAŞ

Tarık Yetiş SERBEST

Servet TURAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi I 29 Nisan 2009 I Sayı: 087
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktuğ (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kadınların bir yaşı geçtikten sonra ne kadar cesaretli ve ne kadar acımasız olabildiklerini gördüm. Hele kenarda bekleyen bekâr bir kadın yakını varsa tüm enerjilerini onlara koca bulmaya harcar bu yengeler. Tanıştırıldığım sarışın yeğen ile şaşılacak kadar kısa sürede yatağa ulaştık. Keyfim yerindeydi. Ama o son geceki telefon tüm ereksiyonu aldı götürdü.

SON

06 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/19 No: 088
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75TL.

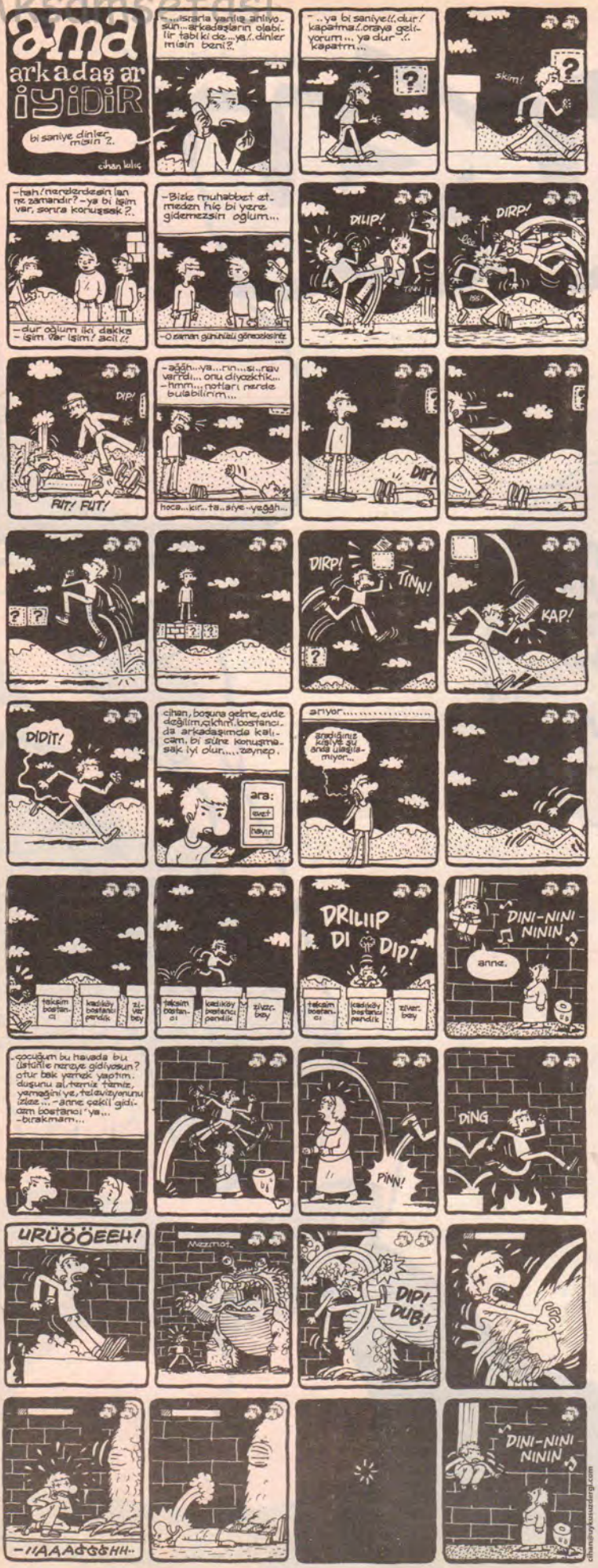
UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Kabinede revizyon yapıldı.

Akşamcafe

Son bir ayda 1500 kişinin işten çıkarıldığı Adapazarı'nda bir hastane işten çıkaracağı 29 kişiyi sınavla belirledi.

Türkiye'nin her yerinden "işsizlik" ve "borç" intiharlarıyla ilgili haberler geliyor.

KAÇ YIL OLDU?

- Mahsun Kırmızıgül'ün "*Urfalılar rakçılara parmak atar*" açıklamasından sonra Urfalılar Mahsun'un CD'lerini yakalı **3 yıl**...
- Bir vatandaş, "Atatürk'ün 1925 yılında çıkardığı tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması, büyücülüğün, falcılığın yasaklanması kanununa ters düşmektedir." gerekçesiyle "Sihirli Annem" dizisini RTÜK'e şikayet edeli **5 yıl**...

- Esra Ceyhan, Sabah gazetesindeki köşesinde, sabahları uyandığında güneşe "*Ay sen yine çıktın mı, yine parlak mısın, sıcak mısın, akşama kadar hep öyle kal emi, canım benim, sarıcığım*" diye seslendiğini açıklayalı **6 yıl**...
- İstanbul sokaklarında kartopu oynanması yasaklanalı **74 yıl**...
- İlk mizah dergisi Diyojen yayınlanmaya başlanalı tam **140 yıl** olmuş.

ÖĞRETMENİM CANIM BENİM

Avrupa Birliği'nin desteklediği "Çevremiz ve kültürümüz" isimli resim yarışmasını 14 yaşındaki İlknur Karaaslan kazandı. Ödül olarak İlknur'la birlikte yarışmaya katılan 10 öğrenci İtalya'ya davet edildi. Ama İtalya seyahatine İlknur ve arkadaşları yerine projeyle alakası olmayan bazı öğretmenler ve onların çocukları gitti. İşbilir öğretmenler, 1 hafta süren gezi dönüşü İlknur'a İtalya'dan aldıkları bir kurşun kalem hediye ettiler. Okul müdürü konuyla ilgili konuşmak istemedi, çünkü İtalya'dan henüz dönmüştü ve yorgundu...

Akşamcafe

Aksamsefasi

Tatil ilan edilen 1 Mayıs'da, İstanbul Emniyeti 27 bin polisle 'görev' başındaydı.

Kabine değişti. Bu son Kemal Unakıtan çizişimiz olur inşallah! Güle güle Unakıtan!

Deniz Fenerinde Çeviri Skandalı

Deniz Feneri davasıyla ilgili Almanya'dan Türkiye'ye gönderilen dosyanın "halen Türkçe'ye çevrildiğini" söyleyerek basını oyalayan eski bakan Şahin'in doğru söylemediği ortaya çıktı. Alman yetkililer, dosyanın ikili anlaşmalar gereğince "her zaman olduğu gibi" zaten Türkçe olarak gönderildiğini açıkladı.

Sayın eski bakanı tebrik ediyorum. Vaveyla eden, bu ne rezillik, diye nidalar savuran dar görüşlüleri de esefle kınıyorum. Bir şey Türkçe diye, başka bir dile çevrilemez mi? Orhan Pamuk, Yaşar Kemal ve Cansu Manken Vahe'nin kitapları dünya dillerine Türkçe'den çevriliyor. Bir şeyin Türkçe olması, çevrilmeyeceği anlamına gelmez bu bir. İkincisi, bu Alman makamlarına güven olmaz, bakanımız doğruluğunu kontrol etmek için bir Almanca'ya çevirip oradan tekrar Türkçe'ye çevirtmek istemiş olabilir. Tabii güvenilmez derken makamları kastettim, yoksa çilekeş Alman halkını tenzih ederim. Hem hatırlarsanız onlar yenildi diye biz de yenilmiş sayılmıştık, şimdi de onlar yargıladı diye biz de yargılamış sayılıyor olabiliriz, onu da düşünmek lazım.

Barış UYGUR

Kendini iyice kaybeden insan

İstanbul Valisi Muammer Güler, 1 Mayıs kutlamaları sırasında ele geçirilen "suç aletleri"ni bir basın toplantısıyla sergiledi. Vali, "suç aletleri" olarak sergilenen kaldırım taşları ve gaz maskelerinin arasında duran bir adet 'yarım limon' için örgütlerin ne kadar hazırlıklı olduklarının bir göstergesi olduğu yorumunda bulundu...

1 MAYIS!

1 Mayıs gösterileri sırasında İstanbul Feriköy'de telaşlı bir telsiz anonsu duyuldu: "Gaz bombası bitti acil gönderin!" Acil gaz bombası takviyesi yapılan Feriköy'ün hemen yanındaki Bomonti'de, takip ettiği göstericiler ara sokaklara kaçan bir panzerden yapılan anons ise bambaşkaydı: "Kaçmayın ulan. Kaçmayın, gelin, kaçmayın"...

DOĞRUDUR

Akdeniz Üniversitesi'nde geçen yıl meydana gelen kavgada rastgele ateş eden Ömer Ulusoy'un kullandığı silahın bir gaz tabancası olduğu anlaşılınca, Ömer'in avukatı nefis bir savunma yaptı: "Ulusoy arkadaşındaki dövme ve kazıttığı saçlarıyla itici görünüyor ve bence tipi nedeniyle cezaevinde yatıyor..."

SE Refe

Ali Atıf Bir, köşesinde "Türkiye'de çeşitli ihmaller ve çatışmalar nedeniyle binlerce ölüm varken en önemli olayımız 'kesik baş' cinayeti mi yani?" sözleriyle Münevver Karabulut cinayetiyle ilgili sürekli haber yapan medyayı eleştirir. Cinayeti işleyen Cem Garipoğlu, Hayyam Garipoğlu'nun yeğenidir, Burgaz Rakı Hayyam Garipoğlu'na aittir ve kahramanımız Ali Atıf Bir de Burgaz Rakı'nın marka danışmanıdır. Olaylar gelişir...

DÖRDÜNCÜ FACİA

"Mengenli köylü kızı İstanbul'a geldikten sonra kabak çiçeği gibi açılmış. Kendisine bir sevgili bulmuş. Sonra başı bir yerde, vücudu başka bir yerde bulunmuş. Katil bir türlü bulunamıyormuş. Bu işte üç facia var. Bir, kızın feci şekilde öldürülüp parçalanması; iki, köy kızı iken aşırı şekilde açılıp saçılıp serbestleşmesi; üç, katilin bulunamaması." Milli Gazete Yazarı Mehmet Şevket Eygi'nin Münevver Karabulut'un öldürülmesiyle ilgili analizini okudunuz...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- MHP İstanbul Milletvekili Meral Akşener askıya alınan kolunu açıkladı: "Evde temizlikçi kadın yerleri ve halıları silerken bezi sulu bırakıyordu. Ben de ona bez nasıl sıkılırmış göstereyim dedim..."
- Binbir Gece dizisinden Halit Ergenç, "Karada ya da suda fark etmez, 5.5 dakika nefesimi tutabiliyorum." dedi.
- Tan Sağtürk katıldığı bir programda kadınları anlattı: "İyi ki de varlar. İnanılmaz bir komplikasyon. Sebebi çok anlayamadığımız başka düşünce biçimleri, alternatif düşünce biçimleri. Erkeğin dışısı kadın değil sanki. Başka bir yapı, yani birleşmeyen bir yapısı da var..."

FIRAT BUDACI

Aksamsefasi

Akşamsefası

30 yaş bunalımı... dayım ama doğduğumuz yıl sayılmıyor!? = değilim...

KIZLA GEZDİĞİNE GÖRE SEN DE KIZSIN DEMEK Kİ... NABER LAN KIZ... EHE EHE...

EHİN EHİN EHİN

32 YAŞINDAYIZ RECEP NE OLUR DUR ARTIK!

SEVENLERİ

İŞİMDEYİM G.

ümüt sarıkaya

AYIRMAŞINLAR

GÖVEL ÖRDEK

Biz TRAKYA BİRLİK kullanıyoruz ya siz?

madonna'nın cüzi grubu

AŞILIK KAVİ HANDAN

ERGEN

ŞEKERİM SU MİSAFİR

ŞEKERİM SU MİSAFİR

ŞEKERİM SU MİSAFİR

Aksamefesi

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Aslını isterseniz ne kadar özensem de, arada bir dergilerinde, web sitelerinde şöyle bir dolanıp iç geçirsem de "hi-fi" saplantısı kazanmadığım için sık sık kendimi tebrik ediyorum. Hayır, neticede 80'li ve 90'lı yıllar boyunca çok kötü kalite müzik dinledik, yurdumuzda hemen hiçbir doğru dürüst ecnebi albüm satılmadığı için kopyanın kopyası kötü kayıtları, nadiren Sony genellikle daha dandik volkmenlerde, bir de üstüne üstlük neredeyse kullan at diyebileceğimiz kulaklıklarla dinleyerek bugünlere geldik. Belki biraz da o yüzden binlerce dolarlık ses sistemlerinden bahseden dergiler çok manalı gelmiyordur. Ama şimdi açık konuşmak lazım, bütün bu uzak durma işinde kafayı "hi fi" ile bozan arkadaşların genellikle müziğin kendisinden çok fazla bahsetmemeleri de bunda rol oynamıştır. Hayır, on beş bin dolarlık müzik tesisatın var, anladık da, yine dönüp dolaşıp Serdar Ortaç dinliyorsan inan bana o on beş bin dolarla çok daha hayırlı işler yapılırdı. Hatta bu hayırlı işlere Serdar Ortaç'ı bizzat eve getirip şarkı söyletmek bile dâhil olabilir.

■ Rahatına fazlasıyla düşkün bir insan olduğumu herhalde akıl fikir ofisinin daimi ziyaretçileri şimdiye kadar anlamışlardır. Peki, soruyorum, sadece ben miyim hala otomatik ütü yapma makinesi icat etmedikleri için bilim adamlarına mucitlere kızan? -Ne buldun bugün laboratuarda? –Kameralı kol saati. –Geç. Sıradaki gelsin. Ayrıca yeri gelmişken söyleyeyim, şu birden fazla nesneyi tek nesnede toplama işi can sıkmaya başladı. Binbir özellikli telefon istemiyorum kardeşim senden, tam otomatik ütü yapma makinesi istiyorum. Hesap makineli saat iyiydi, heyecan vericiydi ama sonradan azıttınız ulan. Ütüyü çözün önce.

■ Ispanak sadece bir başlangıçtı. Yıllarca "içinde demir var" yalanı ve Temel Reis takviyesi yüzünden bir çocukluğu ıspanak yiyerek geçirdik. Bilen bilir, eşeğin biri Ispanak'taki demiri hesaplarken bir iki sıfır fazla yazmış, yıllarca içimiz dışımız ıspanak oldu. Hayır, aslında severdim de ıspanağı ama işte beklenti yükseldiği için gerçekle yüzleşince soğudum ıspanaktan. İşte bu Ispanak felaketinden sonra dün öğrendim ki Patlıcan da tamamen faydasız haybeye bir sebzeymiş. Severdim yahu ben patlıcanı? Yalanmış yediğim binlerce karnıyarık. Hayır, yine bilimcilere kızacağım o olacak. Bir keşfiniz de işe yarasın, sevindirsin bizi be arkadaş? Ayrıca Kereviz ve Pırasa bu kadar faydalıyken canım patlıcanın faydasız olmasını bir hayli adaletsiz buluyorum. Ama umudum tükenmedi, herhalde bir bilimci de kereviz'in aslında bir faydası olmadığını bulur.

■ Ne olursa olsun, yaşamaya mecbursun diye şarkısı var Bulutsuzluk Özlemi grubunun. Bana bu kadar demokratız, hürriyetçiyiz diyen orkestranın insana en çok kendisini ilgilendiren bir konuda dayatma yapması bana garip geliyor. Diğer yandan Mostar köprüsü yıkıldı diye hayatına kasteden adam da bırak kastetsin. O duyarlıkla zaten çok yaşamaz o abi. Artı, yok efendim cinayetler işleniyor, açlık ve gözyaşı var, dünya şu kadar berbat dedikten sonra dayatma bari adama yaşamayı. Benim bildiğim insana "abi hayat güzel aslında, bak yeşil yapraklar var ne hoş" falan denir, öyle ikna edilir yaşamaya. Ama sen hem adama "hayat çok berbat" diyorsun hem de "illa ki yaşayacaksın" diye dayatıyorsun. Ne bileyim, insan "hayat bak şu kadar kötü" cümlelerinden sonra "yaşayacaksın da ne olacak" denmesini bekliyor. Ha bana sorarsanız mecbur olmasanız da yaşamak güzel şey. Ağaç var, yeşil yaprağı var. Fena değil en azından.

■ Rakamlara takılmamak lazım. Ben bu 80'ler partisi, 90'lar eğlencesi hikâyesinin, "60'lar ne şahaneydi", "70'lerden sonra müzik yapılmadı" versiyonlarıyla büyüdüm. Hakikatten de 80'lerin sonu, 90'ların başında "Hacı 1979'dan sonra yapılmış hiçbir müziği dinlemem, ne varsa eskilerde var" diyen çok adam tanıdım. Ama şimdi bir fark var onu da belirtmek lazım, 70'ler 60'lar kafasına takılıp da o tarz geceler düzenleyenlerde pek öyle bir geçmişle dalga geçme durumu yoktu. Ha bunları neden yazıyorum, neyse ki 2000'ler bizi bu kepazelikten kurtaracak, onun için yazıyorum. Hadi 2010'lu yıllarda "2000'ler!" diye parti düzenlenir çok kasarsan da "10'lara özlem gecesi", "20'lere saygı duruşu", "30'lar partisi" biraz sakil durur. Hem şimdi 30'lar dersen işin içine hala 1930'lar karışabilir, Caz bant beklentisiyle giden adam olur, kavga çıkartır.

■ Uzaktan kumandanın icadı nereden baksan hepimize günde 200 kaloriye mal olmuştur. Yiğit, yürekli bir okurdan, bir ay uzaktan kumanda kullanmamasını, ay sonunda kaç kilo verdiğini bana bildirmesini rica ediyorum. Ama TV izleme alışkanlığı olan biri olsun, yoksa misal Umut'un televizyonu bile yok, zerre faydası olmaz.

■ Bana kalırsa bir insanın içine düşebileceği en kötü durumlardan biri kırk yılda bir denk gelse de çok şahane muhabbet edebileceğin bir şoförün taksisine binmek, lakin şoför arkadaşın seninle muhabbet ederken yolu şaşırıp taksimetrenin iki katına çıkmasına neden olmasıdır. Tamam, en kötüsüdür demiyorum ama en kötüler arasında ilk sıralara oynar. Hayır, adama kızıp bağıramazsın, parayı eksik ödemeye de kalkamazsın, şeker gibi adam neticede, kısa da olsa bir dostluk kurmuşsunuz.

■ Arkadaşım bakar mısın? Şeklinde seslenildiyse bilin ki pek de arkadaşça bir sohbet beklemiyor sizi. Tıpkı "birader!" ünlemlerinden sonra pek kardeşlik yaşanmayacağı gibi. Bu riyakarlık canımı sıkıyor. Üç gündür uyuyamadım.

■ Cebin icadını ayrıca merak ediyorum bakın. Hangi mübarek insan akıl etmiş de, "yahu bu esvaplarımızda içine bir şeyler koymaya bölümler olsa" demiş bilmiyorum ama tarihin en hakkı yenen mucitlerinden biri bence odur. Diğeri de herhalde oral seksi keşfeden arkadaş. Hayır, nasıl aklına geldi? Herkes için hayırlı bir uygulama. Tebrik ediyorum.

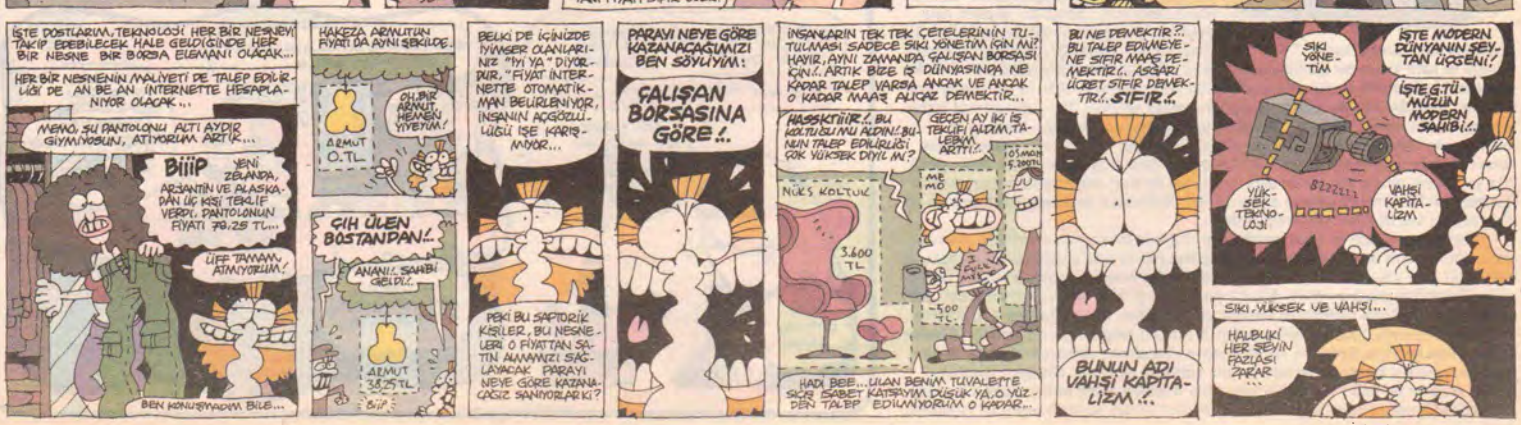
■ Isparta biliyorsunuz gülleriyle tanıdığımız daha doğrusu benim bütün cahilliğimle gülden başka bir numarası var mı yok mu bilmediğim bir ilimiz. Bence gülle anılmak güzel, gül de güzel ama kimse kusura bakmasın gül suyuna soğuk yaklaşıyorum. Hayır, kesinlikle ideolojik değil bu tavrım, tam aksine gül suyunu çok seven, gül suyuna hürmet eden, gül suyu olmadan yapamayan arkadaşların bu sevgisinin ideolojik olduğuna inanıyorum. Yahu çok düşündüm taşındım, belli bir ideolojinin ya da yaklaşımın artık her neyse mütemmim cüzü olmuş bu gül suyu hadisesi, bana kalırsa yanlıştır. Eminim ki dışarıda o ideolojiye yakınlık duyan ama gül suyu yüzünden kendini uzak tutan hiç olmazsa bir on on beş kişi vardır. Buradan Ispartalı arkadaşları tenzih ederim, onların sevmek için bambaşka nedenleri olabilir tabii, zaten Ispartalı dediğin yiğittir, merttir, tuttuğunu koparır, attığını vurur, bambaşka olur (Bakın o kadar övdüm tepki maili gelmesin diye); onlar sevebilir.

Not: İlgilenen arkadaşlar bu ayki Toplumsal Tarih dergisinde, 1 Mayıs münasebetiyle yayınlanan 1886 Haymarket Trajedisi'yle ilgili yazımı okuyabilirler. Tabii dergideki diğer tüm yazılar benimkinden daha önemli ama ben tam da bir küstahçasına oturup kendi yazımdan bahsediyorum, sanki "daha önce almasanız da olurdu ama şimdi ben yazdım alın" der gibi. Utandım bak. Siz en iyisi bu ay almayın, daha sonra yazımın çıkmadığı diğer sayıları alırsınız. Hah, bu oldu gibi.

İFLAH KAŞINMAK YAZIM...

Akşam Postası

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

PEŞİMDEN KOŞAN PİRİNÇ TANELERİ

*"Oku bakalım" diyor. Okumaya başlıyorum. Surenin ortalarına doğru parmağını burnuna sokarak karıştırmaya başlıyor. Aynı anda ben de sureyi karıştırmaya başlıyorum. Derinden gelen bir sesle "Baştan oku!" diyor. Parmağı hala burnunda. Sonra çıkarıp bakıyor. Mahallenin camisindeyiz. Fatiha suresini okuyorum. Parmağının yanına bir parmak daha alarak tekrar dalıyor burnuna. Bir süre uğraşıp ani bir hareketle bir şey koparıyor. Çıkanı ben de merak ettiğim için farkında olmadan okumayı kesiyorum. Parmaklarını havaya doğru kaldırıyor. Bir burun kılı. İki parmağı arasındaki kılı beraberce inceliyoruz. Kılın arkasında caminin muhteşem kubbesi gözüküyor. " Niye sustun, oku" diye bir ses duyuyorum. Elinde kıl, kafasını bana çevirmiş beni tekrar uhrevi dünyaya davet ediyor. Baştan alıyorum. Parmaklarını silkeleyerek kılı atıyor. Kutsal kıl, cami halısının desenleri arasında kayboluyor. Surenin sonunu bir türlü getiremiyorum. Kulağımı biraz önce burnunda gezinen parmaklarıyla eziyor. Sonra asılmaya başlıyor. Bir yandan da "Ezberin noksaan, ezberin noksaan" diye tekrar ederek asılmanın kuvvetini gittikçe arttırıyor. Galiba kulağımı çekip koparacak halıya fiskeleyecek. Çekiş gücü azalsın diye kafamla kulağımı takip ediyorum. Kafam "ezberin noksaaan" tekrarları arasında daireler çizmeye başlıyor. Bir çeşit zikir bu. Daha 7 yaşındayım. "Noksan" kelimesini ilahi bir şeyler sanacak kadar küçüğüm. Normalde küçük bir kulun kulağını koparan bu adamın taş olması lazım. (Bence o gün koptu o kulak. Koptu ve bir mucize gibi yeniden çıktı.) "**Bu sureyi ezberlemeyen cayır cayır yanar**" diyor. Sonra kovalıyor beni. Koşarak çıkıyorum camiden. Bir kulağım noksan eve kadar hiç durmadan koşuyorum...*

O gün evdekilere başıma gelenleri anlatmadım. Zaten camide kursa gittiğimden haberleri yoktu (mahalleden bir arkadaşa ve kafasındaki takkeye özenmiştim). Kulağı halıda bıraktıktan sonra bir daha da uğramadım. Yine de o akşam sureyi dudaklarımı pıt pıt oynatarak ezberlediğimi hatırlıyorum. Hocanın sonu cayır cayır yanmaya varan tehdidi bir kabus gibi çökmüştü üstüme. 7 yaşında bir günahkâr olmak istemiyordum...

Bir çocuk tehdit edilmeye mahkûmdur. Çocukluğumda etrafım evlatlarını "Öl iyim de kurtulun" diye tehdit eden annelerle doluydu. Anneler çektikleri ızdırabın anlaşılması için ölmeyi göze alıyorlardı. Tehdit etmek çok yaygındı. Tabakta kalan pirinçler peşimizden koşuyordu, terli içilen sular bizi ateşler içinde kavuruyordu, dışarıdan bir şey yersek ishal olacağımız, bir yere tırmanırsak düşeceğimiz iddia ediliyordu. Daha küçük yaşta olanlarımız için doktorlar iğne yapmak, polisler alıp götürmek için kapıda hazır bekliyorlardı. Tehdit çeşitleri bir şeyi 'yasaklamak'la, 'evden atmak' arasında geniş bir yelpazedeydi. Bazı tehditlerse tanımsızdı. Mesela bir arkadaşım "eve dön" çağrılarına kulak asmayıp ısrarla top oynamaya devam edince, annesi tarafından "Hasta olursan akşam sana hap yok!" cümlesiyle tehdit edilmişti. Arkadaşım hapsız kalacağını bile bile oynamaya devam etti. Tehditler peşimizi hiç bırakmadı. Yaşımız ilerledikçe şekil değiştirerek ve kendini gizleyerek daha profesyonel hale gelmeye başladı. Çocuklukta ve ergenlikte bizleri tehdit eden büyüklerimize, sonraları aynı yaşlarda olduğumuz bir grup daha eklendi: Sevgililerimiz...

"Akşam makarna yaparız" dedi. "Tamam" dedim. "O sostan da yapar mısın?" dedi. "Yaparım" dedim. Yanağımdan öptü. Sevgiliğimiz, makarna yapmanın bile ayinsel bir neşeye dönüştüğü evredeydi. Çok iyi sos yapan modern bir erkek olarak gururla elimi omzuna attım. Telefonum çaldı. Arayan bir arkadaşımdı.

"Akşam çıkıyoruz" diyerek, normalde derhal koşarak yanlarına varacağım kadroyu saydı. Kolumun altında makarna yemek için sabırsızlanan bir kadın olduğu için bir an duraksadım. "Duruma bir bakayım da, ben seni ararım" deyip telefonu kapattım. Arkadaşıma "durum" demiştim ve şimdi ona bakacaktım. Baktım. Durum da benim yüzüme baktı ve "Kim o?" diye sordu. "Arkadaşlar toplanıyormuş da..." dedim. Sesimde "Amaaan, bana ne" diyen bir hava vardı. Oysa içimde eski dostların vaat ettiği, kahkahalarla çınlayan, alkolle sulanmış topraklara doğru koşma isteği devasa boyutlardaydı. Makarnaysa bir anda ima ettiği aşkın çok uzağında basit bir hamur işine dönüşmüştü. Durum, o an için dünyanın en zor sorularından birini sordu: "Gidecek misin?" Bunun gerçek bir soru olmadığını biliyordum. Cevabın "Yok canım, ne işim var" tonunda ve makarna ayinini zirvedeki yerine iade eden kalitede olması gerekiyordu. Yapamadım. O an aşkı beceremedim ve "Aslında çok oldu çocuklarla buluşmayalı..." dedim. (Arkadaşlarıma, "çocuklar" diyerek hala buluşmayı küçümsemek için debeleniyordum.) Bir suskunluk oldu. Sonra Durum, "Gidecek misin?" derken takındığı sevimli yüz ifadesini, sıkıntılı ve hafif kızgın bir mimikle değiştirerek "**Sen bilirsin, istiyorsan git**" dedi. Bu cümledeki kelimelerin direkt anlamına kapılıp arkadaşlarına koşan bir saf olmayı çok isterdim. Ama durum öyle değildi. Sevgilim seçenek verirmiş gibi yapıp aslında hiçbir seçenek bırakmıyordu. Ağzıyla "Sen bilirsin, istiyorsan git" derken, tonlama ve mimikleriyle "Ben bilirim, burada kalacaksın" diyordu. "İstiyorsan" kelimesindeki 'tehdit', hemen arkasından gelen "git" kelimesini defalarca bıçaklıyordu. Belki şimdi olsa yapamam, ama o gün bir iki defa 'gitmesem de olur' rolü kestikten sonra kanlar içindeki "git" kelimesini yanıma alarak gittim. Makarnayı ve sosu gerçekleşmeyen bir ilişki projesi olarak arkamda bırakıyordum...

Elbette neşe içinde bir gece geçirmedim. Peşinde bir sorunla ortamlara akan her insan gibi, ara sıra neşeli ataklar yapmaya gayret ederek ama genelde uzaklara dalarak boktan bir gece yaşadım. Makarnayı terk edip dudaklarından öptüğüm biranın tadı yoktu. Ortamdan erken ayrıldım. Eve bir hırsız gibi girdim. Onayı alınmamış bir gece geçiren her erkek gibi tedirgin ve tümüyle kuşkudaydım. Çıkardığım her ses, açtığım her ışık bir zulümdü. Salonun ışığını açtım. Masadaki tabakta çok azı yenmiş, '**dünden kalan**' pilavı gördüm. Sevgilim, beraber yapıp yiyeceğimiz makarnanın açtığı derin boşluğun ortasına koymuştu bu tabağı. Onu görmemi istiyordu. Gitmekle işlediğim günahı yüzüme vuran bir suç delüliydi bu pilav. Tabakta kalan pirinç taneleri beni tek tek tehdit ediyordu. Ve emin olun bu pirinç taneleri iki gün boyunca peşimden koşacaktı.

budaci@gmail.com

LÜBNAN-SURİYE GÜNLÜĞÜ

SARI ÇEKETLİLER

EMRAH ABLAK (Yaz Giz)

Şam-Tedmur-PalmiraZar-Rakka-Halep

gucci gucci

VAY BE

6.gün: 22-Nisan-2009 (Şam)

Türkiyede anlaştığımız gibi, 22 nisan günü Şam'da, Hicaz tren istasyonunun önünde ayhan, naim, selim ve kızılca'yla bulusuyorum... Ayhanla naim, motorla geldiler... Selim ve Kızılca uçakla gelip araba kiraladılar. Kalabalıklaştıkça bi ağırlık gelir böyle gezilerde.. Mal mal ne yapsak diye etrafa bakınırken bi adam geldi yanımıza.. "Turist misiniz, ne arıyosunuz" falan fıstık konuşurken akşam 8'için otelde sözlestik adamla... (Suriyede herhangi birine adres sordugunuzda, sizi yaka paça evlerine götürüp ikramlarla boğup, hediyelerle ugurluyolar..) 8 de telefon geldi "Lobideyim bekliyorum dedi bu adam.. indik.. Bütün otel personeli adamın önünde el pençe sıraya girmis.. Otelden ayrılıp evine gittik, ailesiyle tanıstık, annesi hristiyanmış, bayram nedeniyle paskalya yemeği yedik.. Sonra mezeleri nefis olan bi yere gidip Suriye rakısı ARAK içtik.. 'Almazaar' diye biraları var.. iyi.. Sabahın 4'üne kadar Suriyeli arkadaşımızla beraber Şam'ın Varoşlarını, zengin muhitlerini, panaromasını, Beşar Esatın (Suriye Lideri) evine bile gittik (Bu muatte rahatsız etmeyelim dedi) Nereye gidek bizi gezdiren bu arkadaşın üstüne atlıyorlar, Gerideden gelip "Siz kiminle dolaştığınızın farkında mısınız?" diyolar.. Meğer bu zat Suriye devlet opera ve tiyatrosunun müdürlüğünü yapmış, drama hocalığı yapan, T.V. ve Sinema oyuncusu, tiyatrocu, Suriye de Carmen i filan sahneleyen, ülkenin en meşhur insanıymış... Yalanım yok ismi Cihad SAAD... Gerçekten burda müşafirperverliğin sınırı yok.. Mesela acelem vardı.. Bi adama adres sordum, hemen kafıcam "Gel yanek yiyelim" dedi "acelem var" dedim "Dzaman kahve içelim" dedi "Valla vaktim yok" dedim, yakamı tuttu "benden bi şey iste" dedi.. Bu ne lan...

Neyse.. Şam'a dönelim... Şamı görünce insan bi güveniyo.. "Ulan Osmanlı buraya ne yatırım yapmış be, bizim oralarda bi çeşme bile yok" diyosun.. Abdülhamit Şam'a elektriği getiriyo.. "Size müslümanların elektriği getirdiğini unutmayın" diye de şehir meydanına, üstünde cami maketi olan bi sütun dikiyo.. "Cami tanıdık yav" diye sütuna bakarken, okulumun yanındaki cami olan Yıldız cami olduğunu farkediyorum... Yine Abdülhamitin yaptırdığı Hamidiye çarşısına giriyoruz daha sonra... Selim entari almak için dalıyor bi dükkana.. 50 yaşlarında iki kardeşle sıkı süren bi pazarlık sonucu, Selim malın fiyatını indirince, adam "Bi dua oku bari" diyo... Selim elleri açıp Ettehiyatü rabbena okumaya başlayınca, kendi dillerinde yapılan bu duaya dükkan sahipleri elleri açıp eşlik ediyor.. Entarilerin, fistanların şallarının arasında yaşlı gözlerle adamlarla kucaklaşıp ayrılıyoruz.. Şaka gibi lan bura.. Eski Şam şehrinde gezinmeye devam ediyoruz. Pagan dönemlerden kalma bi ibadethane olan, daha sonra hristiyanların katedrale çevirdiği, en nihayetinde müslümanların cami yaptığı Emeviye camini geziyoruz... Bu camide sunnilikte 4 dört ayrı mezhep için dört ayrı mihrap ve hoca var.. Her hoca kendi cemaatine namaz kıldırıyo.. Fakat o da ne?!.. Dört ayrı hoca beraber kanonlu, çift sesli, çok sesli bi ezan okuyolar... Müslümanlar isa peygamberin kıyamet günü bu camiye ineceğine inanıyorlar dedi.

Mimar Sinanın yaptığı Süleymaniye külliyesi restorasyonda. Son osmanlı padişahı Vahdettin, vasiyeti üzerine buraya gömülmüş... Osmanlıdaki Şam aşkı bambaşkaymış diyesim geldi geliyor... Gece Ademle havvanın cennette doğmuş olan oğlu kabilin dünyada doğmuş oğlu Habili öldürdüğü dağ olan Kasyon dağına çıkıp ışıl ışıl Şam'ı izliyorum.. Daha anlatıcak bi yığın şeyi bu şehirde yaşayıp uyuyorum gece.

7.gün: 23-Nisan-2009 (Şam-Tedmur)

Şamdan ayrılmadan, Arabistanlı Lawrance'ın arap şeyhleriyle anlaşıp, osmanlıya karşı kışkırttığı binayı gösteriyolar.. Bravo.. Şamdan çıkış, Jeirut şehrinde benzin alıp yine bi eve konuk olup sonra göl yollarına dalmaca.. Ufka kadar deniz gibi kum.. Sonra aniden etrafta 30 küsür tank, kamyonlar, Gadirlar... Meğer bu gölün askeri bölge olması ve tatbikatın ortasına düşmek... Fotoğraflar çektiren askerlerle vedalaşıp göl yoluna devam... Güneşin inanılmaz batışını hayran hayran izlerken, geceyle gelen kum fırtınasına merhaba demek... Bi süre sonra yolun bitmesi (döşenemezler) ve 30km kadar offroad yaptıktan sonra asfaltı bulunca para bulmuş gibi sevinmek... Filmlere konu olan Bağdat Cafe'ye gelince Bağdat yolunda olduğumuzu anlamak ve Tedmura varış..

Tedmur, antik Palmira şehrinin ev sahibi belediyesi... Burası büyükçe bir vaha... Konan'ın manitalarından Zenobia'nın şehri... Kocayı öldürüp Roma'ya karşı bağımsızlık ilan ediyo.. Önemli bi ticaret şehri... Roma gelip öldürüyo bunları.

8.gün: 24-Nisan-2009 (Tedmur-Halep)

Palmira şehri göl kumuyla hazırlanmış bi hargtan yapılmış.. Her şey kumyani.. Roma etkisinde Arap yapısı.. Antik tiyatrosu, tapınakları, kalesi acaip kıyak.. Gez Gez bitmez... Deve eti yedim burda.. Biraz deve kokuyodu.. Deve sütü de içtim.. O'da deve kokuyodu.. İnek kokusu seviyorum demek ki.. Bi de at tepti, tişörtümü yırttı, sıyırdı beni... Kanımca deve eti yedim diye atı sinirlendirmiş olabilirim veya üstümdeki inek kokusu yüzünden hayvanlardır.. Bilemiyorum.. Palmira şehrini bunlarla da gezebiliyosunuz.. Deveyle atı diyosun..

Ayrılış, göl yollarına koyulduk.. Ufukta Rakka yönüne giden kamyonları görüyoruz ama hangi yoldan saptıklarını bulamıyorduk.. Yol yokmuş ki... Göle girip gemi gibi düzdüz →

gidiyorlar Rakkaya doğru... Buralarda çok benzin harcadığımızdan doğu şehri olan Dayr Az Zawr şehrine gidiyoruz.. Suriyenin Fırat nehri üzerindeki son şehri... Fırat-la beraber göl bitiyor, yeşillik bolluk bereket başlıyor... İnsanlar "Cism-i Mualla" diye diye zorla bizi bi yere yolluyor... Fırat üzerine kurulmuş boğaz köprüsü muamelesi gören bu köprü cismi muallaa... olsun... Yemek için restorana giriyoruz... Bi genç gelip masaya cep telefonu bırakıyor... Telefonda ibrahim fatlises parçası yemeğimize eşlik ediyor.. Bitince gelip bir de sibel can geliyor bu genç (Bak bu ikisi iranda da çok meşhur) Rakkaya devam ederken kamyon sollayorum, ilerde başka bi kamyonun stoplarını görünce (alaca karanlık hava) onunda benim gibi sollamaya çıkmış olduğunu düşünüyorum ve gaz açıyorum

Fakat stoplarını gördüğünü zannettiğim kamyon bana selektör yapınca, onların stop değil süs olduğunu; arap vatandaşların zifir karanlık olmadan far açmadığını; bana doğru gelmekte olan bi kamyona tam gaz gitmekte olduğumu; kaçıcak yerimin olmadığını ve sivas sporu, hepsini bi anda film şeridi.... Sonra iyice sol taraftaki mıcıra attım kendimi... Rakkaya varıp, istanbul restoranda kebap yedik.. Veysel karani Hazretlerinin türbesini ziyaret ettik (Bu türbeden, Sirt ve Yemende de var, hikayesi uzun.. Kahve'nin ismini bu adam koymuş.. Keyfe içilen bişey demiş.. Keyfe-kahve.. Camide yatmamız için çok ısrar ettiler ama onlara pantolonumun içini ve çorapları koklatınca yola çıkabildik... Fırat boyunca devam edip en nihayet Halep'e vardık...

9.gün: 25-Nisan-2009 (Halep)

Gaziantepten saat başı otobüsler varmış Halebe.. Türk turiste alışıklar.. Bi ayakları Türkiyede.. Kalesi, camileri, 1001 gece masallarından kalma ara sokakları ve esnaflarıyla, gezerken kaybolunası bir şehir.. Selim'le gece 3'te Halebin arka sokaklarını gezerken Polis bizi nazikçe otelimize götürdü.. Öncesinde kavga mı ediyoduk az daha, bi şeyler oldu.. Olaylar yeterince gelişemeden geldik otele..

10.gün: 26-Nisan-2009 (Halep-İstanbul)

Sabah erken Bab-ı Hawa sınır kapısına gidiyorum.. Param bitti.. Telefon açıp ochandan para istedim. Lübnan ve Suriyede toplam 600 YTL harcadım heralde.. Fazla fazla harcamışım... Suriyede kalacak yere para vermeyebilirsiniz.. 2 dolara karnınızı tıka basa doyurabilirsiniz.. Benzin de ucuz... Lübnan ucuz ama Beyrut biraz kalın.. (Zaten Beyrutta gezilecek bişey yok fikrim var)... Suriyede uzun günler gezebilirsin... İskenderun, adana, pozantı, Ankara.. Gece oldu artık.. Bolu, düzce, izmit, hop istanbul... Bi gaz demliyorum.. Oh mis.. Kokusunda uyuyorum.. Bundan ala tütsü mü var.. Uyanınca da Türk kavesi pişiricem.. Bu gezinin sonu..

10 gün, ve 4000 kilometrelik bir ilkbahar turunun akılda kalanlarıdır... Yollarınız güzel ♫ ne güzel ♫♫...

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Gerçek başka, doğru başka... Gerçek olan, Acun Ilıcalı'nın programının gördüğü ilgi... Doğru olan, insanların emek harcamadan para kazanmaması gerektiği... Acar abim Sinan Çetin'in bi setinde tanıştım Acun Ilıcalı'yla... Çok düzgün, beyefendi bir insan... Ama ortada, onun kişiliğini aşan bir *"rant kafası"* var... Hiçbir emek harcamadan, en ufak bir bilgi kırıntısına sahip olmadan, ilkel bir güdüyle sezgilere dayanarak insanlara para dağıtmak, total ruhu kirletir... Oy için kömür dağıtmak neyse, çabasıza para vermek de odur... İnsanların muhtaç, yancı yönlerini kullanmaktır... Bilgiye ve yarışa dayalı paradan bana ne, isteyen versin, katılan kazansın... Ama bu dibe vuruş, onursuz bir hayatın ipuçlarını barındırıyor... Benim toplumum bu kadar sığ, bu kadar bilinçsiz, bu kadar paragöz olamaz... Ya da böyle böyle olur... Bunun adı, çok basitçe, kumardır... Acun, şahane gezi programları yapan adam, yapacaksan yap emeğe dayalı bir format, sunacaksan sun bilgi yarışmasını... Bilgi çağına yakış!...

• Şok dakika, son gelişme: Topkapı Sarayı'ndaki hologram yeniçerilerin sanal kazan kaldırarak isyan başlattıkları öğrenildi!...

• Surat: Laik kesim, Suret: Dindarspor...

• *"Soda ne ya, ne su ne gazoz, Akp içindeki Anaplılar gibi!"* – Barış Mutlu

• Onu bunu bilmem, Zubizarette güzel soyadı!..

• Konya'ya gittiydim, geceyarısına yakın, otobüsün hareket saatini beklerken, dolaşıyorum şehirde... Şems-i Tebrizi Türbesi'nin yanında, sigara içip top oynayan genjlere bakıyorum... Bam-güm, şut çekiyolardı türbe duvarına... *"N'apıyonuz"* demekli oldum, sonra dedim hoş gör... Sonra iki polis belirdi... Biri *"Burda n'apıyosunuz"* diye sordu... *"Türbeye dışarıdan bakıyorum"* dedim... Sessizlik oldu... *"Gündüz içini gördüm, şimdi de dışına bakıyorum"* dedim... Elimdeki çantayı gösterdi diğeri, *"Yolcu musunuz?"* dedi... *"Yarım saate gidiyom İstanbul'a"* dedim, *"İyi, iyi, git!"* dedi ilki... Sonra beni yalnız bıraktılar... **GEL**'in memleketinde **GİT**'e de birebir denk geldim ki sonuçta yazı oldu!...

• Türk Kubizmi: Parçala Behçet!...

• Bi Cuma günü, yarı uyanmış halde, yürüyodum Fındıklı'da.. Fındıklı'da benim aklıma hep *"Fındıklı bizim yolumuz / Hovarda çıktı soyumuz"* türküsü gelir ki, bi düğünde söylendiğine de tanık olmuştum... Sonra, aziz dostum Kadir Yılmaz'a rastladım... Kadir, Mimar Sinan'ın hat bölümünü bitirmek üzere... Elinde yazdığı hatlardan vardı, birini de bana hediye etti... O kadar sevindim ki, can geldi, vurdum çıktım Boğazkesen yokuşuna... O hat, işte bu hat... İçinde sanki suret barındıran bu yazının anlamı *"Edep Yâ Hû"* imiş, Kadir söyledi... Gene ben en çok *"Bu Da Geçer"*i severim, belirttim!... (İlk kez, hattatını tanıdığım bir yazı olacak duvarımda, Kadir Yılmaz kardeşime teşekkür ederim.)

• Un: Eppekçinin bilinçaltı!..

• Bitsin: *"Doğa, naylon torbaları 150 yılda yokediyo!"* Zaten niye yokediyosun ki naylon torbayı, kalsın dursun işte orda hışır hışır! Zaten niye var ki o ?!

• Pes: *"One Minute"* diye İngilizce kursu açılmış...

• Esasen var ya, biri uyurken derin derin, örejeksin yatağın etrafına tuğlayı, uyan, akıl çık,eyvah eyvah!.. Geçen sabah uyanınca aklıma geldi... Yoksa uyku semesi mi elektro geldi bana, artık onu bilemen!..

• Azalarak bitti: Televizyona *"beyaz cam"* demek... - Oktay Can

• Derginin sokağının köşesindeki bakkala girdim bi gün, tezgahın üstünde *'tabanca çakmaklar'* vardı, oglan çocuğu gibi hemen bi tanesini elime aldım ve fakat, o da ne?!... Bakkal, benden daha hızlı davranıp, bana tabanca çakmak çekti... *"Vay dostum, hızlıymışsın"* demem ve *"Herkes yapıyo aynı şeyi abi, cevap vere vere hızlandım!"* demesi...

• Peki Ergenekon yerine, yanlışlıkla Esterabim'in bir numaralısı yakalansa ya!..

vedatozdemiro@gmail.com

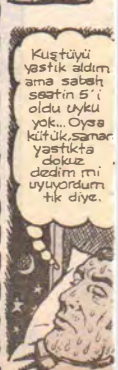

Bu hafta Fırat'ı çizemedim. Özür diliyorum... Uğur Gürsoy

Aksamsetasi

"Devlet malı deniz, yemeyen domuz gibi!" – **Birol Bayram**

Şansal Büyüka'nın en ilgimi çeken tarafı Erman Toroğlu!...

Ülkemize hoşgeldiniz...
loşbulduk...
Ülkemize geliş amacınızı öğrenebilir miyim?..
Kuzulara bakacam!..
Efenim?..
Kuzulara bakacam...
Şu an resmi bir görevliyi meşgul ediyosunuz...
Meşguliyet neymiş, insan insana konuşuyoruz burda...
Konuşmak zaten insan insana olur...
nu diyorum...
Ülkemize niçin geldiniz?..
Kuzulara bakacam...
Siz normalde, kendi
kenizde kuzulara mı
kıyosunuz?..
Evet, kuzulara bakıyorum...
Sadece kuzulara mı
kıyosunuz?..
Hayır, bi sürü şeye
kıyorum, ağırlıklı olarak
zulara bakıyorum...
Özür dilerim, sizi
kletmek zorundayım...
Seni bekleten kendini
kletir!..
Pardon ?..
esli düşündüm... Hadi sen
gel, bizim ülkeye gidelim!..
Geldim gitti!...

Hatspor:
k kişilik gösterim, 12 Mayıs salı, Beyoğlu
ai Bristo'da... (Eski Dulcinea)

Mayıs Cumartesi, Kanaltürk, 00.15, Türkçe
ü Hafif Komik programının canlı yayınına
erim isteyen okurları... (Ortaklar Caddesi)

birinci eski

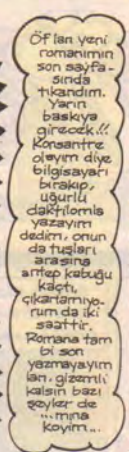
macar

rene van der kerkof'la
güher pekinel'in
wily van der kerkof'la da
süher pekinel'in
nişanlarında
acıbadem kurabiyesi yemek isterdim
şu hayatta

sonsuzdur odaları düşevimizin

ama macara
behçet macar
her zaman güzel kafiyedir

BİTTİ

Aksamsetasi

YİĞİT ÖZGÜR

EMİNİM BU SORUYU SİZE ÇOK SORUYORLARDIR AMA KOY G.TÜNE, YİNE DE SORACAĞIM.!! BELKİ SAÇMA BİR SORU OLUCAK AMA SKİMDE DEĞİL SORACAĞIM.!.. BİRAZ KLİŞE OLACAK AMA ASIL SENİN ANAN KLİŞE!!!!..

SORUYU ALAYIM...

S.IKTİR GİT YOK SANA SORU MORU HAYVAN !..

HAYDAA...

ATİLLA MAYDAA !! HAHA !! BİRAZ KLİŞE OLDU AMA ASIL SENSİN FAHİŞE !!

ATAR MISINIZ BUNU ?

EMİNİM ÇOK SORULUYODUR AMA G.TÜNÜZ NE RENK ?!!

PEMBE..

GÖNLÜM SENDE !! BİRAZ KLİŞE OLDU AMA ASIL SENİN BABAN KLİŞE !!!

ATIN LAN BUNU!

OLDU DA BİTTİİ MAAŞALLAAH NAZAR DEĞMEZ İNŞALLAAH OLDU DA BİTTİ MAAŞALLAAH...

AYIBOLUYOR...

ÇAP ÇAP

ARALARINDA AŞK DEDİKODUSU ÇIKAN YAPIŞIK İKİZLER BEYOĞLU'NDA BİR BARDA SABAHA KADAR EĞLENDİLER.!! GECENİN SONUNDA KAMERALARI FARKEDEN ÇİÇEĞİ BURNUNDA AŞIKLAR MEKANI AYRI AYRI TERKETTİLER.!!

AYRI AYRI TERKETMEYİ NASI BECERDİNİZ ?

NE BİLİYİM .MINA KOYİM ÇEKİL !!

BAYILIYORUM YAZILARINIZA, HARİKA YAZIYORSUNUZ...KEŞKE BEN DE ÖYLE YAZABİLSEM. ÇÜNKÜ ADAM BİLE YAZAMIYORUM MAALESEF...

EVE NASIL GİRMİŞ ?..

ÇEP EDEM

BÜYÜYÜNCE NE OLUCAN BAKIYIM ?..

PEZEVENK...

NİYE LEN ?..

İKİ GÜN PEZEVENK DERLER, SONRA BEYFENDİ DERLER...

HAHAHA... HELAL... SEN NE OLUCAN ?

BAKKAL...

NİYE PEKİ ?

İKİ GÜN BAKKAL DERLER ÜÇÜNCÜ GÜN BEN ONLARA BAKKAL DERİM !..

NASI YANİ ?..

ÜÇ GÜN BAKKAL DERLER, İKİ GÜN MARKET DERLER, SANANE... VE HATTA BANANE...

NE DİYO LAN BU ?..

AKLINI KAÇIRDI O ABİ...

SUS LAN PEZEVENK !!

AL SANA PULİTZER...

EVE BIRAKTIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM... İÇERİ DAVET EDERDİM AMA HALİYA SIÇMANDAN KORKUYORUM !..

BEN DE PASPASA OĞURMAKTAN...

YENİ İMAL ETTİĞİMİZ ÇEVREYE DUYARLI ÇAMAŞIR MAKİNEMİZİ BEĞENİNİZE SUNUYORUZ...

AA... KUŞA BAK LA... ANAA, ÇİMENE BAK LA... ABARİİ. BULUTA BAK LA... AHA, BOKA BAK LA...

HENÜZ EKSİKLERİ VAR ELBETTE...

OHA, BOK KONUŞTU YA LA...

SİZOFREN

DENİZ ENSARİ

UYUMAMAK GEREKTİĞİ ZAMAN NE KADAR GÜZEL GELİR UYKU...

AAA

AA AĞH HIŞ

AĞZIM YIRTILACAK LAN!

NE ZAMAN GECE İŞ UZAR, GÖZLER KAPANMAYA BAŞLAR İNSAN ESNEMEYE BAŞLAR.

ALLAM AĞLIYCAM ŞİMDİ.

TIK TIK

NE ZAMAN UYUMAK LAZIM, İŞTE O ZAMAN HEMEN AYILIVERİR İNSAN, CİN GİBİ OLUR.

ALLAH UYUMAM LAZIM

NASI HİÇ UYKUM OLMAZ? UYUMAM LAZIM!

SABAH ERKEN Mİ KALKMAK LAZIM, TELEVİZYONDA NE KADAR GEREKSİZ PROGRAM VARSA HEPSİ SIRAYLA İZLENİR.

UYU! UYU! UYU! HMM..ÇENGİ BUZUNLU KÖPEKBALIĞI...

KESİNKES ÇALIŞMAK GEREKEN ZAMANLARDA İSE SICACIK YATAK KENDİNE ÇEKİVERİR.

SICAK

UYKU

YOUUYU YOUUYU YOUU!

MISSS

OOHH!

NE ZAMAN SABAH ERKEN SAATTE RANDEVUM VAR, SABAHIN KÖRÜNE KADAR OTURMAZSAM OLMAZ.

DEVASA BARDAKTAN KAHVE İÇMESEYDİM BARİ.

HIIIRRR??

ÇAF

ZZZZZ... TIRTIRDIM...

ÇALIŞIRKEN DE AYNI ŞEY GEÇERLİ GALİBA. NE ZAMAN ÇOK İŞİM OLSA FECİ DALGA GEÇESİM GELİR

DUR LAN ŞU SİTEYEDE BAKIYIM ÇALIŞICAM... OHA HERKESE SALLAMIŞLAR BUR BAKIYIM NEYSE

İŞ OLMADIĞI ZAMANLARDA İSE ŞÖYLE RAHAT RAHAT ÇALIŞMAK İSTERİM. RAHATSIZIM BEN...

İŞİM YOK Kİ OYUN OYNAYIM BİRAS... YOK LAN CANIM İSTEMİYOR

DENİZ ENSARİ 2003

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

DERGİDE ÇALIŞMA GÜNLERİNDE HERKES BİRBİRİNE BİŞEYLER GÖSTERİP FİKİR ALIYO BÖYLE TAMAM MI?

BÖYLE Bİ ESPRİ VAR AMA ÇİZİYİM Mİ LAN?..

OĞLUM Bİ ÖYKÜ BULDUM AMA YARSIM MI BUNU Bİ BAKSANA...

HAA.. GÜZELMİŞ DE YANLIŞ ANLAŞILA BİLİR...

BAKI. YUM Bİ...

GENELDE "KURBAN OLURUM BÖYLE MESLEĞE" DİYE DÜŞÜNSEM DE ARA SIRA İNCEDEN Bİ YABANCILAŞMA DUYGUSU GELİYO BUNLARI DUYUNCA...

BU NE LAN.. ANLATICAK BİŞEYLER BULUP KAĞIDA MÜREKKEP İZLERİ BIRAKARAK İNSANLARI GÜLDÜRMEYE FİLAN ÇALIŞIYOZ NASIL İŞ OLSUN BU!?

NORMAL Mİ YANİ BU?..

AYAK YAPMIYORUM. BU SÖYLEDİKLERİMİN ALTMETNİ "NE ACAYİP İŞİMİZ VAR, OLDUKÇA ÇILGINIZ" TÜRÜNDEN BİŞEY DEĞİL, DEDİĞİM GİBİ SEVİYORUM YAPTIĞIM İŞİ. AMA YANİ HAYATI BUNUN ÜZERİNE KURMA DÜŞÜNCESİ BAZEN HAKKATEN KOMİK GİBİ GELİYO NE BİLİYİM.

1997

ERSİN'İN KARİKATÜRLERİNİ BASIYO DERSİLER.

OO, ÖYLE Mİ NE GÜZEL...

SİZ DERGİ OKURU OLDUĞUNUZ İÇİN BİLGİNİZ VARDIR AMA GENELDE İNSANLAR BU DİYALOĞUN DEVAMINDA BÖYLE Bİ SORU YÖNELTEBİLİYORLAR.

KAÇ PARA VERİYOSUN RESİMLERİ. NİN YAYINLANMASI İÇİN...

ŞU YAPTIĞIMIZ İŞİN AKRABALARIN GÖZÜN. DE NE DERECE GERÇEK Bİ MESLEK OLDUĞUNU ANLAYIN İŞTE BURDAN.

ÇİZDİĞİM BİŞEYDEN İLK PARAMI 12 YAŞIMDA KAZANMIŞTIM. (İKİNCİSİ DE 20 YAŞINDAYKEN, ARADA Bİ HALT YAPMAMIŞIM YANİ). HAZIRLIKTAYDIM O ZAMAN VE OKULUN BİZİM SEMTE SERVİSİ YOKTU. BENİ DE YAKINLARDAKİ Bİ KOLEJİN SERVİSİNE YAZDIRDILAR. SERVİSTE GİDİP GELEN Bİ HOCA VARDI. SÜREKLİ HE-MAN FİLAN ÇİZDİĞİMİ GÖRÜNCE İLGİLENDİ, SENE SONUNDA ÇIKARTICAKLARI YILLIK İÇİN ÇİZİM İSTEDİ BENDEN. İKİ TANE SINIFIN BÜTÜN ÖĞRENCİLERİNİN ÖZELLİKLERİNİ YAZIP VERDİLER...

İŞTE HANİ OLUYO YA YILLIKLARDA ADAMIN YÜCUDU ÇİZGİ, KAFASI FOTOĞRAF FİLAN. MESELA "HAKAN DAGINIKTIR VE BİLGİSAYAR HASTASIDIR" DENMİŞSE ŞÖYLE BİŞEY YAPIYOSUN...

ANNE ŞÖŞLİKLERİM NEREDE YAHU?

153 - HAKAN DAGYEL

YÖRÜNDE ŞA HUNAR

HEHE DOĞRU YAHU

Bİ SÜRÜ YIRRAK KARALI ÖĞRENCİNİN HUYUNU SUYUNU ÖĞRENDİM YANİ DURDUK YERDE, AMA OLSUN GÜZEL PARA ALMIŞTIM. NE KADARDI TAM HATIRLAMIYORUM AMA YARIŞIYLA ADİDAS TORSİN AYAK KABI ALMIŞTIK, YİNE Bİ 300 FİLAN ALMIŞIM ŞİMDİKİ PARAYLA AZLIMDA ONDAN ÖNCE DE Bİ PARA KAZANDIM AMA ŞÖYLE OLDU.. HANİ O SERVİSTE HE-MAN ÇİZİYODUM DEDİM YA, ALDI BİRİ ELİMDEN...

AA BU BENİM OLSUN MU YAA?

YAA OLMAZ.

Bİ MİLYON VERİRİM?

ARTIK O ZAMAN KAÇ DEDİYSE...

AA.. OLUR.. EHEHE

SONRA ONDA GÖREN BİRİSİ DAHA ÇİZDİRMEK İSTEDİ VE O DA PARA VERİP ERTESİ GÜNE SIRARIŞ VERDİ... RESMEN DİSARDAN İŞ ALIYODUM LAN... ŞİMDİKİ PARAYLA 2 MİLYON AMAŞ TIM... SEKİZ PARASI EDİYOAMA OLSUN. ÇİZEREK KAZANIYODUM YA, O AÇAYİP BİŞEYDİ...

ERSİN HADİ OĞLUM BABAN GELDİ, YEMEĞE...

OFF.. ÇOK İŞİM VAR SABAHA KADAR BU HİMEN'İ BİTİRMEM LAZIM...

BÖYLE SANKİ HEYMAN İŞİNE GİRİŞİM. ARTIK HAYATIM BOYUNCA HEMAN ÇİZİCEKMİŞİM GİBİ Bİ HİS GELMİŞTİ... Bİ DAHA PA ALAMADIK GERÇİ HE-MAN'İ...

"MERVE OĞURDUR. AYNI ZAMAN. DA DA SEVECENDİR."

EE NE ÇİZİCEZ Kİ BUNA?..

KAÇ SENE GEÇTİ, ARTIK AKRABALAR "KAÇ PARA VERİYOSUN?" GİBİ SORULAR SORMUYORLAR TABİ AMA PARANI KAZANSAN BİLE ONLARIN GÖZÜN. DE İŞLEYİNE OKUYUP DÜZENLİ İŞİNE GİDEN BİR DİĞER YAŞITIN AKRABAN KADAR "MESLEK SAHİBİ" OLMUYOSUN "ÇİZİYO FİLAN İYİ GÜZEL AMA Bİ DE MESLEĞİ OLAYDI İYİYDİ" DÜŞÜNCESİ GEÇİYO HEP KAFALARINDAN...

NEFES NEFESE GELİP BACAKLARINI AĞARAK OTURMAK ADAMLIK İŞARETİDİR MESELA.

HANGİ YOLDAN GELDİNİZ?

OTOBANDAN BASTIK GELDİK DAYI...

OFF ÇOK Bİ ŞAKMAŞ!

EVLENMİŞ ÇOCUĞU BİLE VAR BUNUN...

SIRF BU YÜZDEN BAYRAM ZİYARETLERİ ÇİLEDİR BENİM İÇİN. OKULLU DA BİTİRMEMİŞSİN FİLAN, MESLEK KONUSU İLLA AÇILICAK YANİ...

EE AMCAOĞLU SEN NAABİYON HEP ÇİZİMLERE DEVAM MI?.

DERGİ FİLAN İŞTE BİLDİĞİN GİBİ...

OLSUN YAA...

"OLSUN" MU?.. S.K KAFAYA BAK BEĞENMEDİĞİ GİBİ AĞIYO Bİ DE...

GECENLERDE Bİ GECE GÜMÜŞSUYU'NDA BEŞİKTAŞ DOLMUŞLARININ ORDA YERDE UÇUŞAN Bİ UYKUSUZ SAYFASI GÖRDÜM. BENİM KÖŞEM, AYNI YAPRAKTA OLDUĞU İÇİN FIRAT'IN VE CİHAN'IN KÖŞELERİ DE VARDI...

SANDIK-İÇİ

EHEHE NE GÜZEL LAN...

"YAPAMADIKLARIN YAPABİLDİKLERİNİ BELİRLER." HEMEN, BEN DE SUSAN YANİMDAKİ DİĞER ADAMLAR GİBİ MUHTEMELEN Bİ ŞEKİLDE HEP Bİ ŞEYLER ÇİZEREK (BEĞENİCEM, HAYATIM).

BACAKLARIMI AÇIP AKRABALARLA ARKADAŞÇA MUHABBET EDEMEM.. OTOBANDAN BASIP GELEMEM.. AMA AHA İŞTE BÖYLE ÇİZDİĞİM BİŞEYİ GECE VAKTİ YOLDA GÖRMEK VALLA BİLLA YETİYO DA ARTIYO. DAHA NE İSTİYİM.. OTOBANDAN BASIP GELMİŞSİN GİBİ. BEN SANA BASIYM OTOBANDAN.

uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• **Show tv özür dilesin:** Bir dönem kırmızı noktalı film kuşağında, sırf bazı kadınların göğüsleri gözüküyor diye avrupa sinemasından doyumsuz eserler yayınladınız. Annebabasına yakalanma tehlikesini göze alıp bin bir türlü sıkıntılarla ekran başına geçen onbinlerce gencin kafasını karıştırdınız; onları o güne kadar düşünmedikleri şeyleri düşünmeye ittiniz. Fark edilmez sandınız, "nasıl olsa bilemezler" dediniz. Ama o genç büyüdü, festival filmlerine gider oldu. Hesabınız tutmadı show tv yöneticileri. Özür dileyeceksiniz.

• Onları sakinleştirmeniz mümkün değil: Kendi haline bırakmanız gereken insanlara üstünkörü bir bakış.
Hasarsız trafik kazası geçiren kadın: "Lütfen sakin olun" dedikçe, daha çok ağlar. Israr ederseniz çığlık atar, siz zararlı çıkarsınız. Doğru davranış bir yerlerden su bulup eline tutuşturmak ve kendi haline bırakmak olacaktır.
Neden ağladığını unutan çocuk: Aynı şekilde, "sus" dedikçe daha çok ağlayan bir insan. Ona yapabileceğiniz en güzel hareket hıçkıra hıçkıra uyuyakalması için kendi haline bırakmanız. Uyandığında olayı tamamen unutmuş olacak. Bu da doğanın bir mucizesi.
Sinirleri çok bozulmuş anne: Annelerimiz... Elleri toprak, elleri anadolu kokan annelerimiz... Sakın muhattab olmayın, ortalıkta da fazla dolaşmayın.
Sinirlendiği için ağlayan, ağladığı için daha çok sinirlenen ergen: Kaçın, arkanıza bakmadan kaçın.

• Bilgisayardan çok anlayan arkadaşım, sen yokolana kadar dayak atmak istiyorum sana. Her geldiğinde bilgisayarımın her yerini elliyorsun, yüklenmedik driver bırakmıyorsun. İçimde sana karşı sönmeyen bir öfke var, lanet olsun sana ve cd çantana. Birgün işimin düşeceğini bilmesem bu kadar sakin durmazdım karşında.

• İcat edilirse beşli veririm dediğim bir buluş: cinsellik yasanması ihtimalini algıladığı anda ayakta eriyerek yokoları çorap. Kadınlar "aaa ne zaman çıkardın çoraplarını?" diye soracaklar, etkilenecekler. Öyle umuyorum.

• Biraz düşünün; hiç canlı tatlı var mı dünyada? Herşey var ama o yok. Canlı derken hayvan gibi. Koşan, zıplayan aynı zamanda şekerli olan. Buradan bir yerlere varırım diye düşünmüştüm ama hiçbir yere varamıyorum. Yine de yok (ne zaman tespit espirisi yapmaya çalışsa canından can giden isim erman çağlar sizler için yazdı).

• "Kendimden iyi bilirim" dediğiniz ailenizi aslında ne kadar tanıyorsunuz? Onlarla birlikte bir otelde tatil yapmadıkça onları tam olarak tanıyamazsınız. Babanız açık büfe kahvaltıda salama abanıyor mu? Anneniz odalara koydukları küçük şampuanları, küçük dikiş takımlarını görünce ne hale geliyor? Kardeşiniz banyodaki duvara monte saç kurutma makinesiyle ne kadar süre eğleniyor? Bunları bilmeden onları tam anlamıyla tanıyamazsınız. O yüzden hemen bugün yerinizi ayırtın, birlikte bir otele yerleşin. Eğer içinizden gelirse öncesinde "**Yaşadığımız şey koskoca bir yalan, birbirimizi gerçekten tanımıyoruz bile!**" diye bağırabilirsiniz de (opsiyonel).

• Erman Çağlar'dan basit gerçekler – bunları zaten biliyorsunuz serisi no:1
-Kadınların bazı ihtiyaçları vardır.
-Dünya yaşamak içindir.
-Anne sütü çok değerlidir (yeni doğan çocuğa).
-Zamanında çarkifeleği Tarık Tarcan sunuyordu.

• Dünya üzerinde rahmetli Hulusi Kentmen'le yapılmış bir tane bile röportaj yok. Akla gelebilecek her yere baktım (youtube, google), yok. Hiç mi bir şey merak etmemişler, "bu adamı hergün görüyoruz, acaba olayı nedir?" diye hiç mi düşünmemişler? Eski insanlar bu kadar mı meraksızmış? Aklım almıyor.

• Yok olmaya yüz tutmuş bir sanat: Bir şeyi eline aldığın gibi bozma sanatı.
Eskiden güzel insanlar vardı; teybinizi, uçlu kaleminizi, kol saatinizi eline aldığı gibi kullanılmaz hale getiren insanlar. Neredeler şimdi? "Hasktir abi çok pardon, ben sana bunun yenisini alırım" diyerek yok oldular. Geri gelmemecesine gittiler. Bu güzel sanat da onlarla birlikte yok olup gitti.

• Bu haftaki yazımı hoş fakat alternatif bir çocuk şarkısıyla noktalamak istiyorum. Şarkının adı: Sayborg (gelecekten gelen).

Bir elimde on parmak
Bir elimde on parmak
Sayborg, sayborg, saaayborg.

erman_caglar@groagh.com

SAFTİRİKLER

OKAY

OF ALLAAM ÇOK MUTLUYUM YA, KAÇ YILDIR NİHAYET TATİLDEYİM İNANAMIYOM... HATTA DUR Bİ DAHA İNANAMIYOM DİYİM...

İNANAMIYOM!

...GÜNEŞ, DENİZ, KUMSAL, KADIN GİTLİ :/. DAHA NE İSTEYEBİLİRİM Kİ YANİ... OHA LAN! NASI SEVİNDİN BAĞDAN KIRIP GELDİM TATİLE BE :/..

SOLUK, MONUK ANLAMMM DENİZE BİLEM GİREMİYORUM BEN ŞİMDİ!

EE OLUR MU PARAYLA DİL YA ?!

YA ERSİN BAKSANA SÖYLE BİŞİY YAPTIM NASIL OLMUŞ...

MAAHHHH

ÇLOF ÇLUF

OF LAN NE BİÇİM İÇİM İÇİME SİĞMİYO... SANKİ BÖYLE NE BİLİM POZİTİF DUYGULAR FİLAN YANİ... YILLARDIR BÖYLE "FALAN FİLAN OLDUM ABİ YEA" OLMAMIŞTIM LAN HİÇ :/. OF YAA TATİLİN GÜZELLİĞİNE İLK NEDDEN BAŞLAŞAM BİLEMEDİM Kİ ŞİMDİ...

ÇİP ÇİP

ABİ BEN BAŞLADIM, BEĞENMİYOSAN AL KENDİN BOYA SAYFANI MİNA KOYM... BEN SENİN İŞİNE KARIŞTIĞ MI VAR OĞLUM SÖYLE ÇİZ BÖYLE ÇİZ DİYE... BİR İŞE YARAMAK İSTİYOSAN GİT GAY FİLAN DEMLE NE BİLİM KAHVE KOY...

ÇUİP

GÜRET

..BİR DE SIK VAR SÖYLİNMUSUN ÖYLE ANLAMADIM YANİ, BİŞİY Mİ İMA EDİYOSUN ?!

DAHA MI KOMİK GİBİ BİR GİZGİYLE YAPSAYDIM ACABA :/..

YOOO OLMUŞ BENCE BÖYLE DE... KOMİK Kİ ZATEN BU! BAKIM BİR DAHA...

KRAK!

EVRİM BANA BİŞİYLER OLUYO OĞLUM, HADİ HADİ SU İŞİ BİTİRELİM DE BEN DE SIKTİRDOLUP TATİLE Mİ GİTÇEM NE BOK YİYCEM BİR AN ÖNCE YAPIM :/.. OY OY OY OY...

OKİ BAK SEN BENİM NE KADAR SİNİRLİ BİR İNSAN OLDUĞUMU TAM KAVRİYAMIYORSUN GALİBA... BOYUYUM DİYOM ZATEN BEN İŞİ, SIKTİR OLUP GİDERSEN DAHA HIZLI BOYUYCAM DİYOM, GİCİRT GIRÇ GIYK GICIRT!

YA ÜF Bİ DUR EVRİM YAA...

HİRSS

HAHAHA, KORKTUN AMA BİRAZ, İTİRAF ET :/. ULAN OKİ SENLE ÇALIŞMAK ÇOK ZEVKLİ BİLİYOSUN DİNİ BÜTÜN Lİ CANIM, YA O KADAR KIZIYOM FALAN FİLAN HİÇ BİŞİY DEMİYO... BİŞİY DESEN NE BİÇİM SİKERİM BELANI AMA O AYRI, AĞZINA BURNUNA ÇOK FEÇİ GİRİŞİRİM :/.

ULAN DUR! O KAPIYA NİYE ÖYLE BİR RENK ATTIN :/. SARISINI DÜŞÜR-SENE O TÜNÜN BİRAZ :/. HAYIR YANİ DUVARIN RENKLERİYLE UYUMLU OLSUN.. AFEDERSİN EVRİM AMA ŞİK GİBİ BOYUYOSUN...

..RRAAM ÇOK BİLİYOSAN AL DA KENDİN BOYA :/. HAYIR YANİ ÇİZDİĞİN ŞEY KAPIYA BENZESE GAM YEMİYCEM :/.

..BİR DE MİNA KOYİM KOY İKİ KAFA, LİSTE BALONLARI DOLDUR OHH! YILLARDIR BÜTÜN BU DERGİLERDE SANA NASIL İŞ VERMİŞLER ANLAMADIM Kİ BİR TÜRLÜ... AA UYUDUN MU LAN HİSSS...

GHARK GYHHUT HOP

MİAM MİAM HORRR FÜZZ MİAM

GHSSS... MEMO KAY KENARA KAY, SENİN ATLIYCAĞIN YOK ORDAN, BEN ATLIYCHRRRHHHH MİAM, MİAM... BEN BURDAN KAÇ KERE ATLADIM OĞLUM GHZZZ ÇAP ÇAP ÇAP... BALLAMA ATLIYCAM HEM DE... ÇEKİL KENARA ÇEKİL ÇEKGHHRZZZ...

..MEMOOO... ARKANDA KÖPEKBALIĞI VAR MEMOO... ÇABUK SÜZ GELİYOSHHZ ZZZ...

YA MEMO BU ADAMI ÇABUK TATİLE Mİ GÖNDERCEKSİNİZ NAPCAKSANIZ YAPIN... İYİCE YAKTI KAFAYI... BAKSANA, YAZIK LAN AA... HİHİ KULACI ATIYO ÇOK KOMİK LAN...

MEMO ÇEKİL KENARA ÇEKİL, KURTARCAM SENİ ÇEKİL!

FIYP FIYP

MİAM MİAM

.. BURNUNA YUMRUK ATINCA HEMEN KAÇIYO BUNNAR MEMO!. SEN ŞU KAYALARIN ARKASINA YÜZ, BEN ONU HAKLARIM! HİYAAAAAA

ZBONK

MEMOOO BUNU TATİLE YOLLAYIN LAAAN! TATİLE YOLLAYIN LAN BUNUU TATİLEE TATİLEAAA!

MEMO KAÇ AHH KÖPEKBALIĞI BENİ YAKALA.. AHH EŞŞEDİ ENNA

ZBONK ZBONK ZBONK

...AŞKIM BAK HANİ SANA BAHSETTİĞİM SOTA KAYALIK VARDI YA HAH İŞTE :/. HEMEN ŞU ÇALILARIN ARKASINDA... ÇOK SOTA ÇOK... NİHEHE EMERSON LAKE PALMER ..TATİL GİBİSİ VAR MI BEE...

ÇLOF ÇLOF

İMDAAAT! BİRİSİ BANA YARDIM ETSİİN ÜHÜHÜ.. KURTARIN BENİ MEMO ABİ KURTAR BENİ YALVARIRIM :/. BÖHÜHÜ!

?!! KOŞİN LAN! ENDERE BİŞİY OLUYO :/.

NOLUYO LAN?

TAMAM LAN TAMAM SAKİN OL ABARTMA HADİ HİSS ENDER KENDİNE GEL OĞLUM AAA... NAPIYON LAN!

ÜHÜHÜ! BEN Bİ DAHA EVDEN ÇIZIP YOLLUYCAM!

ÇUİP ÇUİP ÇUİP

Hİİİ

HİNF FÜÜÜÜ HİNF FÜÜÜÜÜ

HEYOOOO

FLİP!

OH NE İYİ GELDİ BE HUH! DİYOM ABİ BEN TATİL GİBİSİ YOK, İŞTE YOK :/. TRALLALLA OF GÜNEŞE BAK NE BİÇİM AÇTI...

VİCCİE VİCİE VİCİE

Aksamsefasi

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Mevsimler geldi, mevsimler geçti...

Yeni ayakkabıyı denerken eski ayakkabılarıma şöyle bi gözüm takıldı. Onları hiç böyle zavallı görmemiştim. Yarılmış dibinden taşan ve güç bela tabanı tutmaya çalışan toprak bulaşmış Bally'leriyle, kirli bağcıklarıyla, sıyrılmış derisiyle ne kadar da derbeder gözüküyorlardı. "Bu halde nasıl giyiyormuşum onları" diye düşündüm. Yeniyi görünce, bi anda gözümden düşmüşlerdi. Bir yıl önce, artık yenisini almamı istemişti çevremdekiler. Ama 2 yıl giymiştim. İki yıl boyunca hep ayağımdaydılar. Onlarla beraber iki yılda çok şey yaşamıştım, son iki yılda hayatım çok değişmişti. Yanlış anlamayın sevgili okurlarım gereksiz duygusal bir yazar gibi, eşyalara yaşanmışlıklardan ötürü aşırı anlam yükleyen biri değilim, yazımızın sonu da asla "peki ya söylesenize sevgili okurlar; biz yitip giden değerlerimize sıkı sıkı sarılmayı ne zaman unuttuk?" şeklinde bitmeyecek. Rahat olun. Ben de biliyorum nihayetinde fabrikası olan, parası verilerek alınmış bir ayakkabıdan, bir satış amaçlı üretilmiş bir üründen söz ediyoruz. Ama insan acıyor be... Yeni ayakkabı nasıl da uruspu çucuğu gibi durmuştu hasta ve yaralı olan eskinin yanında. İçinizden "Umutcuğum bak 'anlam yüklemiycem'-dedikçe yüklüyorsun, yeni diye ayakkabının anasına niye küfrediyorsun arkadaşım sen. Sen bu duyarlılıkla gidersen valla ilerde kabağı yardırırsın bak. Demedi deme sonra." dediğinizi duyar gibiyim. Hayır dostlarım, kabağı bu işe karıştırmayın. Sandığınız gibi yeni ayakkabıya da eskisine de bir anlam yüklemiyorum. Benim asıl anlam veremediğim konu eskiyi mağazada bırakıp kaçacak kadar yeniye sevinmiş olmam. Ayakkabıları giydim, kutusunu mağaza poşetine koyup eve doğru gittim. Kutunun içinden çıkan ayakkabı bilgilerini okurken de yeni urupsu çucuğu ayakkabılarım ayağımdaydı. Evde de çıkarmıştım. "Kutuyu atmayayım içine bişeyler koyarım" diye düşünerek masamın altına koydum.

Bir hafta sonra yeni ayakkabılarımla bütün ilişkim bitti. Yeniliğinden eser kalmamıştı. (ah dostlarım keşke imkân olsa da bi bilseniz benim zavallı ayacıklarımın ne çok taraklı olduğunu ve de burunla topa vurduğumu...). Ağzı yüzü eğrilmişti bi haftada yenilerin. Uruspu çucukluğundan eser kalmamış, o da giydiğim tüm kıyafetler gibi zamanla bana benzemişti. Ne kadar şekilli kıyafetler alırsanız alın, sonunda bütün kıyafetleriniz siz nasılsanız ona benziyor. Kıyafet gerçekten insanı ele veren bir şey. İyisini almak çare değil, sürekli almak zorundasınız eğer kendiniz gibi değil de şahane bi insan evladı olarak görünmek istiyorsanız. Ona da bütçe dayanmaz...

Bir ay sonra yeniliği tamamen gitmiş çamurlu, eğri, büğrü ayakkabılarımla yeni kız arkadaşımla buluşmaya gidiyordum. "Yooooooooooo yapma Umut. Titre ve kendine gel. Sen yeni ayakkabının sıradanlaşması ile yeni sevgilinin zamanla sıradanlaşmasını, belki de eskisini aratmasını bağdaştıracak kadar BİREBİR'ci, bi yazar değilsin. Ne olur yapma! Yapma be deli oğlan" diye telaşlandığınızı duyar gibiyim sevgili okurlarım. Ne olur telaşlanmayın. Kabağı da karımı, kızımı da bu işe karıştırmayın. Eskiden böyle birebir bağdaştırmalar yapmışlığım var. Yine olsa yine yaparım ama benim anlatacağım şey bambaşka. Neyse devam edelim... Buluşmaya giderken birden ayağım kaldırıma takıldı. Tökezleyip koşmaya başladım, kalabalık bi yerde tökezlediğim için çaktırmamak için gerçekten ve bilerek koşmaya başladım sanki bu benim tercihimmiş gibi. Koşarken arkamdan gelen ayak seslerinin hızlandığını duyunca korkuyla arkama baktım. Rezil olduğumu anlamasınlar diye kaçtığım kalabalık da koşuyordu. Aklım çıktı korkudan. İnsanların karşıya geçmek için son saniyeleri yanan yeşil ışığı yakalamak için koşmaya başladığını anladığımda derin bir oh çektim. İç dünyam ve savunma mekanizmam meğerse kimsenin skinde değilmiş.

Ayakkabıma baktım altı açılmıştı. Bi müddet altı açık ayakkabıyla flap flap diye yeni sevgilime doğru yürümeye çalıştım. Olacak gibi değildi. İlişkinin başlarındaydık daha ve bacağımı taban yere sürtmesin diye aşırı kaldırmak zorundaydım. Ördek gibi görmesini istemezdim beni. Yürüyerek bi ayakkabı mağazası aradım. Zira buluşma saati yaklaşıyordu... Yürürken çok ilerde komple demirden dökülmüş bir ayakkabı tamircisi gördüm. Kapı girişinden sarkan ayakkabı iplerinden içeri kafamı sokup, içeri girdiğimde çok yaşlı tamirci üzerindeki kara kalın lastik önlüğüyle oturmuş, elindeki bi ayakkabıyı çakıyordu. Saçındaki ve bıyığındaki sarı çizgiden sigarasını ağzında en çok nerde tuttuğu anlaşılıyordu. Beni görünce kafasını kaldırdı. Çekmeyen radyosunu kısıp, "buyur" dedi. Ayakkabımı gösterdim bir şey demeden. "Ney" diye bağırdı. "dayı şuna bi Bally sürücen mi acil işim var" dedim. Tezgâhın altından bi peynir tenekesi çıkarıp "otur" dedi. Sonra da ayağıyla, yerdeki dev kahverengi terlikleri bana doğru sürüdü. Yırtık ayakkabıyı çıkarıp terliğin tekini giydim. Ayakkabının altını iyice açtı. "dur usta napıyorsun anasını sktin ayakkabının" demedim tabii ki, sesimi çıkarmadan ayakkabımı maharetli ellere teslim ettim. Bally'i sürüp bekledi. Dudağında bitmek üzere olan sigarayla, yeni bi tanesini yaktı. Biraz bakıştık. Sonra ben gelmeden önce tabanını çaktığı ayakkabıyı çıkarıp, dibini çekiçle çakmaya yeniden başladı. Çaktığı yere baktım inanılacak gibi değildi. Sanki yıllardır aynı ayakkabıyı çakıyordu, kösele taban içeri çökmüştü çekiç darbelerinden. "işler nasıl" dedim, kafasını kaldırmadan "Allah'a şükür" dedi. Yüzündeki kırışıklar çekiç ayakkabıya indikçe belirginleşiyordu. Vurdukça acı duyuyor gibi bi hali vardı. Belki ikram eder diye "burada sigara satan bi yer var mı amca" dedim. "yolun karşısında var" dedi. Cebimde sigara olduğu halde ayağımda tek terlikle yolun karşısındaki büfeye gittim. Tekrar dükkâna geldim, tenekemin üzerine oturdum. "yapıştırsan dayı artık, acelem var da" dedim. "acele etme" diye azarladı. "acele edersen yine yolda kalırsın iyice kuruması lazım" dedi. Mecburen durdum. Her az kitap okumuş gibi bu yaşlı adamın bilgece sözler etmesini bekliyordum. Öyle bir duruşu vardı. Başka bir şeyler olabilmek varken bu demir dükkânda, keçe ve Bally kokusu içinde yaşamayı tercih etsin istedim. Ama tezgâhın üzerindeki gazetenin bulmacasında bi tek resimdeki sanatçımız "Cenk Eren"in çözüldüğünü görünce bu hevesimden vazgeçtim. Çakmaya ara verip, tezgâhın altındaki küçük tüpte demlenen çaydan kendine bi bardak koydu. Yarım ağızla da olsa bi kere bile ikram etmedi bi demlik çayından. Ne bilgelik vardı bu tamirci de ne de insanlık. "y.rrak gibi adammış" diye içimden geçirdim. Öylesine olduğu gibi hikâyesiz bi insandı. Bir hikâyesi, bir artistliği olmak zorunda değildi, yoktu da zaten... Bir hikâyesi olmasını ben ummuştum, sonra bulamayınca da küfretmiştim kendisine. Buluşmaya baya geç kalmıştım. Durumu nasıl açıklayabileceğimi düşünüyordum, üstelik şarjım da bitmişti. "usta yapıştır şunu da gideyim" dedim. Bally'si kupkuru olmuş tabanla ayakkabıyı birleştirip, mengenede sıkıştırdı. "az daha bekle" dedi. yeniden aynı ayakkabıyı alıp çakmaya başladı. Ayakkabının hep aynı yerine vuruyordu. Tamir filan etmiyor, sadece gürültü yapıyordu. Dayanamayıp "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı" diye sordum. Cevap vermeden çekici vurmaya devam etti. Her vuruşta acı çekiyordu belli. Kırışıp düzelen alnından tek bi ter damlası süzülerek, uzun sarı-beyaz kaşlarının içine gömüldü. Çakmayı durdurup, mengeneyi açtı. Kupkuru bally'li taban tahmin ettiğim gibi ayakkabıyı tutmamıştı. Mengene açılınca yapışmamış iki parça tezgahın üzerine dağıldı. Parçaları toplayıp, ayağıma attı "al bunları, olmaz bunlar. bitmiş o ayakkabının işi" dedi ve yeniden çekicini eline aldı. "usta naaptın sen altı üstü bi bally'le yapıştıracaktın" dedim kızgınlıkla. Bişey demeden çakmaya devam etti. "borcum ne kadar" dedim. "beş milyon ver yeter" dedi. Kalender biri de değildi belli ki. Parayı önüne koydum. Alıp cebine attı sonra tekrar çekiç ve ayakkabıyı eline aldı. Sorumu dükkândan çıkmadan ikinci kez sordum. "usta ne zamandır tamir ediyorsun o ayakkabıyı?". Bir müddet cevap vermedi. Başka bir ter damlası kaşlarına doğru süzülürken, "işler iyi değil artık" dedi.

Terlikleri ona doğru ayağımla sürüp, tabansız ayakkabımı giyip eve doğru geri döndüm. Yoida nalburdan bi Bally alıp eve geldim. Ayakkabımın altını yere serdiğim gazetenin üzerinde yapıştırırken yeniyi görünce çok sevinip, eskiyi bi anda sattığım o an aklıma geldi. "Yeni bir şeye sevinmek artık anlamsız, çünkü işler gerçekten iyi değil artık." Diye anlamsız bir şekilde ama aynı zamanda duyarlı gibi bitireceğimi bekliyorsanız yanılıyorsunuz sevgili okurlarım. İki kat Bally'i vurup bi de 10 dakka masanın bacağının altında sıkıştırınca kemik gibi sapasağlam oldu ayakkab.

gelen kutusu

Barış ÖZKAN

Betül YILMAZ

Özgür KAHYAOĞLU

Tolga AKDOĞAN

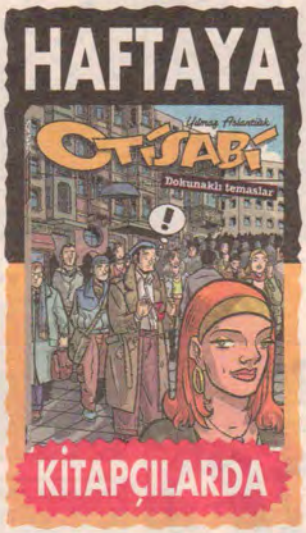
Servet TURAN

Merkut GÖREKÇİOĞLU

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Mayıs 2009 | Sayı: 088
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

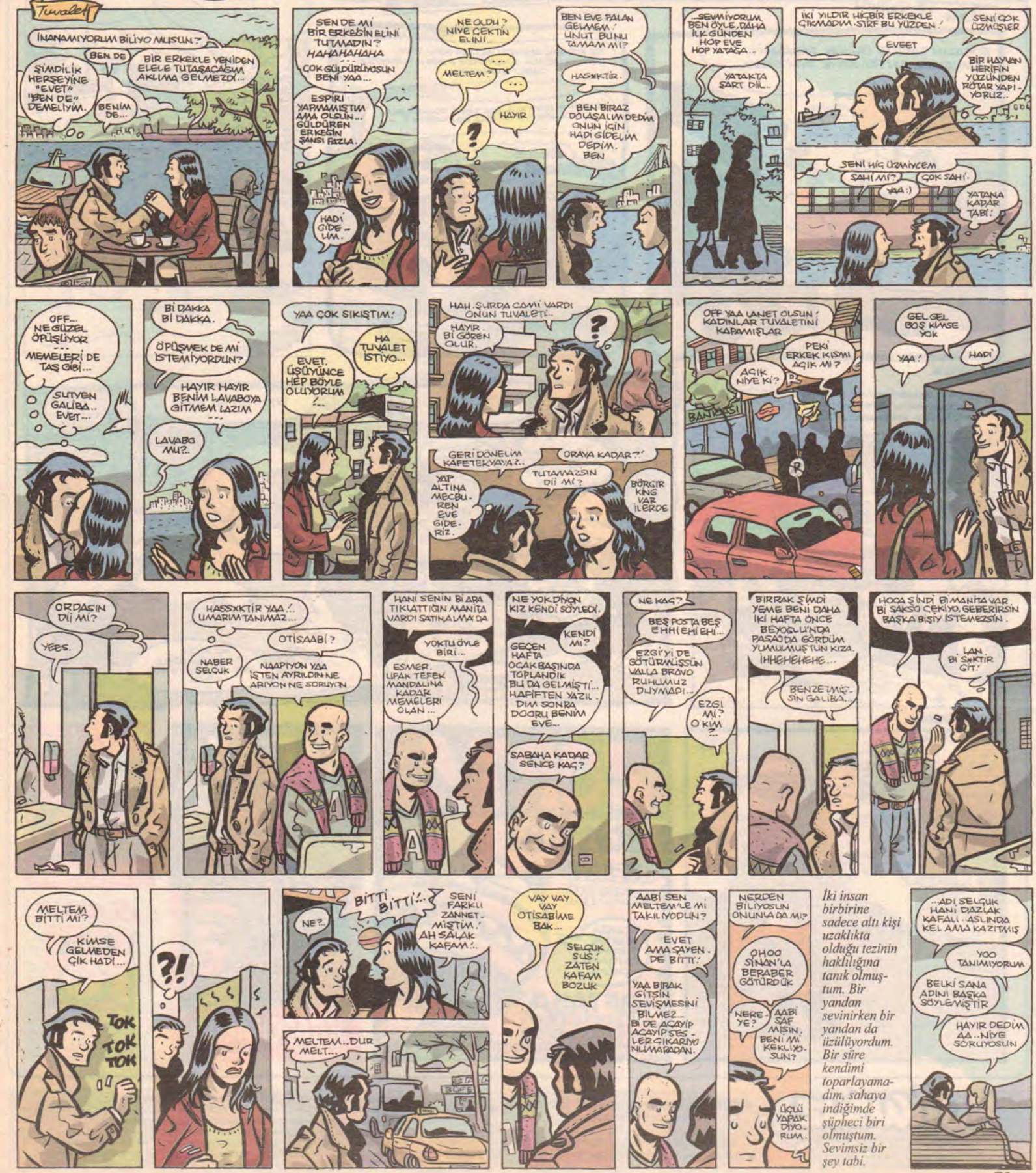
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

13 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/20 No: 089
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• **Anneler günü, Mardin katliamı gölgesinde kutlandı!**

Aksaraysefasi

Başbakan Tayyip Erdoğan dün AKP'nin Afyon'daki il kongresinde Nazım'dan "Sen yanmasan, ben yanmasam, nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa" dizelerini okudu.

KAÇ YIL OLDU?

- İstem dışı hareketlerde bulunanların yaşadığı ve "tikli" köy olarak bilinen Bıyıklı köyünün muhtarı şaka yapmayı yasaklayalı **1 yıl**...
- Sinan Engin, bir röportajda "*Kötü giderken sahanın içine girmeyi düşünüyorum, 'Şu topu alayım, kaleye doğru vurayım,' diyorum. Bir hakem eğer maçı kötü yönetmişse o kulübeden kalkıp soyunma odasına gidene kadar 'Ya şuna saldırsam mı?' diye düşünüyorum.*" diyerek içini iyice dökeli **6 yıl**...
- Bekir Coşkun, Ayşe Arman'la yaptığı röportajda, "*Doğadaki bir şeyi şişeleyebilseydiniz, o ne olurdu?*" sorusuna "*Orman köylüleri*" cevabını vereli **7 yıl**...
- Chaplin, "Altına Hücum" filminin çekimi 3 gün süren ve 63 kere tekrarlanan postal yeme sahnesi için, meyan kökünden yapılmış postalı defalarca yemek zorunda kalınca, çekimlerden sonra hastaneye kaldırılalı tam **84 yıl** olmuş.

Yüzlerce hastaya gerekmediği halde operasyonla 'protez' ve 'çivi' takan 24 beyin cerrahı gözaltına alındı.

Tunceli'de bir öğretmen, valiyi taşıyan konvoyun geçişi sırasında "esas duruşa" geçmediği için korumaların saldırısına uğradı.

Amerikan PBS kanalında yayınlanan bir belgeselde, Ukraynalı bir hayat kadını, "Bazen Türk polisine de hizmet verdik. Yardım etmesi için polise gittik. Ama polis bizi satıcılarımıza teslim etti." dedi.

Aksamsefasi

Obama yönetimi, Irak ve Afganistan'da kullanılmak üzere 96,7 milyar dolarlık bir savaş bütçesi hazırladı.

Apartman Tipleri

v.ö.

- **Pencereciler:** Dışarıda göremezsin... İçeri de girmez... Bakar durur, "Bi ara da bana bakın" dercesine...
- **Meseleciler:** Normalde görünmeyip, bi problem olduğunda belirirler... Gürültü et, kapıya gelirler... Asla gürültü etmezler...
- **Yönetimciler:** Sorumluluk almadan, apartman yönetimine itaat ederler... Kabile ruhunun harlandırıcısıdır... Genellikle erkek olur...
- **Bağımsızlar:** Aylarca-yıllarca gözden yitip, bi gece vakti merdivende oluşurlar... Kısa süre kalır.. Parti, gürültü, güne kaybol...
- **Sosyopatlar:** İlişkiye geçmek için bahane arayanlar... Bunları villaya, yalıya koy, gene apartmana dönerler... Yalnız göremezsin...

29 yılda sendikalı işçi sayısı 3.5 milyondan 750 bine düştü.

ADAMLAR

TERLEMEYE DEVAM

2 yıldır 'hastalıklı bir milliyetçiliğin' peşini bırakmadan, ter içinde programdan programa koşan İsmail Türüt, bir televizyon programında yine ortaya çıktı. Programda, "Ermeni kardeşimden özür diliyorum" kampanyasını düzenleyen isimlere yazdığı bir "şiir"ini okudu. "Kibleye karşı yaptı alayınız çişini / Sizin gibi aydının 7'den 70'lini" gibi 'dize'leri olan şiiriyle yetinmeyen Türüt, Hrant Dink cinayetini övdüğü "Plan yapmayın plan" şarkısının nakaratını değiştirerek, "Vatan satsa bir kişi, leşi serilir leşi" demeyi de ihmal etmedi.

NİTELİKSİZ BİLGİ

- Şarkıcı Reyhan Karaca verdiği bir röportajda "Uzaylılarla 1999'da tanıştım. Bana kanserin ilacını verdiler ama hazır olmadığımız için geri aldılar. UFO ile birkaç saniyede dünya turu yaptım. Sıcak kanlılar, insana güven veriyorlar... Tenleri karides kabuğuna benziyor" dedi. Sonra röportaja bir şey olamamış gibi başka konularla devam edildi.
- Kentucky Fried Chicken (KFC), menüsüne Müslümanlar için "helal tavuk" koyuyor.
- Suudi Arabistan'da sadece gözleri gözüken bayanlar arasında "iç güzelliği" yarışması yapıldı.

BİŞEYLER OLDUM

MARDİN

1: AKLIMA BİR ŞEY GELDİ

44 kişinin öldüğü Mardin katliamının ardından Mardin Valisi Hasan Duruer, "kız çocukları için ayrı okullar" olması gerekliğini söyledi. Valinin kız çocuklarının eğitimini artırmak bahanesiyle önerdiği bu proje, yaptığı açıklamalarla tüm zihniyetlerin en iyi ortalık karıştırıcısı Bülent Arınç tarafından da makul bulundu.

2: BENİM DE AKLIMA BU GELDİ

SP lideri Numan Kurtulmuş, Mardin'de yaşanan olayı kastederek, "Türkiye'de idam cezasının gözden geçirilmelidir" dedi.

3: BENİM AKLIM YOK!

Yeni Şafak yazarı Davut Dursun, kan davalarının bir kültürü olduğunu ama Mardin'de yaşanan olayda bu 'cinayet işleme kültürü'nün dışına çıkıldığını yazdı. Yazıdan çıkan sonuç şu: Eğer Mardin'de 'kan davası kültürü'ne uygun cinayetler işlenseydi olay anlayışla karşılanabilirdi... Davut aynı yazıda, Münevver Karabulut olayında cinayeti "bir biçimde" anladığını ama cesedin parçalara ayrılmasını bir türlü anlayamadığını da yazdı...

KRALİÇEMİZİN EMRİ, BÜLENT'İN YÜKSEK MÜSADELERİYLE...

MUTLAKA GÖRÜŞELİM

"ORTAKLARI ARASINDA KRALİYET AİLESİNDEN BAZI KİŞİLERİN DE OLDUĞU SÖYLENEN BİR İNGİLİZ MADEN ŞİRKETİ BİRKAÇ YILDIR ÇALDAĞI'NDA MADEN ARAMA RUHSATI ALMAK İÇİN UĞRAŞIYOR. ÜÇ YIL KADAR ÖNCE DÖNEMİN MECLİS BAŞKANI BÜLENT ARINÇ'A GİTTİM. 'BİR MANİSALI OLARAK BU ŞİRKETE ENGEL OLUN' DEDİM. BANA VERDİĞİ YANIT, 'ÇOK ZOR, ÇÜNKÜ HİÇ TAHMİN EDEMEYECEĞİN KİMİ İSİMLER O ŞİRKET ADINA İŞ TAKİPÇİLİĞİ YAPIYOR' OLDU. ŞİMDİ GELDİĞİMİZ NOKTA ŞU; ŞİRKET İSTEDİĞİ RUHSATI ALDI. OCAK YERLERİ İÇİN TAM 280 BİN AĞAÇ KESİLECEK." ESKİ CHP MANİSA MİLLETVEKİLİ HASAN ÖREN'İN BİR AÇIKLAMASINI OKUDUNUZ.

PARA KAZANMA KILAVUZU

Artvin'in Hopa ilçesinde, müfettişler, hakkında soruşturma açılan bir öğretmenle ilgili bilgi toplamak için iki öğrenciyi sorguya çekti. Sorularına "arzuladığı" cevapları alamayan bir müfettiş, "Bak! Metin Göktepe'yi tanıyor musun? Onu işkencede öldürdüler. Ona göre sorulara doğru cevap ver!" diyerek öğren-cilerden birini uyardı. TC. kimlik numarasını hatırlamayan diğer öğrencinin aldığı uyarıysa şöyle: "Numaranı ezberle. Daha seninle çok işimiz var. Bu numara sana çok lazım olacak"... Sorgulama, müfettişlerin "Sorgulandığınızı kimseye söyleme-yin" temennileriyle sona erdi.

'Takva Yarışı', 'Nur Çocuk', 'Cennet Bahçesi', 'Cennet Yolu', 'Miraç Yarışı' ve 'Teşekkür Ederim Allah'ım'... Bunlar özellikle Konya'da büyük ilgi gören Monopoly benzeri oyun isimleri. Oyunlarda, bu alemde pek sevilmeyen zar yerine fırıldak çevriliyor. Oyun sonunda para, otel, ev, arsa gibi dünya nimetleri yerine Miraç'a (Allah katı) çıkılıyor ya da direkt cennete gidiliyor. Para, sadece oyunu satın almak için kullanılıyor sonrası öte dünya...

FIRAT BUDACI

Aksamsefasi

Akşamsefası

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

Kaç yılbaşı oldu bilmiyorum ama bir haylidir televizyonda yılbaşı özel eğlence programı izlemedim. Sanırım son izlediğim Star TV, Magic Box Star 1'ken yayınlanan 1991 Yılbaşı Özel Eğlence Programıydı. Merak ettiğim şu, eğer Türk televizyonları hala para harcayıp Yılbaşı özel eğlence programı çekiyorlarsa, gözünü seveyim o parayı halka dağıtsınlar, halk kendisi eğlensin. Çünkü sanmıyorum ki o programlarda bir ilerleme kaydedilmiş olsun sakillik bakımından. Dünya kadar para harcıyorsunuz boş yere. Dediğim gibi siz o parayı halka dağıtın, yıl içinde millet taksit taksit geri ödesin.

Kanımca liderlerde ve liderlik müessesinde ciddi bir sorun var. İddia edebilirim ki, hiçbir lider takipçilerinden daha akıllı daha makbul bir adam değildir. Zira benim tanıdığım onca akıllı, makul insan var, dünyaları versen "al kral ol, lider ol" desen olmazlar. Ben de olmam. Manyak mıyım, ruh hastası mıyım da kalkıp binlerce on binlerce insandan daha üstünmüş, daha akıllıymış gibi yapıp durduk yere kitleleri arkamdan sürükleyeyim? Ha benim arkamdan sürüklenen kitlenin vay haline, orası ayrı da aklı başında kimse kalkıp lider olmak istemez diye düşünüyorum işte kısacası. E o halde nedir bu krallık, başkanlık, bir baş olma merakı? Biraz da bu yüzden dünya dertten kurtulmuyor, bir tane akıllı lider çıkmıyor, çünkü akıllı adam lider olmaktan imtina ediyor, ne kadar akılsız varsa liderlik hevesiyle başa güreşiyor. Gerçi onları izlemesi de zevkli ama iş mi allah aşkına şu yaptıkları.

Uzaya nasıl gideceğiz merak ediyorum. İki ışık yılı uzağa bile gitsen, gidiş dönüş dört yıl sürer, o kadar yoldan sonra da artık orada nereden baksan bir on beş gün kalmak icap eder. Üstelik muhtemelen gide gide kıytırık bir astroide gideceksin, mal gibi, davar gibi duracaksın. Hayır bütün bunların hepsini yapmak için bir de ışık olmak gerekiyor, allah yazdıysa bozsun ışık olup kalmak da var, öyle yaldır yaldır yan dur ondan sonra ampul gibi, birine bir derdini anlatamazsın. Ayrıca on beş gün için değer mi dört yıl yol tepmeye? İlla gideceğim diyorsan Bodrum'a git olmadı Bursa'ya git, İskender yersin.

Öyle sanıyorum ki, dünya döndükçe çay demleyenler olacak. Sir Lipton ve şürekası istediği kadar uğraşsın, biz çaydanlıkta demleyeceğiz arkadaş bu çayı. Her gece, bu topraklarda bir yerlerde sonsuza kadar çaydanlıkta çay demleneceğine olan inancımla huzur içinde yatıyorum. O en son ocakta demlenen çay, hele bir de altındaki çaydanlıktaki su fokurduyorsa ve taşma olmasın diye 15 derecelik bir açıyla hafif yana yatırılmışsa üzerindeki demlik, bize hiçbir şey olmaz gibi geliyor. Tabii siz yine bana güvenmeyin, öngörülerimin onda biri tutsa şimdi ne ben burada olurdum ne siz beni okurdunuz.

Geçen hafta bir şekilde bir kermese denk geldim, Mor Çatı yararına. Şimdi bu Mor çatı sığınma evini ve benzeri girişimleri canı gönülden destekliyorum ama yaklaşımlarında bir sorun olduğunu da kabul etmeliler. Şiddet gören, baskıya maruz kalan ablalarımız geliyor size sığınıyor ama hangi sığınma evinizde şöyle full contact, aikido, karate öğretiyorsunuz? Meşru müdafaadır efendim, benim nazarımda. Mahkemeye veren olursa suçu benim üzerime atabilirsiniz, seve seve üstlenirim. Hah işte ne olduysa tam bu noktada oldu, Şevki Abi iblisi ben bu satırları yazarken sinsi sinsi gibi kafayı uzatıp "Yapıldı o!" dedi. Sinire kestim. Hayır yani dandik de bir espri, kabul ediyorum, ama ben bunu ciddi ciddi düşünmüştüm, biraz da o yüzden sinire kestim. Şimdi nereden baksanız, her hafta esprilerin arasına bir iki gerçek düşüncemi, fikrimi de yazıyorum, arada kaynıyor diye düşünüyordum. Meğer hepsi makaradiye okunuyormuş, zaten benim eşsiz fikirlerimin de iler tutar bir yanı yokmuş bunu anlamış oldum. Bu arada Şevki Abi'ye de niye iblis diyorsam? Adamcağız faydalı bir uyarı yaptı, durduk yere iblislikle suçluyorum, yakıştıramadım kendime.

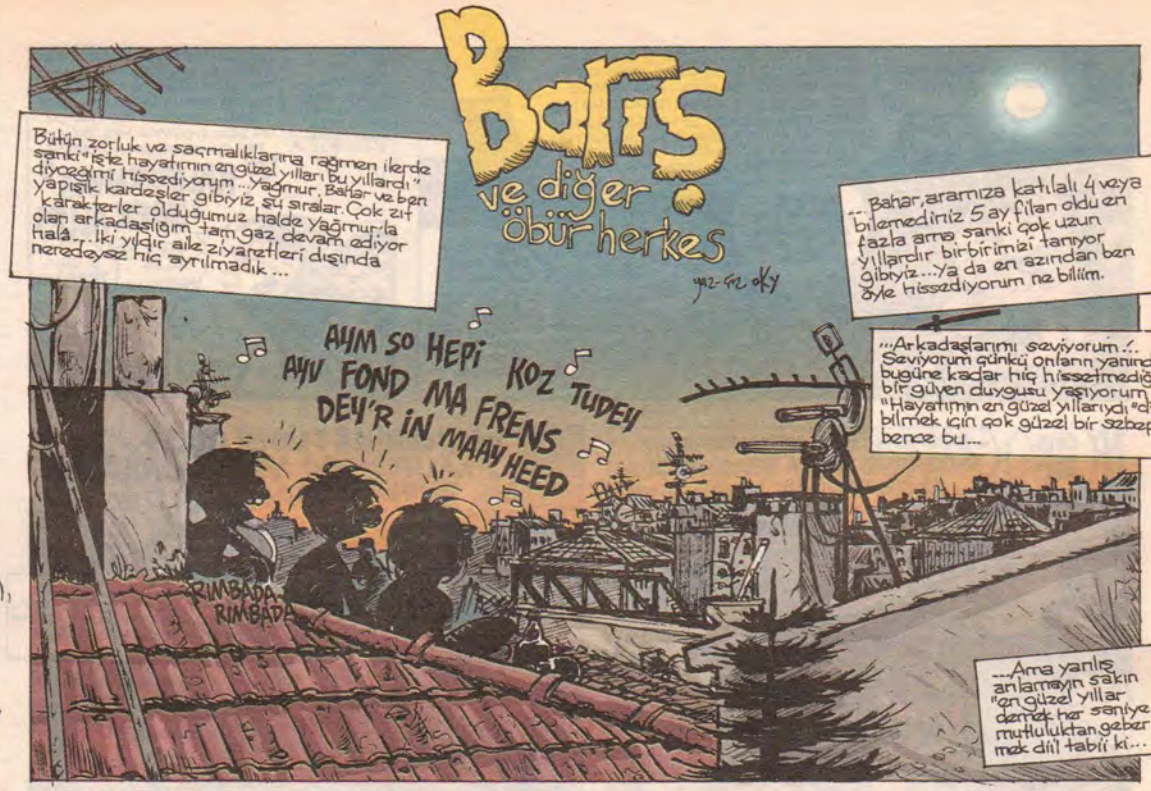
Lan sen nereden çıktın: Bizim bi' arkadaş!
Bizim bi' arkadaş "abi en güzeli güneye gideceksin, bir balıkçı kasabasına yerleşip orada yaşayacaksın, bu bizimkisi hayat değil" diye konuşuyordu, Muğla Yılmazköy muhtarı ve adamları geldi, arkadaşı paketleyip götürdü. Şimdi orada Salih kaptanın teknesine tayfa yapmışlar, daha da anlatıyordu, "bilet alın bana" falan diyordu telefonu suratına kapattım.

Ölmeden Önce Mutlaka Yap!
İstersen kimseye söyleme, kimseyle paylaşma ama hala yaşıyorken muhakkak bir şiir yazıp Posta Gazetesinde yayınlat. Vesikalık fotoğraf olarak dilersen kendi fotoğrafını gönder, dilersen arkadaşının fotoğrafını gönder, arkadaşının adıyla yayınlat. Ama yap bunu.

İnsanları Tanı!
Sen konuşurken karşındaki arka arkaya iki defa, seni onaylamak için "Doğrudur" dediyse, bil ki o adam seni dinlemiyor. Daha fazla rahatsız etme adamcağızı, hiç bekleme, uza oradan.

Artık Çok Geç!
Birisi Lambada Gençlik Fırtınalı filminin yönetmenine "Abi Yaşar Alptekin'e bu korkunç çizmeleri giydirmesek mi acaba? Yazık etmeyelim dalyan gibi delikanlıya" demeliydi. Ama demedi. Ve artık bunu söylemek için çok geç.

Biri bunu bulsun!
Yıllar yılı üç açılı diş fırçasından, elektrikli pilav yapma makinesine kadar bir alay ıvıdık zıvıdık şey buldunuz da hala sağlığa zararlı olmayan sigarayı bulamadıysanız nasıl bilim adamısınız, nasıl mucitsiniz lan siz? Bulun şunu biriniz artık. O kadar adam zayi oldu.

Devamı arka sayfada...

Aksamsetasi

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Böyle gol sevinci görmediniz: mahalle maçında hiç hesapta yokken gol atıp herkesin takdirini kazanan yeteneksiz çocuk sevinmesi. Yedinci katta oturuyor olsanız bile kayıtsız kalamayacağınız, bakmak için balkona çıkacağınız bir coşku. Keşke ondan elektrik üretebilsek.

• Bir dünya düşünün, balık bitki yiyor, sonra o balığı bir ayı yiyor, sonra o ayı ormanda teke tek yakalarsa bir insanı da yiyebiliyor. Herşey mükemmel bir uyum içinde, herşey birbiriyle bağlantılı. Peki bu karmaşık senaryonun yazarı, bu kusursuz ev partisinin ev sahibi kim? Tabii ki Tanrı. Ya da ben izlediğim Stv belgesellerinden öyle bir izlenime kapıldım.

• Kendinizi ayarlayın! Gün Hadise'yle ilgili laf esprisi (şaka) yapma günüdür. Bu eğlenceli ortamın dışında kalmayın. Aşağıda bazı örnek şakalar var. Onların üzerinden ilerleyerek kendi şakanızı yaratabilirsiniz. Aşlında çok kolay.
Örnek-1: Eurovision yarışması bu sene "Hadise"li geçeceğe benziyor.
Örnek-2: Eurovision yarışması bu sene "Hadise"siz geçti (Türkiye dereceye giremezse yapılacak şaka).
Örnek-3: Eurovision'da "Hadise" çıktı! (Birinci olursak bunu kesin yaparım.)

• Özünde iyi, fakat kafası karışık insanların dünyamıza katkıları: Şimdiye kadar herhangi bir işe yaramayan ama tarihe iyi niyetli çabalar olarak geçen olaylar serisi Bölüm-1.

• İçinde Dünya'nın koordinatları, o dönemin sevilen parçalarının kayıtlı olduğu bir plak ve "Dünyalılar: Tanısanız Seversiniz" isminde bir kitap olan uzay kapsülünün çok büyük paralar harcanarak dış uzaya fırlatılması. Bu olaya karışan Nasa yetkilileri kendilerine yöneltilen "Peki uzaylı kardeşlerimiz ingilizce bilmiyorsa, ya da gönderdiğiniz plağı çalacak pikap teknolojileri yoksa ne olacak?" sorusuna "Aaa gerçekten?" yanıtını vermişlerdi. Canım yaa...

• Okullardaki geleneksel tenefüs zillerinin klasik müzik çalan elektronik sistemle değiştirilmesi. Büyük ihtimalle genç beyinlere klasik müzik sevgisi aşılanmak istenildi, fakat günümüzde görüyorum ki ilkokul çağındaki bir çocuk ne zaman bir Für Elise duysa çılgın gibi koşmak istiyor. O yönde alışmış.

• Zamanında Michael Jackson ve bir stüdyo dolusu ünlü insanın el ele tutuşarak "Afrika'da çocuklar aç" konulu şarkı söylemeleri (We Are The World vakası). Belki Afrika'daki çocuklara bir faydası olmadı ama insanlığa "Afrika'daki aç çocuklara üzülmek" gibi bugün bile popülaritesinden bir şey yitirmemiş bir hobi kazandırdılar. Saol Michael.

• Eski yeni demeden bazalı kanepelerinizi alıyoruz, onları sizden çok uzaklara götürüyoruz. Direnmeniz faydasız. Peki neden? Çünkü o bazalı kanepeler sizi çok mutsuz ediyor. Siz farkında değilsiniz ama bu böyle. Sizi üzgün görmektense bazalı kanepelerinizi toplamayı tercih ederim.

• Günlük yaşamdan anlık heyecanlar dizisi no-2: Apartmanın sekizinci katındaki dairenize kadar gelen karınca. İster muhasebeci olun, ister ev kadını; "mübarek hayvan nasıl çıkmış buraya kadar?" diye düşünmekten kendinizi alamayacaksınız.

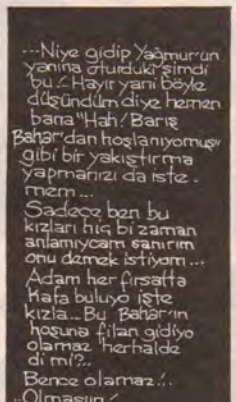
• Olumlu düşünce teknikleri – mutluluk çok yakın: Klavyesi kurabiyeden yapılmış bir laptop düşünün. Ufak vanilyalı kakaolu kurabiyeler. Üzerinde pudra şekeri. Olumlu düşünce böyle birşeydir.

• Erman Çağlar'ın kafasının az çalıştığı anlar (bazen zekanız bir alaca kuş olur, uçar da gider):
1 – Ortaokulda iki sayfalık kompozisyon ödevi verildiğinde onaltı sayfalık kısa öykü yazdı. Öykünün adı "Umuda Yolculuk"du.
2 – İlkokul beşinci sınıfta yazdığı bir kompozisyonu "bizler öğrenci miyiz, yoksa YARIŞ ATI MI?" cümlesiyle sonlandırdı.
3 – Yine ortaokulda kendisini "sen bana hayvan demişsin?" diyerek dövmeye gelen elemana "ben hayvanları da, insanları da eşit severim" dedi.
4 – Geçtiğimiz sene bir yüksek lisans dersinde sonunu hiç düşünmeden girdiği bir konuşmayı "yani görüyoruz hergün neler oluyor, allah korusun dışarıda bin türlü insan var" diyerek bağladı.

erman_caglar@gmail.com

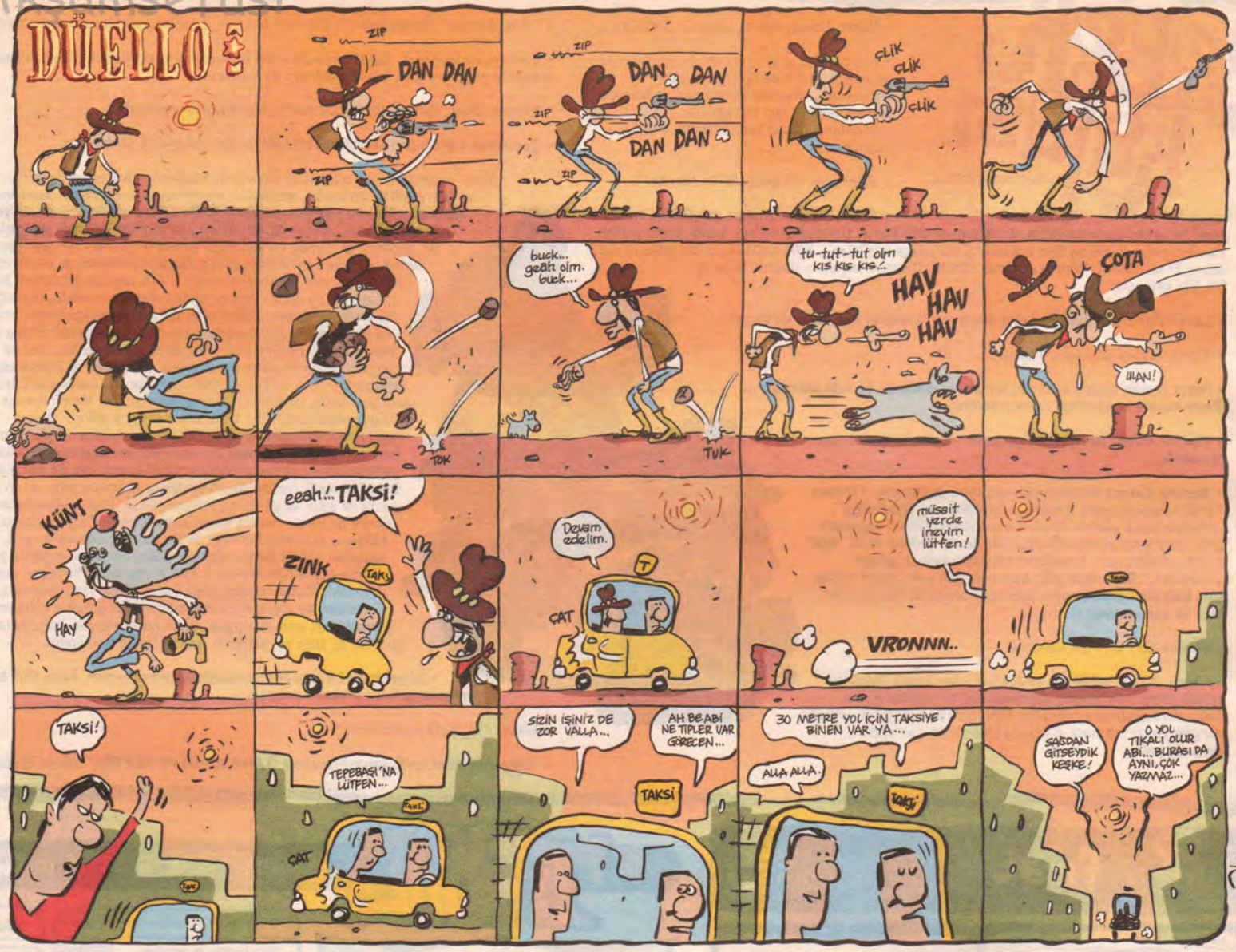

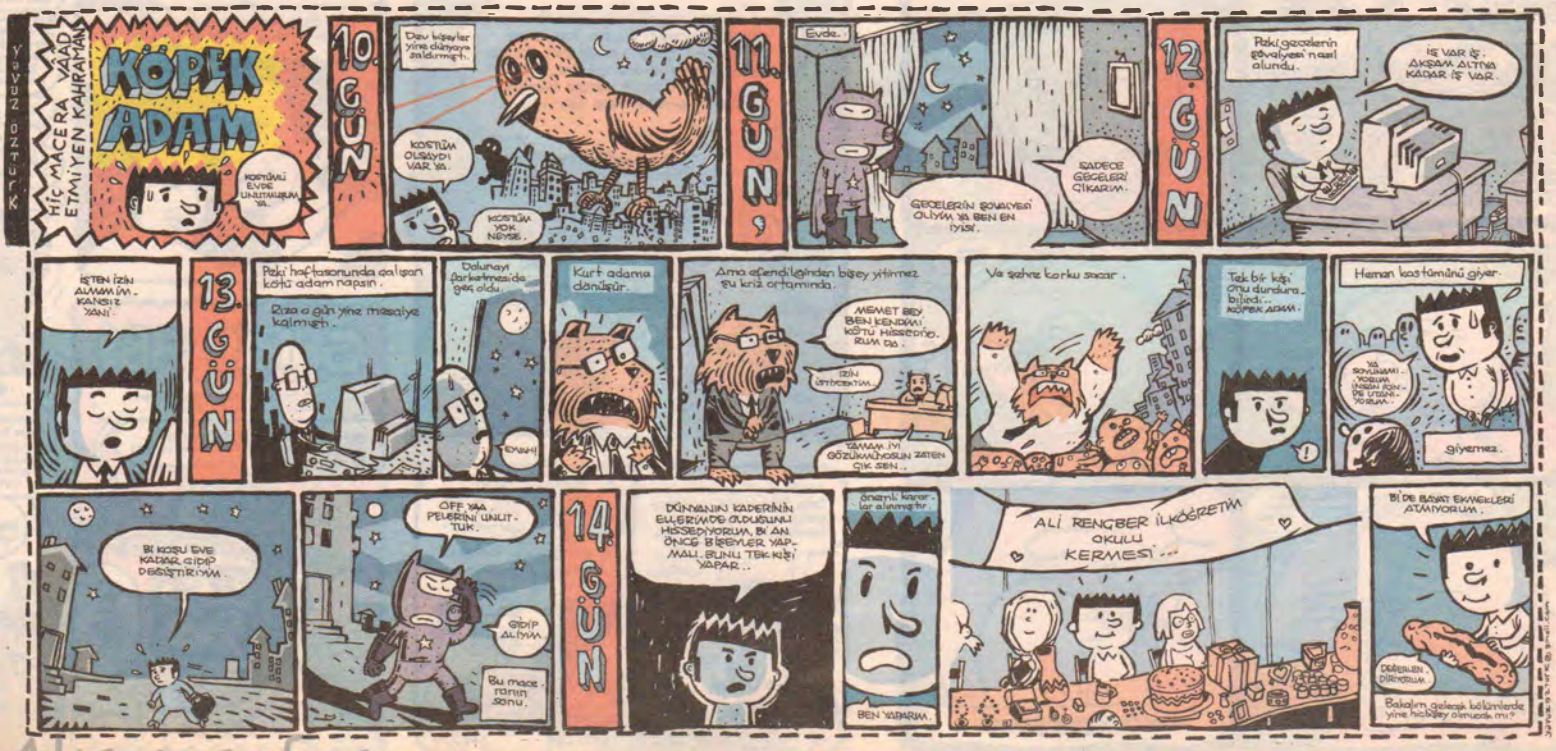

Akşamsefası

Akşamsefası

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Hayat, bazen, adamı, meşgule düşürür!..

• Aristokrata şarap ve keman, burjuvaya viski ve piyano, proletere de bira ve gitar yazıyorum... Hepsine birden rakı ve klarnet, olmadı, boğma rakı ve bağlama yazıyorum...Bazen ben, alfabetik sırayla yazıyorum...

• Bitmesin: *"Hayda, Atilla Mayda!"*

• Erol Günaydın ustamız anlatmıştı, seneler evvel bir arkadaşıyla sinemaya, Şarlo filmine gitmişler... Üç-beş kişi varmış içerde, sonra aniden dolmuş içeri... Sevinmiş Erol ağbiler *"Şarlo'ya ilgi var"* diye... Film başlamış, bi on-onbeş dakka sonra, bi ses gelmiş: "Beyler, yağmur dindi!" O saniye boşalmış sinema, gene üç-beş kişi kalmışlar...

• Lafa *"Onu bunu bilmem"* diye başlayan insandan kaç, beni de kaçır!...

• Evlilik: Yeşim Salkım'ın Taneleri...

• Hayat seninle başladı sanırsın, sen de aldanısın, bu bir tatlı aldanıştır... Ömür hayata benzemez, sadece andırır...

• TRT'nin Bülent Arınç'a bağlanmasını sebebi, tersten de aynı okunması...

• Reyhan Karaca röportajında uzaylıları anlatıyor: *"Tenleri karides kabuğu gibi. Kocaman kafaları var. Gözbebeği olmayan siyah gözler. Boyları uzun değil. Cinsel organları yok. Dört uzun parmakları var. Burunlar sadece delik. Ağız küçük, dudak yok. İnanılmaz sıcaklar. İnsana güven veriyorlar."* Gözbebek yok, burun-dudak yok, cinsel organ yok, hala daha güven veriyo. Reyhan Karaca, ne kullanıyosan bize de ver hacımın kızı!...

• Türkiye Sait'tir, Faik kalacak!..

• *"Yazın Akçay sahilinde, bi faytoncunun atının kalabalık içinde ereksiyon olması, faytoncunun bi yandan atın o bölgesini kapatmaya çalışırken bize 'Ne o len, beygirin gıravata mı gülüyoruz' demesi. Canına yandımının Ege'si be..."* Onur Gündüz

• *"Arda Boyları"* türküsündeki O Gıymatlı İsmail'e insan bi gıcık oluyo ister istemez...

• Darbeye de karşıyım, hayat boyu bir espri bulamamış vasat kafanın Ferhan Şensoy ustamıza yaptığı sığ ve kibirli saldırıya da karşıyım...

• Bitmez: Dünya haritasında Kazakistan'ın büyüklüğüne şaşırmak...

• Çocukken karıncaları seyretmeyenin büyüyünce sosyalist olması zor...

• Kendi başıma okuyup bitirdiğim ilk resimli hikayenin adı Pastacı Ayılar'dı. Tim ve Tom isimli iki ayı kardeş, annelerinin misafir için yaptığı pastayı dayanamayıp yiyorlar, sonra da paniğe kapılıyorlardı. İki kardeş, yedikleri pastanın yerine koymak içi kendi çabalarıyla, bildikleri kadarıyla yeni bir pasta yapıyorlardı. Bu, biçimsiz ve dandik bir pastaydı. Anneleri tabii ki *"kolpayı"* anında anladı, Tim ve Tom'a kızdı ama çaba göstermelerini de takdir etti. Hikaye, elbette, mutlu sonla bitti... Altı yaşında okuduğum bu hikayenin, bu kadar sene aklımda kalmasının sebebi, okuduğum ilk kitap olmasıydı; o hikaye, benim hikayeme karışmıştı artık... Ya ilk hikayem, aynı zamanda son hikayem olsaydı? Başka bir hikaye okumasaydım, dinlemeseydim, izlemeseydim. Ben de hikayeler yazan bir adam olmasaydım... Hayattan ne öğrenecektim? Sıralıyorum: Bir. Hayat, pastadır. Elbette ona karşılıştahlı, istekli olacağız. Hayat, keyfinin çıkarılmasını ister! İki. Kendimize ait olan pastayı yememeliyiz! Üç. Hata yapıp yedik diyelim... Yerine yapabildiğimiz kadarını yapıp bırakmalıyız! Dört. Başkasının pastasını yiyenle yemeyeni ayırmak yetmez. Başkasının pastasını yedikten sonra, yerine yenisini koyanla koymayanı da ayıracağız! Beş. En güzeli, insanın kendi pastasını yapabilmesidir, ki en leziz pasta da odur hafız! Pasta, haliyle mecaz. Pasta sevmiyorsanız, ekmek de yiyebilirsiniz! Kendi adıma, ömrüm boyu pastasız kalmayı, ekmeksiz kalmaya tercih ederim. Görüldüğü gibi, hayattan çok da bir şey öğrenemedim! En heyecan verici şey, okuma-yazma öğrenmekti. E, kırk yılı da sadece bu ikisini yaparak devirdim. Mutlu muyum, evet! Tim ve Tom; mor tulumları, sarı gömlekleri ve yine bir ayı olan anneleriyle, yıllarca hafızamdan çıkmadıkları yetmezmiş gibi, şimdi bu azıyla yeni hafızalara girmeye de aday bir haldeler. Aferin Tim, bravo Tom!..

• İslam'ın dört kitabı onaylamasıyla ilgilenmeyenler, konu dört kadın onayına gelince dikkat kesiliyolaa!..

• Bitsin: *"Uçlarda yaşıyorum!.."*

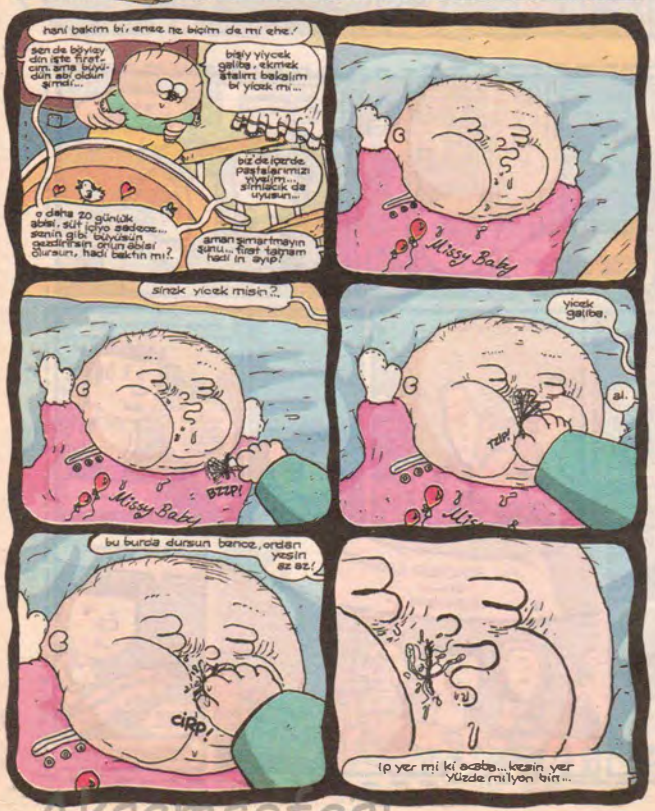
• *"Geçenlerde İkitelli, sanayi tarafına 'TAHRİKSAN REDÜKTÖR' adlı bi işletme*

vedatozdemiroglu@gmail.com

Akşamsefası

fırat...

UĞUR GÜRSOY

TRİBAL

GİRİŞ EKSİYON

C.ÜSTÜN

Akşamsefası

gördüm, daha da aklımdan çıkmadı!" – Tennur Açıkgöz

• O kadar sosyal içiciydi ki, karaciğer röntgeninde sarmaşdolaş kadeh kaldıran arkadaşlarını net seçebiliyodunuz!

• **Amerika'daki diyetlerde *"Zippo kadar peynir"* verseler ya... (Bi zamandır, benim olmayan pembe bi zippo duruyo cebimde, üstünde çeşitli dillerde 'kadın' yazıyo, bi tanesi de OHA ! Neceyse artık?..)**

• Azalarak Bitsin: *"Baldız, baldan tatlıdır!"*

• **"Bi arkadaşımla Şişli minibüsündeydik. Trafik vardı. Bir yolcu, şoförden kapıyı açmasını istedi, şoför otomatik kapıyı açtı ve *'Abi sen Çağlayan'dan binmiştin di mi, ücreti verdin mi abi sen?'* dedi. Yolcu biraz durdu ve sonra *'He, onu unutmuşum ya'* deyip, inip gitti. Şoförün yanındaki yolcu, *'Unuttuysan versene manyak'* filan dedi aa adam çoktan gitmişti. Şoför de trafik açılınca boşverip ilerledi. Arkadaşımın yorumu *'İşte bu ülkeyi bu yüzden seviyorum'* oldu..." – Metin Hasgül**

Vedatspor

16 Mayıs, 00.15, Kanaltürk'teki canlı programının konuğu Meltem Cumbul... (Ersin ve Memo'yla görüşemedik, şu an dergide diller, çalışıyolar ..)

19 Mayıs, Beyoğlu Hayal Bistro'da tek kişilik gösterim var, 21.30-22.00 arasında başlar!..

Geçen hafta, Kadir Yılmaz'ın hattını ters basmışız, özür, lütfen bi de tersten bakın...

birinci eski sektirmeden

galapagos adası sakinleri de inan
bizim kadar inanırlar güneşe aya
ki bir tanesi bile sakin değildir bir an

ölü evi halvası
devam eden gösteriye bir yeni ünite
ki enerji durmaz akar amcası

arz talep evlenmeden
piyasa konutlarında eve tutarlar
ki şahane öderler aidetlarını

gece de fener alayları düzenlenir

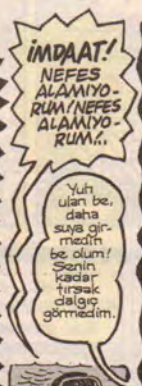

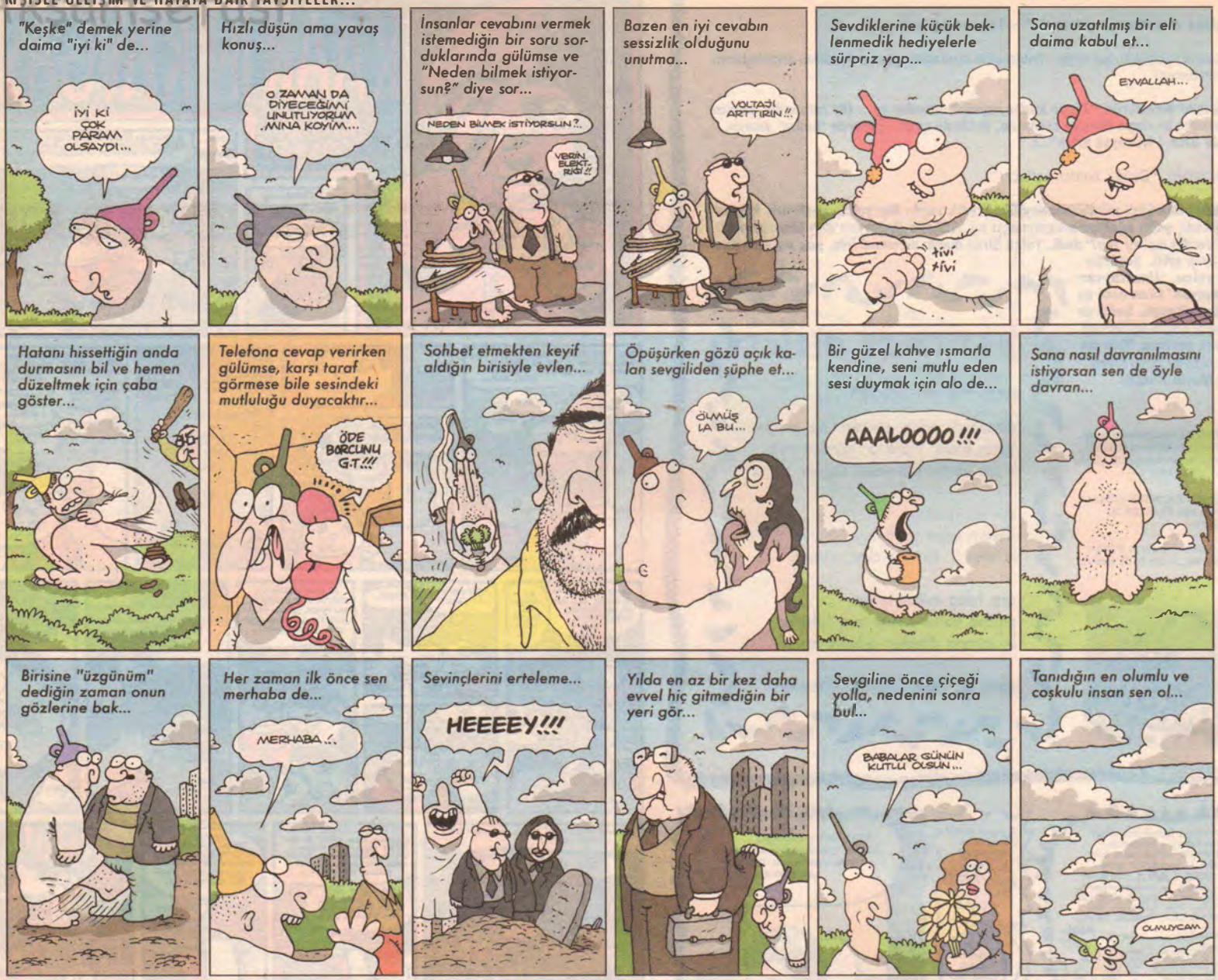

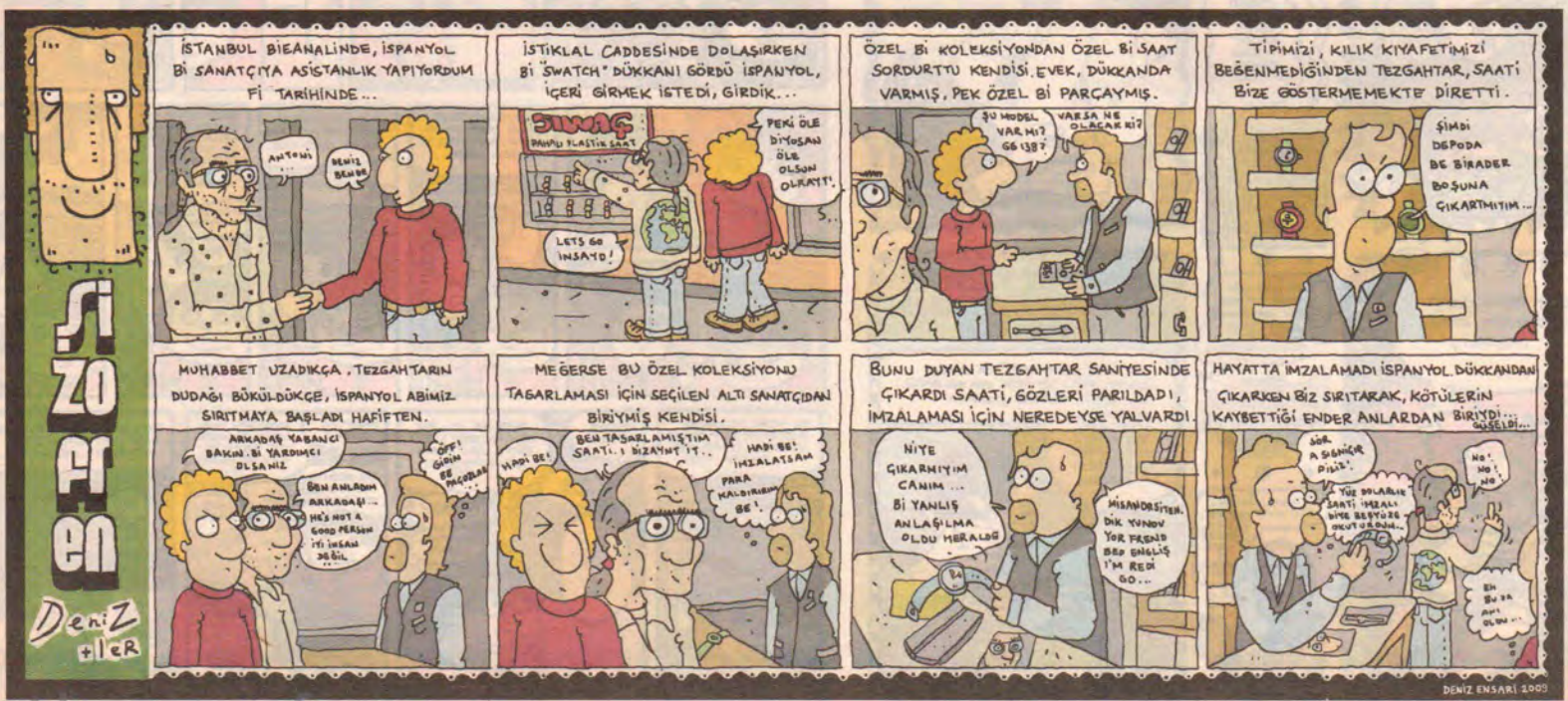

Akşamsefası

KİŞİSEL GELİŞİM VE HAYATA DAİR TAVSİYELER...

SANDIK-İÇİ

DEVLET DAİRELERİNDE, BANKALARDA YA DA İŞTE NE BİLİYİM OKULUN ÖĞRENCİ İŞLERİNDE ŞÖYLE ŞEYLERE ŞAHİT OLUYORSUNUZDUR DI MI?

OO AYNUR HANIM BUGÜN ÇAY İÇMİYORSUN HAYIRDIR? AYNUR HANIMA ÇAY VERİN!

AY GİDİP KONUŞU-CAM ÇOK KÖTÜ OLDU ÇAYLAR, SUYUNDAN MIDIR NEDİR?

VALLA BİZ İÇİYİK PİS MİYİK YANI BİZ?

EVLİ ÇOCUKLU FİLAN FARKETMEZ, BU ADAM BU KADINA TAKILMAK İSTİYO İŞTE. AKLINDAN "DUR ŞUNU TAVLAYAYIM" ŞEKLİNDE NET BİR DÜŞÜNCE GEÇMİYO OLABİLİR AMA O SIKICI ÖTESİ OFİSTE (BELKİ ÇOK DA DÜŞÜNMEDEN) KENDİNE BU KADINI HEDEF BELLEMİŞ GÜN BOYU "İÇİYİK MIŞIYIK" DİYE KÖTÜ ŞAKALAR YAPIP DURUCAK...

AYNUR HANIMA SORMAK LAZIM, O BİLİR KESİN, DİDİ AYNUR HANIM? EHE EHE.

YOK YOK ELEŞTİRMEK İÇİN SÖYLEMEDİM, BİLİ BÖYLE BİŞEY.. BULUNDUĞUN ORTAMDA VAR OLMAYA TAHAMMÜL ETMEK İÇİN SEBEPLERİ-YOKSUN HERALDE. ORTAOKUL VE LİSE HAYATIM TAMAMEN BÖYLE GEÇTİ...

KİMİ SEVSEM? ZERRİN'İ SEVDİK, HANDE'Yİ SEVDİK.. DİDEM'İ Mİ SEVSEM? GERÇİ ONU DAHA ÖNCE SEVMİŞTİM AMA OLSUN.

NAAPIYIM BİRİNİ SEÇİP SEVMEZSEN OKUL ÇEKİLMEZ BİŞEY.. DERSTE KİMİ KESİCEKSİN MESELA? BİRİNİ KESMEZSEN DERSİ DİNLEMEN GEREKİCEK.

O DA BANA BAKIYÜR MÜ ACABA? ÖKSÜREYİM...

ÖHHÖ!

BAKIYÜR OLMALI...

HATTA Bİ ARA SINIFLAR KARIŞINCA BİZİM SINIF ADAM DOLDU, SEVİLİCEK KIZ BULAMADIM NAAPICAAMI ŞAŞIRDIM. AHA İŞTE O DÖNEM DERSLERDE Bİ DÜZELME OLDU ÇÜNKÜ SAĞMA BAŞMALA OYLAMAK İÇİN SEBEP YOKTU, MECBUR TAHTAYA BAKIYORDUM. GERÇİ UZUN SÜRMEDİ SEÇTİM YİNE SIKILIP BİRİNİ...

LAN HANGİSİNE AŞIK OLSAM?.

BUNUN YÜZÜ GÜZEL BUNUN DA GÖTÜ GÜZEL...

...NEYSE YÜZÜ GÜZEL OLANA AŞIK OLAYIM... NE DE OLSA ÖTEKİNİN GÖTÜNDEN BANA HAYIR GELMEZ, ZİRA YAŞ 17...

TABİ BUNUN BİRAZ ZORLAMA OLDUĞUNUN ÇOK DA FARKINDA OLMAYABİLİYOSUN. BEN YAŞADIKLARIMIN ÇOK BÜYÜK, ULULAR ULUSU, AÇAYİP ÖZEL AŞK HİKAYELERİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYODUM.. BİDE PATRİCK SWAYZE VE DEMİ MOORE'UN HAYALET FİLMİ VAR YA, ONU İZLEMİŞTİM AKLIM ÇIKMIŞTI RESMEN.

OFF... NE GİZEL Bİ AŞKTI O YAA. KEŞKE BEN DE ÖLSEM, SONRA HAYALETİM DÜNYADA KALSA..

KIZ "SENİ SEVİYORUM" DİYİNCE "BEN DE" DİCEM. SONRA ÖLÜNCE PİŞMAN OLURUM FİLAN.. ALLAHIM NOOLUR ÖLİYİM ÇOK ROMANTİK LAN! YALNIZ ALLAHIM HAYALET OLUCAKSAM ÖLİYİM, OLMIYOAK - SAM KALSIN YANİ...

O SIRALAR BİZİM JENERASYONU ETKİLEMİŞ OLAN BEVERLY HILLS 90210'A ÇOK ÜZENİYODUM. ZAMAN ZAMAN SEVDİĞİM KIZIN KALBİNİ KIRIYUM, SORUNLU (O ARA SEÇTİĞİM GİZ) RESİM DERSİ İÇİN SEMİH'TEN YARDIM İSTEDİ "TAMAM MI? AMA YANİ KASTEN" GİBİ YAPTI. ÇÜNKÜ BENDEN İSTEMESİ GEREKİYODU LAN.. BEN DE ŞÖYLE Bİ ARTİSLİK YAPMIŞTIM..

PRANK

MUHTEMELEN KİMSE BİŞEY ANLAMADI AMA BENİM İÇİN GÜZELDİ YANİ.. AYRICA SEMİHCİM KUSURA BAKMA AMA SADECE ARABA GİZE BİLİYODUN LAN SEN... BENİM MANİTA YA RESİM YAPARSIN HA. AKLINI ALIRIM SENİN GERÇİ GEÇ OLDU BİRAZ.

BUNLARDAN DAHA ÖNCE, HAZIRLIKTAYKEN BİŞEY YAPTIM Kİ BUHERHALDE BU KONULARDA YAPTIĞIM EN UTANÇ VERİCİ ŞEYDİR... HANİ BAZEN DERS ERKEN BİTİNCE HOCA FIKRA FİLAN ANLATTIRIRDI YA...

TEMEL DE PATLATMIŞ CEVABI, ASIL BEN NE DİYE SU İÇİYSUN DAA...

BİZ DE ŞARKI SÖYLEYELİM Mİ?

SÖYLEYELİM LAN!

EMRE'NİN GAZIYLA HOCADAN İZİN ALDIK VE AYAĞA KALKIP ŞARKI SÖYLEDİK ABİ... HEM DE ÇELİK'İN GÜLE GÜLE ŞARKISINI... EVET YAPTIK BUNU...

SEVİGİMİ VERİDİMM SEVESEVEE..!
GÖNÜLÜMÜ VERİDİMM BİLE BİLEEE..!!!

TABİ BEN O ŞARKIYI SINIFA DEĞİL, O SIRADA BÜYÜK AŞK YAŞADIĞIM Bİ KIZA SÖYLÜYODUM... BÖYLE HEM DE BAİRE'DEN DAHA Bİ İYİ SÖYLEMEYE GALİBA RAK, DAHA Bİ YAPINARAK BÖYLE. VAR YA HER HATIRLADIĞIMDA UTANIYORUM, SINIFTA AYAĞA KALKIP ARMUT GİBİ ŞARKI SÖYLENİR Mİ MINA KOYİM YAA..

♫ AŞK BİR KALBİN İÇİNDE AĞLIYOR AASK... SİZİMM SİZİMM SIZLATIYORR...

AYNUR HANIM BU MİMARLIĞIN DOSYALARINI HAZIRLIYODUK?..

ÇAY İÇ.

MEK DANİLDS FİLAN GİBİ YERLERDE GÖRÜNCE ANLARSINIZ, "AHA BU ÇOCUK ŞU KIZI SEVMEYİ SEÇMİŞ" DİYE BİLİRSİNİZ, SIKINTIDAN HERKES BULUNDUĞU ORTAMDAKİ EN İYİ KARŞI CİNSİ SEÇİYO İŞTE NAAPSIN.. MESELA BUGÜN İÇİNDE MİLYON TANE İNSAN BİRBİRİNE SEN SEVİYORUM DİYCEK, ONSA DEDİKLERİ KISIK BİR DİSERİNDEN SADECE AZICIK DAHA ÇARPIK OLDUĞU İÇİN SEÇTİLER, HA GERÇEKTEN SÖYLEYENLERE LAFIM YOK HATTA ONLARA SEVGİLER YOLLUYORUM. HATTA

Aksamsefasi

uğur gürsoy

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AĞLAMASA ZAFER BENİM OLACAKTI

Garip bir yılışıklık var Bora'nın yüzünde. Açıkça söylemiyor ama muhabbet cinselliğe kaydığından beri başkaları üzerinden verdiği örnekler, yaptığı espriler ve attığı kahkahalar sanki kendi cinsel hayatının başarısını ima ediyor. "Bizim şirkette 2 ay yapmayan var abi" deyip 5. birasını kafaya diktiğinde Sanem bir an, "Ee bizim de 1 ay yapmadığımız oldu" diyor. Kötü bir niyeti yok Sanem'in, arkadaş ortamındalar ve o da samimiyetin dozunu artıracak kadar alkol almış yalnızca. Ama biz şimdi Sanem'i bırakıp kafasına diktiği bira bardağı ağzında asılı kalan Bora'ya dönelim. İndiriyor bardağı. Aslında üzerinde çok da durulacak bir bilgi değil bu. Üstelik Toygar ve Burcu'yla çok yakın arkadaşlar. Yine de muhabbetin akışını tıkayan garip bir hava oluşuyor masada. "Amaan," diyor dördüncü kadeh şarabını içen Burcu, "Valla bizim de oluyor." Şu an Toygar ve Bora'nın yüzünde aynı sıkıntıyı anımsatan ortak bir ifade var. Konu dağılıyor. Bir masada aklı bir yerlerde kalıp performansı düşen her insan gibi Bora artık fazla konuşmuyor. Bora'nın yarattığı bu sıkıntı dağılma vaktini öne çekiyor. Az seviştikleri açığa çıkan bu grup, birbirlerini yanaklarından öpüp ayrılıyor. Eve gitmek için arabaya bindiklerinde Bora'nın Sanem'e 2 çift lafı olacak. Biz Boraların arabasında olacağımız için, Toygar'ın Burcu'ya söyleyeceği 2 çift lafı duymayacağız. Ama fark etmez, 2 çift lafların hepsi birbirine benzer. Tek bir çiftten duymamız yeter...

Bora, arabada "Bazı şeyler söylenmez" diyerek konuya giriyor. "Mesele söylemen değil, ne olacak yani, ama işte öyle değil..." diyor. Ne 'öyle değil' Bora da bilmiyor. Vitesi normalde yapmadığı kadar sık değiştirerek konuyu öyle güzel geneliyor, öyle güzel başka taraflara çekiyor ki Sanem söyleyecek laf bulamıyor. Hem modern, hem de kutsal aile değerlerini korumayı başaran kocasına, bir ara "Abartma istersen" deyince de abartmanın ne demek olduğunu görüyor: Birden deliriyor Bora, direksiyonu yumrukluyor, "Senin hayattan haberin yok kızım!" diye bağırıyor...

Sanem doğruca yatak odasına gidiyor. Bora, sağlamlığı İkea tarafından 10 bin kez denenmiş salondaki koltuğun üzerine atıyor kendini. Koltuk dibine kadar esneyerek kavgalı bir ilişkinin ağırlık testinden de başarıyla çıkıyor (tebrikler İkea). Bir süre tavana, sonra da hemen koltuğun yanında duran çok uzun ve incecik boyunlu cam vazoya bakıyor. Sonra I-Phone'unun ekranını parmağıyla yalayarak amaçsızca ekran değiştirmeye başlıyor. Aklına kendini haklı gösterecek yepyeni cümleler gelirken defalarca kayıyor ekran. Aniden kalkıp yatak odasına gidiyor. Sanem kucağına sevimli oyuncak ayı Topik'i almış televizyon seyrediyor. Kapıdan Sanem'e bakıyor. Sanem inatla bakmıyor. Kavgada kesin zaferi getirecek kelimeler, Sanem'in bu bakmama inadı yüzünden Bora'nın ağzında kalıyor. O sırada, bir başkası "Seni otele bırakayım" diyor. Televizyondaki filmde öptüğü kadını, daha sonra iyice sevişmek üzere şimdilik otele bırakacak olan George Clooney bu. Bora bir an daha da sinirleniyor. Salona hışımla dönerken "Geri zekalı" diyor. Bu 'geri zekalı', Sanem'e mi yoksa George'a mı tam bilinmiyor. Tekrar atıyor kendini koltuğa (İkea'nın modern ilişkiler konusundaki başarısı bir kez daha ispatlanıyor). Çok sinirli Bora. Sinirini bir canlıya aktaramadığı için hırpalayacağı bir eşya lazım Bora'ya. Bir an, hemen yanında duran incecik boyunlu vazonun ümüğünü sıkmak istiyor. Allahtan beyninden "Cam oğlum o, kırılır..." uyarısı erken geliyor. (Şiddetini, eşya ve tatlı canı söz konusu olduğunda ayarlamakta tam bir ustadır Bora.) Kurtuluyor zavallı vazo. Otomatikleşmiş bir hareketle duvarda asılı duran LCD'yi açıyor. Bir iki dakika içinde siniri biraz yatışacak Bora'nın, çünkü Messi'nin attığı bu gol gerçekten akıl alır gibi değil...

Aksamsefasi

Sanem üzerinde ayıcıklar olan pijaması ve bir elinde Topik'le ayakta durmuş, Boraya bakıyor. "Televizyon açık ama izlemiyorum aslında" numarası yapan Bora, inatla Sanem'e bakmıyor. Sanem, kendi davranışının aynısını taklit eden Bora'yı bırakıp yatak odasına geri dönüyor. Daha önce öpüp otele bıraktığı kadını, bu sefer hiçbir yerlere bırakmayan George Clooney'i kapatıp yatıyor. Küçük sevimli ayı Topik, ilk defa Sanem'le bir gece geçirecek. Bora'ysa salonda İkea'nın üzerinde sabah 4 civarı uyandığında, karşısında Messi'yi değil, zirai ilaçlama yöntemlerini anlatan çok esmer bir adam bulacak. Sanem, Bora, George, Messi ve Topik... Bu gece böyle sonlanacak.

Ertesi gün akşamüzeri Sanem işyerinden Bora'yı arayarak "Konuşmamız gerek" diyor (Bir erkeğe söylenmemesi gereken 10 sözden üçüncüsü değil mi bu?). Sinirleniyor Bora, "Çıkarken ararım" deyip Sanem'in yüzüne kapatıyor telefonu. (Bu da, bir kadına yapılamaması gereken 10 hareketten dördüncüsü). Taksim'de ilişki toparlamaya müsait minimal bir restorana gidiyorlar. Başlarda 'karşı cinse ters gelen' bir iki maddeyi daha harcayarak iyice aralarını açıyorlar. Sonra alınan alkolle Bora daha uzun cümleler kurmaya başlıyor. Böyledir Bora, iş dünyasında kahveyle, duygusal dünyada da alkolle açıldıkça açılır. Nedense babasından bahsediyor Bora. Belli ki anlatmak istediklerini taaa gerilerden getirdiği gururlu hikayelerle bir yerlere bağlayacak. Gerçekten güzel konuşuyor. Kavganın sebebi (aylık sevişme skoru) ortadan tamamen toz oluyor. Bora akıcı ve yavaş yavaş sakinleşen konuşmasıyla ilmek ilmek örüyor zaferini. Hayatı anlayan, olaylara başka açılardan bakan bir erkek olarak, sıradan dünyanın gerçeklerini bir bir ortaya dökerek kaliteli bir ilişkinin sırlarını açıklıyor. Verdiği hayat dersleriyle Sanem'i neredeyse bir canavara, kendini de ermiş bir mağdura çeviriyor. İşte

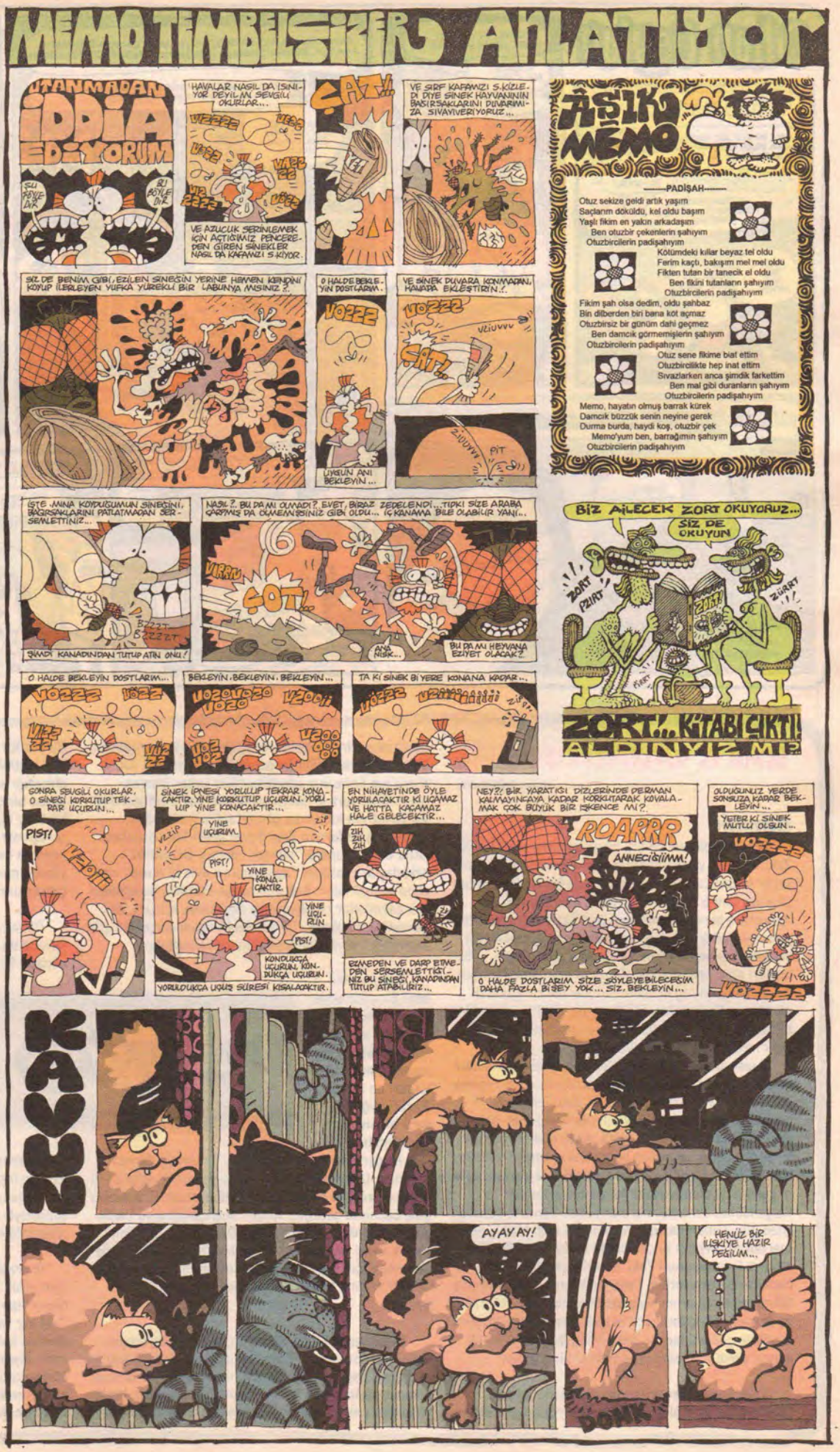

oldu. Zafer çok yakın. Ama birden zaferine bir tokat iniyor Bora'nın: Gözyaşları! Tam kazanmak üzereyken olacak iş değil. Sırf ağladığı için bütün tartışmayı sıfırlıyor Sanem. Bora'nın bütün haklılığı Sanem'in gözyaşlarında boğuluyor. Sanem, Bora'nın zaferini elinden alıyor. Bora 'haydaa' anlamında geriye yaslanıp burnundan 'oldu mu şimdi' anlamında nefes veriyor. Sonra bu görüntüye daha fazla dayanamayıp Sanem'in yanına oturuyor. Kollarıyla vücudunu sarmalayıp, dudağıyla başından öpüyor. Sanem, galibiyetini kutlarcasına daha bir içten ağlamaya başlıyor.

Dünden beri yatakta uzanan Topik, daha önce hiç böyle bir sevişme görmedi. Seviniyor Topik. Fakat sevinci kısa sürüyor. Eşyalar konusunda kontrollü tavrını iyi bildiğimiz Bora, bu sefer şiddetini esirgemiyor: Hararetli bir anda sırtının altında kalan Topik'i kafasından tuttuğu gibi duvara fırlatıyor...

budaci@gmail.com

Akşamcafesi

Aksamsefasi

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Olmadı

Bugünlerde beni en çok hüzünlendiren şey üzerinde Zeki Sezer'in vesikalığının olduğu çakmağım. Babama seçim öncesi kahvede vermişler, o da bana verdi. Bende şu anda tam 6 tane Zeki Sezer'li çakmak var... Annemlere her gittiğimde yeni Zeki Sezer'li çakmaklarla yalnız yaşadığım, içinde ne televizyon, ne bilgisayar yalnızca benim olduğum evime geri dönüyorum... Ya birileri hâlâ babama Zeki Sezer'li çakmaklar veriyor. Ya da babama seçim öncesi kilolar dolusu çakmak verdiler... Seçim bitti, her şey bitti, Zeki'li çakmaklar bitmiyor. Yıkattığım temiz çamaşırlarımla ve yeni Zeki'lerle sessiz evime dönüyorum.

Bazen altı çakmağı Zeki Sezer'li yüzleri bana doğru gelecek şekilde yan yana dizip, saatlerce sigara içerek izliyorum. Ev sessiz, gece sessiz, Zeki'ler sessiz. Saatlerce bakışıyoruz. Seçimlerde kaybedildi işte. Olmadı ama olacak zannedildi. Kötü olan da bu oldu. Bi an olabilecek zannedilip basılıverdi çakmağa resimler. Kim bilir Zeki bey'in de belki haberi bile yoktur böyle bi çakmağın olduğundan. Ama işte varlar ve karşımdalar. İki tanesinin manyetosu bozuldu, yakmak istediğim zaman gazına basıp başka gazı bitmiş ama taşı duran tavşanlı bi çakmakla yakıyorum. Bi türlü atmaya kıyamıyorum Zeki Sezer'li çakmaklarımı. Nedense çok seviyorum. Deterjan kokulu, yeni yıkanmış takım eşortmanlarımı giyip sessiz evimde kitap okurken, ya da karikatür çizerken bi an bile ayırmıyorum karşıma dizdiğim çakmaklarımı. Gece gündüz bana yarenlik ediyor şimdilik 6 adet olan vesikalıklı çakmak.

Politikadan gerçekten çok anlamam. Zaten televizyonun esiri olmayacağım diye sincap gibi oldum sessiz evin içinde. Pencereden pencereye koşturuyorum, konu komşunun tülünün perdesinin arasından Ali Kırca'nın kafasının görebileceğim kadar kısmını göreceğim, yurt ve dünya gündemini takip edicem diye. Ali Kırca'nın kafasının görebildiğim kısmından anladığım kadarıyla Zeki Sezer genel başkanlıktan istifa etmiş. Kısaca "olmadı" demiş. Dergideki arkadaşlara sordum "aşağı yukarı öyle bi durum var" diyip geçiştirdiler. Bakalım bu işe elimdeki gereğinden çok çakmaklar ne diyor diye düşünerek masamdaki çakmaklara baktım. "bi an olabileceğini gerçekten çok zannettik" dercesine sessizliklerini korudular.

Peki, neden ben! Bu çakmaklar neden bende ve neden bu kadar çok. İşaretlere hiç inanmadım ama bu kadarı da fazla. Partili değilim, belli bir siyasi görüşüm bile yok, kim ne derse hemen inanıyorum, "olurmuş aslında" diyorum. Dünyanın ve ülkemin ne yaparsak daha iyi bi yer olabileceğini gerçekten tam bilmiyorum. Ortaokulda yine babamın getirdiği ANAP anahtarlığım ve lisede yine babamdan yadigâr Refah Partisi ajandamdan başka siyasi hayatla her hangi bi ilgim olmadı. Bi de çocukken kim yaparsa yapsın kötü olan Erdal İnönü taklidi yapmış annemleri güldürmeye çalışmıştım o kadar.

Hiçbir kadını Zeki Sezer'li çakmakla sigarasını yakarak etkileyeceğimi sanmıyorum. Bir siyasi partinin eski genel başkanının parmaklarımın arasından kafasını çıkarıp, hoşlandığım kadına bakmasını istemem. Kadın ruhundan pek anlamam ama sanırım onlar da istemez. Bu yüzden dışarı çıkınca pek yanıma almıyorum, alsam bile mutlaka cebimde tutuyorum. Hâlâ genel başkanı olmadığı halde üzerinde "Zeki Sezer... Genel Başkan" yazan bir çakmakla yalancı gibi gezmek de oldukça kötü bir durum ayrıca. Kaldı ki herhangi bir siyasi tartışmayı da ateşlendirerek karşıt görüşlü birinin hışmına da uğrayabilirim de hiç hesapta yokken. Bu yüzden mecburen köşe bucak saklıyorum insanlardan çakmaklarımı.

Olmadı işte. Ben de Zeki Bey kadar geniş ölçekte olmasa da bir sürü hayal kurmuştum. Benimkiler de olmadı. Bi an ben de olacak zannedip herkese duyurmuştum ama bişeyler oldu, istediklerim olmadı. Şimdi şu halime bakın. İçinde hiç bir şey olmayan, sadece benim olduğum sessiz evimde, küçük bi fare gibi odadan odaya, pencereden pencereye koşup, el âlemin düzgün çekilmemiş perdelerinin arasından içeri bakıyorum. Elimde insanlara göstermekten utandığım ya da korktuğum gerçekleşmemiş hayallerin, olmamışlığın simgesiyle sigaramı yakıp, başkalarının mutlu zannettiğim evlerine bakıyorum. Olmadı işte...

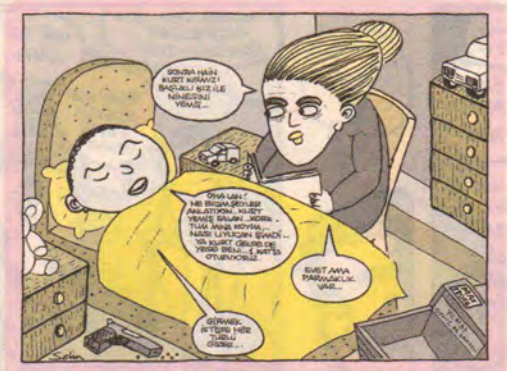
O sırada kapım ani bir tekme ile kırılıp Zeki Sezer içeri girdi. "Ne olmadı lan! Ne olmadı! Ne mızmızlanıp duruyorsun öyle evde oturup kendi kendine" diye kükredi. "abi kız vardı... kız olmadı." dedim. "Piiiii adamın derdine bak. Ver lan çakmağı. O kadar masraf yaptık zati" diyip 6 çakmaktan beşini alarak çekip gitti. Manyetosu bozuk son çakmağımı tavşanlı çakmakla ateşleyerek bi sigara yakarken arkasından. "Olacak zannetmiştim. Çok sevinmiştim be abi." dedim.

Aksamsefasi

Gelen Kutusu

Selim TANRISEVER

O esnada!

- Compact Disc Sendikası, IM C'ye Molotof remixi atsa ya?!..
- Yerel yönetim klişeleri: Bu sene hiç kış yapmadı, belediye koskoca yaz oturdu kışın asfalt yapıyo, vallahi deniz insanın bütün elektriğini alıyo, yazın Bodrum oluyor sana İstanbul!..
- Yaptığı yeri yeniden kazanan belediyeye: Yapmadan önce düşünsene, senin benim param bunlara gidiyo işte!..
- Tarihte bugün: Kodum mu oturturum!..
- İstanbul klişesi: Hiç İstanbul'lu Kalmadı, hepsi sayfiye yerlerine yerleşti!..
- Son geyik: E, o arabaya o kadar para veren, ne benzin yaktığını düşünmez herhalde!..

Efe GÜLTEKİN

Servet TURAN

Güven ÇALIŞKAN

İlkay SATLIK

Merkut GÖREKÇİOĞLU

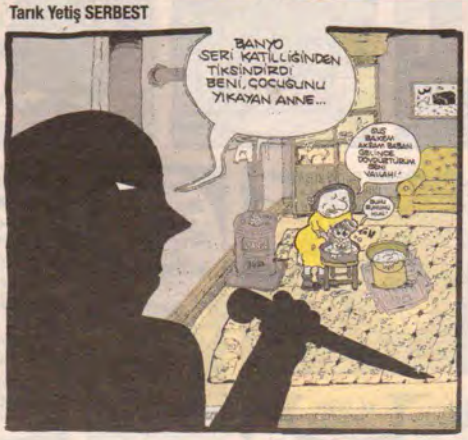
Tolga AKDOĞAN

Ömer GÖKSEL

Tarık Yetiş SERBEST

Özgür KAHYAOĞLU

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Mayıs 2009 | Sayı: 089
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefasi

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Avucumdaki eli birden çelik kadar soğudu, bakışları donuklaştı sonra çantasını alıp tek kelime etmeden kalkıp gitti. Söylediğim cümlede dürüstlüğümü değil parasızlığımı görmüştü. Tıpkı öğretmenine öde ini neden yapmadığını söyleyip övgü bekleyen saf öğrenci gibi kalakalmıştım. Senin kadar zengin olsam neden kendimden büyük birini isteyeyim. Al bir dürüst cümle daha.

Aksamsefasi

ISSN 1307-7619
20 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/21 No: 090
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

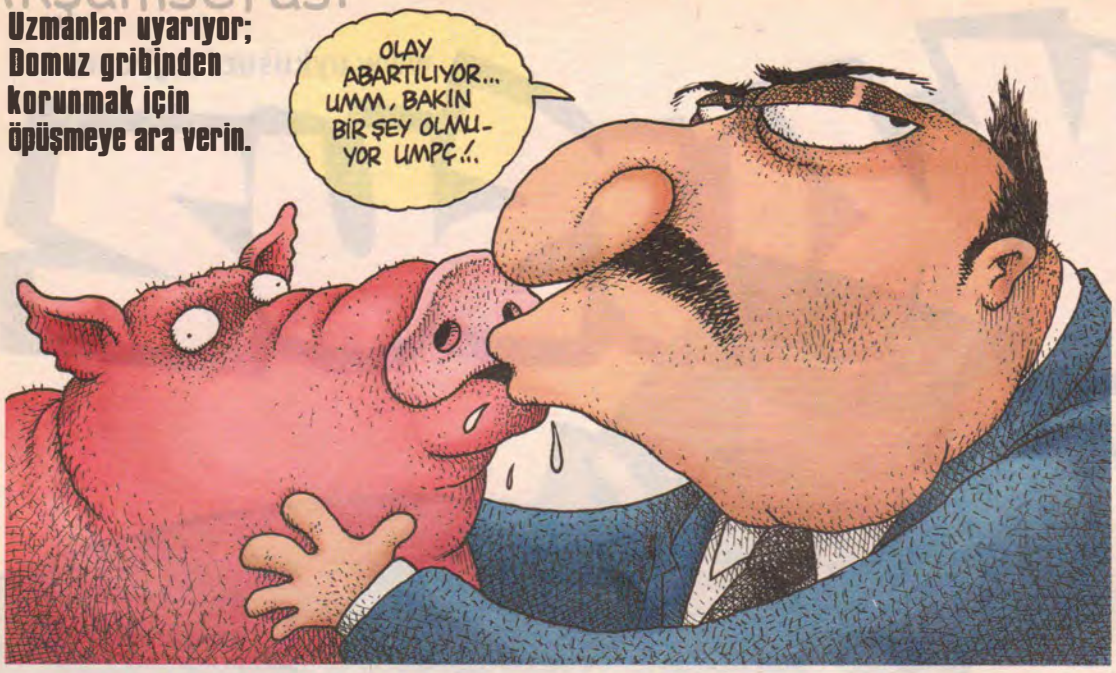
• Türkan Saylan'ı kaybettik.

MERHUMU NASIL BİLİRDİN?! SÖYLE!..

ERDAL
*
MEMO

Aksamsefası

Uzmanlar uyarıyor; Domuz gribinden korunmak için öpüşmeye ara verin.

Kayseri'de 21 yaşındaki genç uzun namlulu tüfekle alacaklı olduğu fabrikayı bastı. Kuşadası'ndaki banka soyguncusu, soygunu kredi borcunu ödemek için gerçekleştiğini söyledi.

Kafe Tipleri

v.ö.

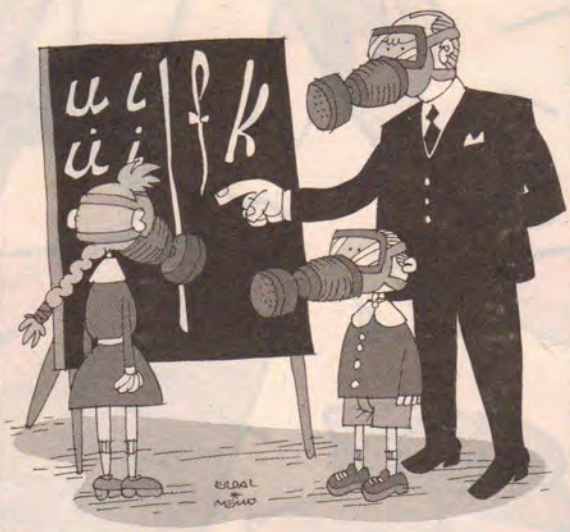
• **Mihenk Taşları:** Oturdukları masanın halaybaşı olup, ortam trafiğini idare ederler... Mekanın diğer müdavimleriyle aralarında gizli bir çekişme vardır... Giderek kafe işletimine ve personelin işlerine de karışan halleriyle "atsan atılmaz" pozisyonuna girerler...

• **Hormonlar Kralı:** Kadınsız gezemeyen tipoloji... Yanlarında en az bir, genellikle birden fazla kadınla gezen bu türe piton da denir... Arkadaş kisvesiyle yıllar yılı bekleyip, hamle için uygun anı kollarlar...

• **Sızlanlılar:** Yurttan, dünyadan, çevreden, gökyüzünden, ekonomiden, siyasetten, tarihten ve coğrafyadan şikayet edip ruh karartan ortam tipi, konu bulamayınca da futbola sarar...

• **Ceketliler:** Kafeye akşamüstü, bar öncesi uğrayıp, alem sonrası da illa bi görünürler...

Polisin, Başakşehir'de gecekondu yıkımına direnen halkı dağıtmak için kullandığı biber gazı ilkokul bahçesine düştü.

Bush'un teröre karşı mücadele politikasını değiştirme sözüyle yola çıkan Obama, hızla Bushlaşıyor. İşkence fotoğraflarına yönelik sansür kararından sonra, Obama şimdi de Guantanamo'daki zanlıları yargılamak için Bush'un kurduğu özel askeri mahkemelerin lağvedilmeyeceğini açıkladı.

DİKKAT!

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde oluşturulan "Bilgi İşlem Şube Müdürlüğü Bilişim Suçları Bürosu", internet gazetelerinde haberlerin altına yorum yazanları takip ederek, tehlikeli bulduklarına dava açılmasını sağlıyor. Bu yorumlara şimdiye dek en fazla sinirlenen kurum Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği. Cumhurbaşkanlığı, 18 kişinin yorumlarını, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e hakaret içerdikleri iddiasıyla "şakıncalı" bularak Emniyet'e bildirdi ve bu kişiler hakkında işlem yapılmasını istedi.

PARA KAZANMA KILAVUZU

Tayfun Mumcu: "Ağırlıkla erkek giyimi yapacağız. Ayrıca defter, kalem gibi ofis gereçleri üreteceğiz. Politik hiçbir şey yok. Bunlar şe irtilinsanın gündelik hayatta tüketeceği ürünler."

Banu Bora: "Karl Marx markasına âşık olduk."

Tayfun: "Çok apolitik olmamız etrafımızdaki insanları rahatsız ediyor".

Banu : "Biz o dönemi çok bilmiyoruz. Birtakım abiler vardı. Oradaki heyecan, enerji, anladığımız buydu. Altını dolduramayız belki ama saygı duyuyoruz."

Tayfun: "Sol felsefenin taraftarı olsam bu marka hoşuma giderdi. Karl Marx da görse çok hoşuna giderdi."

Karl Marx'ı marka yapmak için Türk Patent Enstitüsü'ne başvuran iç mimar Tayfun Mumcu ve tasarımcı eşi Banu Bora'nın söyleşisinden parçalar okudunuz. Çiftin bir de sürprizi var: "Bir de bebek markası düşündük. O da Karly Marky"...

BİŞEYLER DUYDUM

NİTELİKSİZ BİLGİ

Leman Sam, "...Hamam böceklerini patates püresiyle besledim. Ben çok titiz birliyim, mutfağıma giriyorlardı. Girmesinler diye de bahçede patates püresi verdim. Ama baktım ki mutfağımdalar hala. 'E arkadaşlar hadi gidin artık!' dedim ve ertesi gün bir tane bile hamam böceği kalmadı mutfağımda. Bir çoğu buna inanmaz. Ben yazlığımdayken 6 ay Fahrettin adını koyduğum bir fareyle konuştum!" dedi.

DELİKANLILIK MASALI...

Alişan, "Hersey Dahil" programında kıyafetlerin konuşulduğu bir anda nedense gömleğini göstermek ister ve ceketini çıkarır. Ceketi çıkarır çıkarmaz yere çok sayıda pecete düşer. Omuzları daha kabarık, Alişan'ı daha heybetli gösteren pecetelerdir bunlar. Çok kızarır Alişan, partneri Çağla Şikel çok güler. Alişan'ın omuzları olduğundan da düşüktür artık, "delikanlılık" belası yıllardır peşini bırakmamaktadır...

DELİKANLILIK MASALI

Sosyolog Ali Bulaç, bir televizyon programında, "Eşcinsellik geliştikçe insanların kitlesel olarak öldürülmeleri hızlanıyor. Eşcinsellikle sivillerin savaşta katledilmesi arasında bir orantı var. Şu anda Irak ve Afganistan'da kitleler halinde sivil halkı öldürenlerin çok önemli bir kısmının eşcinsel olduğu söyleniyor. Bundan da özel bir zevk alıyorlar. Bu derin ruhsal travmalarla da ilgili bir konudur" dedi.

Aksamsefası

UYKUSUZ

Türkan Saylan'ın cenazesine Hükümetten hiçbir yetkili katılmadı.

ABD'nin Afganistan'da katlettiği 140 sivilin 95'inin çocuk olduğu açıklandı.

ASLAN MEB

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI (MEB), ALGİDA'YLA YAPTIĞI BİR ANLAŞMAYLA "OKULDA HAREKET VAR!" İSİMLİ BİR KAMPANYA DÜZENLİYOR. BU KAMPANYAYA GÖRE ÖĞRENCİLER, EĞİTMENLER EŞLİĞİNDE ASLAN MAX MÜZİĞİYLE EGZERSİZ YAPACAK. ALGİDA MAX YETKİLİLERİ, HEDEFLERİNİN "ÇOCUKLARIN DAHA SAĞLIKLI BİREYLER OLARAK DAHA KALİTELİ BİR YAŞAM SÜRDÜRMELERİNİ SAĞLAMAK" OLDUĞUNU, DONDURMA ÇUBUKLARINDAKİ OYUNCAKLAR VE MAXLAND GİBİ DİĞER İLETİŞİM ÇALIŞMALARIYLA DA ÇOCUKLARI SOSYALLEŞMEYE YÖNLENDİRMEK İSTEDİKLERİNİ SÖYLEDİLER.

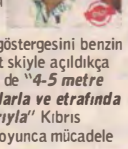

HÜRRİYET'İN ALİ DİYOR Kİ:

Emekli büyükelçi, eski dışişleri bakanı, Hürriyet gazetesi yazarı ve kendisine çeşitli konularda yıllardır akıl danışılan biter Türkmen, "PKK'lılar dağdan nasıl iner" sorusuna, "İnmesinler. Yeni katılım biterse, onlar da dağda yaşlanırlar. Öyle biter" cevabını verdi.

KAÇ YIL OLDU?

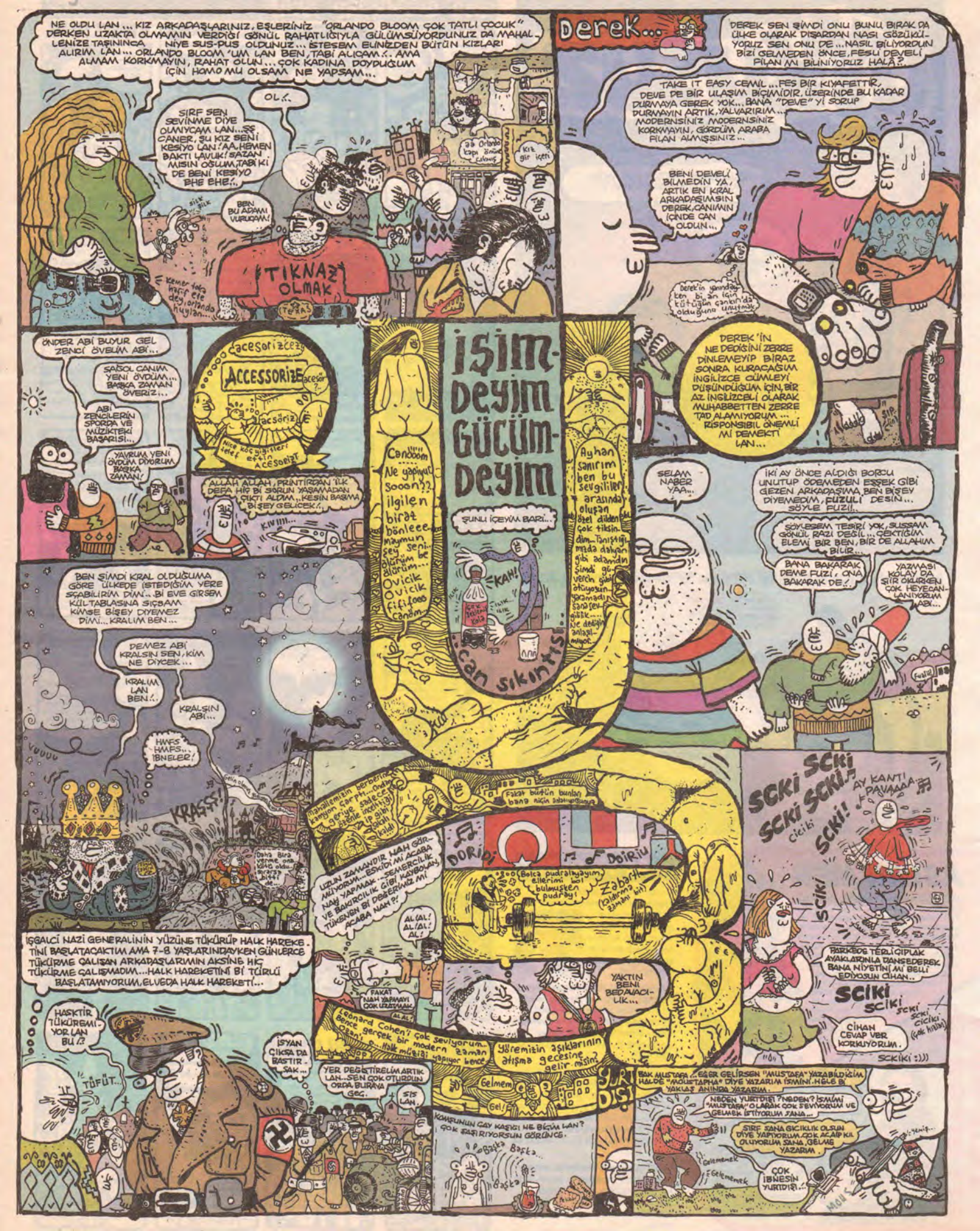

- İzzet Yıldızhan, televizyon programlarında kameraların mikrofon tuttuğu elini yakın çekmesinden rahatsız olup parmak kıllarını beş seanslık bir lazer epilasyonuyla ortadan kaldıralı 3 yıl...
- Gökhan Özen, yağ göstergesini benzin göstergesi sanarak jet skiyle açıldıkça açılalı, benzin bitince de "***4-5 metre yüksekliğinde dalgalarla ve etrafında dönen köpekbalıklarıyla***" Kıbrıs açıklarında 16 saat boyunca mücadele edeli 6 yıl...
- Süleyman Demirel, Duygu Asena ve feminizm konusundaki bir soruya, "*Bunun icabı vardır veya yoktur bu ayrı bir mesele, icabı yoksa fuzuli bir şey yapılmış olmaz yine de, icabı varsa feminizm fevkalade bir şeydir*" cevabını vererek 'idare' yeteneğini konuşturalı 21, bir ihtimal 22 yıl...
- TRT tarafından "**Türkiye'de sarışın kadın olmaz**" gerekçesiyle saçları zorla kumrala boyatılıp, üzerine çiçekli basmadan bir elbise giydirilen Semiha Yankı Eurovision'a katılalı tam 34 yıl olmuş...

ama arkadaşlar iyidir

CİHAN KILIÇ

NE OLDU LAN... KIZ ARKADAŞLARINIZ, EŞLERİNİZ "ORLANDO BLOOM ÇOK TATLI ÇOCUK" DERKEN UZAKTA OLMAMIN VERDİĞİ GÖNÜL RAHATLIĞIYLA GÜLÜMSÜYORDUNUZ DA MAHALLENİZE TAŞININCA NİYE SUS-PUS OLDUNUZ... ÖTESEM ELİNİZDEN BÜTÜN KIZLARI ALIRIM LAN... ORLANDO BLOOM 'UM LAN BEN, TABİ ALICAM.. AMA ALMAM KORKMAYIN, RAHAT OLUN... ÇOK KADINA DOYDUĞUM İÇİN HOMO MU OLSAM NE YAPSAM...
SIRF SEN SEVİNME DİYE OLMUYCAM LAN... ŞŞ CANER, ŞU KIZ SENİ KESİYO LAN! AA HEMEN BAKTI LAVUK! SAZAN MISIN OĞLUM, TABİ Kİ DE BENİ KESİYO EHE EHE..
OLUR..
BEN BU ADAMI VURUCAM!
TIKNAZ OLMAK
TEXAS
Derek...
DEREK SEN ŞİMDİ ONU BUNU BIRAK DA ÜLKE OLARAK DIŞARDAN NASIL GÖZÜKÜYORUZ SEN ONU DE... NASIL BİLİYORDUN BİZİ GELMEDEN ÖNCE, FESLİ DEVELİ PİLAN MI BİLİNİYORUZ HALA?
TAKE IT EASY CEMİL.. FES BİR KIYAFETTİR, DEVE DE BİR ULAŞIM BİÇİMİDİR, ÜZERİNDE BU KADAR DURMAYA GEREK YOK... BANA "DEVE" Yİ SORUP DURMAYIN ARTIK, YALVARIRIM... MODERNSİNİZ MODERNSİNİZ KORKMAYIN, GÖRDÜM ARABA PİLAN ALMIŞSINIZ..
BENİ DEVELİ BİLMEDİN YA, ARTIK EN KRAL ARKADAŞIMSIN DEREK, CANIMIN İÇİNDE CAN OLDUN...
Derek'in sanırsın ben bi şey için tütüğün çakmağı olduğuna unutmuş
DEREK'İN NE DEDİĞİNİ ZERRE DİNLEMEYİP BİRAZ SONRA KURACAĞIM İNGİLİZCE CÜMLEYİ DÜŞÜNDÜĞÜM İÇİN, BİR AZ İNGİLİZCELİ OLARAK MUHABBETTEN ZERRE TAD ALAMIYORUM... RİSPONSİBİL ÖNEMLİ Mİ DEMEKTİ LAN...
ÖNDER ABİ BUYUR GEL ZENCİ ÖVELİM ABİ...
SAĞOL CANIM YENİ ÖVDÜN... BAŞKA ZAMAN ÖVERİZ...
ABİ ZENCİLERİN SPORDA VE MÜZİKTEKİ BAŞARISI...
YAVRUM YENİ ÖVGÜM DİYORUM BAŞKA ZAMAN!
aksesuarizeçezy
ACCESSORİZE
aksesuar ?
aksesöriz
Nina Ricci Ketef gibi küçük şişeler! Evin ACESOİRİ
ALLAH ALLAH, PRİNTİR'DAN İLK DEFA HİÇ BİR SORUN YAŞAMADAN ÇIKTI ADAM.. KESİN BASIMA BİŞEY GELİCEK..
KIVIIII...
İŞİM-DEYİM GÜCÜM-DEYİM
Canboom..... Ne yapıyuc sooon?? ilgilen birazt bönleeee

Aksamsefasi

akıl fikir ofisi

barış.uygur@gmail.com

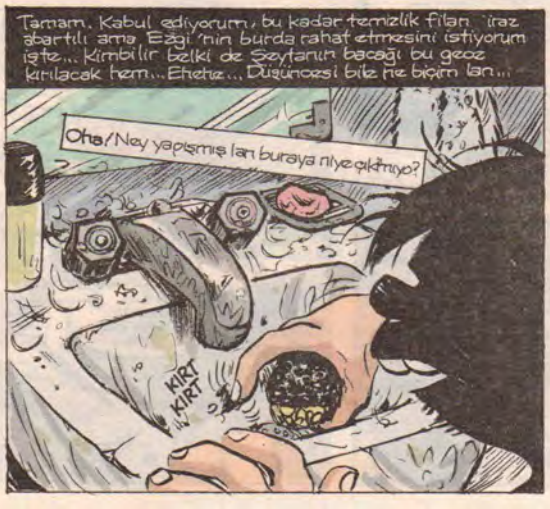
Barış UYGUR

Devamı arka sayfada.

■ Arada bir kış aylarında sık sık yazdan kalma bir gün yaşıyoruz ama hiç yazın "İstanbul bugün kıştan kalma bir gün yaşadı sayın seyirciler, herkes evdeydi" diye haber olmuyor. Yazın "kıştan kalma" günler yaşanmıyor mu? Yaşanıyor. O zaman bu ayrımcılık son bulsun derim. Ya da bulmasın lan, bana ne? Bana giren çıkan bir durum yok.

■ Rahatınızı kaçırmak istemem ama biliyor musunuz ki şu dünyada hemen hiçbir erkek, mola yerinde karşılaştığı güzel kızla kayda değer bir ilişki yaşamış değildir. En güzeli önünüze bakmak, Susurluk tostunu ayranını, olmadı Afyon sucuğunu lüpletmek.

■ Israrla söylüyorum, krallıktı, dükalıktı, voyvodalıktı beş para etmez işlerdir diye ama gün geçmiyor ki adamın birisi "Alem buysa kral bilmem ne" şeklinde lanse edilmesin ve hatta bizzat kendisi krallığını lordluğunu ilan etmesin. Arkadaşım elli kere söyledik, kral mral dediğin bildiğin gangsterin, hırsızın, soyguncunun beceriksizi.

■ Nasıl anlatsam bilmiyorum ama pek sıkıntıdayım be sevgili okur. Last FM diye internet sitesi var, oraya kaydolduktan sonra bilgisayarınıza bir şey indiriyorsunuz, sonra ne dinliyorsanız sitede yayınlanıyor. Hem de canlı olarak. Şu anda hangi müziği dinliyorsunuz, daha önce hangi müzikleri dinlemişsiniz, en çok ne dinlemişsiniz falan istatistiki bilgi olarak insanlara sunuluyor. Ne işe yaradığına gelince, dinlediğiniz müziklere göre size yeni müzikler öneriyor falan feşmekân. Ama hal böyle olunca da insan arada bir sayfasını kontrol ediyor, ettiğine edeceğine pişman oluyor. En çok dinlediğim şeyler arasında Kayahan'ın "Bir aslan miyav dedi" ile Ersen ve Dadaşlar'ın "Aman tertip can tertip" şarkılarının ilk iki sırayı paylaşması son derece "uncool" bir görüntü arz ediyor. Başka şeyler dinleyip onları alaşağı edeyim diyorum ama nereye ediyorsun? 14 bin 742 kere Bir aslan miyav dedi; 9 bin 725 kere de Aman tertip, can tertip dinlemişim. Hayır sitenin bir de sürekli olarak "bak bunlar da hoşuna gider" diye TRT Ankara çocuk korosu ve Ferhat Göçer tavsiye etmesi insanın asabını daha da bir bozuyor.

■ Arkadaş, ağlayan palyaço niye bu kadar dert oldu size onu anlamıyorum. Hayır sizin gördüğünüz tezatı da göremiyorum açıkçası, vay efendim; yüzünde gülücük makyajı varmış ama ağlarmış da makyajı akarmış. E olur öyle. Ağlayan palyaçonun ağlamasının, ağlayan kasaptan, terziden, vatmandan ne farkı var? Adam ağlıyor işte, belki karısı bavulunu toplayıp anasının evine gitmiş "ben böyle boyalı adamla yapamam" demiş, belki sirkten parasını alamamış adam. Gayet normal. Zaten sirklerdeki o takım elbiseli takdimci herifi hiç gözüm tutmazdı, kesin parasını alamamıştır.

■ Reklamcılık gençler arasında genellikle çok özenilen, çok merak edilen mesleklerden biri. Elbette herkes bu işin ne de eğlenceli, ne de neşeli olduğunu düşünerek bu işe heves ediyor. Lakin bana eskiden de zor gelirdi, yaptım, şimdi de zor geliyor. Özellikle televizyonda falan çok aptalca bir reklam izlediğim zaman, bu işin zorluğunu daha iyi anlıyorum. Ne bileyim insan kalkıp da "abi şöyle bir fikrim var, bir kadın varmış, adı Neval hanım olsun, ne yapsa arkadaşları arasında hep öncü oluyormuş, arkadaşları işi gücü bırakmış, "Ay Neval şimdi ne yaptı, ay Neval yine ne keşfetti diye muhabbet ediyormuş, bu Neval de kalkıp bizim firmanın pimapenlerinden taktırmış, arkadaşları da oturmaya geldiğinde "Ay Neval ne öncüsün, ne yapsan sana yetişemiyoruz demiş" diye bir fikir anlatır mı yahu? Diyelim ki, insanlık hali, aklına böyle bir fikir geldi, ne diye paylaşıyorsun? Hadi diyelim ki paylaştın, nasıl bir sabahlama sekansıdır ki o bütün ajans buradaki tırtığı görmedi ve onay verdi? Hadi diyelim ki ajansın da boşluğuna geldi, müşteri nasıl oldu da "vay!" diye atladı bu fikrin üzerine? Kimse mi dur demedi yahu? Reklamcıya sorsan ayrı dert.

■ Ikına sıkına "müşteri böyle istedi" diyecek çünkü. Tabii. Sen flanel kargo pantolon ve esprili tişört giyiyorsun diye bütün kazmalığı müşterinin üzerine at kurtul öyle değil mi? Ne de olsa garibim kravatlı. Yesinler seni. Bu "kimse dur dememiş" hali enteresan, bu arada; bir ara geri döneceğiz.

■ Ne zaman Brad Pitt, Angelina Jolie ve çocukları hakkında bir haber okusam (hiç kaçırmam böyle haberleri) aklıma bu çocukların geleceği düşüyor. Günün birinde Brad Pitt'in erkek evlatlarından biri evlenir de karısıyla kavga ederse, karısı bavulunu toplayıp çıkmadan önce "babama mı gitsem kayınpederime mi" diye hiç olmazsa bir an düşünecektir. Ben olsam düşünürdüm yani. Neticede o da bir baba, "babamın evine gidiyorum ben Timoti" deyip yemin etse başı ağrımaz. Hayır beriki bildiğin baban öbürü Brad Pitt, düşün bak, hak vereceksin.

■ Aslını isterseniz meclis bana çocukluğumdan beri insanların sıkıntılarından kaçtığı, günlük hayatından hay huyundan uzaklaşıp kendilerini oyuna verdikleri bir yer gibi geldi. Daha kötüsü hala öyle geliyor.

■ Rövaşata atmak bildiğiniz gibi her babayiğidin harcı değil. bir yandan da güzel bir hareket tabii, insanın sahalarda görmek istediğimiz hareketler diyeceği cinsten. Ama rövaşata atmak bu kadar güzelken, atamamanın o atamayanı bu kadar pespaye bir hale düşürmesi de bir o kadar acıklı değil mi? Atınca iyi ama atamayınca, ıskalayınca hele ki zaten ortada o şekil bir vuruş yapacak bir pozisyon bile yokken denenince futbolcu arkadaşlarım kusura bakmasınlar ama şaşkın ördek gibi duruyorlar. Öyle youtube'da aranmanıza gerek yok, hem yasak. Kafanızda top olmayan bir karede rövaşata atan futbolcuyu canlandırın yeter. İnsanın içi şişiyor tahayyül ederken bile.

Aksamsefası

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Hedefimiz yıldızlar: Geçmişten günümüze insanlığın uzay macerası (olmayacaksa vazgeçelim, başka şeylerle uğraşalım).

• Uzaya insan gönderdik. Yerçekimsiz ortamda havaya su sıktı, sonra ağzıyla yakaladı. Kalem uçurdu, defter uçurdu. Güldüler, eğlendiler.

• Ay'a insan gönderdik. Ay'da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. Az yerçekimli ortamda bir süre zıpladılar, golf oynadılar, gülündü eğlenildi. Sonra geri geldiler.

• Mars gezegenine uzaktan kumandalı robot yolladık. Mars'ta da hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. İnsan faktörü az olduğu için pek gülme eğlenme de olmadı. Robotla ne kadar eğlenilebilirse o kadar.

• Hayatta anlatmaya değer bir tek anısı olan erman çağlar sizler için o anısını anlatıyor: Selami Şahin.

Dar bir yokuşu arabayla çıkarken Selami Şahin'in kullandığı ciple burun buruna geldim. Hemen geri geri gidip yol verdim. Yol ikimizinde geçebileceği kadar genişleyince Selami Şahin bana "saol canım" anlamına gelen bir el hareketi yaptı. Ben de "ben sizi tanıyorum, siz Selami Şahin'siniz" anlamına gelen bir baş hareketiyle karşılık verdim. Yirmibeş yıllık yaşantımda heyecan verici olay olarak bir tek bu oldu. Üzücü fakat gerçek.

• Sizin için gözlemledik: nereden bulduysa eline epilasyon aleti geçirmiş erkek. Çalıştırıp kol kıllarına çok yaklaştırıyor, sonra geri çekiyor. Bir süre duruyor, sonra tekrar çalıştırıyor. Tereddütler içinde azap çeken bir ruh...

• Örnek metinli "hergün köşe yazısı yazıp kayda değer hiçbir şey söylememe" egzersizi. Evinizde de deneyebilirsiniz. Örnek metin:

Ülkemiz zor günlerden geçiyor... (üçnokta + her cümleden sonra enter tuşu)
Süregelen davalar, günbegün çoğalan işsizlik ve çıkmaza giren avrupa birliği müzakereleri... (gazetenin birinci sayfasındaki haberleri saymak + üçnokta + enter tuşu)
Peki bugün yeniden toplanan meclis bu gündem maddelerinin altından kalkabilecek mi? (havaya sıkılan soru cümlesi + enter tuşu)
Açıkçası bunu ben de merakla bekliyorum... (hiçbir şey söylememek + üç nokta)

• Bilgisayar oynayın ama dersleriniz aksatmadan, derslerinizden arta kalan vakitlerde... (Youtube'u kapatma vaktinin geldiğini nasıl anlarsınız?): İzlediğiniz videoların toplamda kaç kere izlenidiğine dikkat edin. Kendinizi kaptırırsanız milyon kere izlenmiş videoları izlerken "aaa o neymiş" "aaa related videos" falan derken 73 kere izlenmiş videolara kadar gelirsiniz (Mutlaka izleyin!!!

6-a sınıfı kopuyor chooooqq komiiiik!!!!). İşte orası youtube'un dibi. Orada sizin işinize yarayacak hiçbir şey yok. Oradan gidin.

• Hazır olduğum bir zaman noter huzurunda "en fazla çocuğa amcalık yapma" rekoru kırmaya çalışacağım. Hedefim taksim meydanında bir saat içinde tam binikiyüz çocuğa amcalık yapmak. Kiminin kafasını sevip "babana selam söyle" diyeceğim, kiminin tuttuğu takımı değiştirmeye çalışacağım (gel seni fenerbahçeli yapalım vb.). Umuyorum ki, rekoru Yugoslav'ların elinden alıp Türkiye'ye geri getireceğiz.

• Naif ilaçlar dünyası (bunlar sizin ecza dolabınızda da var):
Katarin, novaljin, panaljin (bilimum): Annaneler babanneler tarafından annaneler babanneler için üretilir. "Başım çatlıyor vallahi" tarzı şikayetlerin tedavisinde kullanılıyor.
Lasonil: Halı saha tutkunu babaların çocuklarına travma yaşatmak için kullandıkları bir çeşit merhem. Kendinizi bir anda babanızın baldırlarını kremlerken buluverirsiniz. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz o andan sonra.
Kutusu kaybolmuş çok küçük pembe haplar (genelde Atoren, Voltarex gibi fantastik isimlerde): Ne işe yaradığı unutulmuş, nereden geldiği bilinmiyor. Tarihin başlangıcından beri ecza dolabınızdalar. Oradalar (atılmıyor da).
Kutusu olmayan öksürük şurubu, tentürdiyot & oksijenli su: Moğollar gibi, Crosby, Stills & Nash gibi. Yıllara meydan okuyan ekip.

erman_caglar@gmail.com

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

Mahalle muhtarlığını kazanan adamımız seçimden beri bir hayli hareketsiz, macerasız günler geçirmektedir...

Gündüz ofiste, gece yatakta tir-tır gibi olduk iyice...

ŞANGIR ŞUNGUR

Hı? Bu sesler de ne, yan komşum eski muhtar Hüsamettin amcanın evinden geliyo?

Patırtık Susturucu

KOKU

ABİ HAYIRDIR?

Vaay, sen ha, iki aydır kapımı çalmıyordun. Nooldu, muhtar oldun gözün kalktı di mi?. Artis!.

Abi öyle derne, zaten sana karşı mahçubum. Muhtarlık senin hakkındı, Bi anlık gaza geldim öyle, seçim coşkusuyla attım kendimi ortaya... Eee, içeri davet etmek yok mu?.

Gel hadi gel, hayırsız seni...

Vay vay vay... Napıyorsun abi sen böyle sinsi gibi?

Şş! Dede yadigarı imbiğimde tütün kolonyası üretiyorum...

Ee, sen yirmi yıllık mesleğimi elimden alınca, döndük yine emektar imbiğe... Olacağı buydu...

fırk.

FOKUR FOKUR

Sahte parfümcülerle karıştırma beni ha, halis münis tütün kolonyası bu. Üç beş, karınca kararınca ekmeğimi çıkarıyorum... Az üretebiliyorum. Az üretebiliyorum ama yatıyo bi cano...

HIIFF... SUS!

YALVARIRIM SUS!.. İKİ AYDIR VİCDAN AZABI ÇEKİYORUM ZATEN. NE YAPSAM DA SANA KENDİMİ AFFETTİRSEM DİYE GECEM GÜNDÜZE KARIŞTI!

ÜHÜ ÜHÜ!

YETER! Muhtarlık da senin! Ayrıca kolonya işini, özel parfüm üretimine çeviriyoruz. Özel Macerayı Seven Adam kokusunu üretmek için Paris'ten Armani'nin imbiğini alıp geticem sana..

KUP!

LAN OĞLUM Bİ DUR LAN!!

SVIP!

DURAMAM! ARTIK GÖZLÜĞÜ TAKTIM ABİCİM, BİLİYORSUN Kİ, O GÖZLÜK TAKILDI MI, MACERANIN GELMESİ GEREKİYOR..

Vee Macerayı Seven Adam dediğini yaptı, Paris'e gitti. Armani tesislerinden imbiği aşırarak, İstanbul'a döndü... Paris'te yaşadığı olaylar ise başka maceranın konusudur.

(ARMANİ) BIRAK!

HAYIR! YÜZ BİN KERE HAYIR!

DAYI KALK!

Vay be! Bunu beklemiyordum doğrusu.

Ağzımdan laf bir kere çıkar. Derhal oturup özel M.S.A. KOKUSU-nu üretmeye başlıyalım.

ARMANİ

ÖZEL İMBİK

Başlıyalım, başlıyalım tabi de önce bi anlaşma yapalım. Sen de bana muhtarlığı devredeceksin?!

Anlaştık!

Pekala evlat, önce sana kokular hakkında bilgi sahibi olman için bi deney teklif ediyorum; Gözlerini sıkıca kapa!

KAPA! Sakın açma ama!

Tamam!

Şimdi sana birşey koklaticam, bakalım bu kokuyu tanıyabilcek misin?

okey!

AÇMA!.. Bekle... Az bekle...

ŞİMDİ! DERİN Bİ NEFES ÇEK!

SNIFF!

EAAH! Bu ne yahu? Bu ne kesif bi koku? Başım döndü resmen!

Bu dedem Hacı Hüsamettin-in özel...

...tütün bazlı hacıyağı kokusudur. 50 yıl önce sürüldü ve kokusu hiç geçmedi. Sen hala Armani diyorsun, Kurmani diyorsun!..

Not: Daha sonra M.S.A. imbiğiyle Sahte parfüm işine girdi, Kanzo'nun formülünü öğrenmek için bi macera olmuştu... Bu sıralar Koka Kola'nın formülünü ele geçirme planları yapıyor...

KÖPEK ADAM

HİÇ MACERA VAAD ETMİYEN KAHRAMAN

YAVUZ ÖZTÜRK

15. GÜN

Bir gökcismi hızla dünyaya yaklaşmaktadır... Yoksa dünyanın sonu mu geldi...

Ve köpek adam hemen gerekeni yaptı...

DAHA NELER GÖRECEZ YA!

NEE?

16. GÜN

Köpek adamın beş düşmanı. Onun o gün rakibini yok etmek için kapının zilini çalar...

AÇMAS SAM GİDER.

ZIRR ZIRRN

Tabi ben böyle bi kötü adam çizmek isterdim.

ALLAH ALLAH...

ZIRRN

NİYE AÇMIYO

Ama aslında böyle...

Altına rahat olsun diye eşofman giymiş.

NEYSE EVDE YOK HERALDE... SONRA GELİRİM...

Bidp hali saha ayakkabısı...

Ya aslında çokta kötüdeğil az kötü...

METROBÜS'E KAÇAK BİNDİM...

Ve şehirde dehşet saçmaya devam eder..

FIŞ ALMASSAM KAÇA OLUR...

SO OLUR

Ve kötü adam gülüşü...

HAHA HAHA HAHA

17. GÜN

DEMEK Kİ GİZLİ ÜSSÜ BURASI... YÜKSEK TEKNOLOJİ İLE KORUNUYO HERALDE... İÇERİYİ GÖRMEK İMKANSIZ...

KESİN YÜKSEK TEKNOLOJİ

PERDEYİ KARATİYİM DE İÇERİSİ GÖZÜKMESİN...

HARŞ

Hikayeyi Otisabi gibi, yazıyla bitiriyorum.. KÖPEK ADAM Eve girdi ama, ev kavga ederken dağılmasın diye dışarı çıktılar, sonra yemek yediler kavgadan önce... ORÇUN kötü adam olduğu için hesabı KÖPEK ADAM'a geçirdi...

BENDE BOZUK YOK SEN ÖDE... BEN SANA SONRA VERİRİM...

Ve kötü adam gülüşü...

PPP HAHAHA

YOK YA AKLIMA Bİ FIKRA GELDİ DE... ANLATAYIM MI?

BeBek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"nesneler nesneler
her biri ayrı hayata ait
nesneler
canlanmaya müsait

nesneler zavallılar
tüm başlangıçlara tanık
nesneler
vedaların tozundan bulanık"
Vedat Ö. – "Nesneler"

• Hadise'nin kıyafeti gayet iyi; bence Hadise, kıyafetsiz daha iyi!..

• *"Endim dereye düştüm / Bir çift güvercin vurdum / Ben yarimi ararken / Birden yanımda buldum."* (Kıbrıs manisi)

• Bitsin: *"Televizyonunu yeni açan izleyicilerimiz için..."*

• Prof. Yalçın Küçük'le bir kez tanıştım, zaten bir kez tanışılır, 2002 yazıydı galiba da, Firuzağa kavesine doğru yürüyoduk yazar Sebla Koçan'la, baktık ortak dostlarımız Profesör'le oturuyolar aynı masada, bizi de davet ettiler, oturduk... Biz gelmeden önce, çevrede bi kavga çıkmış, dayak yiyenlerden biri *"Ben Çakıcı'nın adamıyım ulan"* diye bağırmış, Yalçın Bey'in yorumu *"Bizde dayak yiyen herkes, Çakıcı'nın adamıdır"* olmuş... Çay içip muhabbet ederken, Yalçın Küçük, Sebla'ya adının anlamını sordu... Sebla açıkladı, Yalçın Bey *"Yok öyle bişey"* dedi... Sessizlik oldu... Sonra *"Dikkat edin, burda her masa birbirinden farklı, hiçbir masa diğerine benzemiyo"* dedi... Dikkat ettik, hakkaten de öyleydi... Sonra da bana "Siz, suyun öte tarafından" dedi... Ben de *"Bana göre de siz suyun öte tarafı"* dedim... Profesör güldü... Hayatımda görüp öreceğim en acaip adam diye düşündüydüm...

• Hah : Alıntıyı da kendimden yaptım, iyice oldum!

• Babamın aynı zamada Milli Güvenlik hocam olması nedeniyle galiba, lisedeyken Onur Kurulu'na seçildim... Ne işe yarıcaktık hiç anlamadım ama sevindim... Sonra, Onur Kurulu'nun başkanı Rasim'i, okulun duvar gastesine Nâzım Hikmet'in şiirini yazdığı için içeri aldılar... Rasim'le beraber iki hocamızı da...12 Eylül'ün ve faşizmin onuru bu kadarcıktı işte...

Fotoğraf: Sinan GÖKSEL

• Peki, dostum Kürşat Akyol'un *"Mistır No"* diyen gence *"Akıllı ol lan, onun adı MİSTER NO"* demesi...

• Vaktidir vakte tapan milletimin istikrar!...

• Hemen bitsin: *"Lucky strike"* sigarasının piyasaya çıkış hikayesini anlatmak...

• Azalarak bitsin: *"Ben seks objesi değilim!.."* (Nasıl lan seks objesi diilsin?.. Panelde mi ortaya atıldın, sempozyumda mı ileri sürüldün, seminerde mi açıklandın?.. Basın toplantısı mı doğurdu seni, tez misin, proje misin?.. Hepsinden şahanesin, eşref-i mahlukatsın, mahlukların yani yaratılmışların güzelisin, insansın lan sen.. Yabancılaşmış!.. Seks eylemi sonucu dünyaya gelip, sonra da 'seks objesi diilim' var mı?.. Sen de, ben de seks objesiyiz, sus!.. Cinsel metaya hayır, seks objesine evet!.. Gel sevişelim önce, ben kısaca V.Ö. !...)

• Selam ben Limon, abim Sayın Mr. Krugger, ablam se Bayan Sam'dır, esasen hayal ürünüyüm, ama gerçeğe de güvenim tamdır... Kendi hesabımla bin kiloyum, yanaklarım bombe, kalbim yufka, çok kereler aşık oldum, bi tanesinin adı Şiba... Bir oyuncakçı yapmış beni, ama çoktaaan silinmiş, seri numaram, canım sıkılırsa bi çizerim havaya, olur benim de metal mataram...

• Peki Türkler'in teknolojiyi bilime yeğlemeleri?!

• Denizli Dörtlüsü: Kızı, tozu, horozu, bi de Zafer Gazozu!... Peki Mustafa Denizli'nin son maçını Denizli deplasmanı olması kader midir, belki de diildir!.. Hocam, yenelim Galatasaray'ı da, basiim şu şiiri, aman diyim Mustafa hocam... (Yusuf, kendi şiirini yazıyo zaten!)

• Benim insanlarımın hoşgörüsünü, çocukken televizyonda, artistik patinajda düşenlere gösterilen anlayıştan anladım, daha da unutmam!..

• Tabiat: Tavuk yumurtlar, horoz döğüşür...

vedatozdemiro@gmail.com

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI!
ŞİMDİ TÜM KİTAPÇILARDA

BÜTÜN
ÇARPIŞMA
İPek & burak
KİTAPÇILARDA

6. BASKI
TÜM KİTAPÇILARDA

D&R MUSIC BOOK STORE
KİTAPLARIMIZI D&R MAĞAZALARINDA BULABİLİRSİNİZ...
TOPLU SİPARİŞ İÇİN:
Tel: 0(212) 245 53 38/39

Akşamsefası

• Aşk'a emek veren kim; güzel olan mı, güzele hayran olan mı?.. Bir yaz günü kalbim gümüşe kesti, Ahmet Hâşim, Parıltı... Ahmet Hâşim'le biz, ah keşke, bir bardak çay içebilseydik.. Hâşim'le biz, şair ile şaireneyiz, şahaneyiz biz... Ahmet Hâşim'le biz, esasen, hiç de çirkin değiliz!..

• **Efe Gültekin'den azalarak bitsin: *"Ne oluyor bize?"* (Ayrıca: Neşet Ertaş, yanlışlıkla *'I-POOOOD'* diye bağırsa ya konserinde!)**

• Vealeyküm slm!... (Fakat?!..)

• **Beğenmeyen izlemesin, sevmeyen okumasın kardeşim!.. Ben de kendi adıma izlemiyorum, okumuyorum... Ha n'apıyorum, sunuyorum ve yazıyoum, o kadarrr!.. (Nickame: Vedat Ö!)**

• Son darbeyi Kızılyıldız'ın iflasından aldım lan!..

• **Adı geçen şiir, Hâşim'in Parıltı'sı: *"Âteş gibi bir nehr akıyordu / Ruhumla o ruhun arasından / Bahsetti derinden ona halim / Aşkın bu unulmaz yarasından..."* (Elle yazıyorum, yerim kalmadı, ikinci dörtlük haftaya.)**

Vedatspor:

• Bu hafta konuğum "mizahçı" tabir edilen insanlar olacak... Çok da şahane olacak, memleketlilerim gelecek... (Kanaltürk, 23 Mayıs Cumartesi, 00.15... Aslında Pazar lan!)

• Geçen haftaki şiirin bi kısmı, şöyle olacağıdı, olamamış:

"arz ile talep evlenmeden piyasa konutlarında ev tutarlar ki şahane öderler aidatlarını sektirmeden"

birinci eski orkestra

büfenin içinde
minik zenciler orkestrası
hayatın içinde büfe
zamanı içinde hayat
hayatın ve zamanın ve büfenin içinde
minik zenciler orkestrası
büfenin dışında başka bir hayat
büfenin dışında ben
büfenin dışında saat kulesi
büfenin içinde ve dışında zaman
hayatın içinde ve dışında zaman
peki niye benim içimde
minik zenciler orkestrası

BERİL VE TAKSİ ŞÖFÖRÜ

ENDER YILDIZHAN

BİR KORKU ÖYKÜSÜ

Akşamsefası

Akşamsefası

YİĞİT ÖZGÜR

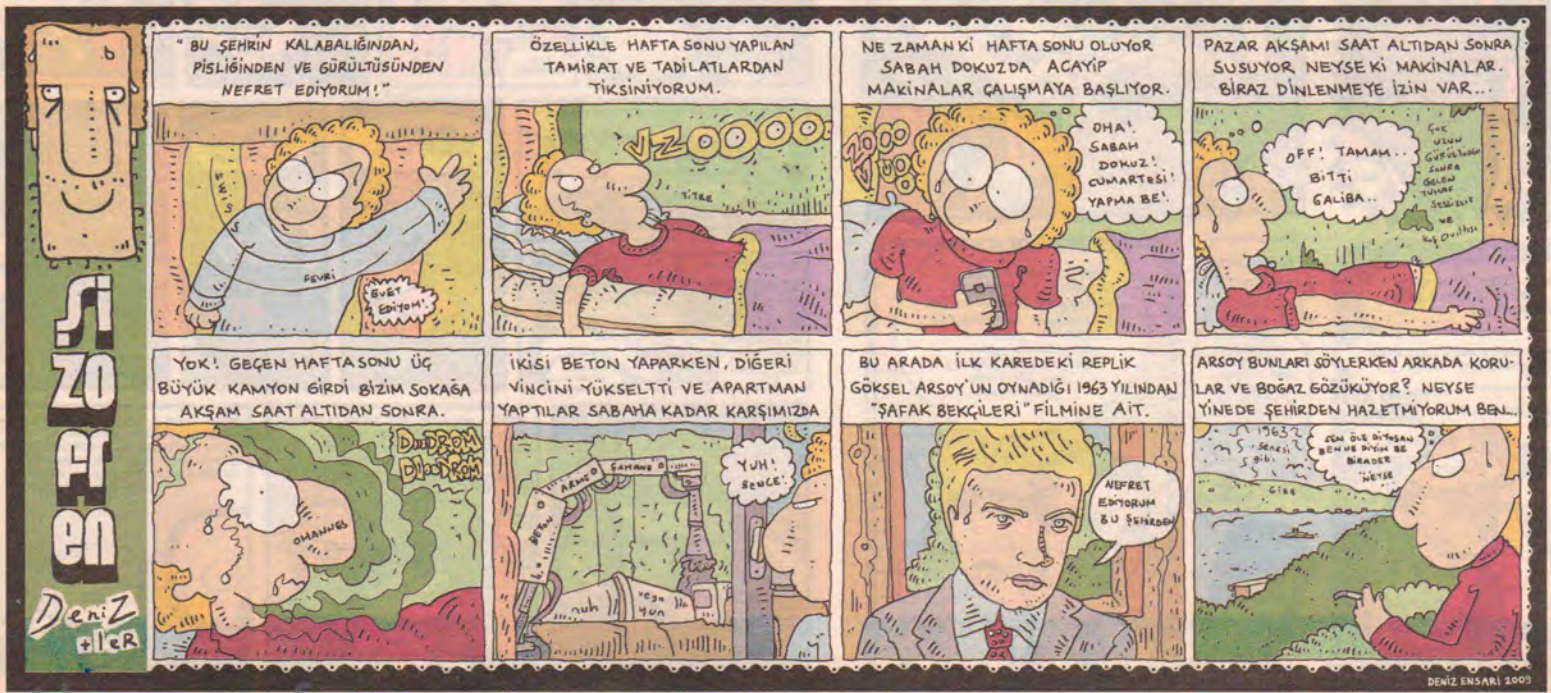

densari@hotmail.com

Akşamsefası

EVLATLIK

Cihan Ceylan

Evlat edinme nasıl oluyo diye hep merak etmişimdir... İnşallah böyle değildir...

AHMET CAMBAZ

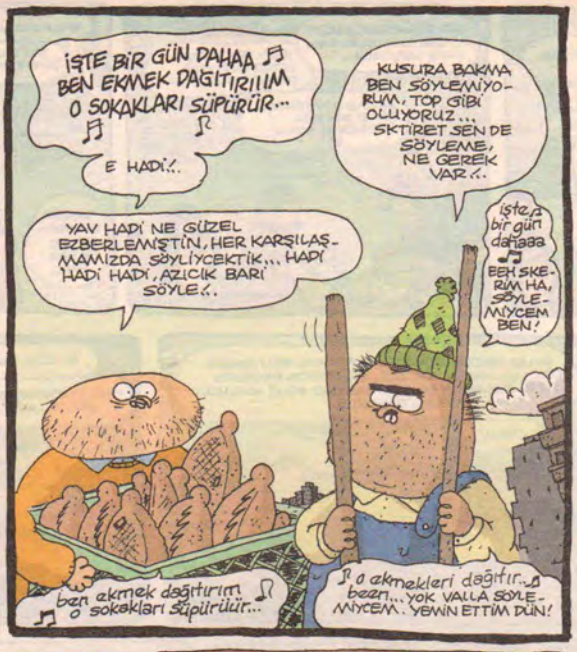
Okul proje mroje derken köşeyi çizemedim, özür dilerim - Ersin

Aksamsefasi

Aksamsefasi

uğur gürsoy

Aksamsefasi

Fırat Budacı

BİR KÖTÜ BESLENME HİKAYESİ

Yıllarca dengesiz beslendim. Annemin sevmediği adamlara paralar verdim. Çocukken salçalı tostçuların, eli kılıçlı dönercilerin ve katkı maddesi uzmanı köftecilerin hazırlıklarını devasa yutkunmalar eşliğinde izlerdim. Büyülü yiyeceklerdi. Evlerimizin sağlıklı mutfaklarında karşılıkları yoktu. Annemin bıyıklı bir adamın bol yağlı köftesine karşı övdüğü güvenli ev köfteleri aynı tadı vermiyordu. Evdeki tostların içinden çıkan beyaz peynirler, tostçunun 0.2 mm kalınlığındaki sucuklarıyla yarışamıyordu. Uğurlarına ertelenemez ishaller yaşamama rağmen sokağın yiyeceklerinden vazgeçemiyordum. Üniversite yıllarındaysa sık sık bir midyenin içinde yaşadım, midyenin matematiği kuvvetli sahibiyle 'adet' hesapları yaptım. Bazı geceler midyeden çıkıp bir kokorece sarılarak kendi eksenimde döndüm. Seviyordum bu işleri, biranın sponsorluğunda sanki bir festival yaşıyordum bu yiyecekleri tüketirken. Ufak tefek hijyen sorunlarını umursamıyordum. Ama o gün ne oldu tam bilmiyorum. Bana sunulan yiyecekler sanki yavaş yavaş canlı bir varlığa dönüşüyor gibiydi. Her şey üst üste geldi. Başladığım hiçbir yiyeceğin sonunu getiremedim. Aç yattım...

Bir Dönerci

Üstteki kahverengi kısımları kesince alttan hayvanın yaşadığı günleri hatırlatan kanlı canlı et parçaları çıkıyor. "Pişmemiş abi o" diyorum. "Bişkin o, döner böyle olur" diyor. "Nasıl pişkin! Verme abi sen onu" diyorum. Kafasını 'çattık' anlamında yana yatırıyor. Ocağın alevini iyice arttırıyor. Döneri, üzerinde siyah pütürler belirinceye kadar pişiriyor. "Oldu mu, keseyim mi?" diyor. Başımla onaylıyorum. Aslında olduğu falan yok, ama çok da zorlamak istemiyorum, sonuçta adamın elinde bir tür kılıç var. Kesiyor, alttan yine canlı bir hayvan çıkıyor.(Aslında aynı kan, kalın bir T-Bone Steak'in ortasında belirince nedense kaliteli bir hayatı ima eder ve kimi çevrelerce neşeyle karşılanır.) Yarım ekmeği bu kanlı kısımlara iyice bastırıyor. Ekmeğin içi pembeleşiyor, sonra alttaki yağa bandırarak pembeliği kamufle ediyor. Ekmeğin içine bir tarafı kara, bir tarafı kırmızı etleri yerleştiriyor. Üzerlerine buruş buruş, çok yaşlı patatesler koyuyor. Pateteslerin üzerine de bütün günün yorgunluğunu üzerinde taşıyan incecik domateslerden koyuyor. Sonra avuçları arasında iyice bastırarak kanla, terle şekillendirdiği ekmeği bana uzatıyor. Suratında bir gurur var. Parayı veriyorum. Elimdeki bu tanımsız kitleyle yürümeye başlıyorum. Yiyemiyorum, çünkü bir çeşit canlı o. Usta ona elleriyle can verdi. İlerde bir duvarın üzerine bırakıyorum. Derhal bir kedi beliriyor. İki canlıyı baş başa bırakarak uzaklaşıyorum.

Bir Meyhane

"Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diyor. Sanırım uzun yıllardır önüne gelene anlattığı hayattaki tek hikayesini bir de bana anlatmak istiyor. "Abi çok ilginç bir adamla karşılaştım" diye anlatılan adam bu. İstemiyorum onu. Ama yanyan üzerime geliyor. Masama oturuyor. Duvarları fayansla kaplı ve floresanla aydınlatılan bir meyhane burası. Döneri kediye teslim ettikten sonra eve dönerken uğradım. "Sen... gece bi aslana tokat attın mı?" diye tekrar ediyor. İşaret parmağı yüzüme çok yakın. Meyhanenin sahibi, "Lan geç yerine!" diyerek aslan tokatlayan adamı kovalayıp bana " Ne alırsınız?" diye soruyor. Bira ve patates söylüyorum. Aslan Tokatlayan, oturduğu yerden "Bi bira da bana alsana" deyip tokatlama hikayesindeki düğümü çözüyor. Diğer düğümü de birayı getiren meyhaneci çözüyor: "Aslan dediği kedi, ikisi de aynı

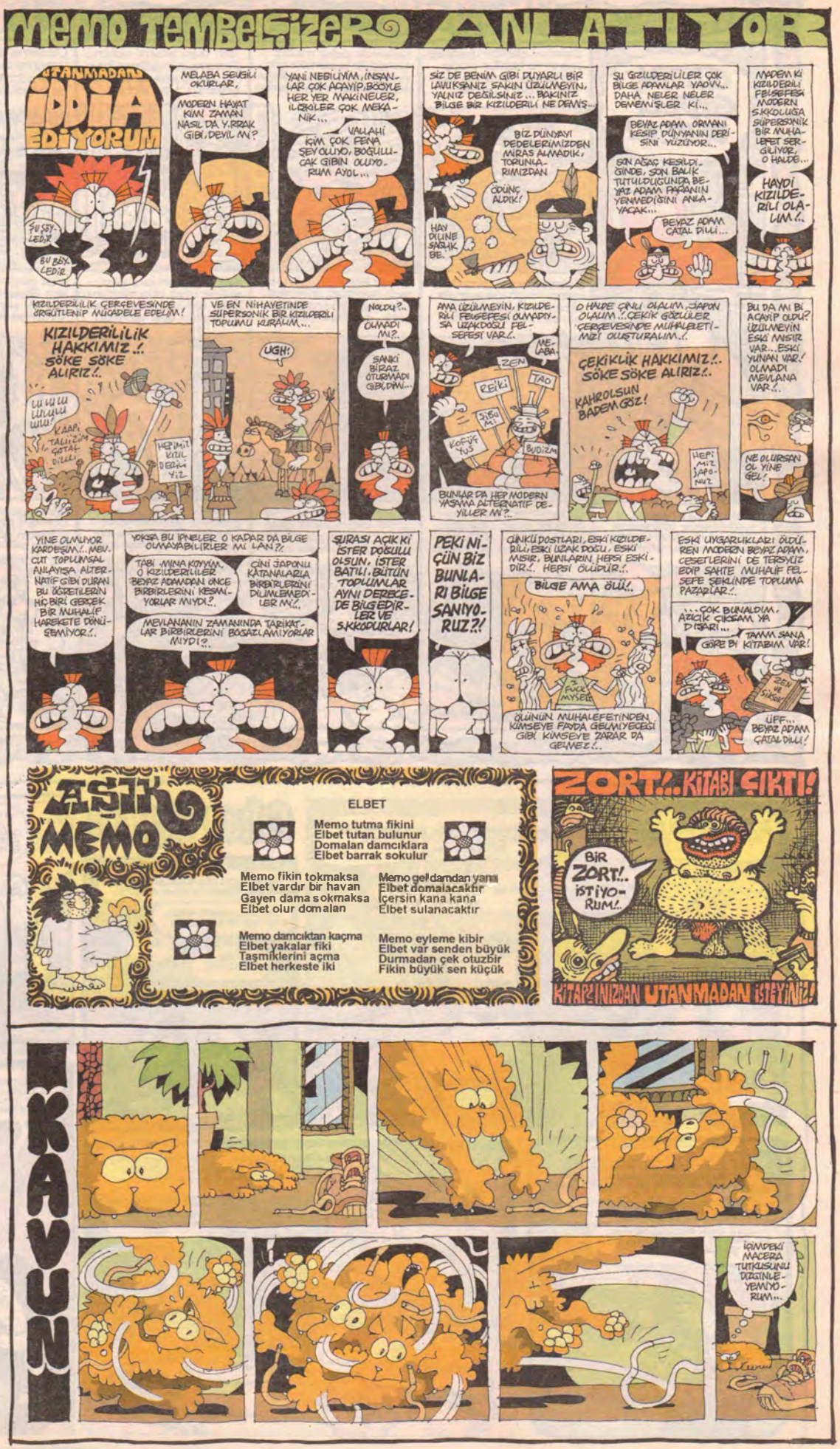
Aksamsefasi

familyadan ya..." deyip cümlesinin sonuna "feliksea" diye bir kelime ekliyor. Yanlış bildiği bu kelimeyi eklemesinin sebebi, benim kültürlü bir görüntü ima etmem. Bu kötü meyhanede, hikayesi içerdekilere benzemeyen bambaşka bir insan olduğunu göstermek istiyor. Kötü meyhanelerin kaderi bu: İçerde yaşayanlar, hep aynı hikayelerle, dış dünyaya *'çok şeyler yaşadım şu hayatta'* görüntüsü sunmak istiyorlar. Patatesler geliyor. Dönerciden beri beni takip etmiş gibi bir halleri var, yoldan geldikleri için biraz daha yaşlanıp buruşmuşlar. Meyhanenin açılışından beri(1982) aynı yağın içinde kızarmışlar gibi çok ağır bir kokuları var. Üstelik bir sinek sanki bu yemeğin sunumuna dahilmiş gibi tabağın kenarından hiç ayrılmıyor. "*Yıllanmış yağda kızartılmış buruşuk patates parçaları (yanında sinekle servis edilir)*" isimli bu yemeği daha fazla yiyemiyorum. Müessesenin ikramı olan ve tadı zamanla plastik bir hava yakalayan fıstıkları da yiyemiyorum. Aslan Tokatlayan, yeni gelen birine hayattaki tek sorusunu tekrar ediyor. "Aslan mı?" diyor yeni gelen. Aslan Tokatlayan, bu soruyu 'Gel masama otur, benden sana bir bira ve içebildiğin kadar sigara' olarak algılıyor. Annemin beni bu mekanda gördüğünü düşünüyorum. Güvenli köftelerle beslediği evladının meyhane köşelerinde yitip giden hayatı karşısında yaşadığı telaşı hayal ediyorum. Hayalimde "Anne vallahi ilk defa geldim" demem bir türlü kar etmiyor. Anneme rağmen kapıda duran midyeciden 5 adet midye sipariş ediyorum. Midyeler, beyaz bir tabakta kabuklarından biri kaşık haline getirilmiş dizaynıyla masama geliyor. Daha ilk midyede dişlerim bir taş yüzünden birbirine kavuşamıyor. Gerçekten kötü bir durumdur taş ısırmak. Acısı bir süre sonra geçer ama o iç gıcıklayan hissi uzun süre devam eder. Sonrasında tabakta duranlara karşı bir güvensizlik başlar. Ağır çekim çiğnemeye başlar insan. İkinci midyede bir taşa değil ama dişlerimin arasında ezilirken iğrenç sesler çıkaran kumlara rastlayınca yemeyi bırakıyorum bu fazla natürel midyeleri. Saatlerdir açım. Parmakları midye açmakta, dişleri elastik kokoreçleri ezmekte usta olan ben, bir türlü beslenemiyorum. Masada tüketemediğim yiyeceklerin sayısı artıyor. Aslan tokatlayan bana bakıyor. Anneme hak veriyorum, gerçekten kötü bir hayat bu. Her gün buraya gelmeye başladığımı, sonra zamanla takılıp kaldığımı, kendime bir hikaye seçip onun üzerinden hayatımı devam ettirdiğimi düşünüyorum. Aslan Tokatlayan'la kapanış saatinde yalpalayarak çıkıp sokaklarda tokatlamak için kedi aradığımızı, dişlerimin sararıp gittikçe uzayarak teker teker döküldüğünü, sigarayı dişlerimden boşalan aralıklara yerleştirdiğimi, kapıdan giren her yeni yüzü bir av olarak algıladığımı, gelenlerden arta kalan yaşlı patatesleri bize kötü davranan meyhaneciden istediğimi ve en sonunda, bir gün, duvarın üzerine bırakılmış bir yarım ekmek için Aslan Tokatlayan'la kavga ettiğimizi hayal ediyorum. Hesabı ödeyip kalkıyorum. Çıkarken Aslan Tokatlayan'ın benden kalanları istediğini duyuyorum.

Tekrar Dönerci

Karnım çok aç. Dönerci hariç her yer kapalı. Meydandaki çorbacıya gitmeye karar veriyorum. Verdiğim karar dönercinin önünden geçerken aniden iflas ediyor. Bir katil gibi olay mahallinde takılı kalıyorum. Ağzım benden bağımsız "Kolay gelsin" diyor. "Ooo!"(?) diyor dönerci. Kafasını sallayıp keyifleniyor. "Bişkin mi olsun gene" diyor. Kafamı sallıyorum. Bişiriyor. Çift renkli dönerleri, yaşlı patatesleri ve çok yorgun domatesleri sırayla yerleştiriyor. Elleriyle şekil veriyor ve keyifle bana uzatıyor. Annem elime vuruyor, yine de iki elimle kavrıyorum ekmeği. Bir ısırık alıyorum. Gerçekten çok kötü, sarhoş olmanın ayılığı bile yenemiyor ağır kokuyu. "Kolay gelsin" deyip ayrılıyorum. İki ısırık daha alıp pes ediyorum. Kalanını duvara bırakıyorum. Bir süre bekliyorum. Kedi gelmiyor. Belki bir tokat yedi, gelemiyor...

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

HAYVAN BİSTİN

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Üzerine çizdiğim kağıtları küvette hamur yapıp yufka gibi açarak tekfar çizdim bebek...

RULLL.. RULLL...

Kafamda peluş melek halesiyle kusarken görmüşler beni çiçek pasajında...Ben zerre hatırlamam.

BÖARG

Tam bi ev adamı oldum... Pencere pervazlarını boyadım,camla sıçrayıp kuruyan boyaları traş ettim.

ARKO

Dedeme takma diş yapıştırıcısı aldım,ağzına sürmedi bebek..Yine kendi bildiğini okuyo..

HIAAPSUAAH!

Ülserim arttı, doktor gazlı içecekleri yasaklattı...Kolasız gazozsuz yaşayamam ben bebek.

CURK! CURK! CURK!

Sabah dergide Cihan Kılıç'ı uyandırırken salyasında kendimi (balıkgözü) gördüm ben bebek...

GHARRZZ

SSS.. KALK LAN... UYAN... FAKAT?

Namaz kılarken önünden geçip namazını bozmayalım diye takunyayla ibadete başladı dedem...

TOK!

MİNK!

Kedi dışarıdan eve pire getirir diye korkuyodum, daha kötüsü oldu... Pireler kediyi eve getirdi.

BOING! BOING!

İçiçe geçirilmiş haldeyken dedem oturunca plastik sandalyeler birbirlerine kaynadı...

TRAK TORK

Klozete arazi vitesi taktırttırın bebek...Circircken rölantide, kabızken dörde takıp zıçıyorum...

Biberliyelim..

ÇKRAK!

Elektrik faturasını yalnışlıkla sular idaresine yatırınca elektriği kestiler ama su akıyo allahtan.

TIFISSS

CURRP..

Dedemin rontgen filmini buldum evde. Dalgalandırıp, çıkan o nefis tok sesi dinliyom durmadan.

MM..

KLONK!

KLONK! KLONK! KLONK!

Titreşimli göbek eritme cihazı aldım..Biraz aşşa tatbik edince günde on orgazmdan mum gibi eridim.

DIZZZZZ! ZZZZZ! DIZZZ!

MMGG

Dedeme köyden bi bidon pekmez göndermişler... İçip içip atasporumuzun inceliklerini öğretiyo zorla.

HOYDA BREH!

AARGH!

Gittin gideli, sigaranın dumanı gözümü yaşarttı, süzülen öz yaşlarım sigarayı söndürdü bebek.

Dedemi takunya savar kesmedi,namazda önünden geçmeyelim diye mayın döşemiş gestapo moruk.

DOBOV!!

Cihan Ceylan

YA ABİ ŞURDA SARIŞIN Bİ ADAM VAR SALAKSA BENZİYO BİRAZ..KAPATMADI GALİBA TELEFONU...SORUYIM MI ŞUNA?

YA OLUM ANONS YAPTIK İŞTE,KAPATMIŞTIR GELİP OTUR ŞURAYA HER UÇUŞTA AYNI ŞEYİ YAPIYOSUN LAN...

UFF...YOK YA DÜŞÜRCEK VALLA UÇAĞI BU ÇOK KILLAND'M, SORUCAM BEN...

SARI!

HAYATINDA BİR SIRALAMA YAPSAN KAÇINCI SIRADA OLURUM MİTHAT?..

1.ALLAH...2.ANNE-BABA... 3.EKMEK PARASI..4-SEN...

ÖFF...

İLK ÜÇ DEĞİŞMEZ...

B PLANI

YA BAKTIM SAÇLAR İYİCE DÖKÜLÜYO O ZAMAN ÇOK KISA KESTİRİRİM,BİR DE ŞAKAL BIRAKIRIM...

I'm not normal

20 SENE SONRA

ABİ?

SORU SORMA LAN...

Bİ MÜZİSYENLE EVLİ OLMAK GERÇEKTEN ÇOK ÇOK ZOR BİR KERE,ONUN GERÇEK AŞKI MÜZİK OLDUĞU İÇİN SİZ HEP İKİNCİ PLANDA KALIYOSUNUZ...MESELA BENİM KOCAM DA İLK ÖNCE MÜZİKLE EVLİ...

KOCANIZ SÜRMENELİ DRAKULA KENAN, ALBÜMÜNÜN ADI DA FENA BİŞEYSİN DOĞRU DİYE Mİ?..

EVET...

HMM...

YİNE O ADAM

5 DAKKA YÜRÜDÜM BAK,HALE BAK ŞU TERE BAK...AMA SICAKTAN DEĞİL BU BİLİYO MUSUN NEMADEN OLUYO HEP...NEM ÇOK FENA ABİ,SICAK BİŞEY DİYİL...

VALLAHİ KIŞIN GÖZÜNÜ SEVİYİM, KIŞ DAHA İYİ YA BOŞVERSENE SEN ŞU HALE BAK...

NEAA...

ESKİ PANTOLONLARIMIN İÇİNE GİREMEZ OLMUŞTUM TAA Kİ APIR FLEKSİR'LA TANIŞANA KADAR! SADECE 3 SAATLİK ÇALIŞMAYLA BAKIN NE HALE GELDİM...

MİNİZA KOYMA LAN SİZİN,NE BİÇİM ALET BU?

APIR FLEKSIR'DAN ÖNCE

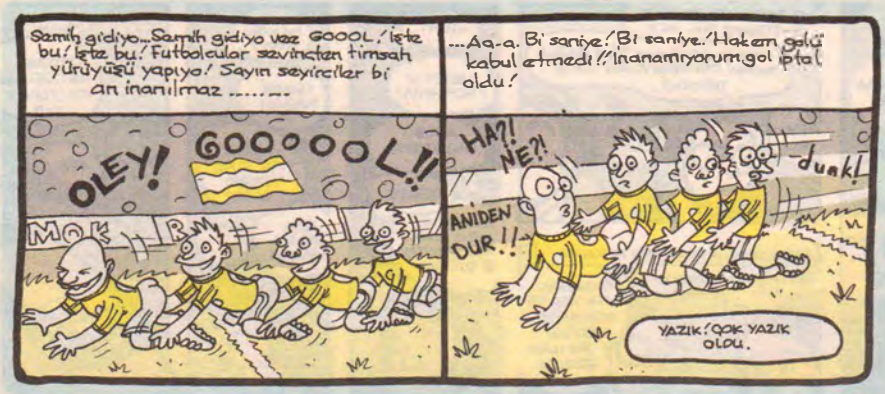
HEMEN ARAYIN..

AYDA SADECE 39.99

gelen kutusu

Servet TURAN

Emir SAĞLAM

Ömer GÖKSEL

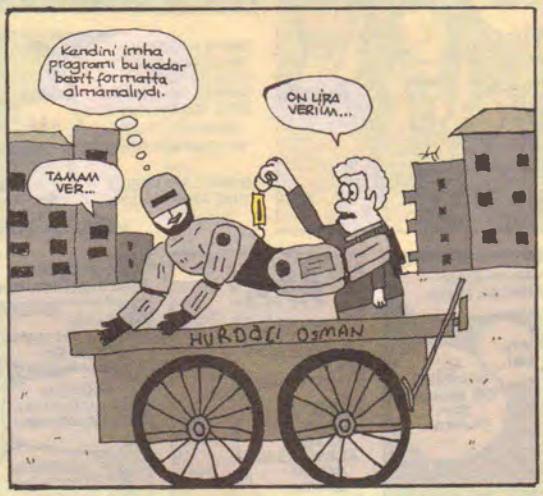
Sedat ÇOLAK

Hakan KURTAŞ

Necip DUMAN

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Mayıs 2009 | Sayı: 090
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bir kadını elde etmek kadar onu elde tutmak da zordur, rehavete düşmeye gelmez. Dışarıdaki sinsi rakiplerin nereden sızacağı hiç belli değildir. Hakan da yıllarca düşünse neden terk edildiğini bulamayacak. Sadece "kadınları anlamıyorum aabi" diye dolanacak, ahkam kesecek arkadaşlarına. Semra da bu olay sonrasında kendince bir ders çıkarmıştı.

27 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/22 No: 091
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Katıldığı bir televizyon programında Ergenekon hakkında konuşan Tayyip Erdoğan, dil sürçmesi sonucu "ÇETELER YARGININ İÇİNE S.ÇMIŞ" dedi, sonra "SIZMIŞ" diye düzeltti. Olur böyle şeyler, insanlık hali.

Aksamsefasi

UYKUSUZ

Münevver Karabulut'un katil zanlısı Cem Garipoğlu'nun sakallı son halinin fotoğrafı sınır kapılarına yollandı!..

Esnaf Tipleri

v.ö.

• **Nezaketus:** Aşırı kibarlıklarıyla, öfke yaratanlar... Ürününden çok memnun haliyle ve ses tınısındaki agresif ısrarla, mecbur bırakılmış hissi uyandırır... Alacağın varsa da almazsın..

• **Bahtsız Limited:** Sorduğun onda yoktur, ondaki sana olmaz... Rengi tutsa bedeni uymaz... Tadını beğensen şiesi sığmaz.. Bu sefer de almak istersin alamazsın...

• **Net ki net:** Tek rakam söyleyen, pazarlıktan hazzetmediği gibi seni de soğutan kararlı... Hurafe sevmez, kolpası yoktur... Adam gibi adamdır..

• **Yancılar:** Her sorduğunu başka dükkândan, ayrı depodan getirten munis... Alışveriş soğukluğu aşılar..

Türkiye – Suriye sınırındaki mayınlı arazinin, temizlenmesi karşılığında 44 yıllığına İsraillilere verilmesi gündemde...

Vatandaşa Sorduk: ERGENEKON

Kermin MAHRUM (40): öyle pat diye soruyor mu lan, çok federsin, mık aazlı.... Yüreğim aazıma geldi.. Dedim "Tamam, götürüyolar beni deyi.. Artık içeride intihar edip mi ölürüm, bakteriyle mi ölürüm, kalp krizi mi geçiririm, kanserden mi giderim; işte bütün bunlar güvenlik kamerası görüntüsü gibi gözlerimin önünden geçti.. Sittirdim başkasına sorun..

İlbertin ERTURUNÇGİL (36): Ergenekon iki nokta üstüstesi, devletçenek mücadele halinde savaş verdiğimiz bir darbe örgütüdür.. Bunların, darbe günahını, hindi gibi düşünüp, papağan gibi birbirleriyle konuştukları yüksek mercilerin dinleme organları tarafından kaydedilip mahkemeye delil olarak sunulmuştur bile.. ALO?..

Ospalt OTOBAN (33): Saldırıyorsunuz! Bu suçluluk psikolojisinden! Ergenekon diye darbe yapmayı siz iyi bilirsiniz.. Ergenekon benim için bitmiştir! Daha da gelmemiş ergenekona! Böyle moderatörün de anasını avradını soyunu sopunu sikiyim..

BİŞEYLER DUYDUM

ÇARE BULUNDU!..

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin başkanlığında Hak-İş, Türk-İş, TESK, TİSK, Kamu-Sen, TİM, TÜSİAD, MÜSİAD falan bir araya gelerek, 'Kriz varsa çare de var' sloganı ile halka 'tüketimi erteleme!' çağrısında bulundu. Sloganların havada uçuştuğu toplantıda, işsiz sayısının 6 milyona çıktığı, işten çıkarmaların katlanarak devam ettiği ve birçok işyerinde ücretlerin indirildiği gibi konular pek konuşulmadı.

ANLAM SİYASETİ

Tayyip Erdoğan, "Biz bu krizi en az zararla atlatan ülke olacağız iddiamı devam ettiriyorum, arkasındayım ve 'teğet geçecek' diyorum" diyerek 'teğet' inadını sürdürdü. Konuşmasının devamında 'teğet' buluşuna destek olması için yepyeni bir kavram ortaya attı: Sürtünmek! Bu yeni kavramın cümle içinde kullanılışıysa şöyle gerçekleşti: "Teğet geçmesi demek; bize zarar vermeyecek anlamında değil, sürtünüp geçecek... Sürtünürken tabii bize de bir hasar verecek"

KRİZİN DERSİ

anılarla derin devlet

"Operasyonlardan 55-60 kiloya düşmüş olarak döner, ayağının altındaki taşları cımbızla temizlerdik. En büyük zevklerinden biri müzik yerine çatışma sesi dinlemekti" Yeşil olarak bilinen Mahmut Yıldırım'ın oğlu Murat Yıldırım'ın, babasını anlattığı "Kod Adı Yeşil" adlı kitaptan bir bölüm okuduunuz...

Aksamsefasi

KAÇ YIL OLDU?

● Gökhan Özen, "Civciv" şarkısındaki "Ufak at da civciv yesin" sözüyle ne demek istediğini "*Kendine gel de ilişkimiz devam etsin, demek istiyorum...*" diye açıklayalı **6 yıl**...

● Güzeldere köyü muhtarlığı siyasetçilerin köye girmesini yasaklayalı **7 yıl**...

● Adnan Aybaba, kokain kullandığı gerekçesiyle Daum'un Beşiktaş'a gelişinin yanlış bir tercih olduğunu anlatırken, kendisine karşı çıkan bir yorumcuya "*E e hocam koko?*" diye çıkışalı **8 yıl**...

● Tansu Çiller, Clinton'un kendisini arayarak Irak'a yapılan hava saldırısı hakkında bilgi verdiğini söyledikten sonra Beyaz Saray tarafından yalanlanınca, "*Öyle bir şey söylemedim*" diyerek yalan söyleyeli; kendisine görüntüler gösterilince de "*Hayatımda hiç yalan söylemedim*" diyerek yalana devam edeli **13 yıl**...

● George Jorgensen, dünyadaki ilk cinsiyet değiştirme ameliyatını olarak Christine adını alalı tam **57 yıl** olmuş...

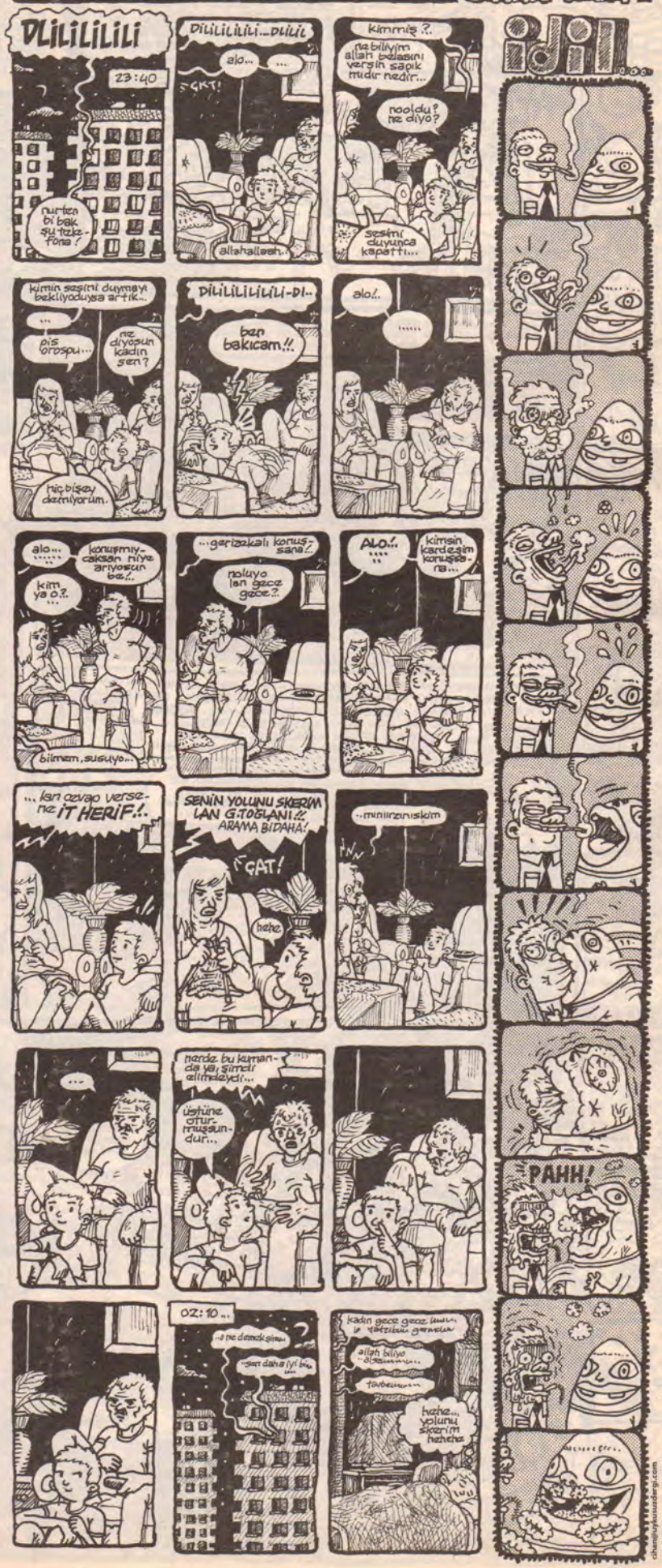
Büyükşehir Belediyesi'nin milyonlarca eura'ya satın aldığı metrobüsler sürekli arızalanıyor.

Mankafa hastalığı Avrupa'da hızla yayılıyor... Avrupa Parlementosu Vekili Robert Kilroy – Silk, '' Türkiye'de kadın sünnetlerinin önü alınsın'' dedi.

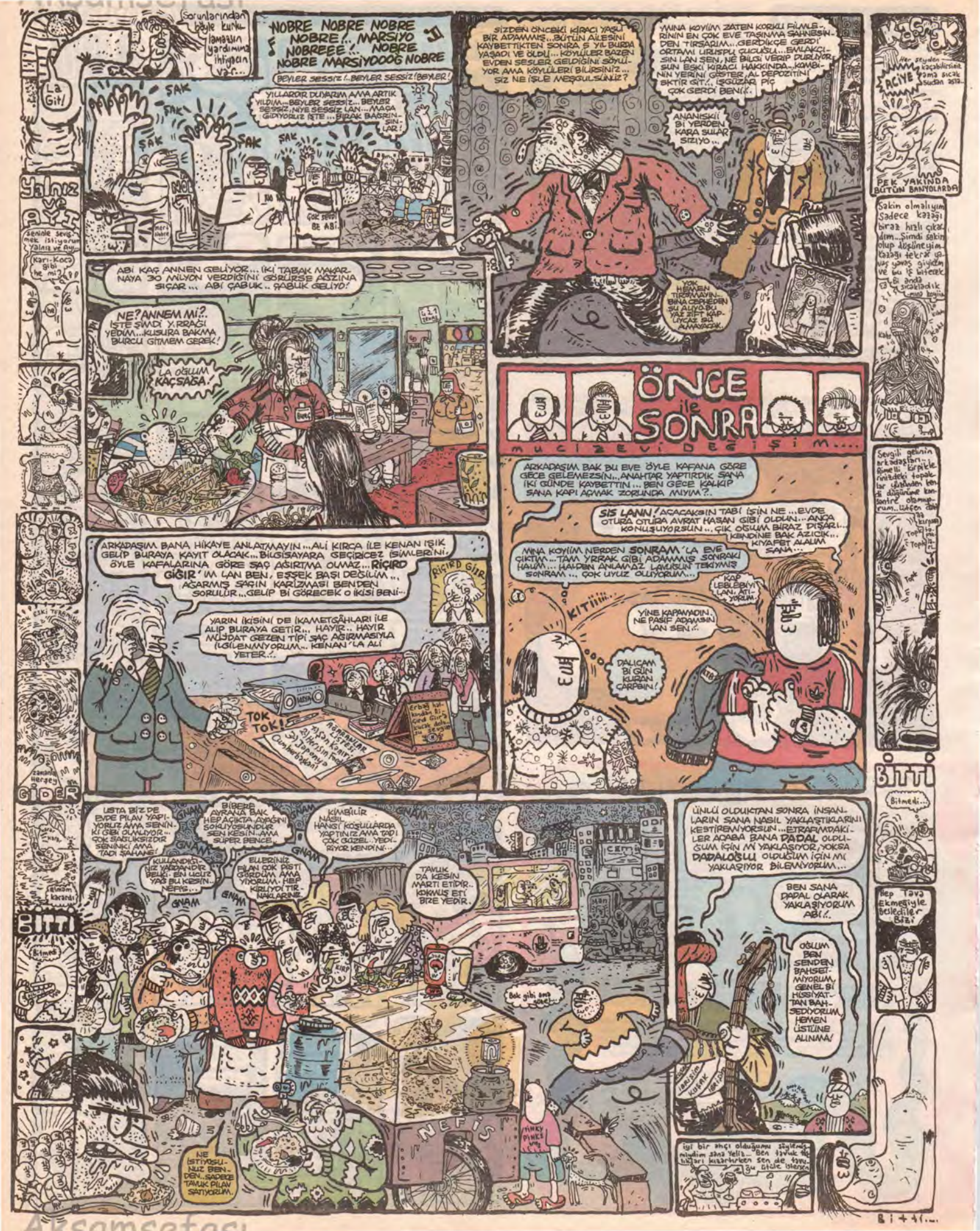

CİHAN KILIÇ

FIRAT BUDACI

Yalnız ve Yaşlı
Sorunlarından böyle kurtulamazsın yardımına ihtiyacın var..
La Git!
Seninle sevişmek istiyorum Yalnız ve Aşığım..
Kari-Koca gibi he mi?
NOBRE NOBRE NOBRE NOBRE.. MARSIYO NOBREEE!.. NOBRE NOBRE MARSIYOOOG NOBRE
BEYLER SESSİZ!..BEYLER SESSİZ!BEYLER!
ŞAK
YILLARDIR DUYARIM AMA ARTIK YILDIM... BEYLER SESSİZ... BEYLER SESSİZ..NİYE SESSİZ LAN... MAÇA GİDİYORUZ İŞTE ... BIRAK BAĞRINSINLAR!
ÇOK SEVDİ BE ABİ..
SİZDEN ÖNCEKİ KİRACI YAŞLI BİR ADAMMIŞ...BÜTÜN AİLESİNİ KAYBETTİKTEN SONRA 5 YIL BURDA YAŞADI VE ÖLDÜ... KÖYLÜLER BAZEN EVDEN SESLER GELDİĞİNİ SÖYLÜYOR AMA KÖYLÜLERİ BİLİRSİNİZ... SİZ NE İŞLE MEŞGULSÜNÜZ?
YAHU KOYAYIM ZATEN KORKU FİLMLERİNİN EN ÇOK EVE TAŞINMA SAHNESİNDEN "TİRSAMIM...GERİLİCE GERDİ" DEN "TİRSAMIM...GERİLİCE GERDİ" ORTAYA URUŞPU ÇUCUĞU...BAKALCISIN LAN SEN..NE BİLDİ VERİP DURUYORSUN ESKİ KİRACI HAKKINDA..KOMBİNİN YERİNİ GÖSTER..AL DEPOZİTİNİ BIKTIR GİT... İŞGÜZAR PİÇ ÇOK GERDİ BENİ..
ANANISKİLİ Bİ YERDEN KARA SULAR SIZIYO..
YOK HEMEN TİRSAMAYIN.. BİNA DÖRTEDEN SU ALIYOBU YAZ ZİFT KAPLIYCAZ BU ALMAYACAK..
AÇIYE
HER ZEYDEN KAÇABİLİRSİNİZ AMA SICAK SUDAN ASLA..
PEK YAKINDA BÜTÜN BANYOLARDA
Sakin olmalıyım Sadece kazağı biraz hızlı çıkardım..Şimdi sakin olup düşüneyim..kazağı tekrar giyiş yavaş giyiçim ve bu iç bitecek bi anda sıcaklaşacak..
ABİ KAÇ ANNEN GELİYOR... İKİ TABAK MAKARNAYA 30 MİLYON VERDİĞİNİ GÖRÜRSE AŞZINA SIÇAR... ABİ ÇABUK.. ÇABUK GELİYO!
NE? ANNEM Mİ?. İŞTE ŞİMDİ Y.RRAĞI YEDİM...KUSURA BAKMA BURCU GİTMEM GEREK!
LA OĞLUM KAÇSANA!
ÖNCE ile SONRA
mucizevi değişim....
ARKADAŞIM BAK BU EVE ÖYLE KAFANA GÖRE GECE GELEMEZSİN...ANAHTAR YAPTIRDIK SANA İKİ GÜNDE KAYBETTİN... BEN GECE KALKIP SANA KAPI AÇMAK ZORUNDA MIYIM?.
SIS LANN! ACACAKSIN TABİ İŞİN NE ...EVDE OTURA OTURA AVRAT HASAN GİBİ OLDUN...ANCA KONUŞUYORSUN.. ÇIK OĞLUM BİRAZ DIŞARI.. KENDİNE BAK AZICIK... KIYAFET ALALIM SANA...
MINA KOYİM NERDEN SONRAM'LA EVE ÇIKTIM...TAM YRRAK GİBİ ADAMMIŞ SONRAKİ HALİM...HALDEN ANLAMAZ LAVUSUN TEKİYMİŞ SONRAM ... ÇOK UYUZ OLUYORUM...
KAP LEBLEBİYİ LAN.. AĞIR YORUM..
KITIIIII..
YİNE KAPAMADIN.. NE PASİF ADAMSIN LAN SEN..
DALICAM Bİ GÜN KURAN ÇARPSIN!
ARKADAŞIM BANA HİKAYE ANLATMAYIN...ALİ KIRCA İLE KENAN IŞIK GELİP BURAYA KAYIT OLACAK...BİLGİSAYARA GEÇİRİCEZ İSİMLERİNİ. ÖYLE KAFALARINA GÖRE SAÇ AĞIRTMA OLMAZ... RIÇIRD GİĞIR'IM LAN BEN, EŞŞEK BAŞI DEĞİLİM... AĞARMIŞ SAÇIN KARİZMASI BENDEN SORULUR...GELİP Bİ GÖRECEK O İKİSİ BENİ...
RIÇIRD GİĞIR
YARIN İKİSİNİ DE İKAMETGÂHLARI İLE ALIP BURAYA GETİR... HAYIR.. HAYIR MÜŞDAT GEZEN TİPİ SAÇ AĞIRMASIYLA İLGİLENMİYORUM.. KENAN'LA ALİ YETER..
TOK TOK!
AKRABALAR LİSTESİ
Sevgili gelinin ark.daşları... Erişkile.. Emeli.. evindeki topaklar yüzünden ben de düğünde konsantre olamıyorum..Hiçbir zam
Tok Tok
BİTTİ
Bitmedi...
Sevgili gelinin ark.daşları... Erişkile.. Emeli.. evindeki topaklar yüzünden ben de düğünde konsantre olamıyorum..Hiçbir zam
Tok Tok
Hep Tavuk Ekmeğiyle Beslediler Bizi..
USTA BİZ DE EVDE PİLAV YAPIYORUZ AMA SENİNKİ GİBİ OLMUYOR... ÇOK SAĞLIKSIZDIR SENİNKİ AMA TADI ŞAHANE!
BİBERE AYRANA BAK HEP AÇIKTA AYGINI SOKUYOSUNDUR SEN KESİN..AMA SÜPER BENCE..
KİMBİLİR NASIL HANGİ KOŞULLARDA YAPTINIZ AMA TADI ÇOK GÜZEL..YEDİRİYOR KENDİNİ..
KULLANDIĞINIZ YAĞDANDIR BELKİ.. EN UCUZ YAĞ BU KESİN.. NEFİS...
ELLERİNİZ PİLAV ÇOK PİSTİ GÖRDÜM AMA YİDİRİM.. HEP KİRLİYOTIRNAKLARINE..
TAVUK DA KESİN MARTI ETİDİR.. KOKUŞ ETİ BİZE YEDİR..
BİTTİ
Bitmedi...
Bak gibi ama şöyle...
NE İSTİYOSUNUZ BENDEN..SADECE TAVUK PİLAV SATIYORUM..
NEFİS
ÜNLÜ OLDUKTAN SONRA İNSANLARIN SANA NASIL YAKLAŞTIKLARINI KESTİREMİYORSUN...ETRAFIMDAKİLER ACABA BANA DADAL OLDUĞUM İÇİN Mİ YAKLAŞIYOR, YOKSA DADALOĞLU OLDUĞUM İÇİN Mİ YAKLAŞIYOR BİLEMİYORUM...
BEN SANA DADAL OLARAK YAKLAŞIYORUM ABİ!..
OĞLUM BEN SENDEN BAHSETMİYORUM, GENEL BİR HİSSİYATTAN BAHSEDİYORUM, HEMEN ÜSTÜNE ALINMA!
İYİ BİR AVCI OLDUĞUMU SÖYLEMİŞ MİYDİM SANA YELİZ... "BEN TAVUK DA AVLARI KUŞARKEN SEN DE TAVU.. ŞU GİTİĞE İSTİYA
Bitti...

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

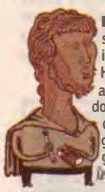
barış.uygur@gmail.com

■ Artık Türk basınına diyecek sözüm kalmadı. Gerçi niye kalmasın, daha çok laf ederim ben de, geçen gün yine şaştım kaldım. Gazetede okuduğum başlıktır bu yazdıklarıma sebep ey dost: "Herkes, bankalar kar etsin diye dua etsin" Şimdi efendim ben buradan, banka çalışanı emektarlarımızı, beyaz yakalı işçi arkadaşlarımızı tenzih ederim ama ne diye bankalar kar etsin diye dua edecekmişiz, bilemedim. Bana kalırsa, nereden baksanız akla aykırı bu. Hep beraber, önümüzde imam, köyü bucağı toplayıp bankalar kar etsin diye duaya çıksak memnun olacak hergeleler. Bankalar kar eder, zarar eder, orasını bilemem ama zarar eden hiçbir banka, bizim yüzümüzden zarar etmez. Biz sıradan insanlar, bankaların sadece kar etmesine yarıyoruz. Yalnız bu kar, matematik çünkü bu, bir taraf artınca diğer taraf azalıyor, bize giriyor. Yani artık öylesine akıllarını yitirmişler ki, zarar edelim diye dua etmemizi istiyorlar. Ha şimdi hemen vaveyla edecekler, vay efendim, bankalar kar edince kredi verirmiş, istihdam sağlanırmış bilmem ne diye. Gittim baktım bilançolara, hepsi zaten kriz mriz dinlememiş çatır çatır kar etmiş, nasıl olacak bu işler? Banka emektarı arkadaşları, değerli Bank-Sen mensuplarını tenzih ederim ama sevemedim arkadaş ben bu bankayı, zorla mı? Yetmiyormuş gibi bir de dua ettiriyorsunuz.

■ Restoranda, hele ki şöyle lüks bir restoranda, şarap için ayrı garson oluyor, o sadece şarapla ilgileniyor. Hangi şarabı alacağımızı soruyor, bir de acılı ezme isteyecek oluyorsun, duymazdan geliyor. Yakıştıramıyorum. O da kendisine acılı ezme siparişi almayı yakıştıramıyor herhalde. Geliyor, şarap öneriyor, sonra gidip şarabı getiriyor, servisini yapıyor gidiyor. Garsonlar arasında ayrımcılık son bulsun istiyorum. O şarap garsonu, artık kesin özel bir adı da vardır, istediğimiz zaman yemek de getirsin, olmadı diğer garsona yardımcı olsun lütfen. Oley-İş uyumasın.

■ I Love You, yes ve no'dan sonra öğrendiğimiz ilk İngilizce kalıplardan biri. Sanırım başlıca nedeni de bilhassa ilkokulda falan çocukların kimisinin bu şekilde ilan-ı aşk etmeyi tercih etmesinden. Türkçe söylesen utanıyorsun ama yabancı bir dilde söyleyince sanki söylememiş gibi de oluyorsun bir yandan. Ama hepsinden öte, bununla ilgili olarak birden fazla dilde "seni seviyorum" demeyi öğrenen adamlar vardı onlar çok fenaydı işte. "17 ayrı dilde seni seviyorum diyebiliyorum abi" diye bir de övünmeleri yok mu? Küçük kırlentlerin ve nevresimlerin üzerine ayrı dillerde "seni seviyorum" yazılması felaketinin sebebi işte bu tezcanlı arkadaşlar bence.

■ Nedendir bilmem ama Roma'yı kimin yaktığını genellikle (pek sahih olmasa da) Neron olarak biliyoruz diyebilirim. Nereden baksanız ilginç bir durum. Bunda tabii Hababam sınıfındaki müfettiş Hüseyin Hilmi Topuz'un da rolü vardır, yok değildir ya, yine de Roma denince akla gelenin Neron'un Roma'yı yakması olmasında bir numara var doğrusu. Yapan, kuran, geliştirene değil de yıkan yakan hokkabaza dikkat kesilmek aymazlık değil de nedir sorarım size? Tabii Roma'nın gerçek mimarı köle arkadaşları burada tenzih ederim. Hiç üzerime gelmeyin, tenzih edeceğim. Zaten mesajlı gibi oldu durduk yere, üstüne üstlük iki büklüm olduk köşede.

■ Islak saçlarla sokağa çıkarken, annem arkamdan seslenir, bu şekilde davranmaya devam edersem kel kalacağımı, sinüzit olacağımı söylerdi. Ben de sözünü iki etmez, kurutma makinesi adını verdiğimiz tiksinti verici cihazla saçı başı kurutur öyle çıkardım sokağa. Tabii gençlik o zaman, kaybettiğim zamana yanardım. Aradan yıllar geçti ve ne oldu? Ne olacak hem kafamda saç kalmadı, hem de kronik sinüzit oldum. İşte buna kızıyorum. Bari saçı kurulamadan çıkaydım da, o zamanı kaybetmemiş olaydım. O değil, geçen gün, 90'lı yılların ilk yarısında karaladığım bir şeyleri karıştırıyordum, kendi geleceğimi yazmışım: "saçlarım hafifçe dökülmüş, minik bir göbeğim var" diye. Aynaya baktım, çok iyimser davranmışım kendime doğrusu.

■ Maalesef Türkiye'de kimsenin değerinin bilinmediği iddiasında dikkate değer oranda gerçeklik payı var galiba. İşte Tugay Kerimoğlu. Çok net hatırlıyorum, bundan on yıl kadar önce, bir takım kendini guru ilan etmiş abiler Tugay'a hakaretler yağdırıyor, derhal jübile yapması gerektiğini iddia ediyordu. Ertesi yıl Tugay'ın hala oynadığı Galatasaray UEFA kupası aldı. Sonrası malumunuz. Tugay futbolu henüz bırakıyor. Üstelik İngiltere liginde, hatırı sayılır bir takımda ve de taraftarların büyük sevgisini, kazanarak. Ben zamanında Tugay'a o hakaretleri yağdıran adam olsam, hiç beklemez, bir daha futbol yorumu yapmamak üzere karar alır, diğer ıvıdık zıvıdık işlerle ilgilenirdim. Ama tam da şimdi TV'de tanıtımı geçti, hala ısrarla futbol yorumları yapmayı sürdürüyor söz konusu abi. Enteresan bir ruh hastalığı olarak görüyorum ben bunu.

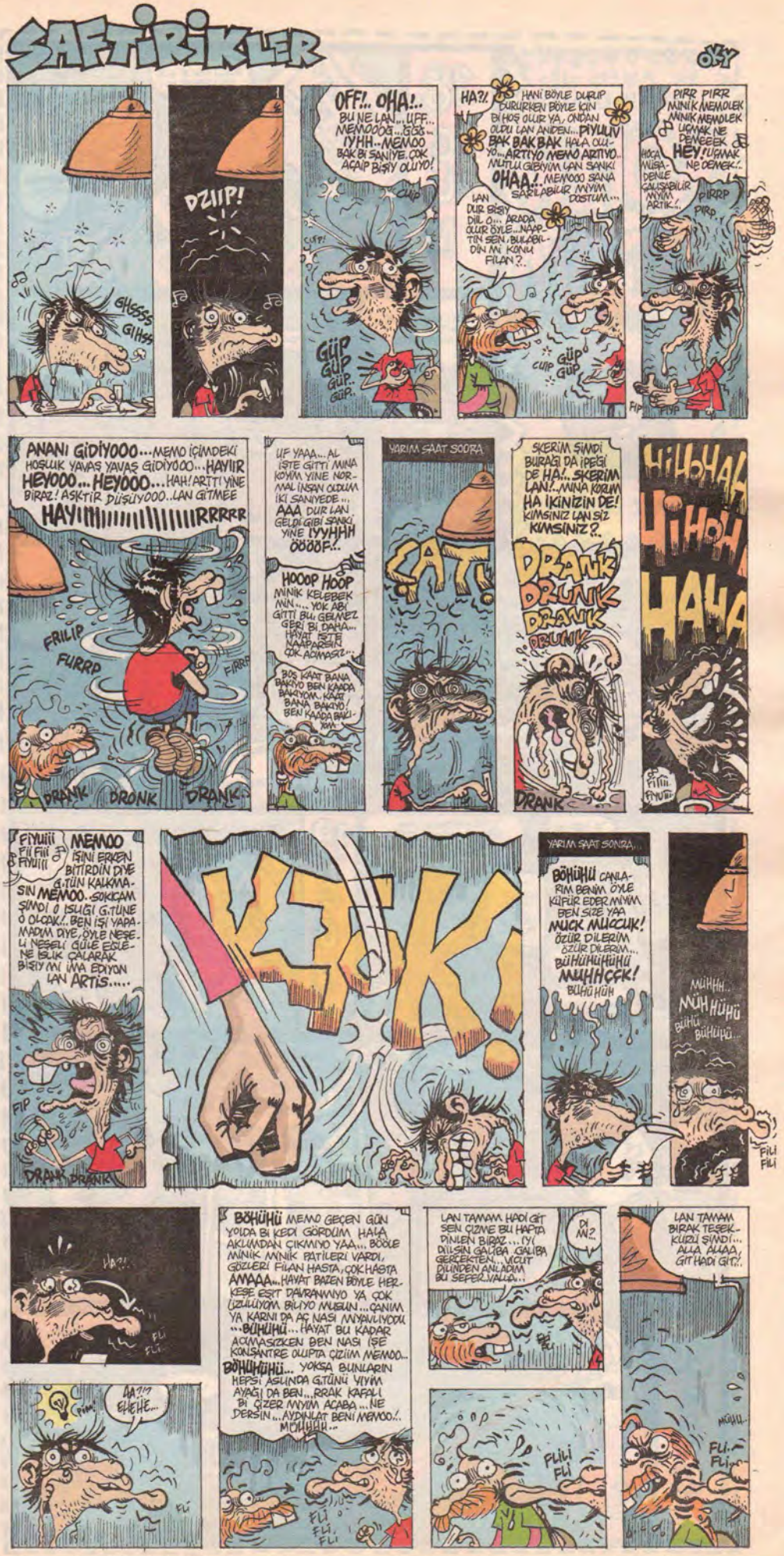
■ Cam Sil gibi net bir şekilde fonsiyonunu pazarlayan markalara bayılıyorum. Net işte: Cam Sil. Ne yapıyor? Cam siliyor. Berikilere bakıyorum yok oksi ekşın, yok

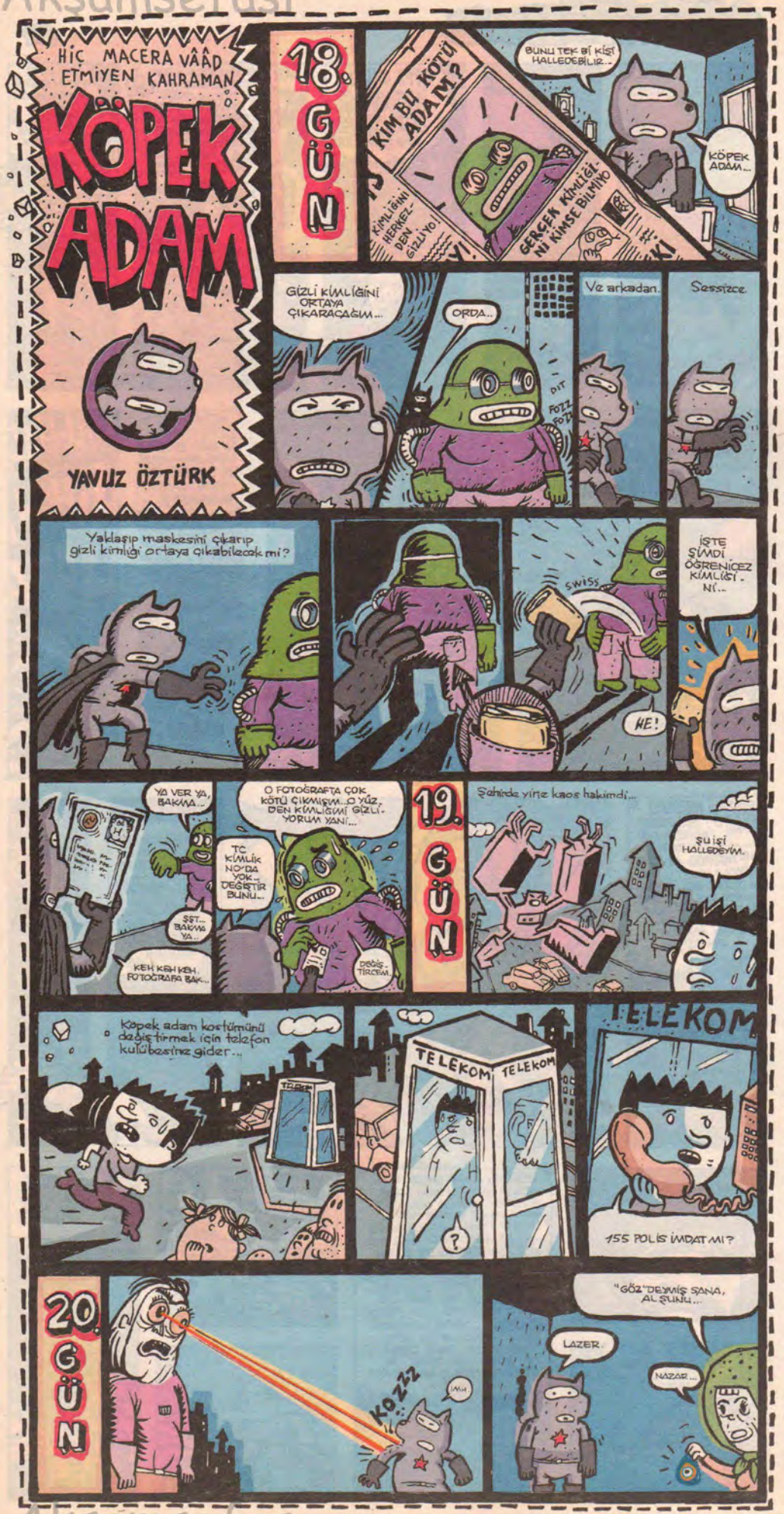
■ Aklıma geldi ansızın; TV'de Sinema da, hadi itiraf edin hoş bir serinlikti. Tanıtım kapağı belirince üşüşürdük ekranın karşısına. Hattabir ara TRT, "TV'da Sinema" yazdıydı da o kapağa, onu bile tartışmıştık haftalarca. Bence de TV'de Sinema, o ayrı.

■ Ne yalan söyleyeyim, adalet sistemi, biz kendisine güvenelim, biz rahatça uyuyalım diye var ama ilk akla gelenden çok daha farklı bir nedenle yatağımızda uyumamızı sağlıyor, bunu söylemeliyim. Neticede, bir suç işlendiğinde, suçtan zarar görenin adaleti bir Charles Bronson yada Kirli Harry'yimişçesine kendi eliyle sağlaması bizi gerçekten çok pis durumlara sürükler, zaten sürüklüyor görüyorsunuz. İşte bana kalırsa adalet mekanizmasının en önemli işlevi, o noktada Kirli Harry'liği kendisinin yapması. Neticede bana kötü bir şey yapan adama elbette kızarım ama allah korusun ona bir zarar vermek istemem. Yani belki o ilk sinir anında ekleştirirım ağzının ortasına iki tane ama sonra insan pişman olur. Ama adalet mekanizması sayesinde cezayı ben vermiyorum, garibim, eve girip bir şeyimi çaldı diye, sokakta yürürken bıçağı bacağıma taktı diye gidip bir yıl iki yıl artık ne ceza aldıysa hapiste yatıyor. Ben bunu yapabilir miydim? Valla yapamazdım. Sağolasın adalet mekanizması. Pis bir işin var doğrusu ama biri bunu yapmak zorunda. Lan belki de değildir. Ne bileyim, kafamı karıştırmayın şimdi benim, anarşik anarşik konuşup.

■ Ismarlama üzerine mi yapıyorlar bu şömine işini? Eğer öyle değil de, bir şömine endüstrisi varsa, şömine alana yanında Banu Aklan şişme bebeği verseler hiç olmazsa küçük bir oynama olur satışlarda. Krizdeyiz, sanayiciye yardımcı olmak istiyorum, üzerime gelmeyin.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• Çamaşır makinası, elektrik süpürgesi falan bunlar mekanik alet. Gün gelir elinizde kalır. Gerçek dayanıklı ev aletlerini sayıyorum: 1. Küllük, 2. Masa örtüsü, 3. Nihale (tencere altlığı). Nereye taşınırsanız taşının, kaç ev değiştirirseniz değiştirin, onlar hep orada, sizinle.

• Dünyaca ünlü black metal grubu Hulki Cevizoğlu'nun merakla beklenen son albümü "Dark Desire (Karanlık Arzu)" raflardaki yerini aldı. Geçen gün kitapçıda gördüm, Hulki Cevizoğlu kitaplarının üstünde bu logo var. Kitaplara baktım, içinde metal müzikle ilgili en ufak bir şey yok. Genelde "AKP hükümeti ne kadar da kötü..." anafikri işleniyor. Peki bu logo? Aklımı aldın Hulki Abi. Sert kal, taviz verme.

Hulki Cevizoğlu

• Modern yaşamın bazı açmazları - Ev arkadaşımızın tanımadığımız bir kız arkadaşı bize misafirliğe gelirse ne yapmalıyız? Kimimiz gidip hemen aynaya bakma ihtiyacı hissediyor, kimimiz "endamını görülsün" diye devamlı evin koridorlarında geziniyor. Peki doğru davranış şekli nedir? Doğrusu gidip "merhaba" demek. Ardından kendinizi çok yakmadan odanıza çekilin ışıkları söndürün, uyumaya çalışın. Bu rahatsız durum ortadan kalkana kadar bu hareketi sürdürün. Doğrusu bu gibi.

• Artık gelecek zamanlar gelsin, makinalar cihazlar bana "insan gibi davranmak üzere programlandım" desin istiyorum. Mesajlı cevabım kafamda aşağı yukarı iki yıldır hazır. "Sizin kadar bile insan olamayan o kadar çok sözde gerçek insan var ki... Keşke sizleri görüp biraz insanlık öğrenseler" gibi birşeyler söyleyeceğim.

• Yıllardır arıyorum, en sonunda buldum. Emekli öğretmen tişörtü... Benim zannettiğimin aksine ön cebinde maltepe sigarasıyla paket halinde satılmıyormuş. Maltepe ayrı satılıyor. Bütün modelleri aynı mağazada mevcut. Babama kazak almışlar bu mağazadan, babama ufak geldi, beni yolladılar değiştir diye. Kazaklar da aynen bu model ama tişört değil kazak. Bütün gün yüksek sesle mağaza müziği dinlemekten yaşama sevincini yitiren tezgahtar kız benim tişörtlerin fotoraflarını çektiğimi farkedince kıllandı "Neden çekiyorsun?" falan diye çıkışır oldu. "Evde aynısından yapacağım kendime" diyemedim. Dilimin ucuna kadar geldi, diyemedim. "Yatalak arkadaşım var bi tane, evden çıkamıyor, fotoğrafları ona göstereceğim. Beğendiği olursa gelip alacağım. Yatalak çünkü, evden çıkamıyor" dedim. Çok yardımcı oldular. İnsanlık ölmemiş dedirttin bana mağaza kadını.

• Türkiye'mizin kanayan bir yarası: Şiirli belgesel. İster zeytinle ilgili olsun, ister sivas kangal köpeğiyle (bozkırların yalnız bekçisi, çobanın bu ıssız dünyadaki tek dostu kangal köpeği vb.); söyleyeceği şeyi doğrudan söyleyemeyen, izleyeni betimleme içinde bırakan bir belgesel geleneğimiz var. Neden böyle oldu? Cumhuriyet'in ilk yıllarında birilerinden mi etkilendi belgesel sanatçıları, bi akıma mı tutuldular ne oldu? Bana zeytini, zeytinciyi övmeyin artık. Düz anlatın. Yalvarma noktasına getirdiniz beni.

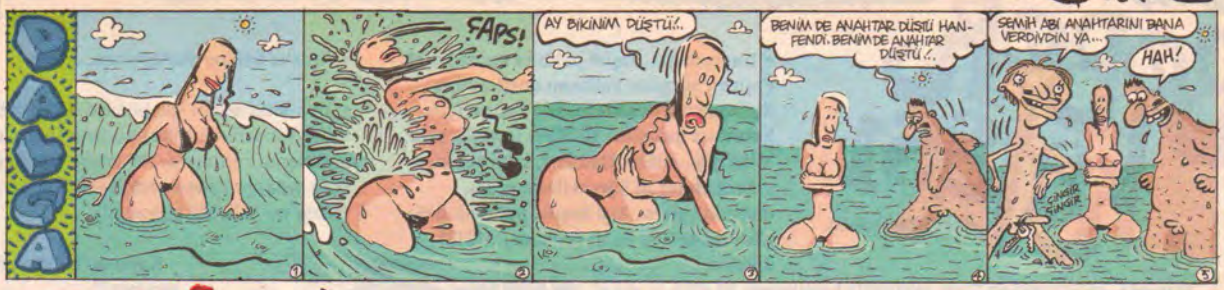
• Çağdaşların savaşı: Bıyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç vs. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın. Tarafları tanıyalım:
Bıyıklı, fötr şapkalı çağdaş genç: Coşkulu karakteri ve kendisi gibi coşkulu kalabalık arkadaş çevresi (seyirci desteği) güçlü yönleri. Kendine güveni yerinde, motivasyonu yüksek.
Sandaletli, otantik etekli kadın: Çağdaşlık konusunda tecrübeli, şairler, yazarlar ve bilimum değişik insanlardan oluşan kemik bir destekçi kitlesi var. Pasif ve heyecansız dövüş stiliyle rakiplerini iyice yorduktan sonra işlerini bitirmeyi seviyor.
Fight!: Bıyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç maça hızlı başlıyor. Müzik grubu kuruyor, festivallere gidiyor, facebook'tan etkinliklere katılıyor. Ancak tecrübeli rakibi Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu ataklardan etkilenmiş gözükmüyor. Her gün gittiği coffee shop'ta saatlerce oturuyor, kitabını okuyor. Dakikalar ilerledikçe Fötr Şapkalı Çağdaş Genç'in iyice yorulduğu gözlerinden okunuyor, fakat kolay pes etmeye niyetli değil. Son bir çabayla tüm arkadaşlarını seferber ediyor; sırt çantalarını, çadırlarını yüklenip hepbirlikte yurtdışındaki bir müzik festivaline gidiyorlar. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın bu atağa film festivalindeki neredeyse bütün filmlere giderek karşılık veriyor. Artık son raunddayız. Gücü tamamen tükenen Bıyıklı, Fötr Şapkalı Çağdaş Genç yenilgiyi kabullenmiş durumda. "Belki bir film prodüksyon şirketinde veya reklam ajansında çağdaş bir iş bulurum" umuduyla cv doldurmaya başlıyor. Sandaletli, Otantik Etekli Kadın ise kolay gelen zaferini dostlarıyla çıktığı bir akşam yemeğiyle taçlandırıyor.
Sonuç: Sandaletli, Otantik Etekli Kadın wins!

erman_caglar@groagh.com

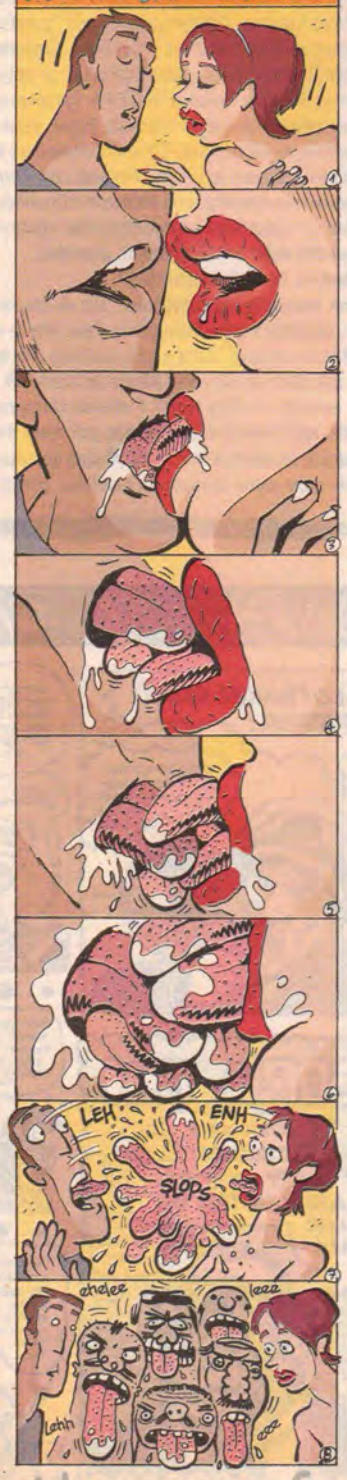
Akşamcafası

72

PAPLAŞA

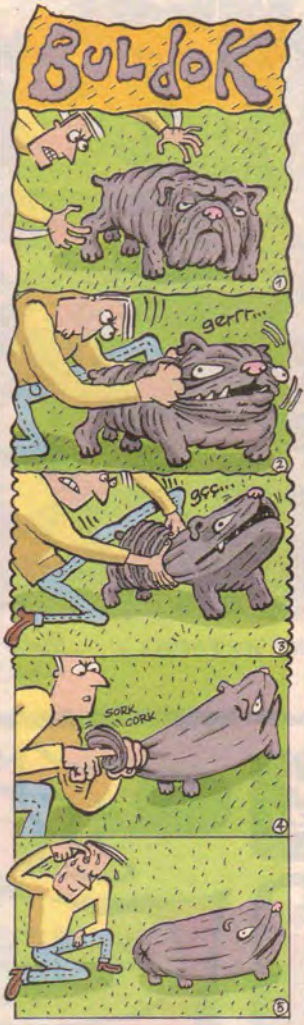
ISLAK

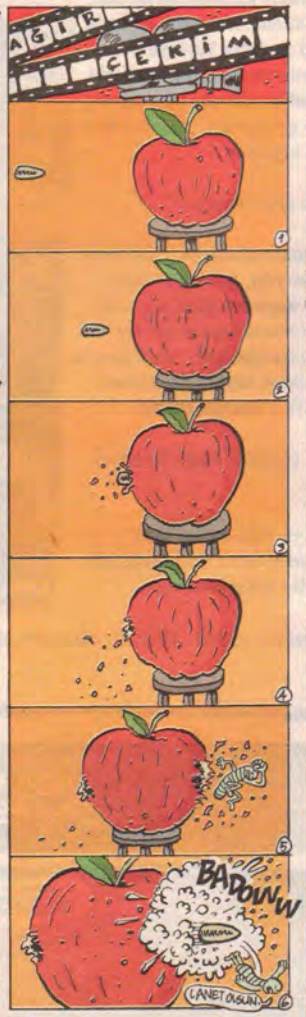
DEVRİM

BULDOK

AĞIR ÇEKİM

Vangogh.

PARIS

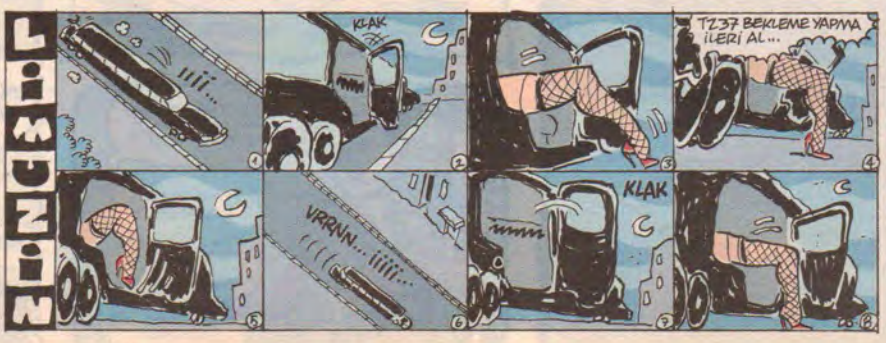
BAKİRE...

NAH

LİMUZİN

Akşamcafası

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• Duyamadım, faşist politika mı dediniz? Faşizm, sürgüne yollanan dostlarımızı ilgilendirmiyor sadece, asıl faşizm için kalanlara bakalım: Türkiye; işsizlik, gelir eşitsizliği, bebek ölümleri, bilgi seviyesi yeterli olmayan öğrencilerin oranı, mutluluk algısı, kişi başına net milli gelir göstergelerinde en alt sıralarda...OECD ülkeleri arasında, çocukların en fazla zorbalıkla karşılaştığı iki ülke Yunanistan ve Türkiye... Yine bu ülkeler arasında, en fazla üniversite mezunu işsiz oranı (8.2) en fazla Türkiye'de... *"Akıl sağlığı"* bozukluğunda da önlerdeyiz... Öğrencilerin okuduğunu anlama, matematik ve bilim alanında başarısında, 30 ülke içinde, sadece Meksika'yı geçiyoruz... Demek ki gitmeden de sürülebilirmiş ülkem insanları..

• Bitsin: *"Aslında evren, bi çocuğun oyuncağıymış!"*

• Çocukken, ailece bi gazino programına gitmiştik... Dönemin komedyenleri (kesin bişey böcekleriydi), gelin-kaynana çelişmesini anlatıyorlardı... Sözde kaynana şöyle diyordu: *"Ey gelin gelin / Kırılsın belin / Atarsam baştan bir harfini / Olursun elin!"* Gelinin buna cevabı ise şöyleydi: *"Ey kaynana kaynana / Benim ile oynama / Atarsam baştan üç harfini / Olursun Dansöz Nana!"* Kimse artık o Dansöz Nana?.

• Pembe zipodaki *"Oha"*nın anlamı çözüldü, Rusya'da kadın demekmiş meğer...

• Yakartop oynarken, ortadaysan ve topu tutup *'can'* kazanıyorsan, işte o gün, kahramansın sen! Vurulduğunda da, hakkaten vurulmuş gibi, hayatın anlamı kalmaz!

• Futbol oynamayan adam futbol yazarı oluyorsa, askerlik yapmayan adam Genelkurmay'ı niye eleştirmesin?...

• Alka'sı Seltzer dertlerimin...

• Tom Miks benim için bitmiştir! Bitme sebebi de köşeye aldığım sayfada mevcut. Yıllarımın kahramanları Yüzbaşı Tom, Konyakçı ve Dr. Sallaso, keriz gibi karanlıkta birbirlerini bayıltıyolar. N'aptınız hocam siz? Nittiniz öyle? (Peki, çocukken hem karda fazla oynayınca ateşlenmek, hem de maceradan maceraya koşan Rodi'ye özenmek. Hayır, yattığı yer belli diil hırbonun!)

• Kayahan bir dönem diyete çekilip Ferhan Göçer olarak belirmiş olmasın?!

• Sosyete camiinde kaza namazı olmaz, *"after party"* olur!..

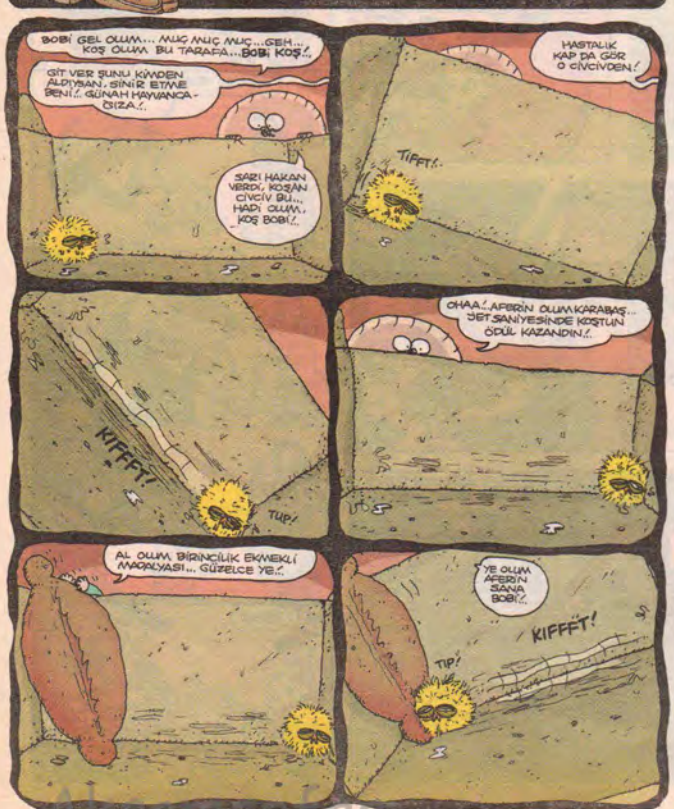
• Azalarak Bitsin: Önce *"Bak şimdi"* denilen, sonra *"Hoop-hoop"* yapılan parmak oyunu..

• Bay Hıncal Uluç, el insaf, yaşınızı aldınız artık, oluyo mu böyle ergen hezeyanları? Mircea Lucescu, Türkiye'ye geldi, ona *"pardesüsü kırışık"* dediniz, *"saçları dağınık"* dediniz, *"Çeribaşı, Çingene"* dediniz. O ne yaptı, hem Galatasaray'ı, hem Beşiktaş'ı şampiyon yapıp gitti. Yıllar sonra, Shaktar Donekst'le UEFA Şampiyonu oldu, bari *"Hoşlanmam ama tebrik ederim"* deseniz. Hayır, yazınızın başlığı *"Lucescu zavallısı ve yandaşları.."* Yazıda diyosunuz ki *"Bu Romen, benim ülkeme, alenen ve resmen hakaret etti. Türkiye Cumhuriyeti'ni Çavuşescu'nun Romanyasına benzetme küstahlığında bulundu. Öfkem ondan..."* Çuvallayınca milliyetçiliğe sığınmak, gerçek aşağılık kompleksi değil mi? Futboldan, puandan, matematikten sözederken, ne bu kan tahlilleri? İsteyen, istediği rejime, istediği benzetmeyi yapar. Siz de cevabınızı verirsiniz. Yo, hayır, tercihiniz faşizmden yana: *"Bu ülkede o zaman bir İçişleri Bakanı olsaydı, daha o gün, çalışma izni iptal edilir ve şutlanırdı. Bir daha da dönmeyi aklına getiremezdi."* Asıl diktatör kafası bu değil mi Bay Uluç? Futbolda tartışmasız otorite olduğunuz gibi, içişlerine de el atıyosunuz, çok ayıp. Bakın *'zavallı'* demiyorum, çünkü üslubumu milliyetçilik ve nefret belirlemiyor. Futbol konusunda, Romen Lucescu'yu, Türk Uluç'tan kesinlikle daha yakın buluyorum kendime, çünkü

vedatozdemiroglu@gmail.com

fırat...

uğur gürsoy

Tribal

Enfeksiyon

C.üstüv.

n, en önce dünyalıyım. Faşist kibire bulaşmadan bir oyunu, sahadaki haliyle, bebek bi eğlenerek izlemek veya ince analizlerine dalma zevkiniz bitmiş, ne yazık. Futbol, nyalıların oyunudur Bay Uluç!

"Bir hakikat var mı derken, bir hayale döneriz. " - Rıza Tevfik

Milli Gazete yazarına göre domuz ve saksağan, eşcinsel hayvanlarmış... E, hadi, le olsun, onlar da kainat parçası diil mi?.. (Gerçi biz de kainat parçasıyız, tutup üşteri numarası soruyolar!) Sayın yazar, sizi-beni yaratan Allah, o hayvanları da aratmadı mı?.. Bu ne kibir böyle efendi?! (Resmi Gazete'den daha sıkıcı tek gazete, illi Gazete.)

N'olur bitsin: *"Beklenen büm"* çıktı! – Cüneyt Yılmaz

Ahmet Hâşim'in Parıltı'sının inci dörtlüğü: *"Vurdukça bu ehrin ona aksi / Kaçtım o akıştan o dudaktan / Baktım na sessizce uzaktan / Vurdukça u aşkın ona aksi."*

datspor

Bu hafta Leman Sam, Janset ve iruz Derin Bulut, konuklarım acak. (Kanaltürk, cumartesi, 0.15)

2 Haziran Salı, 22.00, rnavutköy Kuzgun'da hnedeyim. 0 212 – 263 68 04)

3 Haziran Çarşamba, 22.00, etto'da, Lokal Anestezi'de Erim'in onuğu olacam...

birinci eski

yusuf şimşek

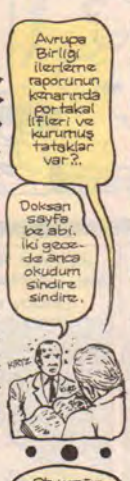
kim demiş renk
siyah ve beyaz ışık

vücut dilinden belli
yusuf futbola aşık

ezelden beri değişmez
önce şimşek çakar
sonra gök gürler

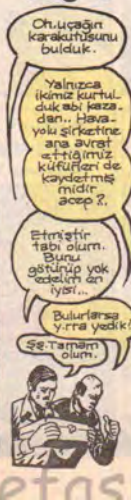
zamanı da çalımlar
yusuf şimşek
tarihe geçer

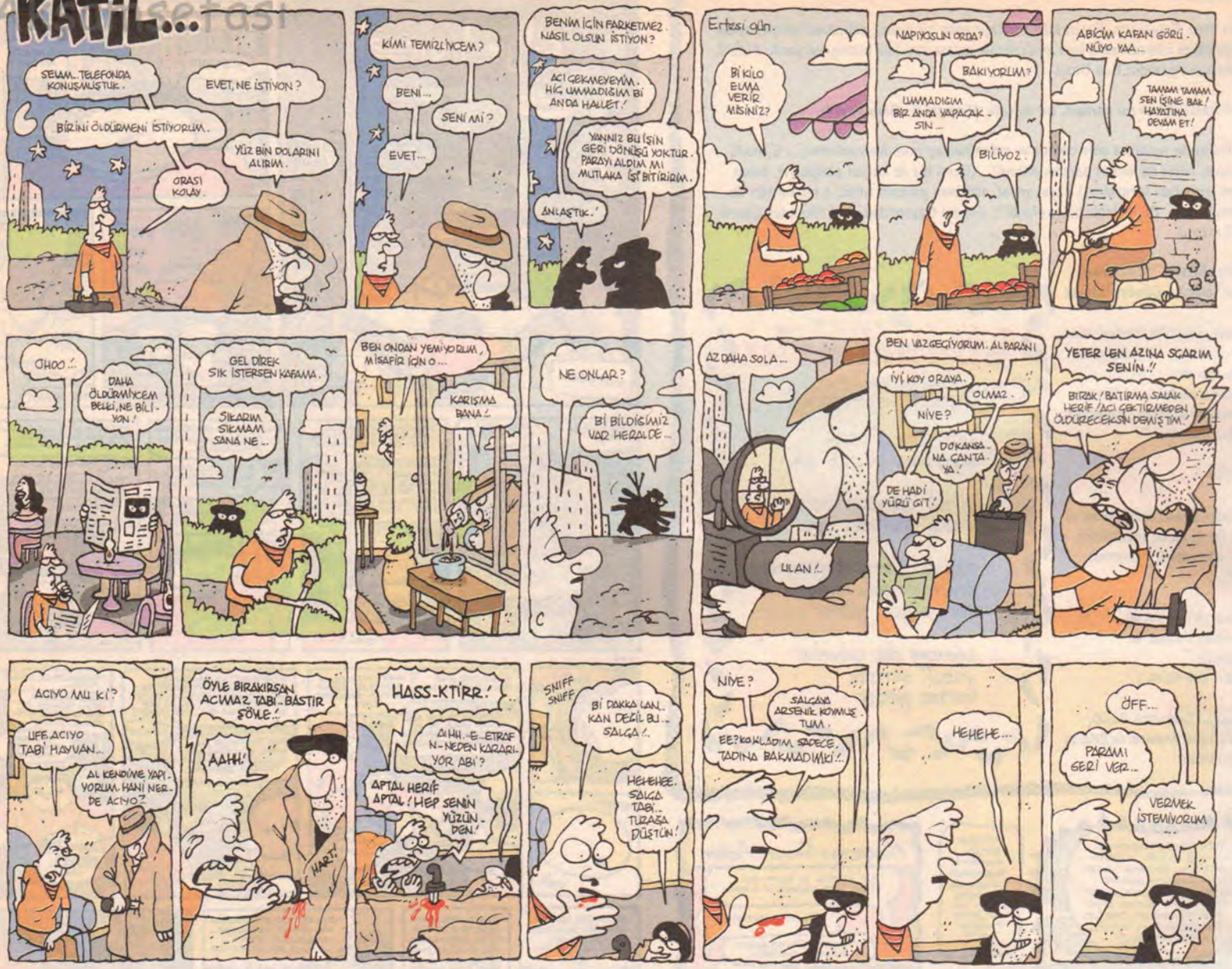

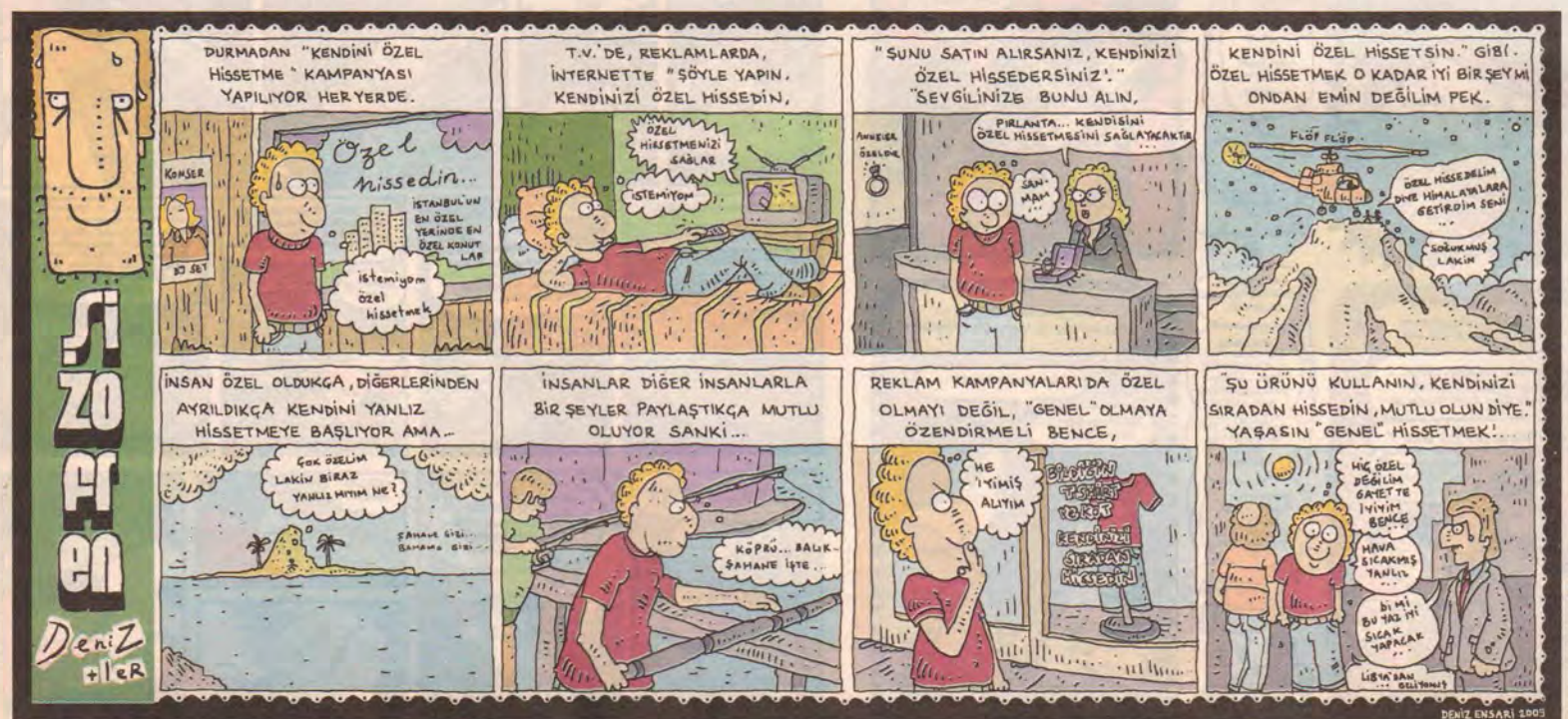

Arşivlisefası

densari@hotmail.com

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

HAYATIM BİRİLERİYLE BERABER. Bİ BAŞKASINI ÖVEREK GEÇTİ. ÇOK GÜZEL Bİ MONT ALMIŞTIM TAMAM MI, Bİ SÜRÜ DE PARA VERMİŞTİM, SÜPHE GÖTÜRMEY. ÇEK ŞEKİLDE HEM ÇOK SAĞLAM HEM ÇOK GÜZELDİ YANİ. BAKANIN ANLAYACA. ĞI KADAR İYİYDİ KISACASI ...O SIRALAR BAŞKA Bİ ARKADAŞ DA Bİ MONT ALMIŞ. TI. BENİMKİNE BENZİYO AMA BENİMKİNİN KAT KAT TİKTOSU ÇOK BELLİ...AMA YİNE DE ORDA BEN DE DAHİL HERKES ONUN MONTUNU ÖVDÜ...

VAY BE İŞİNİ BİLİYON LAN, SÜPERMİŞ!

NERDEN ALIYOSUN LAN BUNLARI?

ŞAHANE LAN, ÇOK ÇOK GÜZEL GÖRÜNÜYOR TEN...

...BUNU SÖYLERKEN KENDİMİNKİNE BAKILSIN VE "OHA NE DİYOSUN OĞLUM ASIL SENİNKİ NE BİÇİMMİŞ" DİYESİN İSTİYO. DUM. UYUDUM, MİMİKLERİM HEP O DOĞRULTUDAYDI YANİ...

SÖY. LENEM OĞLUM, YE. RİNİ, ÇİZ. İNTİŞ BU.

VAY GOT!

AMA TABİ BENİM MONT ZERRE KADAR ÖVÜLMEDİ.

NİYE ÖYLE YAPMIŞTIM BİLİYO MUSUNUZ. ÇÜNKÜ BÖYLE YAPMAYI ÖĞRENMİŞİM. DOĞRUSU BU ZANNEDİYORUM, NE GİCİK Bİ HUY DİR Mİ? YANİ BEN NE KADAR SEÇTİĞİM, ALDIĞIM, GİYDİĞİM YA DA BEĞENDİĞİM ŞEYLERİN SÜPER OLDUĞUNU DÜŞÜNSEM DE SANKİ HİÇ ÖYLE DÜŞÜNMÜYORMUŞUM GİBİ "YOK YAA BOK GİBİ" DİYEREK KARŞIMDAKİLERİN BENİ ÖVMESİNİ BEKLEYEN Bİ YALANCIYIM ASLINDA.

ULAN ÇOK KÖTÜ GEÇTİ SINAV YAA, SİZİN NASIL GEÇTİ?

YAA BENİM DE BERBATTI YAA!

ASLINDA BU İPNENİN SINAVI GAYET İYİ GEÇMİŞ.

BENİM DAVRANIŞ DA SANKİ BUNA BENZİYO BİRAZ.

GEÇENLERDE Bİ ARA MEMO'LARDAYIZ, BÜLENT. MEMO, BEN FİLM İZLİYCEZ GİTTİM EVDEN BİKAÇ SEVDİĞİM FİLM GETİRDİM...HANGİSİNİ İZLESEK DİYE BA. KARKEN JOHN CARPENTER'IN **IN THE MOUTH OF MADNESS**'INİ ÇOK ÖVDÜM...NEYSE KOYDUK FİLMİ, AMA TABİ FİLMİ ÖNEREN BEN OLDUĞUM İÇİN AĞIR SORUMLULUK BİNDİ. STRESTEN İZLEYEMİYORUM BİLE...

DİD I EVER TELL YOU MY FAVORITE COLOR WAS **BLUE**?

EYVAAH...SAATİNE BAKTI. BİTSİN İSTİYO FİLM...BEĞENMEDİ. ALLAHIMA BEĞENMEDİ...

HASSIKTİİR...BÜLENT HEPTEN KOPMUŞ...

ULAN EN GÜZEL SAHNE GELİYO BARİ ONU KAÇIRMASA.

ÖHHÖ ÖHÖ!!!

FİLM BİTTİ...BİR SESSİZLİK OLDU ÖNCE...

HACI BU ŞİMDİ SENİN EN SEVDİĞİN KORKU FİLMİ Mİ YANİ?

YAA EN SEVDİĞİM ANLAMINDA DEĞİL DE YANİ...DÖNEMİNE GÖRE İYİ BENCE...

TABİ ÇOK KLİŞE SAHNELER VAR...O YARATIK. LAR, FİLAN NE BİÇİM DİYİ? HAKKATEN BOK GİBİ VALLA...

HİAAA!!! NİYE ARKASINDA DURMUYOSUN LAN SEVDİĞİN FİLMİN. KARAKTERİNİ SIKTİMİN. HEMEN NE DİYE GATİYOSUN?! MEMO RİDDİK GİBİ, YRRAK GİBİ Bİ FİLMİ SEVDİĞİNİ HER FIRSATTA SÖYLÜYO, SEN NİYE BÖYLESİN LAAAN?!!

EIĞĞHH

NİYE LAN RİDDİK SÜPERSONİK Bİ FİLM...

BAZI ADAMLAR VARDIR, BUNLAR NEYİ SEVSELER O SEVDİKLERİ ŞEY İLGİ TOPLAR, BEĞENİLİR...BEN MESELA TUTUP Bİ FOTOĞRAF MAKİNESİ ALIP DERGİYE GETİRİYİM. HAYATTA KİMSE OO SÜPER FİLAN DEMEZ. AYNISİNİ BARIŞ UYGUR ALSIN HERKES ETRAFINA TOPLANIR, BARIŞÇIM KUSURA BAKMA SEN G.T ADAMMISSIN GİBİ OLDU, ALAKASI YOK. TABİ DE, ÖYLE OLMUYO, MU HAKKATEN Bİ DÜŞÜN... SEN DE HAK VERİCEKSİN...

EVET ÖYLE OLUYO, HATTA ŞU AN BİŞEY OLMADIĞI HALDE BİZ YİNE DE TOPLANDIK BARIŞ'IN ETRAFINA...

ÇOK ACAYİP

PENGUEN'DEYKEN ELEKTRONİK HASTASI Bİ ARKADAŞ VARDI, ONA DA AYNEN BU ŞEKİLDE NE ALIRSA ALSIN "OHAA SÜPER" DİYE TOPLAŞILIRDI...YANİ ANLIYO MUSUNUZ, OLAY ASLINDA ADAMIN ALDIĞI ŞEY DEĞİL, ONA ÖYLE DAVRANILIYO. TOPLULUK İÇİNDEKİ KİMLİĞİ O OLMUŞ... HATTA O ARKADAŞ Bİ KEREBİN. DE ALDIĞI TELEFONUN ÖZELLİKLERİNİ ANLATIRKEN ŞÖYLE DEMİŞTİ...

SAATİ VAR LAN...

VE KİMSE "NE DİYON LAN SAATİ OLMAYAN TELEFON MU VAR DELİYE BAK" DEMEDİ. HEPİMİZ YİNE "VAY VAY VAY GAVUR YAPMIŞ" ŞEKLİNDE DİNLEDİK...

EKRANI VAR OLUM.

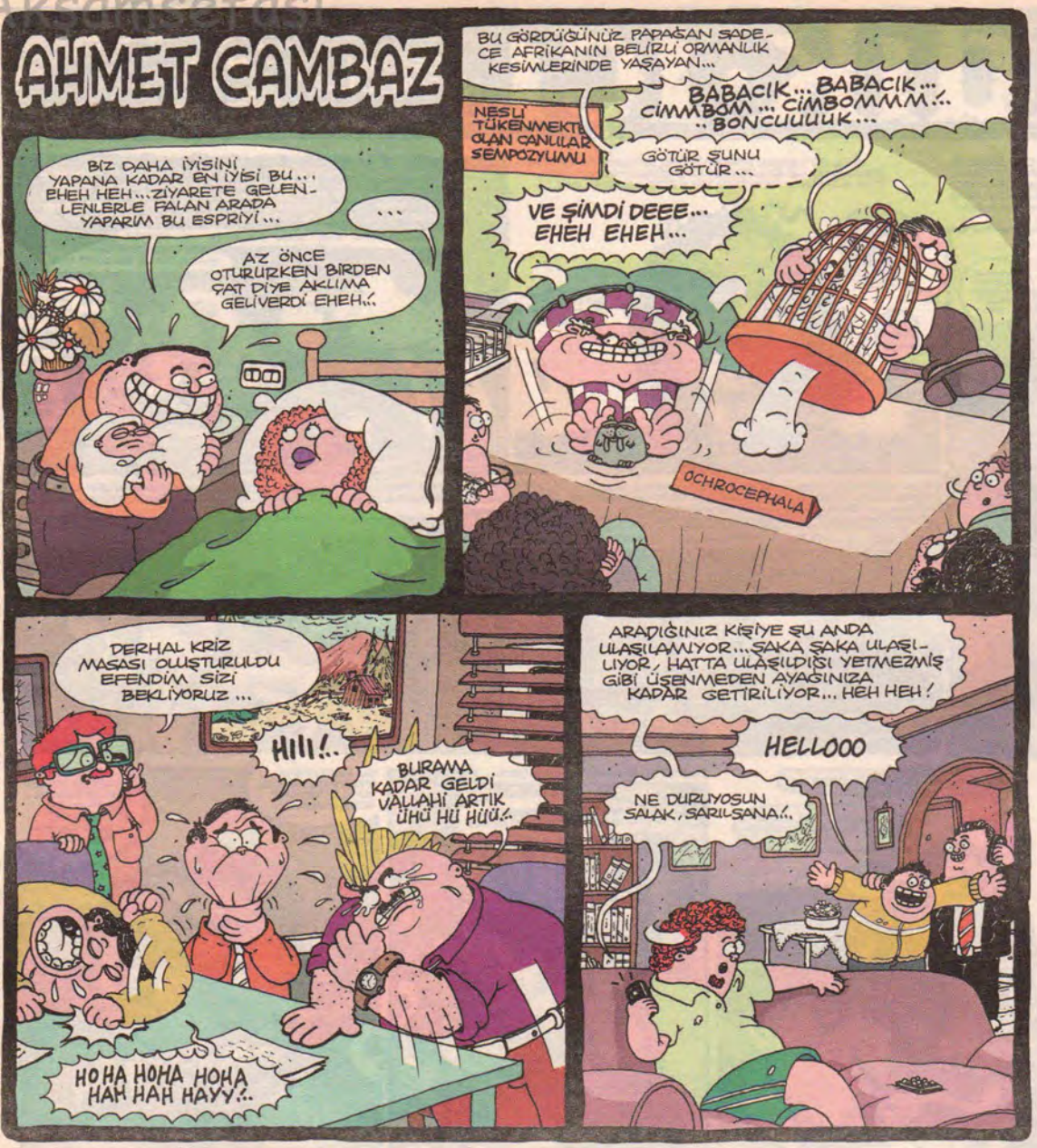
BU PİS HUYUMU ŞU ANDAN İTİBAREN DÜZELTİCEM ABİCİM, ÇOK SIKILDIM BÖYLE OLMAKTAN. HEMEN OLMASA DA Bİ SÜRE SONRA ALDIĞI, YAPTIĞI ŞEYLER ÖVÜLEN ADAM OLABİLİRİM...AYRICA IN THE MOUTH OF MADNESS ÇOK ŞAHANE FİLMDİR. MONTUM DA HAKKATEN SÜPERDİ...

Fİİ Fİİ ♫

IIHH...Y..YOK BE AABİ...ONUNKİ DAHA GÜZELDİ BİZİMKİ BOK GİBİYDİ...

SUS SEN DE MNA KOYCAM HAA.!.

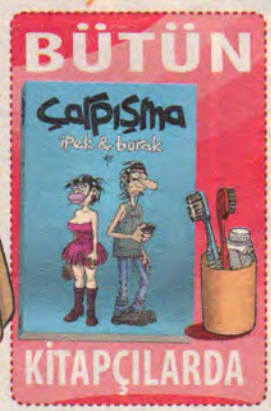
Aksamsefasi

ÇIKTI! ÇIKTI! ÇIKTI! ŞİMDİ TÜM KİTAPÇILARDA

6. BASKI TÜM KİTAPÇILARDA

D&R MUSIC BOOK STORE
KİTAPLARIMIZI D&R MAĞAZALARINDA BULABİLİRSİNİZ...
TOPLU SİPARİŞ İÇİN: Tel: 0(212) 245 53 38/39

Fırat Budacı

250 KİLO OLMAK İSTİYORUM

Çok önemli, her şey çok önemli: Rezervasyon yaptırdığı masa cam kenarı çıkmadığı için sinirlenen erkeğin şakakları, düğün davetiyesi kağıdının kalitesi, telefonun melodisi, ilk öpüşün, ilk temasın ve hatta ilk mekanın hatırlanması, kafelerin havalandırması, garsonun nezaketi, garsonun ayılığı, yeni alınan montun klimatik özelliği, en iyi İzmir tulumunun Beşiktaş'taki şarküteride satıldığı, arabanın park sensörü, yağmurda ıslanmanın rezaleti, başka bir gün aynı şiddetteki yağmurda ıslanmanın romantikliği, yeşillikleri bıçakla doğrayınca vitaminlerin kaçışması, tuzun nemlenmesi, tuzun nemlenmesine karşı savaş açan pirinç taneleri, kravatın boyu, ürperince omza alınan şal, ıslanan bikininin mutlaka değiştirilmesi gerektiği, yamaç paraşütü kursu, B-12 vitamini, Calvin Klein'ın tenle uyumu, şişme bir yatağın yatılı misafirlere karşı çok pratik bir çözüm olması... Ve işte saymaya devam etsem hiç zorlanmayacağım, bu boktan dünyanın bir boka yaramaz milyon tane ayrıntısı çok önemli. Bir sen önemsizsin oğlum. Her şey çok önemli, bir sen önemsizsin...

Elektrikli pompanın kulağını sağa çevirince yatak şişmeye başladı. "Abi çok pratik, 3 dakikada şişiyor" dedi Serkan. "Güzelmiş" dedim. Ben, Serkan ve Ece, ayakta durmuş buruş buruş siyah bir plastiğin şişerek bir yatağa dönüşmesini izliyorduk. Serkan ve Ece sevgiliydiler, aynı evde yaşıyorlardı. Evlerinde misafirdim. Yatak benim için şişiyordu. Bir mucizeyi izliyorduk sanki. Serkan, şişen yataktan gözlerini ayırmadan, "250 kiloya kadar taşıyabiliyor." dedi, gözlerimi ayırmadan "Ooo!" dedim. 3 dakika bir türlü bitmek bilmiyordu. 70 kiloluk vücudum sıkıntıyla ağırlaşmaya başlamıştı. Serkan, "Kampta, çadırda falan da kullanabilirsin." dedi. "Çok pratikmiş" dedim. "Bunların uzaktan kumandalısı da var" dedi. Uzaktan şişirilen bir yatak hayal ettim. Hayalim bir mantığa oturmayınca hemen dağıldı. Serkan, yatağın sonsuza kadar şişmesini istiyor gibiydi. Sıkıntım 120 kiloya doğru ilerliyordu. Artık bu şişmeler bitsin istiyordum. Bir an önce uyumak ve sabah onlar uyanmadan kaçıp gitmek istiyordum. Yatağın şişmesi tamamlanınca, Serkan "Bi test et" dedi. Devasa vücudumla uzandım yatağa (galiba 250 kilo olmuştum). "Tam bana göreymiş" dedim...

Yatağın şişmesinden 3 ay önce, Ece, Melih diye bir çocuktan ayrılmıştı. Bir kafedeydik. Tesadüfen yanındaydım. Ağlıyordu. Ben, "çok iyi bir dinleyicisin" diye adlandırılan bir durumun en usta oyuncusunu oynuyordum. Kederli gözlerle dinliyor, anladığımı belli eden mimikler kullanıyor, gereksiz konuşmuyor ve sadece konuşmanın finalinde hayatın boşunalığını vurgulayan yorgun kelimelerle atağa kalkmak istiyordum. Durum buydu. Hava buydu. Yapılması gereken buydu. Bu tür acılı durumlarda yaşanan boşlukların doldurulamayacağını, ancak örtbas edilebileceğini biliyordum. Onun gözünde kelimeleri titreten değil, sadece fiskeleyen ve sonra yine hayatın içine salan kalender bir adam olmak istiyordum. Ve galiba bu kızdan hoşlanıyordum.

Telefonu kapatıp "Bir arkadaşım geliyor" dedi. Biraz canım sıkıldı. Ayrılık haberini duyunca toplaşan insanların o çok anlayışlı ve aynı zamanda çok bilgiç hallerinden hiç haz etmiyorum. Üstelik birazdan yaşanacak 'kız kıza dertleri tokatlama seansı'nda bütün işlevimi kaybedecektim. On dakika sonra geldi, uzun uzun sarıldılar. Sarıldığı bir erkekti.

Aksamsefasi

Tanıştık, adı Serkan'mış. (Aynı saniyelerde can sıkıntıma tanımsız bir kaygı eklendi.) Sesi çok canlıydı. Belli ki dertlerin üzerine neşe salan adamı oynayacaktı. (Can sıkıntısı ve kaygıdan teşekkül ruh halime ufak bir gıcıklık eklendi.) Kucaklaşma seremonisinin ardından ses tonuna bir tutam hüzün ekleyerek, "Nasılsın?" dedi. Cılız bir "Bilmiyorum" cevabı çıktı Ece'den. Hemen ardından "bilmiyorum"u, "çok kötüyüm"e çeviren bir damla yaş süzüldü gözünden. "Canım yaa..." diyerek omzunu tuttu. (Çeşitli duygularla karmakarışık olan ruhuma ufak bir sinirlilik hali eklendi.) Sanki ben orada yoktum. Sanırım kalkmam gerekiyordu. Kalkmadım...

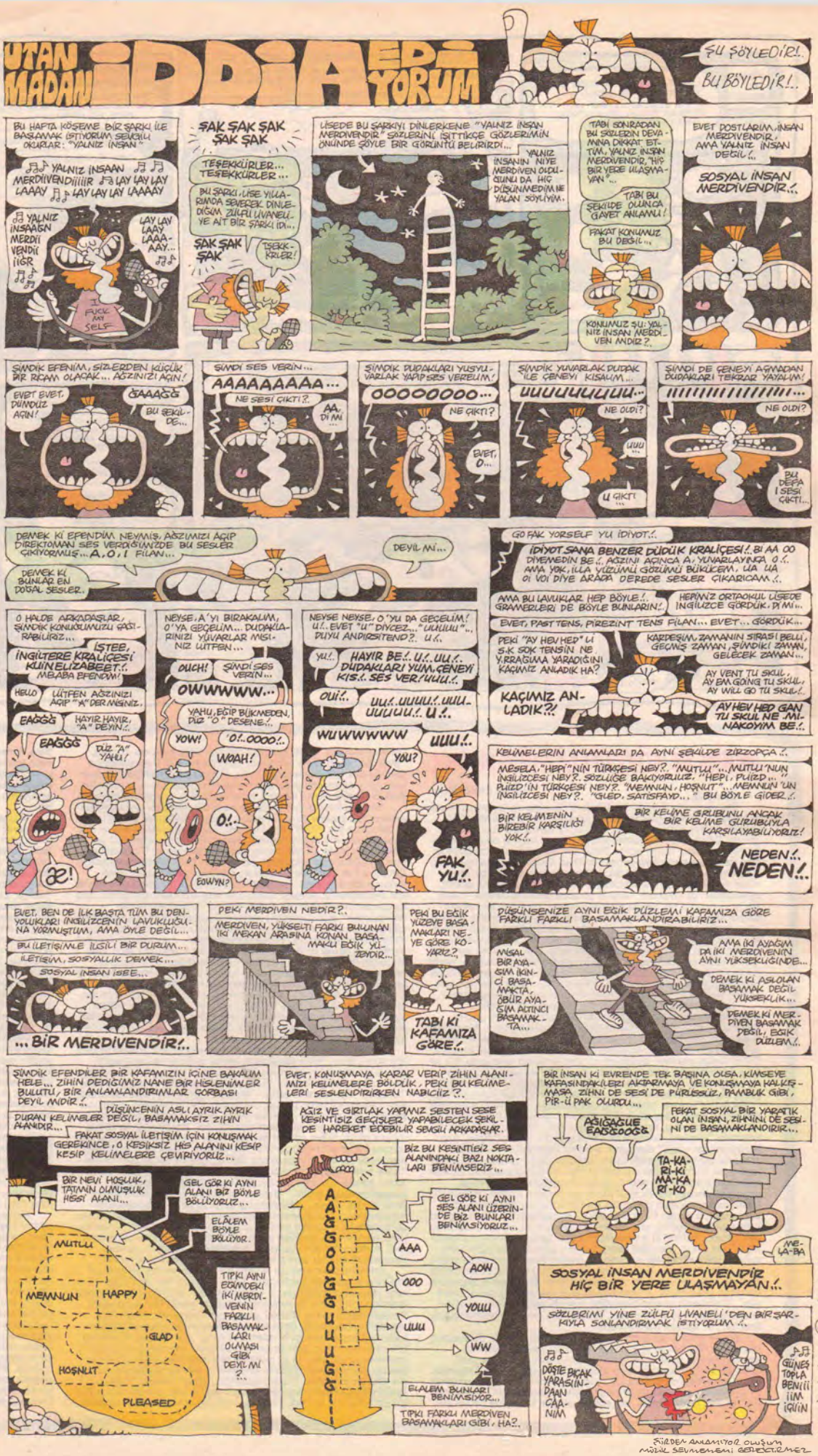
Serkan benim gibi değildi, sürekli konuşuyordu. Herkesin aklına gelebilecek avuntu cümlelerini uygun yerlere ustaca yerleştirerek 'hayat danışmanı' rolüne abandıkça abanıyordu. Sanki yedeğinde her duruma uygun, merhem kayganlığında teskin edici cümleler vardı. O anki duruma uygun bir cümle çıkarıp yedire yedire sürerek acıyı alıyordu. (Ağlayan bir kıza, "Boş ver kaybeden o olur", "Hayat devam ediyor", "Topla kendini" diyen bir insan her zaman kazanmıştır.) Serkan, her an, her yerde duyabileceğiniz cümlelerle başkalarının boka batmış hayatını toparlayıp paketleyen insanlardan biriydi. "Sen şu andan itibaren önüne bakıyosun" dediğinde, "Aha" dedim içimden. "Tamam, bu kız bu kadar klişeyi yemez" (resmen bir futbol klişesiydi söylediği). Yedi. "Haklısın aslında" dedi. İşte o an, 'avuntu klişeleri'nin benim sandığım gibi dalga geçilen değil, böyle anlarda ihtiyaç duyulan birer kurtarıcı olduğunu anladım. "Gel buraya" dedi. Sarıldılar. Gözümün önünde sıradan bir Hollywood repliği, bir zafer cümlesine dönüşmüştü. O an kabul ettim yenildiğimi. Sarılmaları uzadıkça uzadı. Ne kadar 2. adam varsa hepsinin kederiyle kaldım masada. Sadri Alışık gibi kabullenmiş, çekip gitmeye hazır gözlerle baktım; Ahmet Mekin gibi sabırla baktım; Sancho Panza gibi eşeğin sırtından baktım, bakmalarım tükenecek gibi değildi. Cepheyi klişe ustası bir adama terk ediyordum...

Sevgili oldular. Bense bir sinsi gibi, aşık çiftlerin zararsız ve sevimli arkadaşı rolüne büründüm. Kız tarafıyla arkadaş olan insanın, kızın sevgilisiyle olan ilişkisinde ne kadar klişe varsa tükettim: "Hocam naptı sizin takım ya" dese, "Haftaya sizi de görücez" dedim; "Aslında kira ödeyeceğine krediyle 'kira öder gibi' ev almak lazım" dese, "2 ay daha bekle"(?) dedim; " Orhan Pamuk'u yarıda bıraktım" dese, "Ben de!" dedim. Aynı ortamda bulunduğumuz her an bütün cümlelerinin önünü açtım. Sonra o gece yatak şişti...

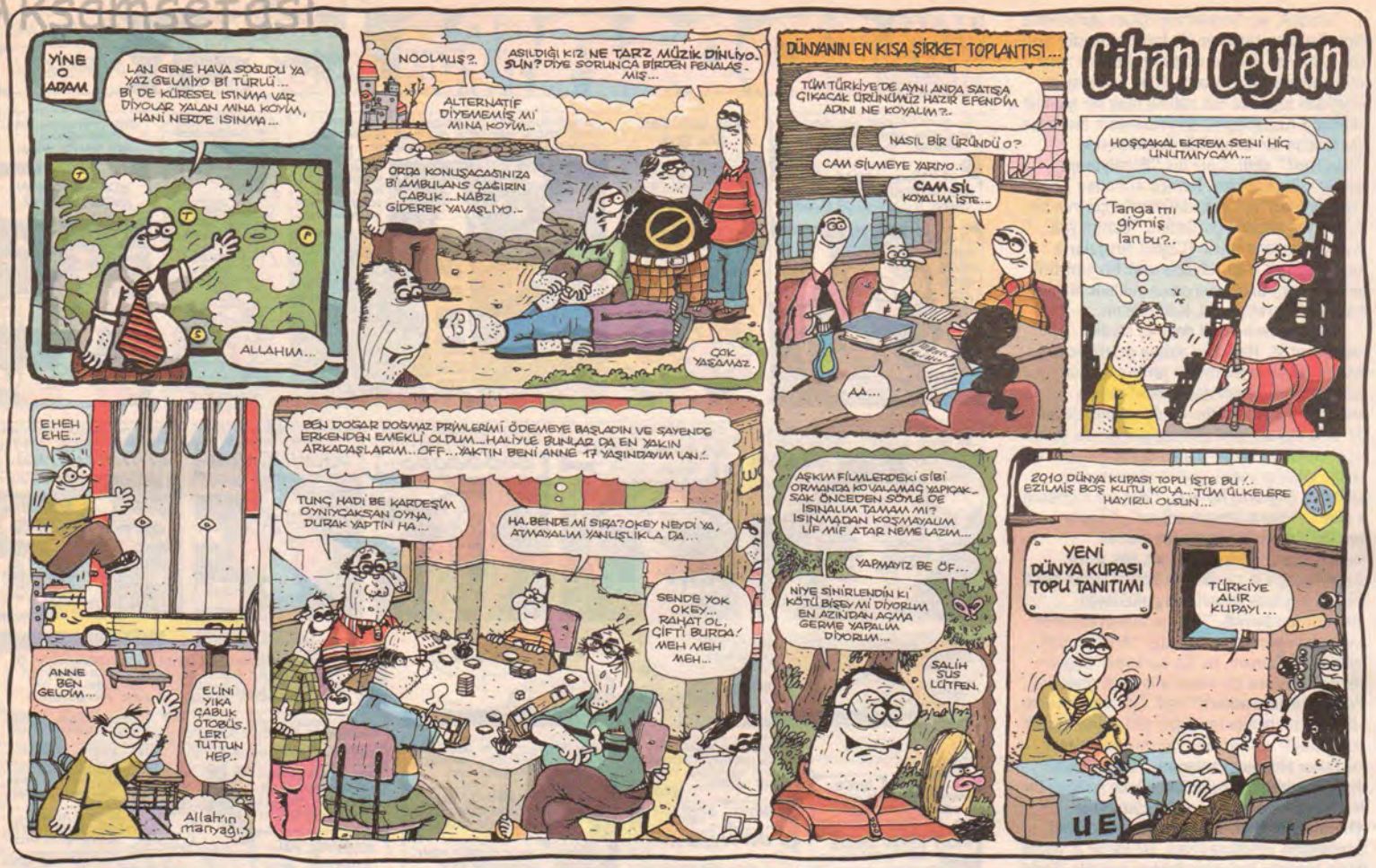
O sabah, içi hava dolu bir yatakta tavana bakarak "Burada ne işim var benim" diye düşünüyordum. Kalktım. Elektrikli pompanın kulağını sola çevirdim. Yatak şiştiği gibi tam 3 dakikada sönecekti. Gözlerimi hiç ayırmadan sönen yatağa baktım. "Ne kadar pratik... Kampta, çadırda..." diye mırıldandım. Siyah plastiği katlayıp yatağımı topladım. "Nasıl yatak ama?" sorusuyla bir an korktum. Arkamı döndüm, Serkan kapıda duruyordu. Galiba yatağın sönme sesini duyunca koşup gelmişti. "Şahaneymiş" dedim. Bir süre sönmüş yatağa baktık. "Hadi gel, kahvaltı yapalım, çok güzel Ayvalık zeytinim var." dedi. Aslında gitmek istiyordum ama bir an 'tamam' dedim. Yatak şişiren Serkan, kahvaltıda Ayvalık zeytininin biricikliğinden ve öneminden bahsetti. Ayvalık zeytini çok önemliydi. Saygıyla çıkardım çekirdeklerini. Sonra ekmek bandığımız zeytinyağına geldi sıra. Serkan, bandırdığı ekmeklerle Ece'yi beslerken, bir yandan da bu "mucizevi" sıvının kokusundan, renginden ve asit oranından bahsediyordu. Yazının başında okuduğunuz liste gitgide uzuyordu. Sanırım artık gitmem gerekiyordu...

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

Aksamcetesi

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Can Erik — **Umut SARIKAYA**

Elimde CV ile Fındıklı Parkı'nda bir bankta oturuyordum. Hava çok sıcaktı. Kravatı çıkarıp cebime koydum. Deniz İşletmeleri'nin oradaki büfeye doğru yürüdüm. Bi bira, bi sigara alıp tekrar parka geldim. Gölge bi yer bulduktan sonra çimlerin üzerine ceketimi serip üzerine oturdum. Birayı açtım. Deniz çok durgundu. Denize dizilmiş olan balonlara ateş edenlere baktım biraz. Balonu vuranla öğündüm, vuramayanla yerindim. Bira tek, bütçe ise kısıtlı olduğu için birayı minik dudak darbeleriyle içiyordum. Yine de güzeldi. Keyfe geldim, ayakkabıları da çıkardım, lacivert çorabım çimlerle buluştu. Takım elbise ve çorapla tek başına çimlere uzanmış, bira içen biri olarak parkın iti uğursuzu gibi bi görüntü çizdiğimi, bu görüntümün sevgilisi olana korku, sevgilisi olmayana ise güven verdiğini ben de biliyordum. Ama "ne yapayım, beni bu hale sokanlar utansın" diye düşünerek Fındıklı Parkı'nın keyfini doyasıya çıkardım. Eğer bu sabah suratımı kazırcasına tıraş olmayıp, kot giysydim parkın tedirgin etmeyen, yalnız genci olacaktım ama bugün iş görüşmem olduğu için göz göze gelinmek istenmeyecek bi adam olmuştum. Park yine aynı park, ben yine aynı bendim ama bugün iş görüşmem vardı ve yarım saat sonra başlayacaktı...

İçilmeyecek kadar sıcak biradan son yudumumu aldım. Çorabımdaki otları temizleyip dev kösele ayakkabılarımı giydim. Beşiktaş'a kadar yürüyüp, otobüse bindim, mahalleye geldim. Akşamüstü olduğu için sokak çocuk kaynıyordu. Kapıya gelip, zile bastım. Kimse yoktu, annem pazara gitmiş olmalıydı. Kapının önüne şeffaf dosyadaki CV'mi koyup oturdum, akşam güneşi tam suratıma vuruyordu. Bir an önce üstümdekileri çıkarmak istiyordum. "CV ne saçma bişey lan" diye düşündüm. Ben bu zamana kadar bunları yaptım diye bi kâğıda yazıp, hiç tanımadığım bi adama götürmek o an için çok garip gelmişti. " 'Hobilerim' kısmına 'yüzme ve arkadaşın arabayla gezmek' yazmıştım onu değiştireyim" diye düşündüm. Yüzmeyi gerçekten hobi edinmiş bi insan ben görmedim, öyleyse ne bu soytarılık. Yıllardır niye hobilerim kısmında "yüzmek" kelimesi ile karşılaşıyoruz. Ne bu bilinen, ama konuşulmayan yalan" diye kendi kendime isyan ettim. "arkadaşın arabayla gezmek" seçeneği zaten dünyanın hiç bi yerinde hobi olarak sayılmıyor. CV'mi okuyan kişi beni iyi İngilizce konuşup boş zamanlarını arkadaşının arabasının arka koltuğunda camdan bakıp gezerek değerlendiren biri olarak bilip yanlış tanıyacaktı. Sadece 'Hobilerim' kısmındaki salaklığım yüzümden işsizler kervanına katılmayı göze alamazdım. O yüzden CV'yi değiştirmek en akıllıcasıydı. Yarın internet kafeye gidip değiştirip, yeni çıktılar almalıydım. Bu etkinlikle yarın da gelir geçerdi, haftaya ki iş görüşmeme kadar zamanım boştu ve yapacak hiç bi işim yoktu. Yarından sonra tam altı gün boyunca öğlen vakti salonda tüfün ekrandaki yansımasını izleyecektim, öğlen çıkan sağlık programlarını izleyip, kadın sağlığı üzerine bilgiler alacaktım. Evden kendimi dışarı atma isteğiyle, ama bütçesizlikten atamamakla, akşamüstü sokaktan gelen çocuk ve anne bağırtılarını duymakla geçecek tam 6 gün... Hayatımda ne olup biteceğini, nasıl bi yerde çalışıp, nasıl bir insan olacağımı hiç bilmiyordum. Tek bildiğim çalışmak istemediğimdi, ama işsiz de kalmak istemiyordum.

Birden yüzüme top geldi. Ayağa kalktım, beni zıbartan Galatasaray formalı, şortlu, konçlu ve kramponlu çocuğu yanıma çağırdım. Kramponlarıyla sıcak asfaltta tıkır tıkır yürüyerek yanıma geldi. Cebinden bir bir çıkardığı can erikleri çok hızlı yiyerek bana bakıyordu. Bakışları oldukça cüretkârdı. Dalaşılmaya gelmez şimdi diyip uzlaşmak ve aç olan karnımı annem gelinceye kadar doyurmak için "ne yiyorsun sen" dedim. Bişey demedi, can erikleri mideye indirmeye devam etti. "erik çıktı mı ya. Ver bi bakayım tadına" diyip avucumu uzattım. "sktir lan" diyip elime tekme attı. Sonra çekirdeğini pantolonuma tükürüp ters istikamete doğru koştu. Peşinden koşmadığımı görünce bana karşı oynar gibi şımarıkça hareketler yapıp, topun başına gitti. Belli ki arsızlığı meslek edinmiş, gıcık bir çocuktu, uğraşmaya değmezdi.

Yeniden kapının önüne oturup bekledim. Çalışma ve çalışmanın anlamsızlığı üzerine biraz düşündüm. Çalışma hayatında benim canımı en çok sıkan şey "izinli" olma haliydi. Günün en güzel saatlerini işte geçirdikten sonra akşam evimize gitmemize izin verilmesi, bir yıl çalışmadan sonra 15 gün denize, yüzmeye gitmemize izin verilmesi, Cuma günü kotla işe gelmemize izin verilmesi bana çok saçma geliyordu. Kot da, g.t de, deniz de her zaman, oldukları yerde hazır olarak bulunuyordu ama sürekli veya istenilen zamanda bir araya gelmelerine izin verilmiyordu, geleceği zamana ve süreye ise izin veriliyordu. İşte bu çok anlamsız geliyordu. Şimdi burada "özgürlüğüme çok düşkünümdür" diye oturduğum yerden g.tü sağlama alarak konuşuyormuş gibi gözükebilirim ama bunları o gün sokakta elinde CV'si ve takım elbisesiyle kalmış bir işsiz olarak düşünüyordum. Ayrıca beni bıraksanız ne denize giderim ne de gezerim tozarım, hiç bişey yapmadan evde otururum ama hiçbir şey yapmasam bile buna ben karar vereyim istiyordum. Bu içimden gelen isteği sağlam bir temele oturtup insanlığı çalışmamamız konusunda ikna etmek için bi hareket başlatayım çok istердim ama gıcık çocuk topuyla çok yakınımdaydı. Yüzüme ha top geldi ha gelecek diye ikide bir sinip, suratımı korumaktan sağlam temellere dayanan haklı sebepler üretemedim bir türlü. Konuya olan bütün konsantrem her şutta dağıldı. Yanda meşin topa şut çekilirken hangi felsefe, ideoloji üretilir söylesenize!

Bu gerginliğe dayanamayıp CV'mi de alıp pazara annemi bulmak için yola çıktım. Yolda karşılaştık, elinde torbalar ve yepyeni bi Vileda'yla eve doğru geliyordu. Viledayı ve bi kaç hafif torbayı bana verdi. 22 yaşındaydım ama içinde yumurta poşetinin olduğu torbayı, "kırarsın" diyip yine vermemişti. "Ne aldın" diyip elimi poşete daldırdım, kese kâğıdının içinden bi avuç erik aldım. CV ve ceketimi Vileda'nın kovasına koyup kovayı bir elime aldım, diğer poşetleri de Vileda'nın sapına bağlayıp, azık gibi omzumda taşıdım. Kovayı taşıyan elimin avcuna sıkıştırdığım erikleri her yediğimde içinde CV olan kovayı da ağzıma kadar götürmek zorunda kalıyordum. "nasıl geçti görüşmen" diye sordu annem. "İyidi ararız dediler, telefon bekliycem" dedim. "İyice sevdireydin kendini adamlara" dedi. Bişey demedim. "Gemi adamı belgesi için başvurucam. Bizim meslektekiler gemilerde çalışabiliyomuş" dedim." Napıcaksın gemide çalışıp. Ailen olmaz, yerin yurdun olmaz... Mühendisliği bıraktın şimdi daha kötüsüne başvuruyorsun. Ne istiyorsun anlamıyorum. Bak tanıdık da var haftaya görüşmede iyice kendini sevdirip gir şu işe. Koskoca sigorta şirketi bu, rahat edersin. Çok istediğini göster görüşmede öyle yabani gibi durma." dedi. Anneme bir türlü çalışmak istemediğimi söyleyemiyordum. Omzumdaki gibi bir azık alayım, bu ellerden gideyim istiyordum.

İki hafta sonra yeni işe alınmış bir eleman olarak, belgelerimi toplamış iş hayatına katılmıştım. Daha tecrübeli biri tarafından işi nasıl yapacağım anlatılıyor, bi yandan da şirket gezdiriliyordu. Kimlerle muhatap olup, kimlerle muhatap olmamam gerektiğini anlatıyordu, tanıştırıldıktan sonra. Birileri iyi ve sıcak davranıyor, birileri ise mesafeli yaklaşıyordu. Daha önceki iş deneyimlerimden anladığım kadarıyla başta "aaa iyi bi adam bu galiba" diye düşündüğüm bana çok sıcak davranan, beni korurmuş gibi yapan elemanlar sonradan iş yerininen yırrak gibi, en az muhatap olunacak elemanları oluyordu genelde. O yüzden beni gezdiren elemanların insanlar üzerine yorumlarını pek dikkate almadım. "sigara içebiliyor muyuz" dedim. "Terasta içebilirsin ama Nedim Bey görmesin çok yeşil ayıdır, ona yakalanmadan içersin" diyerek, mutfağı gösterip, nasıl çay alınabileceğini gösterdi bana. Ardından da beni işe alan müdürün mutfaktaki kupasını göstererek, onun kupasını asla kullanmamamı, bu konuda müdürün çok hassas olduğunu tembihledi. Müdür, kupasının keyfini tek başına çıkarmak istiyordu ve biz uygar insanlardan bunu anlayışla karşılamamızı bekliyordu. Uzun bir şekilde, saygıyla üzeri çiçekli porselen kupaya baktık...

Masama oturdum, bilgisayarda oyun var mı acaba baktım, hepsini silmişlerdi, internet ise sadece şirket mailine ve sayfasına bağlanıyordu. Bilgisayarı karıştırırken birden beni işe alan müdür kupasıyla yanıma geldi. Dosya arama çubuğuna yazdığım "tetris" yazısını panikle silmeye çalışırken, ayağa kalktım. Omzumdan tutup oturtarak, "kalkma kalkma" dedi. Gülümsedim. Tepemde dikilmiş müdüre ürkek bir serçe gibi bakıyordum. "nasıl alıştın mı biraz" dedi. Bir serçe olarak gülümseyerek "vicirik, bicirik" diye sesler çıkardım. Yetkisiz biri, yetkiliyi görünce kucak dolusu gülümser. Anasına babasına, sevişliği kadına o kadar gülümsemez yetkisiz. Ama bu yadırganacak bişey değildir. Engellenemeyen, içten gelen durdurulamaz bir coşkudur bu... Yetkisiz, en nefret ettiği, arkasından konuştuğu patronundan, müdüründen bile esirgemez o kocaman gülümsemesini. Ben de öyle yaparak cevapladım sorularını. 22 yaşındaydım, üniversite mezunuydum, Türkiye'nin aydınlık yüzlerinden biriydim, demokrasiye ve çağdaşlaşmaya sonuna kadar inanıyordum ama "nasıl koydu size Vestel Manisa?" diyen yetkiliye, koyulmuş biri olarak hiçbir kıza gülümsemediğim kadar çok gülümsüyordum. O, burada bir aile olduğumuzu söylediğce canı gönülden katılıyor, ne kadar doğru bi tespit yaptığını söylüyordum. Çok çalışırsam ben de ilerde kendime ait bi kupayla ortalıkta gezinerek etrafımdaki yetkisizlerin bana gülümsemesini sağlayabilecektim. Yıllar sonra bana ait olan tek şey bir kupa olacağı için, o kupaya, bir kupaya verilmesi gerekenden daha çok kıymet verecektim. Saate baktım daha 11 di. 2 saattir buradaydım ama yıllar geçmiş gibiydi, akşam altıya kadar burada müdürün kupasından çay içmemeye dikkat ederek kalacaktım ve bu ortalama 20 yıl sürecekti. 20 yıl sonra çimlere günün istediğim saatinde, istediğim şekilde yayılmama izin verilecekti. Ama daha 20yıl vardı önümde.

Akşam işten çıktım, kravatımı cebime koyup, otobüsle Fındıklı Parkı'na gittim. Küçük bir kesekâğıdında satılan Can Eriklerden aldım. Bankta oturup erikleri yerken kupa heyecanıyla geçecek 20 yılımı düşündüm. Sabahın altısında serviste o saatte bile çok enerjik birinin muhabbetiyle, akşamki dizinin muhabbetiyle, Yeşilaycı çalışanlarını tembihleriyle, tatil ve hafta sonu planlarıyla, küçük işyeri sakalarıyla, forward mailferle, benden daha yetkililere gülümsemeyle geçecek 20 yıl vardı önümde. Biz iş yerinde mutlu bir aileydik ama deniz burada, çim burada, erik buradasabit duruyordu. Çalışmak istemiyordum.

gelen kutusu

Anıl DUMAN

Harun TEKDAL

İsimsiz (Karikatürlerinizin arkasına isminizi yazmayı unutmayın.)

İlkay SALTIK

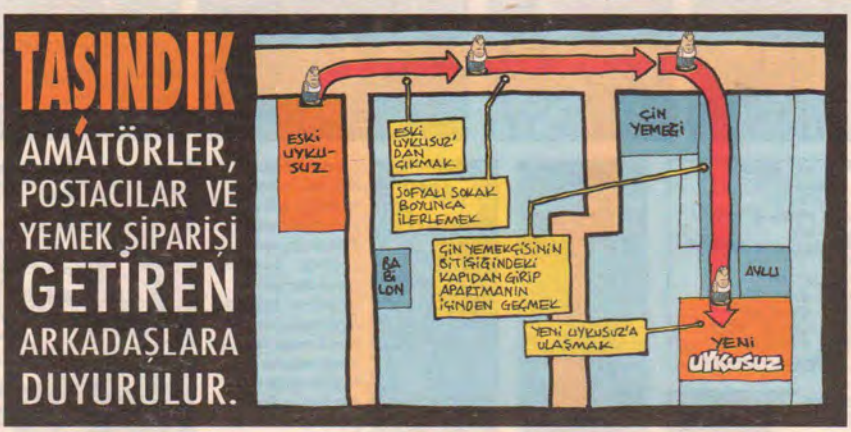
Emir SAĞLAM

Servet TURAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Mayıs 2009 | Sayı: 091
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktuş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksaraysetasi

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

-SON-